dit discipulis.

Q uibus sub bina specie carnem dedit & sanguinē vt duplicis substantie totū cibaret hominem.

S e nascens dedit socium / conuescens in edulium : se moriens i precium se regnans dat in premium.

O salutaris hostia / que celi pandis hostium : bella premunt hostilia / da robur fer auxilium.

T ni trinoq; dño sit sempiterna gl'ia : q; vitam sine termino / nobis donet in patria Amē. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumenti satiat te. ān. Ego sum panis viu⁹ qui de celo descēdi : si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet i eternū alla. ℣. Bñ⁹. ℟. Deus q̄ no. Ad. i. ān. Sapientia. ℣. De⁹ in no. an. O beata & benedicta. ℣. Quicūq;. ℟. Jesu xp̄e. cum alla. ℣. Qui de virgine. Ad. ill. ā. Angelor. ps. Legem pone. Capl'm. Dñs ieſus. ℟. Panē celi dedit eis. Alla alla. ℣. Panē angelorū māducauit homo. ℣. Cibauit eos. Oro. Deus q̄ nobis. Ad sertam. ān. Pinguis. ps. Defecit. Capitulum.

Q Uotienscunq; manducabitis panē hūc & calicem biberis : mortē dñi annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumenti. Alla alla. ℣. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Educas panem. Oro. Deus q̄ nobis. Ad nonam. ān. Uincenti dabo. ps. Mirabilia fecit. Capitulum.

Q Uicunq; manducauerit panē et biberit calicem dñi indigne : reus erit corporis & sanguis dñi. ℟. Educas panem de terra. Alla alla. ℣. Et vinum letificet cor homis. ℣. Posuit fines tuos pacē. Oro. De⁹ q̄ no. Ad. h. vel. sup p. ān. Sapiētia. pi. sicut ad. i. vel. Hi pi. cū pdicta. dicunt singulis dieb⁹ infra oct. etiā i dñica : aſi de oct. ſic ſerui. tñ ch. Dñs ieſus. ℟. Respexit helias. hy⁹. ℣. Sacris solen. ℣. Panem de celo. ā. O sacrū conuiuiū in quo xp̄s sumit. recolit mēoria passiōis ei⁹ mēs implet gr̄a : & future glorie nobis pignus dat. ps. Magt. Oro. Deus q̄ nob. Quicunq; festū. ir. fc. hzc die contigc. differat vsq

13399

(sue. festa. ix. ℣. Iuncta vt ꝓz ex ꝓsse infra oct. dedi. ℟ infra oc. epi. etiã in magna rubrica. Ad mat. ℣o in do. oĩa fiant sicut in. i. die: cũ ser ꝛc. ꝓphetis expõ etiã sicut i. i. die. Ad. iau. hec sola ãn. sup ꝓpo. **Sapietis.** Cetera sicut in. i. die. Ad. i. ℟ ad ꝓces horas oĩa sicut infra octa. ita q̃ sup. ꝓ. **Quicũq;** ℟i ã. **Te iure.** Ad. ii. vel. oĩa fiant vt i. i. die ꝓt ix. q̃ nõ ℟i. ¶ Nota q̃ ad ꝓcel. ante mis. dicet ix **Reperit helias.** ℟ nulla mẽo. de cruce. In introitu chori. ãn. **O sacrũ conuiuiũ.** ℣. ℟ oꝛ. sicut i die tm̃ in hist. **Deꝰ im.** choata fu. cũ mẽo. ad ves. tũc fiat me. de cruce asi cru. cũ ã. **Adorem⁹ ℣ Hoc signũ.** oꝛ. Adesto dñe. ℟ tãc i introitu chori ℟i aliq̃. ãn. de. s. maria. et nõ ã. **O sac. qui. ℣. Post ꝓtũ.** ℟ oꝛ. **Cõcede q̃s.** Nota q̃ ad mis. de oct. scdm vsũ romanũ ℟i seq̃. **Ecce panis angelo ℟.** sz ẽm vsũ sarũ nulla ℟i seqn. ¶ Nota q̃ in die lune post do. semp incipiat hist. si seruꝰ. in do. fue. de octa. sinaũ dicat ix. eodẽ oꝛdie sicut ante dñicã. Lectõ. i.

CHristus panis est: de quo q̃ manducat viuet ī eternũ / de quo ipsemet dicit. Et panis quẽ ego dabo: caro mea est ꝓ mũdi vita. Determinat quõ sit panis non solum scdm verbũ quo viuunt oĩa: sz ℟ scdm carnẽ assũptã ꝓ mũdi vita. Lcõ. ii.

CRuana est caro q̃ erat pctõ mortua carni munde vnita et incorporata: ac vnũ cũ illa effecta viuit de spũ eiꝰ sicut viuit corpꝰ de spũ suo. Qui vero nõ est de corpore christi: non viuit de spiritu christi. Lectio tertia.

Corpꝰ ℟ sanguinẽ xpi dicimꝰ illud qđ de fructibꝰ tre acceptũ ℟ ꝓece mystica ꝯsecratũ recte sumimus ad salutẽ spũalẽ in mẽoriã dñice passiõis. ✝

Hoc cũ ꝓ manꝰ hois ad illã visibilem ꝓducat speciẽ nõ sanctificatur vt sit tã magnũ sacramẽtũ: nisi operante inuisibiliter spũ sancto / cũ hec omnia que per corporales motus in illo opere fiũt: deꝰ operetur. Lectio quinta.

Hoc est sacramentũ pietatis: et est signũ vnitatis ℟ vinculũ charitatis

Qui vult viuere accedat ⁊ credat:⁊ incorporet hūc cibū ⁊ potū, et satietatez vult intelligi corpis ⁊ mēbrox suox qđ est ecclesie in p̄destinatis. Lectio.vi. Hoc est qđ dicimus qđ ⁊ olim modis approbare p̄dim⁹:sacrificiū eccl'ie duob⁹ p̄fici duob⁹ p̄stare. visibili elemētorū specie: ⁊ inuisibili dñi nr̄i ihesu xpi carne ⁊ sanguie.⁊ sacramēto/⁊ re sacramenti id est corpe xpi. Tres vi. lec.de exp̄one euāg.sicut in.i.die. In lau.vna sola ā.cc.vtis. ¶ Fe.ii. Lcō.i.

Sicut enim xpi persona constat ⁊ conficitur ex dee ⁊ homie cum ipse xps verus sit de⁹ ⁊ ver⁹ homo:qz ois res illarum naturam ⁊ veritatem in se continet/ex quib⁹ conficitur. Lectio secunda. Conficitur autē sacramentum ecclesie duobus sacramētorum re sacramenti/id est corpore christi. Est igitur sacramentum et res sacramenti / id est corpus christi. Caro ei⁹ est:quā sub forma panis opertā in sacramēto accipimus / et sanguis eius quem sub vini specie ac sapore potamus. Lcō.iij. Caro visibilis videlicet est sacramentū carnis:⁊ sāguis sacramētū est sanguinis. Carne ⁊ sanguie vtroq; inuisibili ⁊ intelligibili spūali:signat visibile corpus dñi nr̄i ihesu xpi ⁊ palpabile: plenūq; gre oim virtutū ⁊ diuina maiestate. ¶ Fer.iij.Lc.i.

Sicut ergo celestis panis qui vere xpi caro est suo mō vocat corp⁹ christi cū reuera sit sacramētū corpis xpi:illi⁹ videlicz qđ palpabile quod visibile ⁊ mortale in cruce est positum. Lectio.iij. Vocatq; ipa carnis immolatio q̄ sacerdotis manib⁹ fit xpi passio mors/ crucifixio/nō rei vitate: sz signāti mysterio sic sacramētū fidei qđ baptism⁹ intelligit fides est. Lcō.iij. Iteratur quotidie hec oblatio licet christ⁹ semel passus sit in carne p vnā eādēq; mortis passionē semel saluauit mūdum:ex qua morte idem resurgens ad vitam / mors illi vltra nō dominabitur. ¶ Feria quarta. Lctō.i.

Quod p̄fecto sapientia dei p̄phis necessa

rit̄ ꝓ multis cauſis hoc ꝓuidit. Prio q̄dē: quotidie peccam⁹ ſaltē i pctis ſine q̄b⁹ mortalis infirmitas viuere nō pōt. Lcō. ii.

Q uicet oia pctā condonata ſint in baptiſmo: tñ pcti fomes ſiue infirmitas adhuc manet in carne. Unde pſalmiſta. Bñdic aīa mea dño: qui ꝓpiciatur omnibus iniquitatibus tuis q̄ ſanat oēs infirmitates tuas. Lectio. iii.

E t ideo q̄ quotidie labimur quotidie ꝓ nob⁹ xp̄s myſtice immolat: t paſſio xp̄i myſterio traditur vt q̄ ſemel moriēdo mortē vicerat: quotidie recidiua pctō: rū p̄hec ſacramēta corpis t ſanguinis pcrā relaxet. Unde oramus Dimitte nob⁹ debita noſtra: q̄ ſi dixerim⁹ q̄ peccata nō habem⁹/ipſi nos ſeducim⁹: t veritas i nobis nō eſt. ¶ In oct. Ad ij. vel. ſup p̄. hec ſola. ān. Sacerdos i eternū. p̄i. cap. R. t cetera ſicut in. i. die ad. i vel. cōpl. ſicut i die vel nō ſūt ſax. Ad matut. ix. l. ſūt inuit. trip. rota cū teſt hiſt. ſicut i. i. die cum eiſdē &c. t exp̄ōe euāg. ſicut i die ſcōm pſū ſax. l. i

D Uius ſacramenti ritum Melchiſedech oſtendit: vbi panem t vinum abrahe obtulit/ſed tu mihi dicis. Quomodo ergo melchiſedech vinū tātum t panem obtulit? Quid ſibi vult ammixtio aque. Rationem accipe. Primo figura omnium fuit: que ante preces fit tēpore moyſi. Lectio. ii.

Q uī cū ppl's ſitiret iudeorū t murmuraret q̄ aquā inuenire nō poſſet/iuſſit dñs moyſi vt tāgeret petram cū vga tetigitq̄ petrā t petra vndā maximā fudit ſicut dicit apl's. l. x.

B ibebant aūt de ſpūali conſequente eos petra: petra aūt erat xp̄s. Non immobilis petra q̄ ppl'm ſequebatur. t tu bibe: vt te xp̄s ſequat. Uide miſteriū moyſes hoc eſt propheta: virga hoc eſt verbum dei. Lectio quarta.

S acerdos vbo dei tāgit petrā t fluit aqua t bibit ppl's dei. Tangit ergo ſacerdos calicē redūdat aq̄ i calice/t ſalit i vitā eternā t bibit ppl's dei qui gr̄am dei ꝓſecutus eſt. Lcō. v.

D idiciſti ergo hoc accepe t aliud. In tpe dñice

passionis cū sabbatū magnū instaret: qz diu viuebat i cruce dñs nr ies⁹ xps z latrões missi sūt ꝙ pcuterēt eos ꝙ venientes inuenerūt defunctū dñm iesū xpm. Tūc vnus de militibus lācea terigit lat⁹: z de latere ei⁹ aq fluxit z sanguis. Aqua aūt vt mūdaret: sanguis autē vt redimeret. Quare de latere? Qz vñ culpa ide gfa. Culpa p femina: gfa p dñm nrm iesū xpm.

Si vero calix domini nō est aqua sola z vinum solum: nisi vtrumqz misceatur: quomō vt corpus dñi pōt esse farina sola et aq sola. nisi vtrūqz adunatū fuerit z copulatū z panis vni⁹ ꝑpage solidatū in sacramentū corporis z sanguinis dñi nichil ampli⁹ offerat ꝫ quod ipse dñs tradidit hoc est panis et vinū aqua mixtū nec amplius i sacrificiis offerat ꝫ de vino z frumēto Hec tria vnū sunt in iesu xpo hec hostia z oblatio dei/ in odorē suauitat⁊.

Te iure. Quicunqz.

¶ Dñica ꝑma post festū trinitatis totū seruitiū de octa. corporis xpi. ad primas vs. q erūt de sancto aldelmo fiat mēo. de sctō germano. de oct. ān. I. M. Quicunqz. z nichil de do. nec de trinitate nec proces. qz hic vna do differt. ad matu. totū serui. de oct. z tm mēo. de sctō. In laud. vna ān. Ad ꝑmā ā. Te iure. ad ꝓces. ante mis. nō fiat mēo. de cruce. Fer. v. de oc. cor. xpi z mēo. tm de sctō. Ad. 2. ves. mēo. de ꝑme. z de marty. Fer. 6. z sabba. de cōme. ¶ Do. 2. post trini. inchoat his. cū. R. Deus time. z tota cantet hist. In lau. omnes āe. Fer. 3. 4. z sab. de cō. Fer. 6. de sancto edmūdo: z

medie l'. de mar. cũ ỹ. ℟. de. 2. noc. ℣ Do. 3. de apl'o ad. i. vẽ. me. de tri. ℟ proces. Mis. do. dr in cp̃. ℟ me. de tri. tm̃: ad altam mis. nulla mẽo. Fe. 3. 4. ℟ sab. de cõ. ℣ Do. 4. de do. me. ℟ med. l'. de sctis. 6. ℟. Nec est ya Fe. 2. ℟ 4. de cõ. fer. 3. de. s. edyvardo. ix. lec. de alio festo: cp̃. Brũs vir q̃ i sapiẽtia. Ad sextã. Libauit. Ad. ix Et firmauit. ℣ Do. 5. de do. ad. i. ves. mẽo. de do. ℟ de tri. sub silẽcio / ℟ nulla ꝓces. Ad matu. med. l'. de. s. iohã. 6. ℟. Priusq̃. Fe. 3. ℟ sab. de cõ. ℟ nichil de. 3. cõ. Mis. de oc. scti iohãnis dr in cp̃. ℣ Do. 6. de visitatione mai⁹ dup̃. octa. cũ regie. cho. nulla fiet mẽo. q̃ hic differt alia dñica. fer. 2. de octa. fer. 3. de sctõ martino medie lec. de apl'is: ỹ. ℟. de cõi apl'oꝝ. Ues. ℟ matu. de. s. mar. dñr ferialiter sicut extra oct. 9. ℟. a duob⁹ cantet propter oc. scõe ves. erunt de. s. martino. fer. 6. de. s. thoma. ad. i. ves. mẽo. de apl'is sub silẽ. Deide solen. mẽo. de visita. Ad maturi. ℟ ad mis. ℟ ad. 2. vẽ. solẽ. mẽo. de visi. ℣ Do. 7. fest ũ reliqꝝ: mẽo. de do. ℟ de tri. sub silẽ. Deide sol'. me. de oc. Missa de octa. visita. dr ꝑ missa de sctã maria. cũ ỹ⁹. Spũs ℟ alme. ℟ Bñdict⁹ marie filiꝰ Ad scõas ves. mẽo. de do sub silẽcio. Deinde solẽ. mẽo. de oct. ℟ nichil de mar. ad has ves. Fer. 2. de marty. 3. ℟. Nec est vera. Mẽo. de reliquijs sicut solet dici ad matu. de sctã maria. Fe. 3. de sctõ bñdicto. ix. lect. mẽo. de reliquijs vt supra per totas octa. etiam in octa. Fer. 4. 5. ℟. 6. de cõ. ℟ missa do. dicitur in capo. in. 2. fer. ℣ Do. 8. de do. ãn. super Magt. Monies gelbor. mẽo. de sanctis ꝓfess. de reliquijs / de trinita. ℟ proces. Fer. 3. 4. ℟. 6. de cõ. ℣ Do. 9. de serui. do. Ad. 1. ves. sup p̃. Magt. ãn Rex aũt dõ. mẽo. de sctã maria magdalena. de mar. de tri. ℟ ꝓces. Ad mat. med. l'. d' mart. Fer. 2. de virgi. cũ noc. Fer. 3. de apl'o: solẽ. mẽo. de mar. Fer. 5. 6. ℟ sabba. de cõ. ℟ 2. A. mẽo. de sctis. ℣ Do. 1. post fes. tri. totũ serui. de oc. cor poris christi ad. 1. vesp. mẽo. de do. ãn. Loquere dñe. mẽo. de trinita. ℟ proces. Mis. do. dicitur in cp̃. cũ memo. de trinita. Ad altam mis. nulla fit memo. Fer. 5.

de octa. coz. xpi. Ad maturi. medie lect. de scris. ad se cũdas ves. q̃ erũt de oct. me. de. s. edmũdo: t de mart. Fer. 6. de. s. edmũ. meõ. lec. de mart. cũ. ỽ. t ℟. de. 1. noc. Ad ves. q̃ erũt de sctõ fiat me. de sctã ma. ã. Sub tuã. Sab. de sctã ma. ¶ Do. 2. totum serui. de apl'o. t mis. do. dr in cp̃. cũ meõ. de tri. ad scas vesp. meõ. de mart. t de do. fer. 3. 4. t sab. de cõ. t meõ. de sanctis. ¶ Do. 3. de do. meõ. t medie lec. de mar. 6. ℟. Hec est vera. fe. 2. 3. t. 4. de cõ. ¶ Do. 4. de do. ad. 1. vs̃. meõ. de do. t de trini. sub silẽ. sed nulla proces. ad maturi. medie lect. de. s. iohẽ. 6. ℟. Priusq̃ te. fer. 3. t sab. de cõ. t nichil de. 3. cõ. in sab. Mis. de oc. dr in cap̃. t meõ de apl'is. ad altã mis. nulla fiat meõ. ¶ Do. 5. de visi. mai⁹ dup̃. nulla fiat meõ. qz hic differat vna dñica: t fiat seruit. de octa. t de sanctis t infra: vt supra ad. 1. ℍ ¶ Do. 6. do. 7. do. 8. t per ebdo. vtã. ad. 1. ℍ scilicet ad do. 7. 8. t. 9. ¶ Do. 1. post fes. tri. serui. de apl'o ad. 1. ves. fiat meõ. de octa. ãn. O ꝯ suauis. t inchoetur hist. cũ ã. Loquere dñe meõ. de trini. t proces. ad maturi. medie lec. de octa. coz. xpi: cũ ỽ. ℟. de. 2. nocturno. memo. de octa. de do. t de tri. ad primam. ãn. Tenere. Mis. do. dicit in cap̃. cũ memo. de trini. rantũ. fer. 2. de octa. cum. ỽ. t. ℟. de. 3. noctur. feria. 5 de octa. medie lec. de mar. ad scas ves. meõ. de sctõ richar. t de mart. fer. 6. de sctõ richardo. medie lec. de marty. cum ỽ. t ℟. de. 2. noctur. secũde ves. erunt de sancto t meõ. de sctã ma. ãn. Sub tuam. ¶ Do. 2. de seruitio do. t medie lec. de mar. 6. ℟. Hec est vera. Fer. 2. 3. t 4. de cõ. ¶ Do. 3. de seruit. do. ad. 1. ves. meõ. d̃ do. t de tri. sub silẽ. nulla proces. ad maturi. medie lec. de oct. sancti iohannis. 6. ℟. Priusq̃. fer. 5. de apl'is. scde ves. erunt de apl'is. fer. 6. de sctõ paulo. scde vespere erũt de sctã ma. meõ. de apl'is. mis. de octa. scti iohis dr in cp̃. cũ meõ. de apl'is. ¶ Do. 4. de visita. brẽ. marie me. de do. t de trini. sub silẽ. sed nichil de mar. nulla p̃ces. mis. do. dr in cp̃. infra. oct. t fiat seruit. de oct. t de sctis infra oct. vtã. ad. 1. ℍ. ¶ Do. 5. festũ reliq̃.

mẽo.de do.ꝛ de tri.ſub ſilẽ.deide ſolẽ.mẽo.de oc.ad ſcꝰas veſ.mẽo.de do.ꝛ de tri.ſub ſilẽ.deinde mẽo.de oct.ꝛ nihil de mar.ad has veſ.feꝝ.2.ꝛ.3.de ſctis.3.l'. Jnui.dup.feꝝ.4.5.ꝛ.6.de cõ.ꝛ miſ.do.dr̃ i cp̃.feꝝ.3.

Do.6.do.7.oia vt̃ſ.ad.1. H. ſcz ad domi.8.ꝛ.9.

4. H Do.1.poſt feſ.tri.ſerui.de oc.coꝛ.xp̃i mẽo.de mar.ꝛ de do.ã. Iogre dñe de trini.ꝛ ꝓceſ.ad matu.9.ſ̃x.a duobꝰ cantet:ꝛ tm̃ mẽo.de mar.de do.ꝛ de truni.ad primã ã. Tenure miſ.do.dr̃.in cp̃.cũ me.de tri.Feꝝ.5.de oct.ꝛ feſ.ſcti albini differa.in cra.ſcꝰe vt̃ſ.erunt de.ſ.alba.ꝛ mẽo.de oc.ꝛ de ſctã etheldreda:ꝛ dr̃ hyꝰ. Saluator cũ v. Deo pri feꝝ.6.de.ſ.alba.medie lect. de virgi.6.ſ̃x. Regnũ mũdi ꝛ miſ.de.ſ.alba.poſt.3. miſ.de vigil'.cantet poſt ſextã ad ſũ mũ alta.cũ mẽo. de virg.tm̃ ſcꝰe veſ.fiãt de.ſ.iohẽ ba.ꝛ me.de.ſ.alba. ſub ſilẽ.tm̃ in dioceſi elien.ſeruitiũ in.6.feria erit de ſctã etheldreda dup.feſ.ꝛ feſt.alba.eo anno omnino omittat. Do.2.de do.ad.1.veſ.mẽo.de do.ꝛ de tri. ſub ſilẽ.nul.ꝓc.ad ma.me.l'.de.ſ.ioh.6.ſ̃x. Duus ad.2.veſ.q̃ erũt de do.fiat me.de ſctis ꝛ de oc.feꝝ.3.ꝛ ſab.de cõ.l ſab.dr̃.miſ.de oc.ſ.io.i cp̃.ꝛ mẽo.de apl'is

Do.3.de viſi.mẽo.de do.ꝛ de tri.ſub ſilẽ.ꝛ nihil de mar.miſ.do.dr̃ in cp̃.ĩfra oc.ꝛ fiat ſerui.de octa.ꝛ de ſctis infra octa.vt̃ſ.ad.1. H. Do.4.feſ.reliquiaꝝ ꝛ fiat ſerui.in do.ꝛ ꝓ ebd̃.vt̃ſ.ad.3. H. Do.5.do.

5. H. 6.ꝛp ebd̃.vt̃ſ.ad.1. H. ſcz ad do.8.ꝛ.9. Do.1.poſt feſ.tri.totũ ſerui.de oc.coꝛ.xp̃i:ad.1.vſ̃.q̃ erunt de.ſ. iohẽ fiat mẽo.d̃ do.ꝛ de tri.ſub ſilẽ.deide ſolẽ.me.de oct.coꝛ.xp̃i:ad matu.9.ſ̃x.a duobꝰ cãtet ꝛ tm̃ me.de ſ.iohẽ de do.ꝛ de trini.ad.1.ã. Tenure miſ.do.dr̃ in cp̃.cũ mẽo.de tri.tm̃ ſcꝰe veſ.erũt de coꝛ.xp̃i.ꝛ mẽo. de mar.de.ſ.ioh.ꝛ de do.feꝝ.2.de mar.ix.l'.ꝓpter oc. ꝛ medie lect.de coꝛ.xp̃i cũ ſ̃x.de.1.nock.ꝛ tm̃ mẽo.de ſ.iohẽ.ix.ſ̃x.a duobus cãtet ad ſcꝰas veſ.q̃ erunt de mar.fiat mẽo.de oc.coꝛ.xp̃i:ꝛ de oct.ioh.ꝛ tota cante tur hiſ.17.calen.auguſti.feꝝ.3.de oct.ſ̃x.de.2.nock. Feꝝ.4.de oct.ſ̃x.de.3.noc.ꝛ mẽo.de ſctõ.miſ.d̃ pig.

cãtetur post sextã ad sũmũ altare cũ me. de sanctis et de octa. sancti iohan. tm̃ fe. 6. de apl'is ꝛ sol'. mẽo. de octa. coꝛ. xp̃i ad vtraſq; veſ. ad mat'. ꝛ ad miſ. ꝛ nt chil de ſctõ iohẽ. fe. 6. de ſctõ paulo: me. de ſctõ petro et de octa. ſcti ioh̃. p̃. Ad te leuaui ſecunde veſ. erunt de. ſ. maria ꝛ me. de apl'is et de octa. ſ. ioh. Sab. de. ſ. maria ꝛ me. ꝺ oc. ſ. ioh. ꝛ de apoſtolis miſ. de oc. ſcti ioh̃. ꝺꝛi i cp̃. cũ me. ꝺ apl'is tm̃. Do. 2. do. 3. do. 4. in hac. 4. do. tota cãtek hiſt. do. 5. ꝛ p ebdo. vt ſupꝛa ad 3. A ſcz ad do. 4. 5. 6. ꝛ. 7. Do. 1. poſt feſ. tri. totũ ſerui. de octa. nulla fiat mẽo. neq; ꝓceſ. qꝛ hic differtur vna do. 9. k'. a duob⁹ cãtek. Fe. 5. de oc. meꝺ. lec. de mar. Ad ſcꝺas veſ. q̃ erũt de oct'. me. de cõme. Fe. 6. ꝛ ſab. de cõme. Do. 2. de do. ad veſ. k'. Deum ci- me. de tri. ꝛ ꝓceſ. Ad matu. me. tm̃ de ſctis ꝛ de tri. In lau. oẽs ãe. dn̄r. Fe. 2. 3. ꝛ. 6. de cõme. Do. 3. de ſer. do. Ad. 1. veſ. mẽo. de apl'o / de mart'. de trini. ꝛ ꝓceſ. ꝛ meꝺ. lec. de mar. Fer. 2. 6. ꝛ ſabba. de cõ. Do. 4. de ſerui. dn̄icali. meꝺ. lect'. de marty. 6. k'. Per eſt va Ad veſ. ſup p̃os. ỽ. ſte ſctũs cp̃. Bñs vir q̃ in ſapiẽtia ꝛ me. de do. Fe. 2. de ſctõ. 9. l'. Fe. 3. ꝛ ſabb. de cõ. ꝛ nihil de. 3. cõ. Fe. 2. de. ſ. ioh̃. Ad ſcꝺas veſ. ſolẽ. mẽo. de. ſ. maria. ãn. Sub tuam Do. 5. de mar. 9. l'. meꝺ. lec. de ſctõ iohe. 6. k'. Quinq; te miſ. do. ꝺꝛi in cp̃. cũ mẽo. de trini. tm̃ ad altã miſ. memoꝛ. de oc. ꝛ de oib⁹. ſ. Fe. 2. ꝛ. 6. de ꝑmemo. ꝛ nichil de. 3. cõ. miſ. de oc. ſ. ioh̃. ꝺꝛi in cp̃. cũ mẽo. de apoſ. Sabba. de viſitatione ꝛ nihil de ſanctis. Do. 6. de octa. viſitatiõis. Ad. 1. veſpe. me. de do. ꝛ de trini. ſub ſilẽtio ſed nulla ꝓceſ. ad matu. mẽo. de apl'is: de do. et de tri. miſ. do. ꝺꝛi in cp̃. ꝛ me. de tri. tãtũ ad altã miſſam me. de apl'is et de oib⁹ ſctis. ſcꝺe veſ. erunt de. ſ. martino ꝛ me. de apoſt. ꝛ de do. Fe. 2. de. ſ. martino meꝺ. l'c. de apoſtolis. ỽ. ꝛ k'. de cõi apl'oꝝ. ꝛ tm̃ me. de oc. viſi. ſcꝺe veſ. erũt de ſctõ martino: ꝛ me. de octa. Fe. 5. de ſctõ thoma. Ad p̃mas veſ. me. de apoſt. ſub ſil'. Deinꝺe ſolen. memo. de viſi. ad matu. ad miſſam et.

ad scꝭas ves. fiat mẽo. de visi. solẽnit. Sab. de serui. oc. visi. ¶ Do. 7. fes. reliqarũ. ad. 1. ves. mẽo. de do. et de trini. sub silẽ. ꝛ nihil de mar. Deide sol. mẽo. de oc. visi. ad matu. me. de do. ꝛ de tri. sub silẽ. ad. 2. vespe. me. de. s. bñdicto ꝛ de do. sub silẽ. fe. 2. de. s. bñdi. ix. lc. fe. ꝛ. f. et sab. de ꝯfn. fe. 4. de fe. ꝛ dñr. 2. ℟. fes. ꝛ. ꝛ. ꝑ termittat cũ mis. do. ¶ Do. 8. de do. ad. 1. vesp. ã. sup ꝑm. Mgr. Mõtes gelboe. me. de reliqis. de tri. ꝛ ꝓces. ad mat. meꝺ. l. de mr. fe. 2. ꝛ. ꝛ sab. ꝺ cõ. ¶ Do. 9. ꝺ do. ã. sup ꝑ. Mgr. Fuer aũt da. me. de. s. chriſtina. de trin. ꝛ ꝓces. ad. 2 vespe. mẽo. de do. sub silẽ. Deinde solen.
2. B. mẽo. de mar. fe. f. 6. ꝛ sab. de cõe. ¶ Do. 1. post fe. tri. totũ serui. de oc. corpo. xꝑi. ad. 1. ves. me. de mar. ꝛ inchoet hist. cũ mẽo. ã. Loqre dñe. me de tri. ꝛ ꝓces. ad mat. trin mẽo. de mar. de do. de tri. mis. do. ꝺi i cp. cũ me. de tri. trin ad altã mis. me de mar. ꝛ de oibus scts fe. f. de oct. meꝺ. lec de mar. scde ves. erũt de oc. ꝛ me. de. s. edmũdo ꝛ fes. scti edmũdi differ. in cra. fe. 6. de s. edmũdo. ix. lec. ves. erũt de. s. edmũ. ꝛ mẽo. de apl'o sab. de apl'o. ¶ Do. 2. de do. ad. 1. ves. q̃ erunt de apl'o mẽo. de mar. de do. de tri. ꝛ ꝓces. ad matu. tota cãtet hist. ꝛ trin me. de marty. ꝛ de tri. scde ves. erũt de do. ꝛ me. de ꝯme. fe. 2. 6. ꝛ sab. de ꝯfn. Do. 3. de do. meꝺ. l'c. de mar. 6. ℟. Hec est vera. Fe. 2. 3. ꝛ sab. de ꝯme. fe. 6. de sctõ iohãne. ad scꝭas ves. ãn. Sub tuã. solẽniter Sab. de. s. ma. ¶ Do. 4. de mar. ix. lec. meꝺ. l'c de sanc. iohẽ. 6. ℟. Quasi cedrus. mis. do. ꝺi i cp. cũ me. de trin. trin. ad altã mis. me. de octa. s. iohis ꝛ de oibus scts. Fe. 2. et. 6. de ꝯfn. ꝛ nihil de. 3. ꝯfn. Sab. ꝺ visi. ꝛ nihil de mar. ¶ Do. f. do. 6. do. 7. do. 8. ꝛ ꝑ ebꝺ. ola vtꝭ. ad
3 B. 3. B scz ad do. 6. 7. 8. ꝛ. 9. ¶ Do. 1. post fes. tri. totũ serui. de oc. cor. xꝑi ad. 1. ves. q̃ erunt de apl'o. mẽo. de mar. de oc. de do. ã. Loqre do. de tri. ꝛ ꝓces. ad matu. trin me. de mar. de do. ꝛ de trini. mis. do. ꝺi in cp. cum mẽo de tri. trin ad altã mis. fiat me. de mar. ꝛ de oibꝰ scts. fe. f. de oc. meꝺ. l'c. de mar. In lau. oẽs ãe. fes. sci richar. diffe. i cra. scde ves. erũt de oc. me. de. s. richar.

Fe. 6. de. s. richar. 9. lc. de cōi. scōe ves. erūt de sctō richar. z me. ō scā maria. ā. Sub tuā. ¶ Do. 2. to. cātek hist. z tm̄ me. de sctis z de tri. z ꝓces. Fe. 2. 3. z sabb. de cō. ¶ Do 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. z p ebdo. oīa vtš. ad B. scz ad do. 5. 6. 7. 8. z. 9. ita q trās. s. benedicti celebrek cū. 3. l'. hoc āno. ¶ Do. 1. post festū tri. 4. B
to. serui. de oc. coz. xpi. Ad. 1. ves. me. de mar. de do. ā. Loqre dñe. de tri. z ꝓcess. z to. cantek his. in die sctē christine ad mak. mēo. tm̄ de mar. de do. z de trin̄. 9. lc. a duob⁹ cātek. Mis. do. ōz in cp̄. Ad. 2. ves. mēo. de s. edvvar. z de do. Fe. 4. de. s. alba. 9. l'. meō. l'. de ock. cū v. z lc. de. 3. noc. ad ves. q̄ erūt ō oc. me. de. s. alba. et de virgine. Fe. 5. de octa. imui. triplex. medie lect. de virgine. 6. lc. Regnū mūdi. Mis. de vigi. cāretur post. 6. cū me. de virgi. z tūc ad mis. de die nulla me. de virg. tm̄ in dioces̄ Elien̄. i oc. coz. xpi totū seruitiū erit de sctā etheldreda: z tm̄ solē. me. de oc. hoc anno ad ves. de. s. iohā. solē. me. de oc. Fe. 6. de. s. ioh̄. ad. 2. ves. sol'. me. ō. s. mar. cū ā. Sub tuā. ¶ Do. 2. do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. ita q i hac. 6. die do. i die scē xpine tota cātek his. z p ebdo. vtš. ad. 1. B. scz ad do. 5. 6. 7. 8. z. 9. ita q trās. s. bn̄dicti celebrek cū. 3. l'. hoc anno ¶ Do. 1. post fes. trini. to. serui. de mar. 9. lc. ad. 1. ves. 5. B.
me. de oc. coz. xpi: z de oc. s. iohis de do. cū. ān. Loqre dñe. de tri. z ꝓces. ad mak. medie lc. de oc. coz. xpi: cū lc. de. 2. noc. 9. lc. a duob⁹ cātek ꝓpter ock. 4. me. ad ꝑmā. ā. Teture. Mis. do. ōz i cp̄. cū me. ō tri. ad altā mis. me. ō oc. coz. xpi. z de oc. sci iohis. Fe. 2. ō oc. 3. l'. lc. de. 3. noc. z me. de oc. s. iohis. Fe. 3. de oc. z me. de sctō: z de ock. s. iohis z mis. de vigi. apostolox cantek ad sūmū altare post. 6. cū me. de oc. s. iohis tm̄. Fek. 4. de apl'is z solen. me. de oc. coz. xpi ad vtrasq ves. mak. z ad mis. z nichil de oc. scti ioh̄. Fe. 5. de oc. Inui. trip̄. meō. l'. de apl'is z lc. ō cōi apl'ox. In l'. oēs āe me. ō apl'is ā. Petr⁹ apl's. me. ō oc. s. ioh̄. Scōe ves. erūt de oc. me. de apl'is ā. O petre. z de oc. s. ioh̄. Com mēoratio scti pauli differa. i crasti. Fe. 6. de ꝓm̄. scti

pauli:me.de oc.scti ioh.t de scō petro ,put ibidē no
tat.cū mis.de oc.s.ioh.i cp̄.Sabb.de visi.b.ma.ad.i.
ves.me.de apl'is sub silē.t nihil de mar.¶ Do.2.do.
3.do.4.do.v.ita q̄ i hac do.in die scē christine.tota
cantetur his.t tm̄ me.de virg.t p̄ ebdo.vt̄s.ad.i.B.
scz ad do.6.7.8.t.9.ita q̄ trāsla.s.bñdicti celebret
i. ¶. cū.3.lect.¶ Do.i.post.fes.tri.totū ser.de oc.coi.xp̄i t
nihil de do.nec de trinita.neq̄ ,pces.q̄ hic differ.do.
ad mat.totū ser.ō oc.In lau.vna.ā.ad p̄ma.ā.¶ Te
iure.ad ,pce.ān mis.nulla me.añ crucē.9.R̄.a duob⁹
cāt.Fe.6.t sab.de cō.¶ Do.2.incho.his.cū R̄.Deū
time.t to.cātet his.In lau.oēs āe.Fe.2.5.t sabb.de
cō.Fe.4.de.s.edmūdo.9.l'.med.lec.de mart.cū R̄.
de.i.noc.¶ Do.3.de do.Fe.2.5.t sab.de cō.Fe.6.de
mar.cū R̄.de.3.noc.3.R̄.Dec est va.¶ Do.4.de.s.
edvvardo.9.lec.sicut i.xi.Ad.i.ves.sup̄ pos.ā.Iste
sctus cp̄.Btus vir q̄ i sapia.R̄.Beat⁹ vir.me.de do.
de tri.t ,pc.Mis.do.ō i cp̄.cū me.de tri.tm̄.Fe.2.t
6.de cō.t nihil de.3.cō.¶ Do.5.de do.med.lec.de oc.
cum.R̄.Pmus q̄ re.Feria.4.de.s.paulo.ad.2.ves.q̄
erūt.de.s.maria.me.de apl'is.t de oc.s.ioh.Fe.v.de
s.ma.mis.de oc.ō i cp̄.cū me.de apl'is.ad altā missā
nulla me.Fe.6.de fe.visi.t nichil de sctis.Sabb.de
oc.¶ Do.6.de.s.martino.9.lec.ad p̄mas ves.q̄ erūt
de.s.martino.me.de visi.de apo.de do.de tri.t ,pces.
In itro.ch.de oib⁹ sctis.ā.Saluator.ad mat.med.l'.
de apo.R̄.de cōi apl'oz me.de visi.de apl'is de do.et
de tri.Mis.do.ō i cp̄.t me.de tri.tm̄.Ad altam mis.
me.de apo.t de oib⁹ sctis.t ves.eīt de.s.martio me.ō
vtrisq̄ oc.t de do.Fe.2.de oc.visi.R̄.de.2.noc.Fe.3
de oc.apl'oz t tm̄ me.de visi.ad vtrasq̄ ves.ad mat.
t ad mis.Fe.4.de.s.thoma.Ad.i.ves.me.de aposto.
sub silē.Deide solē.me.de visi.Fe.5.de oc.R̄.de.3.
noc.Fe.6.ō oc.iui.3.Ad.2.ves.me.de mar.tm̄.Sab.
de.s.maria.¶ Do.7.fes.reliq̄az.fes.s.bñdicti differ.
in crastī.mēo.de do.t de trini.sub silē.ad.2.ves.me.
de.s.bñdicto t de do.sub sil'.Fe.2.de.s.bñdicto.9.l'.

et mēo. de reliquijs. Fe. 3. de fēr. t dñr. ij. fr. fēr. cum missa do. Fēr. 4. 6. t sab. de cō. ¶ Do. 8. de do. Med. lec. de sctō. Ad. i. ves. mēo. de scō: de reliq̄is: de trini. et ꝑces. Fe. 2. 4. t. 6. de cō. ¶ Do. 9. de apl'o: me. de fur. de do. ā. Ker aūt dauid. t de tri. sub silē. nulla ꝑces. Mis. do. 3i in cp̄. cū me. de mar. t de tri. Scde ves. de apl'o / nisi fes. s. anne. sit fest. dup̄. t me. de do. sub silē. Deide sol'. me. de. s. anna. Fe. 4. 5. t sab. de cō. ¶ Do. 1. post fes. tri. totū ser. de oc. co2. xpi. Ad. i. ves. ichoēt hist. cū mēo. ā. Loq̄re dñe. me. de tri. t ꝑces. ix. fr. a duobus cantēt. In laud. vna ān. Ad. i. ān. Te iure. Mis. do. 3i in cp̄. Ad alt̄ā mis. nulla me. Fe. 4. de scō edmūdo. Med. l'. de mar. t tm̄ me. de or. Ues. erūt de oc. t me. de. i. edmūdo. Fe. 5. de oc. Scde ves. erūt de oc. t me. d apo. Fe. 6. de apo. Ad. ij. ves. q̄ erūt d apo. me. de. s. ma. ā. Sub nā. t de marty. Sab. de. s. ma. t mēo. de mar. ¶ Do. 2. tota cātēt hist. In lau. vna ān. Fe. 2. 5. t sab. de cō. ¶ Do. 3. de do. Medie l'c. de sctō. Fe. 2. t. 6. de cō. t nihil de. iij. cō. ¶ Do. 4. d do. med. lec. de oc. 6. fr. Pnusq̄re. Fēr. 3. de apo. t nulla me. Fe. 4. de. s. pau. Scde ves. erūt de. s. ma. t me. d. apo. et de oc. s. ioh. Fe. 5. de. s. ma. Fēr. 6. de visit. ¶ Do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. t p ebdo. vīs ad. 1. ℣. scz ad do. 6. 7. 8. t. 9. ¶ Do. 1. post fes. tri. totū ser. de oc. co2. xpi. ℣. Ad. i. ves. inchoāt hist. cū ā. Loq̄re do. mēo. de tri. et ꝑces. ix. fr. a duob⁹ cātēt. Me. d do. t de tri. Mis. do. 3i in cp̄. cū me. de tri. tm̄. Fe. 4. de. s. richar. ix. l'. med l'c. de mar. cū me. de oc. Fe. 5. de oc. Ad. i. vs̄ q̄ erūt d oc. me. de. s. richar. Ad. ij. vs̄ mēo. de festo loci. Fe. 6. et sab. de cō. ¶ Do. 2. de do. Medie l'c. de sctō edvvardo. Tm̄ in dioces̄i elien̄. t vbi celebrēt festū scti osmūdi tota cantēt hist'o. t tm̄ memo. de sctō. Fēr. 2. t. 6. de cōme. ¶ Dñica. 3. de do. Medie lec. de octa. 6. fr. Pnusq̄re. Fe. 4. de apl'o paulo. Ad. ij. ves. q̄ erunt de sctā maria / mēo. de apl'is: t de sctō iohāne. Missa do. de octa. scti ioh. 3i in cap̄. Fe. 6. de visi. ¶ Do. 4. de sctō martino vīs ad. 1. ℣. scilz ad. do. 6. ¶ Dñica

ℱ.fes.relicqæ:me.de do.ꝛ de tri. sub silē.ꝛ nichil de.s. bñdicto. Fe.3.4.ꝛ sab.de cō. Fe.2.ꝛ.6.de fe. Et in.6 fe.dñr ℟x.de.ij.noc. Mis.do.ðz in.2.fe.ꝛ in.6.fe.epi. et euāg.4.fe.ꝛ ℟x.feꝛ.ꝑtermittant. ¶ Do.6.ān.sup ꝑs.Mag.Mōtes gel. Lectavtꝫ ad.1.℣.scilz ad do.8.

4.℣ ¶ Do.7.ꝛ p eb.oia vtꝫ ad.1.℣.scz ad do.9. ¶ Do.1. post fest.trini.totū ser.de oc.coꝛpis xp̄i: et me.tm̄ de sctō/ꝛ de do.ā. Loq̄re do. de tri.ꝛ ꝓces.9.℟x.a duob⁹ cantek. Ad.i.ā. Tenure. Mis.do.ðz in cp̄. Fe.3.de.s. alba.með.l̄c.de oc.℟x.de.ij.noc. Fe.4.de oc. ℟x.ð.3. noc.ꝛ mēo.tm̄ de ỽgie. Mis.devig.ðz solēnit post.6 cū me.de ỽgine tm̄. Fe.ℱ.de.s.iohāne. Solē.mēo.de oc.ad vtraſq; ves.ad mat.ꝛ ad mis. Ad.ij.ves.primo fiet me.de oc. Deinde de.s.ma.solēniter ān. Sub tuā Fe.6.de sctā ma. Sab.de mar.cū mēo.de oct.ꝛ cum mēo.ꝓsuetis. ¶ Do.2.do.3.do.4.do.ℱ.ita q̄ i hac.ℱ. do.ðz ān.sup psal.Mag. Mōtes gelboe. Do.6.ꝛ per eb.oia vtꝫ ad.3.℣.scz ad do.3.4.ℱ.6.ꝛ.7. ¶ Et nota q̄ in dioceſi Elien. tota cātek hist.i die.s.arnulphi

ℱ.℣. ¶ Do.1.post fes.tri.de oc.coꝛ.xp̄i. Ad.i.ves.q̄ erūt de mar.iohe ꝛ paulo fiat me.de oc.coꝛ.xp̄i:de oc.s.iohis de do.ā. Loq̄re do. de tri.ꝛ ꝓces. Ad matu.me.tm̄ de oc.s.ioh.de do.ꝛ de tri.9.℟x.a duob⁹ cātek. Ad.i.ān. Tenure. Mis.do.ðz in cp̄. Fe.2.de oc.coꝛ.xp̄i. Mis.ð vigi.cātek ad sūmū altare post.vi.cū mēo.de sctō:et de oc.s.ioh. Ad altā mis.nul.me. Fe.3.de apl'is ꝛ me. de oc.coꝛ.xp̄i ad vtraſq; ves.ad mat.ꝛ ad mis.solēnter:ꝛ nihil de oc.scti ioh. Fe.4.de cō.s.pauli:ꝛ me.de oc.coꝛpis xp̄i:de sctō petro:ꝛ de octa.s.ioh. Fek.ℱ.de octa. Ad.i.ves.q̄ erūt de oc.coꝛ.xp̄i mēo.de apl'is ān In regnatōe mēo.de oc.s.ioh.ā. Ingresso. Ad mat. með.l̄c.de octa.scti ioh.6.℟x. Inter natos.ꝛ mēo.de vtriſq; oc. Mis.de oc.s.ioh.ðz in cp̄.cū me.de oc.apl'o rum. Fek.6.de visit. Ad.i.ves.sol'.me.de oc.coꝛ.xp̄i: et nichil de mar. Sab.de oct.visita.cū mēo.de apl'is ¶ Dñica.2.do.3.do.4.ꝛ in hac.4.do.ān. Mōtes gel boe. Do.ℱ.ꝛ per ebd.oia vtꝫ ad.3.℣.scz ad do.4.ℱ.

6.et.7. ¶ Dñica.i.post fest.trini.totū seruī.de octa. I.D.
et nulla me.neq; ꝑces.qz hic differat vna do. ad pzi=
mā.ā. Te iure. Fe.ij.de sctō.ix.l'.med.l'.de mar.z tm̄
me.de oc. Fe.z.de.s.augustino ad ꝑ. ves.so.me.de.s.
et de oc. Fe.4.de oct.fr̄.de.i.no. Fe.5.de oc.meō.l'c.
de sctō. Fe.6.z sab.ō 7. ¶ Do.2.post fes.trī.inchoat
hym.cū fr̄. Deū time. me.de virgi.z de tri.z ꝑce. ad
matu.med.l'.de virg. In laud.oēs āe.fer.4.5.z sab.
de 7. ¶ Do.z.to.cantet.hym.fe.2.4.z sab.de 7. ¶ Do.
4.de do.med.lec.de sctō. Fe.4.5.z.6.de 7.z me.de
s. Fe.z.de.s.richardo.ix.l'.med.le.de mar.cū ỹ.z fr̄.
de.2.noc. Sab.de.s.edwar.ix.l'. de alio fes. ¶ Do.5.
de do.ad pzi.ves.me.de.s.edwardo de trinita.z ꝑce.
Fe.5.z sab.de 7.z nihil de.z.7. ¶ Do.6.de do.med.
lec.ō.s.mis.ō vigi.ōz in cp̄.cū me.de.s.z de octa.sine
Credo. In sūma mis.me. de tri.z de oib⁹ sctis tm̄ ad
ves.me.ō do.sub silē.sz nulla mēo.de.oc.s.iohā. Fer.
z.de.s.paulo. Scde ves.erūt de.s.maria. Fer.4.de.s.
ma.me.de oc.z mis.de oct.dr̄ in cp̄. Fe.5.devisi.fest.
mai⁹dup.z nichil de sctis. Fe.6.de oct. Sabb̄.de.s.
martino.ix.l'.medie l'.ō apl'is. fr̄. de cōi apl'oꝝ z tm̄
me.de visi. ¶ Do.7.de oc.ad pzi.ves.q̄ erūt ō.s.mar
tino me.de oc.visi. de apl'is/de do.de trin̄.z ꝑces.ad
matu.9.fr̄.a duob⁹ cātet mis.do.ōz in cp̄.z mēo. de
tri.tm̄. Ad.ij.ves.q̄ erūt de oc.apl'oꝝ/mēo.de visi.de
do. Fe.2.de oc.apl'oꝝ tm̄.me.de oc.visi. Ad vs̄.s.tho.
me.de oc.apl'oꝝ sub silē.delde sol.me.de visi. Fe.z.ō
s.thoma.z solē.mēo.de oc.ad vtraspz ves.ad matu.z
ad mis. Fe.5.de octa.visi.ix.l'c. Inui.tri. Ad.ij.vesp.
q̄ erūt ō oc.me.de mar.tm̄. Fe.6.de 7.btē ma. Sab.
de.s.bñdicto.ix.l'. ¶ Do.8.fes.reliq̄arū ad ꝑ.ves.me.
de.s.de oo.de tri.sub silē. Fe.2.ō fe.z dñr.ij.fr̄.fer.z
z.pretermittat cū mis.do. Fer.z.5.z sab.ō cō. ¶ Do.
9.de do.me.de reliq̄is z de trin̄.z proces. Fe.z.z.5.ō
cō.z nichil de.ij.cō. Feria.6.cp̄. Confitebor mis.de
vigi. ¶ Do.10.ser.de sancta anna ad primas vesp.q̄
erunt de apl'o nisi fes.sancte anne fuerit dup. fest.et

ſiat me.de do.ã. Rex aũt dõ.ꝛ de trini.ſub ſilẽ. Dein de ſol'.me.de.ſ.anna. Miſ.do.ỹ in cp̃. Fef.ʒ.ℌ.ꝛ.6.
8.D de cõ. ¶ Do.1.poſt feſ.tri.totũ ſer.õ oc.co1.xp̃i:et tſm me.õ v̄g.q1 hic differt do.ix.℞.a duob⁹ cãtet. Ad.i. ã. Te iure. Fe.2.ꝛ.ʒ.de oc.ꝛ me.de.ſ. Fef.ℌ.de octa. Scõe veſ.erũt de oc.ꝛ me.de feſ.loci:ꝛ de mar. Fe.6 et ſab.de cõ. ¶ Do.2.tota cãtet hiſt.cũ ℞. Deũ time Ad.i.veſ.me.de tri.ꝛ ꝑceſ. In lau.oẽs ãe. Fe.2.4.ꝛ ſab.de cõ. ¶ Do.ʒ.do.4.do.ℌ.do.6.do.7.do.8.ita q̄ in hac.8.de.ỹ ãn. Mõtes ḡelboe. do.9.ꝛ per eb do. oia vt̃s ad.1.D.ſcz ad do.4.ℌ.6.7.8.9.ꝛ.10. ¶ Do
8.D minica.1.poſt feſ.ſ.tri.totũ ſer.de oct.co1.xp̃i. Ad.i. veſ.ichoat hiſ.cũ me.ã. Loq̃re do.ꝛ me.de tri.ꝛ ꝑc. ix.℞.a duob⁹ cãtet. Ad.i.ãn. Te iure. Miſ.do.ỹ in cp̃. Fe.ʒ.de.ſ.edmũdo. Med.l'.de mar. Fe.ℌ.de oc.ꝛ feſ.ſ.barnabe diffe.in cra. Scõe veſ.erũt de oc.ꝛ me. de apo. Med.l'.de ñr.cũ v̄.ꝛ ℞.de.ij.noc. Scõe veſ. erũt de apo. Fe.6.de apo.med.l'.de mar.cũ v̄.et ℞. de.ij.noc. Scõe veſ.erũt de apl'o:ꝛ mẽo.de.ſ.ma.ãn. Sub tuã. Sab.de.ſ.ma. ¶ Do.2.de do. Med.l'c.de.ſ. Fe.4.ℌ.ꝛ ſab.de cõ. ¶ Do.ʒ.de do.tota cãtet hiſt. In lau.vna ã. Fe.4.de.ſ.ioh. Ad.ij.veſ.me.de feſt.loci ſolẽnit. Fe.ℌ.ꝛ ſab.de cõ.ꝛ nihil de.iſ.cõ. i hac ebd̃. ¶ Do.4.do.ℌ.do.6.do.7.do.8.ꝛ p̄ eb. oia vt̃s ad.1. D.ſcz ad do.6.7.8.9.ꝛ.10.ita q̄ i craſt.oc.viſi. fiat ſerui.de feſ.loci:ꝛ in ſab.de.ſ.ma.ꝛ tſm mẽo.de ſctis.
4.D ¶ Do.1.poſt feſ.tri.to.ſer.de oc.co1.xp̃i:et mẽo.de.ſ. de do.cũ ã. Loq̃re do.de trini.ꝛ ꝑceſ. Ad matut'.tſm me.de ſcõ:de do.de tri.ꝛ ꝑceſ.ix.℞.a duob⁹ cantet. Ad.i.ã. Te iure. Miſ.do.ỹ in cap̃.cũ me.de tri.tſm. Ad altã miſ.me.de ſcõ:ꝛ de oĩb⁹ ſcis. Fe.ʒ.de ſctõ ri chardo.ix.l'. Med.de mar.ꝛ tſm me.de oct'. Scõe veſ. erũt de ſcõ:ꝛ me.de oc. Fe.ℌ.de oc. Inui.tri. Med.l'. de marty. cum v̄.ꝛ ℞.de.ij.noc.ix.℞. Nec eſt vera. Scõe veſ.erunt de octa.ꝛ mẽo.de cõme.et de marty. Fe.6.ꝛ ſab.de cõme.ꝛ memo. de ſanctis. ¶ Do.2.de do.tota ỹ hiſto. In lau.vna ã. Fe.4.de ſctõ iohãne

Ad.2.ves.sol'.me.ꝺ cō. Fe.3.ꝛ sab.ꝺ ꝫ. ℂ Do.3.do.4. do.5.do.6.ꝛ in hac.6.do.ān.sup̄ psal.Mag. Mōtes geiboe.do.7.ꝛ p̄ ebdo.vtꝰ ad.1.ℕ.scilz ad do.6.7. 8.9.ꝛ.10.ita q̄ in craſt.oc.viſi.fiat ſer.de feſ.loci:ꝛ i ſab.ꝺ.ſ.ma.ꝛ mēo.de ſcis. ℂ Do.1.poſt feſ.tri.to.ſer. de.oc.coꝛ.xp̄i. Ad.i.ves.me.ꝺ do.ā. Loq̄re dñe mēo. de tri.ꝛ p̄ceſ.Miſ.do.ꝺi in cp̄. Fe.2.de.ſ.albano.ix.l' Med.l'.de oc.cū ℟.de.i.noc. Scde ves.erūt ꝺ.ſ.alba no:ꝛ mēo.de v̄g.ꝛ de oc. Feꝛ.3.de oc.iij.lec.cū ℟. de ſcdo noc.ꝛ mēo.trm̄ de v̄gi. Miſſa de vigi.canteꝛ ad p̄ncipale altare poſt ſexta cū me. de virgi.trm̄. Fe. 4.de ſctō iohāne: ſol'.mēo.de oc.ad vtraſq̄ ves.ꝛ ad matu.ꝛ ad miſ. Fe.5.de oc. Inui.tri. Med.l'.de oc.ſ. ioh.cū ℟. Priuſq̄ re. Ad.ij.ves.q̄ erūt de oct'.me.de mar.et de oc.ſ.ioh. Fe.6.de mar.iij.l'c. cū p̄pis lau. et me.de oc.ſ.ioh. Sab.de.ſ.ma. ℂ Do.2.do.3.do.4. do.5.in hac.5.do.tota cāteꝛ hiſ. do.6.ꝛ per ebd.vtꝰ ad.1.ℕ.scz ad do.6.7.8.9.ꝛ.10. ita q̄ in craſt.oct'. viſi.fiat ſer.de feſto loci: ꝛ in ſab.de.ſ.ma.ꝛ me.de.ſ. et oia ℟. fe.p̄termittent:q; nū q̄ dñr ℟.fe.p̄uſq̄ to= ta canteꝛ hiſto. ℂ Do.1.poſt feſt.tri.totū ſer.de.ſ.al= delmo. Med.l'.de mar.ix.℟.a duob⁹ cāteꝛ p̄ter oc. mēo.de mar.ꝛ de oc.coꝛ.xp̄i trm̄: ꝛ nul.me. de do.ne= q̄ de trini. neq̄ p̄ceſ. q; hic differt vna do. Ad ves.q̄ erunt de ſctō auguſtino:mēo.de.ſ.aldelmo:ꝛ de oct'. trm̄. Fe.2.de.ſ.augu.ꝛ ſol'.me.de oc. Fe.2.de oc.v.et ℟.de.iij.noc. Fe.5.de oc. Inui.tri. Ad.ij.ves.de oct'. me.de ꝫme. Fe.6.ꝛ ſab.de cō. ℂ Do.2.tota cāteꝛ hiſ. et inchoet ad ves.cū ℟. Deuꝫ time. Mēo.de ſctō:de tri.ꝛ p̄ceſ. Ad mat'.trm̄ me.de ſctō:ꝛ de trini. In lau. oēs āe dñr. Fe.3.6.ꝛ ſab.de cō. Fe.4.de feꝛ. Et dñr duo p̄ma ℟.feꝛ.ꝛ tertiū p̄termittat. Dñr epl'a ꝛ euā ge.eiuſꝺ fe. ℂ Do.3.de do.medie lec.de cōfeſ. Feꝛ.2. de ſancto edmundo. Medie lec.de marty. v.et. ℟ia de p̄imo noctur. Feria.6.ꝛ ſabbato de commemo. ℂ Dñica.4.de do.Medie l'c.de mar. Feꝛ.3.5.ꝛ ſab. de cō. Fe.6.de.ſ.edꝩardo.ix.lec.de alio feſt. ℂ Do.

ſ.de ſctō alba.ix.ł'c.cū ℟. Percepturus. Miſ.do.dī in cp̄.cū me.de tri.tm̄. Fe.3.de ſctō ioh̄e ad ſcdas vs̄ ſolē.mēo.de feſ.loci. Fe.4.7.6.d ꝫme.et nihil de.3.cō.in hac ebdo. ¶ Do.6.de apl'is:ad veſ.7 ad matu.me.de do. et de tri.ſub silē.ſed nulla p'roceſ.ad veſp. neq; me.de.ſ.ioh̄e.Miſ.do.dī in cp̄. Fe.2.de apl'o ad ſcdas vs̄.q̄ erūt de.ſ.ma.me.de apl'is 7 de oct'. Fe.3. de ſctā ma.7 me.de oc.cū miſſa de oct'.ſcti ioh. in cp̄. cū me.de apl'is tm̄ ad altā miſſā nulla mēo. Fe.4.d viſi.nulla fiat mēo. Fe.ſ.d oc.viſi. Fe.6.de.ſ.marti no.ix.ł'.medie ł'c.de apl'is 7 tm̄ me.de oct'.viſi. Scde veſ.erūt de ſctō martino:7 me.de oct'.veſ.7 matu.de ſctā ma.dñr ſicut extra oct'. ¶ Do.7.de oct'.apl'oꝝ. Ad veſ.d oct'.apl'oꝝ me.de oc.viſi.d do.de tri.7 p'roceſ.ad veſ.ſcti thome me.de oc.apl'oꝝ 7 de do.ſub ſilen.deide ſolē.mēo.de oct'.viſi. Fe.2.de.ſ.thoma 7 ſolen.me.de oct'.viſi.ad mat'.7 ad miſſaz 7.ij.veſ. Feſ. 3.de oct'. Fe.4.de oct'.ix.ł'c. Inui.tri.ad.2.veſ.mēo. de ꝫme. Fe.ſ.7 ſab.de cō. Fe.6.de ſctō bñdicto.ix.ł'. ¶ Do.8.feſtū reliq̄arū me.de do.7 de trini.ſub silē. ad ſecūdas veſ.ſolē.mēo.de cōme. Feſ.2.4.7 ſab.d cōme. Miſſa do.dī in cp̄.infra ebdo.7 fiat me.d reli q̄is p oc.7 i oc. ¶ Do.9.de ſctā margareta.ad p̄.veſ. me.de reliquiis/d do.de trini.7 p'ceſ. Miſſa do.dī in cap̄.cū mēo.de trini. Fe.2.7.4.de ꝫme. Fe.ſ.d virgi ne cū noc.p'opter vigi.cp̄. Confitebor. Fe.6.d apl'o 7 ſolē.mēo.de mar.ad ſecūdas veſ.ſol'.me.de ſctā an na. Ubi feſ.ſctē anne eſt dupler feſ.tūc veſ.erūt de.ſ. anna:7 ſol'.me.de apl'o. Sab.d.ſ.anna. Inui.tripler ¶ Do.10.de do.ad.2.veſ.q̄ erūt d.ſ.āna.me.d fir.de do.cū ān. Rex aūt dauid.de trini.7 p'roceſ.ad matu. medie lec.de mar. Ad.ij.veſ.q̄ erūt de do. fiat me.de
2. ¶ cōme.7 de ſctis. Fe.2.ſ.7 ſab.de ꝫme. ¶ Dñica.i.p' feſ.tri.totū ſerui.de octa.corpoꝝis xp̄i:7 mēo.tm̄.de ſancto:7 nichil de do.fiat: neq; p'ceſſ.q; hic differtur do. Fe.ſ.de oct'.et mēo.tm̄ de mar. Fe.6.7 ſab.de cō. ¶ Dñica.2.tota cātet hiſ.7 ichoet ad veſ.cū ℟. Deꝰ

cime. ꝛ mēo. de cōf. de trini. ꝛ ꝑces. Ad mat. mēo. tm̄ de ꝙfes. ꝛ de tri. Fe. 6. ꝛ sab. de cō. Et oia fr̄. feř. ꝑtermittant. ℂ Do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. do. 9. et p eb. vt̄s ad. 1. ℭ. scilz ad do. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ꝛ. 10. ℂ Do. 1. post fes. tri. to. ser. ꝺ oc. coꝛ. xp̄i. Ad. i. vs̄ me. de sctis. Et ichoat hiſ. cū me. ā. Loq̄re do ꝛ me. ꝺ tri. et ꝑces. Ad mat. tm̄ me. de scis: de do. ꝛ ꝺ tri. cū miſ. do. i cp̄. cū me. de tri. tm̄. Ad altā miſ. me. de ꝙfes. ꝛ de oīb⁹ sctis tm̄. Ad. i. ān. Te iure. Fe. 2. de. s. edmundo ir. ꝛc. Inui. tri. Meꝺ. r̄. de mar. Scde ves. erūt de sctō et me. de oc. Fe. 3. de oc. fr̄. de. i. noc. Feř. 4. de apl̄o. Meꝺ. r̄. de oc. fr̄. de. iij. noc. Ues. erūt de octa. ꝛ me. de apl̄o: ꝛ de mar. Fe. 5. de oc. iuit. tri. ꝛ meꝺ. r̄. de mar. fr̄. de. ij. noc. Ad. ij. ves. mēo. de cō. Fe. 6. ꝛ sab. ꝺ cō. ℂ Do. 2. tota cāteť hiſt. ꝛ tm̄ me. de mar. et de tri. In lau. vna ā. Fe. 3. 6. ꝛ sab. de cō. ꝛ me. de scis. ℂ Do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ꝛ p eb. vt̄s ad. 1. ℭ. scz ad do. 5. 6. 7. 8. 9. ꝛ. 10. ita ꝙ i. 5. fe. 6. feř. ꝛ sab. post oct. visi. fiat ser. de cō. ꝛ tm̄ me. de sctis. ℂ Do. 1. post 4. ℭ fes. tri. totū ser. de oc. coꝛ. xp̄i. Ad. i. ves. mēo. de mar. et inchoat hiſt. cū me. ān. Loq̄re dn̄e mēo. de tri. ꝛ ꝑces. ꝛ ad matu. tm̄ me. de sctis: de do. ꝛ de tri. ir. fr̄. a duobus canteť. Missa do. ꝺi in cap̄. cū mēo. de trini. tm̄. Ad altā missā mēo. de sctis: et de oibus sctis tm̄. Scde ves. erūt de. s. richar. ꝛ mēo. de mar. de oct. ꝛ de do. Feř. 2. de. s. richardo. ir. lec. Medie lec. de marty. Uespere erūt de sctō: ꝛ mēo. de octa. Fe. 5. de oc. iuit. trip̄. Medie ꝛc. de mar. cū ỽ. ꝛ fr̄. de. ij. nock. ꝛ. 6. fr̄. Nec est vera. Scde ves. erūt de oc. ꝛ mēo. de cōme. et de sancto. Fe. 6. ꝛ sab. de cōme. et nichil de. iij. cōme. Et nota ꝙ tota cāteť hiſto. in fest. septē dormiētium et cū mēo. de mar. ℂ Do. 2. do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. et in hac. 6. do. me. de do. ān. Mōtes gelboe. do. 7. ꝛ in hac. 7. do. tota cāteť hiſt. ꝛ p ebd̄. vt̄s ad. 1. ℭ. scz ad 5. 6. 7. 8. 9. ꝛ. 10. ita ꝙ in fe. 5. 6. ꝛ sab. post oc. visi. fiat ser. de cō. ꝛ tm̄ me. de sctis. ℂ Do. 1. post. fes. tri. de 5. ℭ s. alba. Ad. i. ves. me. ꝺ oc. ꝛ icho. hiſ. cū ā. Loq̄re. m. e.

f.de sctō alba.ix.ł'c.cū ℟. Decepturus. Mis.do.ō̄ in cp̄.cū me.de tri.tm̄. Fe.3.de sctō ioh̄e ad scās vs̄ solē.mēo.de fes.loci. Fe.4.7.6.ō ȳme.et nihil de.3. cō.in hac ebdo. ¶ Do.6.de apl'is:ad ves.7 ad matu. me.de do. et de tri.sub silē.sed nulla p'oces.ad vesp. neq̄ me.de.s.ioh̄e. Mis.do.ō̄ in cp̄. Fe.2.de apl'o ad scās vs̄.q̄ erūt de.s.ma.me.de apl'is 7 de oct'. Fe.3. de sctā ma.7 me.de oc.cū missa de oct'.scti ioh. in cp̄. cū me.de apl'is tm̄ ad altā missā nulla mēo. Fe.4.ō visi.nulla fiat mēo. Fe.f.ō oc.visi. Fe.6.de.s.martri no.ix.l'.medie l'c.de apl'is 7 tm̄ me.de oct'.visi. Scde ves.erūt de sctō martino:7 me.de oct'.ves.7 matu.de sctā ma.dñr sicut extra oct'. ¶ Do.7.de oct'.apl'oz̄ū. Ad ves.ō oct'.apl'oz̄ me.de oc.visi.ō do.de tri.7 p'oces.ad ves.scti thome me.de oc.apl'oz̄ 7 de do.sub si. len.deide solē.mēo.de oct'.visi. Fe.2.de.s.thoma 7 so len.me.de oct'.visi.ad mat'.7 ad missaz 7.ij.ves. Fef. 3.de oct'. Fe.4.de oct'.ix.l'c. Jnui.tri.ad.2.ves.mēo. de ȳme. Fe.f.7 sab.de cō. Fe.6.de sctō bñdicto.ix.l'. ¶ Do.8.festū reliq̄arū me.de do.7 de trini.sub silē. ad secūdas ves.solē.mēo.de cōme. Fef.2.4.7 sab.ō cōme. Missa do.ō̄ in cp̄.infra ebdo.7 fiat me.ō reli q̄is p oc.7 i oc. ¶ Do.9.de sctā margareta.ad p̄.ves. me.de reliquiis/ō do.de trini.7 p̄ces. Missa do.ō̄ in cap̄.cū mēo.de trini. Fe.2.7.4.de ȳme. Fe.f.ō virgi ne cū noc.p'opter vigi.cp̄. Confitebor. Fe.6.ō apl'o 7 solē.mēo.de mar.ad secūdas ves.sol'.me.de sctā an na. Ubi fes.sctē anne est duplex fes.tūc ves.erūt de.s. anna:7 sol'.me.de apl'o. Sab.ō.s.anna. Jnui.triplex. ¶ Do.10.de do.ad.2.ves.q̄ erūt ō.s.āna.me.ō fi:r.de do.cū ān. Ker eūt dauid. de trini.7 p'oces.ad matu. medie lec.de mar. Ad.ij.ves.q̄ erūt de do. fiat me.de 2. ¶ cōme.7 de sctis. Fe.2.f.7 sab.de ȳme. ¶ Dñica.1.p' fes.tri.totū serui.de octa.co'poris x̄pi:7 mēo.tm̄.de sancto:7 nichil de do.fiat: neq̄ p̄cess.q: hic differtur do. Fe.f.de oct.et mēo.tm̄ de mar. Fe.6.7 sab.de cō. ¶ Dñica.2.tota cātet̄ his.7 ichoet̄ ad ves.cū ℟. Deꝰ

time. ⁊ mēo. de cōf. de trini. ⁊ ꝑces. Ad mat. mēo. tm̄ de ꝙfes. ⁊ de tri. Fe. 6. ⁊ sab. de cō. Et oia fr̄. feř. ꝑtermittant. ℂ Do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. do. 9. et ꝑ eb. vtꝫ ad. 1. ℭ. scilz ad do. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10. ℂ Do. 1. post fes. tri. to. ser. ꝺ oc. coꝛ. xp̄i. Ad. i. vꝫ me. de scris. Et ichoeř his. cū me. ā. Zoq̄re do ⁊ me. ꝺ tri. et ꝑces. Ad mat. tm̄ me. de scis: de do. ⁊ ꝺ tri. cū mis. do. i cꝑ. cū me. de tri. tm̄. Ad altā mis. me. de ꝙfes. ⁊ de oīb⁹ sctis tm̄. Ad. i. ān. Te iure. Fe. 2. de. s. edmundo ir. ꝛc. Inui. tri. Med. ꝛ. de mar. Scde ves. erūt de sctō et me. de oc. Fe. 3. de oc. fr̄. de. i. noc. Feř. 4. de apl'o. Med. ꝛ. de oc. fr̄. de. ij. noc. Ues. erūt de octa. ⁊ me. de apl'o: ⁊ de mar. Fe. 5. de oc. iuiř. tri. ⁊ med. ꝛ. de mar. fr̄. de. ij. noc. Ad. ij. ves. mēo. de cō. Fe. 6. ⁊ sab. ꝺ cō. ℂ Do. 2. tota cāreř his. ⁊ tm̄ me. de mar. et de tri. In lau. vna ā. Fe. 3. 6. ⁊ sab. de cō. ⁊ me. de scis. ℂ Do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. do. 7. do. 8. ⁊ ꝑ eb. vtꝫ ad. 1. ℭ. scz ad do. 5. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10. ita ꝙ i. 5. fe. 6. feř. ⁊ sab. post oct. visi. fiat ser. de cō. ⁊ tm̄ me. de scis. ℂ Do. 1. post fes. tri. totū ser. de oc. coꝛ. xp̄i. Ad. i. ves. mēo. de mar. et inchoař his. cū me. ān. Zoq̄re dn̄e mēo. de tri. ⁊ ꝑces. ⁊ ad matu. tm̄ me. de scis: de do. ⁊ de tri. ir. fr̄. a duobus cantet. Missa do. ꝺi in cap̄. cū mēo. de trini. tm̄. Ad altā missā mēo. de scis: et de oibus scis tm̄. Scde ves. erūt de. s. richar. ⁊ mēo. de mar. de oct. ⁊ de do. Feř. 2. de. s. richardo. ir. lec. Medie lec. de marty. Uespere erūt de sctō: ⁊ mēo. de octa. Fe. 5. de oc. iuiř. trip̄. Medie ꝛc. de mar. cū ỽ. ⁊ fr̄. de. ij. nocř. ⁊. 6. fr̄. Nec est vera. Scde ves. erūt de oc. ⁊ mēo. de cōme. et de sancto. Fe. 6. ⁊ sab. de cōme. et nichil de. iij. cōme. Et nota ꝙ tota cāreř histo. in fest. septē dormiētium et cū mēo. de mar. ℂ Do. 2. do. 3. do. 4. do. 5. do. 6. et in hac. 6. do. me. de do. ān. Mōtes gelboe. do. 7. ⁊ in hac. 7. do. tota cāreř his. ⁊ ꝑ eb. vtꝫ ad. 1. ℭ. scz ad 5. 6. 7. 8. 9. ⁊. 10. ita ꝙ in fe. 5. 6. ⁊ sab. post oc. visi. fiat ser. de cō. ⁊ tm̄ me. de scis. ℂ Do. 1. post. fes. tri. de s. alba. Ad. i. ves. me. ꝺ oc. ⁊ icho. his. cū ā. Zoq̄re. m. e.

de tri.ꝛ ꝑces.Ad mat.med.ꝛ.de oc.coꝛ.xp̄i:cum ỽ.et
ſx.de.iij.noc.ix.ſx.a duob⁹ cātet.Ad.i.ān. Te iure
Miſ.do.dꝛ in cp̄.cū me.de triñ.tſñ. Ad.ij.veſ.de.ſ.al
bano me.de ỽgi.de oc.ꝛ de do.Fe.2.de oct.Miſſa de
vigi.cantet ad ſummū altare poſt.vi. cū me.de ſctā
etheldreda.Fe.3.de.ſ.ioh.Me.de oc.ad vtraſq; veſ.
ad matu.ꝛ ad miſſā ſolēniter.Fe.5.de oc.Jnuit.tri.
Medie ꝛc.de mar.cū ꝑp̄is ſx.ꝛ ꝑpꝛie lau.eoꝛ eo an
no pꝛetermittunt:ꝛ tſñ mēo.de octa.ſ.ioh.Scde veſ.
erunt de oc.ꝛ me.de ſctā ma.ā. Sub tuā.et de oc.ſcti
iohānis:ſed nulla mēo.de mart. Fet.6.de.ſ.maria.
¶ Nota q̄ in feſ.ſeptē doꝛmientiū tota cantet hiſt.
et tſñ me.de ſeptē doꝛmiētib⁹. Do.2.do.3.do.4.do.
5.ꝛ in hac.5.do.me.de do.ā. Mōtes gelboe do.6.in
iſta.6.do.cātet hiſt.ꝛ p̄ ebd̄.vtā ad.i.Q.ſcz ad do.6
7.8.9.ꝛ.10.ita q̄ fet.5.6.ꝛ ſab.poſt viſi.ſiat ſerui.
de cō.ꝛ cum mēo.de ſanctis. ¶Do.i.poſt feſt.trini.
rotū ſerui.de ſctō auguſtino inferius dup̄.Ad.i.vā
ſolēnis mēo de ſctō aldelmo:ꝛ de oc.tſñ:nichil de do.
ſiat:nec de tri.neq; ꝑceſ.qꝛ hic differt vna do.et alia
differat in natiuitate btē marie.Ad matu.ſolē.mēo.
de oc.tſñ.Fe.2.de oc.ỽ.ꝛ ſx.de.ij.noc.Fe.3.de octa.
ỽ.ꝛ ſx.de.iij.noc.Fe.4.de oc.ỽ.ꝛ ſx.de.i.noc.Fe.5
de octa.Jnui.tri.Ad.ij.veſ.mēo.de feſ.loci.Fet.6.ꝛ
ſab.de cōme. ¶Do.2.poſt feſ.trini.inchoetur hiſto.
cum ſx. Deum time. Mēo.de mart.de trini.et ꝑceſ.
Ad matu.medie ꝛc.de mar.Jn lau.oēs āe. Fet.2.de
fet.ſx.de.i.noc. Miſ. Sal⁹ ppli. Fe.3.5.ꝛ ſab.de cō.
Fet.6.de fe.ſx.de.ij.noc.Epl'a ꝛ euāge.4.fe. ¶Do.
3.rotū ſerui.de ſctō edmundo.Medie lect.de marty.
Miſſa do.dꝛ in cap̄.cū mēo.de trinit.tſñ. Ad altam
miſſam mēo.de marty.ꝛ de oibus ſctis tſñ.Fe.2.5.
et ſab.de cōme. ¶Do.4.rotū ſerui.de ſancto richar-
do.Medie ꝛc.de marty. Miſſa dñicalis dꝛ in cap̄.cū
mēo.de trinit.tſñ Ad altam miſſam mēo.de marty.
et de oibus ſctis.Fet.2.3.ꝛ.6.de cōme.Fet.5.de ſctō
edyvardo.ix.lect.de alio feſto.Ad veſ.ān. Jſte ſanc

ctus. cap̄. Beatus vir qui in sapiētia. R̄. Beatus vir qui suffert. Sab. de sctō albano ān. Brūs vir. cp̄. Iste sanctus. R̄. Perceptur⁹. ℂ Do. 5. de seruit. do. Ad p̄mas ves. mēo. de. s. albano: de v̄g. de tri. t p̄ces. Ad matu. medie lec. de v̄gine. 6. R̄. Regnū mūdi. Missa de v̄gi. dr in cp̄. cū mēo. de v̄gine tm̄. Ad altā missam me. de tri. t de oib⁹ scis tm̄. Fe. 2. de. s. ioh. Ad. i. ves. mēo. de do. sub silē. Ad. ij. ves. me. de cō. solennit. Fe. 3. t 5. de cō. ℂ Do. 6. de. s. paulo. Ad. i. ves. me. de do. de tri. sub silē. sed nulla p̄ces. Ad matu. mēo. de. s. petro: de oc. s. ioh. de do. t de tri. Missa do. dr in cap̄. cū mēo. de tri. tm̄. Ad altā missā mēo. de. s. petro: t de octa. s. ioh. Scde ves. erūt de. s. ma. t me. de apl'is: de oc. s. ioh. de do. Fe. 2. de sctā ma. t me. de oct. Mis. de octa. s. ioh. dr in cp̄. cū mēo. de apl'is. Ad altā missaz nulla mēo. Fe. 3. de visita. t nichil de scīs. Fe. 4. de octa. visita. Fe. 5. de sctō martino. ix. l'c. medie lec. de apl'is: t me. de octauis visi. ad vtraq; ves. ad matu. et ad mis. Sab. de oc. apl'oz: t tm̄ mēo. de visi. ℂ Do. 7. de sctō thoma. Ad. i. ves. me. de oc. apl'oz: de do. et de tri. sub silētio: deinde solennis mēo. de visita. Ad matu. me. de do. t de tri. sub silētio. Deide sol'. me. de visitatione. Mis. do. dr in cp̄. cū me. de tri. tm̄. Ad altam mis. me. de visi. t de oibus scīs. Ad. ij. ves. mēo. de do. sub silētio: deinde solē. mēo. de visi. Fe. 3. de oc. visi. Jnui. tri. Scde ves. erūt de oc. t mēo. de cō. t de mar. Fe. 4. 6: t sabba. de cō. Fe. 5. de. s. bñdicto. ix. l'. ℂ Do. 8. festū reliqaz: t mēo. de do. t de tri. sub silē. Ad. ij. vs̄ me. d̄ s. svvithuno: t d̄ do. sub silē. Mis. do. dr in cp̄. i. 4. fe. Fe. 2. de s. svvithuno. ix. l'. Scde ves. erūt de. s. t me. de cō. t de rel'. Et fiat me. de rel'. p oct. et in oct. Fe. 3. 5. t 6. de cō. ℂ Do. 9. de do. Ad. ij. ves. me. de. s. margareta: de. s. p̄iaxede: de reliqis: de tri. et p̄ces. Ad mat. mes. l'. de v̄g. t me. de reliqis: et de tri. Fe. 3. t sab. de cō. ℂ Do. 10. de do. Ad. i. ves. ā. sup. p̄. Mag. Rex assit ds. Mēo. de mart. de tri. t p̄ces. Ad mat. mes. l'. de. s. sansone. Fe. 2. 3. t 4. de cō. ℂ Do. i.

post fes.tri.ser.de octa.coꝛ.xp̄i. Ad.i.ves.me.de mar. et inchoet hist.cū me.tm̄.ā. Loq̄re dñe.ꝛ me.de tri. et ꝓces. ¶ Et nota q̄ vna tm̄ do.differt ꝑ estatē: vicz in natiuitate btē marie. Ad matu.ix.ℛ.a duob⁹ cātet:ꝛ tm̄ mēo.de mar.de do.ꝛ de tri. Mis.do.dꝛ i cp̄. Ad.i.ān. Te iure. ¶ Nota q̄ tota dꝛ histo.in die scī sanctonis ep̄i:et tm̄ mēo.de sctō. ¶ Do.2.do.3.do.4. do.5.do.6.do.7.do.8.do.9.et i ista.9.do.tota cātet hist.ꝛ tm̄ mēo.de sctō:ꝛ ꝑ eb.vtꝫ ad.1.℟.scz ad do. 3.℟. 3.4.5.6.7.8.9.ꝛ.10. ¶ Do.1.post.fest.tri.totū ser. de sctō edmūdo.ix.kl̄.Jnui.tri.Ad.i.ves.me.de mar. de oc.coꝛ.xp̄i:de do.ā. Loq̄re dñe. de trin̄.ꝛ.ꝓces.Ad matu.medie l̄c.de mar.ꝛ me.de mart.de oc. de do.et de tri.Mis.do.dꝛ in cp̄.cū mēo.de tri.tm̄. Ues.erunt de.s.edmūdo:ꝛme.de oc.ꝛ de do.Fe.2.de oc.cū ỽ.et ℞.de.iij.noc.Fe.3.de apl̄o:medie l̄.de oc.cū ỽ.ꝛ ℞. de.i.noc. Scde ves.erūt de apl̄o:ꝛ me.de marty.ꝛ de oc.Fe.5.de oc.Scde ves.erūt de oc.ꝛ mēo.de cō.ꝛ de sctō.Fe.6.ꝛ sab.de cō. ¶ Do.2.totū ser.de scō richar do.Medie l̄c.de mar.me.de mar.de do.ꝛ de tri. Mis sa do.dꝛ in cap̄.cū mēo.de tri.Fer̄.2.5.ꝛ.6.de cōme. Sab.de.s.albano.ān.sup̄ pos. Jste sctūs cap̄. Beat⁹ vir q̄ suff ℞. Perceptur⁹. ¶ Do.3.do.4.do.5.do.6. do.7.do.8.in hac.8.do.tota cātet hist.ꝛ me.tm̄ de.s. ꝛ ꝑ eb. vtꝫ ad.1.℟.s.ad do.5.6.7.8.9.ꝛ.10.ita q̄ i fer̄.5.6.ꝛ sab.post oc.visi.fiat ser.de cōme.ꝛ tm̄ me. 4.℟. de sctō bñdicto. ¶ Do.1.post fes.tri.totū serui.de sāc to richardo.Ad.i.ves.me.de mar.ꝛ de oc. De do.ā. Loquere dñe de tri.ꝛ ꝓces.Ad mat.medie l̄c.de mar. ix.℞.a duob⁹ cātet ꝓpter oct.et mēo.de mar.de do. et de tri.Ad.i.ān. Te iure. Mis.do.dꝛ in cap̄.cū me. de tri.tm̄. Scde ves.q̄ erunt de.s.richardo memo.de mar.de oc.ꝛ de do.Fe.2.de oc.℞.de.iij.noc.Fe.3.de oc.℞.de.i.noc.Fe.4.de oc.℞.de.ij.noc.Fe.5.de oc. ix.kl̄.Jnui.tri.ꝛ tm̄ me.de.s.edvvardo:qꝫ nō hꝫ ꝓpas l̄c.Ad.ij.ves.q̄ erūt de oc.fiat me.de.s.maria.ā. Sub tuū. Fe.6.de sctā maria. ¶ Do.2.do.3.do.4.do.5.do.

6.ita q̄ in hac.6.do.ān.sup̄ psal.Mag. Mōtes gel-
boe.do.7.in ista.7.do.tota cātek hist̄o.t tm̄ mēo.de
s.sansone:t p eb.vtās ad.i. ℍ. scz ad do.3.6.7.8.9.
et.10.ita q̄ i fe.5.6.t sab.post̄ oct̄.visi.fiat ser.de cō.
et tm̄ mēo.de sctō bñdicto. ℂ Do.1.post̄ festū tri.to 5.ℍ
tū serui.de oc.coꝛ.xp̄i. Ad.i.ves.q̄ erunt de.s.albano
fiat mēo.de v̄gine:de oc.t inchoat̄ hist̄.cū me.ā. Lo-
quere dñe. mēo.de tri.t ꝓces. Ad mat̄.me.tm̄ de v̄g.
dę do.t de tri.ix. ℟a duob⁹ cātek. Ad.i.ān. Tenure
Mis.de vigi.cātek in cap̄.cū me.de v̄g.tm̄. Ad altaꝛ
mis.mēo.de do.t de tri.tm̄. Mis.do.dꝛ in cap̄.iiij.die
infra oc. Fe.2.de.s.ioh. Ad.i.ves.mēo.de do.sub silē.
Deinde sol̄.me.de oc. Et fiat sol̄.me.ad mat̄.ad mis.
et ad.ij.ves. Fe.3.de oc.t ℟.de.i.noc. Fe.4.de mar.
ix.lec. Med̄.l̄.de oct̄.coꝛ.xp̄i. ℟.de.ij.noc. t tm̄ mēo.
de oc.s.ioh.ix. ℟.a duob⁹ cātek ꝓpter octa. Fek̄.5.de
oc. Ad.i.ves.q̄ erūt de oc.me.de mar.t de oc.scti ioh.
Ad matu.medie l̄c. de octa.s.ioh.vi. ℟. Pnusq̄ te.
Fe.6.de.s.cū noc. Sab.de apl̄is nulla me. ℂ Do.2.3.
4.t.5.t in hac.5.do.ān.sup̄ psal. Montes gelboe. et
do.6.t in hac.6.do.tota cātek hist̄.t tm̄ me.de.s.san
sone t p eb.vtās ad.i. ℍ. scz ad do.6.7.8.9.t.10.ita
q̄ in fe.5.6.t sab.post̄ oc.visi.fiat ser.de cō. t tm̄ me.
de sctō bñdicto. ℂ Do.1.post̄ fes.tri.totū ser.de octa. 1.℣.
coꝛ.xp̄i. Ad.i.ves.q̄ erūt de.s.augu.memo. de oct̄.coꝛ
poꝛis xp̄i tm̄.ā. O ꝯ suauis. nihil de do.nec de trini.
neq̄ de oc.qꝛ hic differt̄ vna do. Ad mat̄.ix. ℟.a duo
bus cātek:nulla fiat mēo. Ad.i.ā. Tenure. Fek̄.2.3.t
4.de octa.t me.de scō. Fe.5.de octa. Inui.tri.ix.lec.
Medie l̄c.de v̄gi. In lau.oēs āe. Ad.ij.ves.q̄ erūt de
oc.me.de cō.t de mar. Fek̄.6.t sab.de cō. ℂ Do.2.to-
tū ser.de do.t inchoat̄ hist̄.cū ℟. Desi time. mēo.de
trini.t ꝓces. Ad matu.in lau.oēs āe dñr. Fe.2.4.et
5.de cō. Fe.6.dñr v̄.t ℟.de.i.nock̄.pl̄ioꝛ ꝫfes. Sab.
de.s.edmūdo.ix.l̄. Inui.tri. Med̄.l̄c.de mar.v̄.t.℟.
de.ij.noc.pl̄ioꝛ mar. ℂ Do.3.totū ser.de do. Ad pri-
mas ves.mēo.de sctō edmundo:de tri.t ꝓces. Fek̄.2.

R 52.27

de apl'o. ix. l'. Jnui. tri. Fer. 4. 5. 7. 6. de cō. Sab. de. s.
ix. l'c. Medie lec. de mar. ¶ Do. 4. de do. Ad. i. ves. me
mo. de sctō richardo: de tri. 7 pces. Fe. 2. 3. 7. 5. de cō.
Fe. 4. de sctō edvvardo. ix. l'. de alio fest. ān. sup pos
Jste sctūs. cap. Btūs vir q in sa. fr. Btūs vir q suf.
Fer. 6. de. s. albano. ān. sup pos. Btūs vir cap. Jste
sctūs fr. Perceptur⁹. ¶ Do. 5. torū ser. de. s. ioh. nul
la fiet me. q̄ hic differt alia do. nisi festū dedicatiōis
in do. ꝓtige. tūc ibi debet do. differri. Fe. 2. 7. 4. de cō.
et nihil de. iij. cō. ¶ Do. 6. de do. Ad. i. ves. q̄ erunt de
do. me. de apo. de oc. s. ioh. de tri. 7 pces. Ad mat. mes
die l'c. de oct. s. ioh. ix. fr. Jnt natos Nā fr. Prius
se. nūc̄ dr in oc. die ꝑm ordinale sax. Mis. d oc. dr in
cap. cū me. de apo. tm. Ad altā mis. me. de tri. 7 de oi=
bus sctis tm. Fe. 2. de visi. mai⁹ dup. Ad. i. ves. me. de
do. sub silē. 7 nihil de sctis. Fe. 3. de oc. visi. 7 mēo. de
apo. Fe. 4. de. s. martino. ix. l'c. Med. l'c. de oc. apo. et
tm mēo. de octa. visi. Sedevel. erūt de sctō: 7 mēo. de
oc. Fe. 6. de oc. apl'oz: 7 tm me. de oc. visi. Sab. de. s.
thoma. Ad. i. ves. me. de oc. apl'oz sub silē. Deide sol'.
me. de visi. ¶ Do. 7. fes. reliqax. Ad. i. ves. mēo. d do.
et de tri. sub silē. Deide sol'. me. de. s. thoma: 7 de oct.
visi. Ad matu. me. de do. 7 de tri. sub silē. Deinde so=
len. me. de oc. visi. Et fiat me. de visi. ad missā. Ad. ll.
ves. me. de do. sub silē. Deinde sol'. me. de visit. Fe. 2.
de oc. ix. l'. Jnui. tri. Et fiat me. de reliqis p oc. 7 i oct.
Fe. 3. de mar. Mis. do. dr in cp̄. eodē die. Fer. 4. de. s.
bñdicto. ix. l'. Fe. 5. 6. 7 sab. de cō. ¶ Do. 8. de ꝓf. ad. i.
ves. me. de reli. de do. ā. Mōtes Gelboe. de tri. 7 pces.
Mis. do. dr in cp̄. cū me. de tri. tm. Ad altā mis. me. de
reli. 7 de oib⁹ sctis tm. Fe. 2 5. 7 sab. de cō. ¶ Do. 9. to
tum ser. de sctā maria magd alene. ix. l'c. Jnuit. tripl'.
Ad. i. ves. me. de sctō: de do. ā. Rex aūt dauid. de tri.
et pces. Mis. do. dr in cap. cū me. de tri. tm. Sede ves.
erūt de cō. Fe. 2. 6. 7 sab. de cō. ¶ Do. 1. post fes. tri. to
tū ser. de oc. corpis xp̄i. Nulla fiet mēo. q̄ hic differt.
vna do. ix. fr. a duobus cantetur. Ad. i. ān. Te ur⁹

Fe.2.3.4.de oc.ℛ.dñr p ordinē. Feꝛ.5.de oc.9.lc. Jnui.tri.Ad.2.ves.me.de.s.ma.cū ā. Sub tuā. t de ꝓfes. Fe.6.de.s.ma.t me.de ꝓfes. Sab.de.s.edmū do 9.l'.Jnui.tri.meꝺ.l'.de mar. ¶ Do.2.to.cantek hysto. et inchoek ad.1.ves.cū ℛ. Deū time. t me.de.s.edmū do de trini.t proces. Jn lau.oēs āe. dñr. Feꝛ.4.5.t 6.de cō.t me.de scis. Sabb.de.s.richar.meꝺ.lec.de mart'.ỹ.t ℛ.de.2.noc. ¶ Do.3.do.4.do.5.do.6.do. 7.do.8.t per ebdo.vtꝫ.ad.1.G. scilz ad do.4.5.6. 7.8.t.9.ita q in die.s.ioh̄.fiat me.de do.de tri.sub sl len.t mtſ.do.ꝺr in cp̄.qr hoc anno non dz differ.nisi vna do.tm̄. ¶ Do.1.post fes.s.tri.tot serui.de oc.coꝛ. xp̄i.ad.1.ves.q erūt de.s.edmū.me.de oc.t icho.hys. cū ā. Zoqre dñe. me de tri.t pc.ad mak.9.ℛ. a duo bus cāte.t me.de do.t de tri.mis.do.ꝺr i cp̄. ad p̄ma ān. Te iure. Ad ves.q erūt de apo.me.de oc.t de do. Fe.2.ꝺ apto.9.l'.iui.3.meꝺ.l'.de oc.ℛ.de.1.noc. Fe. 3.t.de oc.ℛ.ꝺ.2.t.3.noc.fe.5.de oc.9.lc.iui.tri.t tm̄ me.de.s.qr nō hz p̄pas l'. Ad.2.ves.de oc.me.ꝺ.s.ma. cū ā. Sub tuā. t de mar. Fe.6.de.s.maria. Sab.ꝺ.s. richar.9.lc.t meꝺ.l'.de mar. ¶ Do.2.to. cantek hist. Jn lau.vna ā.ad.1.ves.me.de.s.richar.de tri.t p̄cess. Fe.3.4.5.de cō.t me.de.s. Fe.6.de.s.alb.9.l'.ā. sup pos. Ad.1.ves. Jste sctūs. Sab.de vir. cū noc. ¶ Do. 3.4.5.6.7.t per ebꝺ.vtꝫ.ad.1.G. sez ad do.5.6.7. 8.t.9.ita q in die.s.ioh̄.fiat me.de do.t de trinita. sub silē.t mis.do.ꝺr i cp̄. Jtē hoc āno fes.s.bñdi.cele. cū.3.lc.iui.dup̄. ¶ Do.1.post.fes.trini.totū ser.de oc. coꝛ.xp̄i. Ad.1.ves.q erūt de sctō richardo fiat me. de octa.de do.ān. Zoqre dñe. de trini.t proces.9.ℛ.a duobus cantetur.miss.do.ꝺr in cp̄. Ad primam. ān. Te iure. Fe.2.t.4.de oc.t me.de scis. Fe.5.de oct. 9.lec.Jnui.tri. Ad scꝺas ves.de sctō albano.tm̄. Fe. 6.de sctō alba.9.lec.9.ℛ. Perceptrurus. Sabba.de virgi.cū noc. ¶ Do.2.totū serui.de sctō iohan.mēo. de do.t de trin.sub silen.sed nulla proc.mis.do.ꝺr in cp̄. Fe.2.4.de cō.t nichil de.3.cōme. ¶ Do.3.de dñi.

3. G.

4. G.

et tota cãtetur hist. ad. i. ves. q̃ erũt de do. me. de apostolis / de oc. s. ioh. de tri. z pc. ad mat. tm̃ mẽo. de oc. de apl'is z de tri. mis. de oc. dr in cp̃. cũ memo. de apostolis tm̃. ad altã mis. me. de trí. z de oib⁹ scis. ¶ Do. 4. f. z. 6. z p̃ eb. vtš. ad. i. ℣. scz ad do. 7. 8. z. 9. ita q̃ fest. s. benedicti cele. cũ. 3. lec. i uitato. dup̃. ¶ Do. i. post fes. s. trini. to. ser. de. s. ioh̃. Ad. i. ves. ichoet hist. cũ me. sub silẽ. ã. Loquere dñe. z me. de triñ. sz nulla p̃ces. deide sol'. mẽo. de oc. coi. xp̃i. ad mat. me. de do. et de tri. sub silẽ. deinde sol'. mẽo. de oc. Ad p̃ma. ã. Bñas tibi. Mis. do. dr in cp̃. ad scꝫas ves. mẽo. de do. sub silẽ. deide sol'. me. de oc. Fe. 2. de oc. fx. de. 3. noc. ves. erũt de tñr. z me. de vtriſq; oc. Fe. 3. 9. l'. p̃pt oc. z med. l'. de oc. coi. xp̃i. cũ fx. de. i. noc. z tm̃ me. d oc. s. ioh. 9. fx. a. 2. cantet. Ad. 2. ves. q̃ erũt de mar. fiat me. de vtriſq; oc. Fe. 4. de oc. fx. de. 2. noc. Fer. f. de oc. 9. l'. iui. 3. med. l'. de. s. z me. de oc. s. io. mis. de vigi. solẽnit ad sũmũ altare post. 6. cũ me. de. s. z de oc. s. io. ad altã mis. nulla fiat me. Fe. 6. d apl'is. ad. i. vš. sol'. me. de oc. coi. xp̃i tm̃. ¶ Do. 2. cãtet hi. ad. i. vš. q̃ erũt de do. me. d apo. de oc. s. io. d tri. z pc. ad mat. tm̃ me. de oc. s. io. de apos. z de tri. Mis. de oc. s. iohã. dr in cp̃. cũ me. de apl'is tm̃ ad altã miss. me. de triñ. et de oib⁹ sctis. Fe. 2. de visi. vtš. ad. i. ℣. z p̃ ebdo. ¶ Do. 3. 4. z. 5. z p̃ ebdo. vt supra ad. i. ℣. scz ad do. 7. 8. z. 9. ita q̃ fe. s. bñdicti celeb. cũ. 3. l'. tm̃ iui. dup̃.

¶ Dñica. i. post festũ sctẽ trini. Ad ves. ãn. Bñdict⁹ ps. Jp̃m cp̃z. Bñdict⁹ de-
Ecclꝰ 12. d. us z pr̃. ãre in ps. fx. Deum time z mãdata ei⁹ obserua. Hoc est ois hõ. ℣. Timẽtib⁹ deum nihil deest: nec his q̃ eũ diligũt i veritate. Hoc. Alia. Hoc. hy⁹. O lux. ãre i ps. ã. Loãre dñe: qr audit seruus tu⁹. ps. Wst. oro. De⁹ i te span. We. de tri. ã. Spes nr̃a. ℣. Bñdicam⁹. Oro. Ops. s. de⁹ q̃ dedi. Ad pcessa istaꝫ añaꝫ. de cruce per ordinem. ãn. O crux splẽdidior cũctis astris mũdo celebris hoib⁹ multũ amabil' sãctior vniuersis q̃ sola fuisti digna portare talẽtum mundi: dul

ce lignū / dulces clauos / dulcia ferēs pondera sal ua pñtē careruā i tuis ho die laudib⁹ cōgregatam. Alia ān. O crux gl'iosa: o crux adorāda o lignū p̄cio sū ⁊ admirabile signū per qđ ⁊ diabolus est vi ctus et mūdus xp̄i sāgui ne redēptus al'a. Nec so lia ā. terminet cū al'a. qñ cllos dr ā Crux fidelis in ter omnes arbor vna nobi lis nulla silua talē p̄fert fronde flore germine dul ce lignū dulces clauos / dulcia ferens pondera: assis nobis custodia con tra inimici iacula. ℣. Adoramus te christe. Oratio

DEus q̄ vnigeniti fi lij tui dñi nostri iesu xp̄i p̄cioso sanguie viuifi ce crucis vexillū sc̄rificare voluisti: p̄cede q̄s eos / q̄ eiusdē sc̄rē crucis gaudent honore tua q̄q̄s vbi q̄z protectiõe gaudere. p eūdē. In introitu cho. di cat vna ex istis ān̄is de. s. maria p ordinē. Ā. Beata dei genitrix maria virgo ppe. ān. Aue regina celo rū. Ā. Alma redemptoris ān. Speciosa facta es et suauis ⁊ deli. q̄re iferius p̄as. 4. añas sup̄a note

tas añ picā: dñice. i. post v. kl'. augusti. ☞ Infra as sū. ⁊ nat. brē mar. dr vsq̄ istas añas: p ordinē ⁊ introitu cho. ān. Tota pulchra. Ā. Ascendit xp̄s. Ā. Alma mea. Ā. Descēdi in ortū. q̄re has ās. ⁊ assumpbrē marie ad. i. vel. ℣. Sāc̄rs dei genitrix. ⁊ semp cū hac oratione tantū. Dño

COncede q̄s miseri cors deus fragilitati nostre p̄sidiū vt q̄ sāc te dei genitricis ⁊ virginis marie cōmemoratione nē agimus: intercessiõis ei⁹ auxilio / a nostris iniq̄tatibus resurgamus. p eūdē dō. In sabb. vero infra octa. visi. assūp. ⁊ nati. brē marie dr in introitu chori de oib⁹ sāctis. Ā. Saluator mundi. q̄re illā in die oim sanctor̄ ad sc̄as ves. ℣. Letamini. ℟. Exultēt. or. Infirmitatē Suprad. dr ād ℣. ⁊ or. ad p̄ces. rā in eūdo q̄s in introitu chori semp seruet vsq̄ ad aduē. do. qñcunq̄ fit p̄cess. ante crucē ad ves. in sabba. siue de do. agitur siue nō. Et notandū est q̄ in oībus sabba. abhinc vsq̄ ad aduē. do. fiet p̄c. añ cru. nisi de

fest. fuerit: vel qñ aliq̃ do-
mino differt ꝓpter ꝓ-
sitatē ꝑpis: tūc enī nō fit
ꝑ. afi crucē. ℂ Ne sequen-
tes āe. huiꝰ hīste. Deꝰ
olim q̃diu durat i sab. st
p. Mgt. vel ad mēo. ℟ do.
cū de aliq̃ fes. 9. l. fiat ser-
mi. ān. Cognouerūt oēs a
dam vsq; bersabee q̃ fide
lis samuel ꝓpheta esset
dñi. ā. Prevaluit dauid i
philistēū i funda et lapi-
de in noīe dñi. ā. Nonne
iste est dauid de quo cane
bāt in choro dicētes: saul
pcussit mille: ⁊ dauid de
cē milia i milibꝰ suis. ān.
Irat⁹ rex saul dixit: mihi
mille dederūt ⁊ filio isai
dederuut decem milia. ā.
Quis enī in oibus sicut
dauid fidelis iuēt⁹ est in
regno tuo egrediēs et re-
grediēs ⁊ pgēs ad impe-
riū regis. ān. Mōtes gel
boe nec ros nec pluuia ve
niant sup vos q; in te ab-
iectus est clypeus fortiū
clypeus saul: q̃si non esset
vnctus oleo / quemō ceci
derūt fortes in ꝓlio: iona
thas i excelsis tuis inter
fect⁹ est saul ⁊ ionathas
amabiles ⁊ decori valde
i vita sua i morte q̃q; nō
sunt separati. ān. Doleo

super te frater mi Jona-
tha: amabilis valde sup
amorē mulierū / sicut mat
vnicū amat filiū ita te di
ligebam: sagitta ionathe
nū q̃q; abiit retrorsum nec
declinauit clypeꝰ eiꝰ i bel
lo / ⁊ hasta eiꝰ nō est auer
sa. ān. Dixitq; dauid ad
dñm cū vidisset angelum
cedētē ppl'm ego sū q̃ pec
caui: ego iniq̃ egi / isti qui
oues sunt q̃d fecerūt. ān.
Rex aūt dauid cooperto
capite incedēs: lugebat fi
liū dicēs: absalō fili mi: fi
li mi absalon: quis michi
det vt ego moriar ꝓ te fi-
li mi absalon. Cū vo tps
plixū fuer. tūc oēs āe hore
dē. suo ordine dicant cū
vo breue fuer. id est octo
do. vel infra tūc sp dicant
vltio he āe. seqn. scz Mon
tes gelboe. ⁊ ān. Rex aūt
dauid. ⁊ alie āe hore quo
no oino ꝓtermittant. Ad
mat. lui. Laudemꝰ iesum
xpm: q; ipse est redēptor
oiz sclōr. ℟. Ven. Occi-
sus est ꝓ. vsq; ad. l.
do. post. v. kl. septēb. qñ
do agit. vº. Nocte surgē.
āre i ps. ān. i. noc. ā. Pro
fidei. hy. Beatus vir. ⁊ cete
ri sicut in ps. notantur v.
Mēor fui no. Hac die us

ctpiat liber regū. t lega-
tur vsq; ad. i. do. post. v.
calen. augusti quādo de
do. agitur. Lectio ỹma.

Uir vir vnus de ra-
mathaim sophin de
mōte effraim t nomē ei⁹
helcana filij⁹ hieroboā fi-
lij heliu / filij Thau / filij
suph / effrate⁹. Et habuit
duas vxores: nomen vni
anna / t nomē scē fenen
na. Fuerūtq; fenēne filij
anne aūt nō erant liberi.
℣. Dēs lec. hui⁹ his. alia
rūq; his. seq; legēde sunt
scōm ordinē i do. t feriis
sine saltu qñcunq; de do.
vel feria agitur: vt fer. ij.
aduē. notatū est. ℟. De⁹
olim exaudito⁹ est ipe mi
sit angelū suū: t tulit me
de ouib⁹ pris mei. Et vn
xit me vnctione mie sue.
℣. Dñs q̄ eripuit me de
ore leonis t de manu be-
stie liberauit me. Et. ℣.

Et ascendebat vir il-
le de ciuitate sua sta
tutis dieb⁹ vt adoraret
t sacrificaret dño deo ex
ercituū in sylo. Erāt aūt
ibi duo filij heli ofni t fi-
nees sacerdotes dñi. Ue
nit q̄ dies t imolauit hel
cana: deditq; fenēne vxo
ri sue t cūctis filijs eius
t filiab⁹ ptes. Anne autē
dedit partē vnā cristꝫ q̄
annā diligebat. ℟. Dñs q̄ 1. reg.
eripuit me de ore leonis 17. c.
t de manu bestie libera-
uit me. Jp̄c me eripiet de
manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. ℣
Misit de⁹ in sam suā t ve ℔. 56.
ritatē suā: aiam meā eri-
puit de medio catulorūz
leonū. Jpse. Lectio. iij.

Dñs aūt ꝯcluserat vul-
uā ei⁹. Affligebat q̄q; an-
nā emula ei⁹: t vehemēt
angebat / in tantū vt ex-
probraret q̄ dñs ꝯclusis-
set vuluā ei⁹. Sicq; facie
bat p singulos annos: cū
redeūte ipe ascenderent
tēplū dñi: t sic ꝓuocabat
eam. ℟. Ego te tuli de do 2. reg.
mo patris tui dicit dñs: t 7. b.
posui te pascere gregem
populi mei / t fui tecū in
oib⁹ vbicūq; ambulasti.
Firmans regnū tuū. In
eternum. ℣. Feciq; tibi
nomē grāde iuxta nomē
magnoꝝ q̄ sūt in terris: t
requiē dedi tibi ab oib⁹
inimicis tuis. Firmans.
Glia. In. In. ij. no. ā. Na
ture. ps. Cōserua. vt i ps.
no. ℣. Media nocte sur-
gebā ad cōfitēdū tibi. t. ℟.

Oro anna flebat et
non capiebat cibum

Dixit ergo ei helcana vir
suꝰ. Anna cur fles: ⁊ qua
re non comedis: ⁊ ꝙobrē
affligit cor tuū: Nūquid
nō ego melior sum tibi ꝙ
decē filij: Surrexit autē
anna postꝙ comederat i
silo ⁊ biberat et hely sa-
cerdote sedente sup sellā
ante postes domꝰ dñi. Cū
essz anna amaro aio ora
uit ad dñm flēs largi ter.
2.reg. ℟. Exaudisti dñe oratio
7.d. nē serui tui vt edificarez
tēplū noi tuo. Būdicz sā
ctifica domū istā i sempi
ternū deus israel. ℣. Do-
mine ꝙ custodis pactū et
miazseruis tuis ꝙ ambu
lant corā te in toto corde
suo. Benedic. Letio. v.
Q ortū igr vouit anna di
cens dñe exercituū si re-
spiciēs videris afflictio-
nē famule tue: ⁊ recorda
tus mei fueris nec oblitꝰ
ancille tue/ dederisꝙ serꝝ
ue tue semē virilem dabo
eū dño oībus diebꝰ vite
eiꝰ: ⁊ nouacula nō ascen-
3.reg. det sup caput eiꝰ. ℟. Au
8.c. di dñe hymnū ⁊ orōnem
quā seruus tuus orat co
rā te hodie: vt sint oculi
tui aperti ⁊ aures tue in
tente. Super domū istā
die ac nocte. ℣. Respice
dñe de sanctuario tuo/ ⁊ deut.
de excelso celorū habita- 26.d
culo. Super domū. ℣c. vi.
H actū ē aūt cū āna mul
tiplicaret ꝑces corā dño
vt hely obseruaret os eiꝰ
Porro anna loqbaꝫ i cor
de suo tm̄ꝙ labia eiꝰ mo
uebanꝫ ⁊ vox penitus nō
audiebaꝫ. Estimauit aūt
eā hely temulētā: dixitꝙ
ei. Usquequo ebria eris
Digere paulisꝑ vinū quo
mades. ℟. Dñe si ꝙersꝰ 1.p
fuerit ꝑplꝰ tuus ⁊ orauē 6.d
rit ad sāctuariū tuū. Tu
exaudies i celo dñe. Et li-
bera eos de manibꝰ iimi
corū suor. ℣. Si peccaue
rit i te ꝑplꝰ tuꝰ ⁊ ꝙersꝰ
egerit penitētiā veniēsꝙ
orauerit in loco isto. Tu
Hia. Et li. In.ih.noc. ān
Spōsus. ꝑ. Celi efi. vt in
ps. ℣. Exaltare dñe i vir.
Euāg. scd̄m lucā. Hō ꝙdā
erat diues. ℟. Peccaui 2.p
sup numer arene maris: i fin
⁊ multiplicata sunt pcta
mea dñe ⁊ nō sū dignꝰ vi
dere altitudinem celi ꝓp
multitudie iiqtatꝫ mee
qm̄ irritaui irā tuā Et ma
lū corā te feci. ℣. Cōfiteꝫ iiq- ꝑ.s
tatē meā agnosco ⁊ delic-
tū meū corā me est sp ti
bi soli peccaui. Et. ℟. Ne

cordare dñe testamenti tui
& dic ãgelo qcurieti cesset
iã man⁹ tua vt nõ desolet
terrã ne pdas oẽz aiam
viuã. ℣. Quiescat dñe iã
ira tua a ppl'o tuo & a ci-
uitate scã tua. Ut. ℟ Bñ
dicat nos de⁹. Et hoc sp
in oib⁹ do. vsq; ad aduẽ.
do. obꝛuet. & ix. ℟. ℣ tri.
℣ qñ hist. dñicalis cãtat
tñ nõ sp illud ℟. sed vnũ
p⁹ alid ordinati sicut po-
sita sũt i hiſ. de tri. Et p⁹
viri. ℟. de tri. reincipiat
ad iitiũ hist. eiusdẽ. Q. ñ
viri. fit seruit. de do. aũ ad
uen. dñi: sp dr ℟. Sũme
trinitati. fer. ℟. Prepa-
rate corda vꝛa dño & ser-
uite illi soli. Et liberabit
vos de manib⁹ inimicoꝝ
vꝛoꝝ. ℣⁹. Auferte deos
alienos de medio vꝛi. Et.
Bl'a. Et. ℟ Preualuit da
uid i philisteũ. In fũdat
lapide in nole dñi. Agmi
nũ dei isrl'. ℣. Abstulit q
opprobriũ a filiꝫ isrl'. In
Bl'ia. Ag. ℟. Mõtes gel
boe nec ros nec pluuia ve
niãt sꝑ vos. Ubi cecidert
fortes isrl'. ℣ Oẽs mõtes
q̃ i circuitu ei⁹ sũt visiter
dñs a gelboe aũt trãseat.
Ubi. Bl'a. Ubi. ℣ Excelꝰ
sup oẽs gẽtes. In lau. ãn
Regnauit dñs. ℣⁹. Dñs
reg̃. Et alie ãe. q̃ sequunt
in ℣. Peãe. supradicte cũ
suis pia. hac die et ceteris
do. dieb⁹ ad litiũ vniuscu
iusq; histo. do. q̃ cue. vsq;
ad aduẽ. do. cãtet. Alius
vero do. qñ hiſ. nõ ichoa-
tur & tñ fit seruit. de do.
tũc hec sola ã. Regnauit
sup oẽs psal. i lau. dr Qñ
vero vltimo fit seruit. de
do. añ aduẽ. dñi: tũc oẽs
ãe. sup lau. dñr cp. Bñdi-
ctio & claritas. hy⁹. Ecce
lã no. ℣. Dñs re. ℟ Deco
rẽ induit alr. q̃re hec ora
in psal. ã. Pax abrahã. ℣.
Bñd⁹. quere hãc ã. & oẽs
alias ãs. sup ℣z. Bñd⁹. &
Magr. cũ oꝛone do. & expa
põne eũ. i fine t psalis scz
p⁹ hiſ. Uidi do. oꝛ. De⁹ i
te sperã. Mẽe. fiat sic hẽat
de aliq̃ sero: vñ ad vs. fcm̃
fu. mẽo. & postea ℣ tri. ℟.
Libera nos. ℣ Sit nomẽ
dñi bñdictũ. oꝛ Ops sẽ-
pitne de⁹. Nulla fiat me.
de cruce ad matu. neq; de
scrã ma. i dieb⁹ do. Oib⁹
do. vsq; ad aduẽ. dñi. q̃ñ
de do. agit: vel q̃ñ de do.
fit mẽo. fiat mẽo. de trin̄.
ad. i. vs. Ad. i. & ad alias
hoꝝ. ola fiãt sicut in psal.
no. ẽ. Ad. ij. vs. ãn Sede

1. reg. 7. a.

2. reg. 1. d.

a dextris. ℣s. **Dirit dñs.** ℟. **Dñs aũt dirigat.** hy⁹. **Lucis creator.** ℣. **Dirigatur dñe ad te oro mea.** ℟. **Sicut incẽsum i ꝓspectu tuo.** ãre hec ola i psal. ãn **Dñe ne i tra.** ℟. **Magẽ.** ox vẽ. Ad has vẽ. nulla fiat mẽo. nisi fes. iij. ℔c. in cra. ꝓtigerit tũc es̃ fiat me de ipo fes. Si vero. fes. ix. ℔c. in ipa fer. ꝓi. vel a do. reseruat ꝓpter ẽkoationẽ his. die iune celebrẽt: tũc fiãt i do. ves. de fes. t me. de do. nisi forte ipsa vo. fuis ꝓmis careat vẽ. tũc ẽm cõuenit oportet vt do. suas. ij. vẽ. habeat sitr fiat oib⁹ dñi. vsq; ad aduen. dñi. ℭ Fe. ij. t i oib⁹ fe. vsq; ad aduẽtũ dñi de iui. ã ꝓis. t ℣. Huc ordo ℣ in fer. post. **Fũ recordare** habet. hy⁹. vero ad matu. ad lau. t ad ves. sicut in do. ꝓcedẽ. dñr tã in do. ℣ i feriis vsq; ad aduẽ. dñi õn de tpali agit. Ad mat. vo i fer. vsq; ad aduẽ. dñi dñr. ℟. de hist. do. ꝑm ordinẽ noc. ita tñ ℣ ℟. fer. nõ omittãtur: si cõmode poterint dici ibi vel alibi. sicut l. iiij. fer. i. ebd̃. aduẽ. dñi. notatum est. Si vna fe. vel due tñ vaca. ibi cãtent pariꝫ vel diutius. ℟. fe. Q. ũ vo ℟ de. iij. nocẽ. dñr in fer. tũc fiat. iij. ℟. vnũ de fe. Mãℓ ℣ dñr. iij. ℟. fer. simul ꝑ estatẽ: nec dñr ℟. fer. ꝓi usq; to. cãtet hist. Cũ vo nulla fer. vaca. tũc oino ꝓtermittãt: t si fuerit. iij. ℟. ferialia in vna fer. huius tpis cãtãda vnũ ꝓtermittatur. Ab hac dieꝫ usq; ad aduẽ. do. tã i fer. ℣ in fes. iij. ℔c. sine regi. cho. t in oc. t infra qñ choꝝ⁹ nõ regit dicant he tres mẽo. scz de cruce de sctã ma. et de oib⁹ scis. Per oct. vo reliq̃arũ siue fiat ỽ scis siue de fer. semp fiat i ꝓmis mẽo. ỽ reliq̃is Mẽo. de cruce de sancta maria t de oibus sanctis / ꝓout in ipa. fũt notate hãt Ad ꝓmã t ad alias hor. ola hãt sicut i. ij. fer. in psal. Ad ves. ãe. t ꝓi. fer. cõm. **Dñs aũt dirigat** hy⁹ **Lucis creator.** ℣. **Dirigatur dñe.** Sup ꝓm. Mag. ỽi. ij. illi⁹ fer. ox. do. Hic ordo seruet i oib⁹ fer. vsq; ad aduẽtũ do. qñ de fer. agitur. Mẽo. ỽ cruce ỽ. s. maria ac de omnibus scis. ad ves. fiant ꝓout i psal. notantur. ℭ Actiões per

ebdomadam. i. reg. ỹmo.

r. reg. 1. c.

Respõdẽs anna: neq; (inq̃t) dñe mi: nã mulier infelix nimis ego sũ. Uinũ tuũ et qđ inebriare põt non bibi: sed effudi aiam meã i ꝓspectu dñi. Ne reputes ancillã tuaz q̃sivnã de filiab⁹ belial qz ex multitudine doloris et meroris mei: locuta sum vsq; i p̃sens. Tũc heli ait illi. Uade in pace: deꝰ isrl̃ det tibi petitionẽ quã rogasti eũ. Ut illa dixit Uti nã iuẽiat ãcilla tua gr̃az ocꝭ tuis. Et abiit mulier i viã suã et cõedit: vultusq; illi⁹ nõ sũt ampli⁹ i diuersa mutati. Et surrexerũt mane: et adorauerũt coram dño: reuersiq; sũt et venerũt i domũ suã i ramatha Cognouit aũt helcana annã vroꝛẽ suã. et recordat⁹ est ei⁹ dñs. Et factũ est post circulũ dieꝝ ꝓcepit anna et pepit filiũ: vocauitq; nomẽ eius samuel eo q̃ a dño postulasset eũ. Ascẽdit aũt helcana et ois dom⁹ ei⁹ vt imolaret dño hostiã solẽnẽ et votũ suũ: et anna nõ ascẽdit. Dixit enim viro suo. Non vadam donec ablactẽt infans et ducã eũ vt appareat in ꝓspectu dñi et maneat ibi iugit̃. ¶ In fab. aũt q̃ totũ hoc tepus plenũ serui. de sctã mar. solet fieri: nisi tale fes. intercurrat vñ. ir. ꝛ. fieri de beãt: vel oct. cũ reg. chori vel fest. ih. lect. vnde propria. Re. vꝛ propꝫ lau. da beatꝫ: vel ieiu. ihũ. rẽpo. vel vig. ipedierit. ¶ Cũ aũt i ipo fab. ppt̃ ipedimẽta serui. de sctã maria fieri non poterit: tũc i aliqua fes. ipsi⁹ ebd̃. fiat vbi conueniẽti⁹ fieri poterit. Et cũ fue. fes. alicui⁹ sc̃i vel octa. sine regi. cho. et plenũ serui. de. s. maria fue. dicẽdũ: tũc de fes. siue de oc. sine reg. cho. fiet tãtũ mẽo. Q. d̃. si q̃ totã estatẽ siue i fab. siue in aliq̃ festori⁹ ebdo. ir. ꝛc. fiãt nulla tũc ad ves. neq; ad matu. fiat mẽo. nisi i ipo die aliqđ fes. sctõꝝ euene. vꝛ in fes. sctẽ marie magdalene fiat mẽo. de. s. vvandregisillo et in cõsimili⁹ et nisi in fes. ir. ꝛc. q̃ ꝓximꝫ gũt infra oc. sctõꝝ: tũc esset fiet memo. de oc. sed post ves. de die ad ves. de. s. maria fiat mẽo. de. s. spũ: de fes. loci: de reliq̃s d̃ oib⁹ sanctis et de pace. p̃d̃. dis.

etū est in do. l. aduē. dñi. Q. ō si a fes. sctē triū. vsq; ad aduētū dñi aliqs du. fes. in do. eue. totū seruiat de fes. t nichil de do. nisi forte missa dñicalis de necessitate i eadē ebdō. siue. cantāda: tūc enim ad vtraslibet vs. t ad mat. fiat mēo. sub silen. de do. t de triū. videlz ad. i. ves. t ad mat. sikr quatim ꝓcessio eū vsq; ad crucē siue fiāt mēo. siue nō: oīno differ. Tū si hoc fes. era ratiōis sctē cru. i do. ꝓig. tūc ad. i. ves. fiat mēo. sub silē. de do. t de triū. t solēnis mēo. ō mat. t postea fiat ꝓces. ante crucē: cū missa dñicali in cp. t ad. ij. ves. fiat mēo. sub sil. ō do. t de s. nichomede. Si vo i. ij. fer. hoc fes. ꝓti. fiat mēo. de do. sub silē. dñi dr ꝑmū **Benedicam⁹.** t solē. me. de mart. t postea fiat ꝓcess. aū cru. In dupli. aūt fes. scrōr q; hūt mēo. ill' ānexas sicut in fes. s. iacobi. s. bartholomei / augustini doc. t. s. mathei apli t cōsimilib⁹: fiāt ille mēo. sol. in audiētia. nec omittāt Secre. t postcō. ō sctis q; in missis inuocāt. Tū qñ festa hmōi i do. celebrant tūc me. s. adiūcti cū mede do. t de tri. fiāt sub silen. In fes. s. augusti. doc. ad. ij. ves. fiat solē. me. de sctō iohē. vt de sctā sabina Si fes. s. augu. doc. in do. cōtige. fiat mēo. de sāctis vt dictū est: t mēo. de do. t de triū. sub silē. ad ves. qñ fit mēo. de tri. sp dicatur ā. **Spes nra. ℟. Benedicam⁹ pa. ℣. Ops s. de⁹ Ad mag. Libera nos. ℣ Sit nomen dñi. oco. vtq;.** ¶ Si festū dup. in sat. cō tig. fiat mēo. ō do. t ō tri. sub silen. t nulla ꝓcessio ante crucē Ad. ij. vs. dieq; puriū. t nati. btē marie: t dñice in albis / t. s. triū. t corpis xpi: nulla oīno fiat mēo. de fes. iū. k. i crastino ꝓig. nisi fes. ix. lec. cōmunctum fuerit: tūc de vtriusq; sub silē. fiat mēo. sicut i fes. apo. pe. t pauli nulla fiat mēo. de oct. sctī ioh. baptē: neq; solet fieri mēo. de trini. i fes. corpis xpi: nisi fiat cū regi. chori Mēo. de dupli. fest. et de alijs fes. t oc. cū reg. cho. t de cōmēo. s. loci. s. thōe mar. t. b. mar. etiā i dup. fest. erūt solēnes. Si vo fest. simplex. ix. l'c. alicui⁹ sctī: t minime dupl. infra

ꝑdictũ tps i do. ꝯtig. ⁊ in ipsa do. hiſ. inchoãda fuerit feſ. diffe. i craſt. niſi ſit feſtũ ad vincula. ſ. petri vel decol. ſcti iohis baptẽ ꝓ q̃b⁹ ſolet in choro ſarũ differri hiſ. incipienda: ⁊ niſi ſit aliq̃s tale feſ. ix. l'c q̃n i craſt. ſequat aliꝗ feſ. ix. l'. ⁊ niſi ſint oc. cũ regi. cho. q̃ ſolẽt i dñicis infra oc. plenariũ ſuiꝯ. hꝫe. Si ꝙo feſt. ix. l'c. ⁊ inchoatio hiſ. in aliq̃ do. infra oc. cũ reg. cho. ꝯcurrãt fiat ſui. de feſ. ⁊ mẽo. ⁊ oc. ⁊ hiſ. ⁊ cere. q̃ ꝓtinẽt. Cũ itaq; ob aliquã cauſarũ ꝑdic. aliq̃ hiſ. in ſua do. cũ ſuis ℟. inchoari nõ pote. tũc ꝑ ebd̃. ſi feꝛ. vaca. ꝛcipiat. Si vero nulla feꝛ. vacaue. ⁊ hiſto. illa duratura fue. pl⁹ q̃ ꝑ vnã ebd̃. tũc differ. vſq; ad ꝓximã do. vel ebd̃. ſequẽtẽ. Uerũtñ ſi nõ fuerit duratura niſi per vnã ebd̃. tñ tũc ex neceſſitate i. iñ. mediis feꝛ. ꝑ ebd̃. tota cãtet hiſt. ⁊ ex põ. euãg. ⁊ ℟. feꝛ. eo ãno nõ dñr ꝓter vnũ ſolũ. ℟. feria le q̃d dicet i vlti. feꝛ. loco. ix. ℟. ita tñ ſi aliq̃s feſt. iij. l'c. ibidẽ. ꝯtige. in illo anno oino ꝓtermitta tur. Q. ñ alꝫ ſimplex feſt. ix. lec. alicuius ſcti in do. celebrat: ⁊ ſi eodẽ die aliq̃s feſ. iij. lec. vel occ. ſine reg. ch. eue. tũc i ꝓmis fiat mẽo. d̃ feſ. ſiue de oc. ad. i. veſ̃. ⁊ ad mat. deide de do. ⁊ de trinit. ⁊ ꝓceſ. ſemp fiat añ cru. niſi miſ. dñicalis i illa do. oñino debeat differri: et niſi in feſ. duplici. tũc eni nulla fiat ꝓceſ. Q. d̃ ſi feſtũ ſimpleꝛ. ix. l'c. in ſab. celebrat tunc ad veſ. de do. in ſab. fiet i ꝓmis mẽo. de feſ. ix. lec. ⁊ poſtea de feſ. alicui⁹ ſcti. iij. l'c. ſi habeat deide de trini. Si ꝙo feſ. ix. lec. in. ij. feꝛ. celebrat: ⁊ in eo. dẽ die aliq̃s feſ. iij. l'. eue. tũc ad veſ. i do. de feſt. in ꝓmis fiat mẽo. d̃ feſ. iij. l'. ⁊ poſtea de do. ꝙoc enim in oibus dñicis hui⁹ tpis obſeruet niſi in dupli. feſe inuicẽ ꝯcomitãtib⁹: ſcz q̃n mẽo. d̃ do. ad vtraſ q; veſ. ⁊ ad matu. d̃: tũc mẽo. de tri. fit ad. i. veſ̃. et ad mat. ⁊ ꝓceſ. fiat ad. i. veſ. añ cru. ⁊ miſſa do. in illa dñica cãtãda erit vel in aliq̃ feꝛ. ⁊ ꝑ ebd̃. ſi vacaue. vel in do. miſſa dñicalis dicat i cp̃. ſi nulla feꝛ. vacaue. Q. d̃ ſi contingat nullã ꝑ totã ebdo. de miſ.

dñicali mẽtionem fieri: ꝛ
ẽps plurũ fuer. videꝫ in
die do. in cp. ppt duꝑ. fe.
nec i fe. p eb. ꝓpter festa.
ix. k'c. vel. iii. k'c. seu oct. cũ
reg. cho. tũc in do. ꝑdicta
mẽo. scilz de do. ꝛ de tri. ꝛ
proces. añ crucẽ oino dif-
feratur. Tñ si aliqꝺ fest.
simplex. ix. k'c. vi. oc. cũ re
gi. cho. in do. cõtigerit: ꝛ
p ebd. seqntẽ nulla fe. ad
hoc vacauerit/ ꝛ tps bie-
me fuerit: tũc i do. ꝺi missa
dñicak. in cp. ꝛ fiat me-
mo. ad vesp. ꝛ ad matu. de
ipsa do. ꝛ de trini. ꝛ proces.
sñ crucẽ. Similit fiat in
exaltatiõe scrẽ crucis qñ
cũq; fuerit: ꝫ duplꝫ festũ
fuerit. Si aliqꝺ duꝑ. fest.
p hoc idẽ tps in sab. ptig.
nulla tũc fiat proces. ãte
crucẽ ad. ii. vesp. q̃ erũt de
festo: neq; mẽo. in audiẽ-
tia de dñica/ nec de trini.
Aue his. inchoanda sit: si-
ne nõ/ nisi in exaltatione
scrẽ crucis: tũc eni fiet so
lẽnis mẽo. de oc. btẽ ma.
ꝛ dñr me. sub silẽ. scz ꝺ. s.
nicomede mar. ꝺ do. ꝛ de
tri. sz nulla proces. fiet ante
crucẽ. Et q̃liẽscũq; ad vẽ
i sab. vk' ad ma. i do. p ꝑdi
crũ tps ꝺi me. de do. dicek
ẽt mẽo. ꝺ tri. ℭ Et no. ꝙ
qñ fes. ix. k'. ꝓpt inchoatio-
nẽ his. a do. dif. in. ỹ. fer. ꝛ
eiꝺ. fes aliqñ. fes. iii. k'. ꝓ tũ
ctũ fuer. fest. iỹ. lec. nõ ꝺz
differri sed in ipsa do. fiet
me. ꝺ eo ad ves. ꝛ ad ma.
vt supra dixim'. ꝛ med. k'.
si ꝓpe habeank si naũt tñ
me. Tñ si tlia his. duratu
ra nõ fuer. ita ꝙ ℞. de. ij.
noc. ñ possint cãtari i do.
nec i fer. tũc nõ fiãt med.
k'. de fes. i. i. do. i q̃ inchoet
his. do. sed me. tm̃ de fest.
iii. k'. qꝺ in oib' do. hnius
rpte i qb' icipiẽ desũt hi.
obseruek. ℭ Pterea cõsi-
derãdũ est ꝙ ℞. de. ij. no.
nullo mõ cãtek p ebd. nisi
q̃ due fer. ad minus va-
caue. Mã ꝙ p vnãquãq;
ebd. in hmis dñr. ℞. de. i.
noc. Deide de. ij. ꝛ postea
de. iij. qꝺ p totũ annũ ob-
seruek añ oia. ℞. de hist.
do. p ebdo. cãtenk. In me
dijs vo do. q̃ de do. agi-
tur qꝺcũq; fes. iij. k'. eueñ.
ꝙ me. ꝛ med. k'. ꝺ eo fiant
siue ꝓpek. habeãk siue nõ
nisi ℞. ꝺ ij. no. cãtãda fue
rint ibidẽ vt supra dixi.
℣ Qñcũq; fe. ix. k'. ꝓpt in
choationẽ his. a do. dif. i
ij. fe. ꝛ i eadẽ fe. fes. iii. k'.
eueniat ide me. ꝛ me. k'. si
ꝓpe habeãk. finaũt cãtãs

mẽo. Cũ aũt fes ix.lec.in= fra hoc ꝑdictũ rp̃s i sab. celebratur: t i.vi.fer.pre= cedẽ.ves.de illo propter aliqđ festũ.ix.kl. fieri nõ poterũt/tũc in sab.ys.de eo fiãt: siue histo.inchoã= da sit/siue nõ t mẽo.t ꝑ ces.vt supra dictũ est: alias tñ vespe.de do.erunt.

¶ Hoc ei gñaliter obser= uet p totũ annũ vt qđlibz festũ.ix.lec.vel.iij.lec. cũ regi.choꝛi t oĩs dies dñi cus ad min⁹ vnas habeat ves.nisi aliquod duplex fest.impedierit vt in.vi. die natiui.dñi vel si dies dñic⁹ in vigil'.epiphanie eueñ.vel si festũ ap'oꝛũ philippi t iacobi in sab. cõtigerit: tũc in ipso sab. erunt ves.de ap'lis: et in do.erunt ves.de cruce.et tunc dies dñicus nullas habeat vesꝑas. Sil'r qñ oc.assũptiõis i sab.ꝓtige rit: tũc in ipso sab.erunt ves.de oct.t in do.erunt ves.de sctõ bartholomeo: t sic fiat i ꝓsil'ib⁹. Et eriã qñ fes.sctĩ aldemi in cras= tĩ.sctẽ tri.ꝓtig.tũc vtrisq; carebit vesperꝫ. Et sic no.ꝙ oẽs do.t alia festa oĩno careãt ves.nã in ol= bus fes.dupli.per totum annũ erũt.i.t.ij.vesp.de fes.nisi aliđ du.fes.impe= die.vt i eb.nati.do.t ꝓsil'ib⁹ t nisi i fes.s.ãdree ap'li qñ i sab.ꝓt.t nisi i dn.fes. ꝓtig.i sab.passiõis t pal= max:t i.iiij.fer.pri.ante pas.q̃ tñ habebũt.i.ves. vt ibiđ.ꝫ.dictũ ẽ. Et no. est ꝙ in oc.cũ reg.cho.vi= delz epiph.assũp.t nati. btẽ marie/corꝑis xp̃i vbi fiunt octa.cũ regi.cho.et dedica.eccl'ie semp erunt sc̃e ves.de octa.t tantũ mẽo. de fest.vel de do.in crastĩ.seq̃n.t qñ fit ꝓme. sctĩ loci:vel sancti thome mar.vel btẽ marie in cra stino alicui⁹ sctĩ:ꝫ quo.i. ves.nõ dicebãtur:tunc fi= at mẽo.de hmõi cõmẽo.

¶ Si fes.marie magdale ne:vl'.s.margarete/ vel.s. laurẽtij/vel.s.martini.in do.eue.dictis cõsue.mẽo. ꝓmo eat ꝑc.ad altare eo= rũdẽ:deinde ante crucez. Sciẽdũ est ꝙ due sũt cau se q̃ cogũt missam do.ab vna do.i aliã oĩno differ= ri:scz prolixitas rp̃s:et eueñ⁹ assũpt.vel nati.btẽ ma.vel dedica.eccl'ie per hoc rp̃s in do. ¶ Itẽ quo tẽpe cũq; ab inceptiõe his.

Deus omnĩũ.vsq; ad sd

ūētum dñi cōtinētur do. xxvi. vel xxvij. tunc oportet de necessitate vt vna vel due miss. vbicūq; quenięt differri poterit differāt. Si vo fue. do. xxvi. tūc infra oct. p̄dictaꝝ fes. dtē marie: vel dedi. ecclie vna differatur: si vo fue. xxvij. tūc due differātur vtraq; si fieri pōt infra p̄d. oc. z si ibi non possit nisi vna tm̄ differri: tunc vbi cūq; alias poterit quenięs tius differri differatur: si ue p oc. corpis xp̄i. s. ioh. bap. vl' apl'oꝝ petri z pauli/vel. s. laurēty/vl'. s. martini: qđ vtiq; sp̄ fieri non pōt/nisi qñ fes. illoꝝ i do. ꝯtingūt. Q. ñ nati. s. iohis bap. i. vi. fes. z fes. s. iohis z pauli in do. ꝯtige. tunc poterit ibi vna missa do. differri qñ tota seq̄ns ebdo. in oc. vel i fes. sctōꝝ q̄ ibi cōtige. poterit expēdi vel si oc. s. laurēty i do. cōtingat: tūc ibi vna missa do. differat: z mis. de oct. scti laurēty in cap. dicat. Sil'r extra cho. sarū vbi dr̄ serui. in ebd̄. de sctō loci: pōt altera miss. do. differri infra oct. corpis xp̄i dicēda i crastī. oct. de sctō loci. Q. ō si fuerit do. xxv. vel infra: tunc nulla oīno differat mis. do. Cū aut̄ xxv. vel infra fuerit do. z fes. nati. s. iohis baptē vel apl'oꝝ petri z pauli i do. cōtige. totū fiat seruit. de fes. z mis. do. in aliqua fe. infra oc. q̄ a fes. vaca. cantet p̄ mag̃ mis. illi⁹ diei. Si ꝯme. s. pauli: vel fes. s. laurēty/vel. s. mar. in do. eue. totū seruit. fiat de fes. cū mis. do. in cap̄. Cū vero fuerit. xxiij. do. vel infra dr̄ oct. **Excita q̄s.** ad ves. z ad mat. z ad omes alias ho. illi⁹ vlt. do. z ā. de euā ge. sup Bñd⁹. ad matu. et sup Mag̃. ad. ij. vs̄. Si vero tp̄s pluriū fue. q̄ sing. do. sufficiat oct. do. si pria do. añ aduē. vl' altera do. p̄ced̄. nō vaca. a fest. ix. kl. nō dicet i. ij. do. p̄ced̄. añ aduen. oct. **Excita q̄s.** nec ad missā epl'a. **Ecce dies.** nec ad mis. euāg. **Cū subleuas.** q̄uis vltimo qñ fit dñicale fuit. oēs āe super lau. tūc dici debeant z vltimū re. scz **Sūme trini.** Hoc itaq; bñ observet q̄ q̄tienscunq; vna vel plures mis. do. diffe. nihilomin⁹ cetere q̄ restāt cantāde suo ordine dñr: ita tñ q̄ offm. **Dicit dñs.** cū sua oct. **Ex-**

sita q̃s. Epla z euang.cũ cetis vt ꝓdictũ est vitia do.si vaca.cãtet. Si autẽ nõ vaca.tũc in fe.ꝑmo loco cãterur:deinde reliquę q̃ restant cãtãde. Si autẽ acciderit ꝙ due misse do. q̃ officijs carẽt ꝓ breuitate tpis neq̃ant cãtari:nõ est icõueniẽs si oino prętermittant. Cũ vero ꝓpter tpis ꝓlixitatẽ cãtãde fuerint:tũc offm. **Dicit dñs.** in.iij.mis.dñicalib⁹ catahik. Prosa dñica tñ ante aduẽ.dñi dr.ã. **Cũ sublenasset.** z ã. **Illi hoies.** super Bñd⁹.z Mag. vel ad mẽo.de do.cũ de aliquo festo.ix.kc. fit seruꝰ.cũ ox **Excita q̃s.** Et tũc hec ox. dicat q̃tidie p ebdo.i fer. ad vesp.z ad matu.z ad alias ho.lz p ebdo.ipsam due vel tres misse dñicales cãtẽtur. Sciendũ est autẽ ꝙ ꝓdicta hist. **Deus oim.** q̃cũq; incipiat:semper dicet vsq; ad ꝑmã do. post.v.ka.augusti. Pria autez dñica q̃ dr augusti nõ sp ifra augustũ icipit. Mã est ita ꝙ q̃ do.in iulio incipit:z facit in iulio .ij.vel.iij.fer.z tñ dr tota ebdoma.augusti non iuxta dr si mẽsis augusti i.vel.vi.fer. icipit: ipsa tũc do.nõ augusti:sz iulij est. Unde in ꝑma do.post.v. kl'.augusti sp inchoat hi: sto. **In ꝑncipio.** De ichoatione hiis.q̃re in locis suis cũ hiis. Nullus esti mẽsis habet plenã vel ꝑfectam ebdo.i initio sui:sine.iij. fer.z do.pria post kl'.septẽbris inciplẽda est hiis. **Si dons.** Et pria do.post iij.id⁹ septẽbris icipiẽda est hiis. **Pero dñe.** Et prima do. post.xi.calẽ.octobris inchoat hiis. **Adonay** Et prima do.post.v.kal' octob.ichoã.est.hiis. **Ada periat.** Et pria do.post.v kl'.nouẽ.ichoãda est hiis. **Uidi dñz.** Et pria do.p⁹ v.cal'.decẽbris ichoetur hiis. **Aspiciẽs.** ¶ Sciendũ est aũt ꝙ in initio vniuscuiusq; hist.hui⁹ tpis sequẽtis sp vnũ .r. dẽ hiis. que inciplẽda est cãterur ad.i.vs.vt in hist.subnotatũ est: nisi q̃n histo.in medio.fer.ebdo.incipit vel differt in aliã ebdo.vt in fine magne rubrice ante hist. **Dñe ne in ira.** plenius notatũ est. ¶ Do.ij. kc.i.

ET ait Helcana vir I.reg. suus. Fac quod tibi I.d. bonũ videtur z mane do

nec ablactes filiū tuum. Precorꝙ: vt ipleat dñs verbum suū. Mansit ergo mulier / et lactauit filium suum: donec amoueret eum a lacte. Lectio. ii.

Et postꝙ ablactauerat eū adduxit eū secū i vitulis trib⁹ ⁊ trib⁹ modijs farine / ⁊ āphora vini: ⁊ adduxit eum in domum domini in sylo. Lectio. iii.

Puer autē samuel erat adhuc infātul⁹. Et imolauerunt vitulū: ⁊ obtulerūt puer heli ⁊ ait anna Obsecro mi domie / viuit aīa tua: ego sum mulier illa q̄ steti coꝝ te hic orās dñm ꝓ puero isto. Lectio. iiii.

Oraui ⁊ dedit mihi dñs petitionē meā quā postulaui eum. Idcirco ⁊ ego cōmodaui eū dño: oibus diebus vite ei⁹ / q̄bus fuerit accōmodat⁹ dño. Lectio. v.

Et dorauit itaqꝫ anna: et ait. Exultauit cor meū in dño: ⁊ exaltatū est cornu meū in deo meo. Dilatatū est os meū sup inimicos meos: qz letata sum in salutari tuo. Lectō. vi.

Nō est sctūs vt est dñs neqꝫ eni est ali⁹ extra te et non est fortis sicut deꝰ noster Nolite multiplicare loqui: sublimia gloriātes. Lectō. per ebdoma.

Et abijt Helcana in domū suam i ramatha. Puer autem samuel erat minister in cōspectu dñi: ante faciē heli sacerdotis. Porro filij heli / filij belial erant nescientes dñm neqꝫ officiū sacerdotū ad ppl'z. Quicūqꝫ aūt immolabat victimas veniebat puer sacerdotꝭ dū coq̄rēt carnes ⁊ habebat fuscinulā tridētē i manu sua. Et mittebat eā in lebetē vel i caldariā: aut in ollā / siue in cacabū: ⁊ oē qđ leuabat fuscinula: tollebat sacerdos sibi. Sic faciebāt filij heli vniuerso israeli: venientī in sylo. Et anteqꝫ adolerēt adipē veniebat puer sacerdotꝭ ⁊ dicebat immolanti. Da michi carnē vt coquā sacerdoti: non enī accipiā a te carnē coctā / sed crudā Dicebatqꝫ illi immolās. Incēdatur primuz iuxta morē adeps hodie: ⁊ tolle tibi qꝫcunqꝫ desiderat aīma tua Qui rīdit. Nequaqꝫ. Nūc ei dabis. alioquin tollam vi. Erat aūt pctm puerorū grāde nimis coꝝ dño qz detra

hebant holes a sacrificio dñi. ¶Dñica.ij.Lectio.i.

SAmuel aũt mistrabat ante faciem dñi puer accict⁹ ephot lineo et tunicã paruã faciebat ei mater sua:quam afferebat statutis dieb⁹ ascendẽs cũ viro suo:vt imolaret hostiã solennem.Ic.ij. Et bñdixit hely helcane et vxori eius.Dixitq; ei. Reddat tibi de⁹ semẽ de muliere hac / pro fenore qđ ꝓmodasti dño: et abierũt i locũ suũ.Lectio.ij. Visitauit aũt dñs annã et cõcepit et peperit tres filios et duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel nimis ante dñm. Lectio iij. Hely aũt erat senex valde et audiebat oia q̃ faciebãt filii ei⁹ vniuerso isrl et quõ dormiebant cum mulierib⁹:q̃ obseruabant ad ostiũ tabernaculi.Ic.v Dixit aũt hely filijs suis.Quare res facitis huiuscemodi: quas ego audio:res pessimas ab oi populo? Nolite fili facere hoc:nõ ei est bona fama quã ego audio / vt transgredi faciat⁹ pplm dñi.Ic.vj Si peccauerit vir in virũ placari potest ei de⁹. Si aũt peccauerit in dño:q̃s orabit ꝓ eo? Et nõ audierũt vocẽ pris sui:q; deus voluit eos occidere. ¶Lectiones per ebdomadam

PUer autem samuel proficiebat atq; crescebat: et placebat tã deo q̃ hoib⁹. Factũ est ergo die quadam:hely iacebat in lecto suo:et oculi eius caligauerant: nec videre poterat lucernam domini ãteq; extingueret.Samuel autẽ dormiebat in templo vbi erat arca dei. Et vocauit dominus samuelẽ. Qui rñdens ait. Ecce ego.Currẽs ergo ad hely:dixit.Ecce ego vocasti enĩ me.Qui dixit. Nõ vocaui te fili:reuertere et dormi. Abiit samuel et dormiuit.Et adiecit dñs rursum vocare eum. Consurgens q; samuel abiit ad hely:et dixit.Ecce ego:vocasti enim me.Qui respõdit. Non vocaui te fili mi: reuertere et dormi. ¶Dominica tertia.Ic.i. 1.reg. 3.a.

PRo Samuel nondum sciebat dominum : neq; reuelatus ei fuerat sermo domini. Et adiecit dominus et vocauit adhuc samuel tertio.

Qui consurgens abiit ad
hely t ait. Ecce ego quia
vocasti me. Lectio scda.
Intellexit ergo hely q̃
dñs vocasset puerum: et
ait ad samuelem. Uade
dormi t si dormieris te vo
cauerit dices. Loq̃re dñe
q̃ audit seruꝰ tuꝰ. Vc.iii.
Abiit ergo samuel t dor
miuit in loco suo. Uenit
autē dñs t stetit: t voca
uit sicut vocauerat secun
do. Samuel samuel. Et
ait samuel. Loquere dñe:
q̃ audit seruꝰ tuꝰ. Vc.iiii.
Et dixit dominus ad
samuel. Ecce ego fa
cio vbū in israel: qđ qui
cunq; audierit: tinnient
ambe aures eius. Lcō.v.
In die illa suscitabo ad
uersum hely oīa q̃ locu
tus sū sup domū eiꝰ. Inci
piā t cōplebo. Lcō.vi.
Predixi enī ei q̃ iudica
turꝰ essē domū eiꝰ in eter
num propter iniquitatē
eo q̃ nouerat idigne age
re filios suos et non cor
ripuerit eos. Idcirco iu
raui domui hely: q̃ nō ex
pietur iniquitas domꝰ eiꝰ
victimis t mūeribꝰ vsq;
in eternū. Lec.p ebdom.
1.reg. 3.c. Dormiuit autem sa
muel vsq; ad manē
aperuitq; hostia domus
dñi. Et samuel timebat i
dicare visionē hely. Uo
cauit ergo hely samuelē
et dixit. Samuel fili mi.
Qui respondēs ait. Pre
sto sum. Et interrogauit
eū. Quis est sermo quem
locutꝰ est dominꝰ ad te:
Qro te ne celaueris a me
Hec faciat tibi deꝰ t hec
addat: si absconderis a
me sermonem ex his om
nibus verbis q̃ dicta sūt
tibi. Indicauitq; ei samu
el vniuersos sermones: t
non abscondit ab eo. Et
ille respondit. Dominus
est. Qđ bonum est in ocu
lis suis faciat. Creuit au
tem samuel t dñs erat cū
eo: t non cecidit ex oībus
verbis eius in terram /
et cognouit vniuersus is
rael a dan vsq; bersabee
q̃ fidelis samuel prophe
ta eēt dñi. Et addidit do
minus q̃ appareret in sy
lo: qm̃ reuelatus fuerat
dñs samueli i sylo iuxta
vbū dñi. Et venit sermo
samuelis vniuerso israe
li. ¶ Dñica.iiii. Lectio.i.
Et factum est in die- 1.re
bus illis. Conuene- 4.
runt philistiim in pugnā
Egressusq; est israel ob-

uiã philistiim in prelium: t castrametat⁹ est iuxta lapidem adiutorii. Lectio.ii.

Porro philistiim venerũt in affec: t instruxerũt aciẽ cõtra israel. Initoq; certamie: terga vertit israel philisteis: t cesa sũt in illo certamie passim per agros quasi quatuor milia virorũ t reuersus est populus ad castra. Lc.iii.

Dixeruntq; maiores natu de isrl'. Quare percussit nos hodie dñs coram philisteis. Afferamus de syloarcam federis dñi: t veniat in medio nostri: vt saluet nos de manibus inimicorum nostrorũ. Lc.iiii.

Misit ergo ppl's i sylo et tulerũt arcam federꝫ dñi exercituũ sedẽtis super cherubin. Erãtq; duo filii hely cũ arca federis dñi ophni t phinees. Lectio.v

Cumq; peruenisset arca federis dei in castra: voci ferat⁹ est oĩs isrl' clamore grãdi t psonuit tra a voce clamoris eor. Et audientes philistei vocem clamoris eor dixerũt. Quenã hec vox ẽ clamorꝫ magni i castris hebreor? Lc.vi.

Et cognouerunt q; arca dñi venisset in castra. Timuerunt aũt philistei dicẽtes. Venit de⁹ i castra: t ingemuerũt dicẽtes. Ue nobis. Nõ ei fuit tãta exultatio heri t nudiustertius. Lectiões p ebdo.

Ue nobis: qs nos saluabit de manu deorum sublimiũ istor? Isti sunt q; percusserũt egyptũ oi plaga i deserto. Cõfortamini t estote viri philistiim: ne seruiatis hebreis sicut t illi seruierũt nobis. Cõfortami t bellate. Pugnauerũt igit t cec⁹ est isrl': t fugit vnusq;sq; i tabernaculũ suum. Et facta ẽ plaga magnanimis Et ceciderũt de israel triginta milia peditũ: et arca dñi capta est. Duoq; filii hely mortui sunt ofni et phinees. Currens aut̃ vir de bẽiamin er acie venit in sylo i illa die scissa veste t ꝑspꝛs⁹ puluere caput. Cũq; ille venisset hely sedebat sup sellã cõtra viã spectãs. Erat aũt cor ei⁹ pauens pro arca dñi. Dominica.v. Lectio.i.

1.reg. 4.b.

Ubi aũt ille postq; ingress⁹ ẽ nũciauit vi bi: t vlulauit ois ciuitas Festinãs aũt vr̃ veñit ad hely t nũciauit ei. Dixit au

1.reg. 4.c.

tē heli ad nunciū. Quid actum est fili mi. Lcō.iij.
Ait ille. Fugit inq̄t israel t ruina magna facta est in pp̄lo/ insup t duo filii tui mortui sūt ofni t phinees: t arca dei capta est
Cūq̄ ille nominasset arcam dei: cecidit de cella retrorsum iuxta hostium et fractis ceruicibus expirauit. Lcō.iiij.
Philistiim aūt venerūt t tulerunt arcam dei: t asportauerunt eā a lapide adiutorij in azotū. Lc.v.
Tulerūt aūt philistiim arcā dei t intulerūt eam in tēplū dagō. Et statuerunt eā iuxta dagō. Lc.vi.
Cūq̄ surrexissent mane altera die azotij: ecce dagō iacebat pn9 i terra ante arcā dñi. Lcō p ebdoma.
x.reg. f.a. Et tulerunt dagon/ et restituerunt eum in locū suū. Rursūq̄ mane die altera cōsurgētes: inuenerūt dagō iacentē sup faciē suā in terra corā arca dñi. Caput autē dagon t due palme manuū ei9 abscise erant super limen. Porro dagon truncus sol9 remāserat in loco suo. Propter hanc causā nō calcant sacerdotes dagon: et oēs qui ingrediūt tēplū ei9: sup limē dagō i azoto vsq̄ i hodiernū diē. Do.6.c.1. I.re f.b
Aggrauata est autē man9 dñi super azotios t demolitus est eos: t pcussit i secretiori parte natiū azotum. Lcō.ij.
Videntes aūt azotij hui⁹cemodi plagā: dixerūt Nō maneat arca dei israel apud nos qm̄ dura est man9 ei9 super nos t sup dagon deū nostrū. Lc.iij.
Congregauerūt autē oēs satrapas philistinor̄ ad se: t dixerūt eis. Quid faciem9 de arca dei isr̄l. Lc.iiij. I.r f.
Et circūduxerunt arcam dei israel. Illis aūt circūducētibus arcā fiebat manus super singulas ciuitates interfectiōis magne nimis. Lc.v.
Et pcutiebat viros vniuscuiusq̄ ciuitatis a paruo vsq̄ ad maiorem: t cō putrescebant prominentes ertales eorū. Lcō.vi.
Miserūt autē arcam dei in accaron. Cumq̄ venisset arca dei in accoron exclamauerunt accaronite dicentes. Adduxerunt ad nos arcam dei israel vt interficiat nos et om-

nem populum nostrum.

℣ Lectio. per ebdomadã

MIserunt itaq; t congregauerunt omnes satrapas philistinorum: q̃ dixerunt. Dimittite arcam dei israel: t reuertatur in locum suum: t nõ interficiat nos cũ populo nostro. Fiebat aũt pauor mortis i singulis vi bibus: et grauissima manus dñi. Viri quoq; qui mortui non fuerant: pcutiebant in secretiori parte natium. Et ascẽdebat vlulatus vniuscuiusq; ciuitatis i celũ. Fuit ergo arca dñi in regione philistinorũ septem mensibus

℣ Sequunt ãe de brã maria superi⁹ prenominate

ãn. Brã dei genitrix maria virgo perpetua: templum domini: sacrarium spiritus sancti / sola sine exemplo placuisti dño iesu xp̃o: ora pro populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu. ãn. Aue regina celorum: aue domina angelorum: salue radix sancta/ ex qua mundo lux est orta: aue gloriosa/ sup omnes speciosa: vale valde decora: et pro nobis semper christũ exora. ãn. Alma redemptoris mater/ que peruia celi porta manens et stella maris succurre cadẽti surgere qui curat ppl'o: tu q̃ genuisti natura mirãte tuũ sctm genitorem: virgo pri⁹ ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumens illud aue peccatorum miserere. ãn. Speciosa facta es et suauis i deliciis virginitatis sancta dei genitrix. quam videntes filie sion vernantes in floribus rosarũ et liliis conuallium beatissimam predicauerũt: et regine laudauerunt eam.

℣ Xta dñicalis A.z.kal'.augusti tota ꝺi hist. In principio. t mẽo. tm̃ de mar. In lau. oẽs ãe dicunt. Fe.2. 5. t sab. de cõme. t mẽo. de sctis: t ff. fer. ꝓtermittãtur. ℣ Dñica.2. de trãsfiguratione dñi: minus dupl'. mẽd. de dñica t de trinit. sub silentio: t nulla proces. Missa do. dicitur in cap'. cũ mẽo. de trinit. Scde vesperi de nomine iesu: et mẽo. de do. sub silen. et postea solẽnis mẽo. de trãsfig. dñi: t nichil de sctis. Fe.2. de solennitate nominis iesu: maius dup̃. t octa. cum.

regi.cho.z nihil de.ſ.donato. Ad.ij.vſ̄ nihil de mar. Fe.3.z.4.de hui.oc.z me.de.ſ. Miſ.ō oc.dī poſt.iij. et miſ.de vig.poſt.vi.vtraq; ad p̄nci.altare. ¶ Do.3. de.ſ.hippolyto.ix.k'. Ad.i.vſ̄.mēo.de oc.nois ieſu: ō oc.ſ.laurētij:de do.de tri.z ꝑc. In itroitu cho.dī ān. de.ſ.ma.niſi aliqua do.debeat dif.tūc nulla fiet me. de do.nec ō trini.neq; ꝑceſ. Medie k'c.ō noie ieſu.ix. k'.a duob⁹ cātek. Miſ.do.dī i cp̄.z me.ō tri.tſm̄. ſcōe veſ.erūt ō oc.z me.ō.ſ.hippolyto: de.ſ.euſebio: ō oc. ſcti laurētij:z ō do.Fe.2.ō octa.ix.k'. Inui.trip̄.oia ſi cut in.i.die p̄ter k'.Medie k'c.ō ſcrō euſebio z tſm̄ mēo. de oc.ſ.laurē.Miſ.ō ock'.nois ieſu poſt.iij.dī: miſ.de vig.poſt.vi.dī:vtraq; ad p̄nc.alta.Fe.3.ō aſſūp. Ad p̄rias vſ̄ ſok'.me.ō oc.nois ieſu tſm̄.Miſ.ō ock'.ſ.lau. dī i cp̄.i.v.fe. ¶ Do.iiij.de ſerui.oc. Ad.i.vſ̄.mēo.de do.de tri.z ꝑc.In redeū.ā. Saluator. Ad mak'.mēo. de do.z ō tri. Miſ.do.dī i cp̄.z i ſūma miſ. nulla me. Fe.6.z ſab.ō cō. ¶ Et nota q; k'.z ſeq.ō cō.brē marie dñr eod̄ oīdie ſicut añ oc.aſſūp. Eodē mō fiat p⁹ oc. nati. ¶ Do.ſ.ō ſer.do.me.z med̄.k'c.de.ſ.ruffo. Scōe veſ.erūt de.ſ.aug.z me.ō do.ſub ſilē. Deide mēo.de ſ.hermete ſolē. Fek'.4.ſ.z ſab.de cō. Fek'.6.de.ſ.egi. dio:z medie k'c.de.ſ.p̄ſco:cū v'.z ſ̄x.de.ij.nock'.vnius
B. mar. ¶ Ltra do. B. p̄die kal'.auguſti tota cātek' hiſt. In principio.z me.tſm̄ de.ſ.germano.In laud'.oēs ān. dñr. Fek'.3.ſ.z.6.de ꝑme. Sab.de trāſſi.minus dup̄. ¶ Do.ij.de ſolē.nois ieſu mai⁹ dup̄. Ad.i.veſ̄.mēo. de do.z de tri.ſub ſilē.niſi aliq̄ do.debeat differri tūc nulla me.de do.neq; de tri.Et poſtea fiet ſok'.mēo.de trāſſigu.Miſ.do.dī i cp̄.ifra oc. Fe.2.z.3.de ſer.ock'. et mēo.de ſctis.Miſ.de vigi.ſ.laurētij dī poſt.vi.ad principale altare. Sabb'.de.ſ.hippolyto.ix.k'c.ꝑter oc.Med'.k'c.de noie ieſu. ¶ Do.3.de ock'.ix.k'c.Inuik'. tripl'.Ad.i.veſ.q̄ erūt de ock'.fiat me.de.ſ.hippolyto: de.ſ.euſebio:z de ſctō laurētio: de do.z de tri.z ꝑceſ. ad mak'.Medie k'c.de.ſ.euſebio. Miſ.do.dī i cap̄.per ebdo.Miſ.de vig.aſſūp.dī i cap̄.cū me.de.ſ.euſebio

et de.s.laurētio. Et ad altā mis. fiat me. de do. 7 ō tri. Ad. i. ves. de assūp. fiat me. de do. sub silē. et postea ō octa. nois ihesu sol'. ¶ Do. 4. de serui. octa. Ad. i. ves. fiat me. de do. de tri. 7 pces. In redeūdo ā. Saluator Mis. do. dr in cp̄. Fe. 5. 6. 7 sab. de ꝑme. 7 fe. fer. pter mittant'. ¶ Nota q lec. 7 seqn. de ꝑme. brē marie dñr eodē ordine sicut añ oc. ¶ Do. 5. de. s. aug. Ad. i. ves. fiat me. sub silen. de sctō: de do. de tri. 7 nulla ꝓcessio. Mis. do. dr in cp̄. Scde ves. erūt de. s. aug. 7 mēo. sub silē. de do. Deide sol'. me. de. s. iol'. 7 de. s. sabia. Fe. 5. de sctō egidio: 7 medie lec. de. s. p̄sco. cū v. 7 fe. de. ij. noc. vnū mar. Fe. 4. 6. 7 sab. de cō. ¶ Vra do. ¶ pri mo die augusti totū se. de. s. petro. Ad. i. ves. mēo. de mar. 7 ichoat' hist. In ōcipio. cū mēo. 7 me. de trin. et pces. Et histo. cātet p ebd̄. scz in. 2. 4. 7 5. fer. 7 tūc nichil fiet de sctis ibidē ꝑtin. nisi me. ad ves. 7 ad ma tu. de sctā ma. In. 2. fer. dr mis. do. Fe. 4. epla 7 euā gel'. etusd̄ fer. Fe. 5. mis. Salus ppl'. ¶ Nota q festū scti petri nō debet differri ꝓpter histo. inchoandā: vt patet exprīesse i magna rubrica. Fe. 6. de trāsfig. dñi minū dup. 7 nichil de mar. Sab. de solē. nois ihesu. Ad p̄mas ves. q erūt de noie ihesu fiat sol'. me. de trāsfi. tm̄ ¶ Do. 2. de ser. octa. nois ihesu. Ad. i. ves. fiat mēo. de do. de tri. sub silen. 7 nulla ꝓces. Ad maturi. tm̄ mēo. de mar. de do. 7 de tri. Mis. do. dr in cap̄. Fe. 2. de ser. oc. 7 me. de. s. Mis. de vig. dr post. vi. 7 me. de. s. roma no tm̄. Fe. 6. de. s. hippolyto. ir. l'. 7 mēd̄. l'. de noie ie su. Tres p̄me l'c. de cōi plioꝝ mr. Ultie l'c. de ꝓpetate sctōꝝ: 7 me. de oc. nois ihesu: 7 de oc. s. laurē. Scde ves. erūt de oc. 7 me. de sctis: 7 de oc. s. laurē. Ad mat'. me. l'c. de. s. eusebio. Mis. de vig. assūp. pno. vi. dr ad sūmū altare. Mēo. de. s. 7 de oc. s. laurē. ¶ Do. 3. fest. assūp. Ad. i. ves. me. de do. 7 de tri. sub silē. nisi aliq̄ do. debeat differ. dr postea sol'. mēo. de oc. nois ihesu. Mis. do. dr in cp̄. ifra ebd̄. ¶ Do. 4. to. ser. de oc. Ad. i. ves. me. de mar. de do. 7 de tri. 7 pces. In redeūdo ān. Saluator. ℣. Exultēt iusti. cū mis. do. i cp̄. Fer. 4. 5. 7 6. de

Syn. 8. 52. 27

cō. ¶ Nota q℞. de cō. btē ma. ꝛ seq̄ntia dñr eo dē or dī
D. dine sicut añ oc. ¶ Ad̄ fa do. D 2. die augu. cātet hist.
Ad. i. ves. q̄ erūt de do. mēo. de. s. petro: de. s. steph̄. de
tri. ꝛ ꝓces. ꝛ me. ꝛ med̄. ℞. de. s. steph̄. ꝛ tota cātet his. i
vigil̄. scti bartholomei: qr illi scti nō habēt ꝓprias ℞.
In lau. oēs āe. Fe. 3. ꝛ. 4. de ꝑme. Fe. 5. de trās̄fi. dñi:
minꝰ duꝑ. ꝛ nichil de sctis. Scde ves. erūt de noie ie-
su: ꝛ sol̄. mēo. de trās̄fi. Fe. 6. de noie iesu. ¶ Do. 2. de
serui. oc. Ad. i. ves. mēo. de sctō: de do. ꝛ de tri. ꝛ ꝓces.
Ad mat. totū serui. de oc. ꝛ tm̄ mēo. de. s. romano: de
do. ꝛ de tri. Mis. de vig. dr in cp̄. in. 3. fer. Fe. 5. de sctō
hippolito. ix. ℞. ꝛ med̄. ℞. de noie iesu: et tm̄ me. de oc. s.
lau. Fe. 6. de oc. nois iesu. ix. ℞c. Inui. triꝑ. Ad. i. ves.
me. de. s. hippolyto: de. s. eusebio: ꝛ de. s. lau. Ad mat.
medie ℞. de. s. eusebio. Mis. de oct. post. iij. dr: ꝛ nulla
me. Mis. de vig. post. vi. cātet: ꝛ due me. vtraq; ad sū
mū altare tm̄. Ad ves. q̄ erūt de assūp. sol̄. me. de oct.
nois iesu tm̄. ¶ Do. 3. de serui. oc. Ad. i. ves me. ꝺ do.
et de tri. sub silē. nisi aliq̄ do. debeat differri: tunc nul-
la fiat mēo. neq; ꝓces. Ad matu. mēo. de oct. s. laurē.
de do. ꝛ de tri. Mis. do. dr in cp̄. Fe. 2. serui oc ān. sup
psal. Bñ. Uirgo prudētissima. ꝛ mis. de oc. s. lauren.
dr in caꝑ. ꝛ nulla me. ad altā missā. Eodē die ān. sup
Magt. Qualis est dilectus. ¶ Do. 4. tota cātet hist.
Ad. i. ves. q̄ erūt de oc. me. de mar. de do. ꝛ de tri. ꝛ ꝓ-
ces. In redeūdo ā. Saluator. V. Er[illegible]tiu. Ad mat.
tm̄ mēo. de mar. ꝛ de trini. Scde ves. erūt de apl̄o: et
mēo. de do. sub silē. ꝛ postea sol̄. me. de. s. audo. Fe. 3.
E. 4. ꝛ. 5. de cō. ¶ Ad fa do. E 3. die augusti tota cantet
histo. In ꝓncipio. ꝛ fest. s. stephani differat in crasti.
In lau. oēs āe. Fe. 2. de. s. stepha. ix. ℞. Fe. 3. de cō. btē
marie: ꝛ me. de sctō. Fe. 4. de trās̄fi. dñi: minus dupl̄.
et nihil de sctis. Scde ves. erūt de fes. nois iesu: ꝛ sol̄.
me. de trās̄fig. Fe. 5. de noie iesu: maiꝰ duꝑ. ꝛ nihil de
sctis. Fe. 6. ꝛ sab. de serui. oc. In sab. missa de vigil̄.
dr post. vi. ad sūmū altare: ꝛ mēo. de sctō. ¶ Do. 2. de
sctō laurētio. Ad. i. ves. me. de noie iesu: de do. ꝛ ꝺ tri.

et ꝑces.Mis.do ỽr in cap̃. Scde ves.erũt de.s.lau. et me.de noie iesu:de mar.ꝛ de do. Fe.4.de.s.hippolyto.ix.l'. Tres ꝓme l'.de cõi:tres medie l'.de oc.nois iesu:tres vltie l'c.de ꝓpetate scõx: ꝛ mẽo.de vtrisq; oc. Scde ves.erunt de oc.cũ mẽo.de.s.hippolyto ꝛ eusebio/ꝛ de sctõ laurẽ. Fe.5.de oc.nois iesu: inui.tripl'. et med.l'c.de sctõ eusebio ꝛ mẽo.ꝛ altera mẽo.de sctõ laurẽ. Missa de oc.post.ih̃.ỽr:ꝛ nulla me. Mis.de vigi.post.vi.ỽr:et.ih̃.mẽo.vtraq; ad sũmũ altare. Fe.6 de assũp. Ad.i.ves.sol'.mẽo.de oc.nois iesu. ¶ Do.3. de ser.oc. Ad.i.ves.mẽo.de.s.lau.de do.ꝛ de tri.et ꝑces.fiat nisi aliqua do.debeat differri: tunc nulla memo.neq; ꝑces. In redeũdo ãn. Saluator. Mis.de oc. scti lau.ỽr in cap̃. Ad sũmã missã me.de do.et de trit̃:et missa do.in cap̃.ỽr in vigil'. scti bartholomei. ¶ Do.4.de.s.bartho. Ad.i.ves.mẽo.de sctõ: de dñica:ꝛ de trini.sub silẽtio. Nulla ꝑces.fiat. Et mis.do. ỽr in cp̃.in do.cũ me.de sctõ ꝛ de trini. Ad.ih̃.ves.me. de do.sub silẽtio. Deinde solẽnis mẽo.de cõ. Fe.2.3. et sab.de ỽme. ¶ Lr̃a do. H.4.die augu. tota cãtet hist̃o. In principio. Ad.i.ves.memo.de sctõ stephano:de trini.et proces. In lau.oẽs ãe dicunt:et fr̃. fer̃. pretermittunt. Fe.2.de cõme.beate marie. Fer̃.3.de transfigu.dñi:minus dup̃. Fe.4.de noie iesu. Ad.i. ves.que erunt de noie iesu/fiat solẽnis mẽo. de trãsfigura. Fe.5.ꝛ.6.de oc.ꝛ mẽo.de sctis. Missa de vigi. scti lau.ỽr post.vi.ad summũ altare:ꝛ memo.de sctõ ¶ Dñica.2.de serui.octa.nois iesu. Ad.i.ves.mẽo.de sctõ tybur.de sctõ laurẽ.de do.ꝛ de trinit'. Missa do. ỽr in cap̃.cum mẽo.de trinit'. Fe.3.de sctõ hippolyto ix.lec. Medie lec.de octa.nois iesu:ꝛ memo.de.s.laurẽtio. Fe.4.de octa.nois iesu. Inui.trip̃. Ad.i.ves. mẽo.de.s.hippolyto:de.s.eusebio:ꝛ de.s.laurẽ. Missa de oc.post.iij.ỽr:ꝛ nulla mẽo. Missa de vigi.post.vi. ỽr:et.ih̃.mẽo.et vtraq; mis.ad sũmũ altare. Fer̃.5.de assũp. Ad.i.ves.sol'.me.de oc.nois ie. Do.3.ỽ ser.oc. Ad.i.ves.mẽo.ỽ scõ:de do.de tri.ꝛ ꝑces. In redeũdo

An. Saluator. Mis. do. vr i cp. cũ me. de tri. tñ. Ad ꝑ
tã mis. me. de scõ: ꝛ de oib⁹ scis. ¶ Do. 4. de do. Ad. i.
ves. q̃ erũt de apl'o: me. ꝺ do. de tri. sub silẽ. ꝛ nulla ꝑ.
Scde ves. erũt de do. ꝛ me. de cõ. Fe. 2. 3. et sab. de cõ.
6. ¶ Lfa do. ¶ 4. kal'. aug. ichoel hist. me. ꝛ med. l'. de
mar. In l'. oẽs ãe dñr. Fe. 2. 3. ꝛ sab. de cõ. ¶ Do. 2. de
do. me. ꝛ med. l'. de sctõ. Ad. ij. ves. mẽo. de do. sub si=
entio: ꝛ nihil de sctis. Fe. 2. de trãsfi. min⁹ du. Ad. ij.
ves. q̃ erũt de nole iesu solẽ. me. ꝺ trãsfi. Fe. 3. de nole
iesu mai⁹ du. Fe. 4. ꝛ 5. de ser. oc. ꝛ me. de scis. Mis.
de vigi. s. lau. post. vi. vr ad ꝑncipale altare: ꝛ mis. oc.
post. iij. ¶ Do. 3. de ser. oc. nois iesu. ix. l'. ꝛ tñ me. de
oc. s. lau. de. do. ꝛ de tri. Mis. do. vr i cp. Scd ves. erũt
de. s. hippolyto: ꝛ me. de oc. nois iesu: de oc. s. lau. ꝛ de
do. Fe. 2. de. s. hippolyto. ix. l'. ꝛ med. l'. de oct. nois ie
su: ꝛ tñ me. de oc. s. lau. ad vtrasq; ves. ad matu. ꝛ ad
missã. Fe. 3. de octa. nois iesu: inuit. trip. Ad. i. ves. q̃
erũt de oc. me. de. s. hippolyto: de. s. eusebio: de octa. s.
lau. ad mat'. Med. l'. de. s. eusebio. Mis. de vigi. b. ma.
post. vi. vr ad ꝑnci. alta. ꝛ ij. me. Fe. 4. ꝺ assũ. Ad i.
ves. sol'. me. de oc. nois iesu: ꝛ nihil de. s. lau. ¶ Do. 4
de ser. oc. Ad. i. vs̃ me. ꝺ. s. de do. ꝺ tri. ꝛ ꝑc. In redeũ
do ã. Saluator. Ad mat'. me. ꝺ do. ꝛ ꝺ tri. Mis. do. vr
in cp. Sab. de. s. ma. ¶ Do. 5. tota cãtet hist. ꝛ fr. fer.
ꝑtermittunt'. Fe. 2. 5. ꝛ 6. de cõ. In sab. fiãt med. lec.
de sancto p'risco: cum ỹ. ꝛ fr. de. ij. noc. vnius mart'.

¶ Dñica. i. post. v. kalen. augu. Ad ves. ã. Bñ⁹. ps. Zpz. ℓp. Bñdict⁹ de⁹. fr.

2. fr. Ecclí. 1. 8 Byrũ celi. hy⁹. O lux btã ỹ. Uesprina. ã. Dis sapi=entia a dño deo ẽ: ꝛ cũ il=lo fuit sẽp: ꝛ ẽ añ euũ. ps. Mag. Ye seqnes ãe ser=uiũt hist. In ꝑncipio. cp̃ diu durat sup p̃m Mag. sab. vel ad meo. de do. cq.

de alĩ festi. ix. l'. ℓc. fiat sui. ã. Sapiẽtia edificauit sĩ=bi domũ: excidit colũnas septẽ subdidit sibi gẽtes superboꝝũq; et sublimiũ colla ꝓpria virtute calca uit. ℟. Magt. ℣. Sapiẽtia clamitat in plateis: si ꝙs diligit sapiẽtiã ad me de cliner: ꝛ eã iueniet: ꝛ eam dũ iuenerit brũs est si te

nuerit illā. ℣s. Mag. ān. Dñs possedit me ab initio viarū suaꝝ asiꝫ q̄cūꝫ faceret a p̄ncipio: necdum erāt abyssi ⁊ ego parturiebar q̄n p̄parabat celos aderā cū eo cōponēs oia. ℣s. Mag. ān. Ego i altissimis habito: ⁊ thron⁹ me⁹ i colūna nubis. ℣s. Mag. Ad mat. Jnui. Laudem⁹ ieſū x̄pm. Hac die incipiat liber sapiētie: ⁊ legat vsq; ad primaꝝ dñicā post. v. kal. septembris. Lect. i.

OMnis sapiētia a domino deo ē: et cū illo fuit sēp: ⁊ est añ euū. Arenam maris / ⁊ pluuie guttas: ⁊ dies seculi q̄s dinumerauit: Altitudinē celi et latitudinē terre / ⁊ profundū abyssi quis dimēsus est: Sapiētiā dei p̄cedentem oia: q̄s inuestigauit: Prior oīz creata est sapia. ⁊ intellect⁹ prudētie ab euo. ℟. In p̄ncipio deus anteq̄ terram faceret p̄usq; abyssos ꝓstitueret priusq; ꝓduceret fontes aquaꝝ: anteq̄ mōtes collocarentur. Ante omnes colles generauit me dom⁹. ℣. Q. ñ p̄parabat celos aderā cū eo cūcta cōponens. Ante. Lectio. ij.

HOns sapiētie verbuꝫ dei in excelsis: et ingress⁹ illi⁹ mādata eius. Radix sapiētie cui reuelata est ⁊ astutias illi⁹ q̄s agnouit: Disciplia sapiētie cui reuelata est et manifestata: ⁊ multiplicatio nē ingress⁹ illi⁹ q̄s intellexit: ℟. Ex celi circuiui sola ⁊ in fluctibus maris ābulaui in oi gēte ⁊ in oi pp̄lo p̄marū tenui. Supboꝝ et sublimiū colla ꝑ pria virtute, calcaui. ℣. Ego in altissimis habito et thron⁹ me⁹ in colūna nubis. Supboꝝ. Lec. iij. Un⁹ est altissim⁹ ⁊ creatoꝛ oīm / op̄s rex ⁊ metuē d⁹ nimis: sedēs sup thro nū illi⁹ ⁊ dñans de⁹. Jp̄e creauit illā in sp̄ū sc̄tō: et vidit ⁊ dinūerauit et mēsus est: et effudit illā sup oīa opa sua. Et sup oēm carnē sc̄dm datū suū ⁊ p̄bet i illā diligētib⁹ se. ℟. Emitte dñe sapiētiā de sc̄o de magnitudinis tue Ut mecū sit et mecū laboꝛet vt sciā q̄d acceptū sit coram te Omni tēpoꝛe. ℣. Da mihi domine sediuz tuarū assistricē sapiētiā. Ut. Gloria. Oi. Lect. iiij. Dominoꝛ dñi gr̄at gr̄iatio

Ecclī 24.a

Sap. 9.b.

et corona exultationis. Timor dñi delectabit cor: et dabit letitiā et gaudiū in lōgitudinē dierū. Timēti dñm bñ erit i extremis: et i die defunctiōis sue bñdicet. Dilectio dñi honorabilis sapiētia. Quib⁹ aūt apparuerit i visu: diligūt eā in visiōe: et in agnitiōe magnaliū suorū. ℟. Da michi dñe sediū tuaꝝ assistricē sapiētiā: et noli me reprobare a pueris tuis. Quia ꝑ tu⁹ tu⁹ sū ego: et filius ancille tue. ℣. Dñe pat et de⁹ vite mee/ ne derelinquas me i cogitatu maligno. Quia seruus. Lec. v.

Initiū sapiētie timor dñi: et cum iustis et fidelib⁹ agnoscit. Timor dñi scientie religiositas: iocūditatē atq; gaudiū dabit timenti dñm bene erit: et in diebus ꝓsolationis illius benedicet. Plenitudo sapientie timere deū. Corona sapientie timor dñi: replēs pacē et salutis fructū. ℟. Dñe pr̄ et de⁹ vite mee ne derelinqs me in cogitatu maligno: extollentiā oculorꝝ meorū ne dederis michi: et desideriū malignū auerte a me dñe aufer a me ꝓcupiscētiā. Et alo irreuerēti et ifrunito ne tradas me dñe. ℣. Ne derelinqs me dñe ne accrescant ignorātie mee: et multiplicentur delicta mea. Et alo. Lc. vi.

Radix sapiētie est timere deum: et rami illius lōgeui. In thesauris sapiētie intellect⁹ et scientis religiositas: execratio aut pctōribus sapientia. Timor dñi expellit peccatū: nam qui sine timore est: nō poterit iustificari. Usq; in tēpus sustinebit patiēs: et postea redditio iocunditatis. ℟em. Super salutē et omnē pulchritudinem dilexi sapientiam et proposui pro luce habere illam. Uenerunt michi oia bona pariter cum illa. ℣. Dixi sapientie soror mea es: et prudentiaꝝ vocaui amicā meam. Uenerunt mihi. In. iñ. noc.

℟. Initium sapientie timor domini: intellectus bonus omnib⁹ imocantibus eum. Laudatio ei⁹ manet in sc̄m sc̄i. ℣. Dilectio illius custodia legū est: q; ois sapientia timor dñi. Lauda. ℟. Uerbū iniquū et dolosum longe fac a me dñe: diuitias

et pauptates ne dederis michi. Sed tantū victui meo tribue neceſſaria. ℣. Ne forte ſatiat⁹ euomaz illud: et periurem nomē dei mei. Sed tm̄. ℟. fē. Ne dereliquas me dñe pī et dñator vite mee/vt nō coꝛruā in ꝓſpectu aduerſariox meox. Ne gaudeat de me inimic⁹ meus ℣. Apphende arma t ſcutum: et exurge in adiutoriū mihi. Ne. ℟. Magna eni ſūt iudicia tua dñe: t inenarrabilia verba tua. Multiplicaſti populū tuum et honoꝛaſti. ℣. Deduxiſti ſicut oues ppl'm tuum: in manu moyſi et aarō. Mul. ¶ Lec. p ebd̄.

BOnus ſenſus vſq; in ēps abſcondet verba ſua: t labia multox enarrabunt ſenſum illius. In theſauris ſapiētie ſignificatio diſcipline. Execratio aūt peccatoꝛis cultura dei. Fili concupiſcens ſapientiā conſerua iuſtitiā: t de⁹ pꝛebebit illā tibi Sapiētia eni t diſciplina timoꝛ dñi: et qd̄ bñplacitū eſt illi fides t manſuetudo ꝛeplebit theſauros illi⁹. Contumax nō ſis t incredibilis timoꝛi dñi t ne accedaſ ad illum duplici coꝛde. Ne fueris hypocrita in cōſpectu hoim: et nō ſcādalizeris in labijs tuis. Attēde i illis ne forte cadas: et adducas animē tue inhonoꝛationem. ¶ Dominica .ij. Lect.o.i.

HIli accedens ad ſeruitutē dei ſta in iuſtitia t timoꝛe: t pꝛepara animā tuā ad tētationē. Depꝛime coꝛ tuū t ſuſtine: t iclina aurē tuā: t excipe verba intellect⁹: t ne feſtines i tpe obductiōis Suſtine ſuſtētatiōes dei coniungere deo t ſuſtine vt creſcat i nouiſſimo vita tua. Tu aūt. Lect.ij.

CRede deo/et recupabit te: dirige viā tuā et ſpera in illū. Serua timoꝛē illius: t i illo veteraſce. Metuentes deū ſuſtinete miſericoꝛdiā ei⁹: t nō deflectaris ab illo ne cadatis. O.ui timet⁹ dñm credite illi: t nō euacuabit merces vra. O.ui timet⁹ deū ſpate i illū: t in obiectationē veniet vobis mia. ℟. ſſ. O ui timeris dñm dilige illū: t illuminabunt coꝛda vra. Reſpicite filij nationes hoim: et ſcitote q null⁹ ſpauit in dño t ꝓfu

Ecclī 2.a.

sus est. Quis enī pmānsit in mādatis eiꝰ ⁊ derelictꝰ est? Aut ds iuocauit illū et despexit illū: qm̄ piꝰ et misericors est deꝰ. Lc. iiii.

Deꝰ enīz remittit in tpe tribulationis pctā: ⁊ pector est oībꝰ exq̄rētibꝰ se i vitare. Ue duplici corde et labijs sceleratis: ⁊ manibus male factētibus / ⁊ peccatori terrā ingrediēti duabus vijs. Ue dissolutis corde: q̄ non credūt deo: et ideo non protegētur ab eo. Lectio quinta.

Ue his q̄ pdiderūt sustinentiā: q̄ dereliq̄rūt vias rectas: ⁊ diuerterūt in vias prauas: ⁊ q̄d faciēt cū inspicere cepit dñs? Qui timēt dñz nō erūt incredibiles verbo illius: ⁊ q̄ diligūt illū cōseruabūt vbū illiꝰ. q̄ timēt dñm / inq̄rēt q̄ bñplacita sunt illi. Ps. vi

Qui diligunt deū replebunt lege ipiꝰ: et q̄ timēt dñm pparabūt corda sua ⁊ i ꝓspectū illiꝰ sctificabūt aias suas. qui timēt dñz custodiūt mādata illiꝰ: ⁊ patiētiā habebūt vsq; ad inspectionē illiꝰ dicentes Si penitētiā nō egerimꝰ incidemus in manus dei et nō in manus hominū.

Lectio per ebdomadā.

Ecūdū enī magnitudinē illius: sic ⁊ mia ipsius cū ipso est. Filij sapientię ecclia iustorū: et natio illoꝝ obedientia ⁊ dilectio. Judiciū pris audite filij dilecti: et sic facite vt salui sitis. Deꝰ enī honorauit pīez in filijs: ⁊ iudiciū mris erq̄ret i filios Qui diligit deū exorabit pro peccatis: et cōtinebit se ab illis. In oratiōe dierum exaudiet: ⁊ sicut qui thesaurizat / ita et qui honorificat matrē suā. Qui honorificat patrem suuz iocundabit in filijs: et in die ꝯronis sue exaudiet.

Dñica.iii. Lectio.i.

Qui honorificat patrem suū: vita viuet longiore. Et q̄ obedit patri: refrigerabit matrem. Qui timet deuz honorat parētes: ⁊ quasi dñis seruiet his q̄ se gñauerūt in opere ⁊ sermone ⁊ oi patiētia. Honora pīem tuū vt superueniat tibi benedictio a deo: ⁊ benedictio illiꝰ in nouissimo manet. Tu autem. Lectio.ii.

Benedictio pris firmat domos filioruz: maledictio matris eradicat funda-

1695

mentū. Ne glieris in cō=
tumelias pr̄is tui: nō est
eni tibi gl'ia/ sed cōfusio.
Gl'ia eniz hois ex honore
patris sui: t dedecus filij
pat̄ sine honore. Fili sus=
cipe senectā patris tui: et
ne ꝓtristes eū i vita illi⁹.
Et si defecerit sensu veni
am da: t ne spernas eum
in virtute tua. Lectio.iii.

Elemosina eni pr̄is non
erit in obliuione: nā pro
pctis matris restituetur
tibi bonū: t i iustitia edi
ficabit tibi: t in die tribu
latiōis ꝰmēorabit tui: et
sicut i sereno glacies sol=
uētur pctā tua. Q.ñ ma=
le fame est q̄ derelinq̄t pa
trē: et est maledict⁹ a deo
q̄ exasperat matrē. Ps.iii.

Fili in māsuetudine
opera tua perfice: et
super hoim gloriā dilige
ris. Q.uāto magn⁹ es hu
milia te i oib⁹: t coram deo
inuenies gratiā: q.ñ ma=
gna potētia dei solius: et
ab humilib⁹ honoratur.
Ignē ardētem extinguit
aqua t elemosina resistit
pctis. Cor duruz male se
habebit i nouissimo. Ps.v.

Fili elemosinam paupe
ris ne defraudes: et ocu=
los tuos ne transuertas
a paupe. Nam esurientē
ne desperaueris: et ne exas=
peres paupē in inopia
sua. Cor inopis ne afflixe
ris: t ne ꝓtrahas datum
angustiāti. Ab inope ne
auertas oc'os tuos ꝓpt̄
irā: t nō relinquas q̄ren=
tibus tibi retro maledice
re. Cōgregationi paupex
affabilē te facito. Lec.vi.

Presbitero humilia ani
mā tuā: t magnato humi
lia caput tuū: t responde
pacifice in māsuetudine.
In iudicando esto pupil
lis misericors vt pater: t
miserebitur tui magis ꝙ
mr̄. Sapia filijs suis vitā
inspirat: t suscipit exqui
rentes se. Et q̄ illā diligit
diligit vitā. Et q̄ vigilaue
rint cōplectent̄ placorem
eius. Lect'. per ebdom̄.

Fili cōserua tēp⁹/ et
deuita a malo. Pro
ala tua nō cōfundaris di
cere verū. Est enim con=
fusio adducens peccatū/
et est confusio adducens
gratiā et gloriā. Ne acci=
pias faciē aduersus faci
em tuā: nec aduersus ani
mam tuā mēdaciū. Non
reuerearis prorimū tuū
in casu suo: nec retineas
verbū in tpe salutis. Nō

Eccli 4.c.

abscōdas sapiētiā tuā in decore suo. In lingua em̄ agnoscit sapia: et sensus et scientia et doctrina in ꝓbis sēsati: t firmamētū i opib⁹ iustitie. Nō ꝓtradicas ꝓitari vllo modo: t de mēdacio ineruditiōis tue ꝓfūdere. Nō ꝓfunda ris cōfiteri pcā tua: t ne subiscias te oi hoi ꝑ peccato. Noli resistere cōtra faciē potēris: nec coneris cōtra ictū fulminis. Pro iustitia agonizare ꝑ aia tua: et vsq; ad mortē certa ꝑ iustitia: et de⁹ expugnabit ꝑ te īmicos tuos

℣ Si bona. Lra do. Z. die septēbris tota cantetur hist. In lau. oēs ãe dñr. Fe. 2. de. s. cuthberto. ix. k'c. fiant sicut in alio fest. nisi facte fue. in. xi. tūc hic. iij. k'c. de cōi. Fe. 3. 4. t. 5. de cō. t fe. ꝓtermittāt. ℣ Do. 2 de serui. oc. Ad. i. ves. me. de do. de tri. t ꝓc. In red. ãn. Saluator Mis. do. di in cap̄. Ad mat. 3. fe. Regali 6. fe. Ratiras. 9. fe. Ad nutū. Ad. ij. ves. me. de fīr. deide de do. Sab. de. s. editha. ix. k'. Medie k'c. de mar. cum ỹ. t fe. de. iij. noct. ℣ Lra dñicalis B. 2. nosti. septembris tota cantet hist. Si bona. t mēo. tfīn de. s. cuthberto epō. In lau. oēs ãe dñr. Tñ qñ fest. sancti cuthburti in. xl. celeb. nō fuerit: tunc diffe. in. 2. fer. et fiant medie k'c. de. s. bertino: cū ỹ. t fe. de. 2. noc. vni⁹ ꝓfes. t ab. Fe. 2. 3. t. 4. de cōi. Tñ qñ fes. s. cuthber. differt / tūc in hac ebd. nihil fiat de. 3. cō. ℣ Do. 2. de ser. octa. Ad. i. ves. me. de mar. de do. de tri. t ꝓc. In red. ãn. Saluator ỹ. Exultēt iusti. Ad matu. 3. fe. Ratiras 6. fe. Gloriose 9. fe. Ad nutū. Mis. do. di in cp̄. cū me. de tri. Ad altā mis. me. de fīr. t de oib⁹ scis tfīn. Fe. 4. de cruce. Med. k'. de fīr. cū ỹ. t fe. de. 2. noctiū mar. ad mat. de. s. ma. extra chor. fe. de. 3. noc. 3. fe. Gloriose ãn. sup ps. Dñi⁹ scōz ordinē. Ad ves. sol'. me. de oc. t de fīr. Fe. 6. de. s. editha. ix. k'. Medie k'. de mar. cū ỹ. t fe. de. 3. noc. Scde ves. erūt de fest. t me. de. s. ma. ãn. Sub tua. t me. de fīr. ℣ Nota q k'. t seqn. dñr eodē ordine sicut añ oct'. ℣ Si bona. Lra do. 4. kal'. septēbris inchoet hist. Ad. i. ves. que erunt de sancto augustino cum mēo. de do. et de trinitate.

01 304
1895

sub silentio:t postea me.de sctō iohāne. de.s.sabina solē ad matu.q erūt de sctō iohāne.me. de.s. sabina de do.de trinita.t mis.de.s.sabina in cp̄. dī ad altam mis.me.de do.t de tri.Mis.do.dī in.cp̄.i.z.ke.Fe.4. de sctō egidio.t međ.lec.de.s.pīsco.cū ỹ.t ℟.de.2. noc.vni⁹mar.Fe.5.6.t sab.de cō.Tñ qñ fest. sancti cuthberti cū.9.lec.celebrēt:tūc i.z.fe.5.t.9.de com. ¶ Do.2.tota cātet his.t tñ mēo.de.s.bertino.Feria 2.t.z.de cō.t nihil de vigil' nisi ieiu. tñ ad ves.oō. Supplicationē. ¶ Si bona. Litera dom. z.kal'.se prēbris inchoetur histo.ad.1.vespe.que erunt de.s. iohā.memo.de marty.de do.t de trinita.t processio ad matu.međ.lec.de mar.In lau.oēs āe.fer.z.de scō egidio.međ.lec.de.sancto.cū ỹ.t ℟.de.2.nocł.vni⁹ mar.Fe.4.5.t sabb.de cō. Fe.6.de sancto cuthberto.9.l'c.nisi facte fuerint in.xl.tunc fiāt hic.z. lectio. de cōi vni⁹ confesso.t pontifi. ¶ Do.2.tota cantetur histo.vespere erunt de sctā maria.t mēo. de do. fer. 2.de sctā maria t nihil de vigi.nisi ieiunium tñ oz. ad ves. Supplicationem. ¶ Si bona. Litera dom. ¶ vltimo die augusti tota cantet his.t memo.tantum de festo.In lau.oēs āe.Fe.2.de sancto egidio.t medie lec.de sancto pīsco cum ỹ.t ℟.de.2.noc.vnius mar.Fe.z.4.t sab.de cō.Quando fes.scti cuthberti celebratur cū.ij).lec.tūc in festo scti bertini dicūtur ỹ.t ℟.de p̄mo noc.vni⁹ pfess.t abbatis. ¶ Do.scđ de do.ad.2.ves.q erūt de.s.maria me.de dō. sub silē. ¶ Si bōa. Lra do .1.die septēb.tota cātet his.ad 1.ves.q erūt de do.me.de.s.pīsco t de tri.t pces.ad matu.tñ me.de.s.pīsco t de tri.In lau.oēs āe dñr festū scti egidij differatur i crastinū. Fe.z.6.t sab. de cō. Fe.4.de sctō cuthberto.9.lec.de alio festo/nisi fuerint facte in.xl.tunc fiant tres l'c.de cōmuni. Feria.5.de sctō bertino cū ỹ.t ℟. de p̄mo nocł.vnius cōfessō.et abba. ¶ Do.2.de natiuitate beate marie mēo.de do.t de trini.sub silē.nisi aliqua do.debeat differri:tūc nulla me.de do.nec de trini. fiat mis. do.

dicitur in cp̄.i.4.fe.nisi aliqua do.debeat dic. Sab. de cruce med.kc.de mar.v.t fr.de.2.noc. ¶ Si bona
6. Zfa do. 6 2.die septēb.tota cantet his.ad pmas vs. rie.de.scō/de trin.t pces. In k.oēs āe.Fe.2.f.t.6.d cō.fe.3.de sctō cuthberto.9.lect.nisi facte fue.in.xl. tunc fient.3.lec.de cōi.Fe.4.de sctō cū v.t fr.de.1. noc.vni⁹ ?fes.t ab. Sabba.de.s.ma.ad.2.vespe.me. de do.et de trin.sub silen.t nichil ad has ves.vtz.de sctō. ¶ Do.2.de serui.oct.ad mat.me.de.s.de do.t d de tri.cū mis.do.i cp̄.nisi aliqua do debeat dif.tunc nulla fiat me.de do.nec de trin.Fe.6.de.s.cruce. Ad mat.med.lec.de nat.cū v.t.fr.2.noc.plu.fnt.t me. de nat.t de.s.maria sol.cū.ā. Dignū nacp. Ad mat. de.s.ma.extra choz ā.sup p.

¶ Do.1.post.v.kl. septe. Ad ves.ā Benedict⁹. ps. Jōm.cp̄ Bñdictus de⁹ et
2. fr. pf. fr Anteqz comed.y⁹. O lux btā trin. v. Uespertina oratio. ān. Cum audisset iob nūciorū verba sustinuit patienter t ait. si bona suscepim⁹ de manu dñi mala autē quare nō suscipiam⁹: i oīb⁹ his nō peccauit iob labijs suis:neqz aliqd stultū contra deū locut⁹ est. ps. Magnificat. ān. In oīb⁹ his
Job. 1.d. nō peccauit iob labijs suis:neqz stultū quid cōtra deū locut⁹ est. p. Magnificat. Ad mat. iul. Laudemus nomen dñi:qm suauis est In hymnis ?fitemini illi: qz ipse est dñs deus nr. ps. Uenite. hac die incipiat liber iob/t legat per.xv.dies vel. viij. dies secundū qd tempus exigit. Lectio prima.

Job. 1.a. Ir erat i terra hus nomie iob:simplex t rectus/ac timens deū: et recedens a malo. Nati qz sunt ei septē filij:et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouium t tria milia camelorū. Quingēta quoqz iuga boūz quingēte asine: ac familia mlta nimis. Eratqz vir ille magnus inter oēs orientales. Et ibant filij eius et faciebant cōuiuia per domos suas vnusquisqz i domo sua. fr Si bona suscepim⁹ de manu dñi mala aūt quare nō suscipiamus: Dñs dedit dñs ab-

Job. 2.c.

stulit: sicut dño placuit ita factū est sit nomē dñi bñdictū. ℣. In oibus his nō peccauit iob labijs suis: neq; stultū q̄d ꝓtra deum locut⁹ est. Dñs. ℣c.iij. ℣t mittentes vocabant tres sorores suas vt cōederēt & biberēt cum eis. Cūq; i orbē trāsissēt dies cōuiuij mittebat ad eos iob & sctificabat illos Cō surgēsq; diluculo offerebat olocausta p singulos Dicebat ei. Ne forte peccauerit filij mei & bñdixerit deo i cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℣ Aūq; comedā suspiro & tāq; inūdātis aq̄ sic rugit⁹ meus q̄ timor quē timebā euēit mihi: & q̄ verebar accidit. Non ne dissimulaui nōne silui & iā q̄eui: & vēit sup me indignatio tua dñe. ℣. Nolo multa fortitudie ꝓtendat mecū ne magnitudis sue mole me p̄mat eq̄tarē apponat ꝓtra me. Nō. ℣.3 Quadā aūt die cū venis sent filij dei: vt assisterēt corā dño affuit inter eos etiā sathā. Cui dñs dixit. Unde venis? Q. Qui rsdēs ait Circuiui terrā: & pābulaui eā. Dixitq; dñs ad eū. Nūq̄d cōsiderasti seruū meū iob: q̄ non sit ei similis i tra: hō simplex & rectus ac timēs deū & recedens a malo ℣. Utinā appēderent pcā mea q̄b⁹ iram merui. Et calamitas quā patior i statera. ℣. Quasi arena maris hec gurgitis appareret: vnde & ꝟba mea dolore sunt plena. Et cal. Ria. Et calami. Job. 6.a. ℣c.iiij.

℣T dixit ad dñm satha. Nunq̄d frustra timet iob deū? Nonne tu vallasti eū: et domū eius vniuersāq; substātiā ei⁹ p circuitū? Opib⁹ manuum ei⁹ bñdixisti: & possessio ei⁹ creuit i terra. Sed extēde manū tuā paululū: & tange cuncta q̄ possidet nisi i faciē bñdixerit tibi. ℣. Quare detrahis sermonib⁹ ꝟitatis ad increpādū ꝟba cōponitis & subuertere nitimini amicū vestrū. Uerumtamen q̄ cogitatis explete. ℣ Militia est vita hois sup terrā et sicut dies mercēnarij dies ei⁹. Ue. ℣c.v. Dixit dñs ad satha. Ecce vniuersa q̄ habet i manu tua sūt: tm̄ in eū ne extēdas manū tuā. Egressusq; est satha a facie Job. 6.d. Job. 23.b.

dñi. Cū aūt quadā die filij ꝛ filie eiꝰ comederēt et biberēt vinū i domo fratris ſui ꝓmogeniti: nūciꝰ venit ad iob qui diceret. Boues arabāt ꝛ aſine páſcebant iuxta eos ꝛ irruerūt ſabei: tuleruntq; oia ꝛ pueros ꝓcuſſerunt gladio ꝛ euaſi ego ſolꝰ vt
.b. nūciarē tibi. ℟. Induta
a. eſt caro mea putredie/ ꝛ ſordibus puluueris: cutis mea aruit / et contracta eſt. Memēto mei dñe: q̄ ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei ſicut vmbra declinauerūt ꝛ ego ſicut fenū arui. Memēto. ℟. vl. Q̄unq; adhuc ille loq̄rek venit aliꝰ: ꝛ dixit. Ignis dei deſcendit de celo: ꝛ tactas oues ꝛ pueros ꝓſūpſit: ꝛ effugi ego ſolus vt nūciarē tibi. Sz adhuc illo loquēte: venit aliꝰ et dixit. Chaldei fecerūt tres turmas: ꝛ iuaſerūt camelos ꝛ tulerūt eos: necnō ꝛ pueros ꝓcuſſerk gladio: ꝛ effugi ego ſolꝰ vt nunciarem tibi. Adhuc loq̄bak ille ꝛ ecce aliꝰ intrauit et dixit. Filijs tuis ꝛ filiabꝰ veſcētibꝰ panē i domo ffris ſui ꝓmogeniti: repente vētus vehemēs irruit a regiōe deſerti ꝛ ꝓcuſſit q̄tuor angulos domꝰque corruens oppreſſit liberos tuos et mortui ſunt ꝛ effugi ego ſolus vt nunciarē tibi. ℟. Paucitas dierꝫ meorū finiet breui: dimitte me dñe. Sine plā gā paululū doloꝛē meum Anteq̄ vadā ad trā tenebroſā ꝛ optā mortis caligie. ℣. Ecce in puluere ſedeo: ꝛ i puluere dormio ꝛ ſi mane me queſieris non ſubſiſtā. Sl. Gloria. Anteq̄. In. ij. noc. ℟. Memēto mei deꝰ Q.ꝛ vētꝰ ē vita mea nec aſpiciat me viſꝰ hois. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocē meā. Q.ꝛ. ℟. Ne abſcōdas me dñe a facie tua manū tuā lōge faca me. Et formido tua ſi me creat. ℣. Voca me et ego rñdebo tibi: aut certe loquar ꝛ tu rñde mihi. Et. ℟. Nocte os meū ꝓforak doloꝛibus: ꝛ q̄ me comedūt nō dormiūt a mk̄titudie eoꝝ ꝓſumik veſtimētū meū. Cōparatꝰ ſum luto. Et aſſimilatꝰ ſum fauille ꝛ cineri. ℣. Quis. Oculos hoim quare poſuiſti me ꝛtrariū tibi: ꝛ factus ſū michimetipſi grauis.

parce michi dñe:nihil enī sunt dies mei. Cōparat⁹ ḡtia. Et. ℂ Lc:ō.pebdo.

Unc surrexit iob et scidit vestimēta sua ⁊ tonso capite corruēs in terram adorauit:⁊ dixit. Nud⁹ egress⁹ sum de vtō mr̄is mee ⁊ nud⁹ reuertar illuc. Dñs dedit dñs abstulit:sicut dño placuit ita factum est sit nomen dñi bñdictū. In oīb⁹ his non peccauit iob labijs suis:neq; stultū q̄d cōtra deū locut⁹ est. Factū est autē cū quadā die venissent filij dei ⁊ starēt corā dño: venisseq; sathā inter eos:⁊ staret in cōspectu ei⁹/ ⁊ diceret dñs ad sathā. Unde venis? Qui rñdēs ait. Circuiui terrā ⁊ pambulaui eā. Et dixit dñs ad satha. Nūq̄d cōsideraſti seruū meū iob q̄ nō sit ei similis in tra vir simplex ⁊ rect⁹ ac timēs deū/ ⁊ recedens a malo:⁊ adhuc retinēs innocētiā Tu aūt. ℂ Dñica.8.Lc.1.

Job. 2.b. Ua aūt ꝓmouisti me aduersus eū vt afflige rez eū frustra. Cui rñdēs sathā ait. Pellē pro pellez cūcta q̄ habz hō dabit ꝓ aia sua. Alioq̄n mitte manū tuam ⁊ tāge os ei⁹ ⁊ carnē:⁊ tūc videbis q̄ facie bñdicat tibi. Ꝛ.ij. Dixit ergo dominus ad sathā. Ecce in manu tua est:verūtn aiam illi⁹ serua. Egress⁹ igitur sathā a facie dñi:percussit iob vlcere pessimo a planta pedis vsq; ad verticem. Qui resta sanie radebat: sedens in sterquilinio. Dixit aūt illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua Benedic deo ⁊ morere. Lectio.iij. Dixit aūt iob vxori sue. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu dñi: mala aūt quare non sustineamus? In oībus his non peccauit iob labijs suis. Igitur audientes tres amici iob oē malū q̄d accidisset ei: venerunt singuli de loco suo. Eliphas themanites: et baldath suythes / et sophar naamathites. Condixerant enī sibi:vt pariter venientes visitarent eū:⁊ cōsolarētur. Lc.iij. ℂ umq; eleuassent procul oculos suos non cognouerunt eum: ⁊ exclamātes plorauerūt. Scis-

Asq; vestib⁹ spserũt puluerẽ sup caput suũ in celũ: t sederũt cũ eo i terra septẽ dieb⁹ t septẽ noctibus: t nemo loq̃batur ei ỽbũ. Uidebãt enĩ dolorẽ ei⁹ esse vehementẽ. Ic. vi.

Job. 3.a. Post hec aperuit iob os suũ / t maledixit diei suo dicẽs. Pereat dies i qua nat⁹ sum: t nox i qua dictum est / ceptus est hõ. Dies ille vertatur i tenebras: t non requrat eũ de⁹ desup t nõ sit in recordatiõe: nec illustret lumine: obscurent eum tenebre t vmbre mortis: occuper eũ caligo t involuat amaritudie. Noctẽ illã tenebros⁹ turbo possideat nec ꝓputet i dieb⁹ ãni nec nũeret in mẽsib⁹ Sit nox illa solitaria neclaude digna. t. 6

Job. 3.c. Quare data est misero lux: t vita his q̃ in amaritudine anime sunt: Qui expectãt mortẽ t nõ inueniunt: quasi effodientes thesaurũ. gaudẽtq; vehemẽter cũ inuenerit sepulchrũ. Uiro cui⁹ abscondita est via: t circuudedit eum de⁹ tenebris. Ante q̃ cõedã suspiro t q̃si inundãtis aq̃ sic rugit⁹ me⁹. Qui timor quẽ timebã euenit michi: t qđ verebar accidit. Nonne dissimulaui: nõne silui t tã q̃eui: t venit super me indignatio:

Lectiones per ebdoma.

Job. 4. Respondens autẽ eliphas themanites: dixit Si ceperimus loq̃ tibi forsitan moleste accipies sed ꝓceptũ sermonẽ q̃s tenere possit: Ecce docuisti plurimos t man⁹ lassas roborasti Rñdẽs aũt iob ait. Milicia est vita hois sup terrã t sicut mercenarij dies ei⁹. Sicut cernuus desiderat vmbrã: et sicut mercẽnari⁹ pstolat finẽ opis sui: sic t ego habui menses vacuos t noctes laboriosas enumerauit mihi. Si dormiero dicam qñ cõsurgã t rursus expectabo vesperam t replebor doloribus vsq; ad tenebras. Nõ ei (ait iob) perij, ꝓpter imminẽtes tenebras: nec faciez meam operuit caligo. Ab oĩpotente non sunt abscõdita tpa q̃ aũt nouerũt eũ ignorãt dies illi⁹. Alij terminos stãt uerũt diripuerũt greges asinum pupillor̃ abegerunt: abstulerunt ꝓ pignore bouem vidue. Subuerterũt pauperum

viam:z oppꝛesserunt mã gri in deserto vigilantes
suetos ire alij quasi ona ad prędam egrediuntur.
¶ Pero dñe. Lra dñicalis. H xv.cal'.octobꝛis to.cã 6.H
tek hiſ.z me.tñ de sctõ. In l'.oẽs ãe. Fek.2.z.3.de.cõ.
Fe.4.de fes.cũ rx.fe.z nihil de vigi.nisi tñ mẽo.ad
miſ.de ieiu. Sab.ỏ sctã tecla cũ noc.vsq; ad miſ.que
erit de ieiu.z me.de fes. Fe.6.ỏ mar.ix.l'.nulla mẽo.
de ieiu.sed tñ miſ.de ieiu.ỏꝛ post miſ.de mar.ad sũ
mũ altare. ¶ Pero dñe. Lra dñical'. B.xiiij.cal'.octo 6.B.
bꝛis tota cãtek hiſt. In l'.oẽs ãe.dñr. Fek.z de.s.ma.
Fek.3.ỏ fes.cũ rx.de.1.no.miſ.de vigi.Fe.4.ỏ apl'o
miſ.4.tpm cãtek solẽ.post miſ.de apl'o. Fek.6.de.s.
tecla cũ noc.vsq; ad miſ.que erit de ieiu.z mẽo.de fe
sto. Sabb.de fes. rx.de.2.noc.z rx.fek.missa de ieiu.
¶ Pero dñe Lra dñical'. C.2.idus septẽbꝛ; de but. 6.C.
oct.ad.1.vs.q̃ erũt de oc.me.de do.de tri.z ꝓces. In
introitu.ã. Saluatoꝛ. ad matu.ỏ do.z de tri.cũ miſ.
do.in cp̃. Fek.4.de oc.miſ.4.tpm cãte.post miſ.de
die ad sũmũ altare. Fek.6.de virgi.medꝰ l'c.de mar.
cũ ỽ.z rx.de.3.noc. Miſ.erit de ieiu.4.tpm cũ mẽo.
de.s.lãberto. Sab.de fes. rx.de.1.noc.z miſ.de ieiu.
¶ Do.2.tota cãtek hiſt. In laud.vna ã. Fek.2.de fe.
cũ rx.fek.z missa de ỽgine. Fek.s.6.z sab.de cẽme.
¶ Pero dñe. Lra dñical'. D. idus septẽbꝛis:to.but. 6.D
de oct.z hiſto.inchoek cũ mẽo. Missa do.ỏꝛ in cp̃.se=
cunde ves.erũt de cruce:z mẽo.de do.sub silẽ.z post
ea mẽo.de mar.solen.z proces. Fek.2.de cruce:medꝰ
lec.de marty.cũ ỽ.z rx.de.2.noc.ad secũdas vespe.
fiat solen.mẽo.de octa.z de sctã. Fek.4.de.s.edith.a
ix.l'.medꝰ.de mar.cũ ỽ.z rx.de.3.noc.post.3.ỏꝛ miſ.
de fes.z post.6.cãtek miſ.de ieiu.vtraq; ad ꝑncipale
altare secũ de vespe erũt de fes.z mẽo.de sancta mar.
cum ãn. Sub tuam. z de marty. Fek.s.de sctã ma.z
mẽo.de.s. Fek.6.z sab.ỏ fe.cũ rx.hiſ.pꝛ oꝛdinẽ z miſ.
de ieiu. ¶ Do.2.tota cãtetur hiſto. In laud.vna.ãn.
Miſ.de virgi.ỏꝛ in cp̃.secũ de ves.erũt de.s.matheo
z mẽo.de do.sub silentio:deinde solen.mẽo.de sancto

6. E laudo.fe.4.ſ.t ſab.ꝺ cō. ℂ Pcto dñe. Zſa do. E. 14 die ſeptē.ſer.de cru.ad.i.veſ.fiat mēo.de do.t de tri. ſub ſilē.deide ſolē.mēo.de mar.t ꝓc.meꝺ.ſc.de mar. cū ỽ.t ℟.de.ij.noc.miſ.do.ꝺi i cp̄.cū me.ꝺ tri.tm̄ ad 2.vs̄.mēo.de.ſ.t de do.ſub ſil.deide ſol.me.ꝺ oc.fe.z. de.ſ.editha.ix.ſ.meꝺ.ſ.de mar.cū ỽ.de.z.noc.fe.ſ.de ſ.ma.feſ.4.6.t ſab.de ieiu.cū ℟.hiſt.t in ſabba.ꝺi ℟.feſ.t i hts feſ.ꝺi miſ.4.tēpo.t nichil de.ſ.niſi ad veſ.t ad mat.de.ſ.ma. Jn ſab.ad miſ.de ieiu.mēo.de
6. A vigi.ſcti mathei. ℂ Pcto do. Zſa do. A. 15. die ſeptē bris ſer.de oc.ad.i.veſ.q̄ erūt de cru.mēo.ꝺ.ſ.t de do. t de tri.ſub ſil.t deide ſo.me.ꝺ oc.t nulla ꝓceſ.2.veſ. erūt de oc.t me.de.ſ.editha.de mar.t de do.fe.2.de.ſ. editha meꝺ.ſ.ꝺ mar.cū ỽ.t ℟.de.i.no.fe.z.de.ſ.ma. feſ.4.ſ.t.6.de fe.cū ℟.hiſ.dñica. Jn.6.fe.ꝺi ℟.fe. t in.4.feſ.miſ.ꝺ ieiu.t i.ſ.fe.miſ.do.i.6.fe.miſ.ꝺ ie= iu.t mēo.de vigi.ſ.mathei. Sab.de apſo:miſſa de ie= iu.canteſ poſt miſ.de ſcō matheo:vtraq; ad ſummū
6. O. altare. ℂ Pcto dñe. Zſa do. O. 16. die ſeptēbris to= ta cātetur hiſto.t feſ.ſcē editḥe differatur in craſti. ad.i.veſ.q̄ erūt de oc.mēo.de mar.de do.de tri.t ꝓce= ceſ. Jn redeū do.ān. Saluſtor. ỽ. Eruitent iuſti. Ad matu.mēo.de mar.t de trini. Jn lau.oēs āe.dicūtur ſcde vs̄.erunt de do.t mēo.de ſancta editha t de ſan cto lamberto. Feria ſcda de ſancta editha:t medie lec= tio.de ſancto lamberto.ſcde veſpere erunt de ſancta editha:t mēo.de ſcā maria.ān. Sub tuum. Feria.3. de ſancta maria. Feria.4.de ieiunio.4.tpm.t in.ſ. feſ.ꝺi ℟.feſ.cū miſſa de vigi. Feſ.6.t ſab.dñr miſſe de ieiunio.4.tp̄m.poſt miſ.de die ad ſummū altare.

ℂ Dñica.i.poſt tū.tā ſe cēs.gaudiū tibi ſemp ſit
pt̄ē.ad vs̄.ꝺ. Bñ. ꝑ Jb̄m cui thobias air.q̄le gau=
cū Bñdicī de t pſ. ℟. diū michi erit q̄ in tene=
2. ℟. Oī tps. ỽ. O lux. ỽ. Veſ bris ſedeo t lumē celi nō
Tob. pertina oco. ℟. Ingreſſus videoꝫ cui angelus inq̄t.
ſ.b. raphael archangelus ad fortiaio eſto:i primo eſt
thobiā ſalutauit eum di= vt a deo cureris. ꝑ. Mag̃.

Tob. 13. Ne reminiscaris dñe
13. delicta mea vel parētum
meoꝝ neqꝫ vindictā sumas
de peccatis meis. ℣. Magt.
Ad matu. iuxt. Laudem⁹
nomen dñi. ℣. Ueñ. Hac die
incipiat lib. thobie t legat
p. xv. vl. viij. dies scōm qꝺ
ipse plixū fuer. vel breue
qñ de ipsali agit. Lectō. i.

Tob. Thobias ex tribu et
1.a. ciuitate neptalim: q̄
est in superioribꝰ galilee
supra naason post viam
q̄ ducit ad occidentē in si
nistro hñs ciuitatem ce-
phet. Cū captꝰ esset i die-
bus salmanasar regis as
syrioꝝ i captiuitate tamē
positꝰ viā vitatis nō dese-
ruit: ita vt oia q̄ hīc potu
it ꝗtidie cōcaptiuis fra-
tribꝰ: q̄ ex eis gñe erant in
Tob. partiret. ℣. Peto dñe vt
3.c. de vinculo isto properi hui⁹
7.a. absoluas me / aut certe
desup terrā eripias me.
Ne reminiscaris delicta
mea vel parētum meoꝝ:
neqꝫ vindictam sumas de
peccatis meis: quia eruis
sustinentes te domie. ℣.
Omnia iudicia tua iusta
sunt: t oēs vie tue mia t
veritas t nūc dñe memē
to mei. Ne remi. Lect.ij.
Cumqꝫ esset thobias iu
nioꝝ oibꝰ in tribu neptali
nichil tñ puerile gessit i
ope. Deniqꝫ cū irent oēs
ad vitulos aureos ꝗs hie
roboā fecerat rex isrl hic
solꝰ fugiebat ꝓsortia oim
t pgebat i hierl ad tēplū
dñi et ibi adorabat dñm
deū isrl oia ꝓmitiua sua
t decimas suas fideliter
offerēs: ita vt i tertio an-
no ꝓselitis t aduenis mi
nistraret oēm deciationē
Hec t his silia scōm legē
dei: puerulꝰ obseruabat.
℣. Dñi tpe bñdic deū t Tob.
pete ab eo vt vias tuas 4.d.
dirigat. Et oi tpe cōsilia
tua i ipo pmaneāt. ℣. Me
moꝝ esto fili qm pauperē
vitā gerimꝰ hēbis multa
bōa si timuerꝫ deū. Et. ℣.
Cumqꝫ factꝰ fuisset vir:
accepit vxorem annā de
tribu sua: genuitqꝫ ex ea
filium nomē suum impo
nens ei quē ab infātia ti
mere deum docuit: et ab-
stinere ab omni peccato.
Igit cū p captiuitatē de-
uenisset: cum vxore sua t
filio in ciuitate niniue cū
omni tribu sua t oēs ede
rent ex cibis gentilium:
iste custodiuit aiam suā
t nunqꝫ cōtaminatus est
in escis eoꝝ. Tu. ℣. Me

Tob. 4.d. mor esto fili: qm pauperē vitaz gerimus. Habebis multa bona. Si timuerz deū. ℣. Fiducia magna ē coraz ſūmo deo elemosyna oib⁹ q̄ faciūt eā. Habebis. Sl'ia. Si ti. Lectō. iij.

MEmor fuit dñi thobias in toto corde ſuo: et dedit illi deus gratiam in conſpectu ſalmanaſar regis. Et dedit illi poteſtatē quocūq; vellet ire: habēs libertatē q̄cunq; facere voluiſſet. Pergebat igit̄ per oēs q̄ erāt in captiuitate et monita ſalutis dabat eis. ℟. Suffi

Tob. 5.d. ciebat nobis pauptas noſtra vt diuitie cōpurarentur nūq̄ fuiſſet pecunia iſta p̄o qua miſiſti filiū nr̄m: Baculū ſenectutis nr̄e. ℣. Heu me fili mi: vt q̄d te miſim⁹ peregrinari lumen oculoz nr̄oz. Baculum. Lectio. v

CUm aūt veniſſet in rages ciuitatē medoz et ex his q̄bus honorat⁹ fuerat a rege habuiſſet decē talēta argēti et cū in multa turba gn̄is ſui gabelū egētem videret: q̄ erat ex tribu ſua ſub cirographo dedit illi memoratū pondus argenti. ℟. Bñdici

te deū celi: et coraz oībus viuentib⁹ cōfitemmi ei. Q.r fecit nobiſcum miam ſuā. ℣. Tp̄s ē vt reuertar ad eū q̄ me miſit vos aūt bñdicite deū. Q.r. Lcō. vi

POſt multū vo tp̄s mor tuo ſalmanaſar rege cū regnaret ſēnacherib filius ei⁹ p̄ eo: et filios iſrl' exoſos haberet i ſpectu ſuo thobias pgebat p oēz cognationē ſuā/et ſolabat eos. Diuidebat vnicuiq; put poterat de facultatibus ſuis. Eſurientes alebat/nudiſq; veſtimēta p̄bebat: et mortuis atq; occiſis ſepulturā ſollicitus exhibebat. ℟. Tp̄s eſt vt reuertar ad eū q̄ me miſit vos aūt bñdicite deū. Et enarrate oia mirabilia ei⁹. ℣. Bñdicite deum celi et coraz oib⁹ viuēnib⁹ cōfitemini ei. Et enarrate. Sl'ia. Et. In. iij. nocte. ℟. Tribulatiōes ciuitatū audiuim⁹ quas paſſe ſūt et defecim⁹ timoz et hebetudo mēt̄z cecidit ſup nos et ſup filios nr̄os: ipſi mōres nolūt recipe fugā noſtrā. Dñe miſerere. ℣. Peccauim⁹ cū p̄fib⁹ nr̄is iuſte egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹. Dñe. ℟. Mag

aliū deū nescim⁹ preter dñm i quo speram⁹. Q.ui non despiciet nos: nec amouit salutē suā a gñe nr̄o. ℣. Indulgētiam ei⁹ fusis lachrymis postulemus t hūiliem⁹ illi aias nr̄as. Q.ui. Fe.feria. Dñe de⁹ q̄ pteris bella ab initio:eleua brachiū tuū su per gētes q̄ cogitāt puis tuis mala:Et dextera tua glorificet I nobis. ℣. Illi de virtutē illor in ℣rute tua:cadat vir⁹ illorū in tracūdia tua. Et. Bl'a. Et

Tho. 2.b.

Lectiones p ebdomadā.

Thob. 2.a.

QUm dies festus dñi esset:t factum esset prādiū bonū i domo thobie:dixit filio suo. Uadez adduc aliqs de tribu nr̄a timētes deū:vt epulētur nobiscū. Cūq; abiisset reuersus nūciauit ei vnuz ex filiis israel iugulatum iacere in platea. Statiq; exiliens de accubitu suo: relinquēs prādiū ieiun⁹ p uenit ad corpus tollēsq; illud portauit ad domum suā occulte vt dum sol occubuisset caute sepeliret illud. Cūq; occultasset corpus:māducauit panē cū luctu t tremore mēorās illū sermonē quem dixit dñs p amos pphetā. Dies festi vr̄i conuertent in lamētationē t luctū. Cū vero sol occubuisset:abiit t sepeliuit eū. Do. ij. Lectō. i.

AR guebant aūt illū oēs primi ei⁹ dicentes. Jā hui⁹ rei causa interfici iuss⁹ es:t vix fugisti mortis imperiū t iterū sepelis mortuos? Sz thobias pi⁹ timēs deū & regē rapiebat corpa occisorū t occultabat in domo sua:t mediis noctibus sepelliebat ea. Cōtigit autē vt q̄dā die fatigatus thobias a sepultura veniēs domū suā:iactasset se iuxta parietē t obdormisset t ex nido hyrundinū dormiēti illi calida stercora incidērent sup oculos ei⁹ fieretq; cecus. Lectio.ij.

Hāc aūt tētationē ideo permisit dñs euenire illi vt posteris daret exēplū patientie eius sicut t scriptū iob. Thobias cū ab infātia sua semp deū timuerit t mādata ei⁹ custodierit:nō est cōtristatus contra deū q⁹ plaga cecitatis euenerit ei:sz immobilis in dei timore permansit agēs gratias deo oībus dieb⁹ vite sue. Lectio.iij.

Anna vero vxor ei⁹ ibat ad textrinum opus quotidie ⁊ de labore manuū suarū victum quem consequi potuisset deferebat Unde factum est vt hedū capr̄arum accipiens detulisset domi Cuius cum vocē balātis vir ei⁹ audiuisset dixit. Lectio qrta.

Uidete ne forte furtiuus sit reddite eum dñis suis q̄ non licet nobis ex furto aliquid aut edere aut cōtingere. Ad hec vxor ei⁹ irata dixit. Manifesta vana facta est spes tua: ⁊ elemosine tue modo apparuerūt. Utq̄ his et aliis huiuscemodi ꝟbis exprobrabat ei. ℣. v.

Tob. 3.a. Tunc thobias ingemuit ⁊ cepit orare cum lachrymis dicēs. Justus es domine: ⁊ omnia iudicia tua vera sunt ⁊ omnes vie tue mia ⁊ vitas ⁊ iudicium. Et nunc dñe memor esto mei: ⁊ ne vindictā sumas de pctis meis: neq̄ reminiscaris delicta mea vel parentū meorum q̄m nō obediuim⁹ p̄ceptis tuis: ⁊ traditi sum⁹ i direptionē ⁊ captiuitatē ⁊ mortē ⁊ i fabulā ⁊ i improperiū oībus nationib⁹ in q̄bus dispersisti nos. Lectō sexta

Nunc dñe inq̄t thobias ꝟm voluntatē tuā fac me cū: ⁊ p̄cipe i pace recipi spm̄ meū. Expedit em̄ mihi mori magis q̄ viuere Eadē itaq̄ die cōtigit vt sara filia raguel i rages ciuitate medor audiret improperiū ex vna ab ācillis pr̄is sui q̄m tradita fuerat septē virꝭ ⁊ demoniū noie asmode⁹ occiderat eos: mor vt ingressi essent ad eā. Tu. Lectō. p ebdo.

Cum ergo pro culpa sua increparet puellā: respōdit ei dicēs. Amplius ex te nō videam⁹ filiū aut filiā sup terrā interfectrix virorū tuorum. Nunquid ⁊ me occidere vis sicut iam occidisti septē viros? Ad hanc vocē perrexit sup̄ius i cubiculū dom⁹ sue: ⁊ tribus diebus ⁊ trib⁹ noctibus nō māducauit neq̄ bibit: sed in oratiōe p̄sistēs lachrymis deprecabat deū: vt ab ipso improprio liberaret eam. Factū est tertia die dū cōpleret sara orationē: benedicens dñm dixit. Benedictū est nomē tuū dñe de⁹ patrū nr̄orū q̄ cū iratus fueris miam

facis t ī tpe tribulatiōis pctā dimittis his q̄ inuocant nomen tuum. Ad te dñe faciem meā conuerto ad te oculos meos ergo: peto dñe vt a vinculo improperij huius absoluas me. Tu scis domine inquit sara q̄ nunq̄ concupiui virum: t mundam seruaui animā meā ab omni concupiscentia.

¶ Adonay. Lr̄a do. H. viij. kal. octob. tota cātet his. In lau. oēs āe. Fe. 2. 3. 4. t. 5. ō cō. fer. 6. ō mar. 3. R̄. Hec est vera. Sab. de sctō hieronymo. Et legat ome lia ad matu. sicut in die ambrosij scz Predixerat do. 6. H.

¶ Lr̄a do. B. 7. kal. octo. tota cantet hist. t mēo. tm̄ de sctō t de trini. In lau. oēs āe. Fer. 2. 3. t. 4. de cō. Fer. 6. de sctō hieronymo. Omelia vtā. in H. ¶ Lr̄a do. C. 6. kal. octo. tota cātet hist. t mēo. tm̄ de mar. t de trini. In lau. oēs āe. Fer. 2. 3. t sab. de cōmemo. Fer. 5. de sctō hiero. t legat omelia vt supra in. H. 2 ves. erūt de sctō hiero. t solen. mēo. de. s. 9f. et de sctō meloro. ¶ Lr̄a do. D. 5. kalē. octob. tota cātet histo. t mēo. tantū de marty. t de trini. In laud. oēs āe. Fer. 2. t sabba. de cō. Fer. 4. de sctō hiero. ad matuoia vt supra i. H. ¶ Lr̄a do. E. 21. die septēbris de sctō matheo. mēo. de sctō laudo de do. t de tri. sub silen. nulla proces. ad mis. mēo. de sctō laudo t de oīnibus sctis. ad scās vespe. de apo. fiat mēo. de do. sub silē. deinde mēo. de mar. solēniter. Fer. 2. de marc ir. lec. ad scās ves. nichil de sancta tecla nisi ad vesp̄as t ad matu. de sancta maria. Fer. 3. 4. t. 6. de fe. cum R̄. hist. t in. 6. fer. dicit R̄. fer. mis. do. dicit. in. 3. fer. in. 4. fer. epla t euange. eiusdē fe. in. 6. fer. missa. Salus populi. t nichil de marc. nisi memo. ad vesp. t ad matu. de sancta maria. Fer. 5. t sabbato de ?me. t in hac ebdo. nichil de. 3. cō. ¶ Litera dñicalis. H. xvij. die septēb. tota cātetur hist. ad. 1. ves. q̄ erunt de apo. mēo. de do. t de tri. sub silē. sine ?pc. In lau. oēs āe. et fes. s. mauricij differa. in crast. ij. ves. in do. erūt de do. t mēo. de mar. t de. s. tecla. Fer. 2. de mar. t tm̄ me. de virgi. ves. erūt de mar. t mēo. de cō. Fe. 3. 4. t sab. de

6. E.

6. H.

6.6. ad. ℂ Xfa do. ℍ . ix. cal'. octo. tota cantet hysto. ad. r. ves. q̄ erūt de mar. mēo. de. s. tecla de do. de tri. t pro- ces. ad matu. tm̄ mēo. de virg. t de tri. In lau. oēs āe scde ves. erunt de do. t mēo. de cō. Fer. 2. 3. t. 6. de cō. Dñica. i. post. xii. kl'. octo bris. Ad ves. ā. Bñd⁹. ps. Xpm. cp̄. Bñdict⁹ de⁹. ℟.

2. ℟. Jud. Dñe rex. ℣. O lux btā. ℣. Uesptina. ān. Adonay dñe de⁹ magne t mirabi- lis q̄ dedisti salutē in ma nu femine exaudi preces seruorum tuorū. ps. Ma gnifi. Ad mat. inui. Lau- demus nomen dñi. ℟. In hystoria. Si bona hac die incipiat liber Iudith: t legat p ebdo. quādo de tempore agitur. Lectio. i.

Jud. 1. a. HRpharat itaq; rex medor subiugauer- rat multas gētes impio suor ipe edificauit ciuita tē magnā quā appellauit egbathanis ex lapidibus quadris t sectis: fecitq; muros ei⁹ i latitudie cu- bitor septuagita: t i lati- tudine cubitor triginta. Turres vo ei⁹ posuit i al titudine cubitor cētū: p quadrū vo ea lat⁹ vtrū q; vicenor pedū spacio tēdebat. Posuitq; portas ei⁹ in altitudie turriū. Et gl'iabat quasi potēs i po- tētia exercit⁹ sui: t i gl'ia quadrigarū suarum. ℟. Adonay dñe de⁹ magne t mirabilis q̄ dedisti salutē in manu femine. Exaudi pces tuor tuor. ℣. Bñdi ctus es dñe q̄ nō derelin- quis p̄sumētes de te: t de sua virtute gloriātes hu- milias. Exaudi. Lectio. ij. ANno igit duodecimo regni sui nauchodonosor rex assiriox q̄ regnabat i uinive citate magna pu- gnauit cōtra arpharat et obtinuit eū i campo ma- gno q̄ appellat ragau cir ca eufraten t tigrim t ia- dason i cāpo erioch regi elicorum Tunc exaltatū est regnū nabuchodono- sor: t cor ei⁹ eleuatū est. Tu. ℟. Dñe rex oēs i di- tione tua cūcta sunt posi- ta: t non est q̄ possit resi- stere voluntati tue. Libe- ra nos ppter nomen tuū ℣. Exaudi dñe orationez nostram t cōuerte luctū nr̄m i gaudiū. Li. ic. iij. Et misit ad oēs q̄ habi- tabant in cilicia t dama- sco t libano: t ad gentes q̄ sunt in carmelo t cedar

Jud. 16. Jud. 16. d. Hest. 13. c.

& inhabitantes galileā in
cāpo magno esdrelon et
ad oēs q̄ erāt i samaria &
trās flumē iordanē vsq̄
in hierl'm & oēm terram
iesse: quousq̄ pueniat ad
mōtes ethiopie. ℟. Dñā-
tor dñe celor & terre crea
tor aquarū rex vniuerse
creature tue Exaudi ora
tionem seruor tuor. ℣. Tu
dñe cui humiliū semp et
māsuetorū placuit depre
catio. Et. Gl'ia. Ex. ℟c. iiij.

AD hos oēs misit
nuncios nabucho-
donosor rex assirior qui
oēs vno ano ꝓtradiderūt
& remiserūt eos vacuos:
ac sine honore abiecerūt
Tūc indignat⁹ est nabu
chodonosor rex ad oēm
terrā illā & iurauit per re
gnū & thronū suū / q̄ de-
fenderet se de oīb⁹ his re
gionib⁹. ℟. Spē i aliū nū-
q̄ habui ꝓter in te de⁹ is-
rael. Qui irascēris & ꝓpi
cius eris & oia pctā hoīm
in tribulatiōe dimittis. ℣.
Dñe de⁹ rex celi & tre re-
spice ad hūilitatē nr̄am.
Qui irasce. Lctō quinta.

TUnc vocauit holo-
fernē principē mili-
cie sue: & dixit ei. Egrede
re aduersū regnū oīne oc
cidētis: & ꝓra eos ꝓcipue
q̄ ꝓtēpserūt iperiū meū.
Tūc holofernes vocauit
duces & mgr̄at⁹ virtutis
assirior: & dimūerauit vi-
ros in expeditionē sicut
ꝓcepit ei rex. ℟. Lōforta Hest.
me rex sctōr ꝓncipatū te 14.c.
nēs. Et da sermonē rectū
& bñsonātem in os meū.
℣. Da nobis dñe locū pe-
nitētie: & ne claudas ora
cantiū te dñe. Et. ℟c. vi

Et ꝓfect⁹ est holofernes Ju-
& oīs exercit⁹ cū q̄drigis dith.
& eq̄tibus & sagittarijs q̄ 2.c.3.
coopuerūt faciē tre sicut
locuste. Et cecidit timor
illi⁹ sup oēs habitantes
terram. Tantusq̄ merus
ꝓuiciis illis incubuit:
vt vniuersarum vrbium
habitatores principes &
honorati simul cū popu-
lis exirent in obuiam ve-
nienti: excipientes eū cū
coronis & lampadib⁹ du
centes choros in tympa-
nis & rybis. ℟. Laudate
dñm deū nostrū. Qui nō
deseruit sperantes in se:
& in me adimpleuit mise-
ricordiam suā: quā ꝓmi-
sit domui israel. ℣. Lau-
date, dominū omnes gen-
tes. & collaudate eum oēs
populi. Qui. Gl'ia. Qui

Jn.iij.no.R. Tribulationes ciuitatum. R. Vos alij. Require hec duo R'a in hist. proxima p̄cedēte R. fer. Uos q̄ in turribꝰ estis aperite portas dñs op̄s fecit virtutē. Et victoriā dedit de inimicis nr̄is. ℣. Laus. dñm deū nr̄m: q̄nō defuit spant es in se Et victo. ℂ Lectō. p ebdo.

Judith. 3. d. Receperat holofernj nabuchodonosor rex vt oēs deos terre exterminiaret videlicet vt ipse solus diceret deus ab his nationibus q̄ potuissent holofernis potentia subiugari. Tunc audientes hec filij israel/q̄ habitabant in terra iudā timuerūt valde a facie eiꝰ. Timor etiam et tremor inuasit sensus eorum: ne hoc faceret hierusalez in templo domini quod fecerat ceteris ciuitatibus t̄ tēplis eaꝝ. Et miserūt in oēm samariā p circuitum t muris circūdederūt vicos suos t congregauerūt frumēta i ꝓparatione pugne. Achior dux oim filioꝝ amon dixit ad holofernem. Si digneris audire me dñe meꝰ dicaz veritatē in cōspectu tuo de pplo isto q̄ i mōtanis habitat: t non egredietur verbū falsū ex ore meo. Tu. 6. H ℂ Udaperiat. Feria do. H cal'. octobris. ad scōas ves. de. s. hieronymo fiat mēo. de. s. meloro/de do. t de tri. sub silē. nulla ꝓces. ad matu. tota cātet his. t tm̄ mēo. de. s. meloro t de tri. In lau. oēs āe. t fes. scti remigij sociorū eius differatur in crastino. t ibi fiāt mes. l'c. de. s. leodeg. tm̄ i dioce. norwiten̄. icho. his. cū mēo. et to. ser. fiet de fe. s. rem̄. socioꝝq; e. t hoc ꝓpt' aliud fes. ix. l'c. i cra. ꝓti. t tūc i do. fiat mes. l'. de. s. melo. Hec regula habet i magna rubri. fer. 3. 5. t sab. de cō. fer. 4. de fer. t vi. 1. R. fer. ℂ Et no. q epl'a t euā. de. 4. fe. i ebdo. 23. p estatē ptinēt ad. 4. fer. i ebd. 17. cū fuerit tps opor. Fer. 6. d. s. fide. Tm̄ vbi cele. trāsla. s. hugonis: tūc seruj. erit de trāsla. cū. ix. lec. inutra. trip. 3. 1. lec. de cōi vntꝰ ꝓfes. t pōti. 3. mes. l'c. de sctā fide. 3. vlti. l'c. de exp̄one euāge. Uidere vigilare. ℂ Dñica. 2. de ser. do. fer. 3. 5. t sab. de cōme. fer. 6. de sctō edwardo ad scōas vespe. mēo. de sctō calixto sub silen deinde

ſolẽ.mẽo.de ſctã ma.cũ ãn. Sub tuam. ¶ Do.3.de.ſ.
vlfrã.ix.lec.de cõi. Miſ.do.dr i cp̃.cũ mẽo. de trini.
Fe.3.de.ſ.ethel.9.l'.d cõivni⁹ vgi.nõ mar. Fe.ſ.d.ſ.
fredeſvvi.9.l'.de cõivni⁹ vgi.t mar. Feꝝ.6.t ſab.de
cõme. ¶ Et nota q illa regula.de .xi. mille virgi. ſ. ſi
hoc feſ.i ſab.ꝓtig.ſerui.erit de feſ.t fiat ſer.de.ſ.ma.
in altqua alia fe.cõuenienti t hꝫ itelligi ſi tot fe. vaca
uerit i qb⁹ cõmemo. pñt celeb. t ſi tot fe. nõ vacaue-
rit in ſab.ſerui.erit de.ſ.ma.t tñ me. de virgi. ¶ Do
4.de ſerui.do. Fe.2.3.t.ſ.de cõ. Fe.4.de feſ. ſctõꝝ
criſpini t criſpiñ.9.lec.3.1.lec.de ꝓprietate cũ trib⁹
ñr.plu.mar.3.med.l'.de.ſ.iohã. de beuer.de cõi vni⁹
cõfeſ.t põti.3.viti.lec.de expo.euãg. Deſcẽdẽs ieſus
de mõte. ad miſ.dr grad.cũ vno ỽ.feꝝ.6.de fe.t dicit
2.ñr.feꝝ.miſ.de vigi. ¶ Zfa do. B.vi.noñ. octob. de 6. F
do.t ichoeꝝ hiſ.ad.1.veſpe.q erunt de cõfeſ. mẽo. de
ſctõ leodeg.de do.t de trini.t proceſ.ad matu. med.
lec.de ſctõ:t tota cãtek hiſt.in feſt.ſcti romani quia
illud feſ.nõ habz ꝓprias l'. In lau.oẽs ãe. Feꝝ.2.3.et
ſabba.de cõmẽo. Fe.4.de fe.cũ ñr.de.1.nock. Feꝝ.ſ.
de ſctã fide:tñ vbi celebrak trãſla . ſcti hugonis tunc
ſerui.erit de trãſla. vtš.i H ¶ Nota q epla t euãg.
de.4.fe.i eb.23.p eſtatẽ ptinẽt ad.4.fe.in eb.17.cũ
fue.tps opor. ¶ Do.2.de.ſ.dionyſio me.de do.de tri.
ꝓceſ.miſ.do.dr i cp̃.t nulla me.ad altã miſ. Fe.2.3.t
4.de cõ. ¶ Do.3.de.ſ.michaele me.de do.de tri.t ꝓ-
ceſ. Fe.2.de.ſ.ethel.9.l'.de cõi vni⁹ virg.nõ mar. Fe.
4.de.ſ.fredeſ.9.l'.de cõi vni⁹ virg.t mar. Fe.ſ.6. et
ſab.de cõ.me.de ſctis. ¶ Do.4.to. cãtek hiſ. t tãtum
me.de ſctõ.t de tri. Fe.2.4.t ſab.de cõ. Fe.3.de ſnr.
criſpino t criſpiñ.9.lec.vt ſupra.i H. Fe.ſ.de feſ.et
dñr.2.ñr.fe. Miſ.de vigi.ad.2.veſ.de apoſtolis. me-
de.ſ.ma.ãn. Sub tuã. ¶ Zfa do. C.v.noñ. octobris
to.cantetur hiſ.In lau.oẽs ãe.feꝝ.2.3.t.6.de cõ. Fe.
4.de ſancta fide:tñ vbi celebrak trãſla.ſancti hugo-
nis:tunc erit ſerui.de tranſla.vtš.in H. ¶ Do.2.de
do.t med.lec.de martyri. Fe.2.3.t.ſ.de com. ¶ Do.

ȝ.de.ſ.ethel.9.ℓ.de cõi vniꝰ virgi.nõ mar.ad.i.veſ.q̃ erũt de.ſ.ethel.me.de.ſ.michaele/de do.de tri.ꝛ ꝓceſ. miſ.do.ðꝛ i cp̃.cũ mẽo.de tri.tm̃. Ad.2.veſ.q̃ erũt de ſ.luca.me.de do.ſub ſiℓ.Deide me.ð.ſ.ethel.ꝛ ð.ſ.iuſto ſolẽnit. Fe.ȝ.ð.ſ.fredeſ vvida.9.ℓ.de cõi vniꝰ vg. ꝛ fñr. Fe.4.6.ꝛ ſab.ð ȝme. ¶ Do.4.de do.2.veſ. eſt de mar.ꝛ me.de.ſ.ioh̃.de beuer.ꝛ ð do.ſe.2.ð fñr.criſ pino ꝛ criſpiñ.9.ℓc.tres.i.ℓc.de ꝓpꝛierate.tres me= die ℓc.de cõi vniꝰ ȝf.ꝛ põ.ȝ.vlti.ℓc.de expo.euangelij Deſcẽdẽs ieſuꝰ de mõte. Fe.ȝ.6.ꝛ ſab.de cõ. Fe.4.de
6. ☽ ſe.ꝛ dñr.2.ſ̃.ſeℓ.miſ.de vigi. ¶ Ẓra do. ☽.4.noñ. octo.to.cã.hiſ.Jn.ℓ.oẽs ãe.ſe.2.ſ.ꝛ ſab.ð ȝme. Feℓ. ȝ.de.ſ.fide.tm̃ vbi cele.trãſ.ſ.hugõis.tũc ſerui.erit de trãſ.vtꝫ.in. ♓. ¶ Do.2.de do.ꝛ með.ℓ.de mar. Fe.2 ꝛ.4.ð cõ.ꝛ nihil de.ȝ.cõ. Fe.ȝ.de.ſ.edvvar.ad.2.vꝫ. me de.ſ.calix.ſub ſilẽ.deide ſolẽ.mẽo.de.ſ.ma.cũ ãn. Sub tuã. Sab.de.ſ.ethel.9.ℓ.ð cõi vniꝰ vg.ꝛ nõ fñr. ¶ Do.ȝ.de.ſ.luca.ad.i.veſ.me.de.ſ.iuſto/de do.ð tri. ſub ſilẽ.ꝛ nul.ꝓceſ.Deide ſoℓ.me.de.ſ.ethel.ad mat. me.de.ſ.de do.ꝛ de tri.ſub ſilẽ.miſ.do.ðꝛ i cp̃.cũ me. de.ſ.iuſto:ꝛ de tri.tm̃ ad veſ.de.ſ.luca.me.de do.ſub ſiℓ.Deide ſoℓ.me.de.ſ.fredeſ.Fe.2.de.ſ.fredeſ.9.ℓ.ð cõi vniꝰ vgi.ꝛ nõ mar.Fe.ȝ.ſ.ꝛ ſab.de cõ. ¶ Do.4.ð mar.criſ.ꝛ criſ.9.ℓ.Ad.i.veſ.me.de.ſ.ioh̃.de do.ꝛ de tri.ꝛ ꝓceſ.ad mat.ȝ.ꝑme ℓc.de ꝓꝑetate.iij.með.lec. de.ſ.ioh̃.de cõi vniꝰ ȝf.ꝛ põti.ȝ.vlti.lec.de expo.euã. Deſcẽdẽs ieſus de mõte.ꝛ me.de.ſ.de do.ꝛ de trini. miſ.do.ðꝛ i cp̃.cũ me.de tri.tſh̃. Fe.2.ſ.ꝛ.6.de cõ.ꝛ i
6. ♑ ȝ.fe.ðꝛ.i.ſ̃.hiſ.cũ.2.ſ̃.ſe.miſ.de vig. ¶ Ẓra do. ♓ 4.kℓ.octo.to.cã.hiſ.Jn.ℓ.oẽs ãe.ad veſ.de.ſ.michℓ me.ð do.ſub ſiℓ.Fe.ȝ.ð.ſ.hieℓ.ad mat.leg.offi.ſicut in die.ſ.ãbꝛo.Ad.2.veſ.me.de ȝfeſ.ꝛ de mar.ſolẽnit. Fe.ſ.6.ſab.ð cõ. ¶ Do.2.ð do.to.can.hiſ.Jn ℓ.vna ã.ſe.2.de.ſ.fide:tm̃ vbi cele.trãſ.ſ.hugonis:tũc ſerui. erit de trãſ.vtꝫ.ad. ♓. Feℓ.ȝ.4.ꝛ ſab.de cõ. ¶ Do.ȝ. de do.ad.i.veſ.ſ.edvv.mẽo.de do.ſub ſilẽ.ad.2.veſ. me.de.ſ.calix.ſub ſilẽ.deide ſoℓ.mẽo.de.ſ.maris.ãn.

Sub tuã cũ pleno ꝓcessu. i cra. Fe. 2. de. s. etheldre. 9. l'. oĩa de cõi vni⁹ virgi. z marty. ¶ Do. 4. de sancta fredes. 9. l'c. oia de cõi vni⁹ virgi. z nõ marty. miss. do. ỏz i cp̃. ad ꝑmas ves. q̃ erũt de. s. luca me. de do. de tri. sb̃ sil'. sine ꝓces. deinde solẽ. me. de. s. fredes. 2. ves. eſt de virgi. z me. de cõ. Fe. 2. 4. z. 6. de cõ. Sab. de mar. crispino z crispiniano. 9. l'. me. z meỏ. l'. de. s. iohẽ de beuerlaco. 3. 1. l'c. de ꝑpetate. 3. meỏ. l'. de cõi vni⁹ ꝓfes. et põti. 3. viti. l'. de expo. euã. Descẽdẽs iesus de monte. ¶ Do. v. de do. ad. 1. ves. me. de mar. de tri. z ꝓces. Fe. 2. de fe. z dñr rx. fe. pariẽ miss. ỏ vigi. Fe. 4. z 5. ỏ cõ. ¶ Xta do. H. 3. kal'. octo. de. s. michaele z his. incho. cũ mẽo. sub silẽ. z de tri. z nulla ꝓc. miss. do. ỏz in cp̃. 2 ves. erũt de sctõ hierony. z me. de do. sub silẽ. deinde solẽ. me. de. s. michaele. Fe. 2. de. s. hierony. ad mat'. legit omel'. sicut i fes. ãbzo. Fe. 4. de sctõ v. añ. l'. Xta honore cũ rx. de. 2. noc. vni⁹ sñr. Fe. 5. 6. z sab. de cõ. Nota ꝙ epl'a z euãg. ỏ. 4. fe. i ebd̃. 23. ꝙ estatẽ ptinẽt ad. 4. fe. i ebd̃. 14. cũ fue. tps opoz. ¶ Do. 2. ỏ do. meỏ. l'. de. s. fide. Tñ vbi cele. fes. s. hugonis. ꝓcessu. erit de ipa trãsla. vtš. H. z tũc ad. 1. ves. fiat mẽo. de sctã fide: de do. de tri. z ꝓces. z miss. do. ỏz in cp̃. cũ memo. de tri. Fe. 23. z sab. de cõ. ¶ Do. 3. de. s. edvvar. ad. 1. ves. z ad mat'. me. de do. z de triñ. sub silẽ. nulla ꝓces. ad. 2. ves. de. s. calixto: de do sub silen. deide sol'. me. ỏ s. maria. cũ ã. Sub tuã Fe. 2. ỏ. s. ma. Fe. 5. ỏ. s. ethel dre. 9. l'. oĩa de cõi vni⁹ virgi. z nõ sñr. Sabb. de. s. fredes. 9. l'. oia de cõi vni⁹ virg. z nõ mar'. ¶ Do. 4. de do. Fe. 3. 5. z sab. de cõ. Fe. 6. de mar. crispino z crispiñ. 9. l'. 3. 1. l'. de ꝑpetate. 3. meỏ. l'. de sctõ ioh̃. de beuerlaco. de cõi. z tres viti. lec. de expositione euãge. Descẽdẽs iesus de mõte. ¶ Do. 5. tota cãtet his. miss. do. ỏz in cp̃ cũ Xta z. 2. ves. erũt de apl'is: z me. de do. sub silẽ. Fe. 3. z. 4. de cõi. Sab. ỏ com. alax ad mat'. de. s. ma. fiat me. ỏ sñr. ¶ Xta do. G. 1. secvvnda die septẽb. de. s. hierony. z his. icho. cũ me. sub silẽ. ad. 1. ves. que erũt de. s. hiero. fiat me. de do. z de tri. sub sil'. deinde

6. H.

6. G.

solen.me.de scto̅ michaele:z nulla ꝓces.z ves. eruut de.s.hiero.z me de do.sub silē.deide solē.me.de cōfes. z de marty.Fe.3.de.s.In lau.℣. Sha z honore.cum ℟.de.2.noc.Fe.4.5.z sab.de cō.Fe.6.de fes.cū ℟. de.1.noc.z mis.do.Tñ vbi trāsla.s.hugo.c leb.tūc in sab.serui.erit ꝺ trāsla.vtꝫ.in ℍ z tūc fe.4.5.z.6.de cō.z mis.do.ꝺi in cp̄.in do.cū me.de tri.tñi. ¶ Do.2. tota cātet his.z tñ me.de mar.z de tri.z ꝓc.Fe.2.4. et.6.de cō. ¶ Do.3.de do. ad.1. ves. q̄ erunt de fe.fiat me.de.s.de do.z de tri.sub silē.z nulla ꝓces.ad mat. meꝺ.ł̄c.de.s.calixto.2.ves.erunt de do.z me.de.s. vlfranno.Tñ vbi fest.trāsla.s.etheldre.cele.tūc.1.do. cerebit viriſq; ves.z ves.erūt de.s.vulfrāno.Et sic nota q; oēs sūt do.z nō alia fe.q̄ oino carēt viriſq; ves. nisi q̄ñ fest ū simp̄.9.ł̄.vel.3.ł̄.cū regi.cho.inter duo fest.dup̄.eue.Fe.4.de.s.etheldre.9.ł̄c.de cōi vni⁹ virgi.z nō mar.Fe.6.de scta̅ fredes.9.ł̄.de cōi vni⁹ ℣g.z non mar.Sab.de.s.maria. ¶ Do.4.ꝺ do.me.z meꝺ. ł̄e.de vir.Fe.2.4.z.6.de cō.Fe 5.de mar.9.ł̄c.3.1.ł̄. de ꝓpe.3.meꝺ.ł̄c.de.s.ioh̄.de beuer.de cōi vni⁹ ꝓfess. et pōti.cū ℣.de.2.noc.3.vlti.ł̄c.de exp̄one euā. Descē dēs iesus de mōte Sab.de fe.z oñr.2.℟.fe.mis.erit devigi. ¶ Do.5.de fest.apl̄or.z.z me.de do.z de trini. sub silē.z nulla ꝓce.mis.do.ꝺi in cp̄.cū me.de tri.ad 2.ves.de apl̄is fiat me.de do.sub silen.deide sol̄.me. de cō.Fe.2.z.3.de cō.z nihil de.3.cō.Sab.de scta̅ vve nefreda virgi.et mar.oia de cōi vni⁹ virgi.z marty.

¶ Do.1.post.v.kal̄.octo. Ad ves.ā Bñꝺ. p̄.3p̄3 cp̄. 3.℟. Bñ⁹.℟ Tua ē.℣⁹ Dtur 2.ma. ℣.Uesprima.ā. Adapiat 1.8. dñis coꝛvꝛ3 i lege sua z in ꝓceptꝭ suis z faciat pacē ℣.Mgr.Ne scqn.ā.buibu. Adapiat. sab.ad vs. Adiu cātabit sup Magr vl ad me,de do.q̄ñ de fes. 9.ł̄.fit bui.ā Da pacē dñe t̄ dieb⁹ nr̄is: q; nō est ali⁹ q̄ pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ nr̄.p Mgr.ā Tua est potētia tuū regnū dñe/ tu es sup oēs gētes da pa cē dñe in dieb⁹ nr̄is al̄a. ℣ Mgr.a Accingimini fi ℟ potētes z estote para ti in ꝓlio q̄ñ meli⁹ est no

bis mozi i bello: ꝙ videre
mala gẽtis nr̃e t sctõꝝ: si
cut fuerit voluntas in ce
lo sic fiat. ℣s Mag. ℟. Ex
audiat dñs oꝝones vr̃as
et reconciliet vobis: nec
vos deserat in tpe malo/
dñs deꝰ nr̃. ℣s Mgt. Ad
mat. Inuo. Adapiat dñs
coꝛ vr̃m in lege sua. Et in
p̃ceptis suis t faciat pa=
cẽ. ℣s Ueñ. Nacdie. inci.
liber Machab. t leg. vsq;
sd. i. do. post. v. kal. nouẽ
bris: qñ de tpali agit. ℣. i.

Et factũ est post ꝙ p
cussit alexander phi
lippi rex macedo q̃ prim⁹
regnauit i grecia: egress⁹
de terra cethim dariũ re
gẽ persaꝝ t medoꝝ: t con
stituit ꝓlia multa/ t olim
obtinuit munitiones: t i=
terfecit reges tre: et per=
trãsiit vsq; ad fines terre
℟. Adapiat dñs coꝛ vr̃m
i lege sua t i p̃ceptꝭ suis:
t faciat pacẽ i dieb⁹ vr̃is
Cõcedat vobꝭ salutẽ t re
dimat vos a malis. ℣. Ex
audiat dñs oꝝones vr̃as
et recõcilietur vobis: nec
vos deserat i tẽpoze ma=
lo. Cõcedat. Lectio. ii.

Et accepit spolia multi
tudis gentiũ: t stituit tra
in ꝓspectu eiꝰ. Et ꝙgrega
uit virtutẽ/ et exercitum
fortẽ nimis: t exaltatũ t
eleuatũ ẽ coꝛ eiꝰ. Et obti=
nuit regiões gentiũ: t ty
rãnos: t facti sũt illi i tri
butũ. Et post hec decidit
i lectũ: t coguit qz moze=
ret. ℟. Exaudiat dñs oꝝ 2.ma.
nes vr̃as t recõciliet vo=
bis: nec vos deꝛat in tpe
malo Dñs deꝰ nr̃. ℣. Ad=
aperiat dñs coꝛ vestrũ in
lege sua t i p̃ceptis suis:
et faciat pacẽ. Dñs. ℣. iij.

Et vocauit pueros no=
biles q̃ secũ erãt nutriti
a iuuẽtute sua: et diuisit
illis regnũ suũ cũ adhuc
viueret. Et regnauit ale=
xander annis duodeci: et
mozt⁹ ẽ. Et obtinuerũt
pueri eiꝰ regnũ: vnusq;sq;
in loco suo. ℟. Tua ẽ po 2.pa.
tentia/ tuũ regnũ dñe: tu 29.e.
es super oẽs gentes. Da
pacẽ dñe i dieb⁹ nr̃is. ℣⁹.
Creatoꝛ oꝭ deꝰ t ribilis t
fortis: iust⁹ et mĩsericoꝛs.
Da pa. Sl'a. Da. Lec. iij.

Et iposuerũt sibi oẽs
dyademata pꝰ moꝛ=
tẽ eiꝰ: t filij eoꝝ post eos
ãnis mltꝭ: et mltiplicata
sũt mala i tra. Et exiit ex
eis radix petꝛ antiochus
illustrꝭ filiꝰ ãtiochi q̃ fue
rat rome obses: et regnit

in anno cẽtesimo tricesimo ꝛ septio regni grecoꝝ ℟. Cõgregati sũt inimici nri et gloriant in virtute sua: cõtere fortitudinẽ illoꝝ dñe ꝛ disperge illos. Ut cognoscãt qꝝ nõ ẽ alius q̃ pugnet ꝓ nobis: nisi tu deus nr̃. ℣. Disperge illos in virtute tua: ꝛ destrue eos ꝓtector noster dñe. Ut cogno. Lectio. v. In dieb⁹ illis exierũt ex israel filij iniqui: et suaserunt multis dicẽtes. Eamus et disponam⁹ testamentũ cũ gentib⁹ q̃ circa nos sũt: qꝝ ex quo recessim⁹ ab eis: inuenerũt nos multa mala. Et bon⁹ vis⁹ est ꝑmo in oculis eoꝝ. Et destinauerũt aliquos de pplo ꝛ abierũt ad regẽ: ꝛ dedit illis potestatẽ vt facerẽt iustitiã gentiũ. ℟. Impetũ inimicoꝝ ne timueritis / mẽores estote quõ salui facti sunt ꝑres nr̃i. Et nunc clamem⁹ in celũ: et miserebit nr̃i de⁹ noster. ℣. Memẽtote mirabilium ei⁹ q̃ fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubro. Et. Lect. vi. Et edificauerũt gimnasiũ i hierosolymis scdm leges nationũ. Et fecerunt sibi ꝓpuria: et recesserũt a testamento sctõ. Et iuncti sunt nationibus: ꝛ venundati sunt vt facerent malũ. Et paratũ ẽ regnũ i ꝓspectu ãtiochi: et cepit pugnare in terra egypti vt regnaret super duo regna. Et ĩtrauit antioch⁹ in egiptum in multitudine graui in currib⁹ et elephãtis ꝛ equitibus / ꝛ copiosa nauiũ mltitudine. ℟. Refulsit sol i clypeos aureos et resplenduerũt mõtes ab eis. Et fortitudo gẽtiũ dissipata est. ℣. Erat em exercit⁹ magn⁹ valde et appropiauit iudas ꝛ exercit⁹ ei⁹ in ꝓliũ. Et. Gl'a. Et. In. ill. no. ℟. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis: ꝛ dedicauerunt altare dño. Et facta est letitia magna i ppl'o. ℣. In hymnis ꝛ ꝓfessionibus bñdicebant dñm. Et. ℟. In hymnis ꝛ ꝓfessiõib⁹ bñdicebãt dñz Qui magna fecit i isrl' ꝛ victoriam dedit illis dñs oꝝs. ℣. Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis: ꝛ dedicauerunt altare dño. Qui. ℟. fes Cõgregate sũt gẽtes in multitudine vt dimicẽt ꝓtra nos. Et igno-

§.58.

1.ma. 4.a.

I. 6.

I. 4.

I.m 3.§.

ramus quid agere debea
mus. Dñe de⁹ ad te sunt
oculi nri ne peream⁹. ℣⁹.
Tu scis q̄ cogitāt in nos
quō poterim⁹ subsistere
ante faciē illoꝝ nisi tu ad
iuues nos. ℟. Dixit iu=
das symoni frī suo: elige
tibi viros/ t vade libera
frēs tuos in galileā: ego
aūt et ionathas frī meus
ibim⁹ in galadditim. Si=
cut fuerit volūtas in celo
sic fiat. ℣. Et nunc clame
mus in celū et miserebit
nrī de⁹ nr̄. Lec. per ebdo.

Et fact⁹ est plāct⁹ ma
gnus in isrl' et in oi
loco eoꝝ: t ingemuerunt
principes et sacerdotes/
iuuenes t virgines infir
mati sunt/ et speciositas
mulieꝝ imutata est. Dis
marit⁹ sumpsit lamētū: t
q̄ sedebāt i thoro marita
li lugebāt. Et cōmota est
terra sup hitātes in ea: t
vniuersa dom⁹ iacob in=
duit confusionē Et post du
os ānos misit rex princi=
pē tributoꝝ in ciuitates
iuda t venit hirl'z cū tur
ba multa et magna: et lo=
cut⁹ ē ad eos verba paci=
fica in dolo: t crediderūt
ei. Et irruit sup ciuitatē
repēte t pcussit eā plaga
magna: t perdidit ppl'm
multū ex isrl'. Et accepit
spolia ciuitatis t succēdit
eam igni/ t destruxit do=
mos ei⁹: et muros ei⁹/ et
captiuas duxit mulieres
t natos. Do. ij. l'. i. mac: i.

Et scripsit rex antio= I. ma.
chus oi regno suo vt I. e.
esset ois ppl's vn⁹. Et reli
querūt vnusq̄sq; legē suā
et cōsenserūt oēs gentes
ꝑm verbū regis antiochi.
Et multi ex israel cōsense
runt ei: t sacrificauerunt
idolis t coinquinauerūt
sabbatū. Tu aūt. Lcō. ij.
Et mulieres q̄ circūcide
bāt filios suos truci debā
tur ꝑm iussū regis antio
chi: t suspēdebāt pueros
a ceruicib⁹ t eos q̄ circūci
dabāt eos trucidabant
Et multi de ppl'o isrl' diffi=
fugierūt apd̄ se: vt nō mā=
ducarēt imūda: t elegerūt
magis mori q̄ cibis coin
quinari imundis. Iec. iij.

In dieb⁹ isrl'. Surrexit
mathathias filiꝰ iohis fi
lii symeonis sacerdos ex
filiis ioarim ab hierl'm: t
cōsedit in monte modin
et habebat filios quinq;
iohannē qui cognomina
batur gaddis: t symonem
qui cognominabat thas

et iudā qui vocabat' machabeus:t eleazarū q̄ vocabat' abarō/t ionathan q̄ vocabat' aphus. ℓc.iiij.

Et scidit mathathias t filij eius vestimēta sua:t operuerūt se ciliciis/plā xerūtq; valde:et venerūt illuc qui missi erant a rege antiocho: vt cogerent eos qui fugerant in ciuitatē modin imolare t accēdere thura:t a lege dei sui discedere. Lectio.v.

Et mlti ex isrl' ꝓsētiētes acceſſerūt ad eos:sed mathathias t filij ei⁹ ꝓstant' steterūt:t rñdentes hi q̄ missi erāt a rege ātiocho dixer t mathathie. Princeps t clarissimus t magnus es i hac ciuitate: et ornat⁹ filijs t frib⁹. ℓ.vi.

Ergo accede ꝓr: et fac iussum regis:sicut fecer t oēs gentes viri iuda: t q̄ remanserūt in hierl'm:et eris tu t filij tui int' amicos regis: et amplificat⁹ argēto t auro. Lec.p eb.

I.ma. 2.c. Et respondit mathathias:t dixit magna voce. Et si oēs gentes regi antiocho obediunt/vt discedāt vnusquisq; a seruitute legis patrum suorum: t ꝓsentiāt mādatis eius: ego t filij mei t fratres mei obediemus legi pr̄m nr̄or. Propitiꝰ nobis sit deꝰ nō ē nobis vtile relinq̄re legē t iustitias dei. Et vt cessauit loq̄ verba hec/accessit quidā iudeus in oīm oculis sacrificare idolis sup arā i ciuitate modin scōm iussū regis. Et vidit mathathias t doluit: t ꝓtremuerunt renes eiꝰ/et accensus est furor eiꝰ scōm iudiciū legis: t isiliēs trucidauit eū sup arā. Sz et virū quē miserat rex antiochꝰ q̄ cogebat imolare occidit i illo tpe/t arā destruxit. Dñica.iij.l'c.i.

Et exclamauit voce magna mathathias in ciuitate dicens. Dis q̄ zelū legis habet/statuēs testamētū exeat post me Et fugit ipe t filij eius in mōtes:t reliq̄runt q̄cūq; habebāt in ciuitate. ℓc.ij.

Et circuiit mathathias et filij eiꝰ t amici/t destruxerūt aras:t circunciderūt pueros incircuncisos quoscūq; inuenerunt in finib⁹ isrl'i fortitudie: et ꝓsecuti sunt filios superbie:et ꝓsperatū est opus manuum eorum. Lec.iij.

Et appropinquerũt dies mathathie moriẽdi t dixit filijs suis. Nũc confortata est superbia t castigatio et ꝓs euersionis t ira indignatiõis. Vos ergo filij emulatores estote legis: t date aias vras pro testamẽto patrum t virilit agite i lege. Lc.iiij.

Q t cum feceritis qđ vobis ꝓceptũ est a dño deo vestro: i ipo glioſi eritis Ecce simon frater vester scio q vir consilij est: ipsum audite semper; t ipe vobis erit pater. Lect.v.

Et iudas machabeꝰ fortis viribꝰ a iuuẽtute sua ꝓnceps militie sit vobis: et ipse ager ppli bellũ: et adducetis ad vos oẽs factores legis: et vindicate vindictã ppi vri. Lc.vi.

Et bñdixit eos t apposit⁹ est ad pres suos t defunctꝰ est cẽtesimo qdragesimoſexto ãno: t sepultus est in sepulchris pr̃z suoz i modin: t plãxerũt eũ ois israel planctu magno. Dñica. Lec. per ebdoma.

Et surrexit iudas q vocabat machabeꝰ/ filiꝰ eius ꝓ eo: t adiuuabant eum omnes fratres eius: t vniuersi qui se cõiunxerant patri eiꝰ: t prelliabantur prelium israel cum letitia. Et dilatauit gloriã ppli sui: t induit se loricam sicut gigas et succinxit se arma bellica sua i ꝓliis: t ꝓtegebat castra gladio suo. Sicut leo factus leoni i opib⁹ suis: et sicut catulꝰ leõis rugiẽs invenatiõe sua: t pambulauit cirates iude: t pdidit oẽs impios ex eis: et auertit irã ab isrl: t noiatus ẽ vsq ad nouissimũ terre: t ꝙgregauit peũtes Et ꝙgregauit apolonius gẽtes t a samaria vtutẽ magnã/ ad belliãdũ cõtra israel. Dñica.iiij.lc.i.

Et cognouit iudas/ et exijt obuiam ei: et ꝓcussit t occidit eũ/ t ceciderũt vulnerati multi: et reliqui fugerũt: et accepit spolia eoꝝ: et gladiuꝫ apolonij abstulit iudas/ et erat pugnãs in eo omnibus diebus. Lectio.ij.

Et audiuit serõ ꝓnceps exercitus syrie: q congregauit iudas congregatiõnẽ/ et ecclesiam fidelium secum et ait. Lectio.iij.

Faciam mihi nomen et gliabor i regno t debellabo iudam: t eos qui cũ

eo sunt: qui spernunt ver
bum regis. Lectō quarta.

Et eriuit iudas obuiaz
illi cum paucis. Ut autē
viderūt exercitū venien=
tem sibi obuiā dixerūt iu
de. Quomodo poterim⁹
pauci pugnare ꝓtra mul
titudinem tantam & tam
fortem: & nos fatigati su
mus ieiunio hodie. ℣c.v.

Et ait iudas. Facile est
cōcludi multos i manib⁹
paucoꝝ: et nō est differen
tia in cōspectu dei celi: li
berare i multis aut i pau
cis: qz nō in multitudine
exercit⁹ victoria belli: sed
de celo fortitudo est: vos
aūt ne timueritis. Le.vi

Ut aūt cessauit lo q̄ subi
to i eos ilsiluit. Et ꝓtrit⁹
est seron: & exercit⁹ ei⁹ in
ꝓspectu ipi⁹. Et cecidit ti
mor iude ac fratruz eius
& fortitudo super omnes
gentes que erāt in circui
tu eoꝝ. ¶ Lec. ꝑ ebdo.

1.ma. 3.c. Et puenit ad regem
nomen ei⁹ et de pre=
liis iude narrabant oēs
gētes Ut audiuit aūt rex
anthioch⁹ sermōes istos
irat⁹ est ꝛ misit & con
gregauit exercitū vniuer
si regni sui castra fortia
valde/et aperuit erariuz
suū & dedit stipēdia exer
citui i anno. Et mādauit
illis vt essent parati ad
oia & cogitauit ire in ps̄
dem et accipere tributa
regionū: & cōgregare ar=
gentū multū/et relict ly=
siā nobilem de gne regali
super negocia regia: & vt
nutriret anthiochū filiū
suū donec rediret. Et tra
didit ei dimidiū exercitū
& elephātes & mādauit ei
de oib⁹ q̄ volebat: & de in=
habitātibus iudeā & hie
rusalem & vt mitteret ad
eos exercitū & ad ꝓteren
dā & extirpādā vtute ist'
et reliq̄as hier'm & aufe=
rendā memoriā eoꝝ de
loco: & vt ꝓstitueret habi
tatores filios alienigēas
in oibus finibus eoꝝ/
et sorte distribueret ter=
rā eoꝝ. ¶ Dñica.v. Le.i.
i. Machabeoꝝ tertio.

Et elegit lisias pto= 1.m
lomeū filiū dorimi= 3.c.
ni & nicanorē & gorgiāvi
ros potētes ex amicis re
gis & misit cū eis q̄dragi
ta miliavirorū & septē mi
lia eq̄tū vt irēt i terrā iu
da & disperderent eā ꝑm
verbum regis. Le.ō.ij.

Et vidit iudas et frēs
ei⁹/ qz multiplicata sunt

mala i terra: ⁊ exercitus applicabat ad fines eor. Et ieiunauerũt et induerũt se ciliciis / et cinerem imposuerũt capiti suo: ⁊ scinderũt vestimẽta sua ⁊ clamauerũt voce magna in celũ dicentes. Lec.iii. Quid faciemus istis: et quo eos ducem⁹? ecce nationes cõuenerũt aduersum nos vt nos dispdãt. Tu scis q̃ cogitãt in nos quõ poterim⁹ subsistere ante facies illorũ nisi tu adiuues nos? Lectõ.iiii. Et ait iudas. Accingimini ⁊ estote filij potẽtes: et estote parati mane vt pugnetis aduersus nationes has q̃ cõuenerũt dispdere nos ⁊ sancta nr̃a. Q̃m melius est nobis mori in bello: q̃ videre mala gentis nr̃e ⁊ sanctor. Lec.v. Sicut fuerit volũtas in celo sic fiat. Et cũ dies factus esset viderũt castra gẽtiũ valida ⁊ loricatos et eq̃tatus in circuitu eorũ: ⁊ hi docti ꝑlio. Et ait iudas viris q̃ secũ erant Ne timueritis virtutẽ illor: ⁊ imperũ eor ne formideris. Memẽtote quõ salui facti sunt pr̃es nr̃i in mari rubro. Lectõ.vi. Et nũc clamem⁹ in celũ et miserebitur nr̃i de⁹ / et memor erit testamẽti patrũ nostror: ⁊ ꝓteret exercitum istũ ante faciẽ nostrã hodie ⁊ sciẽt oẽs gẽtes quia est deus qui redimat et liberet israel.

Lectões per ebdomadã

Et leuauerũt alieni- 1.ma.
gene oculos suos: ⁊ 4.b.
viderũt eos veniẽtes et aduerso ⁊ exierunt de castris in ꝑliũ. Et tuba cecinerũt hi q̃ erant cũ iuda: et cõgressi sunt et cõtrite sunt gẽtes ⁊ fugerũt i cãpũ. Nouissimi aũt ceciderunt ex illis vsq; ad tria milia virorũ: ⁊ reuers⁹ est iudas et exercit⁹ eius ad spolia castrorũ: et acceperũt aurũ multũ et argentũ et iacintũ et purpurã marinã: opes magnas / ⁊ cõuersi hymnũ canebãt ⁊ bñdicebãt i celũ deũ q̃m bon⁹ est q̃m i sc̃z mia ei⁹ Et fctã est salus magna i isr̃l in die illa. Dixit aũt iudas ad fratres ei⁹ Ecce ꝓriti sunt inimici nr̃i ascẽdam⁹ mũdare sctã et renouare: ⁊ obtulerũt sacrificiũ ꝑm legem sup altare olocaustor nouũ qđ fecerunt: ⁊ cecidit omnis

ppl's i faciē/ t ador:auert t bñdix:erūt i celū eū q̄ ꝑ sperauit eos: t fecerūt dedicationē altaris diebus octo: t obtulerūt holocausta cū letitia et salutaria laudis: t or:nauerūt facies tēpli co:ōis aureis: t dedicauerūt po:tas: t facta est letitia magna i populo: t auersū est opp:obriū gentium. Tu autē.

6. A ℂ Uidi dñm. Ẑfa do. H. 4. kal. nouēb. to. cātat hist. Ad. i. ves. q̄ erūt de apl'is/ fiat mēo. de do. de trin. sub silē. t ꝑces. In lau. oēs āe dñr. Fe. 2. t sab. de cō. Fe. 6. de. s. v venefreda. ix. l'c. de cōi vni⁹ virgi. t mar. Ad matu. de sctā maria fiat me. de mar. i die aiar. ℂ Do. 2. de do. Fe. 3. 5. t. 6. de cō. ℂ Do. 3. de but. do. Med. l'. de. s. marti. cū ℟. de. i. noc. s. marti. Fe. 3. t sab. de cō. et nichil de. iii. cō. t ℟. Obtin vir. hoc āno ꝑtermit. Fe. 5. d. s. edmū. ad mat'. t ad mis. vt ꝑz postea i B. ℂ Do. 4. de do. Ad. iij. ves. q̄ erūt de. s. edmūdo ān. super ps. Brūs vir. cp̄. Iste sctūs. ℟. Perceptur⁹. me. de do. Fe. 3. t. 6. de cō. t nihil de. iij. cō. Sab. de. s. katherina. cp̄. Cōfiteb:. ℂ Do. 5. d ser. do. Ad. i. ves. super ps. Mag. ā. Qui celor. or. Excita ās do. t me. de sctā katherina: de mar. de tri. t ꝑces Ad mat'. med. l'. de sctō lino mar. Et legat' expo. euāg. Cū subleuasset ℟. Sūmetri. In lau. oēs āe dñr. Super psal. Bñd⁹. ān. Cū subleuasset. Ad mis. offīm. Dicit do. Or. Excita ās do. epl'a. Ecce dies euāg. Cū subleuasset. Fe. 2. 3. t sab. de cō. cum v. Spūs t alme. Fe. 6. de oc. Missa erit de do. si fuerit aliqua cantanda: sinaūt missa

6. B. erit Salus pōli. t mēo. de oc. ℂ Ẑfa do. B. 3. kal. nouēb. tota cātat hist. ix. ℟. Sūmetri. In lau. oēs āe. Fe. 2. de. s. ānt̄ino: cū noc. Mis. de vig. nulla mēo. Fe. 4. cōme. aiar. Ad matu. brē ma. me. de mar. Fe. 5. de sctā v venefreda. ix. l'c. de cōi vni⁹ virgi. t mar. Fe. 6 et sab. decō. t nichil de. iij. cō. ℂ Do. 2. de. s. leonardo. Mēo. de do. de tri. t ꝑces. Mis. do. dr in cp̄. cū me. de tri. Fe. 2. 5. t sab. de cō. t ℟. fe. ꝑtermittunt. ℂ Do. 3. de sctō bricio. ix. l'. Ad. i. ves. mēo. de oc. de do. de tri. et ꝑces. Ad matu. med. lec. de oc. Mis. do. dr in cp̄. cū

mēo.de trini.tm̄. Ad altā mis.me.de oc.ꝛ de oib⁹ scis Fe.2.6.ꝛ sab.de cō. Fe.4.de.s.edmūdo:l'c.vij. cū ꝑ nūciatiōe euāgel'.sz absq; omel'.scdm sar. Ad mis.dz sit. Sub honore edmūdi ꝓfes.ꝛ ꝑsulis.ꝑ. Exaudi de⁹ oratione meā cū dep̄. ℂ Do.4.de.s.edmū. Ad.i.ves. ān.sup ꝑ. Bt̄us vir.cp̄. Iste scs̄ s.fr̄. Perceuturus. Me.de do.de tri.ꝛ ꝑces.ora. Excita q̄s do. Ad matu. me.de do.ā. Cū subleuasset. Mis.do.dz in cp̄. Fe.2.ſ et sab.de cō.v. Spūs ꝛ al. ℂ Nota q; in die oim sctō- rum oēs hore sctē ma.dñr extra chorum more solito ℂ Lfa do. ℚ. pridie kal' nouēb.inchoet his.med.l'. de.s. In lau.oēs ā. Mis.de vigi.dz in cp̄.sine me. Ad altā mis.mēo.de.s.ꝛ de tri. Fe.2.fes.oim scōr. Ad.i. ves.mēo.de do.ꝛ de trini.sub silē. Fe.3.de cōme.aiā- rum. Ad matu.de sctā ma.me.de mar. Fe.4. de sctā vvenefre.ix.l'c.de cōi vnius vgi.ꝛ mar. Fe.ſ.ꝛ.6.de cōme.ꝛ nichil de.iij.cō. ℂ Do.2.tota cāter hist. Ad.i. ves.mēo.de tri.ꝛ ꝑces. Fe.3.4.ꝛ.6.de cō. ℂ Do.3.de do.ꝛ med.l'c.de sctō martino. Fe.3.de sctō edmundo. ad matu.ꝛ ad mis.vtē in B. Fe.ſ.ꝛ.6.de cō.ꝛ nihil de.iij.cō. Do.4.de oc. Ad.i.ves.ān.sup ꝑ. Mag. Su stinuimus. Ofo. Excita q̄s. Me.de trini.ꝛ ꝑces. Ad matu.legatur exposicio euāg. Cū subleuasset.ix.fr̄. Sūme tri. In lau.oēs āe dñr. Ad missā officiū. Di- cit dñs. Ofo. Excita q̄s. Epl'a. Ecce dies Euāge. Cū subleuasset. Fe.4.6.ꝛ sab.de cō.cū v. Spūs ꝛ alme Si fuerint plures misse dñicales cantande/ꝑmit- tunt hoc anno. ℂ Lfa do. ℚ. kal'.nouēb.de fest.oim 6.℗ scōr:et histo.inchoetur cum memo.sub silen.et me- moria de trini.scdm ordinale. Fe.2.comme.aiarum et'mēo.de mar. Ad matu.de sctā maria. Fe.3.de san- cta vvenefreda.ix.lec.de cōi vni⁹ virg.ꝛ mar. Fe.4. ſ.ꝛ sab.de cō.ꝛ missa do. dz in cap̄.in.4.fe. ℂ Do.2. tota cantel' histo.ꝛ me.tm̄ de mart'.ꝛ de trini.ix.fr̄. Sūme tri. In lau.oēs āe. Fe.3.ſ.ꝛ sab.de cō. ℂ Do.3 de sancto machuto. Ad.i.ves.mēo.de octa. de do.de trini.ꝛ ꝑces. Ad matu.medie lec.de octa. cum fr̄.de

primo noc. Mis.do.dī in cp̄.cū me.de tri. Fe.4.ſ.et ſab.de cō. Fe.2.de.ſ.edmūdo. Ad mat.et ad miſ.vtī in B. ℂ Do.4.de.ſ.cecilia. Mēo.de do.cū ān. Suſtinuimus. Ofo. Exclta q̄s. Fek.ſ.6.t ſab.de cō.cū ỽ. Spūs t alme. Fe.3.de ſcō:cū ℟.de.ih̄.noc.t miſ.do. dī ꝓ alta miſ.t mēo.de.ſ.cū aliis mēo. ꝓſue. Et ſi fuerint plures miſſe do.cātāde: hoc anno ꝓtermittunt.

6. A ℂ Lc̄a do.A.4.noſt.nouēb.tota cātek hiſt. Ad.i.vſ mēo.de do.t de tri.ſub ſilētio:ſz nulla ꝓceſ. Ad mat. mēo.tm̄ de mar.t de tri. In lau.oēs āe. Cōme.aiarū differak in craſti. Fek.3.de.ſ.vvenefreda.ix.k̄c.oſa de cōi vnī virgi.t mar. Fe.4.6.t ſab.de cō.et ℟.fek. ꝓtermit. ℂ Do.2.de do.t hīāt med.l̄.de ſctō. In laud. oēs āe.ix.℟.Sūmetri. Fe.2.4.t.6.de cō. Ad mēo. de ſ.marti.dī ān. Sacerdos. cū ſeq̄ntib9. ℂ Do.3.de ſctō edmūdo. Ad.i.veſ.mēo.de.ſ.machuto:de oct.de do.de tri.t ꝓceſ. Ad mat.t ad miſ.de.ſ.edmūdo vtī in B. Miſ.do.dī in cp̄.cū me.de tri.tm̄. Ad altā miſ. mēo.de oc.t de oīb9 ſcis. Fe.3.4.t.6.de cō. Fe.ſ.de ſ.edmū. Ad veſ.ā.ſup p̄ſ. Iſte ſctūs. cap̄. Bt̄us vir q̄ ſuſ. ℂ Do.4.de.ſ.clemēte. Ad.i.veſ.me.de.ſ.cecilia: de ſctā felicitate:deinde de do.cū ā. Suſtinuim9. ox. Exclta q̄s. t de tri.t ꝓceſ. Fek.2.de ſctō:tm̄ ℟.de.iiij. noc.vnī9 mar.iij.℟. Perceptur9. t miſ.do.dī ꝓ alta miſſa. Dicit dñs. Ox. Exclta q̄s. Epl̄a. Ecce dies. Euāg. Cū ſublenaſſet.t alie miſſe do.q̄ fuerint cātā de/hoc ān̄o ꝓtermit. Fe.4.ſ.t.6.de cō.cū ỽ. Spūs

6. A et alme. ℂ Lc̄a do.A.iij.die nouēb.tota cātek hiſto. In lau.oēs ā. Et feſtū.ſ.vvenefrede differak i craſti. et ibi fīāt.ix.k̄.de cōi vnī9 vgi.t mart. Fe.3.ſ.t ſab. de cō. ℂ Do.2.de do. Fe.3.t.ſ.ỽ cō. Sab.de.ſ.edmū. ad matu.t ad miſ.vtī in B. ℂ Do.3.de.ſ.hugone:et medie lec.de ſctō aniano. Ad.i.veſ.me.de.ſ.edmūdo de ſctō aniano:de octa.de do.t de trini.t ꝓceſ. Miſ. do.dī in cap̄.cū mēo.de tri.tm̄. Ad altā miſſam mēo. de ſancto:t de oc. Fe.2.3.t.ſ.de cōme.℟. O beatum virum ꝓtermittit. Fe.4.de ſctō edmūdo. Ad veſ.ā.

sup psal. Beᷓs vir cp̄. Beᷓs vir q̄ in sapia. ¶Do.4. de do. Ad.i.vel.sup p̄. Magr̄.ān. Sustinuimus. Oz. Excita q̄s. Mēo. de sctō: z de trini. z pces. Ad matu. med. k̄. de sctō: z legal exp̄o. euāg. Cū subleuasset. ix. k̄. Sūme tri. In lau. oēs āe. Ad mis. offiū. Dicit do. oz. Excita q̄s Epl'a. Ecce dies Ruāge. Cū subleuas. Fe.3.4.z.f. de cō. cū v. Spūs z al. Et si pl'es mis. ō. fuer. cātāde: i hoc anno p̄termittunt. ¶Fra do. G.4. die nouēb. to. cātat his. In lau. oēs āe. Fe.2.4.z sab. de cō. z k̄. fe. p̄termit. ¶Do.2. de.s. marti. et mēo. de sctō: de do. de tri. z pc. Mis. do. dr in cp̄. cū me. de tri. tm̄. Ad altā mis. me. de. s. z de oib⁹ scis. Fe.2.z.4. de cō. Fe.6. de.s. edmūdo. Ad n. t. z ad mis. vs̄ in B. In sab. ad vel. q̄ erūt de do. me. de. s. hugone: de oc. de tri. z pces. Tm̄ in dioces Lincolñ. vel. erūt de. s. hugo ne: q; dup̄. fes. est: z mēo. de oc. de do. z de tri. sub silē tio: z nulla pces. ¶Do.3. de do. Med. k̄. de octa. cū. ij. k̄. de. i. noc. vi. k̄. Obiit virū ix. k̄. Sūme tri. In lau. oēs āe. Fe.2.4.z sab. ō cō. z k̄. fe. p̄termit. Fe.3 de. s. edmū. Ad vs̄ ā. sup p̄. Beᷓs vir cp̄. Iste sctūs. ¶Do. viti. ante aduē. de. s. katherina. Ad. i. vel. fiat mēo. de do. cū ā. Sustinuim⁹ oz. Excita q̄s z expo. euāg. in hoc anno p̄termit. Ad mak. me. de do. cū ān. Cū subleuasset. Fe.3.4.z sab. de cō. cū v. Spūs z al- me z missa do. dr in cp̄. i do. cū mēo. de tri. tm̄. Si fue rint plures mis. do. cantā. in hoc anno p̄termit. Et si acciō. q; due mis. do. q̄ pp̄ris offi. carēt p̄ bꝛeuitate tpis nequeāt in fe. cātari: non est incōueniēs si oino omit. Fe.6. de apo. Ad. ij. vs̄ me. ō. s. ma. ā. Sub tuā

¶Do. i. post. v. kal. nouē bꝛis. Ad vs̄ ān. Bñ⁹ ps. Iām. cp̄. Bñdict⁹ de⁹. k̄. Aspice do. hy⁹. O lux. v. Uespꝛina. I. Uidi dñz se- dētē sup soliū excelsū: et plena erat oīs ꝛra maie- state eius: z ea q̄ sub ipso erant replebāt tēplū. ps. Magr̄. Ne seqn. āe huiūt hist. Uidi do. q̄diu cātat i sab. sup. Mgr̄. vl' ad me. de do. cū ō aliq̄ fes. ix. l'. fit fui. ā. Muro tuo inexpu gnabili circuncinge nos dñe: et armis tue potētie

2. k̄. Esaie 6.a. Dan. 3.d.

ptegat nos sp̄ de⁹ nr. p̄s
Esaie 40.c. Mag. ān. Q.ui celox cōtunes thronos / t abissos itueris dñe rex regū mōtes ponderas: t rā paimo ꝯcludis exaudi nos dñe i gemitib⁹ nr̄is. p̄s Magt
Hier. 14.d. a. Sustinuim⁹ pacē t nō venit dñe sup nos / q̄stuim⁹ bona t ecce turbatio / cognouim⁹ dñe pcta nr̄a ne i eternū trascar̄ nobis de⁹ isrl. p̄ Mgt. ¶ Si vo in. v. do. i mēse nouēb. fore te ptig. tūc repe. ān Q.ui celox. ad vs̄ in sab. v. do. Ad mat. iui. De⁹ rex celestis. Q.ui sedes i throno miſere nob̄. p Yesū. Hac die incipit ezechiel: t leg. vsq; ad aduen. do. q̄ de tēpore agitur. Lectio. i.

Eze. 1.a. ¶ Factū est in tricesimo anno: id est q̄rto q̄nta mēsis cū esse i medio captiuox iurta fluuium chobar apti sunt celi Et vidi visiōes dei in q̄nta mēsis: ipe ē ann⁹ q̄nt⁹ trāsmigratiōis reḡ ioachim. Hec dicit dñs de⁹ / cōuertimini ad me t salui eritis. ¶ Dēs &c. de pphet̄ fini. cū hac clau. ſe

Esaie 6.a. Vidi dñm sedētē sup soliū excelsum t eleuatū: et plena erat oīs terra maiestate ei⁹. Et ea q̄ sub ipso erāt replebāt tēplū. Seraphi stabāt sup illū / ser ale vni: t ser ale alteri Factū est vbū (Et. k. ii. dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotē i terra chaldeox secus flumē chobar Et facta est sup eum ibi manus dñi t vidi: et ecce ventus turbinis. veniebat ab aquilone: t nubes magna t ignis inuoluēs et splēdor i circuitu eius Et de medio ei⁹ q̄si species electri hoc ē de medio ignis. Hec di. ſe. Aspice dñe de sede scta tua: t cogita de nobis inclina de⁹ me⁹ aurē tuā t audi. Aperi ocl'os tuos t vide tribulatiōez nr̄az. v Respice dñe de scto tuario tuo / t de excelso celox hitacl'o tuo. k. iii. Et ex medio eox similitudo q̄tuor aialiū: t hic aspect⁹ eox. Similitudo hois i eis: t q̄tuor facies vni: t q̄tuor pēne vni. Et pedes eox pedes recti: t planta pedis eox q̄si plāta pedis vituli: t scintille q̄si aspect⁹ eris cādētis. Hec. ſe. Aspice dñe q: fcta est desolata ciuitas plena diuitiis: sedet in tristitia dña gentiū. Ps̄ est qui cons

letur eā:nisi tu deus. ℣. Ploratus ploravit i nocte z lachrymę ei⁹ i maxillis ei⁹. Nō. Kria. Nō. ℟c.iiii.

Tre. l.8. ET manus hoīs sub pēnis eox: in ātuor partibus. Et facies z pēnas p quatuor ptes habebant tunctęq; erāt penne eox alteri⁹ ad alterx. Non reuertebant cū icederent sz vnūqdq; āte faciē suā gradiebant. Sīlitudo aūt vult⁹ eox facies hoīs et facies leonis:a dextrz ipsox quatuor. Hec di. ℟.

Esaie 62.b. Super muros tuos hierusalē cōstitui custodes Tota die z nocte nō tacebūt laudare nomē dñi. ℣ Qui reminiscimini dñi ne taceatis:ne detis silentium ei. Tota. Lectio.v.

FAcies aūt bouis a sinistris ipsox ātuor:z facies aq̄le desup ipsox ātuor. Et facies eox et pēne eox extente desuper. Due pēne singulox iūgebant z due tegebāt corpa eox et vnūqdq; eox coram facie sua ābulabat. Ubi erat iperus spūs illuc gradiebant nec reuertebant cū ambularēt. ℟. Muro

Dañ. 3.d. tuo ierpugnabilis circuncinge nos dñe: et armis tue potētie ꝓtege nos sē per. Libera nos de⁹ israel clamantes ad te. Vius. Erue nos i mirabilib⁹ tuis:z da glīaz noi tuo. Li.

Et sīlitudo aīaliū cl.6. et aspect⁹ eox quasi carbonū ignis ardentiū: et quasi aspect⁹ lāpadarū. Hec erat visio discurrēs in medio aīaliū: splēdor ignis z de igne fulgur egrediēs. ℟. Sustinuim⁹ pacē z nō venit: āsiuim⁹ bona z ecce turbatio cognouimus dñe pctā nr̄a. Nō iperpetuū obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cū p̄fib⁹ nr̄is:iniuste egimus/iniq̄tatē fecim⁹. Nō Kria. Nō. In.iii.noc. ℟.

Hiek. 14.d. Dañ. 13.c. Angustie michi sūt vndiq; z q̄d eligā ignoro. Melius est michi incidere in man⁹ hoim:q̄ delinq̄re legē dei mei. ℣ Si enim hoc egero mors mihi est: si aūt nō egero: non effugiā man⁹ vr̄as. Melius.

Esaie 19.d. ℟ Laudabilis ppl's quē dñs exercituum bñdixit dicēs op⁹ manuū mearū tu es Hereditas mea isrl̄ ℣ Bta gēs cui⁹ē dñs de⁹ ei⁹:ppl's quē elegit in hereditatē sibi. Ne. ℟ Misit dñs āgelū suū: z cli

Dañ. 6.f.

sit ora leonū. Et non me
ꝛaminauerūt qꝫ coꝛā eo
iustitia iuēta est i me. ℣.
p.56. Misit deꝰ miam suā ꝛ vi
tā suāaiaꝫ meā eripuit
de medio catuloꝝ leonū.
Esaie Et. ℟. Qui celoꝝ ꝛtines
40.c thronū abyssū intueris
dñe reꝝ regū montes pon
deras terrā palmo cōclu
dis. Exaudi nos deꝰ i ge
mitibꝰ nr̄is. ℣. Nō ei i iu
stificatiōibꝰ nr̄is ꝓsterni
mꝰ ꝑces añ faciē tuam:
sꝫ i miseratiōibꝰ tuis mꝛ
tis. Ex. Glia. Ex. Kc.p.eb.

Ezec. ET aialia ibant ꝛ re-
1.d. uertebant: i silitudi-
nē fulguris choꝛuscātis
cunctꝫ aspicerem aialia
appuit rota vna sup tr̄ā
iuxta ea: q̄tuoꝛ habēs fa-
cies. Et aspectꝰ rotaꝝ: et
opꝰ eaꝝ q̄si visio maris ꝛ
vna silitudo ipsaꝝ q̄tuoꝛ
Et aspectꝰ earū ꝛ opa q̄si
si sit rota in medio rote.
Per q̄tuoꝛ ptes earū eū-
tes ibāt ꝛ nō reuertebāt
cū ābularēt. Statura q̄q
erat rotꝫ ꝛ altitudo ꝛ hoꝛ
ribilis aspectꝰ ꝛ totū coꝛ
pus plenū oculis in cir-
cuitu ipsoꝝ quatuoꝛ.

℣ Dominica.ij.Lectio.

Ezec. QUnq̄ ābularēt aia-
1.e. lia: ābulabāt pariter
et rote iuxta ea. Et cū ele
uarentur aialia de terra:
eleuabant simul et rote.
Quocūq̄ ibat spūs illuc
eūte spū et rote pariter ele
uabantur sequentes eū.
Spūs ei vite erat i rotis
Cū eūtibꝰ ibāt ꝛ cū stanti
bus stabāt. Et cū eleuaꝫ
a tra pariter eleuabāt ꝛ
rote seq̄ntes ea: qꝫ spūs
vite erat in rotis. Lco.ij.

Et simillitudo sup capi-
ta aialiū firmamēti qua
si aspectus chriſtalli hoꝛ
ribilis ꝛ extēti sup capi-
ta eoꝝ desup. Sub firma
mēto aūt pēne eoꝝ recte
alteriꝰ ad alterū. Unūq̄
q̄ duabꝰ alis velabat coꝛ
pus suū ꝛ alterū simili-
ter velabatur. Lectio. iij

Et audiebat sonū alaꝝ
q̄si sonū aquaꝝ multaꝝ:
quasi sonū sublimis dei.
Cū ambularent quasi so-
nuserat multitudinis vt
sonꝰ castroꝝū. Cunctꝫ sta-
rent demittebant penne
eoꝝū. Nā cū fieret voꝝ su
pra firmamtū q̄d erat su-
per caput eoꝝ stabant: ꝛ
submittebāt alas suas.

Et super firmamentum
q̄d erat imminens capiti
eoꝝum quasi aspectus la
pidis saphiri simillitudo

thzoni. Et sup similitudi nē thzoni sil'itudo quasi aspect⁹ hois desuper. Et vidi quasi speciē electri velut aspectum ignis intrisecus p circuitū eius a lūbis eius desuper'. v. Et a lūbis ei⁹ vsq; deoꝛsum vidi q̄si speciē ignis splēdēt'; i circuitu velut aspectū arc⁹ cū fuerit in nube i die pluuie. Hic erat aspect⁹ splendoꝛis p gyꝛum. Lectio sexta.

Ezec. 2e. HEc visio similitudinis gl'ie dñi. In diebus illis. Factū est v̄bū dñi ad ezechielē ꝓpheta: dicēs. Fili hois Ecce ego mittο te ad filios israel ad gentes apostatrices q̄ recesserūt a me. Hec dic. Lectiones p ebdomad

PAtres eoꝛ p̄uaricati sūt pactū meū vsq; ad diē hāc: et filij dura facie t indomabili coꝛde sūt ad q̄s ego mittο te: et dices ad eos Hec dicit dominꝰ deꝰ. Si fortevel ipsi audiāt t si fortе q̄escant q̄si dom⁹ exasperans est. t scient q; ꝓpheta fuerit in medio eoꝛū. Tu g̃ fili hois ne timeas eos neq; metuas q̄si incredули et subuersoꝛes sunt tecū: t cum scoꝛpionib⁹ tu habitas. Tu ergo fili hois audi q̄cūq; loq̄ꝛ ad te: et noli esse exasperās sicut domus exasperatrix ē. Hec.

Dñica tertia. Lectio.i.

APeri os tuum et comede oia q̄ tibi do. Et vidi t ecce man⁹ missa ad me in qua erat inuolutus liber/t expādit illum coꝛā me q̄ erat script⁹ int⁹ t foꝛis: t scripte erant in eo lamētatiōes et carmē et ve. Ezec. 2.d.

Lectio secunda.

ET dixit dñs ad me. Fili hois q̄cūq; inueneꝛis comede. Comede volumē istō t vadēs loq̄re ad filios isr'. Et aperui os meū: t cibauit me volumine illo. Ezec. 3.a.

Lectio tꝛia.

Et dixit ad me. Fili hominis vēter tu⁹ comedet et viscera cōplebunt volumine quod ego do tibi. Et comedi volumē illud et factū est in oꝛe meo tā q̄ mel dulce.

Lectio. iiij.

Dixit aūt dñs ad me Fili hois vade ad domum isr'. t loq̄ris verba mea ad eos. Nō ei ad ppl'm ꝓfundi sermonis: t ignote lingue tu mitteris ad domum israel q̄ nō possis audire sermones Leō. v.

Et si ad illos mittereris ipi audirēt te. Dom⁹ aūt israel nolūt audire te: q nolūt audire me. Dis qppe domus israel attrita frōte ē: t duro corde. Ecce dedi faciē tuā valētiorē facieb⁹ eox t frōtē tuā durioꝛē frōtib⁹ eox. Ꝛc. 6. Ut adamātē t vt silicem dedi faciē tuam. Ne time as eos neq metuas a facie eox q domus exasperās est t dixit dñs ad me Fili hois oēs sermones meos quos loquoꝛ ad te assume in corde tuo t auribus tuis audi. Hec dr.

¶ Lectiones per ebdoth.

Ezec. 3. Et vade t ingredere ad trāsmigrationez ad filios ppli mei t loqueris ad eos: et dices eis. Hec dicit dñs deus. Si forte audiāt t q̄escant: et assūpsit me spūs t audiui post me vocē ꝯmotionis magne bñdicta gl'ia dñi de loco suo t vocem alax aialiū pcutientium altera ad alterā audiui t vocē rotax sequentiū aialia t vocē cōmotiōis magne. Spūs quoq leuauit me t assumpsit me. t abii amarus in indignatione spūs mei. Manus enim dñi erat mecum confortans me. Et veni ad trāsmigrationē t ad aceruū nouarum frugū ad eos q̄ habitabāt iuxta flumen chobar. ¶ Dñica quarta Lectio. i. Ezechielis. iij.

Et sedi vbi illi sedebant: et mansi ibi septē diebus merens in medio eoꝛum. Cū autē pertransissent septem dies: factum est verbū dñi ad me dicens. Fili hominis speculatoꝛem dedi te domui israel: et audies de oꝛe meo verbum: t annūciabis eis ex me. Lcō. ij. Si dicente me ad impiū morte morieris: t non annūciaueris ei neq locut⁹ fueris vt reuertat a via sua ipia t viuat: ipe ipi⁹ i iniq̄tate sua moriet: sanguinē autem eius de manu tua requiram. Lcō. iij. Si aūt tu annūciaueris ipio t ille nō fuerit q̄uersus ab ipietate sua ipe q̄ dē in iniq̄tate sua moriet̄: tu aūt alam tuā liberasti: sz si cōuers⁹ iust⁹ a iustitia sua fuerit: t fecerit iniquitatē: ponā offendiculum coram eo. Ꝛc. iiij. Ipe moriet q nō annunciasti ei. In pctō suo mo-

rietur:ꝛ nō erūt i memoria iustitie eiꝰ quas fecit Sāguinē vero eiꝰ de manu tua requirā. Si autez tu annūciaueris iusto vt nō peccet iustus:ꝛ ille nō peccauerit viuens viuet qꝛ annūciasti ei ꝛ tu animā tuā liberasti. Lectō.v. Et facta est sup me manus dñi ꝛ dixit ad me Ingredere ꝛ includere i medio domus tue. Et tu fili hominis ecce data sūt super te vincula:ꝛ ligabunt te in eis ꝛ nō egredieris in medio eoꝝ. Lectio.vi. Et linguā tuā adherere faciā palato tuo: et eris mutus nec quasi vir obiurgans/qꝛ domꝰ exasperās est. Cū autē locutus fuero tibi aperiam os tuum:ꝛ dices ad eos. Hec dicit dominus deus qui audit audiat:ꝛ qui quiescit quiescat/quia domꝰ exasperans est. ¶ Lectiones per ebdomadam.

Et tu fili homis. Sume tibi laterē et pones eū coꝝā te: ꝛ describes in eo ciuitatē hirl'm Et oꝛdiabis aduersus eā obsidionem ꝛ edificabis munitiōes. ꝛ cōportabis aggerē ꝛ dabis contra eā castra ꝛ pones arietes in gyro. Et tu sume tibi sagittā ferreā: pones eā in murꝝ ferreū int' te ꝛ inter ciuitatē. Et obfirmabꝭ facieē tuā ad eā ꝛ erit i obsidionē ꝛ circūdabis eam. Signū est domui isrl'. Et tu dormies supꝝ latꝰ tuū sinistrū: ꝛ pones iniqtatē domꝰ israel sup eo nūero dieꝝ q̄bꝰ dormies sup illud/ꝛ assumes iniqtates eoꝝ. ¶ Dñica.v. Lectō.i.

Ego autem dedi tibi annos iniqtatis eoꝝ nūero dieꝝ trecēt̄os ꝛ nonagīta dies:ꝛ portabꝭ iniquitatē domꝰ isrl'. Et cū cōpleueris hec: dormies sup latꝰ tuū dexterū secūdo/ꝛ assumes iniquitatē domus iude quadraginta diebus. Hec. Lectō.ij. Et tu sume tibi frumentū ꝛ ordeū/ꝛ fabā/ꝛ lētē ꝛ milliū/ꝛ viciā: ꝛ mittes ea i vas vnū ꝛ facies tibi panes nūero dierū q̄bus dormies sup latꝰ tuū trecentis nonagīta diebꝰ comedes illud. Hec. Lectō.iij. Cibus autē tuꝰ quo vescēris erit in pondere viginti stateres i die. A tēpore vsq; ad tēpus comedes illud. Et aquā i men-

Exe. 4.b.

Exe. 4.a.

ſura bibes ſertã partem hinc a rꝑe vſq; ad ips bibes illud: ⁊ ql ſubcinericiũ ordeaceum comedes illud. Hec dicit. Lcõ. iiij.

Eze. 6.a. Et factꝰ eſt ſmo dñi ad me dicens. Fili hois pone faciẽ tuã ad mõtes iſrael ⁊ ꝓphetabis ad eos ⁊ dices. Mõtes iſrl audite vbũ dñi dei. Hec dicit dñs deus mõtibus ⁊ collibus ⁊ vallibus. Lcõ. v

Ecce ego inducam ſup vos gladium: ⁊ diſperdã excelſa veſtra ⁊ demoliar aras veſtras: ⁊ cõfringentur ſimulachra veſtra: et deiciaz interfectos vros ante idola vra Lectio. vi

Et dabo cadauera filiorũ iſrael añ faciẽ ſimulachroꝝ vroꝝ ⁊ diſpdã oſſa vra añ aras vras in oibꝰ habitatiõibus vris. Urbes deſerte erũt: ⁊ excelſa demolient ⁊ diſſipabũtur. Et iteribũt are vre ⁊ ꝓfrigent ⁊ ceſſabunt idola vra ⁊ ꝓterẽtur delubra vra: ⁊ delebunt opa vra. ¶ Lectiones ꝑ ebdoma.

Eze. 6.b. Et cadet interfectus i medio veſtri ⁊ ſcietis quia ego dñs. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cũ diſpſero vos in terra: ⁊ recordabunt mei liberati vri in gẽtibꝰ ad quas captiui ducti ſunt. ql cõtriui cor eorũ fornicans ⁊ recedens a me. et oculos eorũ fornicantes poſt idola ſua. Et factus eſt ſmo dñi ad me dicẽs. Et tu fili homis hec dicit dñs deꝰ terre iſrl. Finis venit: venit finis ſup quatuor plagas tre. Nũc finis ſup te: ⁊ emittã furorem meũ: ⁊ iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponã ꝓtra te oẽs obprobria tuas. Ezech. 7.

¶ Incipiũt expõnes euãg. dñicaliũ cũ orationibꝰ ⁊ ãis. a do. prima poſt tri. vſq; ad aduẽ. dñi. ¶ Do. ꝑma poſt feſt. ſ. triñ. oro.

Deus in te ſperantiũ fortitudo: adeſto ꝑpicius inuocatiõibꝰ nris et ql ſine te nichil poteſt mortalis infirmitas: ꝑſta auxiliũ gre tue: vt in exequendis mãdatis tuis ⁊ voluntate tibi ⁊ actione placeamꝰ. ꝑ. ¶ Scõm lucã.

In illo rpe. Dixit ieſꝰ diſ. ſ. parabolã hanc. Luc. 16.a

Hõ ꝙdam erat dies ⁊ induebat purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabat quotidie ſplẽdide. Et erat quidã men

dicus nosse lazarus / q̄ iacebat ad ianuā eius vlcerib⁹ plenus. Et reliqua.

Omelia bri gre[illegible] k. vii.

Nonnulli putāt p̄cepta veteris testamenti districtiora esse q̄ noui. Sz hi nimiꝝ ip̄rouida ꝯsideratione fallūtur. In illo em̄ nō tenacia: sz rapina multat. Ibi res iniuste sublata restitutiōe quadruplici punit. Hic autē diues iste non abstulisse aliena reꝑhendit: sed ꝓpria nō dedisse: nec dicit q̄ vi quempiā oppressit sed q̄ i acceptis reb⁹ se extulit. k. viii.

Incergo sūmope colligēdū est qua pena mulctād⁹ sit q̄ aliena diripit: si inferni dānatione pcutit q̄ ꝓpria nō largit. Nemo itaq̄ secuꝝ se estimet dicens. Ecce aliena nō rapio: sed ꝯcessis licitereb⁹ vtor. Q. diues iste non idcirco punit⁹ est q̄a aliena abstulit sz q̄ acceptis reb⁹ semetipsū male dereliquit. Hoc quoq̄ fuit qđ hunc inferno tradidit: q̄ in sua felicitate timidus non fuit: quia percepta dona ad vsum arrogantie inflexit: q̄ viscera pietatis ignorauit quia peccata sua redimere: etiam cū sibi abundarer p̄ciū noluit. Lctō. ix.

Sunt nonnulli q̄ cultū subtiliū: pꝛecioſarūq̄ vestiū nō putāt esse pctm̄. Q. đ si videlicet peccatū nō esset: nequaq̄ sermo dei tā vigilāter exprimeret q̄ diues q̄ torquet apud inferos: byſſo atq̄ purpura idut⁹ fuisset. nemo q̄ppe vestimēta p̄ciosa nisi ad inanē gl'az q̄rit videlz vt honorabiliꝛ ceteris esse videat. Nā q̄ ꝓ sola inani gl'ia vestimētū p̄cios⁹ q̄rit res ipa testatur q̄ nemo vult ibi p̄ciosis vestibus indui vbi ab aliis ñ possit videri. Q. uā culpā possum⁹ meli⁹ etiā er diuerso colligere: q̄ si abiectio vilis vestimenti ꝙtus nō esset / euāgelista vigilāter de iohanne nō diceret / erat indut⁹ pilis camelor. ān. Pater abꝛa hā miserere mei et mitte lazar ꝙt intīgat extremū digiti sui in aquam vt refrigeret linguā meā. ps. Bñd⁹. Aldvel. ān. Fili recordare q̄ recepisti bona in vita tua: z lazarus similiter mala. ps. Magt.

Luce. 16. f.

Ibid.

¶ Dñica secunda. Ofa.

SAncti tui nomis domine timorē pariter et amorē fac nos habere perpetuū qr nūq̄ tua gubernatiōe destituis q̄s in soliditate tue dilectionis instituis.p. Secr̄ mutā.

Luce 14.d. IHil.tē.Dixit ie.discipulis parabolā hāc. Hō q̄daz fecit cenā magnā:z vocauit multos. Et reliq̄ Dñi.d.gregō. Lec.vij.

QUais iste hō est nisi ille de quo per ꝓpheta dicit: Et hō ē q̄s cognouit eū: Qui fecit cenā magnam qr sacietatē nobis interne dulcedinis ꝓparauit. Qui vocat multos: sed pauci veniūt/qr nōnūq̄ ipi q̄ ei p fidē subiecti sūt eterno ei⁹ conuiuio male viuēdo ꝓtradicūt. Misit aūt seruū suū hora cene dicere invitatis vt venirēt. Quid hora cene nisi finis est mūdi. In quo nimirū nos sum⁹ sicut iam dudū paul⁹ testat dicēs. Nos sum⁹ i q̄s fines scl'orū deuenerūt. Tu l.vij.

SI ergo iam hora cene est cum vocamur tanto min⁹ debem⁹ excusari a conuiuio dei q̄to ꝓpiquasse iā cernim⁹ finē scl'i. Quo essi pensem⁹ qr nichil est qđ restat: eo debemus ptimescere: ne tēpus gr̄e qđ ꝓsto est peat. Idcirco aūt hoc conuiuiū dei/nō prādiū sz cena vocat qr post prandiū cena restat/post cenā vero cōuiuiū nullū restat. Et qr eternū dei conuiuiū nobis in extremo parabitur rectum fuit vt hoc nō prandiū sz cena vocaret. Lec.ix.

SEd quis per hūc seruum qui a patre familias ad invitandū mittitur: nisi ꝓdicatorū ordo signat? De quo videlicet ordine q̄uis adhuc indigni existim⁹: q̄uis peccatox pōderibus grauamur/z nos tñ in istis diebus sum⁹. Et cū de edificatione vr̄a aliq̄d vobis loq̄r: hoc est qđ ago. Seruus essi sū sūmi patrisfamilias: cū vos admoneo ad cōtēptū seculi invitare vos venio ad cōuiuiū dei. Nemo me ꝓpter me hoc in loco despiciat. Et si ad invitandū nequaq̄ dignus appareo: sed tamen sunt delitie quas ꝓmitto. ā. Hō qui dā fecit cenā magnam z vocauit multos z misit seruū suū hora cene dicere invitatis

Luce 14.d

vt venirent qz oia parata sunt alia. ꝑs Bñ⁹. Ad
Luce 14.e. ves. ān. Exi cito i plateas z vicos ciuitatis: z pauperes ac debiles: cecos z claudos compelle intrare vt impleatur domus mea alleluia. ꝑs Magr.

¶ Dñica tertia. Oratio.

Deprecationem nostram quesum⁹ domine benignus exaudi: z quibus supplicandi prestas affectum: tribue defensionis auxiliū. ꝑ dñm

¶ Secundum lucam.

Luce. 15.a. In illo tpe. Erant appropinquātes ad iesuz publicani z pctōres: vt audirēt illū. Et reliq.

Dñs. bri grego ꝓc. vu.

Audistis in lectiōe euāgelica frēs mei: qz pctōres z publicani accessert ad redēptorē nr̄m: z non solū ad loquendū sz ertiā ad conuescēdum recepti sunt. Quod videres phariseī dedignati sunt. Ex qua re colligite quia vera iustitia cōpassionē hz falsa iustitia dedignatione. Quis z iusti soleāt recte peccatorib⁹ indignari. Sed aliud est qđ agitur typo superbie: aliud quod agitur zelo disciplīne. De dignātur eresm sed non dedignantes. Despiciunt: sed nō despicientes psecutionē cōmouēt: sed amātes. Qz si fortis ire patiōes exagerāt per disciplinā tm intus dulcedinē p charitatē huāt. l. 8.

At contra hi q̄ de falsa iustitia supbire solent ceteros quosq; despicitur: nulla infirmātib⁹ mia cōdescēdūt / z q̄ pctōres se eē nō credūt eo deteri⁹ pctōres fiūt. De q̄z pfecto numero phariseī extiterant: q̄ diiudicātes dñz q; pctōres susciperet arēti corde ipm fōtē mie reprehendebāt. sed qz egri erant / ita vt egros se esse nescirēt: quatenꝰ qđ erāt cognoscerēt / celestis eos medicus blādis fomētis curat. Benignū paradigma obiicit: z in eorū cordib⁹ vulnerꝫ tumorē premit. Sit nāq; Quis ex vobis hō q̄ habz cētū oues z si perdiderit vnam ex illis / nonne dimittit nonaginta nouem in deserto: z vadit ad illam q̄ perierat donec inueniat illam Tu autem. Lectio nona.

Luce maria dispensatione pietatis simi-

litudinem veritas dedit: quã ꝛ i semetipso hõ recognosceret ꝛ tñ hec specialiter ad ipm auctorẽ oim ptineret. Q. ei cẽtenari⁹ numer⁹ est pfect⁹ ipse cẽtũ oues habuit cũ ãgelorũ substãtiã ꝛ hoim creauit. Sz vna ouis tũc plit qñ peccãdo homo pascua vite dereliqt. Dimisit autẽ nonagitanouẽ i deserto: qz illos sũmos angelorũ choros reliqt in celo. Cur aũt celũ desertũ vocat nisi qꝫ derelictũ? Tũc aũt celũ hõ deseruit: cũ peccauit. Tu. ã

Luce. 15.a. Quis ex vobꝭ hõ q̃ hz cẽtũ oues: ꝛ si pdiderit vnã ex illis: nõne dimittit nonagitanouẽ in deserto / et vadit ad illaz q̃ perierat: donec iueniat illã all'. ps

Luce. 15.b. Bñ⁹. Sid vñ. ã. Que mulier hñs dragmas decẽ: ꝛ si pdiderit dragmã vnã / nõne accẽdit lucernã ꝛ euertit domũ ꝛ querit diligẽter donec inueniat? ps.

Magt. C. Dñica. iiii. Oꝛ

QRotector in te sperãtium de⁹ sine quo nichil est validũ: nihil sctũ multiplica sup nos miaz tuã vt te rectore te duce sic trãseam⁹ p bona tpalia vt nõ amittam⁹ eterna. Per ð. Sequẽtia luce.

IN illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Estote misericoꝛdes sicut ꝛ pr vester misericoꝛs ẽ. Etc. Luc. 6.

Ser. ercõ. ve. be. ps. ꝛc. vii.

Misericoꝛs est dns supingratos ꝛ malos vel multiplici scz sua mia q̃ eriaz iumẽta saluat ꝛ palia bõa largiendo: vel ad celestia dona singulari gꝛa / qua electos selũ gl'ificat ispirãdo. Sed siue hoc siue illud: siue vtrũq; intelligas magna dei bonitate fit q̃ nobis imitãda ꝓponit: si filii dei esse volum⁹. Nolite iudicare: ꝛ nõ iudicabimini. Duo aũt sunt: in q̃bus temerariũ iudiciũ cauere debem⁹. Cũ incertũ est quo aio ꝺd factum sit: vel cũ incertũ est q̃lis futur⁹ sit / q̃ nũc vel bon⁹ vel mal⁹ apparet. ꝛc. vii.

NOlite cõdemnare: ꝛ non cõdẽnabimini. Hoc loco nobis nihil aliud precipi estimo: nisi vt ea facta q̃ dubiũ est quo aio fiãt i meliorẽ partẽ interpremur. Q. ð ei scriptũ est. Ex fructib⁹ eoꝛum cognoscetis eos: de manifestis dictũ est q̃ nõ possũt

bono aīo fieri/sicut sunt stuprā et blasphemie vel furta/vel ebrietates/t si qua sunt silia:de qb⁹ iudicare nobis pmittit. Dimittite: et dimittemini. Date:t dabit vobis. Dimittere nos iniuriā dare bñficia iubet: vt t nobis pcā dimittant t vita det eterna. Qua sentētia breui sz eximia cūcta q̄ latissime de ꝙuersando cū inimicis mādauerat:ꝓphendēdo concludit. Lu.vi.

Mensurā bonā t ꝓfertā t coagitatā t superefluentē dabūt i sinū vr̄m. Huic simile ē qđ alibi dr:vt t ipi recipiātvos in eterna tabernacula. Nō em̄ pauperes ipi sed xp̄s his mercedē: q̄ elemosynā fecere redditur⁹ est. Quā tñ in sinū dare dñr q̄ promerendi illis occasionē dedere cū vel egentes misere vt improbe seuientes fortiores sunt:t tolerati patiētia t beneficio sustentati:t ad ipsam aliquotiēs fidē dulci gra ꝓuocati. Eadē q̄ppe mēsura qua mēsi fueritis remetiet vob;. Potest hoc nō solū de elemosina:sed de oib⁹ q̄ mēte manu:lingua gerimus accipi. Ān. Estote ergo misericordes q̄ et pater vester misericors est dicit dñs. ꝑ. Bñdicti⁹. Ad ves. Ān. Nolite iudicare vt nō iudicemini:i quo enim iudicio iudicaueritis/iudicabimini dicit dñs. ꝑs. Magt.

Luce. 6.f.

Mat. 7.a.

¶ Dominica quinta. Oco

Oꝛ nobis dñe q̄s: vt t mundi cursus pacifice nobis tuo ordie dirigatur:t eccl'ia tua tranquilla deuotione letetur ꝑ. Secundum lucam.

In illo tēpore. Cū turbe irruerunt ad iesuz vt audirent verbū dei:et ipse stabat secus stagnuz genezareth. Et reliqua.

Luce. 5.a.

Sermo ex cōmētario vene. bede pbr̄i. Lectio. vii.

Stagnū siue mare:ꝓsens seculū designat. Dñs vero secus mare stat postq̄ vite labētis mortalitatē deuincēs i ea qua passus est carne stabilitatē perpetue q̄etis adiit. Turba rū ꝙuentus ad eū: gētiū in fide ꝙcurrentiū typus est. Et vidit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnū posite circūcisionē t pre putiū figurāt. Quas bñ

dñs vidisse perhibet: qz in vtroq; ppto nouit dñs q̄ sūt ei⁹: eozūq; coz a fluctib⁹ seculi hui⁹ ad futurę vite tranq̄llitatē quasi ad soliditatē litoris vidēdo hoc est misericoziter visitādo prouehit. ℣. vii.

PIscatozes autem descenderant: et lauabāt retia sua. Piscatozes sunt eccl'ie doctozes: qui nos rete fidei comprehēsos: t de ꝓfundo ad lumē elatos quasi pisces litori: sic terre viuētiū aduehūt. Quasi eñ quedā retia piscantiū sunt cōpiexe predicantiū dictiones: q̄ eos quos ceperint in fide nō amittāt vnde t retia quasi retinentia sunt vocata. Sz hec retia modo relaxātur in capturā/ modo lota plicant: qz nō ome tēpus est habile doctrine: sed nūc eraranda lingua doctoris: nūc suimet cura gerēda. Lcō. ix.

AScendēs aūt i vnā nauim que erat symonis rogauit eū a terra reducere pusillū: t sedens docebat de naucula turbas. Nauis simōis est eccl'ia primitiua de q̄ docebat turbas/ qz de auctozitate ecclesie vsq; hodie gentes ad celoziū regna inuitat. Ut cessauit aūt loq̄: dixit ad simonē. Duc in altū: t laxate retia vestra in capturā. Quod ꝑmo rogauit simonē nauē a terra reducere pusillū: significat vel tēperate vtēdum verbo ad turbas vt nec terrena eis ꝓcipiant: nec sic a terrenis in ꝓfunda sacramentoziū recedatur vt ea penit⁹ nō intelligāt vel pzi⁹ in ꝓmis regionibus gentiū predicādū Ut quod dixit itē petro: duc in altū t laxate retia vestra i capturā ad remotiozes gētes quib⁹ postea predicādū est ꝓmeat ān. Ascendēs iesus in nauem t sedēs docebat turbas alt'. ℣. Bñd⁹. Ad vesān. Preceptoz p totā noctē laboziātes nichil cepim⁹: i vbo aūt tuo laxabo rete. ℣. Mgt. ℭ Do. vi. oz

DEus qui diligentib⁹ te bona inuisibilia preparasti: infunde coz dib⁹ nr̄is tui amoris affectū vt te in oib⁹ et sup oia diligētes: ꝓmissiōes tuas q̄ ome desideriū superant ꝓsequamur. Per dñm. Secūdum matheū

Luce f.a.

Luce f.b.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis: quia nisi abundauerit iustitia vestra plusq̄ scribarum et phariseorum: nō intrabitis i regnum celorum. Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis tractatibus. Lectio septima. Iustitia phariseorū est vt non occidant. Justitia eorum qui intraturi sunt in regnum dei est: vt non irascantur. Minimū ergo est nō occidere: & qui illud soluerit minim⁹ vocabitur in regno celorū. Qui autem illud impleuerit vt non occidat: non continuo magnus erit & aptus regno celorum: sed tamē ascendit in aliquez gradū. Perficiet autē si nec irascit. Quod si perfecerit: multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non irascamur nō soluit legē vt non occidamus: sed implet poti⁹ vt & foris dum nō occidimus: intus dū nō irascimur innocentiā custodiamus. Lectio. viii. Audistis q̄ dictum est antiq̄s. Nō occides. Qui autē occiderit: reus erit iudicio. In lege enim iudicabatur vt qui aliū occidebat: et ipse occideretur. Ego autem dico vobis: id est ego nouus homo vobis nouis noua loquor. Qui em̄ irascitur fratri suo: re⁹ erit iudicio. Uidendū est quantum interfit inter iustitiam phariseorū & christianorū: q̄ introducit in regnū celorū. Ibi em̄ occisio: reum facit iudicio. Hic autē ira reū facit nichilominus iudicio. Qui aūt dixerit fratri suo racha: reus erit cōsilio. Racha enim grece: hebraice dicit cenos id est inanis & vacuus quem possum⁹ vulgata iniuria absq̄ cerebro nuncupare. Sed si de ocioso sermone reddituri sumus rationē: q̄nto magis de ?rumelia? Lxx. Signanter additur q̄ dixerit frī suo racha. Frater em̄ noster nullus est: nisi q̄ eūdem nobiscū habet patrē. Cū ergo similiter credat in deū et r̄pm dei nouerit sapientiam: qua rōne stultitie elogio denotari pōt: Quid īter est aūt inter reū iudicio/ & reū ?silio/ & reū gehen-

ne ignis: Nã hoc postremũ gũissimũ sonat: z admonet gradꝰ quosdã factos a leuioribꝰ ad gũiora: dõec ad gehẽnã ignis veniret. Et ideo si leuius est reũ esse iudicio ꝗ reũ esse cõsilio. Itẽ si leuius est reũ esse consilio ꝗ reũ esse gehẽne ignis oportet vt leuꝰ esse intelligat ira sci fratri ꝗ dicere racha. Et rursus leuꝰ esse dicere racha ꝗ dicere fatue. Nõ eñ reatus ipe haberet gradũ nisi gradatim etiã pcrã ꝓmemorarent.

Mat. 5.c. Tu. ã. Audistis qz dictũ est antiqs nõ occideris/q autem occiderit reus erit iudicio. ℞s Bñ. Ad ves.

Mat. 5.d. ãnSi offers munus tuũ ante altare z recordatus fueris qz frat tuꝰ hz aliqd aduersũ te: relinq ibi munus tuũ ante altare z vade pus reconciliari fri tuo. z tũc veniẽs offeres munꝰ tuũ alta. ℞ Agt.

¶ Dominica.vij. Oratio

DEus virtutũ cuius est totũ qd est optimũ: insere pectoribꝰ nris amorẽ tui nois z psta in nobis religiõis augmentũ. vt q sũt bona nutrias ac pietatis studio q sunt nutrita custodias. Per.

¶ Secundum Marcum.

IN illo tpe. Cuz turba multa esset cum iesu nec haberẽt qd mãducarẽt: cõuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbã/qz ecce iaz triduo sustinent me nec habent qd manducent. Etc. Ser mo et cõ. ve. be. ꝓsby. l. 7

Mc 8.a.

In hac lectiõe ꝓsideranda est in vno eodẽq redẽptore nro distincta operatio diuinitatis z humanitatis atq erroz euincis q vnã tantũ in xpo opationem dogmatizare presumit procul a xpianis finibus expellendꝰ. Quis eñ nõ videat hoc qd sup turbã miserek dñs ne vl inedia vel vie lõgioris labore deficiat affectum esse z ꝓpassionẽ humane fragilitatis. Qd vero de septẽ panibꝰ z pisciculis paucis quatuor milia hoim satiauit diuine opus esse virtutis. Mistice aũt hoc miraculo designat: q viã pñtis seculi aliter incolumes trãsire nequiuimus nisi nos gratia redẽptoris nostri: alimẽto sui verbi reficiat. Octãus.

Hoc vo typice inter hãc

refectionē ꝛ illam quinq; panū ac duoꝝ piſciū diſtat: qđ ibi ſcā veteris teſtamēti ſpūali gꝛa plena eſſe ſignata eſt. Hic autē noui veritas ac gꝛa teſtamēti fidelib⁹ miniſtranda mōſtrata. Sane vtraq; refectio in monte celebꝛata eſt: vt alioꝝ euāgeliſtarū narratio declarat ḋa vtriuſq; ſcꝛiptura teſtamēti recte ītellecta altitudinē nobis celeſtium ꝓceptoꝝ mādat ꝛ ꝓmiſſoꝝ. Utrāq; altitudinez xp̄i q̄ eſt mōs domus dñi i vertice montiū cōſona voce ꝓdicat. Qui eſt edificatam ſup ſe ciuitatem ſiue domū dñi: id eſt eccleſiaz in alta bonoꝝ extollit operū ꝛ cūctis manifeſtam gentib⁹ exhibet: ipſe hāc ab infimis delectationib⁹ abſtractam pane celi refi cit/atq; ad appetitum ſuperne ſuauitatis dato pignoꝛe cibi ſpiritualis accendit. Lectio nona.

MIſereoꝝ inquit ſup turbam qꝛ ecce iam triduo ſuſtinent me: nec habent qđ māducent. Et ſi dimiſero eos ieiunos i domū ſuā deficiēt in via. Quare triduo turba dñz ſuſtinuerit: matheus exponit plenius qui ait. Et aſcēdens in montē: ſedebat ibi. Et acceſſerūt ad eū turbe multe: habentes ſecū mutos/cecos/claudos/debiles/ꝛ alios multos: ꝛ ꝓiecerunt eos ante pedes ei⁹ ꝛ curauit eos. Turba ergo dñz ſanatione infirmoꝝ ſuoꝝ triduo ſuſtinet: cū electi q̄q; fide ſcē trinitatis lucidi dño ꝓ ſuis ſuoꝝq; peccatz anime videlicet lāguoꝛibus pſeueranti inſtantia ſupplicant. Ān. Miſereoꝝ ſuper turbaz: qꝛ ecce iam triduo ſuſtinent me nec habent qđ manducent et ſi dimiſero eos ieiunos: deficiēt in via alīaq;. Bñ dictus. Ad veſpe. Ān. Et accipiens ieſus ſeptē panes gꝛas agens fregit et dedit diſcipl'is ſuis vt apponerent: ꝛ apposuerunt turbe alīaq;. Magnifi. Mar. 8.a. Ibid.

¶ Dominica. viij. Ofo.

DEus cuius ꝓuidētia in ſui diſpoſitione non fallitur: te ſupplices exoꝛamus/ vt noxia cuncta ſubmoueas: ꝛ omnia nobis ꝓfutura concedas. Per dñm noſtrū.

¶ Secūdum matheum.

Mat. 7.b.

IN illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Attēdite a falsis ꝓphetis qui veniunt ad vos in vestimēris ouiū: intrīsec⁹ aūt sūt lupi rapaces. Et reli.

Omelia origenis. lec. vij.

QUod paulo supius fratres charissimi dñs nr ie sus xps spaciosam t larā viam nomiauit. hoc nūc apertius falsos ꝓphetas ostendit: per quos multi in perditionem abminabilem abierunt. Qui primo in iudea multi apparuerunt: et modo perfidia totum impleuerunt mundum. Sed illi q̄ pri⁹ falsi prophete fuerūt verissimos domini prophetas vsq; ad mortem persecuti sūt sicut hieremiā et micheam / alios q; multos. Isti autem nunc falsi prophete et falsi christiani / qui sunt veraces christianos sine misericordia persequuntur et opprimunt: aliquando si detur copia etiam gladiis sine intermissiōe aut suis prauis morib⁹ t exemplis. Idcirco omnes preueniens dominus adhortatur dicens. Attēdite a falsis ꝓphetis. I. viij

ATtendite diligenti⁹ obseruate cautius vt non seducamini vt nō circumueniamini vt non fallamini. Attendite ergo: hoc est considerate: qr non sunt oues sed lupi in vestimēto ouium. Qui a nō sunt religiosi / sed irreligiosi i figura religiositatis. Qi nō sunt xpiani sed veritate vacui xpiano; psecutores. Attendite a falsis ꝓphetis q̄ veniunt ad vos / in vestimēntis ouium intrinsec⁹ autē sunt lupi rapaces. Ipsos t beatus paulus apostolus ad ephesios loq̄ns designabat dicens. Scio enim quia post decessum meum introibunt in vobis lupi graues: lupi rapaces.

Lectio nona.

LUpi enim rapaces nominantur omnes infideles heretici: q̄ grauiter sanctam ecclesiam opprimunt t persequuntur vel molestare frequētant. qui sine misericordia rapere et coacerua re non desinunt. Aliquā do pecunie irruunt alie ne: aliquando in ipsos pecuniarū dños. Multo magis satagunt alias re-

pere: et secū miserabiliter deducere. Et vestimentū ouiū habere dicunt: eo q nomē habeant xp̄ianitatis vel q assimilant se ministris iustitie figurā religiositatis mētientes. Per xp̄ianū itaq nomen multos seducere nituntur dulcib⁹ sermonibus: multis scandalū inferentes. Isti sūt de quib⁹ ait apostolus. Per suos dulces sermones et blandos seducūt corda innocentiū. Sed ex fructib⁹ eorū cognoscet eos. Tu. Attēdite a falsis prophetis q̄ veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructib⁹ eorum cognoscetis eos. ℟. Benedictus. Ad vesp. Non omnis q̄ dicit michi dñe dñe intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est / ipse intrabit in regnum celorum alla.

Mat. 7.b.

Mat. 7.c.

℟. Magt. ℣ Do. ix. Oto.

Argire nobis dñe q̄sumus semper spm cogitandi que recta sunt propicius et agendi: vt qui sine te esse non possumus: secundum te viuere valeam⁹. p. S. Lucā. xvi.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis parabolā hanc. Hō quidā erat diues q̄ habebat villicum t hic diffamat⁹ est apud illum quasi dissipasset bona ipsi⁹. Et reł. Omeł. venera. bede pbri. Lctō vii.

Luce 16. a.

Ad clemētiam nos dñs t saluator nr̄ hortat sub exēplo villici t debitoris dñi sui: vt si dimittimus debitoribus nr̄is: dimittātur et nobis debita nostra. Diues aūt iste q̄ habebat villicū dñs ipse est ihesus xp̄us: cuius villici id est dispensatores sunt oēs fideles in scta ecclesia. Erules ei t peregrini sumus in hoc mundo: et hic non habemus hereditatem. Sed que in presenti videmur habere ad dispensandum nobis commissa sunt non ad possidendum: noster autē municipatus: vt ait paulus in celis est. Lectio. viii.

In villico ergo isto quem dominus suus eiiciebat de villicatione et laudauit eum quia futuram sibi vitam prosperet: non omnia debemus ad imitādum su-

mere. Non enim aut dño nostro facienda est in aliquo fraus: vt de ipa fraude nos elemosynas posse facere sperem⁹: aut eos qui nos recipiant in eterna tabernacula: id est sanctos angelos tanq̃ debitores esse dñi dei nri fas est intelligẽdi cũ fideles quiq̃ sicut dixim⁹ in sancta ecclesia significentur in villico. Si ergo laudatur a dño / villicus q̃ fraudem faciebat quãto amplius placẽt domino deo qui secundum eius preceptum bona sua fideliter dispensant. Lectio nona.

QUi ergo iurta hui⁹ serui exemplum sedulo reiiciende villicationis: id est vltimum temporis sui diẽ et rationis reddẽde tẽpus ,puiderit facile terreno⁹ q̃ oim delectatione simul et dilectione nudatus plus sibi de amicis conquirendis / in futuro: q̃ de diuitiis in ꝑsenti colligẽdis ,pspicere necessariũ ducit: quia ablata villicatione fodere nõ valemus / q̃ finita hac vita in qua laborare ,peterna debem⁹: nequa q̃ postea bene ꝙuersatio nis fructum licet inqrere Sed illo tunc tẽpore mẽdicare confusio est: illo scilicet pessimo gñe mendicãdi quo ille virgines fatue q̃ hic pro opib⁹ suis mercedẽ humane laudis / percipiebant mendicasse referunt. ãn. Dixit dñs villico: quid hoc audio de te: redde rationem villicationis tue all'a. Ps. Benedictus. Ad vesp. ãn. Quid faciã quia domin⁹ me⁹ aufert a me villicationẽ fodere non valeo: mendicare erubesco / scio q̃d faciam vt cũ amot⁹ fuero a villicatione: recipiãt me in domos suas. Ps. Magñ. Dñica.x. Oratio.

QUeant aures misericordie tue dñe ꝑcibus supplicantiũ: et vt petẽtib⁹ desiderata ꝙcedas fac eos q̃ tibi placita sũt postulare. Per dominũ nostrum. Scõm Lucam. Luce 19.g.

IN illo tpe. Cum appropinquaret iesus hierlm: videns ciuitatem fleuit super illam dicens. Q. si cognouisses et tu. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Lectio. vij

QUod a flente domino illa hierosolymoꝛũ sub-

6189 Col 304 1893

uersio describatur que a vespasiano et tyto romanis principibus facta est nullus qui hystoriã euersiõis eiusdem legit ignorat. Romani enim principes denũciantur cum dicitur. Quia venient dies in te ⁊ circundabũt te inimici tui vallo/ ⁊ circundabunt te ⁊ coangustabunt te vndiq; /et ad terram prosternent te/ et filios tuos qui in te sunt. Hoc quoq; quod addit. Et non relinquent in te lapidem super lapidem: etiam ipsa eiusdem ciuitatis transmigratio testatur. Quia dum nũc in eodẽ loco constructa est: vbi extra portam crucifixus fuerat dominus: por illa hierusalem vt dicitur fundit9 est euersa. t.viij.

De Jerusalẽ ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata subiungitur. Eo q̃ non cognoueris tempus visitationis tue. Creator quippe omnium per incarnationis sue mysterium hanc visitare dignatus est. Sed illa timoris et amoris illius recordata nõ est. Sed querendum prius est q̃d sit quod dicitur. Videns ciuitatem fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses ⁊ tu. Fleuit etenĩ pius redemptor ruinã perfide ciuitatis quã ipsa sibi non cognoscebat esse venturam. Cui a flẽte domino recte dicitur. Quia si cognouisses ⁊ tu subaudi scilicet fleres: q̃ modo: quia nescis quod imminet exultas. Unde et subditur. Et quidem in hac die tua: que ad pacẽ tibi. Cum enim se carnis voluptatibus daret: et ventura mala nõ prospiceret: in die sua que ad pacem ei esse poterãt habebat. Tu autem. Lec.lx

Cur vero p̃sentia bona ad pacem habuerit: manifestatur cũ subditur. Nunc autem abscõdita sunt ab oculis tuis. Si enim a cordis eius oculis mala que imminebant abscondita non essent: leta in presentibus prosperis non fuisset. Cuius mor etiam pena que de romanis (sicut predixi) principibus imminebat adiũcta est. Qua descripta quid dominus fecerit subdit: quia ingres-

sus templum cepit ejicere vendentes et ementes de illo dicens illis. Scriptum est quia dom⁹ mea domus oratiōis est. Uos autem fecistis illā speluncam latronū. Q.ui enim narrauit mala ventura/et protinus templū ingressus est:vt de illo vēdentes et ementes ejiceret:profecto innotuit: qz ruina populi maxime ex culpa sacerdotum fuit. Antiph. Cum appropinquaret dominus hierusalem: videns ciuitatem fleuit super eam / et dixit quia si cognouisses et tu quia venient dies in te:t circundabūt te / et coangustabūt te vndiqz: et ad terram prosternent te/eoqz non cognoueris tempus visitationis tue alleluya℘s. Benedictus. Ad vesperas. ān. Scriptum est enim: quia dom⁹ mea domus oratiōis est cunctis gētibus :vos autem fecistis illam speluncam latronum: et erat quotidie docens in templo. Psalmus. Magnificat.

Dominica.xi. Oratio.

Deus qui omnipotētiam tuam parcendo maxime et miserando manifestas : multiplica super nos gratiam tuā/ vt ad tua promissa currētes / celestium bonorum facias esse cōsortes. Per dominum nostrum iesum christū. Secundum lucā.

In illo tempore. Dixit iesus ad quosdam qui in se confidebant tanqz iusti et aspernabant ceteros parabolam istā:dicens. Duo hoies ascenderunt in tēplū vt orarent: vn⁹ phariseꝰ/et alter publican⁹. Et reliqua. Luce 18.b.

Sermo ex cōmentario venerabilis bede pbri. Lc.vij.

Quā parabolam dominus qua semp orare t nō deficere docebat:ita concluſit vt diceret / veniente iudice difficile in terra fidem reperiendam:ne quis sibi forte de supuacua fidei cogitatione vel etiam confessione blandiretur mox altera iuncta parabola:diligenti⁹ostendit a deo fidei non verba eraminanda: sed opera. Inter que nimiꝝ opera maxime regnat humilitas. Publicanus humiliter orans/ad illa prefate vidue: hoc est ecclesie

membra pertinet. De q̃bus supra dicitur. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se: Pharisseus autem merita iactans ad ea de quib⁹ terribilis in cõclusione sententia subditur. Uerumtamen filius homis veniens putas inueniet fidez in terra. Tu. Lectio. vii.

PHarisseus stans hec apud se orabat. Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum: raptores / iniusti / adulteri: velut etiam hic publican⁹. Quatuor sũt species quibus omnis rumor arrogantium demõstratur. Cum bonum aut a semetipis se habere existimant: aut si sibi datuz desuper credũt: pro suis se hoc accepisse meritis putant: aut certe cum iactant se habere quod nõ habent: aut despectis ceteris singulariter videri apperũt habere quod habent. Qua pharisseus iste iactantie peste laborasse deprehenditur: qui idcirco de templo absq; iustificatione descendit: quia bonorum operum merita sibi quasi singulariter tribuens: oranti publicano se p̃tulit. Tu autem domine. Lectio. ix.

IEiuno bis in sabbato: decimas do omnium que possideo. Ezechiel propheta de ostensis sibi celi aialibus scribit. et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsorum quattuor. Corpora quippe aialium idcirco plena oculis describuntur: q; sanctor; actio ab oi parte circunspecta est bona desiderabiliter preuidens mala solerter cauens. Sed nos sepe dũ aliis reb⁹ intendim⁹: fit vt alia negligamus: ibi pro culdubio oculum nõ habemus. Nam ecce pharisseus ad obtinendã abstinentiam / ad impendendam misericordiam: ad referendas deo gratias oculum habuerat: sed ad humilitatis custodiam / non habebat. Et quid p̃dest quod contra hostiũ insidias pene tota ciuitas caute custoditur: si vnum foramen apertum relinquitur vnde ab hostibus intretur. Duo homines ascenderunt in

Luce 18. b.

templum vt orarent: vn⁹ phariseus et alter publicanus. descendit hic iustificatus in domū suam ab illo alleluya. ℣s. Benedictus. Ad vesperas An.

Luce 18.b. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suū dicens deus propici⁹ esto michi peccatori. ℣. Magnificat

℣ Dominica.xij. Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus qui abūdantia pietatis tue: ⁊ meritā supplicum excedis / ⁊ vota effunde super nos misericordiam tuam / vt dimittas que conscientia metuit / et adicias quod oratio nō presumit. per.

Secundum marcum. vij.

Mar. 7.d. IN illo tēpore. Exiēs Iesus de finibus tyri venit p sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Luc. vij.

SUrdus ille ⁊ mut⁹ quē mirabiliter curatū a domino modo cum euangelium legeretur / audiuimus / genus humanum designat in his qui ab errore diabolice deceptionis diuina merentur gratia liberari. Obsurduit nāq; homo ab audiendo vite verbo: postq; mortifera serpentis verba contra dominū tumidus audiuit. Mutus a longe cōditoris effect⁹ est ex quo cum seductore colloquiū habere p̄sumpsit. Et merito clausit aures ab audiēda inter angelos laude creatoris: quas ad audiendā eiusdē creatoris vituperationez sermonib⁹ hostis incaut⁹ aperuit. Merito clausit os ad predicādā cū angelis laudē creatoris quod velut ad meliorādū eiusdez opus creatoris: cibi veriti preuaricatione supbus impleuit. Tu aūt. Luc. viij.

ET heu miser generis hūani defectus. Quod in radice vicioſuz germinauit vicios⁹ multo dilatari cepit i propagine ramorum: ita vt veniente in carne domino exceptis paucis de iudea fidelibus totus pene mūdus ab agnitione et confessione veritatis surdus erraret ⁊ mut⁹. Sed vbi abundauit peccatum: superabundauit et gratia.

Uenit nãq; dñs ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quod sanaret Uenit sue gratia pietatis ad tumentia turbida et instabilia gẽtiũ corda in quibus nouerat esse qui ad suã gratiã ptinerent. Et bene inter medios fines decapoleos. ad mare galilee vbi egrotuz sanaret venisse perhibetur: qz relicto ob perfidiã populo qui decalogi mandata acceperat exteras venit ad gentes: vt sicut iohãnes ait filios dei qui erant dispersi congregaret in vnum. Lectio nona.

ET adducunt inquit ei surdũ et mutum: et deprecãtur eum vt imponat ei manũ. Quia ille surdus saluatorem agnoscere/ mutus rogare nequibat adducunt ei amici / et pro eius salute domino supplicant. Sic nimirũ sic spirituali necesse est curatione geratur: vt si quis hũana industria ad auditum confessionẽq; veritatis conuerti non potest: diuine pietatis offeratur aspectibus atq; ad sanãdum eum superne manus flagitetur auxiliũ. Nec tardat celestis misericordia medici: si intenta precantium non hesitat/ nec deficit oratio. ãn. Exiens ie sus de finibus tyri venit per sydonem ad mare galilee: inter medios fines decapoleos alleluya. ps. Benedictus. Ad vespe- Mar. 7. d.

ras ãn. Bene omnia fecit et surdos fecit audire et muros loqui. ps. Magt. Ibid.

Dño. decima tertia. oro.

OMnipotens et misericors deus de cui⁹ munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne t laudabiliter seruiatur / tribue nobis quesumus: vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per dominum nostrum

Secundum Lucam.

IN illo' tempore. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videris. Et reliqua. Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri. Lectio. vij

NOn oculi scribarũ neq; phariseorum qui corpus domini tantum videre: sed illi beati oculi qui eius possunt cognoscere sacramẽta: de quibus di- Luce 10. d.

citur. Et reuelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum quibus et se et patrem filius reuelare dignatur. Dico autem vobis q̄ multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis / et non viderunt: et audire que vos auditis / et non audierunt. Lectio octaua.

ABraham vero exultauit vt videret diē christi: vidit et gauisus est. Esayas quoq; et micheas: et multi alii prophete viderunt gloriam dñi: q̄ et ꝓpterea videntes sunt appellati. Sz hi omnes a longe aspicientes et salutantes / et per speculum in enigmate viderunt. Apostoli autem in presentia habentes dominum / cōuescentesq; ei et quecq; voluissent interrogando discentes: neq; quacū per angelos et varias visionum species opus habebant doceri. q̄s vero lucas multos prophetas et reges dicit matheus apertius prophetas et iustos appellat. Ipsi sunt reges magni q̄ tentationum suarū motibus non consentiendo succumbere: sed regendo preesse nouerunt. Tu autem dñe. Lectio nona.

ET ecce quidam legisperitus surrexit tentans eum / et dicens. Magister / quid factēdo vitam eternam possidebo? Legisperitus qui de vita eterna dominū tentans interrogat occasionem vt reos tentandi de ipsis domini sermonib⁹ sumpsit vbi ait. Gaudete autem q̄ noia vestra scripta sunt in celis. Sz ipsa sua tentatione indicat q̄ vera sit illa dñi confessio qua patri loquitur q̄ abscondisti hec a sapientibus et prudētibus: et reuelasti ea parvulis. ān. Homo quidam descēdebat ab hierusalem in hierico et incidit in latrones: qui etiam dispoliauerunt eū et plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. ℣. Benedictus. Ad vesperas ān. Quis tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit in latrones? et ait. ille qui fecit misericordiam in illo: vade et tu fac similiter alleluya. ℣s. Magnificat. ℣ Dominica decimaquarta Ofo.

Luce 17.c.

Luce 10.c.

Ibid.

OMnipotens sempiterne deus: da nobis fidei spei et charitatis augmentum: et vt mereamur assequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per dominum

℣ Secundum Lucam.

Luce 17.c. IN illo tempore. Duz iret iesus in hierusalem transibat per mediam samariam et galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellum: occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri. Lectio septima.

Leprosi non absurde intelligi possunt: qui scientiam vere fidei nō habentes varias doctrinas profitentur erroris. Hi aūtam vitandi sunt ecclesie vt si fieri potest longius remoti magno clamore interpellent. Unde et apte subiungitur. Qui steterunt a longe et leuauerūt vocē dicentes. Jesu preceptor miserere nostri. Et bene vt saluentur iesum preceptorem nominant. Quia enim in eius verbis se errasse significant: hunc saluandi humiliter preceptorem vocant. Tu. Lectio octaua.

QUicq; ad cognitionem preceptoris redeūt: mox ad formam salutis accurrūt. Nam sequitur. Quos vt vidit dixit. Jte ostendite vos sacerdotibus. Et factū est dum irent mundati sunt. Nullum dominus eorū quib⁹ hec corporalia beneficia prestitit inuenitur misisse ad sacerdotes: nisi leprosos. Quia videlicet sacerdotium iudeor figura erat futuri sacerdotū regalis quod est in ecclesia quo consecrātur oēs pertinentes ad corpus christi summi et veri principis sacerdotum Et quisquis vel hereticа prauitate vel superstitione gentili: vel iudaica perfidia/vel etiam scismate fraterno quasi vario colore per christi gratiā caruerit: necesse est vt ad ecclesiam veniat/colorem q; fidei verum quem accepit ostendat. Lect.ix.

QEtera vero vitia tā q; valitudines/et quasi morbos anime atq; sensuum per seipsum interius in conscientia t

intellectu domin⁹ sanat et corrigit. Unde autem vnus ex illis vt vidit q̃ mundatus est: regressus est cum magna voce magnificans deum. Et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens. Ille enim vere deo gratias agit: qui repressis cogitationibus presumptionis sue: qua in semetipso infirmus se humiliter videt: qui nichil sibi virtutis tribuit qui bona que agit esse de misericordia conditoris cognoscit. ãn

Luce 17.c. Dum ingrederet iesus quoddam castellum occurrerunt ei decem viri leprosi qui steterunt a lõge et leuauerunt vocem dicentes / iesu preceptor miserere nobis. ℣s. Benedictus. Ad vesp̃as ãn.

Ibid. Nonne decem mundati sunt: et nouem vbi sunt? non est inuentus qui rediret / et daret gloriã deo: nisi hic alienigena. vade quia fides tua te saluum fecit alleluya. ℣s. Magnificat. ℭ Dñica.xv.oratio

QUstodi quesum⁹ domine ecclesiam tuã propiciatione perpetua: et quia sine te labitur humana mortalitas: tuis semper auxilijs ⁊ abstrahatur a noxijs. ⁊ ad salutaria dirigatur. Per do.

Secundum Mattheum

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dominis seruire. Et reliqua. Sermo ex commentario venerabilis bede ꝓsbiteri. Lectio septima. Mat 6.c.

NEmo potest duob⁹ dominis seruire: quia nemo valet transitoria simul ⁊ eterna diligere. Si enim eternitatem diligimus / cuncta temporalia inuisu non in affectu possidem⁹ Aut enim vnum odiet ⁊ alterum diliget: aut vni adherebit / et alterum cõtemnet. Hec verba diligẽter cõsiderãda sunt. Nã qui sint duo domini: consequenter exponit dicẽs. Non potestis deo seruire et mamonone. Audiat hoc auarus: audiat qui censetur nomine christiano non posse simul mammone / hoc ẽ diuitijs christoq̃ seruire. Lectio. viij

ET tamen non dixit / qui habet diuitias: sed qui seruit diuitijs. Qui enim diuitiarũ ser-

mus est: diuitias custodit vt seruus. Qui autez seruitutis excussit iugū: distribuit eas vt dominus. Sed qui seruit mām one: illi vtiq; seruit qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatz prepositus princeps huius seculi a domino dicitur. Ergo aut vnum odiet/ z alterum diliget. Ut fieri debet odiet scilicet diabolum: diliget deuz: aut vni adherebit/ et alterum cōtemnet. Adherebit scilicet diabolo: cuz quasi eiꝰ premia temporalia sectatur: cōtemnet autem deum. Non dixit odiet: sed sicut solēt mnas eiꝰ ponere cupiditatibus suis: qui de bonitate eius sibi impunitatem blandiuntur. Quibus per salomonem dicitur. Fili/ ne adiicias peccatum super peccatum: et dicas. Miseratio dei magna est. r. ix.

IDeo dico vobis. Nolite solliciti eē anime vestre quid manducetis aut corpori vestro quid induamini. Ergo quod omnibus natura tribuit et iumentis ac bestiis hominibus quoq; commune est huius cura penitꝰ non liberemur: sed precipitur nobis ne solliciti simus quid comedamus. Et quia in sudore vultꝰ preparamus nobis panem: labor exercēdus est sollicitudo tollenda est. Anima plus est q̄ esca: z corpus plus q̄ vestimentum. Admonet vt meminerimus multo amplius nobis deū dedisse q̄ nos fecit: et composuit et animaz corpore: q̄ est alimētum atq; tegumentū. Ut intelligas eum qui dedit animam multo facilius escas esse daturuz. Similiter enim qui corpus dedit/ multo facilius daturum esse vestimentū. ān. Nolite solliciti esse dicentes quid māducabimus aut quid bibem⁹: scit enī pater vester celestz quid vobis necesse sit alleluia p̄s. Benedictus. Ad vesperas ān. Querite ergo primū regnum dei/ et iustitiam eius: et hec omnia adiicientur vobis alleluia. p̄s. Magnificat. Mat. 6.d. Ibid.

¶ Dominica. xvi. Oratio

Ecclesiam tuaz dominе miseratio p̄tinuata mundet et muniat: et

quia sine te nō potest sal ua consistere: tuo semper mūere gubernetur. Per dñm. Secundū Lucam.

Luce 7.c. IN illo tempore. Ibat Iesus in ciuitatē que vocatur naym: ⁊ ibāt cū illo discipuli eius / ⁊ turba copiosa. Cum autem appropiquaret porte ciuitatis / ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Et reliqua.

Sermo ex commentario venera. bede pbri. Ic. vii.

DEfunct⁹ hic qui extra portam ciuitatis multis est intuentibus elatus / significat hominem letali criminum funere soporatum: eandemq; insuper anime mortem non cordis adhuc cubili tegentē / sed ad multorum notitiam per locutionis operis ve indicium / quasi per ostia ciuitatis propalantem. Q. ui bene filius vnicus matris sue fuisse perhibetur. Q. uia licet e multis collecta personis / vna sit perfecta et immaculata virgo mater ecclesia: singuli quiq; tamē fidelium vniuersalis se ecclesie filios rectissime fatentur. Nam et electus quilibet quando ad fidem imbuitur fili⁹ est. Q. uando ad fidem alios imbuit / mater est. Ic. viii

PORta ciuitatis qua defunctus efferebatur: puto aliquem de sensib⁹ esse corporeis. Q. ui enim seminat inter fratres discordias: qui iniquitatē in excelso loquitur / per oris portam extrahitur mortuus. Q. ui viderit mulierem ad concupiscendam eā per oculorum portam sue mortis indicia profert. Q. ui fabulis ociosis / obscenis ve carminibus / vel detractionibus aurem libenter aperit: hāc anime sue portaz mortis efficit. Ceterosq; qui nō seruat sensus: mortis sibi ipsi referat aditus. Lectio. ix.

ET hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Uiduam esse ecclesiam omnis ania que sponsi dominiq; sui se morte redemptam meminit agnoscit. Diuino autem nutu multa hominum turba viduam comitabatur: vt viso tanto miraculo multi testes multi fierent domini lauda-

tores. Quam cum vidisset iesus misericordia motus super eam/ dixit illi. Noli flere. Desiste iquit quasi mortuū flere quez mox viuum resurgere videbis. Ubi mystice nouati dogma cōfunditur. Qui de sua mundicia superbe gloriatus humilē penitentium mundationem euacuare conatur/ veramq; matrem ecclesiam de natorum suorum spirituali extinctiōe plorantem spe vite redonan de negat consolari debere. Tu autem. ān. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym: et ecce defunctus efferebatur filiꝰ vnicus matris sue. ps. Benedictus. Ad vesperas ān. Accepit autem omnes timor: et magnificabant deum dicētes: quia propheta magnus surrexit in nobis: et quia deus visitauit plebem suā. ps. Magnificat. ¶ Dominica decimaseptima. Oco.

Quia nos quesumus gratia semp et prevenias et sequatur: ac bonis operibus iugiter prestet esse intentos. Per. ¶ Secundum Lucam.

Luce 7.b.

Luce 7.c.

In illo tempore. Cum intrasset iesus in domum cuiusdam principis phariseorū sabbato māducare panem: et ipsi observabant eum. Et ecce quidam homo hydropicus erat ante illū. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri. Lec.vii. Hydropis morbus ab aquoso humore vocabulum trahit. Grece enim aqua/ hydor vocatur. Est autē humor subcutaneꝰ de vitio vesice natus/ cū inflatione turgente et anhelitu ferido. Proprieq; est hydropici ꝙ stomagis abundat humoribꝰ inordinatis/ tanto amplius sitire. Et ideo recte comparatur ei quem flurus carnalium voluptatū eruberans aggrauat. Comparatur diuiti auaro/ q̄ quāto copiosior est diuitiis quibus non benevtitur/ tanto ardentius talia concupiscit. Lec.vii.

Et respondēs iesus/ dixit ad legisperitos et phariseos. Licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Quod dicitur respondisse iesus: ad hoc respicit quod p̄missum est/

Luce 14.a.

et ipsi obseruabant eum Domin⁹ enim nouit cogitationes hominū. Sed merito interrogari tacēt qui cōtra se dictum quicquid dixerint vidēt. Nā si licet sabbato curare: q̄re saluatorē an curet obseruāt: Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curant. Tu aūt. Lectio.ix.

IPse vero apprehensum sanauit eum / ac dimisit. Prouida dispensatione dominus ante legisperitos et phariseos / hydropicuz curat: ⁊ mox contra auariciam disputat: vt videlicet per hui⁹ egritudinez corporis in illis exprimeretur egritudo cordis. Denicq; post multa disputationis ei⁹ hortamenta subiunctuz est. Audiebant autē hec omnia phariseі qui erāt auari: et deridebāt illum Hydropic⁹ quippe quo amplius biberit / ampli⁹ sitit. Et omnis auarus sitim multiplicat. qui cum ea que appetit adeptus fuerit / ad appetēda alia amplius anhelat. Ān. Dixit iesus ad legisperitos / et phariseos: si licet sabbato curare: at illi tacuerunt: ipse vero apprehendens hydropicum sanauit eum ac dimisit. ℟. Benedictus. Ad vesperas ā

Luce 14.a. Cum vocatus fueris ad nuptias / recumbe in nouissimo loco: vt dicat tibi qui te inuitauit: amice / ascende superi⁹: tunc erit tibi gloria corā simul discumbētibus alleluia. ℟. Magnificat. ¶ Dominica decimaoctaua. Ore.

Luce 14.b. DA quesumus domine populo tuo diabolica vitare contagia: ⁊ te solum deum pura mēte sectari. Per dominum

Secundum Matheum.

Mat. 22.d. IN illo tempore. Phariseі audientes q̄ iesus silentium imposuisset saduceis / conuenerūt in vnum. Et interrogauit iesum vnus er eis legisdoctor tentans eum. Magister: quod est mandatum magnum in lege: Et reliqua. Omelia beati iohannis epi. Lec.vi.

¶ Conuenerunt vt multitudine vincerent: quem ratione superare non poterant. A veritate se esse nudos professi sunt: qui multitudie se amauerūt Dicebant enim apud se.

Unꝰ loquatur pro omnibus: ⁊ omnes loquamur per vnum: vt si quidem vicerit / omnes videamur victores. Si autem victꝰ fuerit / vel solꝰ videatur cōfusus. O pharisei qui omnia propter homines cogitatis ⁊ facitis. Primum quidem venientes cum vno: vincendi estis per vnum. Lectio. viii.

QUamen pone q̄ vno victo / homines non intelligunt omnes vos esse victos. Nunquid conscientie vestre nō sentiūt se esse confusas? Leuis enī est consolatio cū quis in seipso cōfusus est: quod ab aliis ignoratur. Magister / quod est mandatum magnū in lege? Magistrum vocat: cuius nō vult esse discipulus: non scire desiderans / sed tentans. Simplicissimus interrogator ⁊ malignissimus isidiator de magno mandato interrogat: qui nec minimum obseruat. Ille enim debet interrogare de maiori iustitia / qui minorem compleuit Tu autem. Lectio. ix.

DOminus autem sic ei respōdit: vt interrogationis eius ficta cōscientiam statim primo responso peteret dicēs. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: et in tota aia tua: et in tota mente tua. Hoc est magnum et primū mandatū. Maximum aūt ⁊ minimū mādatū dicimus nō tū ad dignitatem mandatorum / non quantum ad vtilitatē. Alioquin vtilitas omnium mandatorum vna est: et omnia mandata q̄ vnum videntur esse mādatum: ita sibi coherent vt alterum sine altero esse non possit. Tu autem In. Magister: qd̄ est mandatum magnum in lege? Mar. 22. d. ait illi iesus. diliges dominum deū tuum / ex toto corde tuo alleluia. ℣s. Benedictus. Ad vespas In. Quid vobis videtur Ibid. de christo: cuius filius ē? dicunt ei omnes: dauid. dicit eis iesus: quomodo dauid in spiritu vocat eū dominum dicēs: dixit dominus domino meo: sede a dextris meis. ℣s. Magnificat. ¶ Dominica de octauanona. Oratio.

DIrigat corda nostra quesumus domine

tue miserationis operatio: quia tibi sine te placere non possimus. Per dominum nostrum iesum.

Secundum Matheum.

2 Mat. 9.a. IN illo tempore. Ascēdens iesus in nauiculam: transfretauit et venit in ciuitatē suam. Et reliqua. Omelia beati iohannis episcopi. Lec. vii.

CReator rerū orbis dominus postea q̄ se ꝓpter nos angustiauit in carne cepit habere humanā patriam / cepit ciuitatis iudaice esse ciuis / parentes habere cepit / parentum omnium ipse parēs vt inuitaret amor / attraheret charitas / vinceret affectio / suaderet humanitas / q̄s fugauerat dominatio: metus dispserat: et fecerat vis potestatis errores. Uenit in ciuitatem suam: et obtulerunt ei paraliticum iacētem in lecto. Lectio. vii.

ET videns inquit iesus fidem illorum / dixit paralitico. Confide fili. Dimittūtur tibi peccata tua. Audit veniam et tacet paraliticus / nec vllam rependit gratiam: quia plus corporis q̄ animę tendebat ad curam et temporales erumnas resoluti corporis sic deflebat: vt eternas penas resolutionis anime non defleret / gratiorem sibi presentē vitam iudicans q̄ futuram. Merito christus fidem offerentiū respicit: et vecordiam despicit sic iacētis vt fidei alienę suffragio paralitici anima ante curaretur / q̄ corpus. Tu autem &c. ir.

RESpiciens inquit fidem illorum. Cernitis in hoc loco fratres / deum non querere: insipientium voluntates nō exspectare ignorātium fidem / non infirmi stulta desideria perscrutari: sed ad alterius fidem subuenire. Reuera fratres quādo medicus languētium querit / aut respicit voluntates: cum semper cōtraria desideret et requirat infirmus: hinc est q̄ nūc ferrum / nunc ignem / nūc amara pocula ingerit / et opponit inuitis: vt curā sani sentiant / quam sentire non poterant egrotātes. Tu autē domine miserere nr̄i. Ān. Dixit dñs paralitico: confide fili re- Mat. 9.a.

mittunt tibi peccata tua alleluia.ℛs. Benedictus Ad vesperas.ān. Uidentes autem turbe timuerūt et glificauerūt deū q dedit ptātē talē hoib⁹.ℛ. Ymn. Deo.xx.p⁹ trin.or

OMnipotens et misericors deus vniuersa nobis aduersantia ꝓpiciatus exclude: vt mente et corpore pariter expediti: que tua sunt libertis mentib⁹ exequamur. Per dominum nostrū ihesum.

Secundum Matthеum.

Mat. 22. a. IN illo tempore. Dicebat ihesus turbis parabolam hanc. Simile factum est regnum celorū homini regi: qui fecit nuptias filio suo. Et reliq.

Omelia beati gregorii ꝓ.

Lectio septima.

Plerunq; in sancto euāgelio per regnum celorū ꝓsens ecclesia designatur. Congregatio iustorum regnum celorum dicitur. Quia enim per ꝓpheram dominus dicit. Celum mihi sedes est. Et salomon ait. Anima iusti: sedes sapientie. Paulus etiam dicit christum dei virtutē ⁊ dei sapiētiā. Liq̄do colligere debem⁹ quia si deus sapiētia anima autem iusti: sedes est sapientie. Dum celum dicitur sedes dei: celum ergo est anima iusti. Hinc ꝙ psalmista de scris ꝓdicatorib⁹ dicit. Celi enarrāt gloriā dei. Tu⁊c. viij.

REgnum ergo celorū ecclesia iustorum est quia dum eorum corda in terra nil ambiunt per hoc ꝙ ad superna suspirant iam in eis domin⁹ quasi in celestib⁹ regnat. Dicatur ergo: simile est regnum celorum homini regi: qui fecit nuptias filio suo. Jam intelligit charitas vestra: quis est rex: regis filiꝰ pater: Ille nimirum / cui psalmista ait. Deus iudicium tuū regi da: ⁊ iustitiam tuam filio regis. Tu autem domine mise. Lectio nona.

QUi fecit nuptias filio suo. Tunc enim deus pater deo filio nuptias fecit: quando hunc in vtero virginis humane nature cōiunxit. Quā do deum ante secula fieri voluit hominem in fine seculorum. Sed quia ex duabus personis solet fieri ista coniunctio:

absit hoc ab intellectibus nostris vt personam dei et hominis saluatoris nostri iesu christi ex duab⁹ personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe atq; in duabus hunc naturis existere dicim⁹. Sed ex duabus personis compositam credi vt nephas vitemus. ān. Dicite inuitatis ecce prandiū meum parauī: venite ad nuptias: alleluya. ℣. Benedictus. Ad vesperas. ā Nuptie quidem parate sunt: sed qui inuitati erāt non fuerunt digni: ite ergo ad exitus viarum et quoscunq; inueneritis vocate ad nuptias alleluya Psalmus. Magnificat.

Mat. 22.a.

Ibid.

¶ Dominica.xxi. Oratio

Largire quesum⁹ domine fidelibus tuis indulgētiam placatus z pacem: vt pariter ab omnibus mundentur offensis: et secura tibi mēte deseruiant. Per. S. iohānē

Joh. 4.g.

In illo tempore. Erat quidam regulus cuius filius infirmabat capharnaum. Hic cum audisset quia iesus aduenisset a iudea in galileam/ abijt ad eum et rogabat eum vt descenderet et sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Et reliqua. Omelia beati gregorii [illegible]. Lectio septima.

Lectio sancti euangelij quam modo fratres audistis exposītione non indiget. Sed ne hanc tacite preterisse videamur exhortando potius q̄ expōnēdo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodo de expositione videō esse requirendum. Cur is qui ad salutem perendam venerat audiuit: nisi signa et prodigia videritis non creditis. Tu. Lectio. viij.

Qui enim salutem q̄rebat filio: procul dubio credebat. Neq; enī ab illo quereret salutem quem non crederet saluatorem. Quare ergo dicitur. Nisi signa et prodigia videritis: non creditis cum ante crederet q̄ signum videret? Sed memento quid petijt: et aperte cognoscetis quia in fide dubitauit. Poposcit namq; vt descenderet et sanaret filium eius

(Tu aūt. Lectio. ix.

Hierosolimam ergo p̄

sentiã dñi querebat / qui per spm nusq̃ deerat. Mi nus itaq̃ in eũ credidit / quẽ non putauit posse sa lutẽ dare: nisi pſens esset et corpore. Si enĩ pfecte credidisset: procul dubio sciret qz non esset locꝰ vbi nõ esset deus. Ex magna ergo parte diffisus est: qz virtutẽ nõ dedit maiesta ti: sed pſentie corporali.

Joã. 4.g. Tu autẽ. In. Erat quidã reguluꝰ cuius filiꝰ infirma batur capharnaũ: hic cũ audisset qz iesus aduenire t in galileã / rogabat eũ vt sanaret filiũ eius. ps. Bñdictus. Ad ves. ã. Eo

Jblõ. gnouit aũt pater / qz illa hora erat in qua dixit ie sus filius tuus viuit: et credidit ipse / et domus eiꝰ tota. ps. Magnificat.

Dominica.xxij. Oſa.

Familiã tuã qs dñe cõtinua pietate cu stodi: vt a cũctis aduersi tatibus te ꝓtegente sit li bera: et in bonis actibus tuo nõi sit deuota. Per dñm. Secũm Matheum.

Mat. 18.a. In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnum celoꝝ homini re gi: qui voluit rationẽ po nere cũ seruis suis. Et re liqua. Omelia beati augu stini episcopi. Lectio. vij. Ecce fratres res in aper to ẽ: admonitio vtilis va de et salubris. Obedien tia debetur / vt quod ius sum est impleat: quia om nis homo debitor est dei et debitorẽ habet fratrez suũ. Quis est enim q̃ nõ sit debitor: nisi i quo nul lum peccatũ potest inue niri? Quis est autem qui non habeat debitorẽ fra trem: nisi ille in quem ne mo peccauit? Putasne q̃s q̃ in genere humano re periri potest / qui non et ipe aliquo peccato obstri ctus sit fratri suo. r. vij. Debitor est ergo om nis homo: habẽs ta mẽ et ipse debitorẽ. Ideo deus iustus constituit ti bi regulã in debitore tuo quod faciet t ipse cũ suo Duo sunt opa misericor die que nos liberant: que breuiter ipse dñs posuit in euangelio. Dimittite / et dimittet vobis: date / t dabitur vobis. Dimitti te t dimittetur vobis: ad ignoscendũ pertinet. Da te et dabit vobis: ad pre standum beneficiũ pertũ

net. Tu autē. Lectio.ix.

QUod ait de ignoscē dor tu vis tibi ignoscei quod peccas/ z habes alium cui tu possis ignoscere. Rursus quod pertinet ad tribuendū beneficium petit te mendicus et tu es dei mendicꝰ. Omnes enī quando oramus mendici dei sumus. Ante ianuā patrisfamilias stamꝰ: immo etiam prosternimur/ supplices ingemiscimus: aliquid volentes accipere. Et ipsuz aliq̄d ipe deus est. Quid a te accipit mendicꝰ? Panem. Et tu quid petis ab eo nisi christū qui dicit. Ego sum panis viuus: q̄ de celo descendi. Tu aūt

Mar. 18.c. ān. Dixit autem dñs seruo: redde quod debes. p̄cidens autem seruus ille rogabat eum dicens. patientiā habe in me: z omnia reddā tibi ℣s. Benedictus. Ad vesperas ān.

Mar. 18.c. Serue nec̄ omne debitū dimisi tibi quoniā rogasti me. nonne ergo oportuit te misereri conserui tui/ sicut z ego tui misertus sum alleluia. ℣s. Magnificat. ¶ Dominica vicesimaterția. Lectio.

DEus refugium nr̄m et virtus: adesto piis ecclesie tue precibus/ auctor ipe pietatis z presta: vt quod fideliter petimus/ efficaciter conseq̄mur. p̄ d. Scōm matthēū

Mat. 22.a. IN illo tēpore. Abeunt tes pharisei concilīū inierūt/ vt caperēt iesum in sermone. Et reliqua.

Omelia beati Hieronymi presbiteri. Lectio.vij.

QUerētes dominū comprehendere principes sacerdotum z scribe: timuerūt populum. Atq̄ ideo quid per se non poterant presidis manibus efficere tentabāt: vt ipsi a morte eius viderētur immunes: z mittunt ei discipulos suos cū herodianis. Tu autem. Lectio.viij.

MIserunt ergo discipulos suos q̄si adhuc minꝰ cognitos z minus suspectos: vt abscondite facileq̄ deciperēt eū aut deprehensi minꝰ erubescerent apud eum. Nā concilio malo deprehenso: tanto minus nascitur confusio/ q̄to fuerit persona deterior. Sed discipuli magistr̄q̄ suis minores etate erāt: malitia au

tem pares. Tu. Lect.ix.

MAgister scimus qꝫ verax es/ et viã dei in veritate doces: ⁊ nõ est tibi cura de aliquo. Non enim respicis personam hominum. Dic ergo nobis. Quid tibi videtur: licet cẽsum dari cesari/ an non? Magistrũ eum vocant et veracem: vt quasi honoratus et laudatus/ mysteriuz sui cordis eis simpliciter aperiret: tanꝫ eos volens habere discipulos. Tu aũt. ãn. Magister scimus quia verax es: ⁊ viam dei in veritate doces alleluia. ℣s. Benedictus. Ad vesperas ãn. Reddite ergo que sũt cesaris cesari: et qꝫ sunt dei deo alleluia. ℣s. Magnificat. ¶ Dñica.xxiiii. Ofo.

ABsolue qsumus domine ruorum delicta populoꝝ: ⁊ a peccatorum nexibus que pro nostra fragilitate contraximus: tua benignitate liberemur. Per dominum

Secundum Matthеum.

In illo tẽpore. Loquẽte ihesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit et adorauit eum dicens. Domine filia mea modo defuncta est: sed veni impone manũ tuam super eam/ ⁊ viuet. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri. Lectio.viii.

Princeps synagoge nullus melius qꝫ ipe moises intelligitur. Unde benedictus/ id est illuminãs siue illuminatus dicitur quia qui accipit verba vite dare aliis ⁊ per hec ceteros illuminat: et ipse a spiritu sãcto quo viralia monita scribere vel docere possit illumiatur. Tu autem dñe. Lectio.viii.

QUi iuxta euangelium lucem videns iesum/ procidit ad pedes eius: quia in spiritu venturum in carne dñm viderat: humili corde se eius potentie subdidit/ ⁊ quẽ ita circa finem seculi hominem incarnãdum esse cognouit: vt eternum ante omne seculũ deum existere non dubitaret. Si caput christi deus pedes eius: quid aptius qꝫ assũpta humanitas qua terram nostre mortalitatis tetigit/ accipiendi sunt. Et pcidere archisynagogum ad pedes iesu est legislatorem cum tota pro

Mat. 22.b.

Mat. 22.c.

Mat. 9.c.

genie mediatorem dei et hominū longe sibi dignitatis gloria preferendū esse cognoscere: ꝛ confiteri cum apostolo: quia qđ infirmum est dei / fortiꝰ est hominibus. Tu. ℣. ir.

HElia ergo archisinagogi ipsa est sinagoga / que sola legali institutione composita: quasi vnica moisi nata erat / et hec velut duodecimo etatis anno / hoc est tēpore pubertatꝭ appropinquāte mortebatur: quia nobiliter a prophetis educta postꝫ ad itelligibiles annos puenerat / postꝫ spiritualē deo sobolem generare deberet: subito languore erroris consternata: spiritualis vite vias igredi desperabiliter omisit. Et si non a christo ei succurreretur: in horrendam mortem per omnia corruisset. Tu autē. an. Watt. 9.c. Loquente iesu ad turbas ecce princeps vnus accessit ꝛ adorauit eum dicēs dñe filia mea modo defūcta est: sed veni impone manum tuam super eam et viuet alleluia. ℘s. Benedictus. Ad ves. ān. Cō fide filia: fides tua te sal- Ibid. uam fecit: ꝛ salua facta est mulier ex illa hora alleluia.

℘s Magnificat. ℂ Dominica vicesimaquinta. Oro.

EXcita q̄sumus dñe tuorum fidelium volūtates: vt diuini operis fructum propensius exequentes / pietatis tue remedia maiora percipiant. Per. ℂ Nota q̄ prorima dñica ante aduentum quantūcunqꝫ tēpus breue fuerit: semper dicitur oratio Excita que. mus. ℣ expositione euāgelii Cum subleuasset. ℟ de dominica hac seruitiū. Si vo de aliquo festo. ir. iecer. fiat seruitium / tunc ad memoriā de dñica dicentur he de Cum subleuasset. et Ju. Illi homies cum hac oratione Excita quesumus dñe tuorꝫ. vīs Secundum Johannem.

IN illo tempore. Cum subleuasset oculos ie- Joā. 6.a. sus: et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum / dixit ad philippū. Unde ememꝰ panes / vt manducent hi: Et reliq. Sermo ex commentario beati hieronymi. ℣c. vīs. Dominus in mōte: verbum in alto. Proinde nō

quasi humiliter iacet qđ in monte factum est/non trāseunter pretereundū est:sed suscipiendū. Turbas vidit/esuriētes agnouit/misericoꝛditer pauit non solum pro veritate/ verumetiam pro potestate. Quid enim sola prodesset bonitas / vbi non erat panis vñ turba esuriens pasceretur. Tu autem domine. Lectio.viii.

NIsi bonitati adesset potestas ieiuna illa turba ⁊ esuriens remaneret. Deniq; et discipuli q̄ erant cum domino in fame:⁊ ipsi turbas volebāt pascere / vt non remanerēt inanes. Sed vnde pascerent:non habebāt. Interrogauit dominus vnde emerentur panes ad turbas pascendas: et ait scriptura. Hoc autem dicebat tentans eum discipulum scilicet philippū/ quē interrogauerat. Tu autem dñe. Lectio.ix.

IPse enim sciebat q̄d esset facturus. Cur ergo de bono tentabat/nisi quia ignoꝛantiā discipuli demonstrabat? Et forte in demōstratione ignorātie discipuli aliquid significauit. Apparebit ergo cum ipsum sacramentum de quinq; panib⁹ ceperit nobis loqui:et quid significet idicare. Tu autem. ān. Cum subleuasset oculos iesus/⁊ vidisset maximam multitudinem venientē ad se/dixit ad philippum: vnde ememus panes/ vt māducēt hi:hoc autem dicebat tēptans eum.ipse enim sciebat quid esset facturus. ℟s. Benedictus. Ad vesperas ān. Illi homines cum signum vidissent qđ factum fuerat: glorificabant deum ⁊ dicebant:q; hic est saluator mūdi. ℟s. Magnificat. Joā. 6.a. Joā. 6.b.

℣. Pars Estiualis de tēpore breuiarij ad vsum insignis ecclesie Sarum finit feliciter.

¶ Oratio preambula ad canonicum seruitium septem horarum.

SEpties in hac die laudem dicaz tibi domie meōr operum tuorū magnoruz nimis ac mirabiliū/quibus vniuersa septem diebus ab initio condidisti: memor preterea septifor mis gratie tui sancti spiritus: cui⁹ in singulis septem horis canonicis q̄s ego indignus sacro ⁊ regulari instituto tue ecclesie ad laudem tui sancti nominis coram te hodie dicere propono: singula michi obsecro dona gratiarum largiri: dignare quatenus illo tuo beatissimo spiritu septē q̄ suis muneribꝰ abunde repletus: et velut columnis septem quas in domus sue edificationē sapientia excidit suffultus per circulum septē feriarū quibꝰ in orbem repetitis tēpora voluuntur/per que decursum septem eratū quibus assidue mortalis infirmitas ad mortē proce dit: ita tibi placere merear/ vt per laboriosum mistici septenarii in septem virtutū operatione exercitium septem mortifera peccata que sunt septem demonia/ ab illa euāgelica maria per christū eiecta vitare valeā/ septēq; nequiores spiritus quos ille fortis armatꝰ ad hominum subuersionem secum assumit superare/ tādēq; ad triumphalem octonariū beatitudinuz post peractam presentis vite militiā perduci. Rogo autem tuam clementissimam pietatem vt dū candicas has horas laudi tue maiestatis exoluo cordi meo semper dignetis assistere: linguam meam gubernare: vt apte integre/ pfecte/ tractim/ et distincte verba ꝓnunciet et mentem a vagis ac volatilibus cogitationibus expedire: ad teq; dum tecum loquitur/ indesinenter attentam efficere: nedum per rerum imagines a te qui secreto conscientie delectaris foris gredi endo discedit etiam te a se merito discessisse misera defleat. Accipe igitur

ex ore meo sacrificiū laudis salutare quod te honorificet meq; hostiā viuam sanctam probatam tibi placitam cora te offerat et diffunde gratiam tuam in labijs meis vt de corde bono eructem verbū bonum t propter gratiam labiorum te regem amicū habeā dūq; in voce exultationis t confessiōis os meum aperiam: tua illud benedictiōe implere digneris. Amen.

¶ Oratio dicēda a sacerdote post missam.

Gratias tibi ago dñe deus omps pater q̄ me dignat⁹ es satiare corpore t sanguine dilecti filij tui dñi nostri iesu xp̄i. Deprecor immensam clementiam tuam omnipotens t misericors domine vt hec sancta communio non sit mihi ad iudicium seu ad cōdemnationem: sed sit michi arra fidei t scutum bone voluntatis ad euacuādas insidias inimici de mente mea. Ad extirpandam superbie pestem/ gule libidinem/ t lingue procacitatem t ad illud introire conuiuium vbi lux vera t vbi sūt perpetua gaudia iustor. Item peto dñe vt hec sancta ꝓmunio sit michi dux t viaticū ad portū salutis eterne. Jpa sit mihi ꝓsolatio: dum tribulor in cogitationibus/ in bono proposito amor suauissimus/ in tribulatione et angustia patientia/ in infirmitate medicina. Per hec sacramēta mysteria q̄ sumpsi presta michi fidē rectam/ spem firmam/ charitatēq; perfectā/ mūdi abrenunciationē/ desiderij purificationē/ mentis dulcedinem/ tui ardētem dilectionē/ ad dilecti filij tui passionis memoriā acviscerosam ꝓpassionē: vitam meā plenā virtutib⁹ in tua laude t sincera fide seruare. Et i hora exitus mei gratiam tāti mysterij cum vera fide certa spe/ t sincera charitate p̄cipere: vt tevideā ne fine Amen.

Presbiter in mensa christi quid agis bene pensa. Aut tibi vita datur: aut mors eterna paratur. Dum candela fluit: se de

struxit officiando.
Presbiter ita ruit: si sit reus celebrando.
Mors tua mors christi: fraus mundi gloria celi.
Et dolor inferni sunt memoranda tibi.

¶ Quia omnis oratio debet finire in ihesu christo. Sequuntur versus ad sciendum qualiter quelibet oratio debeat terminari

Si christū memores: per eundem dicere debes.
Si loqueris christo: q̄ vis scire memento.
Qui tecum si sit: collecte finis in ipso.
Si memores flamen: eiusdem dic prope finem.
Dic in qua viuis: cū mētio fit trinitatis.
Expellēs satanam: dicas in fine per ignem.

¶ Laus ihesu.

KL Prima dies mẽsis ꝛ septia trucatvr ensis
Januarius habet dies .xxxi. Luna .xxx.

iij A Janua. Circũcisio dñi. minꝰ du. ix. k. D. 1
b iij No. Oct. s. stephani. pthomar. iij. k. 2
xi c ij No. Octa. scti iohis euãge. iij. lec. 3
d ꝑdie No. Octa. s. innocẽtiũ mar. iij. lec. 4
xix e Nonas. Oc. s. thõe mr. Sci edvvardi. 5
viij f viij Id. Epiphã. dñi. maiꝰ du. ꝛ ꝑn. ix. k. 6
g vij Id. Claues. lxx. 7
xvi A vi Id. Luciã i pdi cũ so. eiꝰ. mẽo. tm. 8
v b v Id. Si dies dñicꝰ infra oc. eue. tũc 9
c iiij Id. hac die legef euãg. Uidit ioh. 10
xiij d iij Id. Sol in aquario. 11
ij e ꝑdie Id. 12
f Idus. Oc. epi. ix. k. Mer. k. de. s. hyla. 13
x g xix kal. Feb. Felicꝭ ꝑs. iij. k. iui. simõ. 14
A xviij kal. Scti mauri ab. iij. k. iui. simõ. 15.
xviij b xvij kal. Marcelli ꝑa. ꝛ mr. ꝛ. k. iui. sim. 16
vij c xvi kal. Sulpicij epi ꝛ cf. iij. k. iui. sim. 17
d xv kal. Prisce v. ꝛ. k. iui. sim. pila. lxx. 18
xv e xiiij kal. Scti vvlstani epi ꝛ cfes. ix. k. 19
iij f xiij kal. Scõꝝ fabiani ꝛ seba. mr. ix. k. 20
g xij kal. Scte agnetis vg. ꝛ mar. ix. kc. 21
xij A xi kal. Scti vincẽtij mar. ix. kc. 22
ij b x kal. Pꝰ ꝑmã lunã pꝰ epi. cputa. x. 23
c ix kal. Dies: ꝛ sab. seq. claudet alla. 24
ix d viij kal. Cõuersio scti pauli. Jnui. cri. 25
e vij kal. Cet mẽo de. s. ꝓiecto. ix. k. D. 26
xvij f vi kal. Scti iuliani epi. iui. du. iij. k. 27
vi g v kal. Scte agnetis. ij. Jnui. du. iij. k. 28
A iiij kal. Claues. xl. 29
xviij b iij kal. Batildis vg. nõ mr. ꝛ. k. iui. sim. 30
iij c ꝑdie kal. Nox hz horas. xvi. Dies. viij. 31

¶ Dia festa. iij. kc. q̃ infra. lxx. ꝓtigerit: hñt iui. sim. et mar. cũ noc. dñr vsq; ad. iiij. fer. i capite ieiunij in xl. vero neq; seruil. fiat de tali fe neq; mẽo. nisi ad vẽ et matu. de sancta maria ante memo. de. s. spiritu.

Sax.

HII Quarta subit mortē: pternit tertia fortē
Februarius hz dies .xxviii. Luna vo. xxix
Sed qñ est bisextus hz dies .xxix. Luna vero .xxx.

	d	Februa.	Brigide vg. ii. lec. Innu. simp.	1
xi	e	iiij No.	Puri. b. ma. du. sz nō ỹn. ix. l'c.	2
xix	f	iij No.	Blasij epi ⁊ mar. Innu. dup.	3
viij	g	ỹdie No.	D.	4
	H	Nonis.	Agathe virginis ⁊ mar. ix. l'c.	5
xvi	b	viij Jd.	Uedasti ⁊ amā. ep. l'. iui. sim.	6
v	c	vij Jd.	Ubicūq; ihūa fuē pⁿ fes. s. aga	7
	d	vi Jd.	the: pria vo. seq. erit dñica. xi.	8
xiij	e	v Jd.		9
ij	f	iiij Jd.	Scol'. v. l'. iui. sim. Soli pis.	10
	g	iij Jd.	Si fes. puri. b. mā. infra. ix.	11
x	H	ỹdie Jd.	orige. semp dr seqnria ad mis.	12
	b	Idus.	sīr fiert in annūciatione cuiꝰ.	13
xviij	c	xvi kal.	Martij. Ualētini m. l'. iui. ō.	14
viij	d	xv kal.		15
	e	xiiij kal.	Juliane v. ⁊ mr. iui. du. iij. l'c.	16
xv	f	xiij kal.		17
iij	g	xij kal.	Annos partiri per partes q̄	18
	H	xi kal.	tuor equas. Cum poteris dñi	19
xij	b	x kal.	bisextus adesse docetur.	20
i	c	ix. kal.	Ultima. ix.	21
	d	viij kal.	Cathedra. s. petri. iui. tri. ix. l'.	22
ix	e	vij kal.		23
	f	vi kal.	Mathie apli. iferiꝰ duꝑ. ic. l'.	24
xvij	g	v kal.	Si biser. fue. iiij. die a carne	25
vi	H	iiij kal.	ra. s. petri ficu. sar fes. s. D.	26
	b	iij kal.	mathie ⁊ f. k. ā bis numeret.	27
xiiij	c	ỹdie kal.	Hor hz hōs. xiiij. Dies vo. x.	28

Post cineres/pneuma post crucē/postq; luciam.
Mercurij/⁊ veneris/sabbato sciuntia fiunt.

Dñico fes. ix. l'. a rapite ieiunij vsq; ad passionē
dō. ene. sz duꝑ. fes. fuerit: semp fiet sol. mēo. de ieiu.
ad vsperas ves. ⁊ ad matu. sed nō ad missā. Nā post
missā de fe. dr ieiu. dicit. vsperas ad principale altare

KL Primꝰ mādentē: disrūpit quarta bwentē.
Martius habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.

iij d Martij. Wamd epi ⁊ cōfes. ix. kc. M. 1
e vi No. Ledde epi et confes. ix. lec. 2
xi f v No. Quodcūq; fes. ix. kc. infra pas. 3
g iiij No. eueh. nihil fiat de fes. nisi duō. 4
xix A iij No. fes. fuerit: tūc esh totū seruitiū 5
viij b ꝑdie No. fiet de fest. vsq; ad cenam do: 6
mini: cū neuma. Gloria patri. et Jesu christe.
c Nonas. Perpetue ⁊ fel. vg. ⁊ mm. iij. ic. 7
xvi d viij Jd. Post martis nonas vbi sit no 8
v e vij Jd. ua luna require. Morq; aies 9
f vi Jd. domini tertia pascha fiet. 10
xiij g v Jd. Claues — Soli ariete. Exno. 11
ij A iiij Jd. Gregorij pa. ⁊ pf. iferiꝰ d. ix. k. 12
b iij Jd. 13
x c ꝑdie Jd. Ultima. xl. 14
d Jdus. 15
xviij e xvij kal. Aprilis. 16
vij f xvi kal. Introitus noe in arcā. 17
g xv kal. Edwardi regis ⁊ mar. in. kc. 18
xv A xiiij kal. 19
iij d xiij kal. Cuthberti epi ⁊ cōfes. ix. kc. 20
c xij kal. Benedicti abbatis. ix kc. xvi. 21
xij d xi kal. Primū pascha. v 22
e x kal. Nic adam creatus 23
f ix kal. xiij. 24
x g viij kal. Annūcia. do. minꝰ d. ix. k. ij 25
A vij kal. 26
xvij b vi kal. Resurre. do. ꝑnci. du. iij. k. x 27
vi c v kal. M. 28
d iiij kal. xviij. 29
xiij e iij kal. vii. 30
iij f ꝑdie kal. Hor hr hoꝝ. xii. Dies vo. xii. 31
Resurrexīt ꝙn ꝙ quē currit dōma isca rub. I hac pte
sīr carte ⁊ i alia p̄te eiusd carte: ⁊ vbicūq; illem ite
rus inuenit: i do. pria seq. sine dubio dies pas. celeb.

Den⁹ ⁊ vnden⁹: est mortis vulnere plen⁹.

Aprilis habet dies .xxx. Luna .xxix.

	g	Aprilis.		xv	1
xi	A	iiij	No.	iiij	2
	d	iij	No. Scti richardi epi ⁊ pf. ix. lc.		3
xix	c	ꝑdie	No. Ambrosije. ⁊ ꝓ. fe. d. 9. lc	xij.	4
viij	d	Nonas.	Nō ꝙ si aliqđ fes. pl'ieiu.	i.	5
xvi	e	viij	Id. in eb. pas. eue. nihil fit de fe. vl'		6
v	f	vij	Id. ieiu. nec p⁹ nec a fi: nisi diu.	ix.	7
	g	vi	Id. fe. fu. lc ei fe. dif. vsq; p⁹ oc. pa.		8
xiij	A	v	Id. de ie. vo nihil fiat eo āno.	xvij	9
ij	d	iiij	Id. Aug. ps: Dedit d. Gre. M.	vi.	10
	c	iij	Id. gor. Ambros. Ecce sacerdos.		11
x	d	ꝑdie	Id. Solin thauro.	xiiij.	12
	e	Idus.		iij.	13
xviij	f	xvij kal.	Mai. Tybur. vale. ⁊ maxi.		14
vij	g	xvj kal.	(mar. iij. l'. iui. d. Claues ro.	xi.	15
	A	xv kal.			16
xv	d	xv kal.		xix.	17
iiij	e	xiiij kal.		viij.	18
	d	xiij kal.	Scti alphegi grchiep̄i ⁊ mar.		19
xij	e	xij kal.	(iij. lec. Jnuen. duꝑ. M.		20
i	f	xi kal.			21
	g	x kal.			22
ix	A	ix kal.	Scī georgij. fes. ꝑ. cū re. ch. ⁊ l.		23
	d	viij kal.			24
xvij	e	vij kal.	Marci euā. ife. du. iij. l'. Jeiu.		25
vi	d	vi kal.	(Letania maior. Ultimū pas.		26
	e	v kal.			27
xiij	f	iiij kal.	Vitalis mar. iij. l'. cū reg. cho.		28
iij	g	iij kal.	Egressio noe de arca.		29
	A	ꝑdie kal.	Nox hz horas. x. dies. xiij.		30

¶ Nota ꝙ si do. prima ante ascensionē dñi non vacauerit a duꝑ. fest. vel ab octa. cum regimine chori: tunc dicuntur omnes āe super laud. quando vltimum fit seruitium de do. ante ascēsionē. etiam ad ꝓces. ante missam dicitur ān. Sedit angelus. cum suo v.

Tertius occidit: ꝛ septimus ora relidit.

Mayus habet dies. xxxi. Luna. xxx.

xi	b	Maij.		Philippi ꝛ Iacobi ap̄lox. iferi-	1
	c	vi	No.	Cus dup̄ ix. lec.	2
xie	d	v	No.	Inuēcio crucis. min⁹ du. ℣.	3
viij	e	iiij	No.	Cij. ℓ. We. ℣ fir. alexā. cuē. ꝛꝛ.	4
	f	iij	No.		5
xvi	g	p̄die	No.	Johis ap̄i portā lati. Inuī. tri.	6
v	A	Nonas.		Johis de beuer. iij. ℓ. cū re. ch̄.	7
	b	viij	Id.		8
xiij	c	vij	Id.	Trāl. ſ. nich. cū re. ꝛ nō ſax ꝑz	9
ij	d	vi	Id.	Bot. ꝛ e. ij. ℓ. Cōſcdā ſz ſſno. īdy.	10
	e	v	Id.	Inuita. dup̄. Prima pēthe.	11
x	f	iiij	Id.	Acrei achi. ꝛ pā. z. ℓ. lui. dup̄.	12
	g	iij	Id.	Sol in geminis.	13
xviij	A	p̄die	Id.	Cnotādū ē cp̄ feſ. trāl. ſ. ced	14
vij	b	Idus.		de ep̄i ex ỹf. ſemp̄ dz celebrari	15
	c	xvij	kal.	Junij. (do., pria añ aſcē. do.	16
xv	d	xvi	kal.	iij. ℓ. cū re. cho. nō ſax ſz ſſno.	17
iiij	e	xv	kal.		18
	f	xiiij	kal.	Wūſtani archiep̄i ꝛ ỹfeſ. ix. ℓ.	19
xij	g	xiij	kal.	(Wēo. de. ſ. poten.	20
i	A	xij	kal.	Obit⁹ regis hērici āno. 1471.	21
	b	xi	kal.	(ſta do. F. trunc. 4. feſ. roga.	22
ix	c	x	kal.		23
	d	ix	kal.		24
xvij	e	viij	kal.	Aldelmi e. meo. ℓ. ℣. ſ. vīb. ℣.	25
vi	f	vij	kal.	Augusti anglox ep̄i. ife. ℣. ir.	26
	g	vi	kal.	ℓ. Incipit eſtas ꝛ hz dies. 91.	27
xviij	A	v	kal.	Germani ep̄i ꝛ ỹf. iij. ℓ. lui. du.	28
iij	b	iiij	kal.		29
	c	iij	kal.	Nox hz horas. viij. Dies. xvi.	30
xi	d	p̄die	kal.	Petronille ỹgi. nō mar. ſ. ℓ.	31

(cū noc. cū extra. oct. ſ. trin̄. ꝛ cor. xp̄i ōuc.

¶ Nō cp̄ do. ſ. vacāte p⁹ oc. corpis xp̄i: vel feſ. ſ. incipiat liber regū: cuius hiſto. inchoet cum mēo. in do. infra octa. ꝛ legantur lectiones per ordinem.

Venus palleſcit: quindenus federa neſcit

	e	Junius.	Nicomedis mar.	1
xix	f	iiij No.	Marcelli ⁊ petri mr.	2
viij	g	iij No.		3
xvi	A	pdie No.		4
v	b	Nonas.	Bonifacij cū ſo. mr.	5
	c	viij Jd.		6
xiij	d	vij Jd.		7
ij	e	vi Jd.	Medardi ⁊ gil. yf.	8
	f	v Jd.		9
x	g	iiij Jd.		10
	A	iij Jd.		11
xviij	b	pdie Jd.	Baſilidis ciri. ns.	12
viij	c	Idus.		13
	d	xviij kal.	Junii Baſilidis epi.	14
xv	e	xvij kal.	Ultimo d. atq; creſ.	15
xiij	f	xvi kal.	Trāſla. ſ. richardi.	16
	g	xv kal.		17
xij	A	xiiij kal.	Marci ⁊ marcel. mr.	18
ix	b	xiij kal.	Geruaſii ⁊ pth.	19
	c	xii kal.		20
vj	d	xi kal.		21
	e	x kal.		22
xviij	f	ix kal.	Ethelredæ v.	Uigi. 23
vij	g	viij kal.		24
	A	vij kal.		25
xvij	b	vi kal.	Johis ⁊ pauli mr.	26
iij	c	v kal.		27
	d	iiij kal.	Ledis pa. ⁊ yf.	Uig. 28
xiij	e	iij kal.		29
	f	pdie kal.		30

Poſt ſponas tres: ibi regū dare debes.
Petrus cū paulo: iacobus cum bartholomeo.
Thomas / ⁊ andreas pariter cū ſimone iudas
Ut ſeptimemus nos admonet atq; matheus.

Tredecim⁹ macrar:iulii denus labefactat

Julius habet dies .xxxi. Luna vero .xxx.

xx	g	Juli.	Octa.s.ioh.bap.	iui duꝑ.iii.ℓc. 1
viij	a	vi No.	Uisitatio btē marie.maⁱ duꝑ.	2
	b	v No.		3
xvi	c	iiij No.	Trās.z ordiario.s.martl.ix.ℓ.	4
v	d	iij No.		5
	e	ꝑdie No.	Oc.apl'o.pe.z pau.	iui.tri.ix.ℓ. 6
xiij	f	Nonas.	Trāsl.thome mar.uiiiº duꝑ.	7
ij	g	viij Id.	Ꝑfica.t.post festū scī thome	8
	a	vij Id.	Celebrat festū relīqar.ni.du.	9
x	b	vi Id.	Septē fratrū.	iiui.du.iiij.ℓc. 10
	c	v Id.	Trās.s.bñdicti.ix.ℓ.nisi fcē fu.	11
xviij	d	iiij Id.	Cin.xl.z tūc hiūr.z.ℓ.z iui.du.	12
vij	e	iij Id.		D. 13
	f	ꝑdie Id.	Sol in leone. Dies canicl'aris	14
xv	g	Idus.	Trās.s.symphoriani z soc.ix.ℓc.	15
xiij	a	xvij kal.	Aug. Trās.s.osmū.	q.ℓ.sy.cm 16
	b	xvi kal.	Kenelmi regꝭ z mr.	iui.du.z.ℓ. 17
ij	c	xv kal.	Arnulphi epi z mr.	z.ℓ.iui.sim. 18
x	d	xiiij kal.	Hor hz ho.viii. Dies vo.xvi.	19
	e	xiij kal.	Margarete vg.z mar.ix.ℓc.	20
vij	f	xij kal.	Praxedꝭ v.nō mr.	z.ℓ.iui.sim. 21
	g	xi kal.	Marie magd.iui.tri.ix.ℓc.	D. 22
xv	a	x kal.	Apollinarꝭ epi z mr.	z.ℓ.iui.sim. 23
iij	b	ix kal.	Ꝑme vg.iiii.ℓ.cū noc.	Uigil. 24
	c	viij kal.	Jacobi apli i feriº duꝑ.ni.ℓc.	25
xiij	d	vij kal.	Anne mris ma.iui.tri.ix.ℓc.	26
ij	e	vi kal.	Septē dormiēciū.	iui.du.z.ℓ. 27
	f	v kal.	Sansonis epi.	iui.du.iii.ℓc. 28
ix	g	iiij kal.	Felicꝭ simꝑ.z fau.	iui.d.iii.ℓ. 29
xix	a	iij kal.	Abdō z sennes.	iui.du.iii.ℓc. 30
	b	ꝑdie kal.	Germani epi z cōfessoris	z.ℓ. 31

Et post sansonē sapientē da salomonē.

℣. Si oc.visi.in do.ymg.nihil fit de oc.nisi sol.mēo. ad vtrasq; ves.z matu.z mis.de oc.visi. dī,p mis.de scīs ma.i capel.cū ℣. Sps z alme.z

Prima necat fortē: perditq; scōa cohortē.
Augustus hz dies .xxxi. Luna vero .xxx.

viij e Augusti. Ad vicu. s. petri ītui. tri. ix. k. D. 1
xvi d iiij No. Stephāi pa. t fhr. ītui. du. iij. k. 2
v e iij No. Jnuē. s. stephāi pthofhr. x. kc. 3
f ꝑdie No. 4
xiij g Nonas. Fes. nīuis ma. sci oswal. ītui. ō. 5
ij A viij Jd. Trāsl. do. mi. dupl. Me. de fhr. 6
b vij Jd. Pois ihesu. ma. ō. ix. k. Donati. 7
c vi Jd. Ciriaci cū so. fhr. ītui. du. iij. kc. 8
d v Jd. Romani fh. ij k. cū noc. Uigil. 9
xviij e iiij Jd. Laurētij mar. ītui. triꝑ. ix. kc. 10
vij f iij Jd. Tyburtij mar. Jnui. du. ij. kc. 11
g ꝑdie Jd. 12
xv H Jdus. Ypolyti cū so. eiꝰ fh. ī vi. k. 13
iij b xix kal. Septēb. Eusebij pbri. Uigil. 14
c xviij kal. Assūptio. b. ma. maiꝰ ō. t ꝑn. 15
xij d xvij kal. Sol in virgine. 16
i e xvi kal. Octa. sctī laurētij. mēo. tm. 17
f xv kal. Agapiti mar. mēo. tm. 18
ix g xiiij kal. Magni mar. mēo. tm. 19
A xiij kal. 20
xvij b xij kal. 21
vi c xi kal. Oc. s. marie. ix. k. Me. de sctis. 22
d x kal. Tymothei t apol. cū no. Uig. 23
xiij e ix kal. Bartholomei ap. īferiꝰ ō. 9. k. 24
ij f viij kal. 25
g vij kal. 26
xi A vi kal. Ruphi mar. ītui. du. iij. lec. 27
xv b v kal. Augusti ebi t doc. ife. du. ix. k. 28
c iiij kal. Decol. s. ioh. bap. ītui. tri. ix. k. 29
viij d iij kal. Felicꝭ t ad. fhr. ītui. ō. iij k. D. 30
e ꝑdie kal. Cuthburge virginis nō mar- 31
tyris. Jnuitato. dupler. iij. lec.
Nox habet horas .x. Dies vero .xiij.

Post augustinū doctorem. iob lege iustū. Si bona

Hl Xerti⁹ septēbris: ⁊ den⁹ fert mala mēdris
Septēber hz dies .xxx. Luna vero .xxix.

xvi f Septēbriꝭ Egidii abbatis .ix. l'c. 1
v g iiij No. 2
a Ⓐ iij No. D. 3
xiij b ꝑdie No. Translatio sancti cuthberti 4
Ex. lect'. nisi factum fuerit in xl.
ij c Nonas. Bertini abbatis .iij. l'c. cū noc. 5
d viij Id. Dies caniculares finiunt. 6
x e vij Id. 7
f vi Id. Nati. scē marie vg. maio dup. 8
xviij g v Id. Gorgonij mar. nēo. tsh. Equi- 9
viij Ⓐ iiij Id. noctiū autumnale. 10
b iij Id. Prothi ⁊ iacincti mar. nēo. trā. 11
xv c ꝑdie Id. 12
iiij d Idus. Sol in libra. 13
e xvij kal. Octob. Eral. s. cru. ꝫ. mi. ix. l'. 14
xij f xvij kal. Oc. na. iui. tri. We. de. s. mich. 15
i g xvi kal. Eduthe vg. nō mar. ix. lec. 16
Ⓐ xv kal. Lāberti epi ⁊ mr. iij. l'. iui. sim. 17
ix b xiiij kal. Obuia mēsis uoni ic nūa sp. 18
c xiij kal. Post exaltatā feria q̄rta lucē. 19
xvij d xij kal. Uigilia. 20
vi e xi kal. Mathei apli ix euā. ife. du. D. 21
f x kal. Mauricij cū. so. ei⁹ mar. ix. l'c. 22
xviij g ix kal. Tecle vg. nō mar. iij. l'. cū noc. 23
ij Ⓐ viij kal. 24
b vij kal. Firmini epi ⁊ mr. iij. l'. iui. sim. 25
xi c vi kal. Cypani ⁊ iustine vn. du. iij. lec. 26
d v kal. Cosme ⁊ da. mir. iui. du. iij. l'c. 27
xix e iiij kal. 28
viij f iij kal. Michaelis archāg. iferi⁹ du. 29
g ꝑdie kal. Hieronymi pbri iferi⁹ ꝫ. ix. l'. 30
Hor habet horas .xij. Dies vero .xij.

Thobiā dictū post ꝓthū ateꝫ lacinctum. Deto dñe.
Subiungas iudith post vigiliāꝫ mathei. Adonay.
Post scm cosmā: dabis histo. machabeo. Adapiat.

KL Tertius et denus: est sicut moris alienus.

October habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.

xvi A Octobris. Remigii ger. pes. t bano. ix. k. 1
v b vi No. Leodegarii epi t m. iii. k. Scri 2
xiiij c v No. (th ōe hford. nō sax/sz ipm. D. 3
ij d iiij No. 4
e iij No. 5
f pdie No. Fidis vg. t mr. iij. k. inl. sim. 6
g Nonas. Marci t marcel. iiii. du. ui. k. 7
xviij A viij Id. 8
viij b vij Id. Dionysii socior ūq; ei⁹ mr. ix. k 9
c vi Id. Sereonis socior unq; ei⁹ mar 10
(ryrum. iii. lecc. Inuitatorii simplex.
xv d v Id. Nigasii socior ūq; eius mar. 11
xiij e iiij Id. (muta. du. iii. lec. 12
f iij Trās. s. edwardi re. t y. ife. ō. 13
xij g pdie Id. Calixti ep. iui. ō. z. k. Soli sco. 14
ij A Idus. Ulframni epi. ix. lec. 15
b xvij kal. Iouē. Michael i mō. tū. ix. k. 16
ix c xvi kal. Trāslatio. s. etheldrede. ix. lc 17
d xv kal. Luce euāgeliste. inferius du. 18
xvij e xiiij kal. Fredes wide virginis. ix. lc. 19
vj f xiij kal. 20
g xij kal. Undeci milia v. iui. du. ix. lc. 21
xiiij A xi kal. D. 22
iij b x kal. Romani epi t pk. ui. k. cū noc 23
c ix kal. 24
xj d viij kal. Crispini t crispi. med. k. desā 25
xix e vij kal. (cro iohāne de beuerla. ix. lc. 26
f vi kal. Uigilia. 27
viij g v kal. Simonis t iude. infer⁹ dup. 28
A iiij kal. 29
xvi b iij kal. 30
v c pdie kal. Quintini mr. t. k. cū noc Uigi. 31

Nox habet horas. xiiij. Dies vero. x.

Post iudā simonē: subiungas ezechielē. Uidi dñm

Scorpi⁹ est ꝗntus: ⁊ tertiꝰ est nece cinctꝰ.

November habet dies .xxx. Luna .xxix.

	d	Kouēbꝛ	Dim scto ꝫ. manus duꝑ .ix. ℔c.	1
xiij	e	iiij No.	Cōmemoꝛatio animaꝝ .ix. ℔c.	2
ij	f	iij No.	Uenefrede ꝛgis ⁊ mar .ix. l.	3
	g	ꝑdie No.		4
	A	Nonas	D.	5
	b	viij Jd.	Leonardi abbatis .ix. lec.	6
xviij	c	vij Jd.		7
vij	d	vi Jd.	Quatuoꝛ coꝛonatoꝛum mar-	8
			tyꝛum. Inuitatoꝛiū duꝑ ex .iij. lecc.	
	e	v Jd.	Theodoꝛi mr. iij. ℔c. inuit. simꝑ.	9
xv	f	iiij Jd.		10
iiij	g	iij Jd.	Martini epi ⁊ ꝓf. iuꝛ. in. ix. ℔c.	11
	A	ꝑdie Jd.		12
xij	b	Idus.	Brictij epi ⁊ ꝯf. duꝑ. iij. ℔c	13
i	c	xviij kal.	Decēbꝛis. Sol in sagittario.	14
	d	xvij kal.	Nacuti epi ⁊ ꝯfessoꝛis .ix. l.	15
ix	e	xvi kal.	Edmūdi archiepi. iuꝛ. tꝛi. ix. l	16
	f	xv kal.	Pugonis cōf ⁊ cōfes. ix. ℔c.	17
xviij	g	xiiij kal.	Oc. s. martini epi. iuꝛ. du. iij. l.	18
xvi	A	xiij kal.		19
	b	xij kal.	Edmundi ꝛegis .ix. lec.	20
xviij	c	xi kal.		21
iij	d	x kal.	Cecilie ꝛginis ⁊ mar .ix. lec.	22
	e	ix kal.	Clementis ꝑ apc. ix. ℔c. iuꝛ. sim.	23
			Incipit hyems: ⁊ habet dies .xv.	
xi	f	viij kal.	Crisogoni martyꝛis. iij. lec.	24
xix	g	vij kal.	Katherine ꝛg. ⁊ mar. ix. ℔c.	25
	A	vi kal.	Sim ꝑs. ⁊ mr. iij. ℔c. inuit. sim.	26
viij	b	v kal.		27
	c	iiij kal.	D.	28
xvi	d	iij kal.	Saturnini ⁊ sisin. ⁊ Uigil.	29
v	e	ꝑdie kal.	Andree apli. in. tꝛi. mi. ix. l.	30

Nox habet hoꝛas .xvi. Dies ꝛo. viij.

Post festū lini: erit semper aduētus dñi.

Septim⁹ exanguis. virosq⁹ den⁹ vt anguis

December habet dies.xxxi. Luna xo.xxx.

	f		Decembris.		1
xiii	g	iiij	No.		2
ij	A	iij	No.		3
e	b	ꝑdie	No.	Depositio scti osmundi epi ⁊	4
	c		Nonas.	(confes.ix.lec.	5
xviij	d	viij	Ja.	Nicolai epi.luna.xiii.cri.ix lc.	6
viij	e	vij	Ja.	Oc.s.ādree apli.lu.o.iij.l.D.	7
	f	vi	Ja.	Cōceptio dē ma.mu⁹ du.ix.l.	8
xv	g	v	Ja.		9
iiij	A	iiij	Ja.		10
	b	iij	Ja.		11
xij	c	ꝑdie	Ja.	Sol in capricorno.Solsticiū.	12
i	d	Idus		Lucie vginis ⁊ mar.ix.lec.	13
	e	xix	kal.	Januarij.	14
ix	f	xviij	kal.		15
	g	xvij	kal.	O sapientia.Nulle deinceps	16
xvij	A	xvi	kal.	(hanc pieces ad vesp̄as.	17
vi	b	xv	kal.		18
	c	xiiij	kal.		19
xiiij	d	xiij	kal.	Uigilia.	20
iij	e	xij	kal.	Thome apli.uiferi⁹ du.ix.lc.	21
	f	xi	kal.	D.	22
xi	g	x	kal.		23
xix	A	ix	kal.	Uigilia.	24
	b	viij	kal.	Nati.dñi nri ihesu xpi.ꝑn.du.	25
viij	c	vij	kal.	Stephani ꝓtomar.miu⁹ du.	26
	d	vi	kal.	Johis apli ⁊ euāg.miu⁹ du.	27
xvi	e	v	kal.	Scōꝝ innocētiū hiz.miu⁹ du.	28
v	f	iiij	kal.	~~Thome archiepi ⁊ mar.mi.~~	29
	g	iij	kal.		30
xvij	A	ꝑdie	kal.	Siluestri ~~papae~~ et cōfes.ix.lc.	31

Hor habet horas.xviij. Dies xo.vi.

¶ Annus habet.xij.menses:hebdomadas.lij.⁊ diē vnum.Et habet dies.ccc.lxv.et horas.vi.

¶ Tabula ad inueniendū. lxx. pascha/aduentum/ litterā dñicalē/ꝛ aureū numer: incipiēdo ab anno salutis nre M.ccccc.xxv. vsq; ad annū. M.ccccc.lij.

Annus domini.	Numerus aurei.	Lra dñical.	Bisextus.	Septuagesima.	Pascha.	Aduentus domini.
1525	6	a		12.febru.	16.aprilis.	3.decēb.
1526	7	g		28.ianu.	1.aprilis.	2.decēb.
1527	8	f		17.febru.	21.aprilis	1.decēb.
1528	9	e	d	9.februa.	12.aprilis	29.nouē
1529	10	c		24.ianu.	28.martij	28.nouē
1530	11	b		13.febru.	17.aprilis.	27.nou.
1531	12	a		5.februa.	9.aprilis.	3.decēb.
1532	13	g	f	28.ianua.	31.martij.	1.decem.
1533	14	f		9.februa.	13.aprilis	30.nouē.
1534	15	e		1.februa.	5.aprilis.	29.nouē
1535	16	c		24.ianu.	28.martij	28.nou.
1536	17	b	a	13.febru.	16.aprilis.	3.decēb.
1537	18	g		28.ianu.	1.aprilis.	2.decēb.
1538	19	f		17.febru.	21.aprilis	1.decem.
1539	1	e		2.februa.	6.aprilis	30.nouē.
1540	2	d	c	25.ianua.	18.martij	28.nou.
1541	3	b		13.febru.	17.aprilis.	27.nou.
1542	4	a		5.februa.	9.aprilis.	3.decēb.
1543	5	g		21.ianua.	25.martij	2.decēb.
1544	6	f	e	10.febru.	13.aprilis	30.nouē
1545	7	d		1.februa.	5.aprilis.	29.nou.
1546	8	c		21.febru.	25.aprilis.	28.nouē
1547	9	b		6.februa.	10.aprilis.	27.nou.
1548	10	a	g	29.ianua.	1.aprilis.	2.decēb.
1549	11	f		17.febru.	21.aprilis	1.decēb.
1550	12	e		2.februa.	6.aprilis	30.nouē
1551	13	d		25.ianua.	29.martij	29.nou.
1552	14	c	b	14.febru.	17.aprilis.	27.nou.

¶ Bñdictio salis ⁊ aque oibus dñicis per annum post ꝓmiã ⁊ cp̃. fiat bñdictio salis ⁊ aq̃ ad gradũ chori a sacer. hoc modo

Exorcizo te creatura salis / p deum ✠ viuũ: per deũ ✠ verũ: p deũ ✠ sanctum: p deũ q̃ te p heliseum ꝓphetã in aquã mitti iussit / vt sanaret sterilitas aq̃: vt efficiaris sal exorcizatũ in salutẽ credentiũ: ⁊ sis oibus te sumẽtib⁹ sanitas aie ⁊ corporis: ⁊ effugiat atq; discedat ab eo loco q̃ aspersum fuerit ois fantasia ⁊ neq̃tia vel ꝓsutia diabolice fraudis: oisq; spirit⁹ imundus adiurat⁹. ℣. Per eũ qui vẽtur⁹ est iudicare vuos ⁊ mortuos: ⁊ seculũ per ignẽ. ℟. Amen.

Sequit oro sine Dñs vob. sed tñ cũ Orem⁹.

Omnẽsam clementiã tuã ops eterne deus humiliter iploramus: vt hanc creaturã salis quã in vsum gñis hũani tribuisti / bñ ✠ dicere ⁊ sctifficare tua pietate digneris: vt sit oib⁹ sumẽtibus sal⁹ mentis ⁊ corporis: et q̃cq̃d ex eo tactum vel respersũ fuerit / careat ois immũdicia / oisq; impugnatione spũalis neq̃tie. ℣. Per dñm nr̃m iesum xp̃m filiũ tuũ: q̃ tecũ viuit et regnat in vnitate spũssti de⁹. ℣. Per oia secula seculoꝝ. ℟. Amen.

¶ Sequit exorcism⁹ aq̃.

Exorciso te creatura aq̃ in noie ✠ dei patris oipotẽtis: et in noie ✠ iesu xp̃i filij eius dñi nr̃i: et in ꝟtute spũssti: vt fias aq̃ exorcisata ad effugandã oẽm potestatẽ inimici: ⁊ ip̃m inimicũ eradicare ⁊ explãtare valeas cũ angelis suis apostaticis. ℣. Per ꝟtutẽ eiusdẽ dñi nr̃i iesu xp̃i: q̃ venturꝰ est iudicare vuos ⁊ mortuos et scl'm p ignẽ. ℟. Amẽ. Sequit oro sine Dñs vob. sed cũ Orem⁹

Deus q̃ ad salutẽ humani gñis maxima q̃q; sacra in aq̃ substãtia cõdidisti: adesto ꝓpitius inuocationib⁹ nr̃is: ⁊ elemẽto huic multimodis purificationib⁹ ꝓparato ꝟtutẽ tue bñ ✠ dictiõis infunde: vt creatura tua mysteriis tuis ꝟtutes ad abiiciẽdos demões / morbosq; pellẽdos diuine gre

sumat effectū: vt q̄cq̄d in domib⁹ vel i locis fideliū hec vnda respserit/careat oi imūdicia/ liberet a nocia:nō illic resideat spiritꝰ pestilēs:nō aura corrūpēs:discedāt oēs insidie latēt̄ inimici: t si q̄d ē q̄s aut icolumitati hiranti iuidet aut q̄reti/aspersione hui⁹ aq̄ effugiat: vt salubritas p inuocationē scti tui nois expetita:ab oib⁹ sit ipugnatiōib⁹ defensa.p ꝺ. Dic mittat sac. sal i aquā in modū crucis ita dicēdo sūm nō. ℣ Ōmipotēs sal' et aq̄ pit̄ hiat. In noie p̄is t filii t spūssci ℟. Amē. Dñs vo. Oremꝰ.

Deus inuicte virtutis auctor t isupabilis iperii rer ac sēp magnificus triūphator: q̄ aduersē dñationis vires reḃnis q̄ inimici rugiētis seuitiā supas:q̄ hostiles neq̄tias potēs expugnas : te dñe tremētes et supplices deprecamur ac petimꝰ vt hāc creaturā sal' t aq̄ dignāt accipias bēignꝰ illustres pietatis tue more sctifices: vt vbicunq̄ fuerit aspsa p inuocationē scti tui nois ois infestatio immūdi spūs abiiciat:t fugiat q̄ venenosi ꝓpētis ꝓcul pellat: et pñcia scti spūs nob⁹ miaz tuā poscētib⁹ vbiq̄ adesse dignet. p ꝺ. in vnitate eiusꝺ. Dū aspgat aq̄ cāret hec ān. Aspges me dñe hysopo t mundabor:lauabis me t sup niuē dealbabor. Miserere mei. Aspges. ℣. Et secm Aspges. ℟. Gl'ia pri. Sicut erat in. Lauabis me. Post aspsionē aq̄ dicat sacer. ad gradū chori ℣. Ostēde nobis dñe miam tuā. ℟. Et salutare tuum da nobis. Sequit oro sine Dñs vo. ℟. cū Oremꝰ

Exaudi nos dñe sctē pr̄ oīpotēs eterne deꝰ: t mittere dignare sctm angelū tuū de celis:q̄ custodiat/foueat/protegat/visitet et defendat oēs habitātes in hoc hiraculo, Per xp̄m. ℟. Amē. Bñdictio panis. Dñs vobiscū. ℟. Et cum. Oremus.

Benedic dñe istā creaturam panis / sicut benedixisti quinq̄ panes in deserto: vt oēs gustantes ex eo / recipiant tam corporis q̄ anime sanitatē. In noie patris t filii t spiritussancti. Amē. Aspergat aqua bñdicta

NOn latet dñationes vsas viri percelebres: pleraq; diuina officia/non modo ꝑclara scōr doctor oracula/ verūetiā vtriusq; instrumēti libros subolere. e quib⁹ ceu fontib⁹ veruſtiſſimis ullatēꝰ traducēda ꝯpaginādaq; esse pōtificia sanctio cēset. Quo fit vt huiusce breuiarij cōgeries parti Gregorianis/Ambrosianis/Augustini/ꝯplurimūq; doctor ecclīasticor homilijs: parti etiā sacrosctis biblie eloq̄is adornet atq; roborēt. sicuti ante oīa in aduētu dñico videre licebit. Ibi em̄ ꝓphetar vaticinia ꝛ ꝑcipue Esaie assumunt: quēadmodū lectionū tertura testat. ℟ia etiā. ỽ. ān. inde ꝛ capl'a nūc ex Esaia/nūc ex Hieremia/nūc ex Psalmographo: ceteriſq; ꝓphetis colligunt. Preterea ad totius anni curriculū modo ḋnq; libri Mosi/mō libri Regū/nūc Salomonis parabole/ nūc etiā libri Tobie Job/Judith/Hester/ꝛ Machabeor passim dispergunt. Ceterum (vt multa paucis absoluā) nōnulla seror officia ex pleriſq; biblie eloquijs ꝯgesta liq̄do cōſpiciunt. Quocirca ꝑes celeberrimi Franciſcus Byrckman/ bibliopola sane vigilātiſſim⁹ (cernig⁹ inopie mee subleuator) ꝓpēdēs q̄ vtile q̄q; necessariū foret sedē locūq; hmōi eloq̄or vſis breuiarijs annectere: idip̄z effici a me obnixe popoſcit. Ego q̄dē etsi aliq̄ties reluctar⁹ sū huic muneri obeundo/ ꝙ graui ꝛ q̄tidiano essē exercitatus labore: ne tñ ingratitudis arguerer/aliq̄tū ocij nact⁹: voris eiusd Frācisci acq̄escere studui: ꝑfatū vſm breuiariū suffulcīs biblie cōcordātijs: q̄b⁹ sedes locusue e q̄ singula q̄q; ꝓfluant exēplo perq̄ facile edocet. Et si q̄ sint hūc nr̄m laborē vt supuacaneū dānantes: hoc saltē attēdāt/ ꝙ sedē ꝓpriariūq; sacratiſſimor eloq̄or scire cupiētib⁹: difficultatē inq̄rendi huiusce modi cōcordātie subleuēt/ ꝙq; in marginib⁹ sue: rutilū fastidiū lectoribus ingerant. Valete.

xv. di sti. c. sācta roma na.

¶ In dñicis dieb⁹ a Domine ne in ira. vsq; ad q̄ dragesima. Ad mat. hy⁹

PRimo dierū omī/q̄ mūdus exrat ꝓdit⁹/vel q̄ resurgens ꝓditor nos morte victa liberet.

Pulsis ꝑcul torporib⁹ surgamus omnes oci⁹: t nocte queramus piū/ sicut prophetam nouim⁹.

Nostras ꝑces vt audiat/suāq; dextrā porrigat vt expiatos sordib⁹/ reddat polorum sedibus.

Ut q̄q; sacratissīo/ huius diei tpe: horis q̄et⁹ psallim⁹/ donis brīs muneret.

Iam nūc pīna claritas te postulam⁹ affatim: absit libido sordidās/ oīsq; actus noxius.

Ne feda sit vel lubrica/ cōpago nostri corporis: p quē auerni ignib⁹/ ipsi crememur acrius.

Ob hoc redēptor quesumus/ vt probra nīa diluas: vite perēnis ꝓmoda/ nobis benigne conferas

Quo carnis actu exules effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui/ melos canamus glorie.

Sax.

Gl'ia tibi dñe q̄ na. Et ōr lo hymno eiusde metri: vsq; ad puī. p̄c i hy De⁹ creator. Post puī. vo ōr ℣. Pīa pī. ℟ Deus oīm vsq; ad aduē. tā i do. q̄ fec. dieb⁹: qñ de do. vl. re. agit ōr ad mat. seq. hy⁹.

NOcte surgētes/ vigilemus oēs/ semp in psalmis meditemur atq; viri⁹ totis domino canamus/ dulciter hymnos.

Ut pio regi pariť canētes cū suis sertis mereamur aulam ingredi celi simul t beatā ducere vitā.

Presstet hoc nob⁹ deitas btā p̄ris ac nati pariťq; sancti spūs cui⁹ reboat i oī gl'ia mundo. Amen. ℣.

BEatus vir q̄ ꝑm⁹. non abiit in cōsilio impiorū et in via pctōrū non stetit: t i cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege dñi voluntas eius: t in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tāq; lignū quod plātatū est iux⁹ decursus aquarū: qđ fructū suum dabit in tempore suo.

Et folū eius nō defluet

et omnia quecūq; faciet prosperabuntur.
Non sic impij nō sic:sed tanq; puluis quem proijcit ventus a facie terre.
Ideo nō resurgūt impij in iudicio neq; pctōres in consilio iustorum.
Quā nouit dominus viam iustorum:et iter impiorum peribit. Psalmus.

2. QUare fremuerūt gētes:et populi meditati sunt inania.
Astiterunt reges terre et pncipes ꝓuenerūt i vnū aduersus dominū et aduersus christum eius.
Dirumpamus vincula eorū:et proijciamus a nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in celis irridebit eos:et dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos i ira sua:et i furore suo cōturbabit eos.
Ego aūt constitutus sū rex ab eo sup sion montē sctm eius:pdicans preceptū eius.
Dominus dixit ad me filius meus es tu:ego hodie genui te.
Postula a me et dabo tibi gētes hereditatem tuam:et possessionem tuam terminos terre.
Reges eos in virga ferrea:et tanq; vas figuli cōfringes eos.
Et nunc reges intelligite erudimini/qui iudicatis terram.
Seruite dño in timore:et exultate ei cum tremore
Apphendite disciplinā nequādo irascat dominus et pereatis de via iusta.
Cum exarserit in breui ira ei⁹:beati omnes qui confidunt in eo. Psalmus

3. DOmine quid multiplicati sunt q̄ tribulant me:multi insurgunt aduersum me.
Multi dicūt aīe mee:nō est salus ipsi in deo eius.
Tu autem domine susceptor meus es:gloria mea et exaltans caput meum
Voce mea ad dñm clamaui:et exaudiuit me de monte sancto suo.
Ego dormiui et soporatus sum:et exurrexi quia dominus suscepit me.
Non timebo milia ppli circūdātis me:exurge dñe saluū me fac deus meus
Quōm tu percussisti oēs adnersā:es mihi sine causa dētes pcatorum contriuisti.
Domini est salus:et sup ppl'm tuū bñdictio tua.

Non vt ad noct. iſte ps.

4. CUm inuocarē exaudiuit me de⁹ iuſtitie mee: in tribulatione dilataſti michi.

Miſerere mei: ⁊ exaudi orationem meam.

Filij hoim vſq; quo grani corde: vt q̄d diligit⁊ vanitatē ⁊ q̄ritis mēdaciū.

Et ſcitote quoniā mirtificauit dñs ſanctū ſuum dñs exaudiet me cū clamauero ad eum.

Iraſcimini ⁊ nolite peccare que dicitis in cordibus veſtris: ⁊ in cubilib⁹ veſtris compungimini.

Sacrificate ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſperate in dño multi dicunt quis oſtendit nobis bona.

Signatū eſt ſup nos lumē vultus tui dñe: dediſti letitiam in corde meo

A fructu frumēti vini⁊ olei ſui: multiplicati ſunt

In pace in idipſum: dormiam ⁊ requieſcam.

Quoniā tu dñe ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me.

Dō dī ad nocturn. iſte ps.

5. VErba mea aurib⁹ p cipe domine: intelligе clamorem meum.

Intēde voci orationis mee: rex me⁹ ⁊ de⁹ meus.

Quoniā ad te orabo domine: mane exaudies voce meā.

Mane aſtabo tibi ⁊ videbo quoniā nō deus volens iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iuxta te malign⁹: neq; p manebūt iniuſti ante oculos tuos

Odiſti oēs qui operātur iniq̄tatē: pdes oēs qui loquūtur mēdacium

Virū ſanguinū ⁊ doloſum abominabit dñs ego aūt in multitudīe mie tue

Introibo in domū tuā: adorabo ad tēplū ſcīm tuum in timore tuo.

Dñe deduc me in iuſtitia tua, ppt̄ īmicos meos dirige in ſpectū tuo viā meā

Quoniā non eſt in ore eorū veritas: cor eorū vanū eſt.

Sepulchrū patēs ē guttur eorū / linguis ſuis doloſe agebāt: iudica illos de⁹.

Decidāt a cogitatiōib⁹ ſuis: ſcōm multitudinē impietatū eorū expelle eos quoniā irritauerunt te dñe.

Et letent oēs q̄ ſperant in te: in eternū exultabunt ⁊ habitabis in eis.

Et gloriabunt in te oēs q̄ diligunt nomē tuū: quoniā tu benedices iuſto.

Dñe vt ſcuto bonevolentie tue coronaſti nos. ps

6. Domine ne in furore tuo arguas me: neq; i ira tua corripias me
Miserere mei dñe qm infirmus sū: sana me dñe qm cōturbata sunt ossa mea
Et aia mea turbata est valde: sed tu dñe vsq; quo
Conuertere dñe t eripe aiam meā: saluū me fac propter miam tuam.
Qm nō est in morte qui memor sit tui: in inferno autē quis confitebit tibi
Laboraui i gemitu meo lauabo p singl'as noctes lectū meum: lachrymis meis stratū meū rigabo
Turbat⁹ē a furore oculus me⁹: inueteraui inter omnes inimicos meos.
Discedite a me oēs qui operami iniq̄tatē: qm exaudiuit dñs vocē fleti⁹ mei.
Exaudiuit dominus deprecationē meā: dñs orationem meam suscepit.
Erubescāt t cōturbent vehemēter oēs inimici mei conuertāt t erubescāt valde velociter.

Ps. Dies. Dauid. vsq; ad. Jn. i. noc.

Ne auferet sceptrū de Iuda t dux de femore ei⁹ Gen. 49. b donec veniat q̄ mittēd⁹ est

vsq; ad passionē do. qñ s do. agit. Jn. i. noc. ā. Seruite dño in timore. Jn oib⁹ do. ado. tri. vsq; ad aduē do. qñ ℣ do. agē. Jn. i. noc. ān. Pro fidei merit⁹ vocat iure btūs: legē q̄ dñi meditat nocte dieq;. ps.

7. Domine de⁹ me⁹ in te speraui saluum me: fac: ex oibus persequēntibus me et libera me.
Nequā rapiat vt leo aiam meā: dum nō est qui redimat neq; q̄ saluū faciat.
Dñe de⁹ me⁹ si feci istud si ē iniq̄tas i manib⁹ meis
Si reddidi retribuentib⁹ mihi mala: decidā merito ab inimicis meis ianis.
Persequat inimic⁹ aiam meā t ꝓphēdat t cōculcet i terra vitā meā: t gloriā meā i puluerē deducat.
Exurge dñe i ira (cat. tua: t exaltare i finibus inimicorum meorum.
Et exurge dñe de⁹ me⁹ i p̄cepto q̄ mādasti t synagoga pplorū circūdabit te
Et ꝓpt hāc i altū regredere: dñs iudicat pplos.
Iudica me dñe ꝑm iustitiā meā: t scōm innocentiā meam super me.
Consumet nequitia peccatorū t diriges iustū: scru

tās corda ⁊ renes deus.
Iustū adiutoriū meum
o domino: qui saluos fa-
cit rectos corde
Deus iudex iust⁹ fortis
et patiens: nūquid iraſci
tur per ſingulos dies.
Nisi conuersi fueritis gla
diū ſuū vibrauit: arcum
ſuū tetēdit ⁊ parauit illū
Et in eo parauit vasa mor
tis: ſagittas ſuas arden-
tibus effecit.
Ecce parturiit iniustitiā
cōcepit dolorem: ⁊ pepe-
rit iniquitatem
Lacū aperuit ⁊ effodit
eum: ⁊ incidit in foueam
quam fecit.
Cōuertet dolor eius in
caput ei⁹: ⁊ in vertice ip-
ſius iniq̄tas ei⁹ deſcēdet.
Confitebor dño ſecūdū
iuſtitiā eius: ⁊ pſallā no-
mini dñi altiſſimi. ps.
8. Domine dñs noſter: q̄
admirabile ē nomē
tuum in vniuerſa terra.
Quoniā eleuata eſt ma
gnificētia tua: ſup celos.
Ex ore infantiū ⁊ lacten
tium perfeciſti laudē p-
pter inimicos tuos: vt de-
ſtruas inimicū ⁊ vltorē.
Quōniam videbo celos tuos
opa digitor⁹ tuor⁹: lunam
⁊ ſtellas q̄ tu fundaſti.
Quid eſt homo q̄ mēor
es ei⁹: aut filī⁹ hominis
quoniam viſitas eum.
Minuiſti eū paulomin⁹
ab āgelis gl'ia ⁊ honore
coronaſti eū: ⁊ conſtituiſti
eū ſup opa manuū tuar⁹
Omia ſubieciſti ſb pedib⁹
ei⁹ oues ⁊ boues vniuer-
ſas: inſup ⁊ pecora cāpi.
Volucres celi / ⁊ piſces
maris: qui pambulāt ſe-
mitas maris.
Domine domin⁹ noſter:
q̄ admirabile eſt nomen
tuū i vniuerſa terra. ps.
9. Confitebor tibi dñe i
toto corde meo: nar
rabo oīa mirabilia tua.
Letabor ⁊ exultabo i te
pſallā nomi tuo altiſſime.
In conuertēdo inimicū me
um retrorſū: infirmabūt ⁊
peribunt a facie tua.
Quōniam feciſti iudiciū meū
⁊ cauſam meā: ſedes ſup
thronū q̄ iudicas iuſtitiā
Increpaſti gētes ⁊ perijt
impius: nomē eor⁹ delesti i
eternū ⁊ in ſeculū ſeculi.
Inimici defecerunt fra-
mee in finem: ⁊ ciuitates
eorum deſtruxiſti.
Periit memoria eor⁹ cū
ſonitu: et dominus i eter
num permanet.
Parauit in iudicio thro-

num suū: ⁊ ipe iudicabit orbē t're in eq̄tate iudicabit populos in iustitia.

Et fact⁹ est dñs refugiū paupi: adiutor in oportunitatib⁹ in tribulatiōe

Et sperēt i te q̄ nouerūt nomē tuū: qm̄ nō dereliq̄sti querentes te dñe.

Psallite dño q̄ habitat in sion: āmūciate inter gētes studia eius.

Qm̄ req̄rēs sāguinē eorū recordat⁹ est: nō ē oblitus clamorē pauperum.

Miserere mei dom̄e: vide humiliratom meā de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciē omnes laudatiōes tuas in portis filie sion.

Exultabo i salutari tuo infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.

In laqueo isto quē abscōderunt: comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuū suarū comprehensus est peccator.

Cōuertant̄ pctōres in i fernū: omnes gētes que obliuiscuntur deum.

Qm̄ nō i finē obliuio erit pauperis: patiētia pauper non peribit in finem.

Exurge dñe nō ꝓ̄ualeat homo: iudicēt gentes in conspectu tuo.

Cōstitue dñe legislatorē sup eos: sciant gentes quoniā homines sunt.

Ut q̄d dñe recessisti lōge despicis in oportunitatibus in tribulatione.

Dū superbit impius icēdit paup: ꝓ̄hendunt̄ i ꝓ̄silijs quibus cogitant.

Qm̄ laudat̄ pctōr i desideriis aie sue: ⁊ iniqu⁹ benedixit: exacerbauit dñm (dicit pctōr: scōm multitudinē ire sue non queret.

Deus ē de⁹ i ꝓ̄spectu eius iniquitates illius in oī tpe.

Auferunt̄ iudicia tua a facie ei⁹: oīm inimicorū suorum dominabitur.

Dixit enī in corde suo: nō mouebor a gñatione i generationē sine malo.

Cui⁹ maledictiōe os plenū ē ⁊ amaritudie ⁊ dolo sb lingua ei⁹ labor ⁊ dolor.

Sedet in insidijs cū diuitib⁹ in occultis: vt interficiat innocentem.

Oculi ei⁹ i pauperē respiciūt: insidiat̄ i abscōdito quasi leo in spelūca sua.

Insidiat̄ vt rapiat pauperem: rapere pauperē

dum attrahit eum.
In laq̃o suo hũiliabit eũ
cliabit se ⁊ cadet cũ dña
tus fuerit pauperum.
Dixit ei i corde suo obli
tus est de⁹: auertit faciẽ
suã ne videat in finem.
Exurge domine de⁹ ⁊ ex
altet manus tua: ne obli
uiscaris pauperum.
Propt̃ q̃d irritauit ipi⁹
deũ: dixit eni i corde suo
non requiret.
Vides q̃m tu labore̅ et
dolore̅ ꝓsideras: vt tra
das eos in manus tuas.
Tibi derelict⁹ est paup
orphano tu eris adiutor
Contere brachiũ pctor
⁊ maligni: quere peccm il
lius et non inuenietur.
Dñs regnabit in etnũ ⁊
in seculũ seculi: peribitis
gentes de terra illius.
Desyderiũ pauperũ ex
audiuit dñs: preparatione̅
cordis eor audiuit aur
Iudicare pupillo (tua.
⁊ hũili: vt nõ apponat vl
tra magnificare se homo
super terram. Psalmus.
10. In dño ꝓfido: quõ di
citis aie mee trãsmi
gra in mõte̅ sicut passer.
Qum ecce pctores inten
derunt arcũ parauerũt
sagittas suas in phare
tra: vt sagittent in obscu
ro rectos corde.
Quũ que pfecisti destru
xerũt: iust⁹ aũt q̃d fecit:
Dñs i templo sctõ suo:
dñs in celo sedes eius.
Oculi ei⁹ i pauperẽ respi
ciũt: palpebre ei⁹ interro
gant filios hominum.
Dñs interrogat iustum
⁊ ipiũ: q̃ autẽ diligit in
quitatẽ odit aiã suã.
Pluet sup pctores laq̃
os: ignis / sulphur / ⁊ sps
procellar⁹ pars calicis eor.
Qum iust⁹ domin⁹ ⁊ iusti
tias dilexit: equitatẽ vi
dit vult⁹ ei⁹. Gloria. Per
aduẽ. do. ãn. Erit ipse ex
pectatio gẽtiũ: lauabit q̃
vino stolã suã: ⁊ sanguine
vue palliũ suũ. Ab octa.
epiphanie vsq; ad passio
nẽ dñi. ãn. Domine deus
meus in te speraui. Per
estatẽ. ãn. Juste deus iu
der fortis patiẽsq; benig
nus / in te sperãtes mu
ni miserando fideles.

Psalmus. 11.
Saluum me fac dñe /
qum defecit sanctus:
quoniã diminute sũt ve
ritates a filiis hominũ.
Vana locuti sunt vnus
q̃sq; ad proximũ suũ: la
bia dolosa in corde ⁊ cor
de locuti sunt.

Disperdat dominꝰ vniuersa labia dolosa: ꝛ linguam magnilocam.

Qui dixerũt liguã nr̃az magnificabimꝰ: labia nostra a nobis sũt/ quis noster dominus est.

Propter miseriã inopũ ꝛ gemitũ pauperũ nunc exurgam dicit dominus ponam ī salutari: fiducialiter agam in eo.

Eloqa dñi eloqa casta: argentum igne examinatũ probatum terre purgatum septuplum.

Tu domine ꝑuabis nos ꝛ custodies nos a gñatione hac ineternum.

In circuitu ipꝰ ābulãt: ꝑm altitudinẽ tuã multiplicasti filios hoim. ps. 12.

Usquo dñe obliuisceris me in finẽ: vsquo auertis faciem tuam a me.

Quãdiu ponam cõsilia in anima mea: dolorẽ in corde meo per diem?

Usquo exaltabit inimicꝰ meꝰ sup me: respice ꝛ exaudi me dñe deꝰ meꝰ:

Illumĩa oculos meos ne vnq̃ ẽ dormiã in morte neqñ dicat inimicus meus ꝑualui aduersꝰ eũ.

Qui tribulãt me exultabunt si motus fuero: ego aũt in mia tua speraui.

Exultabit cor meũ ī salutari tuo/ cãtabo dño q̃ bona tribuit michi: ꝛ psallã nomi dñi altissimi. ps. 13.

Dixit insipiẽs in corde suo: non est deus corrupti sunt ꝛ abominabiles facti sunt in studijs suis: nõ est q̃ faciat bonũ nõ est vsq̃ advnũ.

Dñs de celo ꝓspexit sup filios hoim: vt videat si ẽ intelligẽs aut requrẽs deũ.

Oes declinauerũt simul inutiles facti sunt: nõ est qui faciat bonum/ nõ est vsq̃ ad vnum.

Sepulchrũ patẽs ẽ guttur eorum: linguis suis dolose agebãt: venenum aspidũ sub labijs eorum

Quorũ os maledictiõe ꝛ amaritudine plenũ est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinẽ.

Contritio ꝛ infelicitas ī vijs eorũ / ꝛ viam pacis nõ cognouerũt: nõ est timor dei ante oculos eorũ

Nõne cognoscẽt omnes qui operãtur iniquitatẽ: qui deuorant plebẽ meã sicut escam panis?

Deum nõ inuocauerũt illic trepidauerũt timore

vbi non erat timor.

Quã dñs i gñatiõe iusta est: cõsiliũ inopis ꝙ fudistis / quã dñs spes ei⁹ est.

Quis dabit ex syõ salutare israel: cum auerterit dñs captiuitatem plebis sue exultabit iacob / ꝛ letabitur israel. Psalmus.

14. Domie ꝙs habitabit in tabernaculo tuo aut quis requescet in mõte sancto tuo.

Qui ingredit sine macula: ꝛ operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatẽ in corde suo: qui nõ egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malũ: ꝛ opprobriũ nõ accepit aduersus proximos suos.

Ad nichilũ deductꝰ est i conspectu ei⁹ malignꝰ: timẽtes aũt dñm glorificat.

Qui iurat proximo suo ꝛ nõ deciput / ꝙ pecuniã suã nõ dedit ad vsurã: ꝛ mũera sup innocẽtẽ nõ accepit.

Qui facit hec: nõ mouebit in eternũ. Gloria. Per aduen. ãn. Pulchriores sũt oculi ei⁹ vino: ꝛ dẽtes ei⁹ lacte candidiores. ℣. Ex siõ species decoris ei⁹ ℟. Deꝰ nr manifeste veniet. Per octa. epi. vsq ad pass. dñi. ã. Respice ꝛ exaudi me dñe deꝰ meꝰ. ℣. Mẽor fui nocte nobis tui dñe. ℟. Et custodiui legẽ tuã. Per estatẽ. ãn. Surge ꝛ in eꝛnũ serua munimine sacro: custodiq; tuos a stripotẽs famlos. ℣ Mẽor fui nocte no. ꝛ. dñe

Conserua me dñe (ꝙs 15.
qñ spaui in te / dixi dño deꝰ meus es tu: qñ bonoꝝ meoꝝ non eges.

Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit oẽs volũtates meas in eis.

Multiplicate sunt infirmitates eoꝝũ: postea accelerauerunt.

Non congregabo cõuẽticula eoꝝ de sanguinibꝰ nec memor ero nominũ eoꝝum per labia mea.

Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui restituis hereditatẽ meam michi.

Funes ceciderũt michi in pclaris. etenim hereditas mea pclara est michi

Benedicã dñm qui tribuit michi intellectũ: insuper ꝛ vsq ad noctẽ increpuerunt me renes mei.

Prouidebã dñm in ꝓspectu meo sp: qñ a dextris est michi ne commouear

Propter hoc letatũ est

cor meū ⁊ exultauit lingua mea: insuper ⁊ caro mea requiescet in spe.

Quoniā nō dereliques aiam meam in inferno: nec dabis sanctū tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite: adiplebis me letitia cū vultu tuo delectationes i dextera tua vsq; in finē. Oratio. ¶ Dñicis diebus p aduē. vsq; ad nat. do. In. ij. noc. ā. Bethleē nō es minima i pncipib⁹ iuda ex te exiet dux q̄ regat ppl'm meū isrl': ipe ei saluū faciet ppl'm suū a pctis eor. ¶ Dieb⁹ do. ab octa. epi. vsq; ad pas. do. In. ij. noc. ā. Bonor meorū nō idiges: in te spauit ⁊ua me dñe ¶ Do. dieb⁹ ab oc. xvi. vsq; ad adu. d̄. In. iiij. noc. ā. Nature genitor ⁊serua morte redēptos: facq; tuo dignos seruitio famulos. ⁊p.

16. Exaudi domine iustitiā meā: intende deprecationem meam.

Auribꝰ pcipe oronē meam: nō in labijs dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitates.

Probasti cor meū et visitasti nocte: igne me examinasti: ⁊ non est inuēta in me iniquitas.

Ut non loquat os meū opera hominū: ppt̄ verba labiorū tuorū ego custodiui vias duras.

Perfice gressus meos i semitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea.

Ego clamaui qm exaudisti me dꝰ iclīa aurē tuā mihi ⁊ exaudi ⁊ba mea.

Mirifica miās tuas: qui saluos facis sperātes i te.

A resistētibꝰ dext̄e tue: custodi mvt pupillā oc'li

Subvmbria alar tuarū protege me: a facie ipior qui me afflixerunt.

Inimici mei aiam meā circūdederūt adipē suū concluserunt: os eorū locutum est superbiam.

Proiicientes me nūc circūdedert me: oc'los suos statuert declare in t'rā.

Suscepert me sic leo parat⁹ ad p̄dā: ⁊ sic catul⁹ leonis habitās i abditis

Exurge dñe preueni eū ⁊ supplāta eū: eripe aiam meā ab impio / frameam tuā ab inimicis manꝰ tue.

Dñe a paucis de t'ra diuide eos in vita eorū: de abscōdit⁹ tuis adiplet⁹

est venter eorum.
Saturati sunt filiis: et dimiserunt reliquias suas paruulis suis.
Ego aũt in iustitia apparebo in ꝓspectu tuo: satiabor cũ apparuerit gl'a tua.
Gl'a.p aduẽ.ã Ecce vgo concipiet et pariet filiũ et vocabit nomẽ eius emanuel. ꝑ oc.epi. vsq; ad passio. dñi. ã. Inclia dñe aurẽ tuã mihi et exaudi verba mea. per esta. ãe Pectora nra tibi tu ꝓdutor orb; adureigne pio purgãs atq; eremãdo ꝓbãs. ps.
17. Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamentũ meũ et refugium meũ et liberator meus.
Deus meus adiutor meus: et sperabo in eum.
Protector sñi et cornu salutis mee: et susceptor meus
Laudãs inuocabo dñm et ab inimicis meis saluus ero
Circũdederũt me dolores mortis: et torrẽtes iniquitatis cõturbauerũt me.
Dolores inferni circũdederũt me: ꝓoccupauerũt me laquei mortis.
In tribulatiõe mea inuocaui dominũ: et ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo sancto suo vocẽ meam: et clamor me⁹ in ꝓspectu eius introiuit in aures eius.
Cõmota est et ꝓtremuit terra: fundamẽta mõtiũ ꝓturbata sunt et cõmota sunt: qm̃ iratus est eis.
Ascẽdit fumus in ira ei⁹ et ignis a facie ei⁹ exarsit carbões succẽsi sũt ab eo.
Inclinauit celos et descẽdit: et caligo sb pedib⁹ ei⁹
Et ascẽdit sup cherubĩ et volauit: volauit super pennas ventorum.
Et posuit tenebras latibulũ suũ: in circuitu ei⁹ tabernaculũ ei⁹: tenebrosa aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in ꝓspectu ei⁹ nubes trãsierũt: grando et carbones ignis.
Et intonuit de celo dñs et altissim⁹ dedit vocẽ suã: grãdo et carbones ignis
Et misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit et ꝓturbauit
Et apparuerũt fõtes aq̃rum: et reuelata sunt fundamẽta orbis terrarum.
Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.
Misit de summo et accepit me: et assũpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis / et ab his q̃ oderũt me: quoniã confortati sunt sup me.

Preuenerũt me i die afflictionis mee: ⁊ factꝰ est dominꝰ protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: saluũ me fecit quoniam voluit me.

Et retribuet michi dñs scd̃m iusticiã meã: et secũdum puritatẽ manuum mearũ retribuet michi.

Q ⁊ custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo.

Q ñm oia iudicia eius in cõspectu meo: ⁊ iusticias eius non repuli a me.

Et ero immaculatꝰ cum eo: ⁊ obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet michi dñs scd̃m iusticiã meã: ⁊ secũdũ puritatẽ manuũ mearũ in ꝓspectu oculoꝝ eiꝰ.

Q cũ sancto sanctꝰ eris: et cũ viro innocẽte innocens eris.

Et cũ electo electꝰ eris: ⁊ cũ peruerso puerteris.

Q ñm tu populũ humilẽ saluũ facies: ⁊ oculos superborum humiliabis.

Q ñm tu illuminas lucernam meã dñe: deus meꝰ illumina tenebras meas

Q uoniam in te eripiar a tẽtatiõe: et in deo meo transgrediar murum.

Q eus meꝰ ipollutaviaeiꝰ: eloquia domini igne examinata / protector est oim sperantium in se.

Q ñm q̃s deꝰ pter dñz: aut q̃s deꝰ preter deũ nostrũ

Deꝰ q̃ pcinxit me ꝟtute: et posuit immaculatã viã

Q ui pfecit pedes (meã meos tã q̃ ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa stattuens me.

Q ui docet manꝰ meas ad preliũ: ⁊ posuisti vt arcum ereum brachia mea

Et dedisti mihi ꝓtectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finẽ: et disciplina tua ipsa me docebit.

Q ilatasti gressus meos subtus me: ⁊ nõ sunt infirmata vestigia mea.

Q erseq̃r inimicos meos et cõprehẽdã illos: et nõ cõuertar donec deficiant

Q õfringã illos nec poterũt stare: cadẽt subtus pedes meos.

Et precinxit me ꝟtute ad bellũ: ⁊ supplãtasti insurgẽtes in me subtꝰ me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsũ: et odiẽtes

me disperdidisti.
Clamauerũt nec erat q̃ saluos faceret ad dominum nec exaudiuit eos.
Et cõminuã eos vt puluerẽ añ faciẽ venti: vt lutũ platearũ delebo eos.
Eripies me de cõtradictionibus populi: constitues me in caput gentiũ.
Populꝰ quẽ non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mẽtiti sunt michi: filij alieni inueterati sunt/ et claudicauerũt a semitis suis.
Viuit dñs et bñdictꝰ deus meus: et exaltetur deꝰ salutis mee.
Deus q̃ das vindictas michi: et subdis populos sub me/ liberatorꝰ meꝰ de inimicis meis iracũdis.
Et ab insurgẽtibꝰ in me exaltabis me: a viro iniq̃ eripies me.
Propterea ꝓfitebor tibi in nationibꝰ dñe: et nomini tuo psalmum dicam.
Magnificã salutes regis eius / et faciẽs miam xp̃o suo dauid: et semini eius vsq̃ in seculũ. ℣. Ria per aduen. ãn. Oriet in diebꝰ eiꝰ iustitia et abũdãtia pacis et adorabũt eũ oẽs reges oẽs gẽtes seruiẽt ei. ℣. Egrediet virga de radice iesse. Et flos de radice eiꝰ ascẽdet. Per oc. epi. vsq̃ ad pas. do. ã. Dñs firmamẽtũ meũ et refugiũ meũ. ℣. Media nocte surgebã ad confitendũ tibi. ℟. Sup iudicia iustificatiõis tue. p esta. ã. Tuppliz hũiliẽ saluasti ab hoste redemptor atq̃ supba tuo colla p̃mis iaculo. ℣. Media nocte. ps

Celi enarrãt gloriam dei: et opa manuum eiꝰ ãnũciat firmamentũ. 18.
Dies diei eructat vbũ: et nox nocti ĩdicat sciẽtiã
Nõ sñ loq̃le neq̃ sm̃ões q̃r nõ audiãt voces eor̃.
In omnẽ terram exiuit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum
In sole posuit tabnaculũ suũ: et ipse tãq̃ sponsus procedẽs de thalamo suo.
Exultauit ad gygas ad currendam viam a summo celo egressio eius.
Et occursus eiꝰ vsq̃ ad summũ eius: nec est q̃ se abscondat a calore eius.
Lex dñi ĩmaculata ꝙuertẽs aias testionũ dñi fidele sapiaz pstã / puulis
Iustitie dñi recte letificã

tes corda: preceptū dñi lucidū illuminās oculos.
Timor dñi sanctus permanet in seculū seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia sup aurū et lapidē pciosū multū: et dulciora sup mel et fauū.
Et enim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit ab occultis meis mūda me: et ab alienis pce seruo tuo.
Si mei nō fuerint dñati tūc imaculatus ero: et emūdabor a delicto maximo
Et erūt vt cōplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in cōspectu tuo semper.
Domine adiutor meus: et redemptor meus. Gloria.

Ad Rom. 13. d. Dñicis die populus aduentus usq; ad natiuitatē dñi. In. iij. nocturnis. Hor pcessit dies aūt appropinquauit abiciamus ergo opera tenebrarū et induamur arma lucis. Do. die populus aduentus usq; ad passionē dñi. Ad vesp. agit. In. iij. noctur. Ru. Preceptū dñi lucidū illuminās oculos. Do. In. iiij. dicta dicebus per estatē. Ad vesp. agit usq; ad nat. dñi. In. iij. noct. ān. Spōsus vt e thalamo processit/ xps in orbē descēdēs celo iure salutifero. ps.

Exaudiat te dñs in die tribulationis: protegat nomen dei iacob. 19.
Mittat tibi auxilium de scto: et de sion tueatur te.
Memor sit omnis sacrificij tui: et holocaustū tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secūdū cor tuum: et omne consilium tuum confirmet.
Letabimur in salutari tuo: et in nomine dei nri magnificabimur.
Impleat dominus oēs petitiones tuas: nūc cognoui quoniā saluum fecit dominus xpm suum.
Exaudiat illum de celo sctō suo: in potentatibus salus dextere eius.
Hi in curribus et hi in eqs: nos aūt in nomīe dñi dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sūt et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.
Domine saluū fac regē et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
Gloria. Per aduen. ān. Hora est iā nos de somno surgere: et aperti sunt

oculi nri surgere ad xp̃z q; lux vera est fulgẽs in celis. Ab octa. epip. vsq; ad pass. dñi. ãn. Impleat dñs omnes petitiões tuas. Per eãdẽ. Auxiliũ nobis saluator mitte salutis: ⁊ tribuas vitã temporẽ perpetuo. Psalm⁹.

20. Domine in virtute tua letatur rex: ⁊ super salutare tuum exultabit vehementer.

Desyderiũ cordis eius tribuisti ei: ⁊ volũtate labior⁹ ei⁹ nõ fraudasti eũ.

Quẽ p̃uenisti eũ in bñdictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide pretioso.

Vitam petijt a te ⁊ tribuisti ei: longitudinem dierum in seculum ⁊ in seculum seculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quẽ dabis eum in benedictionẽ in seculũ seculi: letificabis eum in gaudio cũ vultu tuo.

Quoniã rex sperat in domino: ⁊ in misericordia altissimi nõ cõmouebitur.

Inueniat man⁹ tua oib⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs q̃ te odert.

Ponones eos vt clibanũ ignis in tpe vultus tui dñs in ira sua ꝓturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis.

Fructũ eorum de terra perdes: ⁊ semen eorũ a filijs hominum.

Quẽ declinauerũt in te mala: cogitauerũt cõsilia q̃ non potuerunt stabilire

Quẽ pones eos dorsum in reliquijs tuis preparabis vultum eorum.

Exaltare dñe in virtute tua: cãtabim⁹ ⁊ psallem⁹ virtutes tuas. Per dnẽ. ã. Gaudete in dño semp: modestia vr̃a nota sit oib⁹ hoibus dñs ꝓpe est nihil solliciti sitis: sed in oi oratione petitiões vestre innotescãt apd deum. ℣. Egredietur dñs de loco sãcto suo. ℟. Veniet vt saluet ppm suũ. Nõ dicat vltra. Ab octa. epi. vsq; ad pass. dñi. ãn. Domine in virtute tua letabit rex. ℣. Exaltare domine in virtute tua. ℟. Cãtabim⁹ et psallemus virtutes tuas. Per eãdẽ. ã. Rex sine fine manẽs miseris tu pce ruinis: ꝓnia cõcedens ⁊ tua cũcta regẽs. ℣. Exaltare.

Hym. ābrosij z augustini.

Te deū laudam⁹ te dñz confitemur
Te eternū patrem: omnis terra veneratur
Tibi oēs āgeli: tibi celi z vniuerse potestates.
Tibi cherubi z seraphi: incessabili voce proclamāt.
Sctūs. Sctūs. Sctūs.
Domin⁹ deus sabaoth.
Pleni sūt celi z terra maiestatis glorie tue.
Te glr̄iosꝰ: apr̄orū chorꝰ.
Te prophetarū: laudabilis numerus.
Te martyrū candidatꝰ: laudat exercitus.
Te p orbē terrarū: sancta confitetur ecclesia.
Patrē: imēse maiestatz
Venerādū tuū verum: z vnicum filium.
Sanctum quoq; paraclitum spiritum.
Tu rex glorie christe:
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberandū suscepturꝰ hominem: nō horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibꝰ regna celorum.
Tu ad dexterā dei sedes in gloria patris.
Judex crederis: esse venturus.
Te ergo quesumꝰ famulis tuis subueni: quos pciosō sanguine redemisti
Eterna facta cum scris tuis in gloria numerari.
Salū fac ppl̄z tuū dñe z benedic hereditati tue.
Et rege eos z extolle illos vsq; in eternum.
Per singulos dies: benedicimus te.
Et laudamꝰ nomē tuū in seculū: z in seculū seculi.
Dignare dñe die isto: sine pcō nos custodire.
Miserere nostri domine miserere nostri.
Fiat mia tua dñe super nos: quemadmodum speravimus in te.
In te dñe speraui: nō cōfundar in eternū. ℣. Exaltatus sup oēs gentes dñs.
℟. Et sup celos glr̄ia eiꝰ.
Deꝰ in adiutoriū. ℭ In laud. In. Regnauit dñs precinctꝰ fortitudine cū decore virtutū: cuiꝰ sedes est in eternū. ps. Dñs regnauit. d. Sciamꝰ oēs qz dñs ipse est deꝰ cui iubilemꝰ z exaltemꝰ z laudemꝰ nomē ejꝰ in eternū. ps. Jubilate. in. Bñdicā te in vita mea vt videā virtutem

tuā ꝛ gloꝛiā tuā. ps. De⁹
de⁹ me⁹. An. Oīs creatu-
ra celi ꝛ t're bn̄dicat dn̄z
hymnū dicat ꝛ superexal-
tet eū in s'cl'a. ps. Bn̄dicite
An. Sp̄s oīs laudet dn̄m
148. q2 ipse dixit ꝛ facta sunt
oīa: mandauit et creata
sunt vniuersa. ps. Laud
do. de ce. Ne'p dicte ā'e sp
lau. dicant' do. dieb⁹ qn̄
inchoat' aliq̄ noua histo.
cū pleno seruit. ꝛ qn̄ victo
fit seruit. de do. an̄. lxx. vl'
an̄ aduē. Medijs vo do.
dr̄ hec sola an̄. Regnauit. ps.
92. Dominus regnauit decoꝛē i
dut⁹ est: idu
t⁹ ē dn̄s foꝛ
titudinē ꝛ
p̄cinxit se
Etem̄ firmauit oꝛbē ter
re: qui non commouebit'
Parata sedes tua extūc
a seculo tu es.
Eleuauerūt flumia dn̄e
eleuauerūt fluīa vocē suā
Eleuauerūt fluīa fluct⁹
suos a vocib⁹ aq̄x mltā
Mirabiles elatiōes ma-
ris: mirabilis ī altis dn̄s
Testimonia tua credi-
bilia facta sūt nimis: do
mum tuā decet s'ctitudo
domine in longitudinez
dierum. Glia. Psalm⁹.

Iubilate deo oīs t'ra: 99.
seruite dn̄o in letitia.
Introite in ↄspectu ei⁹:
in exultatione.
Scitote qm̄ dn̄s ip̄e ē de
us: ip̄e fecit nos ꝛ nō ipsi
Pp'ls ei⁹ ꝛ oues (nos.
pascue ei⁹ itroite poꝛtas
ei⁹ i ↄfessiōe: atria ei⁹ in
hymnis confitemini illi.
Laudate nomē ei⁹ qm̄
suauis ē dn̄s i et'nū mīa
ei⁹: ꝛ vsq3 i gn̄atiōe ꝛ gn̄a
tionē veritas ei⁹. Glia. ps.
Deus de⁹ meus: ad 62.
te de luce vigilo.
Sitiuit in te aīa mea: q̄
m'ltiplicit' tibi caro mea.
In terra deserta inuia et
inaq̄sa sic in s'ctō appa-
rui tibi: vt viderē v'tutē
tuā et gloꝛiam tuam.
Quoniā melioꝛ est mīa
tua sup̄ vitas: labia mea
laudabunt te.
Sic benedicā te in vita
mea: et in noīe tuo leua-
bo manus meas.
Sicut adipe ꝛ pinguedi
ne repleatur anima mea
et labijs exultatiōis lau
dabit os meum.
Si memoꝛ fui tui sup̄
stratū meum in matuti-
nis meditaboꝛ in te: q̄a
fuisti adiutoꝛ meus.
Et in velamento alarū

tuarū exultabo / adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua.

Ipsi vo i vanū q̄sierūt aīam meā irrobūt in iferiora tre tradent i manꝰ gladij: ptes vulpiū erūt

Ex vo letabit i deo laudabunt oēs q̄ iurāt i eo: obstructū est os loquentium iniqua.

Psalmus.

66. DEus miserea nr̄i t bñdicat nobis: illuminet vultū suum super nos t misereatur nostri

t cognoscamus in terra viam tuam: in oībus gentibus salutare tuum

Confiteant tibi ppl'i deꝰ confiteant tibi ppl'i oēs

Letent t exultēt gētes q̄m iudicas ppl'os i eq̄tate: t gētes i terra dirigis

Cōfiteant tibi ppl'i deꝰ confiteant tibi ppl'i oēs: terra dedit fructū suum

Bñdicat nos deꝰ deꝰ nr̄ bñdicat nos deꝰ: t metuant eum oēs fines terre.

Gloria patri.

Dañ. 3. c. BEnedicite oīa opa dñi dño: laudate et superexaltate eū in scl'a.

Benedicite angeli dñi domino: bñdicite celi dño.

Benedicite aq̄ oēs q̄ sup celos sunt dño: bñdicite

omnes virtutes dñi dño.

Bñdicite sol t luna dño bñdicite stelle celi dño.

Bñdicat hymber t ros dño

Benedicite ignis t estꝰ dño: benedicite frigꝰ t estas dño.

Bñdicite ros t pruina dño

Benedicite gelu t frigus dño

Bñdicite glacies t nues dño

Benedicite noctes t dies dño

Bñdicite lux t tenebre dño: bñdicite fulgura t nubes dño

Bñdicat t'ra dñm laudet et superexalter eū in scl'a.

Benedicite montes t colles dño: benedicite vniuersa germinantia in terra dño.

Benedicite fontes dño: bñdicite maria et flumina dño.

Benedicite cete t oīa q̄ mouēr in aq̄s dño. benedicite oēs volucres celi domino

Bñdicite oēs bestie t pecora dño: bñdicite filij hoīm dño

Bñdicat israel dñm: laudet t superexaltet eū in scl'a

Benedicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi dño

Bñdicite spūs t aie iustor dño: bñdicite scti et humiles corde domino.

Bñdicite anania azaria misael dño: laudate t superexaltate eū in secula.

Bñdicam⁹ patrē t filiū cū sctō spū: laudemus t

superaltemus eū in scl'a
Benedictus es dñe in firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gl'iosus et superexaltatus in scl'a. Psalm⁹.
148. Laudate dñz de celis laus eū in excelsis.
Laus eū oēs angeli ei⁹ laus eū oēs virtutes eius
Laudate eū sol ⁊ luna: laus eū oēs stelle ⁊ lumē
Laudate eū celi celoꝝ: et aq̄ que sup celos sunt laudent nomen domini.
Qz ipe dixit ⁊ facta sūt: ipe mādauit ⁊ creata sūt
Statuit ea in eternū et in seculū seculi: preceptū posuit et non preteribit.
Laudate dñm de terra dracones et oēs abyssi.
Ignis grādo nix glacies spūs procellarū: que faciunt verbum eius.
Mōtes ⁊ oēs colles: ligna fructifera ⁊ oēs cedri
Bestie et vniuersa pecora: serpētes ⁊ omnes volucres pennate.
Reges tre et oēs ppl'i: pncipes ⁊ oēs iudices tre
Iuuenes ⁊ virgines senes cū iunioꝝib⁹ laudēt nomen dñi: qz exaltatum est nomen eius solius.
Confessio ei⁹ super celum et terrā: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus oibus scīs eius: filijs israel populo appropinquāti sibi. ps.
149. Cantate dño canticū nouum: laus eius in ecclesia sanctoꝝ.
Letet israel in eo q̄ fecit eū et filie sion exultēt in rege
Laudēt nomē ei⁹ (suo. in choro: in tympano et psalterio psallant ei.
Quia bñplacitū est dño in ppl'o suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabūt scti in gl'ia: letabunt in cubilibus suis
Exultationes dei in gutture eoꝝ: ⁊ gladij ancipites in manibus eoꝝ.
Ad faciēdā vidictā in natiōib⁹ increpatiōes in ppl'is
Ad alligādos reges eorū in ꝑpedib⁹: ⁊ nobiles eoꝝ in manicis ferreis.
Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptū: gl'ia hec est oībus scīs eius. Psalm⁹.
150. Laudate dñm in scīs ei⁹: laudate eū in firmamento virtutis eius.
Laudate eū in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū sc̄m multitudinē magnitudis ei⁹
Laudate eū in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊ cithara.

Laudate eū in tympano ꝛ choro : laudate eū i chordis ꝛ organo.

Laud eū i cymbalis bñ sonātib⁹ / laud eū in cymbalis iubilatiōis: oīs spūs laudet dñm. ℣. l'ia.

Apo. 7.c. Benedictio ꝛ claritas ꝛ sapia ꝛ gr̄a ac̄tio honor ꝛ v̄t⁹ et fortitudo deo nr̄o i scl'a scl'or̄ amē

D.ḡ. Hoc cap. dr in oib⁹ do. ad lau. a Dñe ne i ira vsq; ad. lxx. ꝛ a De⁹ oim vsq; ad aduē. qñcūq; agitur de do. ℣. In oib⁹ do. a Dñe ne i ira. qñ de do. agit vsq; ad. xl. dicit ad lau. hic sequēs hymn⁹.

Terne rerū cōditor noctē diēq; qui regis et temporū das tēpora / vt alleues fastidium.

Horeco diei iā sonet / noctis p̄funde peruigil: nocturna lux viātib⁹ / a nocte noctem segregans.

Hoc excitat⁹ lucifer / solut polū caligine: hoc omnis errorum chorus / vias nocendi deserit.

Hoc natura vires colligit / pontiq; mitescūt freta: hoc ipsa petra eccl'ie / canente culpā diluit.

Surgam⁹ ergo strēnue / gallus iacētes excitat: ꝛ somnolētos increpat / gallus negātes arguit.

Gallo canēte spes redit egris sal⁹ refundit: mucro latronis conditur: lapsis fides reuertitur.

Iesu labēntes respice / et nos vidēdo corrige: si respicis lapsus cadunt / fletuq; culpa soluitur.

Tu lux refulge sensib⁹ / mentisq; somnū discute: tenā vox p̄mū sonet / ꝛ vota soluamus tibi.

℣. l'ia tibi dñe / q̄ na. vsq; ad puri. post puri. Vo dr

Deo p̄fi sit gl'ia / eiusq; soli filio : cū spū paraclito ꝛ nūc ꝛ i ꝑpetuū. Amē

℣. Dñs regnauit. ℟. Decorē induit al'a. Iste ℣. cū p̄dr. cp̄. dicat in lau. oīb⁹ do. vsq; ad. lxx. et a De⁹ oim. vsq; ad aduētū dñi qñ de do. agit. Al. lxx. vsq; ad. xl. ℣. Dñe refugiū factus es nobis. ℟. Al gnā tione ꝛ ꝓgenie. Per esta tē. in do. et ref. dieb⁹ vsq; ad aduē. dr ad lau. hic sequēs hymnus qñ de do. vel de feria agit. Hymn⁹

Ecce iā noctis tenuatur vmbra / lucis ante rorā rutilās coruscat: nisibus totis rogemus omnes cunctipotentem.

Vt de⁹ nr̄ miserat⁹ oēm pellat lāguorem tribuat salutē: donet t nobis pietate p̄ris / regna polorū.
Qui restet hoc nobis deitas btā / p̄ris ac nati pariterq; scti spūs cuius reboat in oī / gl'ia mundo.
℣. Dñs regnauit. ℟. Decorē induit al'a. Cancū.

Luce 1.g. BEnedictus dñs deus israel: quia visitauit et fecit redemptionem plebis sue.
Et erexit cornu salutis nob; i domo dō pueri sui
Sicut locut⁹ est per os sanctorū: qui a seculo sūt prophetarum eius.
Salutē ex īimic; nr̄is: t de manu oīz q̄ odēr̄t nos
Ad faciēdā miaz cū patribus nr̄is: t memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandū quod iurauit ad abraham patrē nostrum: daturū se nobis.
Vt sine timore de manu inimicorū nostrorum liberati: seruiamus illi.
In scitate t iustitia corā ipso: oīb⁹ diebus nr̄is
Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaber; p̄ib; ei aīa facie dñi parare vias ei⁹.
Ad dandā scientiā salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum
Per viscera mie dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto.
Illumiare his q̄ in tenebris t i vmbra mort; sedēt: ad dirigēdos pedes nr̄os i viā pac;. Gl'a. ℣s

AD te leuaui oc'os meos: q̄ habitas i ce'. 122.
Ecce sicut oculi seruorū: in manibus dñorū suorū.
Sicut oculi ancille i manib⁹ dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrū donec misereat⁹ nostri.
Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i: quia multū repleti sumus despectione.
Quia multū repleta ē aīa nr̄a: opprobriū abundāti b⁹ et despectio superbis.
Gl'a. Kyrie el'. Xp̄e el'.
Kyrie el'. Pater noster
Et ne nos. Sed libera.
Exurge domie adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomen tuum. p.43
Dñe deus virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciem tuam t salui erimus. p.79
Dñe exaudi. Et clamor
Dñs vobiscū. Et cū.
Oc'cmus te dñe ꝓces
Placat⁹ admitte: vt destruct; aduersitatib⁹ t erroribus vniuersis secu-

ra tibi serulat libtate / et pacē tuā nr̄is ꝓcede rpi-
bus.p. Ad primam hy⁹.

IAm lucis orto sidere deuz ꝑcemur supplices / vt in diurnus actib⁹ / nos seruet a nocentibus
Ⅱ inguā refrenans tem peret / ne litis horror isonet: visū fouēdo cōtegat ne vanitates hauriat.
Ⅲ int pura cordis ītima abſistat ⁊ vecordia: carnis terat superbiam / potus cibiq; parcitas.
Ⅳ t cum dies abscesserit noctemq; sors reduxerit mūdi per abstimentiam / ipſi canamus gloriam.
Ⅴ eo pr̄i sit gl'ia / eiusq; soli filio: cū spū pacifico ⁊ nūc ⁊ ī ꝑpetuū. Am ē.

21. DEus de⁹ me⁹ respice in me ąre me dereliquisti: lōge a salute mea verba delictorum meorꝝ
Ⅱ eus me⁹ clamabo per diē ⁊ nō exaudies: et nocte ⁊ nō ad īsipiētiā mihi
Ⅲ u autem in sancto habitas: laus israel.
Ⅳ n te speraverūt pr̄es nr̄i: speraverūt ⁊ liberasti eos
Ⅴ d te clamaverūt ⁊ sal ui facti sunt: in te speraverūt ⁊ nō sunt confusi.
Ⅵ go aūt sum vermis ⁊ nō homo: opprobriū hominū et abiectio plebis.
Ⅶ es videntes me derisere rūt me: locuti sūt labijs et moverunt caput.
Ⅷ perauit in domino eripiat eū: saluū faciat eum quoniā vult eum.
Ⅸ n tu es qui extraxisti me de vētre spes mea ab vberib⁹ matris mee: i te proiectus sum ex vtero.
Ⅹ e ventre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me.
Ⅺ n tribulatio ꝓxima ē qn̄ non est qui adiuuet.
Ⅻ ircundederūt me vituli multi: tauri pīgues obsederunt me.
ℍ puerūt sup me os suū sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs
ℍ icut aq̄ effus⁹ sū: ⁊ dispersa sunt oīa ossa mea.
ℍ actū est cor meū tanq; cera liquescens: in medio ventris tui.
ℍ ruit tanq; testa virtus mea ⁊ līgua mea adhesit faucib⁹ meis: ⁊ in pulue rē mortis deduxisti me.
ℍ n circundederūt me canes multi: cōsiliū malignantiū obsedit me.

Fodérũt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt oia ossa mea.

Ipsi vo cõsiderauerũt et ispexerũt me: diuiserũt sibi vestimẽta mea et sup vestẽ meã miserũt sortẽ.

Tu aũt dñe ne elõgaueris auxiliũ tuũ a me: ad defensionẽ meã cõspice.

Erue a framea deo animam meam: et de manu canis vnicã meam.

Salua me ex ore leonis et a cornibus vnicornũ humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribꝰ meis: in medio ecclesie laudabo te.

Qui timetis dñm laudate eũ: vniuersũ semen iacob glorificate eum.

Timeat eũ oẽ semẽ isrl: quĩ nõ sprenit neq; despexit deprecationẽ pauperis

Nec auertit faciem suã a me: et cum clamarẽ ad eum exaudiuit me.

Apd te laus mea i ecclesia magna: vota mea reddã i ospectu timentiũ eũ.

Edẽt pauperes et saturabunt et laudabũt dñm q̃ rex rũt eũ: viuẽt corda eorum in seculũ seculi.

Reminiscẽt et conuertẽt ad dñm: vniuersi fines tre.

Et adorabũt i ospectu eiꝰ: vniuerse famĩlie gentiũ.

Quĩ dñi est regnũ: et ipe dominabitur gentiũ.

Manducauerũt et adorauerũ oẽs pingues terre in ospectu eiꝰ cadẽt oẽs qui descendũt in terram

Et aia mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi

Annunciabit dño gnatio venture et annũciabũt celi iustitiã eiꝰ: pplo qui nascet quẽ fecit dñs.

Dominus regit me et nichil michi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. 22.

Super aquam refectionis educauit me: animã meam conuertit.

Deduxit me sup semitas iustitie: ꝓpr nomẽ suũ.

Nã et si ãbulauero i medio vmbre mortis: nõ timebo mala quĩ tu mecũ es.

Virga tua et baculꝰ tuꝰ ipsa me consolata sunt.

Parasti in ospectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meũ: et calix meꝰ inebrians quã preclarus est.

Et mia tua subsequet me: oibus diebꝰ vite mee

Et vt inhabitẽ in domo

dominī: in longitudinem dierum. Glia.

23. DOmini est tra ⁊ plenitudo ei⁹: orbs tra rū ⁊ vniuersi q̄ habitāt i eo Glia ipe sup maria fundauit eum: ⁊ super flumina preparauit eum.

Quis ascendet in montem dñi: aut q̄s stabit in loco sancto eius?

Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde: q̄ nō accepit in vano aiam suā: nec iurauit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a dño: ⁊ misericordia a deo salutari suo.

Hec ē gnatio q̄rētiū eū: q̄rentiū faciē dei iacob.

Attollite portas p̄nces vras ⁊ eleuamī porte eternales: ⁊ introibit rex

Quis ē iste rex (gl'ie. gl'ie: dñs fortis ⁊ potēs/ dominus potens in prelio.

Attollite portas p̄nces vras ⁊ eleuamī porte eternales: ⁊ introibit rex gl'ie.

Quis ē iste rex gl'ie: dñs virtutū ipe est rex gl'ie. ps

24. AD te dñe leuaui aiam meā: de⁹ me⁹ in te confido non erubescā.

Neq̄ irrideāt me inimici mei: etenī vniuersi q̄ sustinent te nō confundent

Confundantur oēs inīqua agentes: supuacue.

Vias tuas dñe demonstra michi: ⁊ semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus saluator me⁹: ⁊ te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarū dñe: et miaꝝ tuarū que a seculo sunt.

Delicta iuuētutis mee: et ignorantias meas ne memineris.

Secōm miam tuam memento mei tu: ꝓpter bonitatem tuam domine.

Dulcis et rectus dñs: ꝓpter hoc legē dabit delinquentibus in via.

Dirriget māsuetos i iudicio: docebit mites vias suas.

Vniuerse vie dñi (asmia ⁊ veritas req̄rentib⁹ testamētū ei⁹ ⁊ testionia ei⁹

Propter nomē tuū dñe propitiaberis pcō meo: multum est enim.

Quis est homo q̄ timet dñm: legem statuit ei in via quam elegit.

Anima ei⁹ in bonis demorabitur: ⁊ semen eius hereditabit terram.

Firmamentū est dñs timentibus eū: ⁊ testamētū

ipſi⁹ vt manifeſtet illis.
Oculi mei ſemp ad dñm quoniã ipſe euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me ⁊ miſerere mei: quia vnic⁹ ⁊ pauper ſum ego.
Tribulatões cordis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatib⁹ meis erue me
Vide humilitatẽ meã ⁊ laborem meũ: et dimitte vniuerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos qm multiplicati ſunt: et odio iniquo oderunt me
Custodi aiam meã et erue me: non erubeſcam quoniã ſperaui in te.
Innocẽtes ⁊ recti adheſerũt mihi: qz ſuſtinui te
Liba de⁹ iſrl: ex oib⁹ tribulatiõib⁹ ſuis.

25. Iudica me dñe quoniam ego in innocẽtia mea ingreſſ⁹ ſũ: ⁊ in dño ſperans non infirmabor
Proba me dñe ⁊ tẽta me vre renes meos ⁊ cor me
Qm mia tua ante (um. oculos meos eſt: ⁊ complacui in veritate tua.
Non ſedi cũ conſilio vanitatis: ⁊ cũ iniqua gerẽtibus non introibo.
Odiui eccl'iam malignãtiũ: ⁊ cũ ipiis nõ ſedebo.
Lauabo inter innocentes manꝰ meas: ⁊ circũdabo altare tuum dñe.
Ut audiã vocez laudis tue: et enarrem vniuerſa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: ⁊ locũ habitationis glorie tue.
Ne pdas cũ impiis de⁹ aiam meã: ⁊ cum viris ſanguinum vitam meã.
In quor manibus iniq tates ſunt: dextera eorũ repleta eſt muneribus.
Ego autẽ in innocẽtia mea ingreſſ⁹ ſũ: redime me ⁊ miſerere mei.
Pe⁹ me⁹ ſtetit i directo: in eccl'iis bñdicã te dñe.

53. Deus in nomie (ꝑ. tuo ſaluũ me fac: et in virtute tua iudica me
Deꝰ exaudi oronẽ meã: auribꝰ pcipe ꝓba oris mei
Qm alieni iſurrexerũt ad uerſũ me ⁊ fortes q̃ſierũt aiam meã: ⁊ nõ ꝓpoſuerũt deũ añ ꝓſpectũ ſuũ.
Ecce enim ⁹ adiuuat me ⁊ dñs ſuſceptor ẽ aie mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua diſperde illos.
Voluntarie ſacrificabo tibi: ⁊ confitebor nomi tuo dñe: quoniã bonum eſt.

Q ñe ex oi tribulatõe eri puisti me: et sup inimicos meos despexit ocul⁹ meus. Gloria pri. Psalm⁹.

117. Q Onfitemini domio qm bonus: quoniã in sc̃m misericordia ei⁹.
D icat nũc isr̃l qm bon⁹ quoniã in sc̃m mia eius
D icat nũc dom⁹ aaron: qm in seculum mia eius
D icãt nũc q̃ timẽt dñm: qm in seculum mia eius
D e tribulatione inuocani dñm: t exaudiuit me i latitudine dominus.
D ñs mihi adiutor nõ timebo q̃d faciat mihi hõ.
D ñs michi adiutor: et ego dispicia inimicos ños
B onum est confidere in dño: q̃ confidere in hoie
B onũ est sperare i dño: q̃ sperare in principib⁹.
O mnes gentes circuierunt me: et in nomine dñi quia vltus sum in eos.
C ircũdederũt me sicut apes et exarserunt sicut ignis spinis t i noie dñi quia vltus sum in eos.
I mpuls⁹ euers⁹ sũm vt caderẽ: et dñs suscepit me.
F ortitudo mea t laus mea dñs: et fact⁹ est michi in salutem.
V ox exultatiõis t salutis: i tabernaclis iustor
D extera dñi fecit vtutẽ dextera dñi exaltauit me dextera dñi fecit virtutẽ.
N õ moriar sed viuã: et narrabo opera domini.
C astigãs castigauit me dñs: t morti nõ tradidit
A pite mihi portas (me iustitie/t ingress⁹ in eas cõfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabunt in eã
C onfitebor tibi quoniã exaudisti me t factus es michi in salutem.
L apidẽ quem reprobauerunt edificãtes: hic factus est in caput anguli
A dño fct̃m est ist̃d: t est mirabile in oculis nr̃is.
H ec ẽ dies quã fec̃ dñs: exultem⁹ t letemur i ea.
O dñe saluum me fac/o dñe bñ prosperare: bñdictus q̃ venit in noie dñi.
B ñdixim⁹ vob̃ d domo dñi: de⁹ dñs t illuxit nob̃
C õstituite diẽ solẽnẽ in d̃ẽsis: vsq; ad cornu altaris.
D eus me⁹ es tu (eus. et cõfitebor tibi: deus meus es tu t exaltabo te.
C onfitebor tibi quoniã exaudisti me: t factus es

michi in salutem.
Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in sc̃m m̃ia ei⁹.
Al. lxx. vsq; ad pasch. die do. p̃sto p̃. Confitemini dñi q̃ bo. Dñis reg̃. deco. ps.

118. aleph
Beati immaculati in via: qui ambulãt in lege domini.
Beati qui scrutantur testimonia ei⁹: in toto corde exquirunt eum.
Nõ enim q̃ operant iniq̃tatẽ in viis ei⁹ ambulauerũt
Tu mandasti: mãdata tua custodiri nimis.
Vtinam dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tũc nõ confũdar: cũ prospexero in oib⁹ mãdat; tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo q̃ didici iudicia iustitie tue.
Iustificatiões tuas custodiam: non me derelinquas vsq; quaq;.

Beth
In q̃ corrigit adolescentior viam suam: in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exq̃siui te: ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloq̃a tua: vt nõ peccẽ tibi.
Benedict⁹ es dñe: doce me iustificatiões tuas
In labiis meis pnũciaui: oia iudicia oris tui.
In via testimoniorũ tuorum delectat⁹ sum: sicut in omnibus diuitijs.
In mãdat; tuis exercebor: et cõsiderabo vias tuas.
In iustificatiõib⁹ (as. tuis meditabor: nõ obliuiscar sermones tuos.

Gymel.
Retribue seruo tuo viuifica me: et custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: et cõsiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sũ in tra: nõ abscõdas a me mandata
Concupiuit aia (tua. mea desiderare iustificationes tuas: in oi tẽpore
Increpasti superbos: maledicti qui declinãt a mãdatis tuis.
Aufer a me opprobriũ et contemptũ: quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederũt principes et aduersũ me loq̃bant: seru⁹ aũt tuus exercebat in iustificationibus tuis
Nam et testimõia tua meditatio mea est: et cõsiliũ meũ iustificationes tue.

Deleth.
Adhesit pauimẽto anima mea: viuifica me secũdum verbum tuum.

Vias meas enũciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.

Via iustificationũ tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis

Dormitauit anima mea pre tedio: cõfirma me in verbis tuis.

Via iniquitatis amoue a me et de lege tua miserere mei

Viam veritatis elegi: iudicia tua nõ sum oblit⁹.

Adhesi testimõijs tuis dñe: noli me confundere

Viã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilatasti cor meum.

Dñe nem ira.

Deꝰ oim.

p.22. Dñs regit me et nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit.

Dñe ne in ira.

Deꝰ oim.

p.53. Deꝰ exaudi oratõnẽ meã: auribus percipe verba oris mei.

Veni et ostende nos deus nr̃.

Vicidis vult saluꝰ esse: dñi ola opꝰ est vt teneat catholicã fidẽ. Quã nisi quisq; integram inviolatamq; seruauerit: absq; dubio in eternũ pibit.

Hec fides autez catholica hec est: vt vnũ deũ in trinitate et trinitatẽ in vnitate veneremur.

Neq; confũdẽtes psonas neq; substãtiã separãtes

Alia est enim psona pris alia filij: alia spũssancti.

Sed pris et filij et spũssancti vna est diuinitas eq̃lis gla: coeterna maiestas

Qualis pater talis filius talis spiritussanctus.

Increatꝰ pr̃ increatꝰ filius: increatꝰ spũssctũs.

Immẽsus pr̃ imẽsus filius: imensus spũssctũs

Eternus pater eternꝰ filius: eternus spũssctũs.

Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.

Sicut non tres increati nec tres imẽsi: sed vnꝰ increatꝰ et vnus imensus.

Similiter oipotẽs pr̃ ops filius: ops spũssctũs.

Et tñ non tres oipotentes: sed vnus oipotens.

Ita deus pr̃ deus filiꝰ: deus spiritussanctus.

Et tamen non tres dij: sed vnus est deus.

Ita dñs pater dñs filiꝰ: dñs spiritussanctus.

Et tamen nõ tres dñi: sed vnus est dominus.

Quia sicut singillatim vnāquāq; personā deuz aut dñm cōfiteri: xp̄iana veritate compellimur.

Ita tres deos aut dños dicere: catholica religione p̄hibemur.

Pater a nullo est fact⁹: nec creatus nec genitus

Hui⁹ a p̄re solo est non fact⁹ nec creat⁹: sz genit⁹

Spūssctūs a p̄re t filio non fact⁹ nec creat⁹ nec genitus: sed procedens.

Un⁹ g p̄r nō tres p̄res/ vn⁹ filiꝰ nō tres filij: vn⁹ spūssctūs nō tres spūssci

Et in hac trinitate nihil p̄ius aut posterius: nichil maius aut minus.

Sz tote tres psone coeterne sibi sunt t coeq̄les

Ita vt p oia sicut iā su pradictū est: t vnitas in trinitate t trinitas i vnitate venerāda sit.

Qui vult ergo salu⁹ esse: ita de trinitate sentiat

Sz necessariū est ad eternā salutē: vt incarnationē quoq; dñi nostri iesu christi fideliter credat.

Est g fides recta vt credamus t cōfiteamur: qz dñs nr̄ iesus xp̄s dei filius deus t homo est.

Deus est ex substantia p̄r̄is anteseculā genitus: t hō est ex substantia matris in seculo natus.

Perfect⁹ deus p̄fectus homo: ex aīa rationali et humana carne subsistēs

Equalis patri scūm diuinitatē: minor patre secundū humanitatē.

Qui licet de⁹ sit t hō: nō duo tñ sed vn⁹ est xp̄us.

Un⁹ aūt nō cōuersione diuinitatis i carnē: sz assūptiōe hūanitatis i deū.

Un⁹ oino nō cōfusione substātie: sz vnitate psōe

Nā sicut aīa rationalis et caro vn⁹ est hō: ita deus t homo vnus est xp̄s

Qui pass⁹ ē p salute nr̄a descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis

Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei p̄r̄is oīpotētis: inde ventur⁹ est iudicare vivos t mortuos

Ad cuius aduentū oēs homines resurgē hñt cū corporib⁹ suis: t reddituri sūt de factis p̄p̄is rōnē

Et q̄ bona egerūt ibunt in vitam eternā: qui vero mala in ignem eternum.

Hec est fides catholica quā nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: salu⁹ esse nō potest.

Iozia-

In oīb⁹ do. qñcūq; dr p. De⁹ de⁹ me⁹ re. cū reliq̄s pis/ ad primā dicet sup Quicūq. hec ān. Te deū patrē ingenitū: te filium vnigenitū: te spūm scūm paraclitū: scām z idiuiduā trinitatem toto corde et ore ꝯfitemur laudamus atq; bñdicim⁹: tibi gl'ia i scl'a. In cet's aūt do. simplicib⁹ tori⁹ anni: et oīb⁹ festis simp. tā. iij. q̄. ix. l'c. cū reg. cho. z in oct. z infra qñ chor⁹ regit: z i cōmie. btē marie. z festi loci nisi in fest. z omēo. q̄ ꝯtingūt infra oct. scīē trini. dr sup Quicūq. hec ān Te ture laudāt/ te adorant/ te gl'ificant oēs creature sue: o btā trinitas. In tēpore pas alk'a. In oīb⁹ ... Quicūq hec ... Tibi de⁹: gratias tibi: vna trinitas vna z firma deitas: scā z vna vnitas. In tpe pasc. alk'. In oīb⁹ fest. qñ de fe. ... Quicūq. ... Gl'ia tibi tri nitas: eql's vna deitas: et asi ola scl'a: z nūc et in ppetuū. In tpe pas. alk'a per ebd. scē trin. de qcūq; fit seruit. dr sup Quicūq. hec ā. O btā z bñdicta et gl'iosa trinitas: pr z filius z spūssctus. Capm.

REgi scl'oꝝ imortali/ inuisibili soli deo honor et gl'ia: in secl'a scl'oꝝ amen. D. ℣. Hoc pāl. cp. dr oīb⁹ do. z in fe. et i oc. et infra qñ chor⁹ regit: z in vig. bē ma. z i fest. loci p totū ānū extra ebd. pasc. ¶ In oīb⁹ aliis fest. p ānū: z i oīb⁹ fest. ab oc. pas. vsq; ad pēth. z i oc. et infra oc. sine regi. cho. z in vig. ascē. z pēth. z i vigl'. nata. dñi/ z epiph. cū extra do. euā. dr hoc cap. 1.Th. 1.d.

DOmie miserere nr̄i: te enim expectauim⁹: esto brachiū nr̄m i mane et sal⁹ nr̄a in tpe tribulationis. In oīb⁹ aliis fest. p aduē. z a Dñe ne i ira. vsq; ad cenā do. z a De⁹ oim. vsq; ad aduē. qñ de fest. agitur/ dicit Capm. Esale 33.a.

VEritatē z veritatē diligite: ait dñs ops. Et qñcūq; dr hoc pāl. cap. ad pmā: tūc fiāt pces cū p̄strationē ad oēs ho. fk. Zach 8.d.

Jesu xpe fili dei viui: Miserē nobꝭ. ℣. Qui sedes ad dexterā pris. Miserere Sl'a. Jesu xpe. Iste ℣. scz Qui sed. Et p totū annū post predi. fe. nisi in die nati. do. z abhinc vsq; in crasti. purifi. z a pas. dñi vsq; ad ascē. do. z nisi qñ dicat de. s. maria: et nisi i fe. z p oct. corpis xpi: qñ de oc. fit seruꝰ. z nisi i fest. trāsfi. z i fest. z p oc. nois iesu: qñ de ibis oc. fit ser. sedet ℣. Exurge dñe adiua nos. ℟. Et liba nos ppt nomē tuū. Et his dicis sequat̄ pces hoc mō

Kyrie eleisō. iii. Xpe eleisō. iii. Kyrie eleison. iii. Pater noster.

Et ne nos iducas i tēptationē. Sz liba nos a ma.

p.118 Viuet anima mea z laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt te.

Ibis. Erraui sicut ouis q̄ perist. Quere seruū tuū domine/ qz mādata tua nō sum oblit⁹. Credo i deū carnis resurrectionē. Et vitam eternam amen

p.70 Repleat os meū laude Ut cantē gloziā tuā tota die magnitudinem tuā.

p.50. Dñe auerte faciē tuam a peccatis meis. Et oēs iniquitates meas dele.

Cor mundū crea in me deus. Et spīm rectū inno ua in visceribus meis. p.50.

Ne proicias me a facie tua. Et spiritum sanctū tuum ne auferas a me. Ibis.

Redde michi letitiā salutaris tui. Et spiritu ꝓncipali confirma me. Ibis.

Eripe me domine ab homine malo. A viro iniq eripe me. p.50. 139.

Eripe me de inimicis meis deꝰ meus. Et ab insurgētibus in me liberā me p.58.

Eripe me de opantibus iniquitatem. Et de viris sanguinum salua me. Ibis.

Sic psalmū dicā nomini tuo in scz scli. Ut reddā vota mea de die i diē. p.60

Exaudi nos deꝰ salutaris nr. Spes oīm finium terre z in mari longe. p.64

Deus in adiutoriū meū intēde. Domine ad adiuuandum me festina. p.69

Sanctus deus sctūs fortis sanctꝰ z immortalis. Agnus dei q̄ tollis pcā mundi: miserere nobis.

Benedic anīa mea dño. Et oīa quā intra me sūt nomini sancto eius. p.50. 102.

Benedic anīa mea dño Et noli obliuisci oēs re- Ibis.

rtributiones eius.

℣. Qui ppitiat oĩb⁹ iniq-
tatibus tuis. ℟. Qui sanat
oēs infirmitates tuas.

Ibiũ Qui redimit de interitu
vitã tuã. ℟. Qui coronat te
in mia ⁊ miserationibus

Ibiũ Qui replet i bonis desi-
deriũ tuũ. Renouabit vt
aq̃le iuuẽtus tua. Deide
dr Cõfiteor. ⁊ Misereat.
et Absolutionem. vt ad
completoriũ. Sequan
tur preces hoc modo.

℣. Deus tu cõuersus viui
ficab⁹ nos. ℟. Et plebs tua
letabitur in te.

Ibiũ. Ostende nobis dñe mi
serido: diã tuam. ℟. Et salu
tare tuũ da nobis.

℣. Dignare domie die isto
Sine pcõ nos custodire
℟. Miserere nostri domi-
ne. Miserere nostri.

℣. Fiat mia tua domine
sup̃ nos. ℟. Quemadmo-
dum sperauimus in te.

℣. Sie dñe vt tuũ con-
nerte nos. ℟. Et ostẽde faci
em tuam ⁊ salui erimus

℣. Sie exaudi oronẽ meã
℟. Et clamor meus ad te ve-
nias vobiscũ. ℟. Et cum.

Dieᵐ. Pẽ pias pdicte
dicam sup̃ dicto modo
ad pmã ℣ totũ ãnũ / ita
in festis in pfestãs duplicib⁹ simplic⁹. nisi a cena dñi
vsq; ad oct. pasce. et nisi
die aiar: ita nisi q̃m oĩb⁹
fest. ⁊ p aduẽ. ⁊ a Dñe ne
mira. vsq; ad cenã dñi: ⁊
a Deus oĩm. vsq; ad aduẽ
tũ dñi oĩ de fer. agit: sta
ri post Fiat mia. sequẽs
℣. Exaudi dñe vocẽ meã
q̃ clamaui ad te. ⁊c. oia
sicut ad ppie. notatũ est
vsq; ad oronẽ dicendam
erpleant. Nec seq̃ns oro
dr i q̃ib⁹ fest. duplicib⁹ p annũ
extra ebdo. pasche. Oro.

In hac hora huius diei
tua nos domie reple
mia: vt p totũ diẽ exultã
tes / in tuis laudib⁹ dele-
ctemur. Per. Dñs vob.
Bñdicam⁹ dño: Deo gs.

In oĩb⁹ do. ⁊ in fest. sc: oro
ñõ dup. ⁊ in fest. extra eb
do. past: dicat hec oratio.

Omine sctẽ pr ops
eterne de⁹: q̃ nos ad
principiũ huius diei per
uenire fecisti tua nos ho
die salua virtute ⁊ cõce-
de: vt in hac die ad nullũ
declinem⁹ pctm̃: nec vllũ
incurramus periculũ: sz
semp ad tuã iustitiã faci
endam ois nra actio tuo
moderamine dirigat. Per
Dñs vo. Bñdicam⁹ dño
Deo gs. Deide di. facer-

.115 fic. Preciosa ē i ꝓspectu dñi. Mors sctōrū ei⁹. De
indedicat sacerdos sine
Dñs vob. ꝛ sine Oriem⁹.

Sancta maria mr dñi dei nri iesu xpi: atq; oēs scti iusti ꝛ electi dei intercedāt ꝛ orēt ꝓ nobis pctōrib⁹ ad dñm deū nr̄z vt nos mereamur ab eo adiuuari ꝛ saluari: q̄ in trinitate pfecta viuit ꝛ regt de⁹. Per oia. s. s. assn.

℣. 69 Sacerd. dicat De⁹ i adiutoriū meū intende. Re. Domine ad adiuuandū me festina. Sequē nō dr trib⁹ vicib⁹ De⁹ in adiu. Dñe ad. ꝛ tūc seq; vr sic: Gl'ia pri ꝛ filio ꝛ spūi scto. Sicut erat in principio. ꝛc. Kyrie eleison. Xpe eleison. Kyrie eleisō. Pr nr. Ne nos idu. Sz liba.

℣. 118 Et veniat sup nos mia tua dñe. Salutare tuū secundum eloquiū tuum.

℣. 89. Et respice in seruos tuos ꝛ in opera tua. Et dirige filios eorum.

Ibid. Et sit splēdor dñi dei nostri sup nos. Et op a manuū nr̄ax dirige sup nos ꝛ op⁹ manuū nr̄ax dirige
Nec seq. ofo dra fer. duo. ꝛ q̄tienscūq; chor⁹ regit extra ebdo. pasche sine

Dñs vob. ꝛ cū Oriem⁹

Omps sempiterne deus dirige actus nros i bñ placito tuo: vt i nole dilecti filij tui/ mereamur bonis opib⁹ abūdare. Qui tecū vi. Dñs vo. Bñdicamus do. In oib⁹ alijs fe. ꝛ ꝓce. dr hec oꝛ. sine Dominꝰ vo. sz tm cū Oriem⁹

Dirigere ꝛ sctificare ꝛ regere dignare domine deus q̄s coꝛda ꝛ coꝛpa nra i lege tua ꝛ i opib⁹ mādatoꝛ tuoꝛ: vt hic et in etnū te auxiliāre sani ꝛ salui esse mereamur p ō. Et finiat sup dicto mō. vsq; cū Dñs vo. ꝛ cū Bñdicam⁹ d. Et sctē. dr q̄ sctēs dr ps. Ad te leuaui oculos. postea ꝛ. ad dñm cū tribus ꝛ tūc seq; vr sic:

120. Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi.

Auxilium meū a dño: q̄ fecit celum ꝛ terram.

Ne det in cōmotionem pedem tuū: neq; dormiet q̄ custodit te.

Ecce n dormitabit: neq; dormiet q̄ custodit israel.

Dñs custodit te dñs protectio tua: super manū dexteram tuam.

Per diem sol nō vret te: neq; luna per noctem.

Dñs custodit te ab omni malo: custodiat animā tuam dominus.

Dñs custodiat introitū tuū & exitū tuum: ex hoc nūc & vsq; i seculū. Kyrie el'. Xpe el'. Kyrie el'. Pr nr. Et ne. Sz lib.

℣. 84 Dñe nob dñe miaz tuā Et salutare tuū da nobz.

℣. 16 Saluos fac seruos tuos & ancillas tuas. Deus meus sperantes in te.

℣. 19 Mitte eis dñe auxiliū de scto. Et de sion tuere eos

℣. 60 Esto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici.

℣. 88 Nichil proficiat inimicus in nobis. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.

Esto dñe plebi tue. Et cla. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo.

Deus cui omne cor patet & omnis voluntas loquitur & quem nullum latet secretum. Purifica quesumus per infusionem sancti spūs cogitationes cordis nr̄i: vt te perfecte dilig amare & digne laudare mereamur. Per dñm.

Deus qui corda fidelium sancti spūs illustratione docuisti: da nobis in eodem spū recta sapere & de eius semper consolatione gaudere. Per dñm.

Deus a quo sancta desideria recta consilia & iusta sunt opera: da seruis tuis illā quam mundus dare non potest pacem vt & corda nr̄a mandatis tuis dedita & hostilis formidinis sublata tempora sub tua pietate transigant. Per dñm.

Deus qui humana conspicis de: salus eternā credentiū cernuntur nos pro famulis tuis pro qb⁹ mīe tue implorām⁹ auxiliū: vt redditi sibi sanitate: gratiaz ti bi in eccl'ia tua referant actiones. Per xp̄z. R. Amē.

Eccl. enoz plona dicat. Benedicite. Dñs. In noīe patris & filij & spūssancti Amē. Ad terciā. Ny⁹.

Mitte sctē no bis spiritū / vnū pr̄i cū filio: dignare prōptus ingeri / nr̄o refusus pectori.

Os / lingua / mēs sensus / vigor / confessionē psonent flāmescat igne caritas / accēdat ardor primos.

Deo sit pr̄ piissime / pr̄i q; compar vnice: cū spū paracl'yto / regnans p omne seculum. Amen. Psalm⁹ Ne.

Legē pone michi dñe viā iustificationū tuarū: & exquiram eā semp

Da mihi intellectū & scrutabor legē tuā: & custodiam illā i toto corde meo.

Deduc me in semita mādatoz tuoz: qz ipsā volui

Inclina cor meū i testimōia tua: & nō i auariciā

Auerte oc'los meos ne videant vanitatē: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.

Amputa opprobriū

meū qꝫ suspicat⁹ sum: qꝛ iudicia tua iocunda.

Cce cōcupiui mādata tua: i eq̄tate tua viuifica

Et veniat sup me (me. mia tua dñe: salutare tu um ſm eloquium tuum.

Et rñdebo exprobrantibus michi verbū: qꝛ speraui in sermonibus tuis

Et ne auferas ꝺ oze mo ꝟbū ꝟitatis vsq̄q̄qꝫ: qꝛ i iudicijs tuis supspraui

Et custodiā legē tuā sp in sc̄m z in sc̄m seculi.

Et ābulabā i latitudie: qꝛ mādata tua exquisiui

Et loq̄bar i testimonijs tuis in conspectu regū: z non confundebar.

Et meditabar in mādatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manus meas ad mādata q̄ dilexi: z exerceboꝛ in iustificationibus tuis.

Zay. Memoꝛ esto ꝟbi tui seruo tuo: i quo michi spem dediſti.

Hec me ꝯsolata est i humilitate mea: qꝛ eloquiū tuum viuificauit me.

Superbi inique agebāt vsq̄q̄qꝫ: a lege aut̄e tua non declinaui.

Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ ſc̄e dñe: z ꝯsolat⁹ sum.

Defectio tenuit me ꝓ peccatoꝛib⁹ derelinquē tibus legem tuam.

Cantabiles michi erant iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.

Memoꝛ fui nocte nois tui dñe: z custodiui legē tuā

Hec facta ē mihi: qꝛ iustificationes tuas exq̄siui

Portio mea dominē: dixi custodire legem tuam.

Deprecat⁹ fuꝫ faciē tuā i toto coꝛde meo: miserē mei ſc̄m eloquiū tuum.

Cogitaui vias meas et conuerti pedes meos: in testimonia tua.

Paratꝰ ſui et nō turbat⁹ vt custodiā mādata tua.

Funes peccatoꝛū circūplexi sunt me: z legē tuā non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad ꝯfitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue.

Particeps ego sum oīm timentium te: z custodientium mandata tua.

Misericordia tua dñe plena ē terra: iustificationes tuas doce me.

Bonitatē fecisti cum seruo tuo dñe: secundum verbum tuum.

Bonitatem: disciplinā et scientiam doce me: qꝛ

in mãdatis tuis credidi.
Priusq; hũiliarer ego deliqui: propterea eloquiũ tuum custodiui.
Bonus es tu et in bonitate tua doce me iustificatões tuas.
Multiplicata est (tuas) sup me iniq̃tas sup bonũ: ego aũt in toto corde meo scrutabor mãdata tua.
Coagulatũ ẽ sicut lac cor eorum: ego vero legẽ tuam meditatus sum.
Bonum mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonũ mihi lex oris tui: sup milia auri et argenti.
Joth
Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da mihi intellectum vt discã mandata tua.
Qui timent te videbũt me et letabũntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cõsoletur me: secũdum eloquium tuum seruo tuo.
Veniãt michi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est.
Confundant superbi quia iniuste iniquitatẽ fecerũt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur michi timẽtes te: et qui nouerũt testimonia tua.
Fiat cor meum imaculatũ in iustificationib⁹ tuis: vt nõ confundar.
Gloria.
Laus et pennis gla deo pri et filio sctõ sit' paraclyto in scla sclorũ.
Gratia dñi nri Jesu xpi et charitas dei et cõicatio scti spũs sit sẽp cũ oib⁹ nobis.
Inclina cor meum de⁹. In testimõia tua.
Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ: in via tua viuifica me. In testi. Gloria. Inclina.
Ego dixi dñe miserere mei. Sana aiam meã qz peccaui tibi.
Veniãt mihi miserationes tue et viuã.
Sana me dñe et sanabor saluũ me fac et salu⁹ ero: qm laus mea tu es.
Sana aiaz meã qz peccaui tibi.
Ego dixi dñe miserere mei. Gloria. Sana.
Adiutor me⁹ esto dñe.
Ne derelinq̃s me neq; despicias me de⁹ salutaris me⁹.
Tuã dñe excita potentiã et veni ad saluandũ nos.

heb. 10. g. QUi vēturꝰ est veniet ⁊ nō tardabit: iam nō erit timor in finib⁹ nostris: quoniā ipse est saluator noster. ℣. Uēi ad liberandū nos. Dñe deꝰ virtutū. ℣. Et ostēde faciē tuam ⁊ salui erimus

ꝑ. 79

ꝑ. 101. Dñe. Gl'ia. Uēi. ℣. Timebūt gētes nomē tuū dñe ℟. Et oēs reges tre gloriā tuā. ℭ Ad terciā hy⁹.

REctor potens verax deꝰ qui tēperas rerū vices splēdore mane mstruis / ⁊ ignib⁹ meridiē: extingue flāmas litis / aufer calorē nociuā: ꝓfer salutem corporum / verā qꝫ pacem cordium.

Presta pr pīssime.

Laph DEfecit in salutare tuū aīa mea: ⁊ verbum tuū supersperaui.

DEfecerūt oculi mei in eloquiū tuū: dicentes qñ consolaberis me?

QUi ⁊ factꝰ sum sicut vter in pruina: iustificatiōes tuas non sum oblitus.

QUot sūt dies serui tui: quādo facies de pseqntibus me iudicium?

DArrauerūt michi iniq. fabulationes: sed non vt lex tua.

OMnia mādata tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me.

PAulomin⁹ꝫ summaue rūt me in terra: ego autē non dereliq mādata tua

SEcūdum mīam tuā viuifica me: ⁊ custodiā testimonia oris tui.

IN eternū dñe verbum tuum permanet in celo. Lamech

IN generatione ⁊ gnationē veritas tua: fundasti terram ⁊ permanet.

ORdinatiōe tua pseuerat dies: qm oīa seruiūt tibi.

NIsi qꝫ lex tua meditatio mea est: tūc forte perissem in humilitate mea

IN eternū nō obliuiscar iustificationes tuas: qꝫ in ipsis viuificasti me.

MEus sum ego saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

ME expectauerūt peccatores vt pderēt me: testimonia tua intellexi.

OMnis cōsummationis vidi finem latum mādatum tuum nimis.

QUomodo dilexi legem tuam dñe! tota die meditatio mea est.

SUper inimicos meos pru-

dētem me fecisti mādato tuo: qz in eternū michi est.

Super oēs doctēres me intelleri: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes itelleri: qz mandata tua quesiui.

Ab omnu via mala phi bui pedes meos: vt custodiam verba tua.

A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi.

Quā dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo.

A mandatis tuis itelle xi: propterea odiui oēm viam iniquitatis.

num. Lucerna pedibus meis verbum tuum: et lumen semitis meis.

Iurauj et statui custodire iudicia iustitie tue.

Humiliatus sum vsquequaq; dne: viuifica me sm verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac dne: et iudicia tua doce me.

Anima mea in manib? meis semper: et legē tuā non sum oblitus.

Posuerūt peccatores laqueum michi: et de mādatis tuis non erraui.

Hereditate acquisiui testimonia tua in eternū: qz exultatio cordis mei sunt.

Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificatōes tuas in eternū: ppter retributionē.

Sa: mech

Iniquos odio habui: et legē tuā dilexi.

Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbum tuum supersperaui.

Declinate a me maligni: et scrutabor mādata dei mei.

Suscipe me sm eloquiū tuū et viuā: et nō confundas me ab expectatiōe mea.

Adiuua me et salu⁹ero: et meditabor in iustificationibus tuis semper.

Spreuisti oēs discedentes a iudicijs tuis: qz iniusta cogitatio eorum.

Prevaricantes reputaui oēs peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enī tuis timui.

Zyn.

Feci iudiciū et iustitiā non tradas me calumniantibus me.

Suscipe seruū tuū i bonū nō calumient me superbi.

Oculi mei defecerūt i salutare tuum: et in eloquium iustitie tue.

Fac cū seruo tuo sēm misam tuā: et iustificationes tuas doce me.

Seruꝰ tuus sum ego: da mihi intellectū: vt sciam testimonia tua.

Tempꝰ faciēdi dñe: dissipauerunt legem tuam.

Ideo dilexi mādata tua super aurum ⁊ topazion

Propter ea ad oīa māda-ta tua dirigebar: oēz viā iniquā odio habui. Glia.

In do. ān. Glia laudis resonet i ore oīm pfi gen-teq; pli spūi scō pariter resultet laude penni. cp.

1. ioā. f. b. Tres sunt q̄ testimo-niū dant in celo: pr verbū ⁊ spūssanctꝰ: ⁊ hi p. 118 tres vnū sūt. ℟. In eter-nū dñe Permanet vbū tuum. ℣. In celo ⁊ i secu-lū seculi vitas tua. Per-f. 22. Gloria. In. ℣. Dñs regit me ⁊ nichil michi deerit. ℟. In loco pascue ibi mē collocauit. In fe. ā. Non p. 118 confundas me dñe ab ex-pectatiōe mea. Capitulū

1. tes. f. d. Omnia pbate quod bonū ē tenete/ ab oi specie mala abstinete vos p. 33 ℟. Būdicā dñm In oīm tpe. ℣. Sēp laus ei⁹ i ore meo. In. Glia. Bū. Dñs regit. In aduē. ā. In tuo aduētu erue nos dñe. cp.

Isaie 24. a Prope est vt veniat rps ei⁹: ⁊ dies ei⁹ nō elongabunt: miserebitur dñs iacob ⁊ israel salua-bitur. ℟. Ostende nobis p. 84 dñe Miam tuā. ℣. Et sa-lutare tuū da nobis. Mi sericordiā. Gloria. ℣. Me mēto nr̄i oñe i bñplacito p. 105 ppl̄i tui. ℟. Uisita nos i salutari tuo ℂ Ad. ir. vs.

Terum de-tenax vigor immotꝰ in te ꝑmanēs lucis diurne tēpora suc-cessibus determinans.

Largire clarum vespe-re quo vita nusq̄ decidat sed piorum meritis fa-cere perennis ianua-ret gl̄ia.

Pater.

Irabunt testimōia phe. tua dñe: ideo scru-tata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: ⁊ intel-lectum dat parvulis.

Os meū aperui ⁊ attra-xi spiritum: q̄ mandata tua desiderabam.

Aspice in me ⁊ miserere mei: secundū iudiciū di-ligentiū nomen tuum.

Gressus meos dirige se-cundū eloquium tuum: ⁊ non dominetur mei oīs iniusticia.

Redime me a calũniis hominum: vt custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina sup seruum tuum: & doce me iustificatiões tuas

Exitus aquarũ deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuã.

Iustus es domine: & rectum iudicium tuum.

Mãdasti iustitiã testimonia tua & veritatẽ tuã nimis

Tabescere me fecit zelus meus: q̃ obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuũ vehementer: & seruus tuus dilexit illud.

Adolescẽtulus sum ego & contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua iustitia in eternũ: & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia inuenerũt me: mãdata tua meditatio mea est.

Equitas testimonia tua in eternũ: intellectũ da mihi & viuã. Gloria.

Laph

Clamaui in toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas requirã

Clamaui ad te saluũ me fac: vt custodiã mãdata

Preueni in ma- tua.

tutinitate & clamaui: q̃ in verba tua supersperaui.

Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

Vocẽ meã audi secũdũ misam tuã dñe: & secũdũ iudiciũ tuũ viuifica me.

Appropinquerunt persequẽtes me iniq̃tati: a lege aũt tua longe facti sunt.

Prope es tu dñe: & oẽs vie tue veritas.

Initio cognoui de testimoniis tuis: quia in eternum fundasti ea.

Vide humilitatẽ meã et eripe me: q̃ legem tuam non sum oblitus. Res.

Iudica iudicium meũ et redime me: ꝓpter eloquium tuũ viuifica me.

Longe a peccatoribꝰ salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Mie tue multe dñe: ſm iudiciũ tuũ viuifica me.

Multi q̃ persequunt me & tribulãt me: a testimoniis tuis non declinaui.

Vidi prevaricãtes & tabescebã: q̃ eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniã mandata tua dilexi domine: in misericordia tua viuifica me

Principium verborum tuorum veritas: in eternũ oĩa iudicia

iustitie tue. Gloria. ꝑs.

Sin. Principes persecuti sũt me gratis: & a verbis tuis formidauit cor meũ.

Letabor ego super eloquia tua: sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatẽ odio habui & abominatus sum: legẽ autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iustitie tue.

Pax multa diligẽtib⁹ legẽ tuã: & nõ ẽ illis scãdalũ.

Expectabã salutare tuũ dñe: & mãdata tua dilexi.

Custodiuit aia mea testimonia tua: & dilexit ea vehementer.

Seruaui mãdata tua & testimonia tua: q̃ omnes vie mee in cõspectu tuo.

thau. Appropinquet deprecatio mea i ꝯspectu tuo domine: iuxta eloquiũ tuũ da michi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: ſm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iustificatiões tuas.

Pronũciabit lingua mea eloquiũ tuũ: quia omnia mandata tua equitas.

Fiat man⁹ tua vt saluet me: q̃m mãdata tua elegi.

Concupiui salutare tuũ domine: & lex tua meditatio mea est.

Viuet anima mea & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.

Erraui sicut ouis q̃ perijt: q̃re ſuũ tuũ dñe / q̃ mãdata tua nõ sũ oblit⁹.

Gloria. In do. ã. Ex q̃ oia: p quẽ oia: in quo oia: ipsi gloria in secula. Capitu.

Unus dñs vna fides Eph. 4.b.
vnũ baptisma / vn⁹ de⁹ & pr̃ oim / q̃ sup oẽs & p oia / & i oib⁹ nobis q̃ est bñdict⁹ i scla. ℟. Clama in uiin toto corde Exaudi me dñe. ℣. Justificatiões tuas requirã. Exaud. Gl'ia Cla. ℣. Ab occultis meis mũda me dñe. ℟. Et ab aliẽis pce ſuo tuo Gu. ã. Juxta eloquiũ tuũ da mihi intellectũ dñe. ℣.

Aliter alteri⁹ quera Salt. 6.a.
pottare: & sic eadem plebis legẽ xpi. ℟. Redime me dñe Et miſr̃ mei. ℣. Pes cl̃ me⁹ direct⁹ i via recta in ecclesijs bñdicã te dñe. Et. Gl'ia. Redime ℣ Ab occultis. In aduen. ã. Veni dñe & noli tardare: relaxa facinora plebis tue Israel. ℣.

mich. ¶.a. Uenite ascēdam⁹ ad mōtem dñi/⁊ ad domum dei iacob:⁊ docebit nos vias suas: ⁊ ābulabim⁹ i semitis ei⁹:qz de siō exibit lex ⁊ verbū dñi de hierlz. ℟. Sup te hierlz Esaie 60. a Oriet dñs. ℣. Et glia ei⁹ i te videbit. Orietur. Glia Sup. ℣. Dñe de⁹ vtutū p.79 conuerte nos. ℟. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erimus. ℭ Fe.ij. ad mat. iuit. Uenite exultem⁹ dño. ℣. Jubilem⁹ deo sa. ℣ Dñe ne i ira. vsqz ad.xi. qñ ō.ij.fe. egit ō: ad mat. seq. hy⁹.

SOmno refectis artubꝰ/spreto cubili surgim⁹:nobis pater canēti bus/adesse te deposcim⁹ Ne lingua ꝓmū ꝯcinat te mentis ardor ambiat: vt actuum sequētium tu sancte sis exordium.

Tedāt tenebre lumini/⁊ nox diurno syderi: vt culpa quā nox intulit/lucis labescat munere.

Precamur idem supplices/noxas vt oēs āputes ⁊ ore te canētiū/laudes ꝑpetuū. Gla tibi. post pri. ⁊ fapf. Per estra ℣. Nocte surg. Qui ꝑ principio plasmatis. ℣. Beat⁹ vir. ps.

QOmin⁹ illumiatiō mea: et sal⁹ mea quē timebo dñs protector vite mee:a quo trepidabo. 26

Dū appropiant sup me nocētes: vt edāt carnes meas.

Qui tribulāt me īimici mei:ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt.

Si ꝯsistant aduersū me castra:nō timebit cor meū Si erurgat aduersū me ꝓlū:in hoc ego sperabo.

Unā petii a dño hāc req ram:vt ihabitē in domo domini/oibus diebus vite mee.

Vt videā voluntatē dñi: et visitem templum eius

Qm abscōdit me i tabernaculo suo in die malox: protexit me in abscōdito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meū sup īimicos meos.

Circuiui ⁊ imolaui i tabernaculo ei⁹ hostiā vociferatiōis:cātabo ⁊ psalmum dicam domino.

Exaudi domine vocem meā q̄ clamaui ad te:miserere mei ⁊ exaudi me.

Tibi dixit cor meū exq̄siuit te facies mea: faciē tuam domine requiram.
Ne auertas faciē tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.
Adiutor meus esto ne derelinq̄s me: neq; despicias me deus salutaris meus.
Quōm pater meus et mater mea dereliquerūt me: dñs autem assumpsit me.
Legē pone mihi dñe in via tua: et dirige me in semita recta, ppt̄ inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulātiū me / quoniam insurrexerūt in me testes iniqui: et mēdacium est iniquitas sibi.
Credo videre bona domini: in terra viuentiū.
Expecta dñm viriliter age et confortet cor tuum: et sustine dominum.

27. Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me / nequando taceas a me: et assimilabor descendentibus lacum.
Exaudi dñe vocē deprcationis mee dū oro ad te: dum extollo manus meas ad templū sanctū tuum.
Ne simul tradas me cū peccatoribus: et cū operantibus iniquitatē: ne p̄das me.
Qui loquuntur pacē cū proximo suo: mala autē in cordibus eorum.
Da illis sm opera eorū et secundū nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secūdū opera manuū eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.
Quoniam nō intellexerunt opa dñi: et in opera manuū eius destrues illos et nō edificabis eos.
Benedictus dñs qm exaudiuit vocē deprcationis mee.
Dñs adiutor meus et protector meus: et in ipso speravit cor meum et adiutus sum.
Et reflorvit caro mea et ex voluntate mea confitebor.
Dñs fortitudo plebis sue: et protector salvationum christi sui est.
Salvum fac ppl̄m tuum dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq; in eternū. Ps. xxviij. Dñs defensor vite mee.

28. Afferte dño filij dei: afferte domino filios arietum.
Afferte domino gloriā et honorē afferte dño gloriā nois eius: adorate dñm in atrio sancto eius.
Vox dñi super aq̄s deus maiestatis intonuit: dñs

nus sup aquas multas.
Vox dñi in virtute: vox
domini in magnificētia.
Vox dñi cōfringētis ce-
dros: & ꝯfringet dominꝰ
cedros libani.
Et ꝯminuet eos tāq̄ vi
tulū libani: & dilectꝰ quē-
admodū filiꝰ vnicornīū.
Vox dñi intercidēt⁊ flā
mā ignis vox dñi ꝯcutiē-
tis desertū: & ꝯmouebit
dominꝰ desertum cades.
Vox dñi ꝑparāt⁊ ceruos
& reuelabit ꝯdēsa: & in tē
plo eiꝰ oēs dicēt gl'iam.
Dominꝰ diluuiū inhabi
tare facit: & sedebit domi
nus rex in eternum.
Dñs virtutē populo suo
dabit: dominꝰ benedicet
populo suo in pace. ps.
29. Exaltabo te dñe quo
niam suscepisti me:
nec delectasti inimicos
meos super me.
Domine deꝰ meꝰ clama-
ui ad te: & sanasti me.
Dñe eduxisti ab inferno
aiam meā: saluasti me a
descendentibus in lacū.
Psallite dño oēs sancti
eius: & ꝯfitemini memo-
rie sanctitatis eius.
Quia ira in indignatiōe eiꝰ
& vita in voluntate eius.
Ad vesperū demorabit⁊ fle
tꝰ: & ad matutinū letitia.
Ego aūt dixi in abūdātia
mea: nō mouebor in eternū
Dñe in voluntate tua: ꝑsti
tisti decori meo virtutē.
Auertisti faciē tuā a me
& factus sum cōturbatꝰ.
Ad te dñe clamabo: et
ad deū meū deprecabor.
Que vtilitas in sangui-
ne meo: dum descendo in
corruptionem?
Quid cōfitebitur tibi
puluis: aut annunciabit
veritatem tuam.
Audiuit dominꝰ et mi-
sertus est mei: dominꝰ fa
ctus est adiutor meus.
Conuertisti planctū meū
in gaudiū mihi: cōcidisti
saccum meum & circūde
disti me letitia.
Vt cāret tibi gl'ia mea &
nō cōpūgar: dñe deꝰ meꝰ
in eternū ꝯfitebor tibi. Gl'a
ꝑ. Adorate dominū in
aula sancta eiꝰ. Psalmꝰ.
30. In te dñe sperauī nō cō
fundar in eternū: in iu
stitia tua libera me.
Inclina ad me aurē tu-
am: accelera vt eruas me
Esto michi in deū ꝓtec-
torē et in domū refugij:
vt saluum me facias.
Quoniā fortitudo mea
& refugiū meum es tu: et

propter nomē tuū: deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo quē abscōdert mihi: qm tu es protector meus.

In manus tuas cōmendo spm meum: redemisti me dñe deus veritatis.

Odisti obseruantes vanitates: superuacue.

Ego autem in dño speraui: exultabo z letabor in misericordia tua.

Qm respexisti humilitatē meā: saluasti de necessitatibus animā meam.

Nec conclusisti me in manib⁹ inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.

Miserē mihi dñe qm tribulor: conturbat⁹ ē i ira oculus me⁹ aia mea z vēter me⁹

Qm defecit i dolore vita mea: z āni mei i gemitib⁹

Infirmata est in paupertate virt⁹ mea: z ossa mea conturbata sunt.

Super oēs inimicos meos facti⁹ sum opprobriū vicinis meis valde: z timor notis meis.

Qui videbāt me foras fugerūt a me: obliuiōi dat⁹ sum tāq̄ mortu⁹ a corde

Hact⁹ sum tanq̄ vas p ditū: qm audiui vituperationē multorum commorantium in circuitu.

In eo dū conuenirēt simul aduersum me: accipe aiam meam cōsiliati sunt.

Ego autē in te tespaui dñe/dixi deus me⁹ es tu: in manib⁹ tuis sortes mee.

Eripe me de manu inimicorum meorum: z a p sequentibus me.

Illustra faciē tuā super seruū tuū / saluū me fac in mia tua dñe: nō confundar qm inuocaui te.

Erubescāt impij z deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Que loquunt aduersus iustum iniquitatē: in supbia z in abusione.

Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscōdisti timentib⁹ te:

Perfecisti eis q̄ sperāt i te: in conspectu filioꝝ hoiz.

Abscōdes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum.

Protreges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.

Benedict⁹ dñs quonia mirificauit miam suā mihi in ciuitate munita.

Ego aūt dixi in excessu mentis mee: proiect⁹ sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocē oōnis mee dū clamare ad te
Diligite dñm oēs sancti ei⁹ qm vitatē requret dñs: et retribuet abundanter facientibus superbiam.
Viriliter agite et cōfortet cor vestrū: oēs q sperat in domino. Vlta pri.

31. Beati quorū remisse sunt iniquitates: et quorū tecta sunt peccata
Beatus vir cui non imputauit dñs peccatum: nec est in spiritu eius dolus.
Quoniam tacui inueteraue-runt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est sup me man⁹ tua: conuersus sum in erumna mea dū cōfigitur spina.
Delictū meū cognitum tibi feci: et iustitiam meam non abscondi.
Dixi confitebor aduersus me iniustitia meā domino: et tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te oīs sanctus: in tēpore opportuno
Verūtamē in diluuio aquarū multarum: ad eū non approximabunt.
Tu es refugiū meum a tribulatiōe q circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibus me.
Intellectū tibi dabo et īstruā te in via hac q gradieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equ⁹ et mul⁹ q̄b⁹ nō ē intellectus.
In chamo et freno maxillas eorū constringe: qui non approximant ad te.
Vlta flagella pctōris sperantem aūt in dño misericordia circundabit.
Letamini in dño et exultate iusti: et gliamini oēs recti corde. Vlta. In tua iustitia libera me dñe.

31. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio.
Confitemini dño in cithara: in psalterio decē chordarum psallite illi.
Cantate ei cāticū nouū bñ psallite ei in vociferatione.
Quia rectū ē verbū dñi: et omnia opa ei⁹ in fide.
Diligit miam et iudiciū miam dñi plena est terra.
Verbo dñi celi firmati sūt et spū oris ei⁹ omnis virtus eorū.
Congregās sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.
Timeat dñm omnis terra: ab eo aūt cōmoueantur oēs inhabitantes orbē.
Quoniam ipe dixit et facta sūt

ipe mãdauit ⁊ creata sũt
Dñs dissipat ꝯsilia gen
tiũ reprobat aũt cogita-
tiones populoꝝ: ⁊ repro
bat consilia principum.
Q ōsiliũ aũt dñi in eternũ
manet: cogitatões cordiꝫ
eiꝰ i gñatiõe ⁊ gñationẽ.
B eata gens cuiꝰ est dñs
deꝰ eius: populꝰ quẽ ele-
git in hereditatem sibi.
D e celo respexit dñs: vi-
dit omnes filios hoim.
D e preparato habitacu
lo suo: respexit super oẽs
qui habitant terram.
Q ui finxit sigillatim cor
da eorum: qui intelligit
omnia opera eorum.
D ō saluatur rex p mul
tã virtutẽ: ⁊ gigas nõ sal
uabitur in multitudine
virtutis sue.
F allax equꝰ ad salutẽ
in abũdantia autem vir-
tutis sue non saluabitur
C ce oculi dñi sup me-
tuentes eũ: ⁊ in eis q̃ spe
rant super mia eius.
U t eruat a morte alas
eoꝝ: ⁊ alat eos in fame.
A ia nr̃a sustinet dñz: qm̃
adiutor ⁊ protector nr̃ est
Q ⁊ i eo letabit cor nr̃m:
⁊ i noie sctõ eiꝰ speauim⁹
F iat mia tua dñe super
nos: quẽadmodũ spera-
uimus in te. Psalmus.

B Enedicã dñm in oi 33.
tẽpore: semper laus
eius in ore meo.
I n dño laudabit aia mea
audiãt mãsueti ⁊ letent.
M agnificate dñz mecũ ⁊
exaltem⁹ nomẽ eiꝰ i idipz
E xquisiui dñm ⁊ exaudi-
uit me: ⁊ ex oibꝰ tribulati
onibus meis eripuit me.
A ccedite ad eũ ⁊ illumi
namini: et facies vestre
non confundentur.
I ste paup clamauit et
dñs exaudiuit eũ: ⁊ ex oi
bꝰ tribulatiõibꝰ eiꝰ salua
I mmittit ãgelꝰ (uit eũ
dñi in circuitu timentiũ
eum: ⁊ eripiet eos.
G ustate ⁊ videte qm̃ su
auis est dñs: beatus vir
qui sperat in eo.
T imete dñz oẽs sctí eiꝰ:
qm̃ ñ ẽ iopia timẽtibꝰ eũ
D iuites egueṙt ⁊ esurie
rũt: inq̃rẽtes aũt dñz nõ
minuentur omni bono.
V enite filii audite me: ti
morem dñi docebo vos.
Q uis ẽ hõ q̃ vult vitã: di
ligit dies videre bonos.
P rohibe linguam tuã a
malo: ⁊ labia tua ne lo-
quantur dolum.
D iuerte a malo ⁊ fac bo
nũ: iq̃re pacẽ ⁊ psequere eã

Oculi dñi sup iustos: et aures ei⁹ ad preces eor.
Vultus aũt domini super facientes mala: vt p̃dat de terra mẽoriã eor.
Clamauerũt iusti ⁊ dominus exaudiuit eos: et ex oĩbus tribulationib⁹ eorum liberauit eos.
Iuxta est dñs his q̃ tribulato sunt corde: ⁊ humiles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iustorũ: ⁊ de oĩbus his liberauit eos dominus.
Custodit dñs oĩa ossa eor vnũ ex his nõ p̃teret
Mors pctõr pessima: ⁊ q̃ oderũt iustũ deliquẽt.
Redimet dñs aias suorũ suor: ⁊ non delinquẽt omnes qui sperant in eo.
Gloria patri. Rectos decet collaudatio. ps.

34. Iudica domine nocẽtes me: expugna impugnantes me.
Apprehẽde arma et scutum: et exurge in adiutorium mich̃.
Effunde frameã et conclude aduersus eos q̃ p̃sequuntur me: dic anime mee salus tua ego sum.
Confundant ⁊ reuereãtur: q̃rentes animã meã
Auertãt retrorsũ ⁊ p̃fũdãt: cogitãtes mihi mala
Fiãt tãq̃ puluis ãñ faciem venti: ⁊ angelus domini coartans eos.
Fiat via illorum tenebre ⁊ lubricũ: ⁊ angelus domini persequens eos.
Quoniã gratis abscõderũt mihi interitũ laquei sui: supuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laque⁹ quem ignorat: ⁊ captio quam abscõdit app̃hẽdat eũ / ⁊ in laqueũ cadat in ip̃m.
Anima aũt mea exultabit in domino: ⁊ delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicẽt: domine quis similis tibi
Eripiẽs iopẽ de manu fortior ei⁹: egenũ ⁊ pauperem a diripientib⁹ eũ.
Surgẽtes testes iniq̃: q̃ ignorabã interrogabãt me.
Retribuebãt michi mala pro bonis: sterilitatẽ anime mee.
Ego aũt cũ michi molesti essent induebar cilicio.
Humiliabã in ieiunio animã meã: et oratio mea in sinu meo conuertetur
Quasi proximũ ⁊ quasi fratrẽ nostrũ sic complacebã: quasi lugẽs et p̃tristatus sic humiliabar.

Et aduersū sm letati sūt
et ꝙuenest:ꝙgregat a sūt
sup me flagella t ignoui
Dissipati sūt nec ꝙpūcti
tetrauerūt me subsānaue
rūt me subsannatiōe:frē
duerst sup me dētib⁹ suis
Dne qn respicies restitue aiam meā a malignitate eox:a leonib⁹ vnicā
Cōfitebor tibi i (meā. eccl'ia magna: in ꝓpulo graui laudabo te.
Non supergaudeāt michi qui aduersant michi inique: q oderūt me gratis t annunt oculis.
Quoniā michi quidem pacifice loquebant:et in iracūdia terre loquētes dolos cogitabāt.
Et dilatauerūt sup me os suū:dixerunt euge euge viderunt oculi nostri
Vidisti dne ne sileas:domine ne discedas a me.
Exurge t intende iudicio meo:deus me⁹ t dns meus in causam meam.
Iudica me scdz iustitiā tuā dne deus me⁹:t non supergaudeant michi.
Nō dicāt i cordib⁹ suis euge euge aie nre:nec dicant deuorabimus eum.
Erubescāt t reuereāt sīl q gratulant malis meis.

Sax.

Induant ꝙfusione t reuerentia:qui maligna loquuntur super me.
Exultēt t letent qui volūt iustitiā meā:t dicant semp magnificet dns q volunt pacē serui eius.
Et lingua mea meditabit iustitiā tuaz: tota die laudem tuā.

Psalmus. 35.

Dixit iniust⁹ vt delin quat i semetipo: nō est timor dei añ oculos ei⁹
Qm dolose egit in cōspectu ei⁹: vt inueniat iniq̄tas eius ad odium.
Verba oris ei⁹ iiq̄tas t dolus: noluit intelligere vt bene ageret.
Iniquitatē meditatus est i cubili suo:astitit omni vie non bone: malitiam autē non odiuit.
Dne in celo mia tua: et veritas tua vsq ad nubes
Iustitia tua sīc mōtes dei:iudicia tua abiss⁹ multa
Homines t iumēta saluabis dne: quēadmodū multiplicasti mīaz tuā deus
Filii aūt hoim:i tegmine alarū tua⁹ sperabūt.
Inebriabūt ab vbertate dom⁹ tue:t torrēte voluptatis tue potabis eos
Qm apd te ē fōs vite:et in lumine tuo videbim⁹ lumē

Ne tēde miam tuā scie
ntibus tē: ⁊ iustitiā tuam
his qui recto sunt corde
Non veniat mihi pes
superbie: ⁊ manus pcō=
ris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui ope
rant iniquitatē: expulsi
sunt nec potuerūt stare.
Glia pri. ān. Expugna
impugnātes me. psalm⁹.
36. NOli emulari in mali
gnātibus: neq; zela
ueris facientes iniqtatē.
Quia tanq̄ fenū velocit
arescent: ⁊ quē admodū
olera herbax cito decidēt.
Spera in dño ⁊ fac bonita=
tē: ⁊ inhabita terrā ⁊ pa
sceris in diuitijs eius.
Delectare in dño: ⁊ dabit
tibi petitiões cordis tui
Reuela dño viā tuam: ⁊
spera in eo ⁊ ipse faciet.
Et educet q̄si lumen iu=
stitiā tuā: et iudiciū tuū
tanq̄ meridiē: subditus
esto dño ⁊ ora eum.
Noli emulari in eo qui
prosperat in via sua: et in
homine facientē iniustitias.
Desine ab ira ⁊ derelin=
que furorē: noli emulari
vt maligneris.
Quia malignātes exter=
minabuntur: sustinentes autē
dñm ipsi hereditabūt terrā.
Et adhuc pusillū ⁊ non
erit pctor: ⁊ queres locū
eius et non inuenies.
Mansuetiores autē
hereditabunt terrā: ⁊ delectabun
tur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iu
stum: et stridebit super
eum dentibus suis.
Dñs autē irridebit eū: qm
prospicit q̄ veniat dies ei⁹
Gladiū euaginauerunt
pctores: intenderūt arcū
Et decipiāt pau= (sum.
peres ⁊ inopē: vt trucidēt
rectos corde.
Gladi⁹ eor intret in corda
ipor: ⁊ arc⁹ eor confringat.
Melius est modicū iusto:
super diuitias pctorum mul=
tas. Quia brachia pec= (tas.
catorum conterentur: confir=
mat autē iustos dñs.
Nouit dñs dies immacu=
latorum: et hereditas eorū
in eternum erit.
Non confundent in tpe ma
lo: ⁊ in diebus famis saturā
buntur/ quia peccatores pibūt.
Quia inimici dñi mox vt
honorificati fuerint ⁊ ex
altati: deficientes quē ad=
modū fumus deficient.
Mutuabitur peccator
et non soluet: iustus autē
miseretur ⁊ tribuet.
Quia benedicentes ei he=

reditabũt terrã: maledicẽtes aũt ei disperibunt
H pud dñm gressꝰ hoīs dirigẽt: ꝛ viã eius volet.
C um ceciderit iustꝰ nõ collidẽt: qꝛ dñs supponit manum suam.
I unioꝛ fui etẽim senui ꝛ non vidi iustũ derelictũ: nec semẽ eiꝰ q̃rens panẽ
D ota die miserẽt ꝛ commodat: et semen eius in benedictione erit.
D eclia a malo ꝛ fac bonũ: ꝛ inhabita i scḋm scli
Q ꝛ dñs amat iudiciũ: ꝛ nõ derelinquet sctõs suos i eternũ ꝓseruabunt.
I niusti ꝓpunientur: ꝛ semen impioꝝ peribit.
I usti aũt hereditabũt terrã: ꝛ inhabitabunt in seculũ seculi super eam.
O s iusti meditabit sapientiã: ꝛ lingua eius loquetur iudicium.
U ex dei eiꝰ in coꝛde ipsius: ꝛ non supplantabũtur gressus eius.
C õsiderat pctõꝛ iustũ: et querit moꝛtificare eũ.
D ñs ãt nõ derelinq̃t eũ in manibꝰ eiꝰ: nec dãnabit eũ cum iudicabit illi
E xpecta dñm ꝛ custodi viã eiꝰ et exaltabit te vt hẽditate capias t̃rã: cuꝫ
perierint pctõꝛes videbꝫ
U idi impiũ supereraltatum: ꝛ eleuatum sicut cedros libani.
E t transiui et ecce non erat: quesiui eũ et nõ est inuentus locus eius.
C ustodi innocẽtiã ꝛ vide equitatẽ: qm̃ sunt reliquie homini pacifico.
I niusti aũt disꝑibũt: sil' reliqe impioꝝ interibũt.
S alꝰ autẽ iustoꝝ a dño: et ꝓtectoꝛ eoꝝ est in tẽpoꝛe tribulationis.
E t adiuuabit eos dñs ꝛ liberabit eos: ꝛ eruet eos a pctõꝛibꝰ ꝛ saluabit eos/ qꝛ sperauerũt in eo. ꝑs.

37.

D Omine ne in furoꝛe tuo arguas me: neq; ira tua coꝛripias me
Q m̃ sagitte tue infixe sũt michi: ꝛ confirmasti sup me manum tuam.
N õ est sanitas in carne mea a facie ire tue: nõ est pax ossibus meis a facie peccatoꝝ meoꝝ.
Q m iniquitates mee supergresse sunt caput meum: et sicut onus graue grauate sunt super me.
P utruerũt et coꝛrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
M iser factus sum ꝛ cur

natꝰ ſū vſq; in finē: tota die ꝯtriſtatꝰ ingrediebar

Quīm lūbi mei ipleti ſūt illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne mea.

Afflictus ſum et humiliatus ſū nimis: rugiebā a gemitu cordis mei.

Dñe ante te omne deſideriū meū: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te non eſt abſcōditus.

Cor meū ꝯturbatū eſt i me: dereliqt me virtꝰ mea: et lumen oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipſum non eſt mecum.

Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſū me appropinquauerunt et ſteterunt.

Et qui iuxta me erāt de lōge ſteterūt: ⁊ vim faciebāt q̄ q̄rebāt aīam meā.

Et q̄ iq̄rebāt mala mihi locuti ſūt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant

Ego autē tanq̄ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mutꝰ non aperiens os ſuum.

Et factꝰ ſū ſicut hō non audiēs: et non habēs in ore ſuo redargutiones.

Quīm i te dñe ſpaui: tu exaudies me dñe deꝰ meus

Quia dixi neq̄n ſupgaudeant mihi īimici mei: ⁊ dū ꝯmouent pedes mei: ſup me magna locuti ſunt.

Quīm ego i flagella paratus ſū: ⁊ dolor meꝰ i conſpectu meo ſemper.

Quīm iniq̄tatē meā āmūciabo ⁊ cogitabo ꝓ pctō mo

Inimici aūt mei viuūt et cōfirmati ſūt ſup me: et multiplicati ſūt q̄ oderunt me inique.

Qui retribuunt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi: qm̄ ſequebar bonitatem

Ne dereliq̄s me dñe deꝰ meꝰ: ne diſceſſeris a me.

Intēde i adiutoriū meum: dñe deꝰ ſalutis mee.

Glia. Recuela dñe viā tuā. ℣. Dñe in celo mia tuo. ℟. Et vitas tua vſq; ad nubes. Lect. et ℟. de cadē feria. Alīs iau. ℣. Fiat mia tua dñe ſup nos. ℟. Quēadmodū ſpauimus i te.

Iſte ℣. vt ante iau. ſolēp. fer. a Dñe ne i ira. vſq; ad. xl. Et a Deꝰ oim. vſq; ad aduētū dñi qñ de fer. agit. In iau. ꝓ.

Miſerere mei deꝰ: ſcōz magnā miſericordiā tuā. Et ſecūdū multitudinem miſerationū tuarū: dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato

meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui: et malum coram te feci vt iustificeris in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti incerta et occulta sapientie tue manifestasti mihi.
Asperges me domine hysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te conuertent.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iustitiam tuam
Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtique holocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies
Benigne fac domine in bona voluntate tua Sion: vt edificentur muri hierusalem
Tunc acceptabis sacrificium iustitie oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos
Gloria. Auribus meis deus percipe verba mea. vt in fo. iij. an. Intellige clamorem meum domine. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. Canticum esaie.

Esaie xij.

Confitebor tibi domine quoniam iratus es michi: conuersus est furor tuus et consolatus es me.
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam et non timebo
Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Hauriet aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini domino et inuocate nomen eius
Notas facite in populis adinuentiones eius: memento

te qm excelsū ē nomē ei⁹ Cantate dño qm magnifice fecit: annūciate hec in vniuersa terra.

Exulta ꝛ lauda habitatio siō: quia magnus in medio tui sanctus israel Ollia. ān. Cōuersꝰ est furor tuꝰ dñe: ꝛ cōsolatꝰ es me. ān. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. Capm.

1.Co. 16.c. Vigilate ꝛ orate: state in fide viriliꝫ agite et confortamini: ꝛ oia vra i charitate fiāt. Hoc cap. Or oibꝰ fer. ad lau. a Dñe ne in ira. vsqꝫ ad caput ieiunii: ꝛ a Deꝰ oim. vsqꝫ ad aduentū dñi: qm de feria agit. Ā Dñe ne i ira. vsqꝫ ad. xl. quādo de scda feria agit / dicit ad laudes sequēs Hymnꝰ.

Splendor pr̄ne gl'ie / de luce lucem proferēs: lux lucis ꝛ fōs luis / dies diem illuminans.

Veruscꝫ sol illabere / micās nitore ppeti iubarcꝫ sancti spiritus / infunde nostris sensibus.

Votis vocemꝰ te patrē / patrē perennis gl'ie: patrē potētis gre / culpam releget lubricam.

Informet actꝰ strennuos / dentē retūdat inuidi casus secundet asperos donet gerendi gratiam.

Mentem gubernat ꝛ regat / casto fideli corpore: fides calore feruēat fraudis venena nesciat.

Christusqꝫ nobis sit cibus / potusqꝫ noster sit fides: leti bibamus sobriā ebrietatem spiritus.

Metus dies hic trāseat pudor sit vt diluculū: fides velut meridies / crepusculum mens nesciat.

Aurora cursus proneuit / aurora totꝰ prodeat: in patre totus filius / et totus in verbo pater.

Deo pr̄i sit gl'ia / eiusqꝫ soli filio: cū spū paraclito / ꝛ nūc ꝛ i ppetuū. Amn

℣ In matutis dñe meditabor in te. ℟ Qꝛ fuisti adiutor meꝰ. Per eſtatē Or hyᵐ Ecce iā no. ℣ In matutis. Iste ℣. Or oibꝰ fer. ad lau. a Dñe ne i ira vsqꝫ ad. xl. et a Deꝰ oim. vsqꝫ ad aduentū dñi: qm de feria agit. ān. Benedictus deꝰ israel. ps. Ipm. Deinde dicantur preces feriales hoc modo. p.62.

Kyrie eleisō. iij. Christe eleisō. iij. Kyrie eleisō. iij. Pater noster. Et ne nos. Sed libera.

p.40 Ego dixi domine miserere mei. Sana aiam meã quia peccaui tibi.

p.89. Conuertere domine vsq; quo. Et deprecabilis esto super seruos tuos.

p.32. Fiat misericordia tua dñe sup nos. Quemadmodũ sperauimus in te.

p.131 Sacerdotes tui induantur iustitiam. Et sancti tui exultent.

p.19. Dñe saluũ fac regẽ. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

p.16. Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas. Deus meus sperantes in te.

Ambrosius. Saluũ fac ppl'm tuũ domine et bñdic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in eternum.

po. 121. Domine fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus pro fidelibus defunctis. Requiẽ eternã dona eis dñe ⁊ lux perpetua luceat eis.

p.26. Exaudi dñe vocẽ meam qua clamaui ad te. Miserere mei ⁊ exaudi me. ℣s Miserere meus deus noster ps dicat sine nota: cũ Gl'ia p'ri. Et Sicut erat. Finito psal. sol⁹ sacerdos erigat se: ⁊ ad gradũ chori acce dat sez ad mat. ⁊ ad vesp. tunc dicendo hos vsus.

Exurge domie adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum. p.43

Dñe deus virtutũ cõuerte nos. Et ostẽde faciem tuã ⁊ salui erimus. p.79

Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscuz. Et cum. In aduentu dñi qñ dicit sgit dñs mẽo. ad mat. ã.

Spũs scs in te descẽdet maria. ne tieas hñs in vtero filiũ dei alleluia. ℣. Egredietur vga de radice iesse. ℟. Et flos de rad. Dño. Luce 1.c. Esaie 11.a.

Deus q̃ de btẽ marie virginis vtero verbuz tuũ ãgelo nũciãte carnẽ suscipere voluisti: psta supplicib⁹ tuis. vt q̃ vere eã dei genitricem credim⁹: ei⁹ apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eũd. ℟. Ve. de oib⁹ scis. ã. Ecce dñs vẽiet ⁊ oẽs sci ei⁹ cũ eo: ⁊ erit in die illa lux magna alleluia. ℣. Ecce appebit dñs sup nubẽ cãdidã ℟. Et cũ eo scõr milia. Dz. Zach 14.c.

Conscientias nras q̃sumus dñe visitando purifica: vt veniẽs iesus christus filius tuus dñs noster cũ oib⁹ scis/ paratã sibi in nobis in-

uenias mãsionẽ. Qui te. Ad ves. tẽ. Ab octa. scti stephãi vsq; ad puri. q̃ die fiat mẽo. de s. maria: de q̃cunq; fiat fui. tã ad ves. q̃ ad mat. nisi i vig. epi. t in die eiusd. In fes. ix. l'c. t ifra oc. t in oc. qñ cho. regit: t i do. ad vtras q; ves. cũ hac ã. Qñ nat⁹ es ieffabilit ex vgie tũc iplete sũt scripture sicut pluuia i vell⁹ descẽdisti: vt saluũ faceres gen⁹ humanũ te laudam⁹ de⁹ nr Et ad matu. cũ hac ã. Ec ce maria genuit nob; saluatorẽ quẽ iohes videns exclamauit dicẽs: ecce ag⁹ dei: ecce q̃ tollit pcã mũdi alt. In fest. vo t in fes. iii. l. sine regi cho. ad ad ves. dr hec ãn. Rubũ quẽ viderat moises incõbustũ ꝓseruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ vginitatẽ dei gẽitrix intercede, p nob;. Et ad mat. cũ hac ã. Germinauit radix iesse: orta ẽ stella ex iacob vgo peperit saluatorẽ te lauda im⁹ de⁹ nr. Et ad mat. dr ip v. Post ptũ. Et ad vẽ vi v. Speciosꝰ forma ꝑ filiis holim. Et Diffusa est gr̃a in labijs tuis. Non cat̃ vicerimus. Oratio.

6.71

Joã. 1.d.

Exo. 3.a.

Ysaie 24.c.

Jo. 44.

Deꝰ q̃ salutis eterne bte marie vgitate fecũ da hũano gñi ꝑmia ꝑstitisti: tribue q̃s: vt ipa z ꝑ nobis intercedere sẽtiam⁹ / ꝑ quã meruim⁹ auctorẽ vite suscipe: dñz nr̃z iesũ xp̃m filiũ tuũ. Deide ñat mẽo. de oib⁹ scis in fest. et i fes. sine re. cho. ad vẽ t ad mat. Post puri. vo ad matu. dr hec ãn. Bta mr̃ t inupta vgo gl'iosa regina mundi intercede ꝑ nobis ad dñz v. Post partũ. ỹ. Famulorꝫ. vel oꝫ. Ops sẽ. deꝰ. vt posteris pater. Aũ dr ofo Cõcede q̃s mihi. deꝰ. ad mẽo. de scta maria: nisi ad pces. tm. Ne. de oib⁹ scis. Ad mat. ã. Exultabũt. ỹ. Mirabilis oꝫ. In firmitatẽ. vel oꝫ Dim scõꝫ. vel oꝫ. Vide do. vel oꝫ. Tribue. Post puri. ad mẽo. de. s. ma. dicãt ãe sicut ꝑ his. Deꝰ olim. Et cetã de oib⁹ s. ad vẽ t ad me. t pas. tẽ. Cfr ii. post oc. tri. t abhinc vsq; ad aduẽ. do. tã i fer. q̃ i fes. iij. l. sñ re. cho. et i oc. t ifra qñ cho. non regit dicãt hec tres inc. s. de cruce: de. s. ma. t de oib⁹ scis. Cũ vo i fes. iii. l. ubiq; fes. ptig. tũc i ꝑmis

flat me. ℣. s. ℟ postea me. sup1adicte Per oc. vo re
liq2 siue 2 de scis / siue
de fe. sēp fiat I ꝓmis me.
gal. ℣ cruce. Ad mat. ā. Nos
6.d. aũt gl'iari op2tet in cru
ce dñi nr̄i ieſu xp̄i ℣. Dis
p.65 terra ado2et te de⁹ ℟ psal
lat tibi. Psalmũ di. no. t.

DEus q̄ sanctã Ōro.
crucẽ tuã ascẽdisti:
et mũdi tñbras illuiasti:
tu coꝛda et coꝛpa nr̄a il=
luiare dignare saluato2
mũdi. Qui vi ℟ re. Vel or
PErpetua q̄s dñe pa
ce custodi: q̄s per li=
gnũ scẽ cruc̄ redire di=
gnat⁹ es saluato2 mũdi.
Qui vi. ℟ re. cũ deo. De
de. s. maria. Ad matu. ān
Btã mr̄. ℣. Post ptũ. Oꝛ

ADesto nob̄ dñe de=
us nr̄ et q̄s sctẽ cru
cis letari fac̄ honoꝛe: ei⁹
q̄q ꝓpetuis defẽde subsi
diis. Per xp̄m. Vel oro.

HAmuloꝝ tuoꝝũ q̄s
dñe delict̄ ignosce:
vt q̄ tibi placere de acti=
bus nr̄is nõ valem⁹: ge=
nitric̄ filij tui dñi nostri
intercessione saluemur.
Per eundẽ. Vel oratio.

OMnipotẽs sempiter
ne de⁹ nos famulos
tuos dextera tue potẽtie
a cunctis ꝓtege pericu=
lis: et gl'iosa beate marie
semp v̄ginis intercessio=
ne: fac nos ꝓsenti gau=
dere ꝓsperitate ℟ futu
ra. Per xp̄m. Ad oro
Cõcede q̄s mihi. ad me.
de. s. maria per totum
annũ: sed ad ꝓces. et ad
cõp̄let. de ea rñ. Mẽo de
oib⁹ sctis. Ad matu. ān.
EXultabũt sancti in gl'ia ꝓo.
letabunt in cubilib⁹ suis 149.
℣. Mirabilis de⁹ in san= p.67
ctis suis. ℟. Et gl'iosus
in maiestate sua. Oratio

IAfirmitatẽ nostram
q̄s dñe ꝓpitius re=
spice: ℟ mala oia que iu=
ste meremur: oim sctõrũ
tuoꝝ intercessione auer=
te. Per xp̄m. Vel oratio.

OMniũ sanctoꝝ tuo=
rum q̄s dñe interces
sione placatus: ℟ veniaz
delictoꝝum nobis tribue
et remedia sempit̄na cõ=
cede. Per. Vel oratio.

AJde dñe infirmita=
tes nr̄as: ℟ interce=
dẽtib⁹ oibus sctis tuis:
celeri nobis pietate suc=
curre. Per xp̄m. Vel oꝝ.

TRibue q̄s dñe oẽs
sãctos tuos iugiter
oꝛare ꝓ nobis: ℟ eos sem
per clementer audire di-

gnera. Per. ℣. Mẽo. de cruce ad vel. ān. Salua nos xp̃e saluator p vtutẽ sctẽ crucis: q̃ saluasti petrum in marimiſere nobis. ℣. Dis ira. Uel ān. Per ſignum crucis de inimicis nr̃is libera nos de⁹ nr̃. Uel ā. Adoramꝰ te xp̃e & bñdicimꝰ tibi: qr per crucẽ tuā redemiſti mũdũ. ℣. Dis ira. Dñe vtꝫ ad ma. Mẽo. de ſ. maria ad vꝫ. ān. Sctā maria vgo incede p toto mũdo: qr genuiſti regẽ orbꝫ. ℣ Sctā dei genitrix vgo ſẽp maria. Uel ā. Sctā dei genitrix vgo ſemp maria: incede p nobꝫ ad dñm deũ nr̃m. ℣ Poſt partũ. Uel ān. In ple mr̃: in partu vgo: gaude et letare pia mr̃ dñi. ℣ Sctā dei geni. Ofo vtꝫ ad mat. ℣e. de oib⁹ ſctis ad veſ. ā. Scti dei oẽs q̃ eſtis ꝓcortes ſupernorũ ciuiũ incedite p nobis. ℣. Letami. Uel Exultẽt. Uel ān. Oẽs electi dei nr̃i memorami añ deũ: vt vr̃is p̃cib⁹ adiuti mereamur vobis adiũgi ℣. Letami. vel Exultẽt. Uel ā. Sctoꝝ p̃cib⁹ cunctoꝝ redde ſalutẽ corporis & aie xp̃e tuis famulis. ℣ Letamini. Uel ān O q̃ gl'ioſũ eſt regnũ: in quo cũ xp̃o gaudent oẽs ſcti amicti ſtolis albis: ſequunt agnũ quocũq; ierit. ℣ Letamini. Iſti duo ℣. ad mẽo. de oĩbus ſctis nõ variant / niſi cum ℣. Letamini. ad p̃mas veſ. dr: tũc ad mẽo. de oĩbus ſctis dicet ℣. Exultent. Sd'r ad matu. q̃n ℣. Ypirabilis de⁹. dr: in lau. tũc ad mẽo. de oĩb⁹ ſctis dicetur ℣. Juſtoꝝ ale. q̃d per totũ annũ obſeruet: niſi in aduẽtu / & in tpe paſc. Ofo vtꝫ ad matutinas. ¶ Feꝛ. iij. ad mat. Inuit. Jubilemus deo Saluatori nr̃o. p. Ueñ. ℣ Dñe ne ira. vſq; ad. xl. q̃n de. iij. feꝛ. agitur / dicit ad matutinas ſequẽs Hymn⁹.

¶ Conſors p̃ni lumis lux ipe lucis & dies noctẽ canẽdo rũpimus / aſſiſte poſtulãtibus.

Aufer tenebras mẽtiũ / fuga cateruas demonũ: repelle ſomnolentiã / ne pigritãtes obruat.

Sic xp̃e nobis oĩbus / indulgeas credẽtib⁹: vt p̃ſit eroratib⁹ / q̃d precinẽres pſallimus.

Ora p̃ nr̃ pijſ. Per eſtatẽ

hȳ⁹. Nocte sur. Psalm⁹.

38. DIxi custodiam vias mas: vt nō deliquā i lingua mea
Posui ori meo custodiā: cū cōsisteret pctōr aduersum me.
Obmutui et humiliat⁹ sū ⁊ silui a bōis: et dolor meus renouatus est.
Cōcaluit cor meū intra me: ⁊ in meditatiōe mea exardescet ignis.
Locutus sum in lingua mea: notum fac mihi domine finem meum.
Et nūer dier meor qs est: vt sciā qd desit mihi
Ecce mensurabiles posuisti dies mos: ⁊ substātia mea tāq̄ nihilū añ te
Veruntn vniuersa vanitas: oīs homo viuens.
Veruntn in imagine p transit homo: sed et frustra conturbatur.
Thesaurizat: ⁊ ignorat cui congregabit ea.
Et nūc q̄ est expectatio mea nōne dns: ⁊ substātia mea apud te est.
Ab oīb⁹ iniq̄tatib⁹ meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.
Obmutui ⁊ nō aprui os meū qm̄ tu fecisti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine man⁹ tue ego defeci: in inc repationibus ꝓpter iniquitatē corripuisti hominem.
Et tabescē fecisti sicut araneā aiam ei⁹: verūtn vane ꝯturbat oīs homo
Exaudi oōnē meā dne et deprcationē meā: auribus pcipe lachrimas mas
Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: ⁊ peregrinus sicut oēs pres mei.
Remitte michi vt refrigerer ꝑ⁹q̄ abeam: ⁊ amplius non ero. Psalmus

39. EXpectās expectaui dnm: ⁊ intēdit mihi
Et exaudiuit prces meas: et eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto fecis.
Et statuit supra petraz pedes meos: et direxit gressus meos.
Et imisit i os meū cāticū nouū: carmē deo nro
Videbūt multi et timebunt: ⁊ sperabūt in dno.
Beatus vir cui⁹ est nomen dni spes eius: et nō respexit in vanitates et insanias falsas.
Multa fecisti tu dne deus me⁹ mirabilia tua: et cogitationib⁹ tuis nō est q̄

similis sit tibi.
Annũciaui & locut⁹ sũ: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificiũ et oblationẽ noluisti: aures autẽ perfeciſti michi.
Holocaustũ et pro peccato nõ postulasti: tunc dixi ecce venio.
In capite libri scriptũ ẽ deme vt facerẽ voluntatẽ tuã de⁹ me⁹ volui: & legẽ tuã in medio cordis mei
Annũciaui iustitiã tuã in eccl'ia magna: ecce labia mea non prohibebo domine tu scisti.
Iustitiã tuã nõ abscondi i corde meo: veritatẽ tuam & salutare tuũ dixi.
Nõ abscõdi miaz tuã & veritatẽ tuã: a ꝯsilio mlto
Tu aũt dñe ne lõge facias miserationes tuas a me mia tua & vitas tua semper susceperunt me.
Quia circũdederũt me mala q̃z non est nũer⁹ ꝯprehenderũt me iniq̃tates mee: & nõ potui vt viderẽ
Multiplicate sũt sup capillos capitis mei: et cor meũ dereliquit me.
Complaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandũ me respice.
Confundant & reuereãt simul q̃ querũt aiam meam: vt auferant eam.
Conuertãt retrorsũ & reuereãt: q̃ volũt mihi mala.
Ferãt cõfestim cõfusionẽ suã: qui dicunt michi euge euge.
Exultẽt et letent sup te oẽs q̃rentes te: & dicãt sẽper magnificet dñs qui diligunt salutare tuum.
Ego aũt mendic⁹ sũ et paup: dñs sollici⁹ ẽ mei.
Adiutor me⁹ & protector me⁹ tu es: de⁹ me⁹ ne tardaueris. Glia. Ut nõ delinquã i lĩgua mea.

Beat⁹ q̃ itelligit sup egenũ & pauperẽ: in die mala libabit eũ dñs.
Dñs ꝯseruet eũ & viuificet eũ & beatũ faciat eũ i terra: et nõ tradat eũ in aiam inimicorũ eius.
Dñs opẽ ferat illi super lectũ doloris ei⁹: vniuersum stratũ eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi domine miserere mei: sana aiam meam quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerũt mala mihi: quando morietur & peribit nomen eius.
Et si igrediebat vt videret vana loq̃batur: cor ei⁹

cōgregauit iniq̄tatē sibi
& grediebatur foras: et
loquebat in idipsum.
Aduersū me susurrabāt
oēs inimici mei: aduersū
me cogitabāt mala mihi
Verbum iniquum cōsti
tuerūt aduersum me: nū
quid qui dormit nō adij
ciet vt resurgat.
& teni homo pacis mee ī
quo speraui: q̄ edebat pa
nes meos magnificauit
sup me supplantationē.
Tu autem dñe miserere
mei & resuscita me: et re-
tribuam eis.
In hoc cognoui q̄m volui-
sti me; q̄m non gaudebit
inimicus meus sup me.
Me aūt ꝓpt̄ innocēciā su
scepisti: & ꝯfirmasti me ī
conspectu tuo in eternū.
Benedictus dñs deus is-
rael: a seculo et in seculū
fiat fiat. Psalmus.

41. QUēadmodū deside
rat cerus ad fōtes
aquarū: ita desiderat ani-
ma mea ad te deus.
Sitiuit aīa mea ad deū
fōtē viuū: q̄n veniā & ap
parebo ante faciē dei.
Fuerūt michi lachrime
mee panes die ac nocte:
dum dicit mihi quotidie
vbi est deus tuus.
Hec recordat⁹ sum & ef
fudi in me aiam meam:
quoniā trāsibo in locum
tabernaculi admirabilis
vsq; ad domum dei.
In voce exl'tatiōis & cō-
fessionis: son⁹ epulātis.
Quare tristis es aīa mea
et quare cōturbas me:
Spera in deo q̄m adhuc
ꝯfitebor illi: salutare vul
tus mei & deus meus.
Ad meipsum ania mea
conturbata est: propter-
ea memor ero tui de ter-
ra iordanis et hermonij
a monte modico.
Abyss⁹ abyssū inuocat: ī
voce catharactarū tuarū.
Omia excelsa tua & fluct⁹
tui: sup me transierunt.
In die mādauit dñs mi
sericordiā suam: & nocte
canticum eius.
Apud me oratio deo vi-
te mee: dicam deo suscep-
tor meus es.
Quare oblit⁹ es mei: et
quare cōtristatus icedo
dū affligit me inimicus:
Dū ꝯfringunt ossa mea
exprobrauerūt michi q̄
tribulāt me inimici mei.
Dū dicūt mihi p̄ singu-
los dies: vbi est deus tuus
Quare tristis es aīa mea
et quare conturbas me:

Spera in deo qm adhuc ꝓfitebor illi:salutare vultus mei t deus meus.

Gl'ia. Sana dñe aiaz meã q; peccaui tibi. Iste ps nõ dr ad noc. ps. 42.

Iudica me de9 t discerne causam meã. Psalm9

43. Deus auribus nris audiuim9: pres nri annunciauerunt nobis.

Opus qd opat9 es i diebus eox: t i dieb9 antiqs

Tu manu tua gẽtes dispdidit t plãtasti eos:afflixisti ppl'os t expulisti eos

Nec enim in gladio suo possederũt terrã: et brachiũ eox nõ saluauit eos

Sed dextra tua t brachiũ tuũ t illuminatio vultus tui:qm ꝓplacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mãdas salutes iacob.

In te inimicos nros vẽtilabimus cornu:t in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: et gladius me9 non saluabit me.

Saluasti eni nos de affligẽtib9 nos: et odiẽtes nos confudisti.

In deo laudabimur tota die:t in noie tuo confitebimur tibi in seculum.

Nunc aũt repulisti t cõfudisti nos: t nõ egredieris de9 in virtutibus nris

Auertisti nos retrorsũ post inimicos nros: et q̃ oderũt nos diripiebãt sibi

Dedisti nos tãq̃ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti pplm tuũ sine pcio: t nõ fuit multitudo in ꝓmutationib9 eox

Posuisti nos opprobrium vicinis nris: subsannationẽ t derisũ his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in sil'itudinem gẽtibus:cõmotionem capitis in populis.

Tota die verecũdia mea cõtra me est: t cõfusio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrantis et obloquẽtis:a facie inimici et persequentis.

Hec oia venerũt sup nos nec obliti sum9 te: t iniq̃ nõ egim9 i testamẽto tuo

Et nõ recessit retro cor nostrũ: t declinasti semitas nostras a via tua.

Quia humiliasti nos i loco afflictionis: t cooperuit nos vmbra mortis.

Si obliti sum9 nomẽ dei nri: t si expãdim9 manus

nostras ad deū alienum
ōne deus reqret ista:
ipse enim nouit abscondita cordis.
ſm ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sum⁹ sicut oues occisiōis.
xurge q̄re obdormis dñe: exurge⁊ ne repellas
uare faciē tuā (i finē auert⁊: obliuiscer⁊ iopie nr̄e ⁊ tribulationis nr̄e.
ſm humiliata est i puluere ala nr̄a: c ōglutinatus est in terra vēter nr̄.
xurge domie adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomen tuum.

Psalmus

44. Ructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi.
igua mea calam⁹ scribe: velociter scribentis.
pecios⁹ forma p̄ filijs hoim: diffusa est gr̄a i labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternum.
ccingē gladio tuo sup femur tuū: potentissime.
pecie tua et pulchritudine tua: intende ꝓspere procede et regna.
ropt veritatē ⁊ mānsuetudinē ⁊ iustitiā: ⁊ deducet te mirabil⁊ dext⁊a tua
agitte tue acute: pp⁊i sub te cadēt in corda inimicorum regis.
edes tua deus in scl⁊m scēculi: virga ⁊ irectionis virga regni tui.
ilexisti iustitiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie p⁊e consortibus tuis.
irra ⁊ gutta ⁊ casia a vestimētis tuis a domibus eburneis: ex q̄b⁹ delectauerūt te filie regum in honore tuo.
stitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato: circundata varietate.
udi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: et obliuiscē pplm tuū ⁊ domū p⁊is tui
⁊ cupiscet rex decorē tuū: qm ipe est dñs deus tuus ⁊ adorabunt eum.
t filie tyri in muneribus: vultū tuū deprecabūtur oēs diuites plebis.
is gl⁊ia ci⁹ filie regis ab intus i fimbrijs aureis circūamicta varietatib⁹
dducent regi vgines post eā: ꝓxime ci⁹ afferent
fferent in letitia (tia et exultatione: adducentur in templū regis.
ro p⁊ib⁹ tuis nati sūt tibi filij: ⁊stitues eos p̄n cipes super oēm terram
emores erunt nomis

cum acceperit me.
Ne timueris cū diues fa
ctus fuerit hō: t cū multipli
cata fuerit gl'ia dom⁹ ei⁹
Quoniā cum interierit
nō sumet omnia: neq; de-
scēdet cū eo gloria eius.
Et aia ei⁹ in vita ipsius
benedicetur: cōfitebitur ti-
bi cum benefeceris ei.
Introibit vsq; in gen̄ies
patrū suoꝝ: t vsq; in eter
num non videbit lumen.
Homo cū in honore esset
nō intellexit: cōparat⁹ est
iumētis insipientib⁹ t si-
milis fact⁹ est illis. Ps. la.
Audite pcipite qui ha
bitatis orbem. Psalmus
49. Deus deorū dominꝰ
locutus est: t vocā-
uit terram.
A solis ortu vsq; ad occa
sū: ex siō species decoris ei⁹
Deus manifeste veniet:
de⁹ noster t non silebit.
Ignis in ꝓspectu ei⁹ ex-
ardescet: t in circuitu ei⁹
tempestas valida.
Aduocauit celū desur-
sum: t terram discernere
populum suum.
Cōgregate illi sctōs ei⁹
qui ordināt testamentū
eius super sacrificia.
Et ānūciabūt celi iusti
tiā ei⁹: qm̄ de⁹ iudex est.
Audi pp̄le me⁹ t loquar
israel: t testificabor tibi
deus de⁹ tuus ego sum.
Nō in sacrificiis tuis ar-
guā te holocausta aūt tua
in ꝓspectu meo sūt semp.
Non accipiā de domo tua
vitulos: neq; de gregib⁹
tuis hyrcos.
Quoniam mee sunt oēs
fere siluarum iumēta in
montibus t boues.
Cognoui oīa volatilia
celi: et pulchritudo agri
mecum est.
Si esuriero non dicā ti-
bi: me⁹ est enim orbis ter
re t plenitudo eius.
Numq̄d māducabo car
nes thaurorū: aut sangui
nē hyrcorum potabo?
Immola deo sacrificiū
laudis: t redde altissimo
vota tua.
Et inuoca me in die tribu
lationis: eruam te t hono
rificabis me.
Peccatori aūt dixit de⁹
Quare tu enarras iustitias
meas t assumis testamē
tum meum per os tuū.
Tu vero odisti disciplinā
t ꝓiecisti sermōes meos
retrorsum.
Si videbas furem curre
bas cū eo: t cū adulteris
portionē tuā ponebas.

Os tuū abundauit malitia: ⁊ lingua tua cōcinnabat dolos.

Sedēs aduersus fratrē tuū loq̄baris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū: hec feciſti ⁊ tacui.

Extimaſti iniquꝫ ero tui ſimilis: arguā te ⁊ ſtatuam cōtra faciem tuam

Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū: nequādo rapiat / ⁊ nō ſit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter q̄ oſtēdā illi ſalutare dei.

℟. ad noct. iſte ꝑs. Miſerere mei de⁹. ⁊c. Pſalm⁹.

51. QUid gl'aris i malitia q̄ potēs es i iniq̄tate tota die iuſtitiā cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum

Dilexiſti malitiā ſup benignitatē: iniquitatē magis q̄ loqui equitatem.

Dilexiſti oīa verba precipitationis: lingua doloſa.

Propterea de⁹ deſtruet te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuā de terra viuentiū

Videbūt iuſti ⁊ timebūt ⁊ ſuper eum ridebūt ⁊ dicēt: ecce hō qui nō poſuit deum adiutorem ſuum.

Sed ſperauit in multitudine diuitiarū ſuarū: ⁊ prevaluit in vanitate ſua.

Ego aūt ſicut oliua fructifera i domo dñi: ſperaui in mia dei in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi.

Cōfitebor tibi in ſeculū q̄ feciſti: ⁊ expectabo nomen tuū qm̄ bonū eſt in cōſpectu ſanctorū tuorū.

Gl'ia. ān. De⁹ deorū dñs locut⁹ ē. ℣. Immola deo ſacrificiū laudis. ℟. Et redde altiſſimo vota tua. ān te ſan. ℣. Fiat mia. In t. ān. Secūm magnā miam tuā: miſerere mei de⁹. ꝑs. Miſerere mei deus. ꝑs.

42. IUdica me de⁹ ⁊ diſcerne cauſā meā de gēte non ſctā: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me.

Quia tu es de⁹ fortitudo mea ūre me repuliſti: ⁊ quare triſtis incedo / dum affligit me inimicus.

Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipa me deduxerūt ⁊ adduxerūt i mōtē ſctm tuū ⁊ i tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam.

Cōfitebor tibi in cithara deus de⁹ meus / quare triſtis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me:

Spa i deo qm̃ adhuc cõ
firebor illi:salutare vult⁹
mei ⁊ deus me⁹. ℣ l'ia ā.
Salutare vult⁹ mei ⁊ de⁹
meus.ā. Ad te de luce vi
gilo. ℣ Deus de⁹ meus.

Cãti. Esaie 38. b. Ego dixi i dimidio die
rum meox:vadã ad
portas inferi.
Quesiui residuũ annox
meox:dixi nõ videbo dñm
deum in terra viuentiũ.
Nõ aspiciã hoiez vltra:
⁊ habitatorem quietis.
Generatio mea ablata
est ⁊ quoluta ē a me:qua
si tabernaculũ pastorũ.
Precisa est velut a texẽ=
te vita mea: dum adhuc
ordirer succidit me.
De mane vsq; ad vespe
ram finies me: sperabaz
vsq; ad mane q̃si leo sic
contriuit oia ossa mea.
De mane vsq; ad vespã
finies me:sicut pull⁹ hy=
rũdinis sic clamabo /me=
ditabor vt columba.
Attenuati sũt ocli mei:
suspicientes in excelso.
Dñe vi patior respõde p
me q̃d dicã aut q̃d respõ=
debit michi cũ ipe fecerit.
Recogitabo tibi oẽs an
nos meos:in amaritudi=
ne anime mee.
Dñe si sic viuitur ⁊ in ta
libus vita spũs mei cor=
ripies me et viuificabis
me:ecce in pace amaritu
do mea amarissima.
Tu aũt eruisti aiaz meã
vt nõ piret:proiecisti post
tergũ tuũ oia pcã mea.
Quia nõ infern⁹ confitebit ti
bi neq; mors laudabit te:
non expectabũt q̃ descen
dũt in lacũ veritatẽ tuã.
Viuẽs viuẽs ipe confitebit
tibi sicut ego hodie pr̃ fi
lijs:notã faciet veritatẽ tuã
Dñe saluũ me fac:⁊ psal
mos nr̃os cãtabim⁹ cũctis
diebus vite nre i domo dñi
℣ l'ia ā. Cũctis diebus vi=
te nre saluos fac nos dñe
ān. In excelsis laudate
deũ. ℣. Laud. cp̃ Vigilate
℣. Dñe ne in ira. vsq; ad
xl. q̃ de uii. fer. agit dici=
tur ad laudes seq̃ns hy⁹

Ales diei nũcio /lucẽ
propinquã pcinit:nos
excitatorem mẽtiũ /iam xps
ad vitaz vocat. Auferte
clamat lectulos egros so
porem desides:castiq; recti
ac sobrij vigilate iaz sum
primus ex esu ciam⁹ vo=
cib⁹ flẽtes precantes so=
brie:intenta supplicatio
dormire cor mũdũ vetat
Tu xpe somnum discute
tu rũpe noctis vincula:tu

solue peccatū vetus no-
uūq; lumen ingere. ℣eo
pri. ℣. In matutinis. cp̄.
Uigilate. Per estatē hy⁹
Ecce iā no. ℣. In maturi
Luce nis. ā. Erexit dñs nobis
j.g. cornu salutis i domo dⁱ
pueri sui. p̄Bñ⁹. p̄ces vtⁱ
p.ñ.fe.oz.vt decet. Cet a
ptⁱ. ℂ Fer.iiij. Inuitat.
In manu tua dñe. ℣ēs fi
nes ere. p̄Uesi ℟ Dñe ne
i ira. vsq; ad.xl.qñ de.iiij
fe.agr dr ad ma.seq.hy⁹
℟Erū creator optime
rectorq; noster aspi
ce:nos a ḡte noxia/mer
sos sopore libera.
℟e xp̄e sancte poscim⁹/
ignosce tu crimīnib⁹ : ad
cōfitēdum surgim⁹/ mo-
rasq; noctis rumpimus.
℟ētes manusq; tollim⁹
pphēta sicut nouim⁹:no
bis gerēdū precepit/pau
lusq; gestis censuit.
℟ides malū qđ gessim⁹
occulta nr̄a pādim⁹;p̄ces
gemētes fundim⁹/dimit
te qđ peccauim⁹. ℣r̄a.p
estatē.hy⁹. Nocte sur. p.

52. ℣Irit isipiēs
i corde suo:
nō est deus
℣ corrupti
sūt ⁊ abomi
nabiles facti

sunt in iniquitatib⁹:non
est qui faciat bonum.
℣eus de celo ꝓspexit su
per filios hoiz:vt videat
si est intelligēs aut requi
rens deum.
℣mnes declinauerūt si
mul inutiles facti sunt:nō
est qui faciat bonum nō
est vsq; ad vnum.
℣ōne sciēt oēs q̄ operā
tur iniq̄tatē: qui deuorāt
plebē meā vt cibū panis
℣eum nō inuocauerūt:
illic trepidauerūt timore
vbi non fuit timor.
℣m de⁹ dissipauit ossa
eor̄ q̄ hoīb⁹ placēt/ confu
sti sunt qm̄ de⁹ spreuit eos.
℣uis dabit ex siō salutā
re isrl̄ cū cōuerterit dñs
captiuitatē plebis sue:ex
ultabit iacob ⁊ letabit̄ is-
rael. Non dr ad noctē iste
ps.liij Deus in noie. p̄ca.

54. ℣Audi de⁹ oratiōē
meam:⁊ ne despere-
ris deprecationē meā/ in
tende michi ⁊ audi me.
℣ontristat⁹ sum in exer
citatione mea:⁊ cōturba-
tus sum a voce inimici ⁊ a
tribulatione peccatoris.
℣uoniam declinauerūt
in me iniquitates:⁊ i ira
molesti erant michi.
℣or meū cōturbatū est

in me:⁊ formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me: ⁊ cōtexerunt me tenebre.

Et dixi q̄s dabit michi pēnas sicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ requiescam.

Ecce elongaui fugiēs:⁊ mansi in solitudine.

Expectabā eū q̄ saluum me fecit:a pusillanimita te spiritus ⁊ tempestate.

Precipita dñe ⁊ diuide linguas eorū:quia vidi iniq̄tatē et cōtradictionē in ciuitate.

Die ac nocte circūdabit eam sup muros eius iniquitas:⁊ labor in medio eius ⁊ iniustitia.

Et nō defecit de plateis eius:vsura ⁊ dolus.

Quia si inimicus meus maledixisset michi:sustinuissem vtiq̄.

Et si is q̄ oderat me super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero hō vnanimis: dux meus ⁊ notus meus.

Qui simul mecū dulces capiebas cibos:i domo dei ambulauimus cū cōsensu.

Veniat mors sup illos: et descendant in infernū viuentes.

Quia nequitie in habitaculis eorū:in medio eorū.

Ego autē ad dñm clamaui:⁊ dñs saluauit me.

Vespe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annūciabo:et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace aiam meā ab his qui appropi quāt michi:quoniā inter multos erant mecum.

Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos:q̄ est ante secula

Quia nō est illis ⁊ mutatio ⁊ nō timuerūt deū:extēdit manū suā in retribuēdo

Contaminauerūt testamentū eius:diuisi sūt ab ira vultus eius ⁊ appropiquauit cor illius.

Mollite sūt sermones eius sup oleū:⁊ ipsi sūt iacula.

Jacta sup dominum curam tuā ⁊ ipse te enutriet ⁊ nō dabit i eternum fluctuationem iusto.

Tu vero deus deduces eos in puteum interitus.

Viri sāguinū ⁊ dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego aūt sperabo in te dñe.

Glia. Liuertet dñs captiuitatē plebis sue.

Miserere mei deus quoniam conculcauit me hō:tota die impugnans tribulauit me. 56

Conculcauerũt me inimici mei tota die: quoniã multi pellãtes aduersum me
A b altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermões meos in deo spaui: nõ timebo ḋ faciat mihi caro
T ota die verba mea execrabãt: aduersũ me oẽs cogitatiões eorũ in malũ
I nhabitabũt et abscondent: ipsi calcaneũ meũ obseruabunt.
S icut sustinuerũt aiam meam pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes.
D eus vitam meã annũciaui tibi: posuisti lachrymas meas in ꝓspectu tuo
S icut et in ꝓmissiõe tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacũq; die invocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
In deo laudabo verbũ: in dño laudabo sermonẽ
in deo spaui non timebo quid faciat michi homo.
In me sũt deꝰ vota tua: ḋ reddã laudatiões tibi.
Q uẽ eripuisti aiam meã de morte et pedes meos de lapsu: vt placeã coram deo in lumine viuẽtiũ.

M Iserere mei deꝰ miserere mei: quoniam in te confidit aia mea. 56.
Et in vmbra alarũ tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deũ altissimũ: deũ ḋ dñfecit michi.
M isit de celo et liberauit me: dedit in opprobriũ cõculcantes me.
M isit deꝰ miam suã et veritatẽ suã: et eripuit aiam meã ꝫ medio catulorũ leonũ: dormiui cõturbatus
E ilij hoĩes dentes eorũ arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus.
E xaltare sup celos deꝰ: et in oẽm terrã gl'ia tua.
L aqueũ parauerũt pedibus meis: et incuruauerunt animam meam.
F oderũt añ faciẽ meã foueã: et inciderũt in eã.
P aratũ cor meũ deꝰ paratũ cor meũ: cantabo et psalmum dicam dño.
E xurge gl'a mea exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo.
C õfitebor tibi in populis dñe: et psalmũ dicam tibi in gentibus.
Q uia magnificata ẽ vsq; ad celos mia tua: et vsq; ad nubes veritas tua.

Exaltare sup celos deꝰ: ⁊ sup oēm terrā gl'ia tua
Gloria pri. ā. Q. sm in te confidit anima mea. ps.

57. SI vere vtiq; iustitiā loquimini: recte iudicate filij hominum.
Etenī i corde iniq;tates operamini i t'ra: iustitias esm manus vre cōcinant.
Alienati sunt pctōres a vulua: errauerūt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis scōm similitudinem serpentis: sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas.
Que non exaudiet vocē incātantium: et venefici incantantis sapienter.
Deus ꝓteret dētes eorū in ore ipsorū: molas leonum confringet dns.
Ad nichilum deuenient tanq; aqua decurrēs: intendit arcum suū donec infirmentur.
Sicut cera q̄ fluit auferentur: supcecidit ignis et non viderunt solem.
Priusq; itelligerēt spine vre rhānum sicut viuentes: sic i ira absorbet eos
Letabit iustꝰ cū viderit vindictā: manꝰ suas lauabit in sanguine pctōris.
Et dicet hō sivtiq; ē fructꝰ iusto: vtiq; est deꝰ iudicans eos in terra. ps.

58. ERipe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operātibꝰ iniquitatē: ⁊ de viris sanguinum salua me.
Q ecce ceperūt animā meā irruerūt i me fortes
Neq; iniq;tas mea neq; pctm meum dne: sine iniquitate cucurri ⁊ direxi.
Exurge in occursū meū ⁊ vide: ⁊ tu dne deus virtutum deus israel.
Intēde ad visitādas oēs gētes: nō miserearis omnibus q̄ operātur iniq;tatē
Conuertent ad vesperā ⁊ famē patiētur vt canes: ⁊ circuibunt ciuitatem.
Ecce loquent i ore suo ⁊ gladi in labijs eorū: quoniam quis audiuit.
Et tu dne deridebis eos: et ad nihilū deduces omnes gentes.
Fortitudinē meā ad te custodiā quia deꝰ susceptor meꝰ es: deus meus mia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos: ne occidas eos neq; obliuiscātur populi mei.

Disperge illos i virtute tua: t depone eos protector meus domine.

Delictū oris eox sermonē labioꝝ ipoꝝ: t ꝓhendantur in superbia sua.

Et de execratiōe t mendacio: annūciabuntur in consummatione.

In ira ꝯsūmatiōis t nō erūt: t sciēt qz deus dñabitur iacob t finiū terre.

Conuertent ad vesperā t famē patiētur vt canes: t circuibunt ciuitatem.

Ipsi dispgent ad māducandū: si vo non fuerint saturati t murmurabūt

Ego aūt cantabo fortitudinē tuā: t exaltabo mane misericoꝛdiam tuam.

Quia factꝰ es susceptoꝛ meꝰ t refugiū meū: i die tribulationis mee.

Adiutoꝛ meus tibi psallam: qz deꝰ susceptoꝛ meꝰ es/deus meꝰ mia mea.

Gl'ia patri. Iuste iudicate filii hominū. ps.

59. Deus repulisti nos t destruxisti nos: iratus es t misertꝰ es nobꝭ.

Cōmouisti terrā t ꝯturbasti eā: sana ꝯtritiones eius quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationē: vt fugiāt a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui saluum fac dextera tua t exaudi me.

Deus locutꝰ est in sancto suo: letaboꝛ t ptiboꝛ sichimam t conuallē tabernaculoꝛum metiboꝛ.

Meus est galaad t meꝰ est manasses: et effraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meꝰ: moab olla spei mee.

In idumeā extendā calciamētū meū: michi alienigene subditi sunt.

Quis deducet me i ciuitatē munitā: quis deducet mevsqz in idumeam:

Nōne tu deꝰ q repulisti nos: t nō egredieris deꝰ in virtutibus nostris.

Da nobꝭ auxiliū ɔ tribulatiōe: qz vana salꝰ hoīs

In deo faciemꝰ virtutē: t ipse ad nichilū deducet tribulātes nos. psalmꝰ.

60. Exaudi deꝰ deprecationem meam: intende oratioꝛi mee.

A finibꝰ terre ad te clamaui duꝫ anxiaretur coꝛ meū: i petra exaltasti me

Deduxisti me qz factus

es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo i tabernaculo tuo i scla: protegar in velamento alarū tuarū.

Quoniā tu deus meus exaudisti oratiōnē meā: dedisti hereditatē timētibus nomen tuum.

Dies sup dies regis adij cies: annos eius vsq; i diē generatiōis t gnationis

Permanet i eternū i cōspectu dei: miam t vitatem eius quis requiret?

Sic psalmuz dicam noi tuo i seculū seculi: vt reddā vota mea de die i diē.

Oratia. Da nobis dñe auxiliū de tribulatiōe.

61. Nonne deo subiecta erit aīma mea: ab ipso enim salutare meū:

Nā t ipse deus meus: t salutaris meus: susceptor meus non movebor amplius.

Quousq; irruitis i hominem: interficitis vniuersi vos tāq; parieti inclinato t macerie depulse?

Verumtamen precium meū cogitauerūt repellere: cucurri in siti ore suo benedicebāt t corde suo maledicebant.

Verūtamē deo subiecta esto aīa mea: qm ab ipso patientia mea.

Quia ipse deus meus t saluator meus: adiutor meus non emigrabo.

In deo salutare meuz t gl'ia mea: deus auxilij mei t spes mea in deo est.

Sperate in eo oīs cōgregatio populi: effundite coram illo corda vra: deus adiutor noster i eternū.

Verūtamē vani filij hominū mēdaces filij hoīm in statera: vt decipiāt ipsi ex vanitate in idipsum

Nolite sperare in iniquitate/t rapinas nolite cōcupiscere: diuitie si affluant nolite cor apponere.

Semel locut⁹ est deus duo hec audiui/qz potās dei ē t tibi dñe mia: qa tu reddes vnicuiq; iuxta opa sua. Hō dicat ad no. seq. p. trii. Deus deus meus.

Exaudi deus oratiōnem meā cum deprecor: a timore inimici eripe aīmā meam. 63.

Protexisti me a cōuētu malignāntiū: a multitudine operantium iniquitatē.

Qui exacuerūt vt gladiū linguas suas/intēderūt arcū rem amaram: vt sagittent i occultis imaculatū.

Subito sagittabūt eū et

nō timebūt: firmauerūt sibi sermonem neq̄.

Parrauerunt vt abscōderent laqueos: dixerūt quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutātes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur deus.

Sagitte puulor fctē sūt plage eor: & infirmate sūt cōtra eos lingue eorum.

Conturbati sunt oēs q̄ videbant eos: & timuit omnis homo.

Et annunciauerūt opera dei: & facta eius intellexerunt.

Letabitur iustus i dño & sperabit in eo: & laudabuntur oēs recti corde.

Glia. Ad timore iunici eripe dñe animam meam

Non dz ad noc. iste. ps. 64. Te decet hymnus deus in sion: & tibi reddetur votum in hierusalē.

Exaudi deus oronē meā: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquor pualuerūt sup nos: & impietatibus nris tu ppiciaberis

Beatus quem elegisti & assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur i bonis domus tue: sctm est templū tuū mirabile in equitate.

Exaudi nos deus salutaris nr: spes oim finiū terre & in mari longe.

Preparās mōtes in virtute tua accict⁹ potētia: q̄ cōturbas pfundū maris sonum fluctuū eius.

Turbabuntur gentes & timebunt qui habitāt terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.

Visitasti terrā & inebriasti eam: multipliçasti locupletare eam.

Flumen dei repletū est aquis: parasti cibū illor q̄m ita est preparatio ei⁹.

Riuos eius inebrians multiplica genimina ei⁹: in stillicidijs eius letabitur germinans.

Benedices corone anni be nignitatis tue: & cāpi tui replebuntur vbertate.

Pinguescēt speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

Indutisūt arietes ouiū & valles abundabūt frumento: clamabūt etenim hymnum dicēt. Psalm⁹.

Iubilate deo oīs tra/ psalmū dicite nomi ei⁹: date gloriā laudi eius. 65.

Dicite deo q̃ terribilia sūt opa tua dñe: in multitudine virtutis tue mentiē tur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te t psallat tibi: psalmū dicat nomini tuo.

Venite t videte opa dei: terribilis ī cōsilijs super filios hominum.

Qui puertit mare in aridā ī flumīe ptrāsibūt pede: ibi letabimur in ipso.

Qui dñat ī vtute sua in eternū ocl'i ei⁹ sup gētes respiciūt: q̃ exasperāt nō exaltētur in semetipsis.

Benedicite gentes deū nostrū: et auditam facite vocem laudis eius.

Qui posuit aiaz meā ad vitā: t nō dedit in cōmotionem pedes meos.

Qm̄ probasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatur argētū.

Induristi nos ī laqueū posuisti tribulationes in dorso nr̄o: imposuisti homines sup capita nostra.

Transiuim⁹ per ignē et aquaz: t eduristi nos in refrigerium.

Introibo in domū tuaz in holocaustis: reddā tibi vota mea q̃ distinxerunt labia mea.

Et locutū est os meuz: in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hyrcis.

Venite audite t narrabo oēs q̃ timetis deuz: q̃ ta fecit anime mee.

Ad ipsum ore meo clamaui: t exultaui sub lingua mea.

Iniq̃tatē si aspexi ī corde meo: nō exaudiet dñs.

Propterea exaudiuit de⁹: t attēdit voci deprecationis mee.

Benedictus de⁹ q̃ nō amouit deprecationē meaz: t miaz suā a me.

Deus misereat.

Exurgat deus t dissipentur inimici eius: t fugiant qui oderūt eū a facie eius. 67.

Sicut deficit fum⁹ deficiant / sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei.

Et iusti epulent t exultent in cōspectu dei: t delectentur in leticia.

Cantate deo psalmū dicite noī ei⁹ iter facite ei⁹: qui ascendit super occasum / dñs nomen illi.

Exultate in conspectu

eius turbabũtur a facie eius patris orphanorũ: et iudicis viduarũ.

Deus i loco sancto suo: deꝰ qui inhabitare facit vnius moris in domo.

Qui educit victos i fortitudine: simiter eos q̃ exasperant qui habitant in sepulchris.

Deus cũ egredereris in cõspectu populi tui: cum pertransires in deserto.

Terra mota est etenim celi distillauerũt a facie dei synai: a facie dei israel.

Pluuiam voluntariã segregabis deꝰ hereditati tue ⁊ infirmata est: tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabũt in ea: parasti i dulcedine tua pauperi deus.

Dñs dabit verbũ euãgelizantibꝰ: virtute multa.

Rex virtutũ dilecti dilecti: ⁊ speciei domus diuidere spolia.

Si dormiat̃ inr̃ medios cleros pẽne colũbe deargẽtate: ⁊ posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dũ discernit celestis reges super eã niue dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis.

Mõs coagulatꝰ mõs piguis: vt q̃d suspicamini montes coagulatos?

Mõs in quo bñplacituꝫ est deo habitare i eo: etei dñs habitabit in finem.

Currus dei decẽ milibꝰ multiplex milia letantiũ dñs i eis in synai in sctõ.

Ascendisti in altũ: cepisti captiuitatẽ: accepisti dona in hominibus.

Etenim nõ credentes: inhabitare dominũ deum.

Bñdictus dñs die quotidie: psperũ iter faciet nobis deꝰ salutariũ nr̃orũ.

Deꝰ nr̃ deꝰ saluos faciẽdi: ⁊ dñi dñi exitꝰ mortis.

Verũtamen deꝰ confringet capita inimicorꝫ suorũ: verticẽ capilli perambulantiũ in delictis suis.

Dixit dominꝰ ex basan conuertam: cõuertam in profundum maris.

Vt intigaꝫ pes tuꝰ i sanguine: lingua canũ tuorũ ex inimicis ab ipso.

Viderũt ingressꝰ tuos deꝰ: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto.

Preuenerũt pncipes cõiũcti psallẽtibꝰ: in medio iuuẽculaꝫ tympanistriarũ.

In ecclesijs bñdicite deo dño de fontibus israel.

Ibi beniamin adolescen

tulus: in mentis excessu.
Principes iuda duces eo
rū: principes zabulon et
principes neptalim.
Manda deꝰ virtuti tue:
cōfirma hoc deus quod
operatus es in nobis.
A tēplo tuo in hierl'm:ti
bi offerēt reges munera.
Increpa feras arundi-
nis congregatio thauro-
rum in vaccis populoꝝ:
vt excludāt eos qui pro-
bati sunt argento.
Dissipa gētes que bella
volūt veniēt legati ex egi
pto:ethiopia p̄ueniet ma
nus eius deo.
Regna terre cātate deo:
psallite domino.
Psallite deo q̄ ascēdit su
per celū celi:ad orientem
Ecce dabit voci sue vocē
virtutis:date gl'iam deo su-
per isrl' magnificētia eiꝰ
et virtus eius in nubibꝰ.
Mirabilis deꝰ i scis suis
deꝰ israel ipse dabit virtu
tem et fortitudinez plebi
sue/benedictus deus.
Glia. Iu eccl'iis bñdi
cite dño. Deꝰ vitā meā
annūciaui tibi. Posui
sti lachrymas meas i cō
spectu tuo. Ante laus. Y
Fiat mia. In laudi. In
Amplius lauā me deꝰ ab
iniustitia mea. Miserere
re. Te decet hymnꝰ deꝰ
in sion. Ps. Iubi. an. Za-
bia mea laudabunt te in
vita mea deus meus. Ps.
Deus deꝰ meus. Cā i. ū.
Exultauit coꝛ meū in dño: et exaltatum est coꝛnu meum in deo meo. Dilatatū est os meū super inimicos meos: q̄ lętata sum in salutari tuo. Nō est sctūs vt est dñs neq; ei est aliꝰ extra te: et nō est fortis sicut deꝰ nr̄. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes. Recedant vetera de ore vestro: q̄ deus scientiarum dñs est/et ipsi p̄parantur cogitationes. Arcus fortium superatus est: et infirmi accincti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerūt: et fame lici saturati sunt. Donec sterilis pepit plurimos: et q̄ multos habebat filios infirmata est. Dominꝰ mortificat et viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dñs paupem facit et ditat: humiliat et sublleuat. Suscitās de puluere egenū: et de stercore erigens

pauperem.
Et sedeat cū principib' z solium glorie teneat.
Oñi ei sūt cardines tre z posuit super eos orbē.
Pedes sctōrū suox seruabit z impij in tenebris cōticescent/qz nō in fortitudie sua roborabit vir.
Dominum formidabūt aduersarij ei⁹:z super ipsos in celis tonabit.
Oñis iudicabit fines tre z dabit iperiū regi suo:z sublimabit cornu xpi sui
Glia. Dñs iudicabit fines tre. Celi celox laudate deū. Laud.d.d ce. cp̄ Uigilate. Dñe ne in ira. vsq; ad.xl. qñ de.iiij. fe.agf:dr ad lau.seq̄.hy⁹

Nox z tenebre z nubila ꝓfusa mūdi z turbida lux itrat albescit polus xp̄s venit discedite.
Caligo terre scindit percussa solis spiculo:rebusq; iam color redit vultu nitentis sideris.
Te xpe solū nouimus te mēte pura z simplici:fle-do canē do quesumus intende nostris sensibus.
Gūt mkta fuc; illita q̄ luce purgēt tua tu lux eoi sideris vultu sereno illūina Deo p̄ri.v. In matutinis.cap̄.Uigilate. rr.p̄ estatē hy⁹. Ecce iā. v. In matutis. Salutē ex inimicis nr̄is:z manuoim q̄ nos oderūt libera nos dñe. ps. Bñ⁹. Preces vrās ox.vt decet. Fer.v.ad matu. Inuit. Adoremus dñm Q.ñi ipse fecit nos. ℣. Ueñ. Pro histor. Dñe ne in ira. Dñe ne i ira. vsq; ad.xl.qñ d.v.fe.agf dr ad matu.seq̄ns. hy⁹.

Nox atra rerū ꝓtegit terre colores omniū nos ꝓfitētes poscimus/ te iuste iudex cordium.
Ut auferas piacula/sor desq; mentis abluas:do-nesq; christe gratiā vt arceātur crimina.
Ces ecce torpet impia/ quā culpa mordet noxia obscura gestit tollere/et te redemptor querere.
Repelle tu caliginē/intrisecus q; maxime:vt in beato gaudeat se collocari lumine. Presta pater. per estatem.hy⁹. Nocte surgētes. Sup nock.ps.

Aluū mefac de⁹: quoniā intrauerūt aq̄ vsq; ad aiam meaz. Infix⁹ sum

68.

In limo profundi: & nō est substantia.

Veni in altitudinē maris: & tempestas demersit me.

Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dum spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Confortati sūt q̄ persecuti sūt me inimici mei iuste: q̄ nō rapui tunc exoluebā.

Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescāt in me q̄ expectāt te dñe: dñe virtutū.

Non confundātur super me: qui q̄runt te deus israel.

Quoniā propter te sustinui opprobriuz: operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sūt fratribus meis: & pegrinus filijs matris mee.

Quoniā zelus domus tue comedit me: & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in ieiunio animā meā: & factū est in opprobrium michi.

Et posui vestimentum meū ciliciū: & factus sum illis in parabolam.

Aduersū me loq̄bāt q̄ sedebāt in porta: & in me psallebant q̄ bibebāt vinum.

Ego vo oronē meā ad te dñe: tps bñplaciti deus.

In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.

Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his qui oderunt me & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aq̄: neq; absorbeat me profundū / neq; vrgeat sup me puteus os suum.

Exaudi me dñe quoniā benigna est mia tua: scm multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: quia tribulor velociter exaudi me.

Intende anime mee & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meū & cōfusionem meā: & reuerentiam meam.

In conspectu tuo sūt oēs q̄ tribulāt me improperiū exspectauit cor meū & miseriā.

Et sustinui q̄ simul contristaretur & nō fuit: & q̄ cōsolaretur & non inueni.

Et dederūt in escā meā fel: & in siti mea potaue-

euam: cū confusi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala michi. Psalmus.

71. Deus iudiciū tuū regi da: et iustitiā tuā filio regis.

Iudicare populū tuum in iustitia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant mōtes pacē populo: ⁊ colles iustitiā.

Iudicabit pauperes populi: et saluos faciet filios pauperū: et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole ⁊ ante lunā: in generatione ⁊ generationē.

Descēdet sicut pluuia i vellus: ⁊ sicut stillicidia stillantia super terram.

Oriet in dieb⁹ eius iustitia ⁊ abundantia pacis: donec auferatur luna.

Et dñabit a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumie vsq; ad termios orbis terraꝝ

Coram illo procidēt ethiopes: ⁊ inimici ei⁹ t̄rā ligēt

Reges tharsis ⁊ insule mūera offerēt: reges arabū ⁊ saba dona adducēt

Et adorabūt eū oēs reges: oēs gētes seruiēt ei

Quia liberabit pauperē a potēte: ⁊ pauperē cui nō erat adiutor.

Parcet paupi ⁊ inopi: et aias pauperū saluas fac

Ex vsur; ⁊ iniq̄tate redimet aias eoꝝ: ⁊ honorabile nom̄ eoꝝ coram illo

Et viuet ⁊ dabit ei de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipo sp tota die bñdicēt ei

Erit firmamētū i terra in summis montiū / superextollet sup libanū fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate sicut fenū terre.

Sit nomē eius bñdictū in secula: ante solem permanet nomen eius.

Et bñdicent in ipso omnes tribus terre: oēs gētes magnificabūt eum.

Benedictus dñs de⁹ isrl: qui facit mirabilia solus.

Et benedictū nomē maiestatis eius in eternum et replebit maiestate ei⁹ omnis terra fiat fiat.

Finia. Ant. Esto mihi dñe in deum protectorē. ps.

71. Quam bonus israel deus: his qui recto sunt corde.

Mei autē pene moti sūt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelaui sup iniquos: pacem peccatoꝝ videns

Quia nō est respect⁹ mortis eorum: et firmamentū

in plaga eorum
In labore hominū non sunt: et cum hoībus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniq̄tate et impietate sua.
Prodiit q̄si ex adipe iniquitas eorū: transierunt in affectum cordis.
Cogitauerunt et locuti sūt nequitiā: iniquitatē in excelso locuti sunt.
Posuerūt in celum os suum: et lingua eor transiuit in terra.
Ideo cōuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerūt quō scit de⁹: et si est sciētia in excelso.
Ecce ipi pctōres et abūdātes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi/q̄ sine causa iustificaui cor meū: et lauī inocētes manꝰ meas
Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis.
Si dicebā narrabo sic: ecce nationē filiorū tuorum reprobaui.
Existimabā vt cognoscerē: hoc labor ē ante me.
Donec intrē in sanctua rium dei: et intelligam in nouissimis eorum.
Verūtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sunt in desolationē subito defecerunt: perierunt ꝓpter iniquitatē suam.
Velut somniū surgētiū dñe: i citate tua imaginē ipor ad nichilū rediges
Q i inflammatū est cor meū: et renes mei cōmutati sūt/et ego ad nichilū redactus sum et nesciui.
Et iumētū factꝰ sū apud te: et ego semper tecum.
Tenuisti manū dexteram meā: et in voluntate tua deduxisti me/et cum gloria suscepisti me.
Quid enī mihi ē in celo: et a te q̄d voluit sup terrā
Defecit caro mea et cor meum: deꝰ cordis mei et pars mea deꝰ in eternū.
Q i ecce q̄ elongant se a te perdūt: pdidisti oēs qui fornicantur abs te.
Mihi aūt adherere deo bonum est: ponere ī dño deo spem meam.
Et annuncietē oēs p̄dicationes tuas: in portis filie sion. Psalmus.
Ut q̄d deꝰ repulisti i finē: iratꝰ est furor

ru⁹ sup oues pascue tue
Memor esto cōgregatio
nis tue: quam possedisti
ab initio.
Redemisti virgā hereditatis tue mons sion in q̄
habitasti in eo.
Leua man⁹ tuas i sup
bias eor̄ in finē: q̄ta malignat⁹ est inimic⁹ in sctō
Et gl'iati sunt q̄ oderūt te: i medio solēnitatis tue
Posuerunt signa sua signa et nō cognouerunt:
sicut in exitu sup sūmū.
Quasi i sylua lignor̄ securibus exciderūt ianuas ei⁹ in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eā.
Incenderūt igni sctūarium tuū in terra: polluerūt tabnaculū nois tui.
Dixerūt in corde suo cognatio eorū simul: quiescere faciamus oēs dies festos dei a terra.
Signa nr̄a nō vidimus iam nō est, pphēta: et nos non cognoscet amplius.
Usq̄quo de⁹ iproperabit inimic⁹: irritat aduersarius nomē tuū in finem.
Et q̄d auertis faciē tuā et dexterā tuā: de medio sinu tuo in finem.
Deus autē rex nr̄ ante secula: operatus est salutem in medio terre.
Tu cōfirmasti in vtute tua mare: et tribulasti capita draconum in aquis
Tu confregisti capita draconis: dedisti eū escā populis ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.
Tu fecisti omnes terminos terre: estatem et ver tu plasmasti ea.
Memor esto hui⁹ inimicus improperauit dño: et populus insipiens incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs aīas cōfitētes tibi: et animas pauperum tuor̄ ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentū tuum: q̄ repleti sūt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum.
Ne auertat̄ humilis fact⁹ cōfus⁹: paup et inops laudabunt nomen tuū.
Surge de⁹ iudica causā tuā: mēor esto iproperior tuor̄ eor̄ q̄ ab insipiente sunt tota die.
Ne obliuiscar̄ voces ini
micor̄ tuor̄: superbia eor̄

q̄ te oderūt ascēdit sēp.
℣ l'ia. Liberasti vgā hereditatis tue. Psalm⁹

74. COnfitebimur tibi deus ꝓfitebimur: et inuocabimus nomen tuū. Narrabim⁹ mirabilia tua: cū accepero tēpus/ ego iustitias iudicabo. Liq̄facta ē terra et oēs q̄ habitāt in ea: ego cōfir maui columnas eius. Dixi iniquis nolite inique agere: et delinquētib⁹ nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altū cornu vr̄m: nolite loqui aduersus deū iniq̄tatem Quia neq; ab oriēte neq; ab occidente neq; a desertis montibus: quoniam deus iudex est. Hūc humiliat et hūc exaltat: q̄ calix in manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc/ verūtm̄ fex ei⁹ non est exinanita: bibent oēs peccatores terre. Ego aūt annūciabo in sēcl'm: cantabo deo iacob Et oia cornua peccatorum cōfringā: et exaltabunt cornua iusti. ℣s.

75. NOtus in iudea deus: in israel magnū nomen eius. Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in sion Ibi ꝓfregit p̄tentias: arcū scutū gladiū et bellū. Illuminās tu mirabilit a montib⁹ eternis: turbati sūt oēs insipiētes corde Dormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib⁹ suis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerūt qui ascenderunt equos. Tu terribilis es et q̄s resistet tibi: extunc ira tua De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit. Cū exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre Quia cogitatio hois cōfitebit tibi: et reliq̄e cogitationis diē festū agēt tibi. Vouete et reddite dño deo vr̄o: oēs q̄ in circuitu eius affertis munera Terribili et ei qui aufert spūm ꝓncipū: terribili apud reges terre. ℣ l'ia. ā. Notus in isrl' magnū nomē ei⁹. ℣s

76. VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deum et intendit michi. In die tribulatiōis mee deum exquisiui manib⁹ meis: nocte contra eū ex

non sum deceptus.
Renuit ꝯsolari aīa mea memor fui dei et delectatus sū: et exercitat⁹ sum et defecit spiritus meus.
Anticip auerūt vigilias oculi mei: turbat⁹ sum ꝛ non sum locutus.
Cogitaui dies antiqs: ꝛ annos eternos in mente habui.
Et meditatus sū nocte cū corde meo: ꝛ exercitabar ꝛ scopebā spūm meū.
Nunqd in eternū ꝓiciet de⁹: aut non apponet vt complacitior sit adhuc.
Aut in finē miam suam abscidet: a generatione in generationem.
Aut obliuiscet miserari de⁹: aut continebit in ira sua misericordias suas.
Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operum dñi quia memor ero ab initio mirabiliū tuorum.
Et meditabor in oībus opib⁹ tuis: ꝛ i adinuēcionib⁹ tuis exercebor.
Deus in sancto via tua: quis de⁹ magn⁹ sicut deus noster: tu es de⁹ qui facis mirabilia.
Notā fecisti i ppl'is virtutē tuam: redemisti in brachio tuo populū tuū filios iacob ꝛ ioseph.
Uiderunt te aque deus viderūt te aque ꝛ timuerunt: ꝛ turbate sū abyssi
Multitudo sonit⁹ aquarū: vocē dederūt nubes.
Etenī sagitte tue transeūt: vox tōitrui tui i rota
Illuxerūt choruscationes tue orbi terre: cōmota est ꝛ cōtremuit terra.
In mari via tua: et semite tue i aquis multis: et vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sic̄ oues populum tuū: i manu moysi et aaron.

Psalmus. 77.

Attēdite populе meus legem meam: inclinate aurem vestrā in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meū: loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuimus et cognouimus ea: et pres nri narrauerunt nobis.
Nō sūt occultata a filiis eor: i gnatione altera.
Narrantes laudes dñi et virtutes eius: ꝛ mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testioniū i iacob ꝛ legē posuit i isrl'
Quāta mandauit patri

bus nostris:nota facere ea filijs suis / vt cognoscat generatio altera.

Filij q̃ nascent̃ et exurgẽt:enarrabũt filijs suis

Vt ponãt i deo ipẽ suã: ⁊ nõ obliuiscãt opa dei et mãdata eius exq̃rant

Ne fiãt sicut pres eor: gnatio praua ⁊ exasperãs

Generatio q̃ nõ direxit cor suũ: et nõ est creditꝰ cum deo spiritus eius.

Filij effrem intẽdẽtes et mittẽtes arcũ:conuersi sunt in die belli.

Non custodierũt testamentũ dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare.

Et obli i sũt benefactorum eius:et mirabiliũ eius que ostendit eis.

Coram patribꝰ eor fecit mirabilia ī terra egypti: in cãpo thaneos.

Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ statuit aq̃s quasi in vtre.

Et deduxit eos in nube diei:et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petrã in eremo: ⁊ adaquauit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: et deduxit tanq̃ flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram cor tauerũt excelsũ in iaq̃so

Et tentauerũt deum in cordibꝰ suis: vt peterẽt escas animabus suis.

Et male locuti sunt de deo:dixerunt nunq̃d poterit deus parare mensam in deserto.

Qui percussit petram ⁊ fluxerũt aque: ⁊ torrentes inundauerunt.

Nunquid et panẽ poterit dare: aut parare mensam populo suo.

Ideo audiuit dñs ⁊ distulit:⁊ ignis accẽsꝰ ẽ i iacob: ⁊ ira ascẽdit in isrl.

Quia nõ crediderũt in deo: nec speraverunt in salutari eius.

Et mãdauit nubibꝰ desup:⁊ ianuas celi aperuit.

Et pluit illis mãna ad mãducandum:⁊ panem celi dedit eis.

Panem angelorũ manducauit hõ: cibaria misit eis in abundantiã.

Transtulit austrum de celo:⁊ induxit in virtute sua affricum.

Et pluit sup eos sicut puluerẽ carnes: et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt et saturati sūt nimis / et desiderium eorum attulit eis: nō sūt fraudati a desiderio suo
Adhuc esce eorum erāt in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pīgues eorum: et electos israel ipediuit
In oib⁹ his peccauerūt adhuc: et nō crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerūt in vanitate dies eorum: et anni eorum cū festinatione.
Cū occidēret eos q̄rebāt eū et reuertebant: et diluculo veniebant ad eum.
Et remēorati sūt q̄ deus adiutor ē eorum: et deus excelsus redēptor eorum est.
Et dilexerūt eū i ore suo: et lingua sua mētiti sūt ei
Cor aūt eorum nō erat rectū cū eo: nec fideles habiti sunt i testamēto ei⁹.
Ipse aūt est miſicors et propitius fiet pctīs eorum: et non dispdet eos.
Et abūdauit vt auerteret iram suā: et non accēdit omnem iram suam.
Et recordatus est q̄ caro sunt: spiritus vadēs et non rediens.
Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in irā pcitauerunt eū in inaquoso.
Et conuersi sunt et tētauerūt deum: et sctm̄ israel exacerbauerunt.
Nō sunt recordati manus ei⁹: die q̄ redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit i egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos.
Et puertit in sanguinē flumia eorū: et hymbres eorum ne biberent.
Misit in eos cinomiā et comedit eos: et ranā et disperdidit eos.
Et dedit erugi fructus eorū: et labores eorum locuste
Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina.
Et tradidit grādini iumēta eorum: et possessionem eorum igni.
Misit i eos irā indignationis sue idignationē et irā et tribulationē: imissiones p angelos malos
Viā fecit semite ire sue: et nō pepcit a morte animas eorum: et iumēta eorū in morte conclusit.
Et pcussit omne primogenitū in tra egypti: pri

mitias oꝛis laboꝛis eoꝛū
in tabernaculis cham.
Et tabstulit sicut oues
ppl'm suū: et pduxit eos
tanq̄ gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe et
non timuerunt: et inimi-
cos eoꝛ operuit mare.
Et eduxit eos ī mōtē sā
ctificatiōis sue: montem
quē acq̄siuit dextera ei⁹.
Et eiecit a facie eoꝛum
gētes et soꝛte diuisit eis
terram: in funiculo di-
stributionis.
Et hītare fecit in taber-
naculis eoꝛ: trib⁹ israel.
Et tētauerūt et exacerba
uerūt deū excelsū: et testi
monia ei⁹ nō custodierūt.
Et auerterūt se et nō ser
uauerūt pactum: quēad
modū patres eoꝛ cōuer
si sunt in arcum prauū.
In iram concitauerūt
eum in collib⁹ suis: et in
sculptilib⁹ suis ad emu-
lationē eū puocauerūt.
Audiuit deus et spꝛeuit
et ad nichilū redegit val
de israel.
Et repulit tabernaculū
sylo: tabernaculū suum
ubi habitauit in hoibus
Et tradidit ī captiuita-
tē ututē eoꝛ: et pulchꝛitu
dinē eoꝛ ī man⁹ inimici.
Et conclusit in gladio
populum suum: et hēre-
ditatē suam spꝛeuit.
Iuuenes eoꝛū comedit
ignis: et virgines eoꝛum
non sunt lamentate.
Sacerdotes eoꝛ in gla-
dio ceciderūt: et uidue eo
rum non ploꝛabantur.
Et excitat⁹ est tanq̄ doꝛ
miens dñs: tanq̄ potēs
crapulatus a uino.
Et pcussit inimicos su-
os in posteꝛioꝛa: oppꝛo-
bꝛiū sēpit'nū dedit illis.
Et repulit tabernaculū
ioseph: et tribum effraim
non elegit.
Sed elegit tribū iuda:
montē sion quem dilexit
Et edificauit sc̄ē uniсoꝛ
nis sctificiū suū: in terra
quā fundauit in secula.
Et elegit dauid seruuꝫ
suum: et sustulit eum de
gregibus ouium: deposi
fetantes accepit eum.
Pascere iacob ꝑuū suū
et israel hereditatē suā.
Et pauit eos in innocē
tia coꝛdis sui: et ī intelle-
ctib⁹ manuū suaꝝ dedu
xit eos. Glꝛia. Tu es
de⁹ q̄ facis mirabilia.

DEus uenerūt gētes 78.
in hereditatē tuam
polluerūt tēplū sanctuꝫ

tuū: posuerunt hierusalem in pomorꝝ custodiā.
Q osuerunt mortticina seruorꝝ tuorꝝ escas volatilibus celi: carnes sanctorꝝ tuorꝝ bestijs terre.
Effuderūt sanguinem eorum tanq̄ aquā in circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio et illusio his q̄ in circuitu nostro sunt.
Usq̄quo dñe irascēris finem: accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt: et in regna que nomē tuū nō inuocauerūt.
Quia comederūt iacob: et locū eius desolauerūt
Ne meminer̄ iniq̄tatū nr̄arꝝ antiq̄rꝝ: cito anticipēt nos mīe tue: q̄ pauperes facti sum⁹ nimis.
Adiuua nos deus salutaris nr̄: et propter gl'iaz nois tui dñe libera nos/ et ꝓpitius esto pctis nostris ꝓpter nomē tuum.
Ne forte dicant in gētibus vbi est deus eorū: et innotescat i nationibus coram oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorꝝ tuorꝝ qui effusus est: introeat in cōspetu tuo gemitus compeditorum.
Secundum magnitudinem brachij tui: possidē filios mortificatorum.
Et reddevicinis nr̄is septuplū in sinu eorꝝ: ꝓperium ipsorū quod exprobrauerūt tibi dñe.
Nos autē populus tu⁹ et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum.
In generatione et generationē: annūciabimus laudem tuam. ꝑsalmus 79.
Qui regis israel intē de: qui deducis velut ouem ioseph.
Qui sedes super cherubin: manifestare coram efraim bēiamī et manasse
Excita potētiā tuā et veni: vt saluos facias nos.
Deꝰ conuerte nos: et ostende faciē tuā et salui erimus
Dñe deus virtutū quousq̄ irascēris super oratione serui tui.
Cibabis nos pāe lachrymarꝝ: et potū dabis nobis in lachrymis in mēsura.
Posuisti nos in ꝓtradictionē vicinis nr̄is: et inimici nr̄i subsānauerūt nos
Deus virtutū conuerte nos: et ostende faciē tuā

et salui erimus.

Vineã de egypto trãstu listi: eiecisti gentes z plã tasti eam.

Dux itineris fuisti ī cõ spectu eius: z plãtasti ra dices ei9 z ipleuit terrã.

Operuit mõtes vmbra ei9 et arbusta ei9 cedros dei

Extẽdit palmites suos vsq; ad mare: et vsq; ad flumẽ propagines eius.

Ut q̃d destruxisti mace riã ei9: z vindemiãt eam oẽs q̃ pretergrediunt viã.

Exterminauit eã aper de sylua: z singularis fe rus depastus est eam.

Deus virtutũ cõuerte re/respice de celo: z vide et visita vineam istã.

Et perfice eã quã plãta uit dextra tua: z sup filiũ hois quẽ cõfirmasti tibi

Incensa igni z suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat man9 tua sup vir dextere tue: z super filiũ hois quẽ ꝓfirmasti tibi.

Et nõ discedim9 a te vi uificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.

Hꝰ ne de9 virtutũ cõuer te nos: et ostende faciẽ tuã et salui erim9. ℣. Ia. ān. Propitiꝰ esto pctis nr̃is dñe. ℣9. Laudebũt labia mea dum cãtauero tibi. ℟. Et aia mea quã rede misti. Aliꝰ ℣. Fiat mia. ℣. In lau. ã. Tibi soli pec caui dñe miserere mei. ps. Miserere mei de9. Psalm9

Domine refugiũ fa ctus es nobis: a ge neratione in gnationem

Priusq; mõtes fierent aut formaret terra z or bis: a seculo z vsq; in se culum tu es deus.

Ne auertas hominẽ in humilitatẽ: et dixisti con uertimini filij hominum

Qm mille anni añ ocu los tuos: tanq; dies he sterna que preterijt.

Et custodia in nocte: q̃ pro nichilo habentur eo rum anni erunt.

Mane sicut herba trãs eat/ mane floreat z trãs eat: v espere decidat/ in duret z arescat.

Qz defecim9 i ira tua: z i furore tuo turbati sum9

Posuisti iniq̃tates nr̃as in ꝓspectu tuo: scl'm nr̃m in illuminatiõe vult9 tui

Qm oẽs dies nr̃i defece rũt: z in ira tua defecim9

Anni nr̃i sic̃ aranea me ditabunt: dies ānox nr̃o rũ i ipsis septuagita ānj

Si autē in potentatib⁹ octoginta anni: & amplius eorum labor & dolor
Q ñm supuenit māsuetudo: et corripiemur.
Quis nouit prātem ire tue: et pre timore tuo irā tuam dinumerare.
Dexteram tuam sic notam fac: et eruditos corde in sapientia.
Conuertere dñe vsququo et deprecabilis esto sup seruos tuos.
Replet⁹ sum⁹ mane misericordia tua: & exultauim⁹ & delectati sum⁹ in omnibus dieb⁹ nostris.
Letati sum⁹ pro dieb⁹ quib⁹ nos humiliasti: annis quibus vidimus mala
Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum.
Et sit splendor dñi dei nři sup nos / & opera manuū nostrarū dirige sup nos: et op⁹ manuū nřaꝝ dirige. Ps. xlvi. Deus refugiū & fort⁹ es nobis. Immaturis dñe r:editabor in te. Ps. Deus deus. Canticū.
Contremuis dño gl'iose enim honorificatus est: equum & ascensorem proiecit in mare.
Fortitudo mea & laus mea dñs: et fact⁹ est michi in salutem.
Iste deus meus et glorificabo eum: deus pris mei & exaltabo eum.
Dñs quasi vir pugnator oipotēs nomen eius curr⁹ pharaonis & exercitū ei⁹ proiecit in mare
Electi pncipes ei⁹ submersi sunt i mari rubro: abissi operuerūt eos / descenderunt in profundū quasi lapis.
Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine / dextera tua dñe percussit inimicū: & in multitudine gl'ie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti irā tuam que deuorauit eos sicut stipulam: & in spū furoris tui congregate sunt aque.
Stetit vnda fluens: congregate sunt abissi in medio mari.
Dixit inimic⁹ psequar / et ꝓprehēdā: diuidā spolia et implebit aīa mea.
Euaginabo gladiū meum: et interficiet eos manus mea.
Flauit spūs tu⁹ & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis sil'is tui in fortib⁹ domine/ quis similis tui magnific⁹ in sanctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciēs mirabilia.

Extēdisti manū tuam: et deuorauit eos terra.

Dux fuisti i mia tua:populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.

Ascēderūt ppl'i et irati sunt:dolores obtinuerūt habitatores philistiim.

Tunc conturbati sunt principes edō/robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaan.

Irruat super eos formido ⁊ pauor: in magnitudine brachij tui.

Fiant immobiles quasi lapis donec pertrāseat popul⁹ tuus dñe: donec pertrāseat populus tu⁹ iste quē possedisti.

Introduces eos ⁊ plātabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.

Sctūariū tuū dñe qđ firmauerūt man⁹ tue: dñs regnabit in eternū ⁊ vltra

Ingress⁹ est enī eques pharao cum currib⁹ ⁊ equitib⁹ eius in mare: et reduxit super eos dñs aquas maris.

Filij aūt israel ambulauerūt p siccū:i medio ei⁹

Ant. In eternū dñs regnabit et vltra. ān. In sctis eius laudate deum ps. Laud. Cℏ. Uigilate. Dñe ne in ira. vsq; ad ℟. qñ de. v. feria. agit/ ℣ ad laudes seqns hymn⁹

Lux ecce surgit aurea / pallēs fatiscat cecitas:q̄ nosmet i p̄ceps diu/error⁹ traxit deuio.

Nec lux serenū p̄ferat/ puros; nos p̄stet sibi:nihil loq̄mur subdolū/ voluamus obscurum nichil

Sic tota decurrat dies/ ne lingua mēdax nec manus oculi/nec peccēt lubrici/nec nox a corp⁹ iq̄net.

Spectator astat desup/ q̄ nos dieb⁹ oib⁹:actus; nostros prospicit/ a luce prima in vesperuz. Deo p̄ri. v⁹. In matutis. Per eſtatē hy⁹. Ecce iā noct; ℣. In matutinis. ān. In sanctitate seruiam⁹ dño: et liberabit nos ab inimicis nostris. ps. Bñdict⁹. Zac. l. ℌ.

℣ Fer. vi. ad matu. iuit. Dūm qui fect: nos Ueni

te adorem⁹. ℣. Venite. ℟. Dñe ne in ira. vsq; ad xl. quãdo de. vi. fer. agit: dic. ad matu. seq̃ns hy⁹

Ut trinitatis vnitas
Uorbẽ potẽter q̃ regẽ
attende laudũ cantica: q̃
excubantes psallimus.
Iam lectulo cõsurgim⁹
noctis quieto tẽpore: vt
flagitemus vulnerum / a
te medelam omnium.
Quo fraude quicq̃d de-
monũ / in noctibus deliq̃
mus: abstergat illud cel-
situs / tue potestas glorie.
Ne corp⁹ assit sordidũ /
nec torpor insternet cordiũ:
nec criminis cõtagio / te-
pescat ardor spiritus.
Ob hoc redemptor q̃s /
nos reple tuo lumine: per
q̃ dierũ circulis / nullis
ruamur actib⁹. ℣. Fa pr̃.
Per eandem hy⁹. Nocte
surgentes.

Psalmus.

Exultate deo adiutori no-
stro: iubila-
te deo iacob
cũite psal-
mũ et date
tympanum:
psalterium iocũdũ cum
cithara.
Buccinate in neomenia
tuba: in insigni die solen-
nitatis vestre.
Quia pceptũ in isrl̃ est:
et iudiciũ deo iacob.
Testimoniũ i ioseph po-
suit illud cũ exiret de ter-
ra egypti: liguam quam
non nouerat audiuit.
Diuertit ab onerib⁹ dor-
sum eius: manus eius in
cophino seruierunt.
In tribulatione inuoca-
sti me ⁊ liberaui te: exau-
diui te in abscõdito tẽpe-
statis / probaui te apud
aquam contradictionis.
Audi ppl's me⁹ ⁊ ptestabor
te: isrl̃ si audieris me
nõ erit in te de⁹ recẽs: ne
q; adorabis deũ alienũ.
Ego em̃ sũ dñs de⁹ tu⁹ q̃
eduxi te de tra egipti: dila-
ta os tuũ ⁊ iplebo illud.
Et nõ audiuit ppl's me-
us vocẽ meã: et israel nõ
intendit michi.
Et dimisi eos scdm desi-
deria cordis eorum: ibũt
in adinuẽtionibus suis.
Si populus meus audis-
set me: israel si in vijs me-
is ambulasset.
Pro nichilo forsitã inimi-
cos eor humiliassem:
et sup tribulãtes eos mi-
sissem manum meam.
Inimici dñi mentiti sũt
ei: et erit tempus eorum

in secula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. ps.

81. Deus stetit i synagoga deorū: in medio autem deos dijudicat.
Usq̃quo iudicatis iniq̃tatem: et facies peccatorum sumitis.
Iudicate egeno et pupillo: humilem ꝛ pauperem iustificate.
Eripite pauperē ꝛ egenum: de manu peccatoris liberate.
Nescierunt neq; intellexerūt/ in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terre.
Ego dixi dijs estis: ꝛ filij excelsi omnes.
Vos autē sicut homies morieminī: ꝛ sicut vnus de principibus cadetis.
Surge deꝰ iudica terrā: qm̃ tu hēditabis in oībꝰ gētibꝰ. Glia. ān. Exultate deo adiutori nro. ps.

82. Deus quis sil'is erit tibi: ne taceas neq; compescaris deus.
Quoniā ecce īimici tui sonuerūt: et qui oderunt te extulerunt caput.
Sup ppl'z tuū malignauerūt ꝯsiliū: ꝛ cogitauerūt aduersus sanctos tuos.
Dixerunt venite ꝛ disperdamus eos de gēte: ꝛ nō mēoret nomē isrl' vltra.
Qm̃ cogitauerūt vnanimit sil'a aduersꝰ te: testm̃ dispositionē tabernacula idumeox ꝛ hismaelite
Moab et agareni gebal et amō ꝛ amalech: alieni gene cū habitātibꝰ tyx.
Etenim assur venit cū illis: facti sunt in adiutorium filijs loth.
Fac illis sicut madian et sisare: sicut iabin i torrente cyson.
Disperierunt in endor: facti sunt vt sterc⁹ terre
Pone principes eorum sicut oreb et zeb: et zebee et salmana.
Qui dixerunt: hereditate possideamus sanctuariū dei.
Deus meus pone illos vt rotam: ꝛ sicut stipulā ante faciem venti.
Sicut ignis qui cōburit syluam: ꝛ sicut flāma cōburens montes.
Ita psequeris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eox ignominia: et querent nomen tuum dñe.

Et rubescant ⁊ conturbẽtur in seculum seculi: ⁊ confundant et pereãt.
Et cognoscãt qꝝ nomẽ tibi deꝰ: tu solꝰ altissimꝰ in omni terra. ℣. Psalmus
83. Quãdilecta taberna cula tua dñe vtutũ cõcupiscit: et deficit anima mea in atria domini.
Cor meũ ⁊ caro mea exultauerunt in deũ viuũ.
Etenim passer inuenit sibi domũ ⁊ turtur nidũ sibi: vbi reponat pullos suos
Altaria tua dñe vtutũ: rex meus ⁊ deus meus.
Beati qui habitant in domo tua dñe: in secula seculorum laudabunt te
Beatus vir cuius est auxilium abs te: ascẽsiones in corde suo disposuit in valle lachrymarũ in loco quem posuit.
Etenim benedictionẽ dabit legislator ibũt de virtute in vtutẽ: videbitur deus deorum in sion.
Dñe deꝰ virtutũ exaudi orationem meã: auribus percipe deus iacob.
Protector noster aspice deus: ⁊ respice in faciem christi tui.
Qꝝ melior est dies vna in atrijs tuis: sup milia.

Elegi abiectꝰ esse in domo dei mei: magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatorum.
Qꝝ misericordiã ⁊ veritatẽ diligit deus: gratiã et gloriam dabit dominꝰ
Qñ priuabit bonis eos qꝝ ambulãt in innocẽtia dñe virtutũ: beatus hõ qꝝ sperat i te. Glia. ℣. Tu solus altissimus sup omnem terram. ℣. Psalmus. 84.
Benedixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatem iacob.
Remisisti iniqtatẽ plebis tue: opuisti oia pcta eoꝝ
Mitigasti omnẽ irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deꝰ salutaris noster: ⁊ auerte irã tuam a nobis.
Nunquid in eternũ irascaris nobis: aut extẽdes iram tuam a generatione in generationem.
Deus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis dñe misericordiam tuam: ⁊ salutare tuum da nobis.
Audiã quid loquat in me dñs deus: qm̃ loquet pacem in plebem suam.

Et sup sctōs suos: et in eos q̄ cōuertūtur ad cor.
Q erūtamē ppe timētes eū salutare ipsi⁹: vt inhabitet gloria in terra nra.
Misericordia et veritas obuiauerūt sibi: iustitia et pax osculate sunt.
Veritas de tra orta est: et iustitia de celo prospexit
Et enim dns dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.
Iustitia ante eū ambulabit: et ponet i via gressus suos. Psalmus.85.

85. Inclina dne aurē tuā et exaudi me: quoniā inops et pauper sum ego.
Custodi aiam meā qm̄ sanctus sum: saluum fac seruum tuum de⁹ meus sperantem in te.
Miserere mei dne qm̄ ad te clamaui tota die letifica aiam serui tui: qm̄ ad te dne aiam meā leuaui.
Quoniā tu dne suauis et mitis: et multe mie oibus inuocantibus te.
Auribus pcipe dne oratiōnem meā: intende voci deprecationis mee.
In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.
Nō est similis tui i dīs dne: et nō est scōz opa tua
Oēs gētes quascūq; fecisti venient et adorabūt coram te dne: et glorificabunt nomen tuum.
Quoniā magnus es et faciens mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me dne i via tua et ingrediar in veritate tua: letetur cor meū vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dne de⁹ meus in toto corde meo: et glorificabo nomē tuū in eternum.
Quia misia tua magna est super me: et eruisti aiam meā ex inferno inferiori.
Dei iniqui insurrexerūt sup me et synagoga potentiū quesierūt aiam meā: et non proposuerūt te in conspectu suo.
Et tu dne de⁹ miserator et misericors: patiēs et multe misericordie et verax.
Respice in me et miserere mei da imperiū tuum puero tuo: et saluum fac filium ancille tue.
Fac mecū signū in bono vt videant qui oderūt me et confundant: qm̄ tu dne adiuuisti me et cōsolat⁹ es me. Gloria. Benedixisti dne terrā tuam.

86. Fundamenta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas sion super omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memor ero raab et babylonis: scientium me.
Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerunt illic.
Numquid sion dicet homo et homo natus est in ea:: et ipse fundauit eam altissimus.
Dominus narrabit in scripturis populorum: et principum horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantium omnium: habitatio est in te. ps.

87. Domine deus salutis mee in die clamaui: et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appropinquauit.
Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in umbra mortis.
Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi.
Numquid narrabit aliquis in sepulchro miam tuam: et veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: et iustitia tua in terra oblitionis.
Et ego ad te domine clamaui et mane oratio mea preueniet te.
Ut quid domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me.
Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt ire tue: et terrores tui cōturbauerunt me.

Circundederunt me sicut aqua tota die circundederunt me simul.

Elongasti a me amicū et proximū: et notos meos a miseria. Gloria. ā.

Fundamēta eius in mōtibus sanctis. psalmus.

88. Misericordias dñi: in eternum cantabo.

In generatione et generationē: annunciabo veritatē tuam in ore meo.

Quia dixisti ieternū mia edificabit in celis: ꝓparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamētū electis meis: iuraui dauid seruo meo vsq; in eternū ꝓparabo semen tuum.

Et edificabo in gñatiōe et gñationē: sedem tuam.

Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: eteni vitatē tuā in ecclesia sanctorū.

Quis in nubib⁹ equabit dño: similis erit domino in filiis dei?

Deus q̄ glorificatur in ꝯsilio sanctor: magn⁹ et terribilis sup oēs qui in circuitu eius sunt.

Dñe de⁹ vtutū q̄s sicut tibi: potēs es dñe et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: motū aūt fluctuū eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratū supbū: i brachio vtutis tue dispersisti inimicos tuos.

Tui sūt celi et tua est terra: orbē terrarū et plenitudinē ei⁹ tu fundasti aq̄lonem et mare tu creasti.

Thabor et hermō i noīe tuo exultabūt: tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua et exaltetur dextera tua: iustitia et iudiciū ꝓparatio sedis tue.

Misa et vitas ꝓcedēt faciem tuā: beatus popul⁹ qui scit iubilationem.

Dñe in lumie vult⁹ tui ābulabūt et i noīe tuo exultabūt tota die: et i iustitia tua exaltabuntur.

Quia gl'ia vtutis eor tu es: et in bñplacito tuo exaltabitur cornu nostrū.

Quoniā dñi est assūptio nostra: et sancti israel regis nostri.

Tunc locut⁹es in visiōe sctis tuis: et dixisti posui adiutoriū i potēte et exaltaui electū de plebe mea

Inuēi dauid seruū meū

oleo sancto meo vnxi eū.
Manꝰ enī mea auxiliabi
tur ei: et brachiū meum
confirmabit eum.
Nichīl ꝓficiet inimicꝰ in
eo: et filiꝰ iniquitatis nō
apponet nocere ei.
Et ꝯcidā a facie ipīꝰ ini
micos eiꝰ: ꝛ odiētes eū i
fugam conuertam.
Et vitas mea ꝛ mia mea
cū ipso: et in noīe meo ex
altabitur cornu eius.
Et ponā in mari manū
eius: et in fluminibꝰ dex
teram eius.
Ipe īuocauit me pr̄ me
us es tu: deꝰ meꝰ ꝛ suscep
tor salutis mee.
Et ego primogenitum
ponā illū: excelsum pre
regibus terre.
In eternū seruabo illi
miam meā: ꝛ testamētū
meum fidele ipsi.
Et ponā in seculū secu
li semen eius: ꝛ thronum
eius sicut dies celi.
Si aut̄ dereliq̄rint filij
eius legem meā: ꝛ in iudi
cijs meis nō ābulauerit.
Si iustitias meas ꝓphā
nauerint: ꝛ mādata mea
non custodierint.
Visitabo in virga iniq̄
tates eorum: ꝛ in verberi
bus peccata eorum.
Iam aut̄ meā nō dis
pergam ab eo: neq; noce
bo in veritate mea.
Neq; ꝓphanabo testa
mentū meū: ꝛ que procē
dunt de labijs meis non
faciam irrita.
Semel iurauī in sancto
meo si dō mētiar: semen
eius ineternū manebit.
Et thronꝰ eius sicut sol
in ꝯspectu meo: ꝛ sicut lu
na ꝑfecta in eternū / ꝛ te
stis in celo fidelis.
Tu vo repulisti ꝛ despe
xisti: distulisti xp̄m tuū.
Auertisti testamentum
serui tui: prophanasti in
terra sanctuarium eius.
Destruxisti omnes sepes
eiꝰ: posuisti firmamentū
eiꝰ formidinem.
Diripuerūt eū oēs trās
euntes viā: factus est op
probrium vicinis suis.
Exaltasti i dexterā depri
mentiū eū: letificasti oēs
inimicos eius.
Auertisti adiutoriū gla
dij eius: ꝛ non es auxilia
tus ei in bello.
Destruxisti eū ab emūda
tione: ꝛ sedem eius in
terra collisisti.
Minorasti dies ꝑpis eiꝰ:
perfudisti eū confusione
Usq;quo dñe auertis in

finem : exardescet sicut ignis ira tua.

Memorare q̄ mea substātia: nunq̄d eni vane cōsti tuisti oēs filios hominū

Quis est hō qui viuet ⁊ non videbit mortē: eruet aiam suā de manu inferi:

Vbi sunt mie tue antiq̄ dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua.

Memor esto dñe oppro briū seruorum tuorū: q̄s cōtinui in sinu meo multarum gentium.

Q̄ exprobrauerūt inimici tui dñe: q̄s exprobrauerūt cōmutationē xp̄i tui

Benedict⁹ dñs in eternū: fiat fiat. Nō dr ad noct. iste ps. 89. Dñe refugiū ⁊c. Nō dr ad noc. iste ps 90. Qui habitat in adiutorio. ⁊c. Nō dr ad noc. iste ps. 91 Bonum est confiteri Non dicit ad noctur. iste ps. 92 Dñs regn. dec. ps.

93. Deus vltionum dñs: deus vltionum libere egit.

Exaltare q̄ iudicas terram: redde retributionē superbis.

Usq̄quo pctōres dñe vsquequo peccatores gloriabuntur.

Effabunt ⁊ loquēt iniq̄tatē: loquēt oēs q̄ operātur iniustitiam.

Populū tuū dñe humiliauerūt: ⁊ hereditatem tuam vexaueruut.

Viduam ⁊ aduenam interfecerunt: ⁊ pupillos occiderunt.

Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob.

Intelligite insipientes in populo: ⁊ stulti aliq̄n sapite.

Qui plātauit aurē non audiet: aut q̄ finxit oculum non considerat.

Qui corripit gentes nō arguet: qui docet hominem scientiam.

Dñs scit cogitationes hominum: q̄m vane sunt

Beat⁹ hō quē tu erudieris dñe: ⁊ de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea.

Q⁹ non repellet dñs plebem suam: ⁊ hereditatē suam non derelinquet.

Quoadusq̄ iustitia conuertatur in iudiciū: ⁊ q̄ iuxta illam oēs q̄ recto sunt corde.

Quis ꝯsurget mihi aduersus malignātes: aut

ꝙs stabit mecū aduersus operantes iniquitatem.

Nisi qꝛ dñs adiuuit me paulomin⁹ habitasset in inferno anima mea.

Si dicebā mot⁹ est pes meus: miseꝛicoꝛdia tua dñe adiuuabat me.

Secꝛm multitudinē doloꝛū meoꝝ in coꝛde meo: cōsolationes tue letificauerunt animam meam.

Nūquid adheret tibi sedes iniquitatis: q̄ fingis laboꝛem in pꝛecepto.

Captabūt in aiaꝫ iusti: et sanguinē innocentē cōdemnabunt.

Et fact⁹ est mihi dñs in refugiū: et deꝰ meꝰ in adiutoꝛium spei mee.

Et reddet illis iniq̄tatē ipsoꝛū/ et in malicia eoꝛū disperdet eos: disperdet illos dominus deꝰ noster.

Nō dꝛ ad nocturnū iste ps.

94. VEnite exultemꝰ domino: iubilemꝰ deo salutari nostro.

Pꝛeoccupemꝰ faciē eiꝰ in ꝓfessione: et in psalmis iubilemus ei.

Qm deus magnꝰ dñs: et rex magnꝰ sup oēs deos.

Qꝛ in manu eiꝰ sunt oēs fines tre: et altitudines montiū ipsius sunt.

Qm ipsiꝰ est mare et ipse fecit illud: et siccam manus eius foꝛmauerunt.

Venite adoꝛemus et pꝛcidamus et ploꝛemꝰ ante dūm q̄ fecit nos: qꝛ ipse est deus noster.

Et nos ppl's pascue eiꝰ et oues manus eius.

Hodie si vocē eiꝰ audieritꝭ: nolite obdurare coꝛda vestra.

Sicut in irritatiōe scōm diē tēptationis in deserto Ubi tēptauerūt me pꝛes vestri: pbauerūt et viderunt opera mea.

Quadraginta ānis offensus fui gñatiōi illi: et dixi semper hi errant coꝛde.

Et isti nō cognouerūt vias meas vt iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. ℟. Benedictus dñs in eternum. ℣s

Cantate dño canticū nouū: cātate domino omnis terra. 95

Cātate dño et bñdicite nomini eiꝰ: annūciate de die in diē salutare eiꝰ.

Annūciate inter gētes gloꝛiam eius: in oibꝰ populis mirabilia eius.

Qm magnꝰ dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium demonia: dominus autem celos fecit.
Confessio et pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte domino patrie gentium: afferte domino gloriam et honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominum in atrio sancto eius.
Commoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit.
Etenim correxit orbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.
Letentur celi et exultet terra: commoueatur mare et plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt.
Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terre in equitate: et populos in veritate sua. Psalmus.

96. Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.
Nubes et caligo in circuitu eius: iustitia et iudicium correctio sedis eius.
Ignis ante ipsum precedet: et inflammabit in circuitu inimicos eius.
Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit et commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt a facie domini: a facie domini omnis terra.
Annunciauerunt celi iusticiam eius: et viderunt omnes populi gloriam eius.
Confundant omnes qui adorant sculptilia et qui gloriantur in simulachris suis.
Adorate eum omnes angeli eius: audiuit et letata est sion.
Et exultauerunt filie iude propter iudicia tua domine.
Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis dominum: odite malum: custodit dominus animas sanctorum suorum: de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto: et rectis corde letitia.
Letamini iusti in domino: et confitemini memorie sanctificationis eius.
Gloria. In. Cantate domino et benedicite nomini eius. V. Intret oratio mea in conspectu tuo domine. R. Inclina aurem tuam ad precem meam. Alleluia. V. Fiat mia. C In

lau. An. Spū principali cō firma cor meum deus. ℣. Miserere mei deus. ℟s.

142. DOmine exaudi oro-nē meā auribꝰ pci-pe obsecrationem meam in veritate tua exaudi me in tua iustitia.

Et nō intres in iudiciū cū seruo tuo: qz nō iustificabit in conspectu tuo oīs viuēs

Qz persecutꝰ est inimicus aiam meā: humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatꝰ est sup me spiritus meus in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierū ātiq̄x meditatꝰ sum in oibꝰ opibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: aīa mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me dñe defecit spiritus meus.

Nō auertas faciē tuā a me: et similis ero descēdē tibus in lacum.

Audita fac mihi mane/ miam tuā: qz in te spaui.

Nota fac michi viā in q̄ ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis dñe ad te cōfugi: doce me facere voluntatē tuā qz deus meus es tu.

Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me in terrā rectā: ꝓpter nomē tuum dñe viuificabis me in equitate tua.

Et educes de tribulatiōe aiam meā: et in mia tua disperdes omnes inimicos meos.

Et pdes oēs q̄ tribulāt aiam meā: qm̄ ego seruꝰ tuus sum. ℣ Glia. An. In veritate tua exaudi me dñe. ℟. Illumina dñe vultū tuum super nos. ℟s. Deus deus. Canticum.

DOmine audiui audi-tionē tuam: et timui dñe opꝰ tuū: in medio annorum viuifica illud. abac. 3. a.

In medio ānox notū facies: cū iratꝰ fueris misericordie recordaberis.

Deus ab austro veniet: et sctūs de mōte pharan.

Operuit celos gl̄ia eiꝰ: et laudis eiꝰ plena est terra

Splendor eiꝰ vt lux erit: cornua in manibus eius

Ibi abscōdita est fortitudo eius: ante faciē eiꝰ ibit mors.

Egredietur diabolꝰ ante pedes eius: stetit et mē sus est terram.

Aspexit ⁊ dissoluit gentes: ⁊ contriti sunt montes seculi.

Incuruati sunt colles mundi: ab itinerib⁹ eternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian.

Nunqd in fluminibus irat⁹ es dñe: aut in fluminibus furor tuus / vel in mari indignatio tua.

Qui ascẽdes sup eqs tuos: ⁊ q̃drige tue saluatio

Suscitãs suscitabis arcũ tuũ: iuramẽta tribubus que locutus es.

Fluuios scindes terre / viderunt te ⁊ doluerunt montes: gurges aquarũ transiit.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo man⁹ sue leuauit.

Sol ⁊ luna steterũt i habitaculo suo: i luce sagittarũ tuarũ: ibũt i splẽdore fulgurãtis hastę tue.

In fremitu cõculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.

Egress⁹ es i salutẽ ppłi tui: i salutẽ cum xp̃o tuo

Percussisti caput de domo ipiꝰ: denudasti fũdamẽtũ eius vsq ad colluꝫ.

Maledixisti sceptris ei⁹: capiti bellatorũ eius veniẽtibus vt turbo ad dissipergendum me.

Exultatio eor: sicut ei⁹ q̃ deuorat pauperem in abscondito.

Viã feciſti i mari equis tuis: in luto aquarũ multarum.

Audiui ⁊ cõturbat⁹ est venter me⁹: a voce cõtremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo i ossib⁹ meis: ⁊ subter me scateat.

Vt requiescã in die tribulatiõis: ⁊ ascẽdã ad pp̃łm accinctum nostrum.

Ficus enim nõ florebit: ⁊ nõ erit germẽ in vineis.

Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibũ.

Abscidetur de ouili pecus: ⁊ non erit armentũ in presepibus.

Ego aũt in dño gaudebo: ⁊ exultabo i deo ieſu meo.

Deus dñs fortitudo mea ⁊ ponet pedes meos q̃si ceruorum.

Et sup excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem. Gł'ia. ã.

Dñe audiui auditũ tuũ: ⁊ timui. In. In tympano

ꝙ chozo in cozdis ꝙ oꝛga no laudate deū. ℣. Laud.

℟. Uigilate. ✠ Dñe ne i ira. vsq; ad. xl. qñ de. vi. fe. agit: dꝛ ad l. sc̄q̄n. hy⁹.

✠ Terna celi gl'ia/ bea ta spes moꝛtalium/ celsi tonãtis vnice/ caste q; pꝛoles virginis.

Ꝙa dexterã surgentib⁹/ exurgat ꝙ mens sobꝛia: flagransq; in laudem dei grates repẽdat debitas.

Oꝛtus refulget lucifer/ sparsamq; lucẽ nunciat: cadit caligo noctium lux sancta nos illuminet.

Manensq; nostris sensi bus/ noctẽ repellat seculi: omniq; fine diei/ purgata seruet pectoꝛa.

Quesita tã pꝛimũ fides ꝛadicet altꝫ sensib⁹: secũda spes cõgaudeat/ quo maioꝛ extat charitas.

Deo patri. ℣. In matu tinis. Per estatẽ hy⁹. Ec ce iã no. ℣ In matutinis ãn. Per viscera mie dei nostri in quib⁹ visitauit nos oꝛiens ex alto. ps. Bñi⁹. ✠ Sabba. ad mat. Inuit. Dñm deũ nostrũ. Uenite adoꝛem⁹. ps. Ue nite exul. Sequẽs hy⁹ so lũ dꝛ ad mat. in sab. pꝛi scis ante dñicam pꝛimã xl. quãdo in pꝛedicto sab bato de feria agit. hy⁹.

Summe de⁹ clemẽtie mundiq; factoꝛ ma chine: vnus potẽtialiter trinusq; personaliter.

Nostros pi⁹cũ cãticis/ fleꝛ⁹ benigne suscipe: quo coꝛde puro soꝛdibus/ te perfruamur largius.

Nũbos iecurq; moꝛbidũ/ adure igne ꝙgruo: ac cicti vt sint perpeti luxu remoto pessimo.

Ut quiq; hoꝛas noctiũ/ nũc cõcinẽdo rũpimus: donis beate patrie/ ditemur omnes affatim.

Pꝛesta pr̃. Per estatẽ. hy⁹. Nocte surgen. ps.

✠ Antate domino cãticũ nouũ: qꝛ mirabilia fecit ✠ saluauit sibi dexꝛa ei⁹ ꝙ bꝛachiũ sanctum eius. 97.

Notũ fecit dñs salutare suũ: in conspectu gentiũ reuelauit iustitiam suã.

Recoꝛdat⁹ est misericoꝛdie sue: ꝙ veritatis sue domui israel.

Uideꝛt oẽs termini terre salutare dei nr̃i: iubila te deo oꝛs terra cãtate et exultate ꝙ psallite.

Psallite dño in cithara ℞ cithara ℣ voce psalmi: in tubis ductilibus ℣ voce tube cornee.

Jubilate in cõspectu regis dñi: moueat mare et plenitudo ei⁹ orbis terrarũ/℣ q̃ habitant in eo.

Flumina plaudẽt manu simul montes exultabũt a ꝓspectu dñi: qm̃ venit iudicare terram.

Judicabit orbẽ terrarũ in iustitia: et populos in equitate. ℣ Psalmus.

98. DOminus regnauit iracantur populi⁹q̃ sedes sup cherubin moueatur terra.

Dñs in siõ magn⁹: ℣ excelsus sup oẽs populos.

Confiteãtur nomi tuo magno qm̃ terribile et sãctũ est: ℣ honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiões: iudicium ℣ iustitiã in iacob tu fecisti.

Exaltate dñm deũ nr̃z: ℣ adorate scabellũ pedũ ei⁹ quoniã sanctum est.

Moises ℣ aarõ in sacerdotib⁹ ei⁹: ℣ samuel iter eos: q̃ iuocãt nomẽ eius.

Jnuocabãt dñz ℣ ipe exaudiebat eos: i columna nubis loq̃batur ad eos.

Custodiebant testimonia ei⁹: et preceptum qd dedit illis.

Dñe de⁹ nr̃ tu exaudiebas eos: de⁹ tu ꝓpici⁹ fuisti eis: ℣ vlciscens in oẽs adinuentiones eorum.

Exaltate dñm deũ nr̃m ℣ adorate i mõte sancto eius: qm̃ sanct⁹ dñs de⁹ noster. ℞ Ia. ãn. Q. mirabilia fecit dñs. ℣ Psalm⁹

Jubilate deo oĩs tra: 99
seruite dño in letitia.

Jntroite in cõspectu ei⁹ in exultatione.

Scitote quoniam dñs ipse est de⁹: ipse fecit nos ℣ non ipsi nos.

Populus ei⁹ ℣ oues pascue eius introite portas eius in ꝓfessiõe: atria ei⁹ in hymnis ꝓfitemini illi.

Laudate nomen ei⁹ qm̃ suauis est domin⁹ in eternũ mia eius: et vsq; in generatione ℣ gnationẽ veritas eius. ℣ Psalmus. 100

Misericordiã ℣ iudicium cantabo tibi dñe: psallã ℣ intelligam in via immaculata quãdo venies ad me.

Perambulabã in innocentia cordis mei: in medio domus mee.

Non proponebam ãte

oculos meos rē iniustā: facientes prevaricationes odiui.

Non adhesit michi cor prauū: declinātem a me malignū nō cognoscebā

Detrahētē secreto proximo suo: hūc psequebar

Superbo oculo t insatiabili corde: cū hoc nō edebā

Oculi mei ad fideles tre vt sedeāt mecū: ābulās i via imaculata hic michi ministrabat.

Nō habitabit in medio dom⁹ mee q facit superbiā: q loqtur iniq nō direxit i cōspectu oculorū meorū.

In maturio interficiebā oēs pctōres tre: vt dispderem de ciuitate domini oēs operātes iiqtatē

Gloria patri. ān. Jubilate deo omnis terra. ps.

lor. DOmīe exaudi oratiōnē meā: et clamor meus ad te veniat.

Nō auertas faciē tuā a me: in q̄cūq die tribulor inclina ad me aurē tuā.

In q̄cūq die iuocauero te velociter exaudi me.

Qr defecerunt sicut fumus dies mei: t ossa mea sicut cremiū aruerunt.

Percussus sum vt fenū t aruit cor meū: qr oblit⁹ sū comedere panē meū.

A voce gemit⁹ mei: adhesit os meū carni mee.

Similis fact⁹ sū pellicano solitudinis: fact⁹ sū sicut nicticorax i domicilio

Vigilaui: t fact⁹ sū sicut passer solitarius i tecto.

Tota die exprobrabant michi inimici mei: t q laudabāt me aduersum me iurabant.

Qr cinerē tanq̄ panem manducabā: t potū meū cum fletu miscebam.

A facie ire idignatiōis tue: qr eleuās allisisti me

Dies mei sicut vmbra declinauerūt: t ego sicut fenum arui.

Tu aūt dñe i etnū pmanes t mēoriale tuū i gnatione et generationem.

Tu exurgēs dñe misereberis: qr tps miserēdi ei⁹ / quia venit tēpus.

Qm placuerūt seruis tuis lapides eius: t terre eius miserebuntur.

Et timebunt gētes nomē tuū dñe: t omnes reges terre gloriam tuam.

Qr edificauit dñs siō: et videbitur in gloria sua.

Respexit i oronē humiliū: t nō sprevit pcē eor.

Scribant hec i gnatiōe

altera: ⁊ popul⁹ qui creabitur laudabit dominū.
Q ⁊ prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
V t audiret gemit⁹ cōpeditorū: vt solueret filios interemptorum.
V t ānūciēt in sīō nomē dñi: ⁊ laudē ei⁹ in hierlm
I n cōueniēdo pp̄los in vnū ⁊ reges vt seruiāt dño
E spōdit ei in via vtutis sue: paucitatem dierū meorum nuncia mihi.
N e reuoces me in dimidio dierum meorū in generatione ⁊ generationē anni tui.
I nitio tu domine terrā fundasti: ⁊ opera manuum tuarum sunt celi.
I pſi peribunt tu aūt permanes: ⁊ oēs sicut vestimentum veterascent.
E t sicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabūtur: tu autem idem ipse es/ ⁊ anni tui non deficient.
F ilii seruorum tuorum habitabūt: ⁊ semen eorū in seculum dirigetur.

Psal.

B Enedic aīa mea dño ⁊ oīa q̄ intra me sūt nomini sancto eius.
B enedic aīa mea dño: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eius.
Q ui ꝓpiciat oībus iniquitatibus tuis: qui sanat oēs infirmitates tuas
Q ui redimit de interitu vitā tuā: qui coronat te in miā ⁊ miserationibus.
Q ui replet in bonis desideriū tuū: renouabitur vt aquile iuuentus tua.
F aciens miās dñs: et iudicium omnibus iniuriam patientibus.
N otas fecit vias suas moysi: filiis israel voluntates suas.
M iserator ⁊ miserator dominus: longanimis et multum miserator.
N on imp̄petuū irascet neq; in eternū ꝯminabit.
N ō scd̄m pctā nr̄a fecit nobis: neq; scd̄m iniq̄tates nr̄as retribuit nobis
Q m scd̄z altitudinē celi a tra: corroborauit miaz suam sup̄er timentes se.
Q uantū distat ort⁹ ab occidēte: longe fecit a nobis iniquitates nostras.
Q ūo miseret pater filiorū miseret⁹ est dñs timentib⁹ se: q̄m ipse cognouit figmentum nostrum.
R ecordatus est q̄m pulueris sumus: hō sicut fenū dies eius tanq̄ flos agri

sic efflorebit.

Quoniã spũs pertransiuit in illo ⁊ nõ subsistet: et non cognoscet amplius locum suum.

Ia aũt dñi ab eterno: ⁊ vsq; in eternum sup timentes eum.

Et iustitia ipsius ẽ filios filiorũ: his qui seruãt testamentum eius.

Et memores sũt mãdatorũ ipsius ad faciẽdũ ea.

Dñs in celo parauit sedẽ suã: ⁊ regnũ ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite dño oẽs ãgeli eius/potẽtes virtute facientes verbũ illius: ad audiẽdam vocẽ sermonũ eius

Benedicite dño oẽs virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatẽ eius.

Benedic dño oia opa eius: in oi loco dñationis eius/ benedic aia mea dño. Gloria.

Clamor meus ad te veniat deus. Psalmus.

102. Benedic aia mea dño dñe deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionẽ ⁊ decorẽ induisti: amictus lumine sicut vestimento.

Extendẽs celũ sicut pellẽ: qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubẽ ascensum tuũ: qui ambulas sup pennas ventorum.

Qui facis ãgelos tuos spiritus: ⁊ ministros tuos ignem vrentem.

Qui fundasti terrã sup stabilitatẽ suã: non inclinabitur in seculũ seculi.

Abyssus sicut vestimẽtũ amictus eius: super mõtes stabunt aque.

Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendũt montes ⁊ descendunt campi: in locũ quem fundasti eis.

Terminũ posuisti quẽ nõ trãsgredient: neq; cõuertentur operire terrã.

Qui emittis fontes in cõuallib⁹: inter mediũ montium pertrãsibunt aque.

Potabũt omnes bestie agri: expectabũt onagri in siti sua.

Sup ea volucres celi habitabũt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigãs mõtes de superioribus suis: de fructu operũ tuorũ satiabitur terra.

Producẽs fenũ iumẽtis ⁊ herbã seruituti hoim.

Ut educas panẽ de terra: ⁊ vinũ letificet cor hoim.

Et exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi: et cedri libani quas plantauit illic passeres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum: montes excelsi ceruis petra refugium herinacijs.

Fecit lunam in tpa: sol cognouit occasum suum

Posuisti tenebras & facta est nox: in ipa ptrãsibunt omnes bestie silue.

Catuli leonum rugientes vt rapiant: & querãt a deo escam sibi.

Ortus est sol & cõgregati sunt: & i cubilibus suis collocabuntur.

Exibit hõ ad op9 suum: & ad operationẽ suã vsq ad vesperam.

Quã magnificata sunt opera tua dñe: oia i sapientia feciſti: ipleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnũ & spacioſum manibus: illic reptilia quox nõ est nũer9

Animalia pusilla cum magnis: illic naues pertrãsibunt.

Draco iste quem formasti: ad illudendum ei oia a te expectãt vt des illis escam in tẽpore.

Dãte te illis colligẽt: aperiẽte te manũ tuã oia implebuntur bonitate.

Auertẽte aũt te faciem turbabunt: auferes spũm eox & deficiẽt & in pulue rem suũ reuertentur.

Emitte spiritum tuum & creabunt: & renouabis faciem terre.

Sit gl'ia dñi in seculũ: letabit dñs in opibus suis

Qui respicit terrã & facit eã tremere: q tãgit mõtes & fumigant.

Cãtabo domino in vita mea: psallãdeo meo quãdiu sum.

Jocundũ sit ei eloquiũ meum: ego vero delectabor in domino.

Deficiant pctõres a terra/ & iniq itaut non sint: benedic aia mea dño. ps

Confitemini dño & in 104
uocate nomẽ eius: annunciate inter gentes opera eius.

Cantate ei & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius: laudamini in noie sancto eius.

Letet cor quẽrentiũ dñm/ querite dñm & confirmami ni: quẽrite faciẽ eius semp.

Memẽtote mirabilium eius q̃ fecit: prodigia eiꝰ et iudicia oris eiꝰ.

Semẽ abrahã serui eiꝰ: filij iacob electi eius.

Ipse dñs deꝰ nr̃: in vniuersa terra iudicia eius.

Memor fuit ī sc̃m testamẽti sui: ẏbi qd̃ mandauit in mille gñationes.

Qd̃ disposuit ad abrahã: ꝛ iuramẽti sui ad isaac.

Et statuit illud iacob in preceptũ: et israel in testamentũ eternum.

Dicens tibi dabo terrã chanaã: funiculum hereditatis vestre.

Cũ esset numero breui pancissimi et incole eiꝰ.

Et pertrãsierũt de gente in gẽtẽ: et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis: ꝛ corripuit p eis reges.

Nolite tãgere xp̃os meos: ꝛ in pphetis meis nolite malignari.

Et vocauit famẽ super terrã: ꝛ omne firmamentum panis contriuit.

Misit añ eos virũ: ī seruum venũdatꝰ ẽ ioseph.

Humiliauerũt in cõpedibus pedes eiꝰ: ferrum pertrãsiit aiam eius/ donec veniret verbum eiꝰ.

Eloquiũ dñi inflammauit eum: misit rex et soluit eũ: princeps populorum ꝛ dimisit eum.

Constituit eũ dñm domus sue: et principẽ oĩs possessionis sue.

Vt eruditet principes eiꝰ sic̃ semetipm: ꝛ senes eius prudentiã doceret.

Et intrauit israel in egyptum: ꝛ iacob accola fuit in terra cham.

Et auxit pp̃lm suũ vehemẽter: ꝛ firmauit eum super inimicos eius.

Conuertit cor eorũ vt odirẽt pp̃lm eiꝰ: ꝛ dolũ facerent in seruos eius.

Misit moisen seruũ suũ aaron quẽ elegit ipsum.

Posuit ī eis ẏba signorum suorũ: et prodigiorũ in terra cham.

Misit tenebras ꝛ obscurauit: ꝛ non exacerbauit sermones suos.

Conuertit aquas eorũ in sanguinẽ: ꝛ occidit pisces eorum.

Et edidit t̃ra eorũ ranas in penetralibꝰ regũ iporũ.

Dixit et venit cynomia et cinipes: in oĩbus finibus eorum.

Posuit pluuias eorum

grandinē:ignē comburē
tem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorū
et ficulneas eorx:et cōtri-
uit lignū finiū eorum.
Dixit et venit locusta et
bruchus: cuius non erat
numerus.
Et comedit omne fenū
in terra eorū:et comedit
oēm fructū terre eorum
Et percussit oē primoge-
nitū in terra eorx: primi-
tias oīs laborīs eorum.
Et eduxit eos cū argē-
to et auro; et non erat in
tribubus eorx infirmus.
Letata est egypt⁹ in p-
fectione eorx:qz incubuit
timor eorx super eos.
Expandit nubē in p-
tectionē eorx:et ignē vt luce
ret eis per noctem.
Petierunt et venit co-
turnix: et pane celi satu-
rauit eos.
Dirupit petrā et flue-
runt aque:abierūt in sic-
co flumina.
Quia memor fuit vbi sā-
cti sui: quod habuit ad
abraham puerum suum
Et eduxit populū suum
in exultatione:et electos
suos in letitia.
Et dedit illis regiones
gentiū:et laborēs popu-
lorx possederunt.
Ut custodiant iustifica
tiones ei⁹:et legē ei⁹ exq-
rāt. Glia. ām. Bñdic ani
ma mea domio. Psalm⁹
Confitemini dño qm 105
bonus: qm in secu-
lum misericordia eius.
Quis loquetur potēn-
tias dñi: auditas faciet
omnes laudes eius.
Beati qui custodiunt iu
dicium et faciunt iustitiā
in omni tempore.
Memento nri dñe in bñ-
placito populi tui: visita
nos in salutari tuo.
Ad videdū in bonitate
electorx tuorx / ad letādū
in letitia gētis tue:vt lau
deris cū hereditate tua.
Peccauim⁹ cū pīb⁹ no
stris: inuiste egim⁹ iniq-
tatem fecimus.
Patres nri in egypto non
intellexerūt mirabilia tua
nō fuerūt memores mul
titudinis mīe tue.
Et irritauerūt ascendē
tes in mare mare rubrū:
et saluauit eos ppter no
men suū: vt notam face-
ret potentiā suam.
Et increpuit mare rubr
et exsiccatum est:et dedu
xit eos in abissis sicut in
deserto.

Et saluauit eos de manu odientiū: et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt in verbis eius: et laudauerunt laudem eius.
Citio fecerūt obliti sunt operum eius: et non sustinuerunt consilium ei⁹
Et cōcupierūt concupiscētiā in deserto: et tēptauerunt deū in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ipsoꝝ: et misit saturitatē in animas eoꝝum.
Et irritauerūt moisen i castris: aarō sanctū dñi.
Apta est tra et deglutiuit dathā: et operuit supcongregationē abyron.
Et exarsit ignis in sinagoga eoꝝ: flāma combussit peccatoꝝes.
Et fecerūt vitulū i oreb et adorauerūt sculptile.
Et mutauerunt gloriā suā: in similitudinē viturli comedentis fenum.
Obliti sunt deū qui saluauit eos/q̄ fecit magnalia in egypto: mirabilia i terra cham/ terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si non moises electꝰ eius stetisset in confractione in conspectu eius
Vt auerteret iram eiꝰ ne disperderet eos: et pro nichilo habuerunt terrā desiderabilem.
Nō crediderūt ẏbo eiꝰ et murmurauerūt in tabernaculis suis: nō exaudierunt vocem domini.
Et leuauit manum suam super eos: vt ꝓsterneret eos in deserto.
Et vt deiiceret semē eorū in nationibꝰ: et dispersoꝝ eos in regionibus
Et initiati sūt beelphegoꝝ: et comederūt sacrificia mortuoꝝum.
Et irritauerūt eū in adinuētionibꝰ suis: et multiplicata est in eis ruina
Et stetit phinees et placauit: et cessauit q̄ssatio.
Et reputatū ē ei ad iustitiā: in gñatione et gñationē vsq; in sempiternū
Et irritauerūt eū ad aq̄s ꝓtradictiōis: et verat⁹ est moises ꝓpter eos q̄ exacerbauerūt spiritū eius.
Et distinxit i labijs suis non disperdiderūt gētes quas dixit dñs illis.
Et cōmixti sunt inter gētes et didicerunt opera

eorum: ꝛ ſeruierunt ſcul
ptilibus eorum: et factū
eſt illis in ſcandalum.
Et immolauerūt filios ſu
os: ꝛ filias ſuas demōijs
Et effuderūt ſanguinē
innocentem ſanguinē fi-
liorum ſuorꝝ ꝛ filiarꝝ ſua
rū: quas ſacrificauerūt
ſculptilibus chanaan.
Et infecta eſt tra in ſā
guinib⁹ ꝛ ꝓfanata eſt
in opib⁹ eorꝝ: ꝛ fornicati
ſūt i adinuētionib⁹ ſuis
Et irat⁹ eſt furore dñs
in populū ſuū: ꝛ abomi-
nat⁹ eſt hereditatē ſuā.
Et tradidit eos in ma-
nus gentiū: ꝛ dñati ſunt
eorꝝ qui oderunt eos.
Et tribulauerūt eos ini
mici eorꝝ: ꝛ humiliati ſūt
ſub manibus eorum / ſe-
pe liberauit eos.
Ipi aūt exacerbauerūt
eū i ꝓſilio ſuo: ꝛ humilia
ti ſunt in iniq̄tatib⁹ ſuis
Et vidit cū tribularent
et audiuit orationē eorꝝ.
Et memor fuit teſtamē
ti ſui: et penituit eū ſcm
multitudinem miē ſue.
Et dedit eos in miſeri-
cordias: in cōſpectu om-
nium qui ceperant eos.
Saluos fac nos dñe de⁹
noſter: ꝛ cōgrega nos de
nationibus.
Vt confiteamur nomi-
ni ſācto tuo: ꝛ gloriemur
in laude tua.
Benedictus dñs de⁹ iſ-
rael a ſeculo ꝛ vſq; in ſe-
culū: et dicet oīs popul⁹
fiat fiat. Pſalmus.
Confitemini dño qm 106
bonus: quoniā in ſe
culum mia eius.
Dicant qui redēpti ſūt
a domio: quos redemit
de manu iimici / de regio
nibus cōgregauit eos.
A ſolis ortu et occaſu:
ab aquilone ꝛ mari.
Errauerūt i ſolitudie i
ina q̄ſo: viā ciuitatis ha-
bitaculi non inuenerūt.
Eſurientes ꝛ ſitientes:
aia eorꝝ in ipſis defecit.
Et clamauerūt ad dñm
cū tribularēt: ꝛ de neceſ-
ſitatib⁹ eorꝝ eripuit eos.
Et deduxit eos in viam
rectā: vt irent in ciuitatē
habitationis.
Cōfiteāt dño mie ei⁹: et
mirabilia ei⁹ filiis hoim
Quia ſatiauit aiam ina
nem: et animā eſurientē
ſatiauit bonis.
Sedētes in tnbris ꝛ vm
bra mortis: victos in mē
dicitate ꝛ ferro.
Quia exacerbauerunt

eloquia dei: ⁊ consiliū altissimi irritauerunt.

Et hūiliatū est in laboribꝰ cor eor: et infirmati sūt/nec fuit q̄ adiuuaret

Et clamauerūt ad dñm cū tribularēt: ⁊ de necessitatibꝰ eor liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum dirupit.

Confiteantur dño misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.

Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum: ⁊ appropinquauerūt vsq̄ ad portas mortis.

Et clamauerunt ad dominū cum tribularētur: et de necessitatibus eorū liberauit eos.

Misit verbū suū ⁊ sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteāt dño misericordie eiꝰ: et mirabilia eiꝰ filijs hoīm

Et sacrificēt sacrificiū laudis: ⁊ annunciēt opera eius in exultatione.

Qui descēdunt mare in nauibus: facientes operationē in aquis multis.

Ipsi viderūt opa dñi: ⁊ mirabilia eiꝰ in pfundo

Dixit ⁊ stetit spiritꝰ procelle: et exaltati sunt fluctus eius.

Ascendūt vsq̄ ad celos ⁊ descendūt vsq̄ ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sūt et moti sūt sicut ebrius: et oīs sapiētia eor deuorata est.

Et clamauerūt ad dñm cū tribularēt: ⁊ de necessitatibꝰ eorū eduxit eos.

Et statuit pcellā eiꝰ in aurā: ⁊ siluerūt fluctꝰ eiꝰ

Et letati sūt q̄ siluerūt et deduxit eos in portuꝫ voluntatis eorum.

Confiteant domino misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.

Et exaltēt eū in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorꝫ laudent eum.

Posuit flumina in desertū: ⁊ exitus aq̄ꝫ in sitim

Terram fructiferam in salsuginem: a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertū in stagna aquarꝫ: ⁊ terrā sine aquis in exitus aquarum.

Et collocauit illic esurientes: & cōstituerūt ciuitatē habitationis.

Et seminauerūt agros et plātauerunt vineas: & fecerūt fructū natiuitatis.

Et benedixit eis & multiplicati sunt nimis: & iumēta eox non minozauit.

Et pauci facti sunt & vexati sunt: a tribulatione malozum & dolore.

Effusa est ptētio super principes: et errare fecit eos in inuio & nō in via.

Et adiuuit pauperē de iopia: & posuit sicut oues familias.

Uidebūt recti & letabūtur: et omnis iniquitas opilabit os suum.

Quis sapiēs & custodiet hec: et intelliget mias dñi. Glia. ā. Uisita nos dñe in salutari tuo. ps.

107. Ziratū coz meū deo parat ū coz meū: cātabo & psallā in gl'ia mea

Exurge psalterium & cithara: exurgā diluculo.

Cōfitebor tibi in popul dñe: et psallam tibi in nationibus.

Quia magna est sup celos mia tua: & vsq ad nubes veritas tua.

Exaltare sup celos deus et sup oēz terrā gl'ia tua: vt liberentur dilecti tui.

Saluuz fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sancto suo.

Exultabo & diuidam sichimā: & conualle tabernaculox dimetiar.

Meus est galaad & meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei.

Iuda rex meus: moab lebes spei mee.

In idumeā extendā calciamētū meū: michi alienigene amici facti sunt.

Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vsq in idumeā

Nōne tu deus q repulisti nos: & nō exibis deus in virtutibus nostris.

Da nobis auxiliū de tribulatione: quia vana salus hominis.

In deo faciem⁹ virtutē: et ipse ad nihilū deducet inimicos nostros. ps.

108. Deus laudez meā ne tacueres: qz os peccatoris & os dolosi super me apertū est.

Locuti sūt aduersū me lingua dolosa: et sermonib⁹ odij circūdederūt me/ et expugnauerūt me gratis.

Pro eo vt me diligerent

detrahebāt mihi: ego autem orabam.

Et posuerūt aduersum me mala ꝓ bonis: & odium pro dilectione mea.

Constitue super eū peccatorē: & diabolus stet a dextris eius.

Cum iudicat exeat condemnatus: & oratio eius fiat in peccatum.

Fiāt dies eius pauci: et epatū ei⁹ accipiat alter.

Fiant filij eius orphani: & uxor eius uidua.

Nutātes trāsferāt filij ei⁹ et mēdicēt: & eijciant de habitationibus suis.

Exterat fenerator oēm substantiā eius: & diripiant alieni labores eius.

Non sit illi adiutor: nec sit q̄ misereat pupillis ei⁹.

Fiant nati ei⁹ in interitum: in gnatione una deleatur nomen eius.

In memoriā redeat iniquitas patrū ei⁹ in conspectu dñi: & peccatū matris eius nō deleatur.

Fiant cōtra dñm semp & dispereat de tra memoria eor: ꝓ eo q̄ nō est recordat⁹ facere miam.

Et psecut⁹ est hoiem iopem & mēdicū: & cōpunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionē et veniet ei: et noluit bñdictionē & elōgabit ab eo

Et iduit maledictione sicut vestimētū: & itrauit sicut aq̄ in interiora ei⁹/ et sicut oleū in ossib⁹ ei⁹.

Fiat ei sicut vestimētū quo operit: & sicut zona qua semper precingitur.

Hoc op⁹ eor qui detrahunt michi apud dñm: & qui loquunt mala aduersus animam meam.

Et tu dñe dñe fac mecū ꝓpter nomē tuū: qz suauis est mia tua.

Libera me qz egen⁹ et paup ego sum: & cor meū conturbatū est intra me

Sicut umbra cū declinat ablat⁹ sum: & excuss⁹ sum sicut locuste.

Genua mea infirmata sūt a ieiunio: & caro mea imutata est ꝓpter oleū.

Et ego fact⁹ sū opprobriū illis: viderūt me et mouerūt capita sua.

Adiuua me dñe de⁹ meus: saluum me fac scdm miserico:diam tuam.

Et sciēt qz manus tua hec: & tu dñe fecisti eam.

Maledicēt ei & tu bñdices/ q̄ insurgūt in me cōfundant: seruus autem

tuus letabitur.

Induant qui detrahũt mihi pudore: & opiant sicut diploide confusiõe sua.

Confitebor dño nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit a dextris pauperis: vt saluã faceret a psequẽtib⁹ animã meã.

Hia. ãn. Confitebor domino nimis in ore meo. ℣. Dñe exaudi orationẽ meam. Ante lau. ℣. Fiat mia. ℂ In lau. ãn. Benigne fac in bona volũtate tua dñe. ps. Mibere. ps.

91. Bonũ est cõfiteri domino: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annunciandũ mane miam tuã: & veritatẽ tuam per noctem.

In decachordo psalterio cum cantico in cithara.

Quia delectasti me dñe in factura tua: & in opibus manuũ tuarũ exultabo.

Quam magnificata sũt opera tua dñe: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.

Vir insipiẽs non cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ: & apparuerint omnes q̃ operantur iniquitatem.

Vt intereant in scl'm seculi: tu autem altissim⁹ in eternum domine.

Quia ecce inimici tui dñe/ quia ecce inimici tui pibũt: et dispergentur oẽs qui operantur iniquitatem.

Et exaltabit sicut vnicornis cornu meũ: & senectus mea in misericordia vberi

Et despexit oculus meus inimicos meos: & ab insurgẽtibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: sicut cedr⁹ libani multiplicabitur.

Plãtati in domo domini: in atriis dom⁹ dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: & bñ patiẽtes erũt vt annũciẽt.

Quia rect⁹ dñs deus nr: et non est iniq̃tas in eo.

Gloria pri. ãn. Bonum est cõfiteri dño. In. Metuãt dñm oẽs fines terre. ps. Deus de⁹. Canticũ.

Audite celi q̃ loquar Deu.
Audiat terra verba oris mei. 32.

Concrescat vt pluuia doctria mea: fluat vt ros eloquium meum.

Quasi hymber sup herbā: t q̄si stille sup gramina q̄ nomē dñi iuocabo
Date magnificētiā deo nr̄o: dei pfecta sunt opa/ et oēs vie eius iudicia.
Deus fidelis t absq; vlla iniq̄tate: iust⁹ et rect⁹ peccauerūt ei: t non filij eius in sordibus.
Gñatio praua atq; peruersa: hec cine redd⁊ dño populе stulte t insipiēs
Nunq̄d nō ipse est pat tuus q̄ possedit te: et fecit et creauit te.
Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.
Interroga patrē tuū t annūciabit tibi: maiores tuos t dicent tibi.
Quādo diuidebat altissimus gētes: quando separabat filios adam.
Cōstituit terminos populorum: iuxta numerū filiorum israel.
Pars autem dñi populus eius: iacob funicul⁹ hereditatis eius.
Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis.
Circūduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila ꝓuocans ad volādū pullos suos: et super eos volitans.
Expādit alas suas t assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.
Dñs sol⁹ dux ei⁹ fuit: t nō erat cū eo de⁹ alien⁹.
Constituit eū super excelsam terrā: vt comederet fructus agrorum.
Ut suggeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butyr de armēto t lac de ouib⁹: cū adipe agnorū t arietū filior̄ basan.
Et hyrcos cū medulla tritici: t sanguinē vue biberent meracissimū.
Incrassat⁹ est dilect⁹ et recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus
Dereliquit deum factorem suum: t recessit à deo salutari suo.
Prouocauerūt eum in dijs alienis: et in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.
Immolauerunt demonijs et nō deo: dijs quos ignorabant.
Noui recentesq; venerunt: quos non coluerūt patres eorum.
Deū qui te genuit dere-

liquisti: & oblitus es dñi creatoris tui.
Vidit dñs & ad iracundiã ꝓcitat⁹ est: qꝝ ꝓuocauerunt eũ filij sui & filie.
Et ait abscondã faciem meã ab eis: & cõsiderabo nouissima eorum.
Generatio enĩ peruersa est: & infideles filij.
Ipsi me ꝓuocauerũt in eo q̃ nõ erat de⁹: & irritauerũt in vanitatib⁹ suis
Et ego ꝓuocabo eos in eo q̃ nõ est ꝑplus: & in gẽte stulta irritabo illos.
Ignis succẽs⁹ est in furore meo: & ardebit vsq; ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terrã cum germine suo: & montium fundamenta comburet.
Congregabo super eos mala & sagittas meas cõplebo in eis.
Consument fame: & deuorabunt eos aues mortis amarissimo.
Dẽtes bestiaꝝ imittã in eos: cũ furore trahentiũ sup terrã atq; serpentiũ
Horis vastabit eos gladius: & intus pauor.
Iuuenẽ simul ac ꝟgine lactentẽ cum homine sene.
Et dixi vbinam sunt: cessare faciam ex hominib⁹ memoriã eorum.
Sed ꝓpter irã inimicoꝝ distuli: ne forte supbirent hostes eorum.
Et dicerent manus nostra excelsa: & non dominus fecit hec omnia.
Gens absq; cõsilio est & sine prudẽtia: vtinã saperẽt et intelligerent / ac nouissima prouiderent.
Quomodo persequebatur vnus mille: & duo fugarent decẽmilia.
Donec ideo q̃ de⁹ suus vendidit eos: et dominꝰ concluſit illos.
Non enim est deus nr̃ vt dij eorũ: & inimici nostri sunt iudices.
De vinea sodomoꝝ vinea eorum: & de suburbanis gomorre.
Vua eorũ vua fellis: et botri amarissimi.
Fel draconũ vinũ eoꝝ: et venenũ aspidũ insanabile.
Nõne hec cõdita (bile. sunt apud me: & signata in thesauris meis.
Mea est vltio et ego retribuã eis in tẽpore: vt labatur pes eorum.
Iurta ẽ dies ꝑditionis et adesse festinãt tẽpora
Iudicabit dñs populũ suum: & in seruis suis mi

ſerebitur.
Videbit q̄ infirmata ſit manus eius: ⁊ clauſi q̄q̄ defecerunt: reſiduiq̄ conſumpti ſunt.
Et dicēt vbi ſūt dñi eo⁊ in q̄b⁹ habebāt fiduciā.
De quo⁊ victimis comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinum libaminum.
Surgant ⁊ opitulentur vobis: et in neceſſitate vos protegant.
Videte q̄ ego ſim ſol⁹: ⁊ nō ſit alius de⁹ p̄ter me.
Ego occidā ⁊ ego viuere faciā: percutiā et ego ſanabo: ⁊ nō ſit q̄ de manu mea poſſit eruere.
Leuabo ad celū manū meam: ⁊ dicam viuo ego in eternum.
Si acuero vt fulgur gladiū meū: et arripuerit iudicium manus mee.
Reddā vltionem hoſtibus meis: ⁊ his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo ſagittas meas ſanguine: et gladius me⁹ deuorabit carnes.
De cruore occiſo⁊: ⁊ de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes pplm eius: q⁊ ſanguinē ſeruorum ſuo⁊ vlciſcetur.
Et vindictā retribuet i hoſtes eo⁊: ⁊ p̄pitiⁿ erit terre ppli ſui. ℣. Gl'ia. Īn. Et in p̄uis ſuis dñs miſerebit. ā. In cymbalis bñ ſonātib⁹ laudate dñz. ℣. Laus do. Cap. Vigilate. Sequens hy⁹ dī ſolū ad lau. in ſab. p̄rio ante do. primā. xl. quādo in p̄dicto ſab. de feſ. agit. Hy⁹.

Aurora iā ſp̄git polū / terris dies illabit: lucis reſultat ſpiculum / diſcedat oē lubricū
Anteactā noctis dectat / mētis reat⁹ ſubruat
q̄q̄d tenebris horridū / nor attulit culpe cadat.
Vt mane illud vltimū / q̄ p̄ſtolamur cernui: in lucē nobis effluat / dum hoc canore concrepat.
Deo pa. Per eſtatē hy⁹ Ecce iā noc. ℣. In matutinis. ā. In viā pacis dirige nos dñe. ℣s. Bñd⁹. Preces tē. vſ. Dño vt decet. ¶ In dñicis diēb⁹ ad veſperas. Pſalmus.

Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Donec po nā inimicos tuos ſcabellū pedū tuo⁊ 109.

Virgã virtutis tue emittet dñs ex siõ: dñare i medio inimicorum tuorũ.
Tecũ principiũ i die virtutis tue in splẽdoribus sanctorũ: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dñs ẽ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech.
Dñs a dextris tuis: cõfregit in die ire sue reges.
Iudicabit in nationib⁹ implebit ruinas: cõquassabit capita in terra multorũ.
De torrẽte i via bibit: propterea exaltabit caput.
Glia. Sede a dextris meis dixit dñs dño meo.

110. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorũ et congregatione.
Magna opa dñi: exquisita in oẽs voluntates eius.
Confessio ẽ magnificẽtia op⁹ ei⁹: et iustitia ei⁹ manet in seculum seculi.
Memoriã fecit mirabiliũ suorũ misericors ẽ miserator dñs: escã dedit timentibus se.
Memor erit i sc̃m testamẽti sui: virtutẽ operũ suorũ annũciabit pplo suo.
Vt det illis hereditatem gẽtium: opera manuum eius veritas et iudiciũ.
Fidelia oia mãdata ei⁹ confirmata in sc̃m sc̃l: facta in veritate ẽ eqtate.
Redẽptionẽ misit dñs populo suo: mãdauit in eternũ testamentũ suũ.
Sanctum ẽ terribile nomen eius: initium sapiẽtie timor domini.
Intellectus bonus omnibus faciẽtibus eũ: laudatio ei⁹ manet in sc̃m seculi. Glia. ãn. Fidelia omnia mandata ei⁹: confirmata in sc̃m sc̃li. ps.

111. Beat⁹ vir q̃ timet dominum: in mãdatis eius volet nimis.
Potẽs in trra erit semẽ ei⁹ gñatio rectorũ bñdicet
Gloria ẽ diuitie i domo eius: ẽ iustitia eius manet in seculum seculi.
Exortũ est in tenebris lumẽ rectis: misericors et miserator ẽ iustus.
Iocũd⁹ hõ q̃ miseret ẽ ꝓmodat disponit sermões suos in iudicio: qz i eternum non cõmouebitur.
In memoria ẽna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratũ cor ei⁹ sperare in dño / cõfirmatũ est cor

ei⁹: nō cōmouebit donec
despiciat inimicos suos.
Qui sps sit dedit pauperi-
bus/iustitia eius manet
in sc̄m sc̄i: cornu ei⁹ ex
altrabit in gloria.
Peccator videbit ⁊ ira-
sc̄et/dētib⁹ suis fremet ⁊
tabescet desideriū pcātō-
rum. Gl'ia. ā. In mā da-
tis eius volet nimis. ps.
cxl. Laudate pueri dñm:
laudate nomen dñi.
Sit nomen dñi bñdictū
ex hoc nūc ⁊ vsq; i sc̄m.
A sol' ortu vsq; ad occa
sum:laudabile nomen dñi
Excels⁹ sup oēs gētes
dñs:⁊ sup celos gl'ia ei⁹
Quis sicut dñs de⁹ nr̄ q̄
in altis hītat: ⁊ humilia
respicit in celo ⁊ in terra
Suscitans a terra inopē:
⁊ de stercore erigens
pauperem.
Ut collocet eum cū pri-
cipibus: cum principib⁹
populi sui.
Qui hītare facit sterilē
in domo:matrē filiorū lētā
tē. Gl'ia. ān. Sit nomen
dñi bñdictū in secula. ps.
cxlj. In exitu israel de egy
pto: domus iacob de
populo barbaro.
Facta ē iudea sc̄ificatio
eius:isrl' potestas ei⁹
Mare vidit et fugit:ior-
danis conuers⁹ ē retrorsū
Montes exultauerunt
vt arietes: ⁊ colles sicut
agni ouium.
Quid est tibi mare q̄ fu
gisti: ⁊ tu iordanis quia
cōuersus es retrorsum.
Montes exultastis sicut
arietes:et colles sicut a-
gni ouium
A facie dñi mota ē ter-
ra:a facie dei iacob.
Qui cōuertit petram in
stagna aquarum: et ru-
pem in fontes aquarum
Non nobis dñe nō nob̄
sed nomi tuo da gloriam.
Sup mia tua ⁊ veritate
tua: nequando dicāt gē-
tes vbi est deus eorum.
Deus aūt noster in celo:
oia quecūq; voluit fecit.
Simulachra gentiū ar-
gentum ⁊ aurum:opera
manuum hominum.
Os habent ⁊ non loq̄n
tur:oculos habent et nō
videbunt.
Aures habent ⁊ nō au
dient:nares habēt et nō
odorabunt.
Manꝰ habent ⁊ nō pal-
pabunt/ pedes habēt et
non ambulabunt:nō cla
mabūt in gutture suo.
Similes illis fiāt qui fa-

ciunt ea: ⁊ omnes qui cõ fidunt in eis.

Domus isrl sperauit in dño: adiutor eorum ⁊ pro tector eorum est.

Domus aaron sperauit in dño: adiutor eor ⁊ pro tector eorum est.

Qui timẽt dñm sperauerũt in dño: adiutor eorũ et protector eor est.

Dñs memor fuit nostri et benedixit nobis.

Benedixit domui isrl: benedixit domui aaron.

Benedixit oĩb⁹ qui timẽt dñm: pusillis cũ maioribꝫ

Adiciat dñs sup vos: sup vos ⁊ sup filios vr̃os

Benedicti vos a dño: q̃ fecit celum ⁊ terram.

Celum celi dño: terram autem dedit filiis hoim.

Non mortui laudabũt te dñe: neq; oẽs qui descẽdunt in infernum.

Sed nos q̃ viuimus bñdicimus dño: ex hoc nũc et vsq; in seculum.

Glia. Hos qui viuimus bñdicim⁹ dño. Cp̃.

2. Thes. 3. Dominꝰ aũt dirigat corda ⁊ corpora nostra in charitate dei ⁊ patiẽtia xp̃i. Hoc cap. dr ad ves. in oĩbꝰ do. et fer. a Dñe ne in ira. vsq; ad. lxx. et a Deꝰ omniũ. vsq; ad aduetũ dñi/ qñcũq; de tẽporali agit. Dr etiã in fer. a. lxx. vsq; ad. xl. qñ d fe. agit. Et sic̃r seq̃ns hyꝰ dr ad ves. in oĩbꝰ do. a Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. et a Deus oim. vsq; ad aduetũ: tã in do. diebꝰ q̃ in fer. qñ de tpali agit. Hymnꝰ

Lucis creator optime/ lucẽ diem proferẽs: primordiis lucis noue/ mundi parans originẽ.

Qui mane iunctũ vespi diẽ vocari pcipis: tetrũ chaos illabit / audi preces cum fletibus.

Ne mẽs grauata crimine/ vite sit exul munere: dum nil perenne cogitat seseq; culpis illigat.

Cor pulset intimum/ vitale tollat premiũ: vitemus omne noxiũ/ purgemus omne pessimum.

Præ pr̃ pũssime / pr̃isq; cõpar vnice: cũ spũ paraclito / regnãs p oẽ sclm. Amẽ. Usq; ad purifi. dr

Ora tibi dñe q̃ na. v. Dirigat dñe ad te oro mea. pos. Sicut in cẽsũ in spectu tuo. Iste v. dr ad vs in oĩbꝰ do. dieb⁹ et fer. a Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. et a Deꝰ omniũ. vsq; ad

aduentū: qñ de tpe agit.
℣. Fer. iij. ad vesp. ꝓs.

Dilexi qm̃ exaudiet dñs vocē oratiōnis mee.
Quia inclinauit aurē suā michi: ⁊ in dieb⁹ meis inuocabo.
Circūderunt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerūt me.
Tribulationē et dolorē inueni: ⁊ nomen dñi inuocaui.
O dñe libera aiam meā misericors dñs ⁊ iustus: ⁊ deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dñs: humiliatus sum et liberauit me.
Conuertere aia mea in requiem tuam: quia dñs benefecit tibi.
Quia eripuit aiam meam de morte oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu.
Placebo domino: in regione viuorū. ℣. Glia ꝑ. Inclinauit dominus aurem suam michi. ꝓs.

Credidi ꝓpter qđ locutus sum: ego aūt humiliatus sum nimis.
Ego dixi i excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuā dño: ꝓ oibus q̄ retribuit michi.
Calicē salutaris accipiā et nomen dñi inuocabo.
Vota mea dño reddam cor̄ omni populo eius: pretiosa in cōspectu dñi mors sanctorum eius.
O dñe quia ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomē dñi inuocabo
Vota mea domino reddam in cōspectu omnis populi eius: in atriis domus dñi i medio tui hierusalē. ℣. Glia. ā. Credidi ꝓpter qđ locutus sū. ꝓs

Laudate dñm oēs gentes: laudate eū omnes populi. 116.
Quōm confirmata est sup nos mia eius: et veritas dñi manet in eternum.
℣. Glia patri. In. Laudate dñm oēs gentes. ꝓs.

Ad dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. 119.
Domine libera aiam meā a labiis iniquis: ⁊ a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut qđ apponatur tibi: ad lin-

guam dolosam.

Sagitte potētis acute: cū carbōib⁹ desolatoriis

Heu mihi q⁹ incolatus meus prolongat⁹ est habitaui cū habitātib⁹ cedar: multum incola fuit aīa mea

Cum his q̄ oderunt pacē eram pacificus: cū loquebar illis ipugnabāt me gratis. Gl'ia. ā. Clamaui et exaudiuit me. ps

120. In tribulatione mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me.

Domine libera aīam meam a labiis iniquis: a lingua dolosa.

Quid detur tibi aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam.

Sagitte potentis acute: cū carbonib⁹ desolatoriis

Heu mihi q⁹ incolatus meus prolongat⁹ est habitaui cū habitantib⁹ cedar: multum incola fuit aīa mea

Cum his q̄ oderunt pacē eram pacificus: cū loquebar illis ipugnabant me gratis. Gl'ia. ā. Clamaui et exaudiuit me. ps

121. Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi.

Auxilium meum a dño: qui fecit celū et terram.

Non det in cōmotionē pedē tuum: neq; dormiat qui custodit te.

Ecce nō dormitabit neq; dormiet q̄ custodit isrl'

Dñs custodit te dominus protectio tua: super manum dexteram tuam

Per diē sol non vret te: neq; luna per noctem.

Dñs custodit te ab omni malo: custodiat aīam tuam dominus.

Dñs custodiat introitū tuū et exitum tuū: ex hoc nūc et vsq; in scl'm. Gl'ia. Auxilium meum a dño. ps Dñs aūt di. Dñe ne ita. vsq; ad. rl. cū de fer. vj. dicit: tunc ad vesp. fer. ij. dicit sequens hy⁹.

Immense celi conditor/ qui mixta ne confunderēt: aq̄ fluēta diuidēs celum dedisti limitem.

Firmās locū celestib⁹/ simulq; terre riuulis: vt vnda flāmas temperet/ terre solū ne dissipent.

Infunde nūc piissime/ donū perēnis gre: fraudis noue ne casib⁹ / nos error atterat vetus.

Lucē fides iueniat/ sic luminis iubar ferat: hec vana cūcta terreat / hāc falsa nulla comprimāt.

Presta pr̄ piissime. ℣. Dirigat dñe. Per eternū hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat dñe. ℟. Magnificet te semp aīa mea de⁹ meus. ps. Magt. Preces vrās. Ofo vt decet. Mēo. de. s. maria. tc. Mēo. vrās ad matut. in. ij fer. ¶ Feria tertia ad ves. Psalmus.

Letatus sum in his q̄ dicta sunt michi: i domū dñi ibimus

Stantes erant pedes nri: in atriis tuis hierl'z.

Hierl'm q̄ edificat vt ciuitas: cuius particips

clo eius in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus tribus domini: testimonium israel ad confitendum nomini dñi.
Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domum dauid.
Rogate q̄ ad pacē sunt hierusalem: & abūdātia diligentibus te.
Fiat pax i virtute tua: & abūdātia i turrib⁹ tuis
Propter fratres meos & proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domū dñi dei nostri: quesiui bōa tibi.
Gloria. ℣. In domū dñi letātes ibimus. Psalm⁹.

122. AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruox in manib⁹ dñoꝝ suoꝝ.
Sicut oculi ācille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrū/ donec misereatur nostri.
Miserere nr̄i dñe miserere nostri: q̄ multū repleti sumus despectione.
Q̄ mlt̄ū repleta est aia nr̄a: opprobriū abūdātibus & despectio superbis.
Gloria. ℣. Qui habitas in celis miserere nobis. ℟.

Sax.

123. NIsi q̄ dñs erat i nobis dicat nūc israel: nisi q̄ dñs erat in nobis
Cum exurgerēt hoies i nos: forte viuos deglutissent nos.
Cum irascceretur furoꝝ eoꝝ in nos: forsitā aqua absorbuisset nos.
Torrentē ptrāsiuit anima nostra/ forsitā ptrāsisset anima nostra: aquā intolerabilem.
Benedictus dominꝰ q̄ nō dedit nos in captione dētibus eoꝝ.
Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.
Laqueus contritus est & nos liberati sumus.
Adiutoꝝium nostrū in nomine dñi: qui fecit cēlum & terrā. Gloria. ℣. Adiutoꝝium nostrum in nomine domini. Psalm⁹

124. QUi confidūt in dño sicut mōs sion: nō cōmouebitur in eternū/ qui habitat in hierusalē.
Mōtes in circuitu eius & dominus in circuitu populi sui: ex hoc nūc & ꝙq̄ in seculum.
Q̄ nō relinq̄t dñs virgā peccatoꝝ sup sortē iustoꝝ: vt non extendāt iustⁱ

ad iniq̃tatẽ manꝰ suas.
Benefac domine bonis: ⁊ rectis corde.
Declinãtes aũt in obligatiões adducet dñs cũ operãtibus iniquitatẽ: pax super israel. Gl̃oria patri. ãn. Bñfac dñe bonus ⁊ rectis corde. ℣s.

125. IN cõuertẽdo dñs captiuitatẽ siõ facti sumus sicut consolati.
Tunc repletum est gaudio os nostrum: ⁊ lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.
Cõuertere dñe captiuitatem nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminant in lachrymis: in exultatiõe metẽt.
Euntes ibant ⁊ flebãt: mittentes semina sua.
Venientes aũt venient cũ exultatione: portãtes manipulos suos. Gl̃oria patri. ãn. Facti sumus sicut consolati. ℣p̃m. Dñs autem. Ad Domine ne in ira. ℣s ad. xl. Hymnus

Eluris inges cõditor/mũdi solum q̃ eruẽs: pulsis atq; molestijs/trã dedisti imobilẽ
Vt germẽ aptũ, pferẽs/fuluis decora floribꝰ: fecũda fructu sisteret/pastũq; gratum redderet.
Mentis peruste vulnera/mũda virorũ gratia: vt facta fletu diluat/motusq; prauos atterat.
Iussis tuis obtẽperet/nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat/⁊ mortis actũ nesciat
Oratio pf. ℣ꝰ. Dirigat. Per eũdẽ hyꝰ. Lucis creator. ℣. Dirigat. ã Exultauit spũs meꝰ i dño deo salutari meo. ℣s. Magt. Preces. vtš. ox. vt decz. Fer. iiij. ad vespe. ℣s.

126. NIsi dñs edificauerit domũ: in vanũ laborauerũt q̃ edificãt eam.
Nisi dñs custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucẽ surgẽ/surgite postq̃ sederitis: qui mãducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnũ: ecce hereditas domini filij merces fru-

ctus ventris.
Sicut sagitte in manu potētis:ita filij excussoꝝ
Beat⁹ vir qui impleuit desiderium suū ex ipsis: non cōfundetur cum loquetur inimicis suis in porta. Glozia patri.ān.
Beatus vir qui impleuit desiderium suum. ps.
127. Beati omnes q̄ timēt dominū:qui ambulant in vijs eius.
Labozes manuum tuarum quia manducabis: beat⁹ es ⁊ bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abūdās:in laterib⁹ dom⁹ tue.
Filij tui sic nouelle olivaꝝ:i circuitu mēse tue.
Ecce sic benedicetur homo:qui timet dominum.
Benedicat tibi dñs ex siō: et videas bona hierl'm/ omnibus dieb⁹ vite tue.
Et videas filios filiorū tuorum:pacē super isrl'.
Glozia.ān. Beati omnes qui timent dominū. ps.
128. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nunc israel.
Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt michi.
Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres:plōgauerunt iniquitatē suam.
Dñs iustus cōcidet cervices pctōrū :confundātur ⁊ conuertant retrorsū omnes qui oderunt sion.
Fiant sicut fenū tectorum quod priusq̄ euellatur exaruit.
De quo nō ipleuit manū suā q̄ metet: et sinum suū q̄ manipl'os colliget
Et nō dixerūt q̄ pteribāt bñdictio dñi sup vos: benediximus vobis in nomine dñi.ān. Bñdixim⁹ vobis in nomie dñi. ps.
129. De profūdis clamaui ad te dñe:domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine q̄s sustinebit?
Quia apud te ppiciatio est: et propter legem tuā sustinui te domine.
Sustinuit anima mea i verbo eius: speravit anima mea in domino.
A custodia matutina vsq̄ ad noctem:speret isrl el in domino.
Quia apud dominū misericordia:⁊ copiosa apud eum redemptio.

Et ipe redimet israel: ex
omnibus iniquitatib⁹ eius.
℟. De profundis clama
ui ad te domine. Psalm⁹
130. Domine nō est exaltatum cor meum: neq; elati sunt oculi mei.
Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilib⁹ super me.
Si nō hūiliter sentiebā: sed exaltaui animā meā.
Sicut ablactat⁹ est sup matre sua: ita retributio in anima mea.
Speret israel in dño: ex hoc nunc & vsq; in seculū
℟. Speret israel in domino. ℣. Dñs autem dirigat. ℟. Dñe ne in ira.
Vsq; ad .xl. Hymnus.
Qui de⁹ sanctissime/ qui lucidum centrū poli: cādore pigis igneo/ augens decoro lumine.
Quarto die qui flāmeā/ solis rotam cōstituens: lune ministrans ordini/ vagos recursus siderū.
Vt noctibus vel lumini direptionis terminum: primordiis & mensium/ signum dares notissimū.
Illumia cor hoīm/ absterge sordes mētiū/ resolue culpe vinculū/ euerte moles criminū. Presta
pater. ℣. Dirigatur. Per estatē Hy⁹ Lucis creat.
℣. Dirigat. ℟. Respexisti humilitatē meam dñe deus me⁹. Ps. Mgt. Precem vt sup⁹ a. Feria.v. ad vesperas. Psalmus.
131. Memēto dñe dauid & oīs mansuetudinis eius.
Sicut iurauit dño: votum vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculū dom⁹ mee: si ascēdero in lectum strati mei.
Si dedero somnū oculis meis: & palpebris meis dormitationem.
Et requiem tēporibus meis donec inueniā locū domio: tabernaculū deo iacob.
Ecce audiuimus eā in effrata: inuenimus eam in campis silue.
Introibim⁹ i tabernaculum eius: adorabim⁹ in loco vbi steterunt pedes eius.
Surge dñe in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iustitiā: & sancti tui exultent.

Propter dauid seruū tuū: nō auertas faciē xp̄i tui
Iurauit dñs dauid veritatē & nō frustrabit eum de fructu vētris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testamentū meū: & testimonia mea hec que docebo eos.
Et filij eorum vsq; in seculum: sedebūt super sedem tuam.
Quoniam elegit dñs sion: elegit eam in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduā eius benedicēs benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induā salutari: & sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos eius induā confusione: sup ipm autē efflorebit sanctificatio mea.
Gloria. Et oīs mansuetudinis ei⁹. Psalmus.

132. Ecce quā bonū & quā iocundū: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite qd descendit in barbam: barbam aaron.
Qd descēdit in oram vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem sion.
Quoniam illic mādauit dominus benedictionem: & vitam vsq; in seculum.
Gloria. Ecce quā bonū & quā iocundū. Hon di ad vespe. iste ps. Psalmus.

133. Ecce nunc benedicite dominum: omnes serui domini.
Qui statis in domo dñi: in atriis domo⁹ dei nostri.
In noctib⁹ extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dñs ex sion: qui fecit celū & terram. Ps.

134. Laudate nomen dñi: laudate serui dñm.
Qui statis in domo dñi: in atriis domus dei nr̄i.
Laudate dñm qm bonus dñs: psallite nomini eius quoniam suaue.
Quoniā iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi.
Quia ego cognoui q̄ magnus est dominus: & dns noster pre omnibus dīs
Omnia q̄cunq; voluit dns fecit in celo & in terra: in

mari ⁊ in olbus abyſſis
Ducẽs nubes ab extre
mo terre: fulgura in plu-
uiam fecit.
Qui producit vẽtos de
theſauris ſuis: ꝙ percuſſit
primogenita egypti: ab
homine vſq; ad pecus.
Et miſit ſigna ⁊ prodi-
gia in medio tui egypte:
in pharaonem ⁊ in om-
nes ſeruos eius.
Qui percuſſit gentes mul
tas ⁊ occidit reges fortes
Seon regẽ amorreor ⁊
og regem baſan: ⁊ oĩa re
gna chanaam.
Et dedit terram eorum
hereditatem. hereditatẽ
iſrael populo ſuo.
Dñe nomẽ tuũ in eternũ
dñe: mẽoriale tuũ in gñа
tione ⁊ generationem.
Quia iudicabit dominꝰ
populum ſuum: et in ſer-
uis ſuis deprecabitur.
Simulachra gentiũ ar-
gentrum ⁊ aurum: opera
manuum hominum.
Os habent ⁊ non loquẽ
tur: oculos habent ⁊ nõ
videbunt.
Aures habent ⁊ nõ au-
dient: neq; enim eſt ſpiri
tus in ore ipſorum.
Similes illis fiant ꝙ fa-
ciunt ea: ⁊ omnes qui cõ
fidunt in eis.
Domus iſrael benedicite
dominum: domus aarõ
benedicite dominum.
Dom⁹ leui benedicite dñm:
ꝙ timetis dñm benedicite dñm.
Benedictus dñs ex ſion: ꝙ
habitat in hierlm. Gl'ia
patri. Omnia quecũq; volu
it domin⁹ fecit. Pſalmus

Confitemini dño ꝙni 135.
am bonus: quoniã
in eternum mia eius.
Confitemini: deo deor
Cõfitemini: dño dñor.
Qui facit: mirabilia ma
gna ſolus.
Qui fecit celos i intellectu
Qui firmauit terrã: ſu-
per aquas.
Qui fecit: lumiaria ma- 136.
gna.
Solem: in poteſtatẽ diei
Lunam ⁊ ſtellas: in po
teſtatem noctis.
Qui percuſſit egyptũ: cũ
primogenitis eorum.
Qui eduxit iſrael: de me
dio eorum.
In manu potenti: ⁊ bra
chio excelſo.
Qui diuiſit mare rubrũ
in diuiſiones.
Et eduxit iſrael: per me
dium eius.
Et excuſſit pharaonẽ ⁊
virtutẽ eiꝰ: in mari rubro.

Qui traduxit populū suum: per desertum.
Qui percussit: reges magnos.
Et occidit: reges fortes
Seon: regem amorreox
Et og: regem basan.
Et dedit terram eox: hereditatem.
Hereditatē isrl' suo suo
Quia in hūilitate nr̄a: memor fuit nostri.
Et redemit nos: ab inimicis nostris.
Qui dat escā: oñi carni
Confitemini: deo celi.
Cōfitemini dño dñorū: qm̄ in eternum mia eius
Ō'ria. ān. Quoniā i eternum mia eius. Psalm⁹.

136. SUper flumia babylonis illic sedim⁹ et fleuimus: dū recordaremur tui sion.
In salicib⁹ i medio ei⁹: suspendim⁹ organa nr̄a
Quia illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerūt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerūt nos: hymnum cantate nobis de canticis sion.
Quō cātabim⁹ canticū dñi: in terra aliena.
Si oblit⁹ fuero tui hirl'ē obliuioni det dext'a mea
Adhereat lingua mea faucibus meis: si nō meminero tui.
Si non proposuero tui hierusalem: in principio letitie mee.
Memor esto domine filiorum edom: in die hierusalem.
Qui dicūt: exinanite exinanite: vsq; ad fūdamētum in ea.
Filia babylōis misera: beat⁹ qui retribuet tibi retributionem: quam retribuisti nobis.
Beat⁹ qui tenebit: et allidet puulos suos ad petrā. Ō'ria. ā. Hymnū cātate nobis de cāticis siō. cp̄. Dñs aūt diri. Ū Dñe ne in ira. vsq; ad ri. hy⁹.

MAgne de⁹ potētie: q̄ ex aquis ortū gen⁹ partim remittis gurgiti partim leuas in aera.
Humersa limphis iprimēs subuecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita diuersa rapiāt loca.
Largire cūct' seruulis q̄s mūdat vnda sāguis: nescire lapsus criminū/ nec ferre mortis tedium
Et culpa nullū dep̄mat nullū leuet iactātia elisa mens ne concidat/ elata mēs ne corruat. Preste

ipſ.v°. Dirigat dñe. Per eſtate ij°. Luc⁊ creator v. Dirigat. ãn. Deposuit potentes sanctos pſequentes ⁊ exaltauit humiles christum confitentes. ℣s. Magn. Preces. tē. vtñ. et memo. feri. vi in. ij. ſcr. ad matu. pſet.

℣ Feria. vi. Ad veſ. ℣s.

137. COnfitebor tibi dñe in toto corde meo: qñ audisti verba oris mei.

In conspectu angelorũ psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo

Super mia tua et veritate tua: quoniã magnificasti super omne uomen sanctum tuum.

In q̃cũq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtutẽ.

Cõfiteant tibi dñe oẽs reges terre: q̃ audierũt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs dñi: qñ magna est gloria dñi

Quñ excelsus dñs ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit.

Si ambulauero in medio tribulationis viuifi-

cabis me: ⁊ super irã inimicorum meorum extendisti manum tuam ⁊ saluũ me fecit dextera tua.

Dñs retribuet pro me dñe mia tua in scẽm: opa manuum tuarũ ne despicias. ℣ Gloria. ãn. In conspectu angelorũ psallã tibi deus meus. Psalm⁹

138. DOmine probasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meã ⁊ resurrectionem meam.

Intellexisti cogitatiões meas de longe: semitam meam ⁊ funiculum meũ inuestigasti.

Et oẽs vias meas preuidisti: quia non est sermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima ⁊ antiqua tu formasti me/ ⁊ posuisti super me manũ tuã.

Mirabilis facta est sciẽtia tua ex me: cõfortata ẽ ⁊ non potero ad eam.

Quo ibo a spũ tuo: et q̃ a facie tua fugiam?

Si ascendero in celum tu illic es: si descendero ad infernum ades.

Si sumpsero pẽnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.

Etenim illuc man⁹ tua

deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi forsitā tenebre conculcabūt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebre nō obscurabūt a te: & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius ita et lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Confitebor tibi qz terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua & aia mea cognoscet nimis.

Nō est occultatū os meum a te qd fecisti i occulto: & substātia mea in inferioribus terre.

Imperfectū meū viderūt oculi tui & in libro tuo oēs scribentur: dies formabūtur & nemo in eis.

Michi aūt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos & super arenā multiplicabūtur: exurrexi & adhuc sū tecū.

Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis i cogitatiōe: accipiāt in vanitate ciui tates suas.

Nōne q̄ oderunt te dñe oderam: & super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt michi.

Proba me deus et scito cor meū: interroga me & cognosce semitas meas.

Et vide si via iniq̄tatis in me est: & deduc me in via eterna. ām. Domine probasti me & cognouisti me. Psalmus. 139.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. 139.

Qui cogitauerūt iniq̄tates in corde: tota die p̄stituebant prelia.

Acuerunt linguā suā sicut serpentes: venenum aspidum sub labijs eorum.

Custodi me dñe de manu pcōris: & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi.

Et funes extēderūt in laqueū: iuxta iter scandalum posuerunt michi.

Dixi domino deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee.

Dñe dñe virtus salutis mee: obūbrasti super caput meum in die belli.
Nō tradas me: dñe a desiderio meo pctōri: cogitauerunt contra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorū: labor labiorum ipsorum operiet eos
Cadēt sup eos carbōes in ignē deijcies eos: i miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: vir iniustū mala capient in interitu
Cognoui q̄ faciet dñs iudicium inopis: & vindictam pauperum.
Verūtamē iusti confitebūtur nomini tuo: & habitabūt recti cum vultu tuo.
℣. Kyrie. ā. A viro iniquo libera me dñe. Psalmus

140. DOmine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manuū mea sacrificiū vespertinū.
Pone domine custodiā ori meo. & ostiū circūstātie labijs meis.
Nō declines cor meū in verba malicie ad excusādas excusatiōes in peccatis cū hominibus operātib⁹ iniq̄tatē: & nō cōmunicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia & increpabit me: oleū autē peccatoris nō impinguet caput meum.
Quia adhuc et oratio mea in beneplacitis eorū: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea quia potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est sup terram.
Dissipata sunt ossa nr̄a secus infernum: quia ad te dñe dñe oculi mei in te speraui/nō auferas animam meam.
Custodi me a laqueo quē statuerunt michi: et a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo ei⁹ peccatores: singulariter sum ego donec transeam
℣. Gloria pr̄i. Sicut erat. ℟. Domine clamaui ad te exaudi me. Psalmus.

141. VOce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dñm deprecat⁹ sum
Effundo in conspectu ei⁹ orationem meā: & tribu-

latiõnem meam ante ip-
sum pronuncio.
In deficiendo ex me spi
ritum meum: & tu cogno
uisti semitas meas.
In via hac qua ambu-
labam: absconderunt la-
queum michi.
Considerabã ad dexte-
rã & videbam: & non erat
qui cognosceret me.
Periit fuga a me: & non
est q̃ req̃rat animã meã.
Clamaui ad te domine
dixi tu es spes mea: por-
tio mea in terra viuẽtiũ.
Intende ad deprecatio
nem meam: quia humilia-
tus sum nimis.
Libera me a persequẽ-
tibus me: quia confortati
sunt super me.
Educ de custodia ani-
mã meã ad ꝓfitendũ no-
mini tuo: me expectãt iu
sti donec retribuas mihi
Gloria. ãn. Portio mea
dñe sit in terra viuentiũ.
Cap̃m. Diis aũt dirigat.
Sequẽs hy⁹ 9i solũ ad
ves. fer. vi. proxima ante
do. in. xl. qñ in predicta
fer. vi. agitur de fe. hy⁹.
Qui magna rerũ corpa
dictu iubentis viuida: vt
serutãt per ordinẽ / sub-
dens decidisti homini.
Repelle a seruis tuis /
q̃quid p imũdiciã: aut
morbus se suggerit aut
actibus se interserit.
Da gaudiorũ premia /
da gratiarũ munera / dis
solue litis vincula / astri
ge pacis federa.
Qui testa pr̃. ℣. Dirigat.
Per estatem hy⁹. Lucis
creator. hy⁹. Dirigat. ãn.
Suscepit de⁹ israel puer Luce
suũ sicut locut⁹ est abra- i. e.
hã & semini ei⁹: & exalta-
uit hũiles vsq; in seculũ
ps. Mgt. preces &. vt̃s.
in. ii. fer. ad matu. Nõ di
ad vesp as iste ps. 141.
Dñe exaudi oratiõnem
meam auribꝰ pcipe obse-
crationem meam. Sab
bato ad vesperas. ps.
Benedictus 143.
dñs de⁹ me-
us q̃ docet
manꝰ meas
ad preliũ: & digitos me-
os ad bellũ
Misericordia mea & refu
giũ meũ: susceptor meꝰ
& liberator meus.
Protector meꝰ & in ipo.

sperauit qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo q̃ i notuisti ei: aut filius hois q̃ reputas eum.

Homo vanitati similis factus est: dies ei⁹ sicut vmbra pretereunt.

Domine inclina celos tuos & descende: tange montes & fumigabunt.

Fulgura coruscationē & dissipabis eos: emitte sagittas tuas & conturbabis eos.

Emitte manū tuam de alto eripe me & libera me de aq̃s multis: & de manu filiorum alienorum.

Quorū os locutū est vanitatē: & dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticū nouū cāntabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutē regib⁹ qui redemisti dauid seruum tuū / de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum quor os locutū est vanitatem & dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorū filii sicut nouelle plantationes: in iuuētute sua.

Filie eorum cōpositę: circumornatę vt similitudo templi.

Promptuaria eor plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorū ferose abundantes i egressibus suis: boues eorum crasse.

Nō est ruina maceriē: neq̃ trāsit⁹ neq̃ clamor in plateis eorum.

Beatū dixerunt populū cui hec sunt: beat⁹ populus cui⁹ dñs deus eius.

Gloria pri. Benedictus dñs deus meus.

Psalm⁹ 144

Exaltabo te deus meus rex & benedicam nomini tuo in seculum: & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in seculum: et in seculum seculi.

Magn⁹ dñs & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non est finis.

Generatio & generatio laudabit opa tua: & potentiam tuam pronunciabunt.

Magnificentiā / glorie sanctitatis tue loquētur: & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribiliū tuor dicent: & magnitudinem tuam narrabunt

Memoriā abūdātie suā

ultatis tue eructabūt: et iustitia tua exultabunt.
Miserator ⁊ misericors dominus: patiēs ⁊ multum misericors.
Suauis dñs vniuersis: ⁊miserationes eius sup omnia opera eius.
Confiteantur tibi dñe oīa opa tua: ⁊ sancti tui benedicant tibi.
Gloriā regni tui dicēt: ⁊ potētiam tuā loquētur.
Ut notā faciāt filiis hominū potētiā tuā: ⁊ gloriam magnificētie regni tui.
Regnum tuū regnū omniū seculorum: ⁊ dñatio tua in omni generatione ⁊ generationem.
Fidelis dñs in omnib⁹ vbis suis: ⁊ sanctus in omnibus operibus suis
Alleuat dñs oēs q̄ corruūt: ⁊ erigit oēs elisos.
Oculi oīm in te sperant dñe: ⁊ tu das escam illis in tempore opportuno.
Aperis tu manū tuā: ⁊ imples omne animal benedictione.
Iustus dñs in oīb⁹ vijs suis: ⁊ sanctus in oībus operibus suis.
Prope est dñs oībus inuocātibus eū: oībus inuocātibus eū in veritate
Voluntatem timentiū se faciet ⁊ deprecationē eorū exaudiet: ⁊ saluos faciet eos.
Custodit dñs omnes diligentes se: ⁊ omnes peccatores disperdet.
Laudationē dñi loquetur os meū ⁊ bñdicat oīs caro nomini sctō eius in seculū: ⁊ in seculū seculi.
Glia patri. ℟. In eternū ⁊ in seculum seculi. ℣. r. ℣.

Lauda aia mea dñm 145.
laudabo dñm i vita mea: psallam deo meo q̄ diu fuero.
Nolite cōfidere i principibus: in filijs hominū i quibus non est salus.
Exibit spirit⁹ ei⁹ ⁊ reuertetur in terrā suam: in illa die peribūt omnes cogitationes eorum.
Beatus cuius deus iacob adiutor ei⁹ / spes ei⁹ in dño deo ipsius qui fecit celū ⁊ terram: mare ⁊ omnia que in eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum facit iudiciū iniuriā patientibus: dat escā esurientibus.
Dñs soluit cōpeditos: dñs illuminat cecos.
Dñs erigit elisos: dñs

diligit iustos.
Dñs custodit aduenas pupillū t viduā suscipiet t vias pctōrū disperdet
Regnabit dñs in secula de9 tu9 sion: in generatione t generationem.
Gloria. ā. Laudabo deū meum in vita mea. ps.

146. Laudate dñm qm bonus est psalm9: deo nostro sit iocunda decora laudatio.
Edificans hierusalem dominus: dispersiones israelis congregabit.
Qui sanat9 contritos corde t alligat cōtritiones eor.
Qui numerat multitudinem stellar: t omnibus eis nomina vocat.
Magn9 dñs noster t magna virt9 ei9: et sapientie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dñs: humilians aūt pctōres vsq ad terram.
Preconfitemini dño in cōfessione: psallite deo nostro in cithara.
Qui operit celū nubib9 et parat terre pluuiam.
Qui producit in montibus fenum: t herbā seruituti hominum.
Qui dat iumētis escam ipsor9m: t pullis corui9 rum inuocantibus eum.
Nō in fortitudine equi voluntatē habebit: nec in tybijs viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitū est dño super timentes eum: t in eis qui sperant super mia eius. Gl'ia. ān. Deo nr̄o iocunda sit laudatio. ps.

147. Lauda hierl'm dñm: lauda deū tuū sion.
Qm confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquiū suum terre: velociter currit sermo eius.
Qui dat niuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suā sicut buccellas: ante faciē frigoris ei9 qs sustinebit
Emittet verbū suū t liquefaciet ea: flabit spiritus eius t fluent aque.
Qui annunciat verbū suū iacob: iustitias et iudicia sua israel.
Nō fecit taliter omni nationi: t iudicia sua nō manifestauit eis. Gl'ia. ān. Lauda hierusalē dñm.

Ch̄r. ad Corinthios. i.

BEnedictus deꝰ ⁊ pater dñi nr̄i iesu christi pater misericordiarū ⁊ deꝰ totiꝰ consolationis: qui consolat nos in oī tribulatiōe nostra. Deo gr̄as. Hoc ch̄. dr̄ in sab. ad ves. a Dñe ne i ira. vsq; ad. lxx. ⁊ a Deus oim. vsq; ad aduē. dñi: qr̄ de do. agit. Hic seqns hyꝰ. dicit ad ves. in sabbato a Dñe ne i ira. vsq; ad. xl. qr̄ de dñica agitur. hyꝰ.

DEus creator omniū polique rector vestiēs diem decoro lumine/ noctem soporis gratia.

Artꝰ solutos vt ḡes redd dat laboris vsui: mēteſq; fessas alleuet / luctusq; soluat anxios.

Grates peracto tā die ⁊ noctis exortu preces: votis reos vt adiuues hymnum canentes solumꝰ.

Te cordis ima ꝯcinant te vox canora concrepet te diligat castus amor/ te mens adoret sobria.

Vt cum profundo clauserit/ diem caligo noctium: fides tenebras nesciat/ ⁊ nox fidei luceat.

Dormire mētē ne sinas dormire culpa nouerit: castos fides refrigerās/ somni vapore temperet.

Cruta sensu imbrico/ te cordis alta somniet: ne hostis incidi dolo/ pauor quietos suscitet.

Christū rogemus ⁊ patrē/ christi patrisq; spm̄: vnum potēs per omnia foue precantes trinitas. Amē. ℣. Vespertina oratio ascēdat ad te domine ℟m. Et descendat super nos mia tua. Sequens hyꝰ dr̄ i sabbato ad ves. a Deꝰ oim. vsq; ad aduen. qn de dnica agitur. hyꝰ.

QUe beata trinitas et principalis vnitas: iā sol recedit igneus infunde lumen cordibꝰ. Te mane laudū carmine te deprecemur vesperi: te nostra supplex gl'ia p cūcta laudet secula.

Deo pr̄i sit gl'a eiusq; soli filio: cū spiritu paracly to/ ⁊ nūc ⁊ imperpetuū. Amē. ℣. Vespertina ora Et dr̄ i. vt decet. Cāticū.

MAgnificat : anima mea dominum. Luce i.c.

Et exultauit spiritꝰ meꝰ in deo saluatori meo.

Quia respexit hūilitatē ancille sue: ecce enī ex hoc beatam me dicēt oēs ge-

erationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: ⁊ sanctū nomen eius.

Et mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timētibus eum.

Fecit potentiam in bꝛachio suo: dispersit superbos mente coꝛdis sui.

Deposuit potētes de sede ⁊ exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes.

Suscepit israel puerum suum: recoꝛdat⁹ mie sue.

Sicut locut⁹ est ad ꝓfes nostros: abꝛahā ⁊ semini eius in secula. Glꝛia.

¶ Ad complet. dicto Pater noster. ⁊ Aue maria.

Incipiat sacerdos Cō uerte nos deus salutaꝛ⁊ noster. ℟. Et auerte iꝛā tuam a nobis.

Deus in adiutoꝛiū meum intende.

Dñe ad adiuuandū me festina. Glꝛia patri. ꝑs

4. Complet. ꝑmū.

Cum inuocarem exaudiuit me deus iustitie mee: i tribulatiōe dilatasti mihi.

Miserere mei: ⁊ exaudi oꝛationem meam.

Filij hoim vsq̄quo gꝛaui coꝛde: vt q̄d diligitis vanitatē ⁊ queritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificauit dñs sanctū suū: dñs exaudiet me cū clamauero ad eum.

Iꝛascimini ⁊ nolite peccare. que dicitis in coꝛdibus vestris: ⁊ in cubilib⁹ vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitie ⁊ sperate in dño multi dicūt quis ostendit nobis bona.

Signatū est sup nos lumen vult⁹ tui dñe: dedisti letitiam in coꝛde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam ⁊ requiescam.

Quoniā tu domine singulariter in spe: constituisti me. Glꝛia patri. ꝑs

In te domine speraui non cōfundar in eternum: in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurē tuā accelera vt eruas me.

Esto michi in deū ꝓtectoꝛē: ⁊ in domū refugij

vt saluum me facias.
Q Nā fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuū deduces me et enutries me.
Q duces me de laqo quē abscōderūt michi: qm tu es protector meus.
In manꝰ tuas dñe cōmēdo spīm meū: redēisti me dñe deꝰ veritatis. Gloria.

90. QUi habitat in adiutorio altissimi: in ꝓtectione dei celi cōmorabit.
Dicet dño susceptor meus es tu: et refugiū meū deus meꝰ sperabo in eū.
Quoniam ipe liberauit me de laqueo venantiū: et a verbo aspero.
Scapulis suis obūbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis.
Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno.
A sagitta volāte in die/ a negocio ꝑambulāte in tenebris: ab incursu ⁊ demonio meridiano.
Cadēt a latere tuo mille/ ⁊ decē milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Verūtamen oculis tuis cōsiderabis: et retributionem peccatorū videbis.

Quoniā tu es dñe spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
Nō accedet ad te malū et flagellū nō appropinquabit tabernaculo tuo.
Quia angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in omnibus vijs tuis.
In manibꝰ portabūt te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidē et basiliscū ambulabis: ⁊ conculcabis leonē et draconem.
Quia in me speauit liberabo eū: ꝓtegā eum quia cognouit nomen meum.
Clamauit ad me et ego exaudiā eū / cū ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.
Longitudine dierū replebo eū: ⁊ ostendā illi salutare meum.

Psalmus.

133. ECce nūc bñdicite dominū: oēs serui dñi.
Qui statis in domo dñi in atrijs domus dei nri.
In noctibꝰ extollite manus vestras in scta: ⁊ benedicite dominum.
Bñdicat te dñs ex sion: qui fecit celū ⁊ terram.
Gloria. Miserere mihi dñe: ⁊ exaudi oronē meā.

Dec prędicta an. Si sup

hos pos ꝙ totū aduē. et a crastino octa. epi. vsq; ad. xi. ⁊ a dñica in passione vsq; ad cenā dñi: et a crastino ſcē trinit. vsq; ad aduentū dñi: niſi in feſ. et in oct. beate marie: ⁊ in feſtis reliquis ꝙ: et omniū ſanctoꝝ. Capm

Nunc dimittis ſeruū tuum dñe: ſcd̄m verbum tuum in pace.

Quia viderūt oculi mei ſalutare tuum.

Quod paraſti: ante faciem omniū populoꝝ.

Lumen ad reuelationē gētiū: et gl'iaz plebis tue iſrl'. Gl'ia. ℟. Ueni dñe viſitare nos i pace: vt letemur coꝝā te coꝝde pfecto. Kyrie el'. ⁊c. Sequi tur ꝓces. Hoc ꝙpiet. non mutat in aduē. niſi i feſ. duꝑ. infra aduē. ꝙtingē. tūc em̄ mutat hy⁹. ſolūmodo: et ꝑ hy⁹. Saluatoꝝ. ℟. et niſi in ꝙme. b. ma. cū infra aduē. celeb. fuerit tūc tm̄ in fine hym. dicit Gl'ia tibi dñe q̄ na. ℣. In vigi. nati. do. ad ꝙpl. ſup ꝑſ. ℟. Eſtote parati ſil'es hoīb⁹ expectantib⁹ dñm ſuū qñ reuertat a nuptiis. ꝓ. Cū iuo. ⁊ ceci ꝑi cōfuerit. Cp̄. Tu in no. Hy⁹.

Saluator mūdi dñe: qui nos ſaluaſti hodie: in hac nocte nos ꝓtege: ⁊ ſalua omni tēpoꝝe.

Adeſto nūc propitius: et parce ſupplicātib⁹: tu dele noſtra crimia: tu tenebras illumina.

De mentē ſomn⁹ opprimat: nec hoſtis nos ſurripiat: nec vllis caro petimus: cōmaculet ſordib⁹

De reformatoꝝ ſenſuū:

Hlef. 14. b.

Lōpl 2. Luce 12. c.

ꝙ. 16.

votis precamur coridiū: vt puri castis mentibus surgamus a cubilibus. ℣. Deo patri sit gl'ia / eiusq; soli filio: cū spū paraclito / ℟ nūc ℟ in ꝑpetuū. Amē. ℣ Custodi nos do. Hic hy⁹. 9ri ad ꝯple. quo ꝯidie vsq; ad octa. epi. et in ipsis octa. et in oībus festis duꝫ. ab oct'. epi. vsq; ad ꝑmā do. xl. Et in oībus festis duꝫ. a pēthe. vsq; ad vigi. nati. dñi. Dicit etiā in vigi. pēthe. ℟ ꝑ ꝙ⁹ ebdo. scdz in. v. ℟ in vl. fer. ℟ sab. Et quotidie per oct'. ℟ in oc. assūpt'. ℟ nat. brē marie: dedicationis eccl'ie: siue de octa. fit seruitiū: siue de aliq̄ sctō ix. lec. Et per octa. corporis xp̄i: vbi fit cū regie chori. ān. Vigilate oēs ℟ orate / nescitis enī qñ tēpus sit: vigilate ergo nescitis enī qñ dñs veniet: sero / an media nocte / an gallicātu: an mane: ne cū venerit repēte / inueniat vos dormientes. ℣. Nūc di. Preces tē. q̄ ad ꝯple. pertinēt / expleant. ℂ In die nati. do. ad cōple. sup ꝓs. ān. Nat⁹ est nobis hodie saluator q̄ est xp̄s dns i ciuitate dauid. ꝓs. Cū inuo. Cp̄. Tu in nob. hy⁹. Saluator. ℣. Custodi nos. ān. Alla: verbuz caro factū est alla: ℟ habitauit in nobis alla alla. ꝓs. Nunc di. Preces tē. vt s. Hoc cōple non mutat vsq; ad circūcisionē. ān. vero sup Nunc di. dr vsq; ad vigi. epiph. ℂ In die circumcisionis do. ad cōple. ā. Nato dño angelox chori canebāt dicentes: sal⁹ deo nro sedenti super thronū ℟ agno. ꝓs Cū inuo. Cp̄. Tu in nob. hy⁹ Saluator. ℣ Custodi. ā Alla: ẏbū caro. ꝓs. Nūc di. Preces tē. q̄ ad cōple. pertinent / expleant. Hoc ꝯple. nō mutat vsq; ad vig. epi ℂ In vigi. epi. ad ꝯple. sup ꝓs ān. Lux de luce apparuisti xp̄e: cui magi munera offerunt alla alla alla. ꝓs. Cū inuo. Cp̄. Tu in nob. hy⁹. Saluator. ℣. Custodi. ān. Alla: oēs de saba venient alla: aurū ℟ thus deferentes alla alla. ꝓs. Nunc dimittis. Hoc cōpletoriū non mutat per totam octa. ℂ In crastino epi. ad cōple. ān. Vlserere. ꝓs. Cū inuo. Cp̄. Tu in nobis. hy⁹. Te lu-

Mar. ij. d.

Cōpl' ij.

Joā. i. d.

Cōpl' 4.

Cōpl' 5.

Esaie 60. b

Cōpl' 6.

cis.℣. Custodi nos.Ān. Salua nos dñe vigilantes:custodi nos dormiētes : vt vigilem⁹ cū xp̄o/ et requiescam⁹ in pace.ps. Hūc dimit.vrs. Preces tc.que ad cōpleto. pertinent/cxpleant. Hoc completo.dr a crastino octa. epi. vsq; ad.xl. Et a crastino sctē trinit. vsq; ad aduē.dñi:nisi festū.dup. et p̄ocl.visitat.assump. et natiuit.beate marie:et dedicationis ecclie:et nisi in cōmemo.btē marie.

Cōpl' 7. ℭ Dñica prima.xl.ad cōpleto.sup̄ pos ā. Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe:dedisti letitiam in corde meo.ps. Cōtinuo.cp̄. Tu i no.Cleric⁹ ℟. In pace.Chor⁹ ꝓsequit in idipm. Dormiā et requiescā. Cleric⁹ ℣. Si dedero ꝓ. xxi. sōnū oculis meis:et palpebris meis dormitationē.Chor⁹. Dormiā.Cle. ℣. Gl'ia p̄ri et filio et spū i sctō.Chor⁹. In pa.hy⁹.

O Christe q̄ lux es et dies/noctis tēbras detegis: lucisq; lumē crederis/lumē btm predicās. Precamur sctē dñe/defende nos i hac nocte:sit nobis in te requies/quietam noctem tribue. Ne grauis sōn⁹ irruat/nec hostis nos surripiat nec caro illi consentiens nos tibi reos statuat. Oculi somnum capiāt/cor ad te semp vigilet:dextera tua ꝓtegat/famulos qui te diligunt. Defensor nr̄ aspice/insidiantes reprime: guberna tuos famulos/quos sanguine mercatus es. Memēto nr̄i dñe/in gratui isto corpore:q̄ es defēsor aīe/adesto nobis dñe. Deo p̄ri sit gl'ia / eiusq; soli filio: cū spū paraclito/et nūc et in perpetuū. Amē.℣. Custodi nos ā. Cū videris nudū opi eū et carnē tuā ne desperes: tūc erūpet q̄si mane lumen tuū:et gl'ia dñi colliget te.ps. Hūc dimittis Hec predicta ān. videlz Signatū est ℟. In pace.℟. hy⁹. Xp̄e q̄ lux dicatur q̄tidie ad cōple. vsq; ad passionē dñi de q̄cūq; fit seruitū ān. Vo sup Hūc dimi. p. xv. dies. ℭ Dñica iii.xl.ad ꝓple. ān Signatū est ℟. Cū inuo.cp̄. Tu in no. ℟. In pace. hy⁹. Xp̄e qui.℣. Custodi. ps. Hūc di. Media vita in

Esaie 58.c.

Cōpl' 9.

Cōpl' 8.

morte ſum⁹:quē q̄rimus adiutorē niſi te dñe/ q̄ ꝓ peccatis nr̄is iuſte iraſceris Sctē de⁹ Scē fortis Scē t miſericors ſaluator/ amare morti ne tradas nos. ℣. Ne ꝓiicias nos i tpe ſenectutis:cum defecerit virtus nr̄a ne derelinq̄s nos dñe. Sctē de⁹. ℣. Ad li claudē aures tuas ad p̄ces nr̄as. Sctē fortis. ℣. Qui cognoſcis occulta cordis parce peccatis noſtris. Sācte et miſericors ſaluator amare morti ne tradas nos. Hec ān. dr ſuper pſal. Nūc dimit. p xv. dies. ℣. vero non dñr niſi in ſab. t in dñicis: et in feſ. ix. kc. In feſ. dupl. adv:rūq̄ cōple. in ſuperiori gradu dicant:loco nec ſitu mutato. Dñica in paſſione ad ꝟſple. Ān. Miſerere. ℟. Cū inuo. cō. Tu in no. Cleric⁹ ℟. In manus tuas Chorus, pſeq̄t dñe Commēdo ſpm̄ meū Cleric⁹ ℣. Redemiſti me dñe de⁹ veritatis. Chorus Commēdo. Nō dr. Gl'ia. ſed reinciplt cleric⁹ In manus tuas. Hymnus.

Cōpl' 9.

Ultor dei memento te fontis t lauachri rorē ſubiiſſe ſanctum/ te chryſmate innouatum.

Hac cum vocāte ſomno caſtū petis cubile: frontem locumq̄ cordis/ crucis figura ſignet.

Crur pellit oē crimen/ fugiūt crucē tenebre: tali dicata ſigno/ mens fluctuare neſcit.

Procul o procul vagātum/ portēta ſomniorū: ꝓcul eſto peruicaci/ preſtigiator aſtu.

O tortuoſe ſerpens/ qui mille per meādros: fraudeſq̄ flexuoſas/ agitas quieta corda.

Diſcede xp̄s hic eſt xp̄s hic eſt liqueſce: ſignū q̄s ipſe noſti/ damnat tuam cateruam.

Corpus licet fatiſcens taceat/ recliue paululū: chriſtum tamen ſub ipſo meditabitur ſopore.

Gloria eterno p̄ri: t xp̄o vero regi: paraclitoq̄ ſancto/ t nūc t in perpetuū Amē. ℣. Cuſtodi nos. ℟. Nūc dimit. Ān. O rex glorioſe inter ſctōs tuos / q̄ ſemp es laudabilis/ t tñ ineffabilis: tu i nobis es dñe: t nomen ſctū tuum inuocatū eſt ſup nos/ ne derelinq̄s nos de⁹ nr̄: vt in die iudicij nos colloca

Hier. 14. b.

re digneris Inter sctōs t electos tuos Rex bñdicte. ℣. Rex bñdicte tuos per, pspera dirige seruos Inter. Et dr vsq; ad finē ān. Altus ℣. Ut tergant miseras pia per ieiunia culpas. Rex bñ. Alt⁹ ℣. Atq; colāt pure solennia mystica pasche. Int' sanctos et electos tuos rex bñdicte. vsq; ad finē ān. Hoc ?ple. dr quotidie vsq; ad cenam do. sup ro dicto modo de q̄cūq; fuerit tū. Excep. q̄ in fe. non dñr ℣. post psal. Nūc dr.

Cōpl' 10. ¶ Fer. v. in cena dñi: ad cōple. in primis inchoet ab executore officij ān. Xp̄s fact⁹ est. sine nota. ℣. Cū inuo. In te do. spe. Ecce nūc. Nūc dim. sine Gl'ia. Post ps. dr tota ā. Xp̄s fact⁹ est pro nobis obediens vsq; ad mortē mortē aūt crucis. Deide dicat sacer. Dñs vobiscū Et cum spū tuo. Oratio.

RESpice q̄s dñe super hāc familiā tuā pro qua dñs nr ihesus xp̄s nō dubitauit manib⁹ tradi nocentiū: t crucis subire tormentū. q̄ terminet sic: Qui tecū vi. ?t. Dñs vobiscū. Et cū spiritu tuo. Benedicamus dño. Deo gr̄as. ¶ Fer. vi. in die ps Cōpl' II. rasceues ad ?ple. incipiat sacer. ān. sine nota Xp̄s factus est. Et interi fiat genuflexio in choro. ān. ?t. cla fiāt sicut in die cene: sine Dñs vob. et sine Oremus. Et post ps. t ā. dr Pater nr. et Aue ms. et ps. Miserere. sine Gl'ia pri. cum ps̄tra. Et finiat ?ple. sacer. dicēte oronē Respice q̄s do. sine Dñs vo. et sine Orem⁹. et sine Qui te. t sine Bñdicam⁹ et sic ?pleat. ¶ Sab. sctō Cōpl' II. in vigi. pasc. pulsatis cāpanis duobus signis duplicit vel triplr incipiat sacer. De⁹ in adiu. Gl'ia patri. ?t. more solito sine Cōuerte nos. ān. incipiat in supiori grad. Alla alla alla alla. ps. Cū inuo. In te dñe. Ecce nūc dñ. Nūc dimit. Et dñr hi ps predicti sub vna voce nullum psal. exaltādo: q̄d etiā obseruet q̄tidie vsq; ad oc. pas. ad cōpl'. Finitis ps cum Gl'ia. tota dr ā. Deinde dicitur Dñs vobiscum. t Oremus. Oratio.

SPiritum nobis domine tue charitatis infunde: vt quos sacra-

mentis paschalibus satiasti: tua facias pietate cōcordes. Per dominū. in vni. eiusdē. cum Dñs vobiscum. et Benedicamus dño. sine alla ab executore officij. Et sciēdū est quod hec oratio dicit quotidie ad cōpleto. vsq; ad octa. pasche. ℭ In die pasche ad cōplet. Deus in adiutoriū. ān. ℣. sicut in sabbatis. Repetita ān. post psal. statim incipiat a cantore ℟. Hec dies quam fecit dñs exultemus ⁊ letemur in ea sine neumate. Deinde dicat sacerd. ℣. In resurrectione tua xp̄e. Celi ⁊ terra letentur alla. Dñs vobiscum. Oremꝰ. Oratio. Spiritū nobis. cum Dominus vobiscū. ⁊ Benedicamus dño. sine alla. Hoc eodem modo dr cōpletoriuz per totā ebdo. vsq; ad sabbatū. ℭ Dñica in octa. pasche ad cōpletoriū Conuerte nos. et Deus in adiutoriuz. ān. Alla alla alla alla. ℣. Cū inuocarē. In te dñe spe. Qui habitat. Ecce nunc cap. Tu in nobis. ℣ꝰ.

IEsu saluator seculi/ verbū patris altissimi: lux lucis inuisibilis/ custos tuorum peruigil ℣ Tu fabricator olim/ discretor atq; temporū: fessa labore corpora: noctq; quiete recrea. ℣ Ut dum graui in corpore: breuem manemꝰ tpe: sic caro nostra dormiat/ vt mens in christo vigilet. ℣ Te deprecamur supplices/ vt nos ab hoste liberes. ne valeat seducere/ tuo redēptos sanguine. Quesumus auctor olim in hoc paschali gaudio: ab oi mortis ipetu/ tuū defende populum. Gl'ia tibi dñe/ q̄ surrexisti a mortuis: cum p̄re ⁊ sctō spū/ in sempitna secula. Amen. ℣. Custodi nos. ān. Alla: resurrexit dñs alla: sicut dixit vobis alla alla. ℣. Nūc dimit. Preces ⁊c. q̄ ad cōpletoriū pertinēt/ expleātur. Hoc cōpletoriū non mutat vsq; ad ascēs. do. de quocunq; fit seruitiū: nisi q̄n dr de ctā maria: tūc cum dr in fine hym. Quesumꝰ auctor. cū ℣. Gl'ia tibi do. q̄ na. Ita tñ q; ān. sup hos dr vsq; ad fest. s. tri. ℭ In vigil. ascē. dñi ad cōplet. super hos ps. Mat. 26. c. Cōpl 15.

ꝓ in octa. paſche. Cp̄m. Tu in nobis. Hymnus.

IEſu nr̄a redemptio/ amor et deſiderium: deus creator omniū/ homo in fine temporum.

Que te vicit clementia/ vt ferres nr̄a crimīa: crudelē mortem patiens/ vt nos a morte tolleres.

Inferni clauſtra penetrans/ tuos captiuos redimēs: victor triumpho nobili/ ad dexteram patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas: vt mala nr̄a ſuperes: parcēdo et voti cōpotes/ nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto nr̄m gaudiū/ q̄ es futurus premium: ſit noſtra in te gl'ia/ per cuncta ſemper ſecula.

Gl'ia tibi dñe/ qui ſcandis ſupra ſidera: cū p̄re et ſctō ſpū in ſempiterna ſcl'a. Amen. ℣. Cuſtodi nos. ān. All'a: aſcendens xp̄s in altū all'a: captiuā duxit captiuitatē all'a al leluia. ℟. Nūc di. Hoc eo dē modo ꝙ ꝓle. q̄ die vſq; ad pēthe. de q̄ cum q̄ ſit ſerui. niſi q̄n ꝙ de cōmēo. dē ma. tūc eſt poſt ℣ Tu eſto. ꝙ ℣ Gl'ia tibi dñe q̄ na. Cl In vig. pē the. ad ꝓle. ā. All'a. illi. vr̄ō in octa. paſ. Cap Tu in no. hy⁹. Saluator. ℣. Cuſtodi. ān. All'a ſpiritꝰ paraclitus all'a: docebit nos oīa all'a all'a. ℟. Nūc dimittis. Preces tē. q̄ ad cōple. pertinēt/ expleant Cl In die pēth. ad cōple. ā. All'a q̄ vr̄ō. ℟ſ. Cū in uo. cp̄. Tu in no. Hac die et trib⁹ dieb⁹ ſeq̄nt⁹/ ꝑ hymno ꝙ iſta ſequentia

Cōpl 16.

Cōpl 17.

ALma chorus domini/ nunc pangat nomina ſummi.

Meſſias/ ſother/ emmanuel/ ſabaoth/ adonai.

Est vnigenitus/ via/ vita/ manus/ homouſion.

Principium/ primogenitus/ ſapientia/ virtus.

Alpha/ caput/ finiſq; ſimul vocitatur: et eſt oo

Hons/ et origo boni paraclitus: ac mediator.

Agn⁹/ ouis/ vitul⁹/ ſerpēs/ aries/ leo/ vermis.

Os/ vbū/ ſplendor/ ſol/ gloria/ lux/ et imago.

Janis/ flos/ viris/ mōs ianua/ petra/ lapiſq;.

Angel⁹/ et ſpōſ⁹/ paſtor q;/ prophet a/ ſacerdos.

Athanatos/ kyrios theos/ panthou/ crathon/ et iſus.

Saluificet nos.
Hit cui ſecla.
Per oia dora. Amē. ℣.
Cuſtodi nos. Reliqs vo
dieb⁹ &z hy⁹. Saluator.
ān Alla:ſpūs paraclit⁹.
ps. Nunc dimit. ℟. ℂ In
Cōpl' feſto ſctē trini. ad cōple.
18. ān Miſerere. ps. Cū in-
uocarem. Cap. Tu in no
bis. hy⁹. Saluator. ℣⁹.
Cuſtodi nos. ān. Lucem
tuam dñe nobis concede
vt deſtitutis corꝺiū tene
bris / peruenire poſſim⁹
ad lumen qꝺ eſt chriſt⁹.
ps. Nūc dimit. Hoc ypn.
&z oibus duꝑ. feſ. ab hac
die vſqꝫ ad aduentū dñi.
Et ab oct. epiph. vſqꝫ ad
do. p̄mā. xl. niſi in feſ. ⁊ p
octa. btē marie: ⁊ in feſt.
reliqaꝝ: ⁊ oim ſctōꝝ. Di-
ceſ etiā in feſ. ⁊ in oct. de
dicationis eccl'ie/de quo
cūqꝫ fit ſeruit. ſi extra ad
uen. ⁊ xl. ⁊ rps paſc. etie.
Et ſi per eſtatē cōtig. pel
alias qñ oct. cū reg. cho-
ri hre poteſt. ſicut habet
in eodē feſ. ℂ In feſ. reli-
Cōpl' quiaꝝ ⁊ oim ſctōꝝ. ad cō
19. plet. ſuper pos ān Sā-
ctoꝝ p cib⁹ cunctoꝝ red-
de ſalutē corporis ⁊ ani
me rpe tuis famulis. ps.
Cū inuocarē. Cap. Tu in
nobis. hy⁹. Saluator. ℣.
Cuſtodi nos. ān. Lucem
tuam. ps. Nūc dimittis.
ℂ In puri. btē marie ad Cōpl'
cōplet. ſup pos ā. Virgo 20.
verbo concepit: virgo per
mānſit: virgo peperit regez
oim regū. ps. Cū inuoca.
Cap. Tu in nob. hy⁹ Sal-
uator. ℣ Cuſtodi. ā. Glo
rificamus. ps. Nunc di.
ℂ In viſitatione ⁊ aſſūp- Cōpl'
tione eiuſdē: ad cōplet. 21.
ſup pſal. ān Scta maria
virgo intercede pro toto
mūdo qꝝ genuiſti regem
orbis. ps. Cū inuo. cp̄m.
Tu in no. hy⁹ Saluator
℣ Cuſtodi. ā. Glificam⁹
ps. Nūc dim. ℂ In nati. Cōpl'
eiuſ. ad cōple. ſup p. ān 22.
Bta mr et innupta virgo
gloſa: regina mūdi inc-
cede p nobis ad dñm. p.
Cū iuo. cp̄. Tu i no. hy⁹.
Saluator. ℣ Cuſto di. ā.
Glificam⁹ te dei genitrix
qꝝ ex te nat⁹ eſt xp̄s: ſal-
ua omnes qui te glorifi-
cant. ps. Nunc dimittis.
Kyrie eleiſō. iſ. Xpe
eleiſō. iſ. Kyrie el.
iſ. Predicta ā. videlicet
Glorificamus, &z in oib⁹
feſ. ⁊ per octa. btē marie
Et in p̄mēo. eiuſdē p to-
tū annū niſi in aduentu

et l annūciatione: ꝛ i pe
pasc. ¶ Sequūtur ꝑces.
Pater nr̄. Aue maria.
Ꝛ ne nos. Sed libera.
In pace in idipm. Dor-
miam ꝛ requiescam.
Credo in deum.
Carnis resurrectionē.
Et vitam eternam amen
Benedicamus patrē et
filium cum sctō spiritu.
Laudemus et superexal
temus eum in secula.
Dani. 3.c. Benedict⁹ es dñe in fir-
mamento celi. Et lauda-
bilis ꝛ gl'iosus et super-
exaltatus in secula.
Benedicat et custodiat
nos oīps ꝛ misericors do
min⁹. Amen. Confiteor
misereatur. et Absolu-
tionē. tam ad ꝑmā q̄ ad
cōple. per totū annū q̄n
Confiteor. ōr. Et ōr ꝑtim
im/vt vix audiat a cho-
ro: hoc modo respiciens
ad altare. Cōfiteor deo/
btē marie/oībus sanctis
Uertens se ad chorum/
et vobis: peccaui nimis
cogitatione/locutione/ꝛ
opere: mea culpa. Respi
ciens ad altare. Precor
sanctā mariā/ oēs sctōs
dei. Respiciēs ad chorū.
Et vos orare ꝓ me. Cho
rus respōdeat ad eū con
uersus. Misereat. Con-
ea primo ad altare ꝙuer-
sus. Cōfiteor. Deinde ad
sacerd̄. conuersus vt pri
us sacer. se habuit. Deīn
dicat sacerd̄. ad chorum.
Misereat vr̄i oīps de⁹: et
dimittat vobis oīa pcā
vr̄a: liberet vos ab omni
malo: conseruet ꝛ confir
met in bono: et ad vitam
perducat eternā. Amen.
Absolutionē et remissio
nem o īm peccatoꝝ vr̄oꝝ
spatium vere penitētie/
emendationē vite: gra-
tiā ꝛ consolationē sancti
spiritus: tribuat vobis
omnipotēs ꝛ misericors
dominus. Amen.
Deus tu cōuersus viui ꝑ. 84.
ficab; nos. Et plebs tua
letabitur in te.
Ostende nobis dñe mi- Ibid.
sericordiā tuam. Et salu
tare tuū da nobis.
Dignare domine nocte
ista. Sine peccato nos
custodire.
Miserere nostri domīe. ꝑo.
Miserere nostri. 122.
Fiat mia tua dñe super ꝑo. 32
nos. Quemadmodū spe
rauimus in te.
Dñe deus vtutū cōuer ꝑ. 79
te nos. Et ostende faciez
tuam ꝛ salui erimus.

Dñe exaudi oronē meā Et clamor me⁹ ad te ve. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremꝰ. Ve pces predicte dñr su predicto modo per totū annū ad ꝙple. tā in festis duꝑ. q̄ simꝑ. etiā sine regimine chō. Et in fe. nisi a cena do. vsq; ad oc. pascha tñ q̄ in oibus fe. p ad xen. t a **Dñe ne in ira.** vsq; ad cenā do. et a **Deus olim.** vsq; ad aduē. do. qñ de fe. agit. Post ỽ. **Fiat mia** ꝛ. statim sequitur

Exaudi dñe vocē meaz qua clamaui ad te. Miserere mei t exaudi me Sequat̄ ps. Misere. tot⁹ p. ꝛ cū **Glia** ℟ **Sicut erat.** sine nota. Et tūc ora fiāt in pstra. ab inceptione **Kyrie el'.** vsq; post oy. et **Confiteor.** t **Misereat** ℟ **Absolutionem.** ita tamē q̄ immediate post psal. erigat se sacer. sotius sic di-

ỽ.43 Et **surge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum.**

ỽ.79 Dñe deus virtutū conuerte nos. Et ostende faciē tuā t salui erimus.

Dñe exaudi orationem meam. Et clamor meus.

Dñs vo. Et cū. Oremꝰ.

Illumina q̄s dñe de⁹ tenebras nr̄as: t totius noctis insidias: tu a nobis repelle propitius. Per do. in vni. eius. Dñs vo. Bñdicamus do. Nec ora pdicta cū cp. t ỽ. **Custodi nos.** dicant̄ ad completo. per totū annū nisi a cena do. vsq; ad octa. pasche. ¶ Omni die p annum post cōple. de die: et post matu. de die/ ꝓter q̄ in duꝑ. fes. et per oct. corporis xp̄i: t visitationis: assumptionis: t nativitatis btē marie: t dedicat. eccl'ie: t nois ihesu: et i die aiar̄: t in vigi. nati. dñi: et abhinc vsq; ad inceptionem histo. **Dñe ne in ira** et a. iiij. fes. ante pasc. vsq; ad inceptionem histo. **Deus olim.** dicit̄ pro pace eccl'ie: cum genuflexione sine nota isde. Psalmꝰ

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. 122.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille i manib⁹ dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nr̄m/ donec misereatur nostri.

Miserere nr̄i dñe mise-

rere nr̄i: q̄ multū repleti sumus despectione.

Quia multū repleta est aīa nostra: opprobrium abundātib⁹ et despectio superbis. Gl'ia. Finito ꝓ sequit Kyrie el'. Xp̄e el' Kyrie eleisō. Pater nr̄ Deide dicat sacer. executor officij in audiētia sine nota. Ne nos. Sz.

ꝑ.43 Exurge domie adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomen tuum.

ꝑ.79 Dñe deus virtutū conuerte nos. Et ostēde faciem tuam et salui erimus Dñe exaudi. Et clamor Dñs vob. Et cum. Dñs

Ecclesie tue dñe ꝓces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹ et erroribus vniuersis/ secura tibi seruiat libertate: et pacē tuā nostris concede tēporibus. ꝑ xp̄m. His dictis/ surgat sacer⁹. et oēs clerici a ꝓstratione osculantes formulas. ℂ Psalmi penitētiales. Contra iram. ꝑs.

6. Domine ne in furore tuo arguas me neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei dñe quoniam infirm⁹ sum: sana me dñe quoniā cōturbata sunt ossa mea.

Et aīa mea turbata est valde: sz tu dñe vsq;quo.

Conuertere dñe ⁊ eripe aīam meā: saluū me fac ꝓpter miam tuam.

Quoniā non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gēitu meo lauabo per singulas noctes lectū meum: lachrymis meis stratuz meum rigabo.

Turbatus est a furore oculi⁹ me⁹: inueteraui inter oēs inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationē meā: dñs orationem meā suscepit.

Erubescāt ⁊ cōturbentur vehementer oēs inimici mei: conuertātur et erubescant valde velociter. Gl'ia patri. ℂ Contra superbiam. Psalm⁹.

31. Beati quorū remisse sunt iniquitates: et quor⁹ tecta sunt peccata

Beatus vir cui non imputauit dñs pctm̃: nec ẽ in spiritu eius dolus.

Quoniã tacui inueterauerũt ossa mea: dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est sup me manꝰ tua: conuersus sum in erũna mea dum configit spina.

Delictũ meũ cognitũ tibi feci: et iniustitiã meam non abscondi.

Dixi cõfitebor aduersũ me iniustitiã meã domino: et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te oĩs scũs: in tpe opportuno

Verumtm̃ in diluuio aq̃rum multarũ: ad eũ non approximabunt.

Tu es refugiũ meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.

Intellectũ tibi dabo et instruã te in via hac qua gradieris: firmabo sup te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus nõ est intellectus.

In chamo et freno maxillas eor cõstringe: qui nõ approximãt ad te.

Multa flagella pctõris: sperantẽ autẽ in dño misericordia circundabit.

Letamini in dño et exultate iusti: et gl'iamini oẽs recti corde. Gl'ia patri.

Contra gulã. Psalmꝰ

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me 37.

Quoniam sagitte tue infixe sũt michi: et confirmasti sup me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: nõ est pax ossibꝰ meis: a facie peccatorũ meorum.

Quoniam iniq̃tates mee supergresse sunt caput meũ: et sicut onus graue grauate sunt super me.

Putruerũt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.

Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finem tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lũbi mei ipleti sũt illusionibus: et nõ est sanitas in carne mea.

Afflictꝰ sum et humiliatus sũ nimis: rugiebã a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est

absconditus.

Cor meum conturbatū est: dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum / et ipsum non est mecum.

Amici mei et proximi mei: aduersuz me appropinquauerūt z steterūt.

Et qui iuxta me erāt de longe steterunt: et vim faciebant qui querebāt animam meam.

Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanq̄z surdus non audiebam: z sicut mutus non aperiēs os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te dñe speraui: tu exaudies me domine deus meus.

Quia dixi nequando supergaudeāt michi inimici mei. z dum cōmouentur pedes mei super me magna locuti sunt.

Qñ ego in flagella paratus sū: z dolor meꝰ in conspectu meo semper.

Qñ iniquitatē meā annunciabo: et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autē mei viuūt et cōfirmati sunt sup me et multiplicati sūt q̄ oderunt me inique.

Qui retribuūt mala pro bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.

Intende in adiutoriuz meum: domine deus salutis mee.

Alia. ¶ Contra luxuriā. ps.

Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. ¶ Contra auaritiā. ps. 101.

Domine exaudi orationem meam: z clamor meus ad te veniat.

Nō auertas faciem tuam a me: in quacūq̄z die tribulor inclina ad me aurem tuam.

In quacunq̄z die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fenū et aruit cor meum: quia oblitꝰ sum comedere pa-

nem meum.

A voce gemitꝰ mei: adhesit os meū carni mee.

Similis factus sum pelicano solitudinis: factꝰ sū sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et qui laudabant me aduersuz me iurabant.

Quia cinerem tanq̄ panē māducabā: et potum meū cum fletu miscebā.

A facie ire indignationis tue: quia eleuans allisisti me.

Dies mei sicut vmbra declinauerunt: et ego sicut fenum aruī.

Tu aūt dñe in eternum permanes: ⁊ memoriale tuum in generatione et generationem.

Tu exurgens dñe misereberis sion: quia tēpus miserendi eius quia venit tempus.

Quōniam placuerunt seruis tuis lapides eiꝰ: et terre eius miserebuntur.

Et timebūt gentes nomen tuum dñe: ⁊ oēs reges terre gloriam tuam

Quia edificauit dñs sīō et videbitur in gl̄ia sua.

Respexit in orationem humilium: ⁊ non sprevit precem eorum.

Scribant hec in generatione altera: ⁊ ppl's q̄ creabitur laudabit dñm.

Quia p̄spexit de excelso sancto suo: dñs de celo in terrā aspexit.

Ut audiret gemitꝰ compeditorū: vt solueret filios interemptorum.

Ut annuncient in sion nomen dñi: ⁊ laudē eius in hierusalem.

In conueniendo populos in vnum: et reges vt seruiant domino.

Respondit ei in via virtutis sue: paucitatē dierū meorum nuncia michi.

Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: i generatione ⁊ generationē anni tui.

Initio tu dñe terrā fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.

Ipsi peribūt tu aūt permanes: ⁊ oēs sicut vestimentū veterascent.

Et sicut opertoriū mutabis eos et mutabunt: tu autem idem ipse es: ⁊ anni tui non deficient.

Hūi seruoꝝ tuoꝝ habitabūt: ⁊ semē eoꝝ in seculum dirigeſ. ℌ Ia. ¶ Contra inimicū. ps. Deprofundis. regē vt supra. ¶ Contra accidiam. ps.

142. DOmine exaudi oīonē meā auribꝰ percipe obſecrationē meam in ꝟitate tua exaudi me in tua iuſtitia

Et nō intres in iudiciū cū ſeruo tuo: qz nō iuſtificabiť in conſpectu tuo omnis viuens.

Q ⁊ pſecutꝰ eſt inimicꝰ aīam meā: humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſcl'i: ⁊ anxiatus eſt ſup me ſpiritus meus: in me turbatum eſt coꝛ meum.

Memoꝛ fui dierum antiquoꝝ meditatus ſum in omnibus operibus tuis in factis manuū tuaruz meditabar.

Expandi manus meas ad te: anīa mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velociť exaudi me dñe defecit ſpiritus meus.

Non auertas faciē tuā a me: ⁊ ſimilis ero deſcēdentibus in lacum.

Auditam fac michi miſericordiā tuam: qz in te ſperaui.

Notā fac michi viā in q̄ ambulem: quia ad te leuaui animā meam.

Eripe me de inimicꝭ meis dñe ad te cōfugi: doce me facere voluntatē tuā quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonꝰ deducet me in terrā rectaz propter nomen tuum domine viuificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatiōe animam meam: ⁊ in miā tua diſperdes omnes inimicos meos.

Et perdes oēs q̄ tribulant animā meā: qm̄ ego ſeruus tuus ſum.

ℌ Ia. An. Ne reminiſcaris dñe delictꝫ nr̄a vel parentum nr̄oꝝ: neqz vindictam ſumas de pctis nr̄is. Tob. 3.a. ¶ Vt vlterius q̄ dicit in choꝛo. Parce domine parce populo tuo/ quē redemiſti p̄cioſo ſanguine tuo: ne in eternum iraſcaris nobis: ⁊ ne des hereditatē tuā in perditionē: ne in eternum obliuiſcaꝛꝭ nobꝭ. ¶ Hoc dic̄ q̄ omni feꝛ. die p totā. xl. vel letania ſicut in. ij. feꝛ. verſꝰ ad ordinē martyꝝ.

Propicius esto. vsq; ad finem. Et quicquid sacerdos dicit de letania chorus idē repetat plene et integre vsq; p̄olationē.

Ut pacem nobis dones. Tūc respōdeat chorus.

Te rogamus audi nos. Item: et sic de singulis vsq; ad Fili dei: te rogamus audi nos. Tunc rideat chor⁹ idē: et sic de singulis vsq; ad Kyrie eleison Xp̄e eleison. Kyrie eleisō

¶ Feria secūda. Letania

Kyrie eleison. Christe eleison. Christe audi nos.

Pater de celis deus. Miserere nobis.

Fili redemptor mundi de⁹: Miserere nobis.

Spiritus sancte deus: Miserere nobis.

Sancta trinitas vnus deus: Miserere nobis.

Sancta maria. Ora pro nobis.

Sancta dei genitrix. or.

Sctā virgo virginū. or

Sancte michael. or

Sancte gabriel. or

Sancte raphael. or

Omnes sancti angeli et archāgeli dei. Orate pro nobis.

Oēs scti btōrū spirituū ordines. Orate pro no.

Sctē iohēs baptista. or

Oēs scti p̄fiarche et p̄phete. Orate pro nobis.

Sancte petre. or

Sancte paule. or

Sancte andrea. or

Sancte iohannes. or

Sancte iacobe. or

Sancte thoma. or

Sancte philippe. or

Sancte iacobe. or

Sancte mathee or

Sācte bartholomee. or

Sancte simon. or

Sancte thadee. or.

Sancte mathia or

Sancte barnaba or

Sancte marce or

Sancte luca. or

Oēs scti apli et euāgeliste. Orate pro nobis.

Oēs scti discipuli dñi et innocētes: Orate p nob.

Ubicūq; dicat in singulis letanijs. ¶ Feria secūda in quadragesima.

Sancte stephane. or

Sancte line. or

Sancte clete or

Sancte clemens. or

Sancte fabiane. or

Sancte sebastiane. or

Sancte cosma. or

Sancte damiane. or

Sancte prime or

Sancte feliciane. or

Sancte dionysi cū sociis tuis: Ora pro nobis.
Sancte victor cū sociis tuis: Ora pro nobis.
Oēs sancti martyres. orate
Sancte silueſter or
Sancte leo or
Sancte hieronyme or
Sancte auguſtine. or
Sancte iſidore. or
Sancte iuliane. or
Sancte gildarde. or
Sancte medarde. or
Sancte albine. or
Sancte euſebi. or
Sancte ſyluthine. or
Sancte birine. or
Oēs sancti confeſſores orate.
Omnes ſancti monachi et heremite. Orate p no.
Sancta maria magdalene: Ora pro nobis.
Sancta maria egyptiaca: Ora pro nobis.
Sancta margareta. or
Sancta ſcholaſtica. or
Sancta petronilla. or
Sancta genouefa. or
Sancta prayedis or
Sancta ſotheris or
Sancta priſca. or
Sancta tecla. or
Sancta affra or
Sancta editha or
Omnes ſancte virgines: Orate pro nobis.
Oēs ſancti. orate pro nob.

Propicius eſto: Parce nobis domine.
Ab omni malo: Libera nos domine.
Ab inſidijs diaboli. Libera nos domine.
A damnatione perpetua. Libera nos domine
Ab imminentibus peccatorum noſtrorū periculis. Libera nos domie
Ab infeſtationibus demonum. Libera nos dñe
A ſpiritu fornicatiōis. Libera nos domine.
Ab appetitu inanis glorie. Libera nos domine.
Ab omni immundicia mentis et corporis. Libera nos domine.
Ab ira et odio et omni mala voluntate. Libera nos.
Ab imūdis cogitationibus. Libera nos dñe.
A cecitate cordis. Lib.
A fulgure et tempeſtate. Libera nos domine.
A ſubitanea et improuiſa morte. Libera nos do.
Per myſteriū ſancte incarnationis tue. Libera.
Per natiuitatē tuā. lib.
Per ſanctā circūciſionē tuā. Libera nos dñe.
Per baptiſmū tuū. lib.
Per ieiuniū tuū. Libe.
Per crucem et paſſionē

tuam. Libera nos dñe.
Per pretiosam mortē tuam. Libera nos dñe.
Per gl'iosaz resurrectionem tuā. Libera nos do.
Per admirabilē ascēsionē tuam: libera nos dñe.
Per gratiam sancti spiritus paracliti. Libera.
In hora mortis succurre nobis domine.
In die iudicij. libe. nos.
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones Te rogamus audi nos.
Ut misericordia et pietas tua nos custodiat. t.
Ut ecclesiam tuam regere t defensare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut dōnū apostolicū et omnes gradus ecclesie: in sancta religione cōseruare digneris. Te roga.
Ut epos t abbates nr̄os in sctā religione cōseruare digneris. Te rogam⁹.
Ut regi nostro t principibus nostris pacē t veram concordiam atq; victoriam donare digneris Te rogamus audi nos.
Ut cōgregationes oīm sctōr̄ in tuo seruitio conseruare digneris. Te ro.
Ut cūctū ppl'm christia nū pretioso sangule tuo redemptum conseruare digneris. te roga.
Ut oīb⁹ bñfactoribus nostris sempiterna bōa retribuas. te roga.
Ut aias nr̄as t parentū nr̄oz ab eterna dānatione eripias. te roga.
Ut fructus terre dare t conseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut oculos misericordie tue super nos reducere digneris. Te rogamus.
Ut obsequiū seruitutis nostre rationabile facias. Te roga.
Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas Te rogamus.
Ut miserias pauperum t captiuorū intueri: t releuare digneris. Te rog.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiē eternā dones. te rogamus.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi.
Fili dei. Te rogam⁹ audi nos.
Agn⁹ dei qui tollis pcta mūdi: exaudi nos dñe.
Agn⁹ dei qui tollis pcta mūdi: parce nobis dñe.
Agn⁹ dei q tollis pcta mūdi: miserere nobis.

Kyrie eleison. Xpe eleison. Kyrie eleison. Pat' nr. Et ne nos. Sed liba.

℣. Ostende nobis dñe misericordiā tuā. Et salutare tuum da nobis.

℣. Et veniat sup nos mia tua dñe. Salutare tuum scdm eloquium tuum.

℣. Peccauimus cū patribus nostris. Iniuste egimus iniqtatē fecimus.

℣. Dñe nō scdm pctā nra facias nobis. Neqz secū dū iniquitates nostras retribuas nobis.

Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induant iustitiam/ t sancti tui exultent.

Pro fratribus t sororibus nīris. Saluos fac seruos tuos t ācillas tuas deus me9 sperātes in te.

Pro cūcto populo xpiano. Saluū fac ppl'm tuū dñe: et bñdic hereditati tue. et rege eos et extolle illos vsqz in eternum.

℣. Domine fiat pax in virtute tua. Et abūdantia i turribus tuis.

Anime famulox famularūqz tuarū requiescāt in pace. Amen.

Domine exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum: Et cū spiritu tuo. Oremus.

Deus cui pprium est misereri semper et parcere suscipe deprecationem nostrā: vt quos delictorum catena constringit: miseratio tue pietatis absoluat. Per christum dominum nostrum. Amen. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus: prętende super famulos tuos pontifices t super cunctas congregatiōes illis ꝓmissas spiritū gratie salutaris: t vt in veritate tibi ꝓplaceāt perpetuū eis rorē tue benedictionis infunde. Oratio.

Deus qui charitatis dona per gratiam sancti spiritus tuorum cordibus fidelium infundis: da famulis t famulabus tuis fratribus et sororibus nostris, p quibus tuā deprecamur clementiā salutem mentis t corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sūt tota dilectione perficiant. Oratio

Deus a quo sanctā

desideria recta consilia ꝛ iusta sunt opera: da seruis tuis illã quã mũdus dare nõ potest pacem: vt et corda nostra mandatis tuis dedita: et hostiũ sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Oratio

INeffabilẽ misericordiã tuã nobis q̃s domine clementer ostende: vt simul nos ꝛ a peccatꝫ omnibus exuas: et a penis quas pro his meremur benignus eripias.

HIdelium deus omnium conditor ꝛ redemptor/animabus omnium fidelium defunctorum/remissionem cũctorum tribue peccatorum vt indulgentiam quam semper optauerunt piis supplicationibus consequantur. Oratio.

PIetate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omniũ delictorum: ꝛ intercedente beata ꝛ gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria cum omnib⁹ sanctis nos famulos tuos/ et omnem populum catholicum in omni sanctitate custodi: omnesq; cõsanguinitate ac familiaritate/vel cõfessione nobis iunctos / seu omnes christianos a vicijs purga/ virtutibus illustra/ pacem ꝛ salutem nobis tribue: hostes visibiles ꝛ inuisibiles remoue/ pestem repelle/inimicis nostris charitatem largire ꝛ omnibus fidelibus viuis/ac defunctis i terra viuentium: vitam ꝛ requiem eternam concede Per eundem christum dominũ nostrum. Amẽ.

¶ Feria.iij. i quadragesima ordo martyrum.ꝛ.

Sancte thoma or.
Sancte sixte or
Sancte corneli. or
Sancte cypriane or
Sancte iohannes. or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre. or
Sancte vite. or
Sancte modeste or
Sancte adriane. or
Sancte nigasi cũ socijs tuis. Ora pro nobis
Sancte eustachi cum socijs tuis. Ora pro nobis
Omnes sancti martyres Orate pro nobis.
Sancte gregorii. or.
Sancte augustine. or.

Sancte ambrosi. or
Sancte remigi or
Sancte donatiane or
Sancte eligi. or
Sancte audomare or
Sancte sulpici. or
Sancte paterne or
Sancte patrici. or
Sancte dūstane or
Sancte grimbalde or
O ēs scti ꝓfessores. orē
O ēs sancti monachi et heremite: orate pro nob⁹
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta columba or
Sancta christina. or
Sancta eulalia. or
Sancta eufemia. or
Sancta eugenia or
Sancta gertrudis. or
Sancta ragenfledis. or
Sancta batūdis. or
Sancta anastasia or
Sancta etheldreda. or
O ēs sctē virgines. orē
O ēs scti. Orate ꝓ nob⁹
Propicius esto. Parce
¶ Feria quarta in xl.
Sancte laurenti or
Sancte tyburti or
Sancte valeriane or
Sancte prothe. or
Sancte hiacincte. or
Sancte abdon. or
Sancte sennes. or
Sancte timothee. or
Sancte apollinari or
Sancte saturnine or
Sancte maurici cum sociis tuis. Ora pro nobis
Sancte gereon cū sociis tuis. Ora pro nobis.
O ēs scti martyres. orē
Sancte hilari or
Sancte martine. or
Sancte brici. or
Sancte amande or
Sancte vedaste. or
Sancte germane or
Sancte ausberte or
Sancte vulfranne or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine. or
Sancte taurine or
Sancte cuthberte or
O ēs scti ꝓfessores. orē
O ēs sancti monachi et heremite. Orate pro nob⁹
Sancta agatha. or
Sancta susanna. or
Sancta brigida or
Sancta barbara. or
Sancta marina or
Sancta martina or
Sancta felicula. or
Sancta iulita. or
Sancta sapientia or
Sancta fides. or
Sancta spes. or
Sancta charitas or
O ēs sctē virgines. orē
O ēs scti. Orate ꝓ nob⁹
Propicius esto [illegible]

¶ Feria quinta in .xl.
Sancte vincenti or
Sancte geruasi. or
Sancte protasi or
Sancte timothee or
Sancte simphoriane or
Sancte felicissime or
Sancte agapite. or
Sancte albane. or
Sancte gorgoni. or
Sancte achillee or
Sancte ipolite cū socijs tuis. Ora pro nobis.
Sctē luciane cū so. t. or
O ēs scti martyres. orē
Sancte nicolae. or
Sancte audoene or
Sancte romane or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson. or
Sancte placide. or
Sancte columbane. or.
Sancte antoni or
Sancte machari or
Sancte richarde or
Sancte ethelvvolde. or
O ēs scti pfessores. orē
O ēs scti monachi ⁊ heremite. orate pro nobis.
Sancta cecilia or
Sancta fides or
Sancta austreberta. or
Sancta emerētiana or
Sancta potentiana. or
Sancta opportuna. or
Sancta sophia. or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta crescentia or
Sancta vvalburgis. or
Sancta ermenildis. or
O ēs sctē virgines. orē
O ēs scti. orate p nobis
Propicius esto. par. nr. tē.
¶ Feria sexta in .xl.
Sancte quintine or
Sancte christofore or
Sancte lamberte. or
Sancte georgi. or
Sancte marcelle or
Sancte theodore or
Sancte valentine. or
Sancte grisogone or
Sancte felix. or
Sancte audacte or
Sctē bonifaci cū s. t. or
Sctē kyliane cū s. t. or
O ēs scti martyres. orē
Sancte benedicte or
Sancte maure. or
Sancte maiole or
Sancte egidi. or
Sācte vvādregisille. or
Sancte vvolmare or
Sancte philiberte or
Sancte bertine. or
Sancte vvinnoce. or
Sancte iudoce or
Sancte petroce or
Sancte botulphe or
O ēs scti pfessores. orē
O ēs scti monachi ⁊ heremite. orate pro nobis.

Sancta lucia. or
Sancta katherina. or
Sancta sabina. or
Sancta iustina. or.
Sancta eufraxia or
Sancta fausta or
Sancta monegũdis. or
Sancta aldegundis. or
Sancta radegundis. or
Sancta pientia. or
Sancta benigna or
Sancta vvalburgis. or
Omnes sanctevirgines
Oiate pro nobis.
Omnes sancti orꝫ.
Propicius esto. Parce
nobis domine.
Sabbõ in ãdragesima
Sancte calixte or
Sancte vibane. or
Sancte magne. or.
Sancte menna or
Sancte ruphe or
Sancte valeri. or
Sancte processe. or
Sancte martiniane. or.
Sancte marce. or.
Sancte marcelliane. or
Sctẽ gordiane cũ so. or
Sancte pãcraci cum so-
cijs tuis. Oia ꝑ no.
Oẽs scti martyres. orꝫ
Sancte aldelme or
Sancte aniane. or.
Sancte eurci. or.
Sancte basili or
Sancte maurilli. or
Sancte germane or
Sancte ausberte or
Sancte mammerte. or.
Sãcte vvillibrorde. or.
Sancte leonarde. or
Sancte athanasi or
Sancte osvvalde or
Omnes sancti confesso
res Oiate pro nobis
Omnes sancti monachi
et heremite. orꝫ
Sancta agnes. or.
Sancta benedicta or
Sancta martha or.
Sancta helena. or.
Sancta euprepia or
Sancta candida or
Sancta basilissa or
Sancta balbina. or
Sancta visula. or.
Sancta victoria or
Sancta corona. or.
Sancta serburgis. or.
Omnes sanctevirgines
Oiate pro nobis.
Omnes sancti. Oiate ꝑ.
Propicius esto: Parce
nobis dñe. rℓ.

¶ Finit psalterium
ad vsum Sarum.

¶ In vigilijs mortuorũ
ad vesperas. ãn. Place-
bo domino in regione vi ℣ 114
uoꝝ. ps. Dilexi. vltimus
vꝰ. huius ps. i. Placebo.
non psallatur sed statim
loco ãn. canatur sequ-

119 vsum Verū. ān. Heu me qz incolat⁹ me⁹ ꝓlongatus est. ℣. Ad do. cū tri.
120 ān. Dñs custodit te ab oī malo: custodiat aiam tuā dñs. ℣. Leuaui. ℟. Si iuiqtates obseruaueris dñe dñe qs sustinebit. ℣
137 De ꝓfūd. ℟. Opa manuū tuarū dñe: ne despicias. ℣ Cōfitebor. ℣. Ab porta inferi. ān. Audiui vocē de celo dicētē: bti mortui q in dño moriūt. ℣. Mgr. Kyrie eleison. Xpe eleisō Kyrie eleisou. Pater nr. et Aue maria. Deinde ad ne ꝓnūciatione. Et ne nos. dicat ℣. Lauda aia Finito ℣o. dicat executor offi. ℣. Requiem eternā. ℟. Et lux. Ab porta iferi. Credo vide. In cra. Do. vo. Et cū. Pro corpe pñti cuiuscunq fuerit dicit ista oro tā ad Placebo q ad Dirige. Oratio maior

DEus cui ꝓpriū est misereri semp z parcere te supplices deꝑcamur pro aia famuli tui/ vel famule tue quam hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eam in man⁹ inimici: nec obliuiscaris i finem: sed iubeas illam ab angelis sanctis suscipi: atq; ad regionem viuox perduci et quia in te sperauit et credidit sanctorum tuorum mereatur societate letari. Per. In die tricēnali pro qcūq fuerit dicit ista oratio ad Placebo.

DEus cui proprium est misereri semp et parcere propiciare anime famuli tui. vel famule tue z omnia eius peccata dimitte: vt mortis vinculis absolut⁹ vel absoluta trāsire mereatur ad vitā. In anniuersa. de quocūq fuerit dicit ista oratio ad Placebo.

DEus indulgentiarū dñe: da anime famuli tui vel famule tue: cui⁹ āniuersarium depositionis diem ꝑmemoramus refrigerii sedem: quietis beatitudinē luminis claritatē. ¶ Pro episcopis defunctis dicit ista oratio ad Placebo. Oratio.

DEus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali feciſti dignitate censeri presta quesum⁹: vt quorum vicem ad horam gerebant in terris: eorū ꝑpetuo consortio letentur

in cellis. ℭ Pro fratrib⁹ ⁊ sororibus dicitur ista oratio ad Placebo. Oño

DEus venie largitor et humane salutis auctor: ꝙs clemẽtiam tuam: vt nostrarum cõgregationum fratres ⁊ sorores ꝙ et hoc seculo trãsierunt: intercedente beata maria semp virgie/ ⁊ beato michaele archangelo cum oĩbus sanctis: ad ꝑpetue beatitudinis consortium peruenire concedas. Oratio generalis ad Placebo. Oratio.

FIdelium deus oĩm conditor ⁊ redemptor aiabus oĩm fideliũ defunctorũ remissionem cunctor⁊ tribue pctõrum vt indulgentiã quã semper optauerũt piis supplicationibus consequãtur. Qui cũ deo patre in spiritu sancto viuis ⁊ regnas de⁹. p oĩa. Nõ dicatur Dñs vo. neq; Reqescant in pace qñ imediate sequitur Dirige. ℭ Ad mat. Ant. Dirige dñe de⁹ me⁹ in conspectu tuo viã meã. ℘s. Uerba. Ant. Conuertere dñe ⁊ eripe aiam meã qñ nõ est i morte ꝙ mẽor fit tui. ℘s. Dñe ne in furore. Ant. Neqñ rapiat vt leo aiam meam dum nõ est qui redimat neq; qui saluum faciat. ℘. 7
℘s. Dñe deus me⁹. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eorũ. Pater noster. Et ne nos. Nõ dicatur Jube do. Lectio.

PArce michi dñe: nichil enim sunt dies mei. Quid est homo q magnificas eũ: aut quid apponis erga eũ cor tuum. Uisitas eũ diluculo: ⁊ subito ꝓbas illũ. Usq; quo nõ parcis michi: nec dimittis me vt glutiã saliuam meam. Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoim? Quare posuisti me contrariũ tibi: et factus sum michimetipsi grauis? Cur non tollis peccatũ meũ: ⁊ quare nõ aufers iniquitatẽ meã? Ecce nũc in puluere dormio: et si mane me ꝙsieris nõ subsistã. Nõ dicat Tu ãt. ℟. Credo, ꝙ redẽptor me⁹ viuit ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et i carne mea videbo deũ saluatorẽ meũ. ℣. Quẽ visur⁹ sũ ego ipse et nõ ali⁹: ⁊ oculi mei ꝓspecturi sũt. Et in car. &c. Job 7. d. Job. 19. d.

Job 7.a

Edet aiam meã vi-
te mee: dimittã ad-
uersum me eloquiũ meũ
Loquar in amaritudine
anime mee: dicã deo. No-
li me condemnare. Indi-
ca michi cur me ita iudi-
ces. Nunquid bonum ti
bi videtur si calũnieris
t opprimas me: op⁹ ma-
nuũ tuarũ: t consiliũ im
piorum adiuues? Nun-
qd oculi carnei tibi sunt:
aut sicut videt homo et
tu vides. Nunquid sicut
dies hominis dies tui: et
anni tui sicut hũana sũt
tẽpora: Ut q̃ras iniq̃ta-
tẽ meã: t pctm̃ meũ scru-
teris: t scias q̃ nichil im
piũ fecerim: cũ sit nemo
q̃ de manu tua possit eru
ere. ℟. Qui lazar resusci
tasti a monumento fetí-
dũ: Tu eis dñe dona re-
quiem t locum indulgẽ-
tie. ℣. Qui venturꝰ es iu
dicare viuos t mortuos
t scl̃m per ignẽ. Tu-

Joã. 11.f.

Job. 10.b.

Manus tue fecerunt
me: t plasmauerũt
me totũ in circuitu: t sic
repẽte p̃cipitas me. Me-
mẽto q̃so q̃ sicut lutũ fe-
ceris me: t in puluerẽ re
duces me. Nonne sicut
lac mulsisti me: t sicut ca
seũ me coagulasti? Pel-
le t carnibus vestisti me
ossibus t neruis compe-
gisti me. Vitam t miseri
cordiam tribuisti michi:
t visitatio tua custodiuit
spiritũ meũ. ℟. Domine
q̃n veneris iudicare ter-
ram vbi me abscõdam a
vultu ire tue. Q. Ꝛ peccaui
nimis in vita mea. ℣.
Commissa mea paueſco
t ante te erubesco: dum
veneꝛ iudicare noli me
condemnare. Q. Ꝛ. ℭ Sci-
endum est q̃ q̃n corpus
adest p̃s cuiuscũq; fue
rit t in ãniuersariis ep̃o
rũ tm̃ repetat̃ in. vi. t. ix.
℟. In. ij. nocturn. In lo-
co pascue ibi me colloca-
uit. ℣. Dñs regit me. ℟.
Delicta iuuentutis mee:
t ignorantias meas ne
memineris dñe. ℣. Ad
te dñe leua. ãn. Credo vi-
dere bona dñi in terra vi
uentiũ. ℣. Dñs illu. ℟.
In mẽoria eterna erit iu
st⁹. ℟. Ab auditiõe. ℣.

p. 22.

p. 24.

p. 26.

Quantas habeo ini
quitates et peccata
scelera mea atq; delicta
ostẽde mihi. Cur faciem
tuã abscõdis: t arbitra-
ris me inimicũ tuũ? Con
tra foliũ q̃ vento rapit

Job 13. d.

ostendis potentiã tuã: ꝛ stipulã siccã ꝓsequeris. Scribis enim ꝯra me amaritudies: ꝛ cõsumere me vis ꝓtis adolescentie mee. ℣. Posuisti in nervo pedẽ meũ et obseruasti omnes semitas meas ꝛ vestigia pedũ meorum ꝯsiderasti. Q. Qui quasi putredo cõsumendus sum: ꝛ quasi vestimentum qđ comedit a tinea. ℟. Heu michi dñe qꝛ peccaui nimis in vita mea: quid faciã miser vbi fugiam nisi ad te deus meus miserere mei. Dũ veneris in nouissimo die. ℣. Alia mea turbata est valde: sed tu dñe succurre ei. Dũ. ℟. v.

Job 14. HOmo natꝰ de mulie-re: breui viuẽs tempore: repletur multis miseriis. Q. Qui q̃si flos egreditur ꝛ cõteritꝛ ꝛ fugit velut vmbra: ꝛ nunq̃ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiusce modi apire oculos tuos: ꝛ adducere eum tecum in iudiciũ. Q. Quis potest facere mundũ de immũdo ꝯceptum semine: Nonne tu qui solus es: Breues dies hominis sunt numerus mensium eius apud te est. Constituisti terminos eius: qui preteriri nõ poterũt. Recede ergo paululum ab eo: vt quiescat donec optata veniat: ꝛ sicut mercenarij dies eius. ℟. Ne recorderis peccata mea domine: Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dirige dñe deꝰ meus in conspectu tuo viam meã Dum veneris. Lectio. vi

QUis michi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me: ꝛ abscõdas me: donec pertranseat furor tuus: ꝛ cõstituas michi tempus in quo recorderꝭ mei: Putas ne mor tuus hõ rursum viuat: Cunctis diebus quibus nunc milito: expecto donec veniat ĩmutatio mea Uocabis me: ꝛ ego respõdebo tibi. Operi manuũ tuarum porriges dexterã. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. ℟. Dñe secundum actũ meum noli me iudicare nichil dignum in cõspectu tuo egi. Ideo deꝓcor maiestatem tuam vt tu deꝰ deleas iniquitatem meã. ℣. Amplius laua me do Job 14.

mine ab iniustitia mea: & a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui Ideo. In. iii. nocturn. An.

39. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandum me respice. Ps. Expectans expe. An. Sana dñe animam meam quia

40 peccaui tibi. Ps. Beatus qui intelligit. An. Sitiuit

41 anima mea ad deum fontem viuum quādo veniā & apparebo ante faciem dñi. Ps. Quemadmodū. ℣. Requiem. Lectio. vij.

Job 7. SPiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabuntur: & solū michi supersit sepulchrum Non peccaui: & in amaritudinibus morabitur oculus meus. Libera me domine: & pone me iuxta te et cuiusuis manus pugnet cōtra me. Dies mei transierūt/cogitationes mee dissipate sunt: torquentes cor meum Noctē verterunt in diem: & rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernus domus mea est: & in tenebris strauī lectulum meum. Putredini dixi. Pater meus es: mater mea: & soror mea vermibus. Vbi est ergo nunc prestolatio mea et patiēntia mea: tu es domine deus meus. ℟. Peccantē me quotidie et non penitentem timor mortis cōturbat me. Quia in iferno nulla est redemptio: miserere mei deus & salua me. ℣. Deus in nomine tuo saluum me fac dñe: et in virtute tua libera me. Quia in in. Ic. vij. Po. 53

QUis mihi det vt scribantur sermones mei? Quis michi det vt exarentur in libro stillo ferreo: aut plūbi lamina vel celte sculpantur in silice? Scio enim quod redemptor meus vuit: & in nouissimo die de terra surrecturus sum: Et rursum circundabor pelle mea: & in carne mea videbo deum saluatorem meum. Quem visurus sum Job 19.

ego ipse: & oculi mei ꝯspecturi sunt: & non alius. Reposita ē hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiē eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis.

Joā. ii. f. ℣. Qui lazarū resuscitasti a monumento feridū tu eis domine dona requiem. Et lux per. ℣.

Job. 10. d. QUare de vulua edu xisti me: qui vtinā ꝯsumptus essem: ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem de vtero translatus ad tumulum Nunquid non paucitas dierum meorum finiet breui? Dimitte me vt plāgam paululum dolorem meum: anteꝙ vadam / & non reuertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligie. Terram miserie & tenebrarū vbi vmbra mortis & nullus ordo: sed semp̄ternus horror inhabitat. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda: Quando celi mouendi sunt & terra, Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dies illa dies ire calamitatꝭ et miserie dies magna & amara valde. Quā celi. ℣. Quid ergo miserrimus / quid dicam vel quid faciam / dū nil boni perferam / ante tantum iudicem. Dū ve. ℣. Nūc christe te petim⁹ miserere quesum⁹ qui venisti redimere perditos / noli dānare redemptos. Dū vēn. Deinde repetat ℟. Libera me dñe. Quo ꝓtoris sinū obseruet quā doctus dicit hoc ℟. Libera. In omni. ih̄. & vi. feria per annum quādo fiunt vigilie mortuor cū ix. ꝓphis & .ih̄. lec. tm: tunc erit. ih̄. ℟. Libera me do ꝓ 106
mine de viis inferni: Qui portas ereas cōfregisti: & visitasti infernum & dedisti eis lumē vt viderēt te qui erāt in penis tenebrarum. ℣. Clamantes & dicentes aduenisti redēptor noster. Qui por. &c. Nō repetat hoc ℟. Antrelaud. ℣. Requiescant in pace. Amē. In loco. An. exultabūt dño ossa hu ꝓ. 50.
miliata. ℣. Miserere. In. exaudi dñe orationē meam: ad te omnis caro veniet. ꝓ. Te decet. ℣. Me suscepit dextera tua dñe. ꝓ. Deus deus. ℣. Ab porta inferi erue dñe aiam meā. ꝓ. Ego dixi. ℣. Dis

soph. i. d.

spūs laudet dñm. ℟. Laudate do. ℣. Requiē eter. ām. Ego sum resurrectio t vita q̄ credit in me etiā si mortuus fuerit viuet: t ois qui viuit t credit i me nō morietꝫ in eternū. ℟s Benedictus. Kyrie eleison. Xpe eleison. Kyrie eleison. Pr nr. Sine p̄ncl catione Et ne nos. Deinde dicat ps Exaltabo. Quo finito dicat Requiem et A porta inferi. Erue dne. Credo videre bona dñi. In terra viuentium. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Oremus. ℭ Pro corpore p̄sti ad laus. dī hec oro. De cui p. maior. In anniuersarijs. v. dñr oro nes. Deus cui p. minor. In trigintalibus quibusq̄ dñr orationes. Oratio.

OMnipotēs sempiterne deꝰ cui nunq̄ sine spe mle supplicat propiciare ale famuli tui: vel famule tue: vt qui. vel q̄ de hac vita in tui nois confessione decessit/ ferēdū tuoꝝ numero facias aggregari. Pro eōis defunctis ad laudes. Oratio.

DEus cuiꝰ mle nō est numerus: suscipe p alabus famulorū tuorū pontificum preces nr̄as t lucis eis letitieq̄ regionem in sanctorum tuoꝝ societate ꝓcede. Pro fratribus et sororibus ad laudes. Oratio.

INclina dne aurem tuā ad p̄ces nr̄as q̄bus mīam tuā supplices deprecamur: vt alas famulorū famularūq̄ tuarū/ q̄s de hoc seculo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione cōstituas/ et sanctorum tuorum iubeas esse ꝓsortes. Per xp̄m. Oremꝰ. Deide dicat oro pro familiaribus priuatim ad placitum: quibus dictis sequitur oratio generalis in audientia.

ANimabus quesumus domie omniū fidelium defunctorū oratio proficiat supplicantium: vt eas a peccatis omnibus exuas: t tue redemptionis facias esse participes. Qui cum deo patre t spiritu sancto viuis t regnas ꝛc.

ℭ Explicunt vigilie mortuorum.

¶In natali vni⁹ apoſtoli ſiue euangeliſte: vel plurimoꝝ apoſtoloꝝ paſchalis tēporis: videlicet ab octauis paſche vſq; ad pentecoſten. In parte hyemali ad ōmas veſperas ſup pos ſcf. ā.

Ux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis et eternitatis tēporum alleluia. mior ꝓlix. cp. ad vtraſq; veſ. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias horas dicuntur ꝓpria ſi habeātur ſinaurem dñr de cōi apoſtoloꝝ reliqui temporis. ℟. Landi di facti ſunt nazarei ei⁹ alleluia: ſplendorem deo dederunt alleluia. Et ſicut lac coagulati ſunt alleluia alleluia. ℣. In omnem terram exiuit ſon⁹ eoꝝ ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Et. Gl'ia patri. Alleluia. Hymn⁹.

Chriſtes erāt apoſtoli/de nece ſui domini: quē pena mortis crudeli/ſerui dānarā: ipſi. Quesumus auctor oīm in hoc paſchali gaudio: ab omni mortis impetu/ tuum defende populum

Gloria tibi domine/ qui ſurrexiſti a mortuis: cū patre ⁊ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amē. Per octauas aſcenſiōis dñi: ⁊ deiceps vſq; ad pēthecoſtē dicunt hi duo ℣. in fine iſtius hymni.

Tu eſto noſtrū gaudiū qui es futur⁹ ꝓmium: ſit noſtra in te gloria/ p cuncta ſemper ſecula.

Gloria tibi domine/ qui ſcandis ſupra ſydera: cū patre ⁊ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amē. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. Joā. 20.c. ℟. Viſo domino alleluia ℣n. Filie hieruſalem venite ⁊ videte martyrem cum corona qua coronauit eum dominus in die ſolennitatis et letitie alleluia alleluia. ℣s. Magſt. ¶Scienduꝫ eſt q̄ hec ān. Filie hieruſalem. ⁊ ſcm. Filie hieruſalem. dicunt in paſchali tēpore: tam ſi feſ. vnius martyris q̄ plurimoꝝ martyrū. ⁊ tā in feſtis vnius confeſſoris q̄ plurimoꝝ ꝯfeſſoꝝ ⁊ ſemper cum his verbis Filie hieruſalem venite ⁊ videte martyrem. quia hoc dic. martyrem. pertinet ad chriſti paſſum

ꝓ.18

Oro ꝓpria / vel de cōi re liqui tpis. Cōplē pas. nō mutat. Ad matu. In uj. Exultēt in dño scti. Alla ps. Uenite. hyᵖ. Tristes erant. Nec sola ān. super pos vi. ān. Joā. 16. d. Tristitia vra alla: vertet in gaudium alla. Tres ps dñr ꝑm ordinem noct. de cōi aplorum reliqui tpis: z hoc p tēpus pasc. videlz nō incipiendo a. i. noc. in qualibet ebdo. sed dicant ps scdm ordinē noc. ebd. sequētis. Eodē modo fiat de mar. z de ceteris scis in predicto tpe cōtingentibus. ℣. Sauisti sunt dis. ℟. Uirtute magna reddebāt apli. Act. 1. a. Testimoniū resurrectiōis iesu xpi domini nostri alla alla. ℣. Repleti q̄dē spiritu sancto loquebant cum fiducia. Testimoniū. ℟. Isti sunt agni nouelli qui annunciauerunt alla. Apo. 7. d. Modo venerūt ad fontes: repleti sunt claritate al. al. ℣. In cōspectu agni amicti stolis albis: et palme in manibus eorꝝ. Modo. ℟. Cādidi facti sūt. vrs ad vers. ℣. Uox letitie et exultationis. ℟m. In tabernaculis iustorum al- ꝑ. 117

leluia. ℣. In laudib⁹ ān. Sancti tui dñe florebūt sicut liliū alla: z sicut odor balsami erunt ante te alla. ps. Dñs regnauit. ān. Sācti z iusti in dño gaudete alla: vos elegit deus in hereditatem sibi alla. ps. Jubilate. ān. In velamēto clamant sancti tui dñe alla alla alla. ps. Deus deus meus. ān. Spūs z a[i]e iustor hymnum dicite deo nostro alla alla. ps. Bñdicite. ān. In celestibus regnis scrōr est habitatio alla: z in eternū reqes eorū alla. ps. Laudate do. de ce. Cp. vrs. hyᵖ

Qaro paschali gaudio / sol mūdo nitet radio: cū rpm iam apli / visu cernūt corporeo.

Ostensa sibi vulnera / in christi carne fulgida: resurrexisse dñm / voce fatentur publica.

Rex xpe clementissime / tu corda nostra posside: vt tibi laudes debitas / reddamus omni tēpore.

Quesum⁹ auctor oim. Hlia tibi dñe / q̄ surrexisti. Per octa. ascēh. dñi z deinceps vsq; ad pēthe. dñi hi ℣. Tu esto nr

gaudiū. ℣. Lꝛia tibi dñe/q̄
p̄o.32 scandis. ℣. Gaudete iu
sti in dño. ℟. Rectos de
cet collaudatio all'a. ℣n.
Lux ꝑpetua lucebit sanc
tis tuis dñe all'a: ⁊ eter
nitas tpm all'a al.al. ma
ior.ps. Bñdict⁹. Oz vtꝫ
Ad i.ā. Scti tui dñe.
De⁹ in no. Ad iii.ā. Sā
cti ⁊ iu. ps. Lesē po. Cp.
Joā. vtꝫ. ℟. Tristitia vestra
16.d. all'a al. ℣. Uertet in gau
diū. All'a al. Sl'ia. Tristi
tia. ℣⁹. Prec̄iosa. Ad vi.
ā. In velamēto. ps. Defe
p̄.115 cit. Cp. vtꝫ. ℟. Prec̄iosa
est in cōspectu dñi All'a
all'a. ℣. Mors sctōꝝ ei⁹.
All'a all'. Sl'ia. Prec̄iosa.
℣. Gaudete iu. Ad ix. ān
In celestib⁹. ps. Mirabi
p̄o.32 lia. Cp. vtꝫ. ℟. Gaudete
iusti in dño All'a all'a. ℣.
Rectos decet collauda-
tio. All'a all'. ℣. Uox leti-
tie. Ad ii. ves. Scti tui
dñe. ps. Dixit dñs. ⁊ cete
ri de aplis reliq̄ ꝙis. Cp.
vtꝫ. Si fuerit duꝑ. festū
tunc dicatur ℟. Cādidi.
Ymaurē nullū ℟. dicēt.
Oy⁹ Claro paschali. ℣⁹.
Gaudete iu. ān. Lux ꝑpe
tua. minor. ℣. Mgt. Ora
tiones vt in histo. festoꝝ
notatū est. ¶ In natali

vnius mar. siue vnꝰ cō
fes. ab octa. pasc. vsq; ad
pentec. in fes. cū regimi
ne chꝝ. Ad primas ves.
super ps. ā. Lux ꝑpetua.
minor. hi fe. Cp. ad vtraq;
ves. ⁊ ad mat. ⁊ ad alt
as hor. dicāt ꝓpria si
habeant: sin aūt de cōmi
liqui ꝙis. ℟. Filie hierl'ē
venite ⁊ videte martyrē
cum corona qua coronā
uit eū dñs In die solemni
tat⁹ ⁊ letitie All'a. ℣. Cōfi p̄o.
rmauit seras portā 147.
rum tuaꝝ: benedixit fili-
is tuis i te. In. Sl'ia. Al-
ter. ad ves. et ad mat.
de cōi reliq̄ ꝙis. ℣. Tri-
stitia vra. ā. Filie hierl'm.
vtꝫ. ps. Magt. Ad mat.
Jnuit. Exultēt in dño. Ps
Uenite exul. Vy⁹. de cōi
reliq̄ ꝙis. Sup̄ nos ā.
Tristitia vra. Tres ꝑi di
cunt de cōi reliq̄ ꝙis ꝑm
oratiōnē noc. ℣. Prec̄iosa p̄.115
est in conspectu dñi. ℟.
Mors sanctoꝝ eius all'a
Quando vero dicit ꝓ-
pria ā. super nos ad ma-
tu. scitis in primō. tunc ōi
℣. Tristitia vra. ℟. Bea
tus vir qui metuit dñm p̄.111.
all'a. In mandatis eius
cupit nimis all'. al.al. ℣.
Potēs in tra erit semen

eius: gñatio rectoꝝ bñdi
ℙ.115 cet. Jn. ℟. Preciosa i cō ſpectu dñi. Moꝛs ſāctoꝝ ei⁹ all'a. ℣. Jn conſpectu ois ppl'i eius. Moꝛs. ℟. Filie hieruſalem. vſq̄ ad
ℙ.117 veſ. ℣. Uoꝛ letitie ⁊ exultationis. ℟. Jn tabernaculis iuſtoꝝ all'a. Jn laudibus ān. Sancti tui domine. et cetere ād que ſequunt vſq̄. Capm. ⁊ hy⁹ vſq̄ dictum eſt. ℣⁹. Gaudete iuſti. ān. Luꝛ perpetua. maioꝛ. ℘s. Bñdict⁹. Ad primā ⁊ ad alias hoꝛas ā. ℟. ⁊ ℣. vſq̄ de apoſtolis dicant. Ad. ii. veſ. ān. Sancti tui dñe. ꝓ ſec. cō. vſq̄ diximus. Si dnica. veſ. fuerit: tūc dꝛ ℟. Filie hieruſalē. ſi nautē nullū ℟. dꝛ. hy⁹ de cōi reliqui tēpoꝛis. ℣⁹. Gaudete iuſti in dño. Jn. Luꝛ perpetua lucebit ſcis. minoꝛ. ℘s. Mag̃t. Oꝛo vſq̄. ℂ Et nota q̄ qñ ān. Luꝛ ꝑpetua. minoꝛ dꝛ ad veſ. ſup ꝑſ'. tūc ad mēo. alicui⁹ ſcti ſcdz vni⁹ mar. vel cōfeſ. dꝛ Luꝛ perpe. maioꝛ. ℂ Jn natali vnius mar. ſiue vni⁹ ꝯfeſ. peſc. vſq̄ ſine regimine choꝛi. Ad primas veſ. ān. All'a. et ꝓ ſec. Capm. ⁊ hy⁹ reliqui tēpoꝛis. ℣. Triſtitia vꝛa ān. Filie hieruſalem. ℘s. Mag̃t. Ad matu. Jnuit. Exultent in dño. ℘s. Uenite. hy⁹ de cōi reliq̄ tēpoꝛis. Sup ℘s ān. Triſtitia. Tres ꝓ dicant de cōi reliq̄ vſq̄ ſm̄ ordinē noc. ℣. Preciosa eſt in cō ſpectu dñi. ℟. Triſtitia vꝛa all'. Cōuertet in gaudiū al. al. ℣. Jō. 16. d. Mūdus aūt gaudebit: vos autē contriſtabimini: ſed triſtitia vꝛa. Conuertet. ℟. Preciosa in cōſpectu. vſq̄ in cōi vnius mar. paſchalis

ptis. ℟. Lux ꝑpetua lucebit sanctis tuis domine. Et eternitas tempoꝝ
p.117 Alleluia all'a. ℣. Uox letitie et exultationis in tabernaculis iustoꝝ. Et eternitas tēpoꝝ. Gloria patri. All'a all'a. ℣. Uox letitie ⁊ exultationis. In laus. hec sola ℣n. Sācti tui domine. ꝑs. Dominꝰ regnauit decoꝛez. Cāpm et hymnus de cōmuni reliqui tempoꝛis. ℣. Gaudete iusti in domino. ℣n. Lux perpetua. minoꝛ. ꝑ. Benedictus. Ad primaz et ad alias hoꝛas omnia fiant vt supꝛa dictum est

¶ Hic finit cōmune sanctoꝝ tēpoꝛe paschali.

¶ In natali vnius apostoli/ sine plurimoꝝ apostoloꝝ per totum annuz extra tempus paschale. Ad primas vesperas ℣n. Estote fortes in bello: et pugnate cū antiquo serpēte: et accipietis regnū eternum all'a. Quādo fit seruitiū de cōmuni vnius apostoli post. lxx. tunc in finem istius ℟e loco all'a dicit hec dicit dñs. In aliis vero ℣n. loco all'a dicatur aliud verbū in eternum. ℣i feriales. Cāpm.

AMen nō estis hospites et aduene: sed estis ciues sanctoꝝ: et domestici dei superedificati super fundamentū apostoloꝝ et pꝛophetaꝝ. Deo gꝛas ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volant. Et quasi columbe ad fenestras suas. ℣. Candidioꝛes niue nitidioꝛes lacte: rubicundioꝛes eboꝛe ātiquo. Et quasi colū. Gloria patri. Et quasi colū. Hymnus

AMnue chriſte seculoꝝm domine/ nobis per huius. Quando fit mentio plurimoꝝm apostoloꝝ/ tunc dicetur nobis per hoꝛuz tibi chara merita: vt que te coꝛā grauiter deliquimꝰ huiꝰ soluant gꝛiosis ꝓcibus.

SAlua redemptoꝛ plasma tuū nobile/ signatuz sancto vultus tui lumie: nec lacerari sinas fraude demonū/ ꝑpter quos moꝛtis exsoluisti pꝛeciū. Nole captiuos esse tuos seruulos/ absolue reos compeditos erige; et

Eph. 2. d.

Trē 4. d.

q̄s cruore redemisti pro
prio / rex bone tecum fac
gaudere perpetim.

Sit tibi iesu b̄fidicte do=
mine / gloria virtus ho=
nor et imperiū: vna cum
patre sanctoq̄ paracli=
to / cum quibus regnas
deus ante secula. Amen.
℣. In omnē terrā exiuit
Luce 6.d. sonus eor. ān. Beati erit=
tis cum vos oderint ho=
mines: ⁊ cum separaue=
rint vos et exprobraue=
rint: ⁊ eiecerint nomē ve
strum tanq̄ malum pro
pter filiū hominis: gau=
dete ⁊ exultate: ecce enim
merces vestra multa est
in celo. ℟s. Mag. Oro de
vigilia si si propria ha=
beatur. Sinaxē si ora=
tio de die. Et si necesse fu
erit q̄ p̄cessio fieri debe=
at de festo alicuius apli
et nō habeat ꝓpria ora=
tio de vigi. tunc dicit an=
te processionē ista oratio

Quesumus ospotēs
deus: vt nr̄a deuo=
tio q̄ natalitia beati A.
apl'i tui antecedit patro=
cinia intercessionis eius
accumulet. Per. Ad ma
tutinas Inuitta. Regem
aplorum dñm Uenite ado=
remus. ℟s. Uenite. hy'.

Annue x̄pe. In. i. noc. ān
In oēm terrā exiuit son⁹ ℣.18.
eorum: et in fines orbis
terre verba eor. ℟s. Celi
enarrant. ān. Clamaue= ℣.33.
runt iusti et dñs exaudi=
uit eos. ℟s. Benedicā. ā.
Cōstitues eos principes ℣o.
super omnē terrā: memo 44.
res erunt nois tui dñe.
℟s. Eructauit. ℣. In oēz
terrā. ℟. Ecce ego mitto Mat.
vos sicut oues in medio 10.b.
lupor̄ū dicit dñs. Estote
ergo prudentes sicut ser
pentes: ⁊ simplices sicut
colūbe. ℣. Dum lucē ha=
betis credite i lucē: vt fi=
lij lucis sitis dicit domi=
nus. Estote er. ℟. Tolli=
te iugū meum super vos Mat.
dicit dñs: ⁊ discite q̄ mi= 11.d.
tis sum ⁊ humilis corde
Jugū enī meū suaue est
et on⁹ meū leue. ℣. Et in=
uenietis requiē aīab⁹ ve
stris. Jugū. ℟. Dū stete Mat.
ritis ante reges ⁊ p̄sides 10.c.
nolite cogitare quō aut
q̄d loq̄mini. Dabit enī vo
bis in illa hora q̄d loq̄mi
ni. ℣. Nō enī vos estis q̄ lo
q̄mini: sz spūs p̄ris vr̄i q̄
loq̄t in vobis. Da. Gl'ia.
Da. In. ij. noc. ān. Prin= ℣.46
cipes populor̄ cōgrega=
ti sunt cum deo abrahā.

ps. Dēs gentes. ān. Dedisti
p.60 hereditatē timentibus nomen tuū dñe. ps.
Exaudi deꝰ deprecā. ān.
p.63. Annunciauerunt opera dei: ꝛ facta eius intellexerūt. ℣. Exaudi deꝰ oronē
4. ℣ꝰ Constituues. ℟. Uidi cōiunctos viros habentes splendidas vestes: ꝛ angelus dñi locutus est ad me dicēs. Isti sunt viri scī facti amici dei. ℣ꝰ. Uidi angelū dei volantē per medium celi voce magna clamantē et dicentē
5. Isti. ℟. Isti sunt triumphatores ꝛ amici dei qui contēnentes iussa principum meruerunt p̄mia eterna. Modo coronant
Apo. ꝛ accipiūt palmā. ℣. Isti
7.d. sunt qui venerūt ex magna tribulatione: ꝛ lauerunt stolas suas in sanguine agni. Modo coro-
6. nant. ℟. Fuerūt sine q̄rela ante dñm: ꝛ ab inuicē nō sunt separati. Calicē dñi biberunt Et amici dei facti sunt. ℣ꝰ. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia: ideo coronantur et accipiunt palmam. Calicem
Gloria. Et amici. In mi-
p.74 nor. ān. Exaltabunt cornua iusti alla. Infra. ixx in hac ān. pces. et in alia seōn. in loco alla. dicet in eternū. ps. Cōfitebimur
ā Lux orta est iusto allā. p.96
rectis corde letitia alla. ps. Dñs regē. er. ān. Custodiebāt testimonia eiꝰ p.98.
et p̄cepta eiꝰ alla. Post ixx. in fine istiꝰ ān. loco alla. dicē q̄ dedit illis. ℣. Dñs regē. iras. ℣. Nimis honorati. ℟. Isti viuen
7. tes in carne plātauerūt ecclīaz sanguine suo: nō sūt de terris corpora eorū separata. Quor meritō sunt in celis aie sctōr
cocquales. ℣. Sācti per Heb.
fidē vicerūt regna operati sūt iustitiā: adepti sūt 11.f.
repromissiones. Quorū.
8. ℟. Isti sūt viri scī quos elegit dñs i charitate nō ficta: et dedit illis gl'iam sempit'nā. Quor doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣. In oēm terrā exi p0.18
uit sonꝰ eor: ꝛ i fines orbis terre verba eorum.
9. Quor. ℟. Ciues aplor et domestici dei aduenerūt hodie. Portantes facē ꝛ illuminātes patriā/ dare pacē gentibꝰ. Et liberare ppl'm dñi. ℣. Audite p̄ces supplicū / vite

eterne poscentes p̃mia: q̃ fertis in dextris manipulos iustitie: quiq̃ gaudẽtes aduẽistĭ hodie. Portantes fa. Glia. Et liberare. ℣. Dedisti hereditatẽ. ℟. Timẽtib⁹ nomen tuum dñe. ¶ In lau. ãn.

p. 60

Joã. 15. b. HOc est p̃ceptũ meum vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. p̃s. Dñs regnauit deco. ãn. Maiorẽ charitatẽ nemo habet vt aiam suam ponat q̃s pro amicis suis.

Ibid. Ibid. p̃s. Jubilate. ã. Vos amici mei estis si feceritis q̃ precipio vobis dicit dñs p̃s. Deus deus. ãn. Beati mũdo corde: qm̃ ipi deum videbũt. p̃s. Bñdicite. ãn. In patrĩa vestra possidebitis aias vras. p̃s. Laudate dñm de cel'. Cp̃. Jam non estis. Hy⁹

EXultet celum laudibus / resultet terra gaudijs: apostolorꝝ glia sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices / et vera mũdi lumina: votis precamur cordiũ / audite preces supplicum. Qui celũ verbo claditis / seraq̃ eius soluitis: nos a peccatis oĩb⁹ / soluite iussu quesumus.

Mat. 5. a. Luce 11. d.

Quior precepto subdit: salus t lãguor oĩm: sana te egros morib⁹: nos reddentes virtutibus. Vt cũ iudex aduenerit / christ⁹ in fine seculi / nos sempiterni gaudij / faciat esse compotes. Deo p̃ri sit glia / eiusq̃ soli filio: cũ spũ paracito / et nũc t in perpetuũ. Amẽ. ℣. Annũciauerũt p. 63. opa dei. ℟. Et facta eius intellexerũt. ãn. Tradẽt Mat. enim vos in cõsilijs t in 10. b. synagogis suis flagellabũt vos: t astabitis reges t p̃sides ducemini ꝓpter me: in testimoniũ illis t gẽtibus. p̃s. Bñdictus. Ofo de die dicat' si propria habeatur: sin autẽ dicit' ista oratio de cõmuni. Ofo.

EXaudi dñe pplm tuum cuz scti apli tui N. patrocinio supplicantem: vt tuo semp auxilio munitus / secura tibi possit deuotiõe seruire. Per dñm. Ad. i. ãn. Hoc ẽ preceptũ. p̃s. Deus in noie. Ad. iij. ã. Maiorẽ. ℣. Legẽ po. Cp̃. Jã nõ estis. ℟. In oẽm trã Extuit sonus p. 18 eorꝝ. ℣. Et in fines orbis terre Vba eorꝝ. Exi. Glia In oẽm. ℣. Constitues.

Ofo vtš. Ad. vi. ān. Uos amici mei. ℣. Defecit. Cp̄

Ad. 5. b. ℣Er manus apl'oz fiebāt signa t prodigia multa in plebe: t magnificabat eos ppl's. ℟.

℣o. 44. Constitues eos p̄ncipes sup omnē terrā. ℣. Memores erūt nois tui dñe Sup. Sl'a. Cōstitues. ℣. Nimis honoza. Oratio vtš. Ad. ix. ān. In patiētia. ℣s. Mirabilia. Cap̄m

Ad. 5. g. ℣Bant apl'i gaudētes a conspectu consilij: quoniā digni habiti sunt pro noie ieſu contumeliam pati. ℟m. Nimis ho

℣o. 138. norati sunt Amici tui deus. ℣. Nimis cōfortat⁹ est p̄incipat⁹ eoz. Amici. Gloria. Nimis. ℣. Annunciauerūt. Ad. ij. ves. ān. Juraut dñs t nō penitebit eū tu es sacerdos

℣. 109. in eternū. ℣s. Dixit dñs. ℣. 112. ān. Collocet eū dñs cum p̄ncipibus ppl'i sui. ℣s. Laud̄ pueri. ān. Dirupisti dñe vincula mea tibi

℣. 115 sacrificabo hostiā laud̄ ℣s. Credidi. ℣. Euntes

℣. 125 ibāt t flebāt: mittētes semina sua. ℣s. In conuer

℣. 138 tendo. ān. Cōfortat⁹ est p̄incipatus eoz: t honorati sunt amici tui deus. ℣s. Dñe ꝓbasti. Cap̄. Jā nō estis. Si duō. fes. fuerit: sic dicitur ℟. Ciues apl'oz. Finalit nullū ℟. dic. t. ℣'. Exultet celū. ℣. Annūciauerūt. ā. In regnatione cū sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebit̄ t vos iudicātes duodeci trib⁹ israel dicit dñs. ℣s. Magt

Mat. 19. d.

Oz vtš. ℂ In natali vnius mart. extra tps pasc. ℂ Hora q cōiter p totū annū in fes. ix. l. sup pos fes. di ān. Iste sctūs. usq; fe. s. albani mr. qñ trās. scti edwardi cū. ix. l. celebrat in eadē ebd. t scti edmūdi regis t mar. qñ fes. s. clemētis in eād ebdā. Ad ves. sup pos fer. ān. Iste sanct⁹ ꝓ lege dei sui certauit vsq; ad mortē: et a vbis impioz nō timuit: fundat⁹ enim erat supza firmā petram

Mat. 7. d.

Uel alia ā. Btūs vir qui

Jer. 1. b.

suffert tētationē: qñ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repzomisit de⁹ diligētib⁹ se. ℣e p̄dicte due ℟e dicāt eternis vicib⁹ per ebd. sup pos fes. ix. l. ℣ vni⁹ mar. ita tñ q qñ dicit ān. Btūs vir. super psal. tunc dicetur

ſtud ſequens Capitulũ.

Mat. 7. d. ISte ſanctus pro lege dei ſui certauit vſq; ad mortẽ: ⁊ a verbis impiorum non timuit: fundatus enĩ erat ſupra firmam petraz. Ad vtraſq; veſ. et ad matu. et ad. iij. ſi'iter qñ vi ãn. Iſte ſanctus. ſuper pſal. tunc dicetur ſequens Capitulũ.

Jac. 1. b. BEat⁹ vir qui ſuffert tentationẽ: quoniaz cum probatus fuerit accipiet coronã vite quam repromiſit de⁹ diligẽtib⁹ ſe. Uel aliud Capitulum

Eccl'. 14. d. BEatus vir qui in ſapientia morabitur: et qui in iuſtitia meditabitur: et in ſenſu cogitabit circunſpectionem dei Ad vtraſq; veſ. ⁊ ad matuti. ⁊ ad. iij. in veſ. iij. lec. ſine regimine chori nunq; dicit ℟. ad ỹmas veſ. In veſ. ix. ℟. ad ỹmas vñ dicit ℟. ¶ De vno mar. decollato. ℟. Perceptuz rus tã vir. ¶ De vno martyre nõ decollato. ℟. Beatus vir qui ſuf. Hymn⁹

MArtyr dei qui vnicum / patris ſequẽdo filium: victis triumphans hoſtibus / victor fruens celeſtibus.

Tui precatus munere / noſtrum reatũ dilue: arcens mali contagiũ / vite remouens tedium.

Soluta ſunt iam vincula / tui ſacrati corporis: nos ſolue vinclis ſeculi / amore filij dei.

Deo patri ſit gloria. ỹ⁹. Gloria ⁊ honore coronaſti eum dñe. ℟. Hic eſt vere martyr qui pro chriſti nomine ſanguinẽ ſuum fudit: qui minas iudicuz nõ timuit: nec terrene dignitatis gloriam queſiuit: ſed ad celeſtia regna feliciter puenit. ỹ. Magt

FAmulo domine ſupplicationib⁹ noſtris: et interceſſione beati A. martyris tui / perpetuam nobis miſericordiam tuam benign⁹ impende. Per. Alia oratio.

QUeſta queſum⁹ omnipotens deus: vt q̃ beati A. martyris tui natalitia colimus: interceſſione eius / i tui nominis amore roborem⁹. Per. Quando duo feſta vni⁹ martyris in vna ebdo. ſimul contingunt / tunc dicitur ad memo. de alio feſto cum ista ãn. Iſte cognouit. quere ad. ij. veſ.

℣. Posuisti. Qz vt decet
Ad matu. in fes. ix. lec. et
iij. que habēt dup. inuit.
Inuita. Justus florebit
in domo dñi plantatus.
Gaudeamus z exultem⁹
in eius sacra solennitate
ps. Venite. Aliud inuit.
in fes. iij. lect. que habent
inuita. sine p̄. Inui Regē
martyrum dñm. Venite
adoremus. ℣. Venite ex.
℟. Martyri dei. In. ℣.
℣o. I. noc. ām. In lege dñi fuit
voluntas eius die ac no
cte. ps. Btūs vir. ā. Pre
℣o. 2. dicās preceptū domini:
constituetus est in mōte
sctō eius. ps Quare fre.
℣o. 3. ān. Voce mea ad domi-
nū clamaui: z exaudiuit
me de monte sancto suo.
ps. Dñe quid multi. ℣.
Gloria z honore. Lect. i.

QUi sanctorum me-
rita religiosa charitate miratur: quiqz iustorum gloriā frequēti laude colloquitur: eorū mores sanctos atqz iustitiā imitetur. Quoniā quem delectat sancti alicuius meritu: delectare debet par circa cultum dei obsequium. ℟. Iste sanct⁹ pro lege dei sui certauit vsqz ad mortem: et a verbis impioz non timuit. Fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Munimine regio septus nullatenus ab aduersariis est superatus. Fundatus enim erat. Lect. ii.

QUare etiam imitari debet si laudat/ aut laudare non debet si imitari detractat Ut qui alium laudat/laudabilē se reddat: et qui sanctoz merita admiretur: mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. ℟. Just⁹ germinabit sicut lilium. Et florebit in eternum ante dñm. ℣. Plātatus in domo dñi in atriis domus dei nostri. Et. Lectio. iii. ℣o. 91

SI propterea fratres iustos fideleſqz diligimus/q in ipsis iustitiam fidemqz suspicimus: possumus quoqz nos esse quod sunt / si faciam⁹ ipsi quod faciunt. Necz enim nobz difficile est qđ ab ipsis geritur imitari: cum sine precedēti exemplo ab antiquis/talia gesta conspicimus: vt non ipsi aliorum emuli rederentur: sed emulande veruis seipos nobis prebereut exemplū: vt nos

dum ex ipsis et ex nobis alij proficiunt: sic christ⁹ in suis semper in ecclesia laudetur. ℟. Iste cognouit iustitiam et vidit mirabilia magna et exoravit altissimum. Et inuentus est i numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi: et peruenit ad celestia regna Et inuen. Gloria. Et. In

Eccli 45.

p̄o.4 scdo noc. ān. Filij hoim scitote q̄ dñs sctm̄ suum mirificauit. ℣s Cū inuo.

p̄o.5. ān. Scuto bone volūtatis tue coronasti eū dñe.

p̄o.8. ℣s. Uerba mea. ā. In vniuersa terra gl'ia t honore coronasti eū. ℣s. Dñe dñs noster. ℣. Posuisti.

¶ Et notādū est: q̄ q̄n dicuntur ℟. de. ℏ. noc. cōmunis histo. in fes. ihū. &c. vnius mar. tūc non dicetur ante lec. ℣. Posuisti dñe. sed ℣ Gloria t honore. et hoc ꝓpter. ir. ān. q̄ est ān. vltima. Lect. viij.

AB origine mūdi innocēs abel occidit. Enoch deo placens trās fertur. Iustus noe inuenitur. Abraham fidelis probatur. Moises mansuetus dinoscitur. Jesus castus. Dauid lenis. Hellias accept⁹. Daniel sanctus. Tres pueri victores reddūtur. Apostoli xp̄i discipuli credentium magistri habentur. ℟. Desiderium anime eius tribuisti ei dñe. Et volūtate labior⁹ eius nō fraudasti eū. ℣. Q̄m preuenisti eū in benedictionib⁹ dulcedinis: posuisti i capite eius coronā de lapide precioso. Et. Lect. v.

ps 20

DE quib⁹ eruditi cōfessores / fortissime pugnāt martyres perfecti triūphāt: t xp̄iani sēper exercitū diaboli deo armati debellāt. In iust⁹ et sctis semp pares virtutes existunt: dissimiles pugne: et glorioſe victorie. Unde xp̄iane delicat⁹ es mules: si putas te sine pugna vincere: sine certamine triumphare. ℟. Dñe preuenisti eū in bñdictionibus dulcedis. Posuisti in capite ei⁹ coronam de lapide precioso. ℣. Uitam petijt a te: et tribuisti ei dñe. Posuisti. &c. vi.

EXerce vires: fortitudine dimica / atrociter in ꝓlio insta: cōcerta cōsidera pactū: ꝓditionē attende: militiam nosce.

Pactū qs spopōdisti: cō
ditionē qua accessisti: mi
litiam cui nomen dedisti
Hoceni pacto quos mi=
raris tuncti pugnarunt
Hac ꝓditiōe vniuersi vi
cerūt: hac militia trium=
ꝓ.8. pharūt. ℟. Gl'ia ⁊ hono=
re coronasti eū dñe: ⁊ cō
stituisti eum sup opa ma
nuū tuaꝝ. Oia subiecisti
sub pedib⁹ ei⁹. ℣. Qm̄ ele
uata ē magnificētia tua
sup celos de⁹. Oia. Gl'ia.
ꝓ.10 Oia. In .iii. noc. ā. Just⁹
dñs ⁊ iustitias dilexit: eq̄
tatē vidit vult⁹ eius. ps.
ꝓ.14. In dño ꝑfi. ā. Habitabit
in tabernaculo tuo: req̄e
scet in mōte sctō tuo. ps.
ꝓ.20 [illegible] ha. ān. Posuisti:
dñe sup capu eius coro
nam de lapide pꝛecioso.
ps. Dñe in vtu. ℣. Just⁹
vt palma florebit. Nō vl
ter⁹ dicet quotiēscūq; di
citur: nisi ad hor. ir. post
ep. tñi. ℟. Sicut cedrus
Libani multiplicabitur.
Euāge. scm Johannem
Joā. In illo tēpore. Dixit
12.d. Iesus discipulis suis.
Amen amen dico vobis:
nisi granum frumēti ca=
dēs in terra mortuū fue
rit: ipsum solū manet. Et
rel. Omelia beati augu

stini epi. Lectio. vi
Se dicebat dñs granuz
mortificandū ⁊ multipli
candū. Mortificandum
in infidelitate iudeoꝝ: et
multiplicandum in fide
omniū populoꝝ. Jā ve=
ro exhortans ad passio=
nis sue sectāda vestigia.
Qui amat inq̄t aīam su=
am: perdet eā. Quod du
obus modis potest intel
ligi. Qui amat ꝑdet eam
id est si amas perdis. Si
cupis: vitā tenere in xp̄o
noli mortē timere ꝑ xp̄o
℟. Corona aurea super Eccl'.
caput ei⁹ expꝛessa signo 45.b
sctitatis. Gl'ia honoꝛis ⁊
opus fortitudinis. ℣. Ci Eccl'.
bauit illū pane vite ⁊ in= 15.a.
tellectus: et aqua sapien
tie salutaris potabit illū
Gl'ia honoꝛis. Lect. viii.
ITem alio modo. Qui
amat aiam suam per
det eam. Noli amare ne
perdas. Noli amare in
hac vita: ne ꝑdas in eter
na vita. Sequit. Et qui
odit animā suam in hoc
mundo: in vitam eternā
custodit eaꝝ. Ergo quod
supꝛa dictū est: q̄ amat/
subintelligit in hoc mun
do: ipse itaq; perdet. ℟. Eccl'.
Stola iocūditatis indu= 45.

it eum dominꝰ. Et coro=
nam pulchritudinis po=
suit super caput eius. ℣.
Induit eū dñs lorica fi=
dei ⁊ ornauit eū. Et. ℟. ix

QUi aūt odit animā
suā vticꝫ in hoc mū
do: in vitā eternā ipse cu
stodit eā. Magna ⁊ mira
sentētia: quemadmoduꝫ
sit hois in aiaꝫ suā amor
vt pereat: odiū ne pereat
Si male amaueris: tunc
odisti. Si bñ oderis: tūc
amasti. Felices qui ode=
runt custodiendo: ne per
dant amando. Sed vide
ne tibi subrepat / vt teip=
sum velis interimere: sic
intelligēdo q̄ debes odi
se in hoc mūdo aiam tu=
am. ¶ De vno marty. de
collato ℟. Percepturus
iam vir sctūs pro labore
requiē constās in cōfes=
sione xp̄iane fidei. Sub=
dit collū velut agnꝰ mā=
suetus gladio. ℣. Corpo=
re dissolui gaudens ⁊ cū
deo viuere. Sub. Gloria.
Sub. Hoc ℟. Perceptu
rus. dicē in fest. de mar.
decol. ad p̄mas vesp. ix. ℟.
et ad mat. erit ix. ℟. Et
etiā in fest. iij. lec. ad mat.
erit. iij. ℟. quando dicē
de. iij. noc. tm. ¶ De vno
mart. nō decol. ℟. Btūs Jac.
vir qui suffert tētationē 1.b.
qz. cū ꝓbatus fuerit ac=
cipiet coronā vite. Quaz
repromisit deus diligētī=
bus se. ℣. Hic accipiet be
nedictionē a dño: ⁊ miaz
Quā. Gl'ia. Quā. Aliud
cuīge. secundum Lucā.

IN illo tēpore. Dixit Luce
Iesus dis. su. Si q̄s ve 14.f.
nit ad me ⁊ non odit pa
trem suū / ⁊ matrē suā / ⁊
vxorē / ⁊ filios / ⁊ frēs / et
sorores / adhuc aūt ⁊ ani
mā suā: non pōt meus esse
discipul⁹. Et reł. Omelia
bti gregorij papę. lc. vij.
Si considerem⁹ fratres
kīssimi que ⁊ q̄lia sunt q̄ no
bis ꝓmittunt in celis: vi
lescūt animo omnia que
habent in terris. Terre=
na nāq; substātia super=
ne felicitati ꝓparata: pō
dus est / nō subsidiū. Tē
poralis vita eterne vite
cōparata: moꝛs est potiꝰ
dicēda / q̄ vita. ℟. viij.
IPse est q̄ Idian⁹ de=
fectus corruptionis
q̄d est aliud / q̄ q̄dā pro=
lixitas mortis? Que aūt
lingua dicere: vel quis in=
tellectus capere sufficit /
illa superne felicitatis q̄
ta sunt gaudia: angelor

chorīs itereſſe: cū btiſſimis ſpiritib⁹ gl'ie conditoris aſſiſtere: p̄ſentē dei vultū cernere: incircunſcriptum lumen videre/ nullo metu mortis affici/ incorruptionis perpetue munere letari. Ic. ij.

SEd ad hec audita ardeſcit anim⁹: iamq; illic cupit aſſiſtere: vbi ſe ſperat ſine fine gaudere. Sz ad p̄mia peruenīri non poteſt: niſi per magnos labores. Unde et paul⁹ egregi⁹ p̄dicator dicit. Non coronabit niſi qui legitime certauerit. Delectet ergo mentē magnitudo p̄miorum: ſed non deterreat certamen laborū. Illud euangelium ſcōm Matheum

Mat. 16. d. IN illo tpe. Dixit ieſ⁹ diſcip'lis ſuis. Si q̄s vult poſt me venire: abneget ſemetipſum ⁊ tollat crucē ſuā: ⁊ ſequatur me. Et rel'. Omelia de diuerſis tractatib⁹. Ic. vij.

QUia dñs ac redēptor noſter nouus homo venit in mundū: noua p̄cepta edidit mundo. Ut te etenīz noſtre veteri in vitiis enutrite / contrarietatem oppoſuit nouitatis ſue. Lectio. viij.

QUid enim vet⁹ / q̄d carnalis homo nouerat: niſi ſua retinere/ aliena rapere ſi poſſet: concupiſcere ſi non poſſet? Sed celeſtis medic⁹ ſingulis quibuſq; vitiis obuiantia adhibet medicamenta. Lectio. ix.

SIcut arte medicine calida frigidis / frigida calidis curantur / ita dominus noſter contraria oppoſuit medicamēta peccatis. Ut lubrici cōtinentiā: tenacib⁹ largitatē: iracundis mā ſuetudinē: elatis p̄cipere t humilitatē. Ūñ lau. v⁹. Ora p̄o nobis beate ℟. Iſte v. dicit ſemp ante lau. in feſto vni⁹ mar. ix. lec. Quando vero fuit de. iii. lec. tunc dicitur v. Poſuiſti domine. vel v. Juſtus vt palma floriſbit. Cū laudauus dn.

QUi me confeſſus fuerit coram hominib⁹: confitebor ⁊ ego eum coram patre meo. ps. Dñs rēg. dn. Qui ſequitur me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vite dicit dominus. ps. Jubilate. dn. Si quis michi mini-

Mat. 10. d.

Joā. 8. b.

Joā. 12.d. strauerit: honorificabit eū pr̄ meus q̄ est in celis dicit dñs. ℟s. Deus deus

Ibid. ān. Qui michi ministrat me sequatur: et vbi sum ego: illic erit et minister meus. ℟s. Benedicite. ā.

Joā. 12.d. Uolo pat vt vbi ego sū: illic sit t minister me⁹. ℟. Laud. Cap. vt̄s dictū est

Deus tuor̄ mi ℣y⁹. litum / sors et corona premiū: laudes canē tes martyris absolue nexu criminis.

Sic nempe mundi gaudia: t blādimenta noxia caduca rite deputās / p̄ uenit ad celestia.

Penas cucurrit fortit̄/ et sustulit virilit̄: pro te effundēs sanguinē/ eterna dona possidet.

Ob hoc precatu suppli ci/te poscim⁹ pissime: in hoc triumpho martyris dimitte noxam crīminis

Sit xp̄e rex pissime/ tibi p̄ncq̄ gl'ia cū spū paraclito/in sempiterna sc̄la. Almē. ℣. Justus ger. ℟.

Joā. 12.d. Et floze. ān. Nisi granū frumenti cadens in terrā mortuū fuerit: ipm solū manet. ℟. B̄ñd⁹. Una

Mat. 16.d. ān. Qui vult venire post me dicit dñs: abneget semetipsum: t tollat crucē suam t sequatur me. ℟s. B̄ñdict⁹. ℣e pdicte due de dñr alternis vicibus per ebd. in fes. vn⁹ mar. tā. iij. q̄. ix. lec. super ōm B̄ñdictus. vel ad mēo. eiusdē seti: ita tñ q̄ semp in ōmis dicat ā. Nisi grā nū. ℟oyrs. Ad. i ā. Qui me confes. ℟s. De⁹ in no. Ad. iij. ā. Qui sequit̄ me ℟s. Legē pone. Cap. vt̄s ℟. Gloria et honore Coronasti eum domine. ℣y. Et cōstituisti eū sup opera manuum tuar̄. Coro. Gl'ia pr̄i. Gloria t hono. ℣. Posuisti domine. Oratio vt supra. Ad sertā ān. Si quis michi. ℟s. Defecit in salutare. Capitulū

Este cognouit iustitiam t vidit mirabilia magna: t exorauit altissimum: et inuētus est in numero sanctorum. ℟. Posuisti dñe Super caput eius. ℣ Coronam de lapide precioso. Super. Gl'ia. Posuisti. ℣ Just⁹. Ad. ij. ā. Uolo patet. ℟s. Mirabilia. Capitulum.

Eccli. 45.

Stolā iocūditatis in duit eū dñs: t coronā pulchritudinis posuit super caput eius. ℟.

Eccli. 45. ℣. 20.

p.91. Iust⁹ vt palma florebit. In domo dñi. ℣. Sicut cedr⁹ libani multiplicabitur. In. Ry. Justus. ℣. Iust⁹ ger. Ad. ij. vesp. An. Qui me cōfes. Capitē. Cp vtq. ℣y⁹. Deus tuorum miles. ℣⁹. Iust⁹ germinabit. Hic vir despiciēs mūdū: et terrena triūphans diuitias celo cōdidit ore manu. ps. Magt. Oratio vtq. Alia an. Iste cognouit iustitiā et vidit mirabilia magna et exorauit altissimū: et inuētus est in numero sanctorū. ps. Magt. Ne ꝓdicte ae dñr alternis vicib⁹ per ebd. in fest. ir. iec. vnius mar. super psal. Magt. Ad. ij. vesp. vel ad memo. eiusdē. Item alia cap. vni⁹ martyris: et dicunt cū cap. suprascriptis alternis vicibus per ebdo. ad vesp. et ad matut. et ad. iij. et ad sedas vesperas. Capitulū

Eccl. 14.c. Beatus vir qui in sapientia morabitur: et qui in iustitia meditabitur: et in sensu cogitabit circunspectionē dei. Ad sextam. Capitulum.

Eccl. 15.a. Cibauit illū pane vite et intellectus: et aqua sapiētie salutaris potabit illū. Ad. ir. Cap.

Eccl. 15.a. Et firmabit in illo et nō flectet: et continebit illū et non confundet: et exaltabit illū apud ꝓximos suos: et nomie eterno hereditabit illum dominus deus noster. ℭ In natali vnius mar. et pōtificis: tota canet hystoria vnius marty. nō ponit. vtq cum capitis subscriptis: et cum oratione subnotata. Ad vtrasq vesp. et ad matu. et ad. iij. Capm

Hebr. 5.a. Omnis pōtifex ex hominibus assumptus: pro hominib⁹ constituit in his que sunt ad deum vt offerat dona et sacrificia pro peccatis. Oratio

Deus qui sanctā nobis huius diei letitiam pro cōmemoratione beati martyris tui N. atq pontificis fecisti: adesto familie tue precib⁹ et da: vt cuius hodie festa celebram⁹: eius meritis et intercessionibus adiuuemur. Per. ℭ Ad mat. vni⁹ mar. et pōtifi. Lec. i.

Debem⁹ pensare fratres karissimi: q cōtinue sanctis apostolis dicitur et per apostolos nobis. Vos estis sal terre. Si er

go sal sum⁹: ꝯ dire mētes fideliū debemus. Uos ergo q̄ pastores estis pēi a te q̄ aialia dei pascit̄: de q̄b⁹ ꝓfecto aialib⁹ deo p psalmistam dicitur. Uialia tua hitabūt i ea. ⁊c. ij. Et sepe videm⁹ q̄ bruтis aialibus petra salis ponitur: vt eādem salis petrā lambere debeant et meliorari: quasi ergo inter bruta animalia: petra salis debet esse sacerdos in populis. Lectō. iij. Curare sacerdoti necesse est que singulis dicat vnūquēq; qualit̄ admoneat vt q̄sq̄s sacerdoti iūgit̄: q̄si ex salis tactu eterne vite sapore condiatur Tu autē. Lectio quarta. Sal enim terre non sumus: si corda audientiū nō cōdimus. Quod profecto condimus. Q̄ profecto condimentum ille veracit̄ ꝓmo ipēdit: q̄ ꝑdicationis vba nō subtrahit. Quid autē aias hominum: nisi cibum dei dixerim que ad hoc sunt cōdite: vt in eius corpus trasiciantur: id est vt in eterne ecclesie augmentum rendant. Lectio. v. Si ergo cibus dei est populus cōdimentum cibi sacerdotes esse debuerūt Sed q̄ dū nos ab orationis ⁊ eruditionis sancte vsu cessam⁹: sal infatuatū est: condire non valet cibū dei. Unde idcirco ab auctore non sumitur: q̄ exigēte fatuitate nostra minime conditur. ⁊c. vi. Pensem⁹ ergo quiunq; per linguā nostram conuersi: qui de puerso suo opere nostra increpatione correcti penitentiam egerint: quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit: q̄s auaricia q̄s sup̄bia declinauit. Hoc euāge. legat in fes. cuiuslibet cuiuslati siue mar. Siue cōfessō. Secundū lucā. xix. Luce. 19. b.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo quidam nobilis abiit in regionē longinquā accipe sibi regnū ⁊ reuerti. Et ⁊. Omel. ex ꝓmētario vene. bede ꝓb̄ri. Lectō. vij. Homo nobilis: ille est cui cecus supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui venienti hierosolymā concinebant. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in no

mine domini. Lectō. viii.

LOnginqua regio ecclesia est ex gentib⁹ de qua eidē nobili hoi q̄ loq̄t. Ego aūt cōstituta sū rex ab eo: dicit a pr̄e. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuā ⁊ possessionē tuā terminos terre. Lectō nona.

HEc videlicet hereditas ⁊ possessio bifaria ratione regio longinqua nuncupatur: vel q̄ a finib⁹ terre clamat ad dominum vel q̄ lōge est a peccatorib⁹ salus. Et cum deus sit vbiq̄ pr̄esens longe tamen ab eo⁹ sensu qui idola colūt: verus deus abest. Sed qui erāt longe facti sunt prope in sanguine x̄pi. Ad iii Capm. Omnis pontifex. Ad sextam. Capitulum.

Heb. v.b. NEmo sumit sibi honorem: sed qui vocatur a deo tāq̄ aarō sicut scriptum est: tu es sacerdos in eternū secundum ordinem melchisedech. Ad nonam Capitulum.

Eccli 34.a ⁊ In ecclesijs altissimi aperiet os suum: ⁊ i conspectu virtutis illi⁹ gloriabit: et in medio populi exaltabitur: ⁊ in plenitudine sancta admirabit. ℂ In natalitijs plurimorum martyrum extra tempus paschale ad primas vesperas super eos. Ān. Sancti per fidē vicerunt regna: operati sunt iustitiam adepti sūt repromissiones. Heb. 11.f. Psalmi feriales. Capitulum.

REddet deus mercedē laborū sanctorū suorum ⁊ deducet eos i via mirabili. Sap. 10.d. ℟. In cir. ℣.

SAnctorū meritis inclita gaudia/pangamus socij gestaq̄ fortia: nā gliscit animus promere cantibus/victorū genus optimum.

QUi sunt quos retinens mūd⁹ horruit/ip̄z nā sterili flore paridū: spreuere penit⁹ reḡq̄ decori sunt rex x̄pe bone celitus.

QUi p te furias atq̄ ferocia/calcarūt hoim seuaq̄ vbera: cessit his lacerans fortiter vngula/nec carpsit penetralia.

CEdūtur gladijs more bidentū/nō murmur resonat non q̄rimonia: sed corde tacito mēs bñ conscia ꝓseruat patientiam.

QUe vox que poterit lingua retexere/que tu mar

tyribus munera ꝓparas rubrii nam fluido sanguine / laureis ditantur bene fulgidis.

Te summa deitas vnaq; poscimus / vt culpas abluas noxia subtrahas des pacem famulis nos quoq; gloriam / per cuncta tibi secula amẽ. ℣. Letamini in ãn. Gaudẽt in celis anime sanctorum / qui christi vestigia sunt secuti et quia ꝓ eius amore sanguinem suũ fuderũt ideo cũ xpo regnabãt ieternum. ℟s. Mãgt. Alia ãn. Isti sũt sancti q̃ ꝓ dei amore minas hominum cõtempserũt sancti martyres in regnũ eternũ exultãt cũ angelis / o q̃ ꝓciosa est mors sctõrũ qui assidue assistũt ante dñm t ab inuicẽ nõ sunt separati. ℟s. Mãgt He due prędicte ꝑdñr alternis vicib⁹ per ebdo. in fest. ix lec. ꝓcion. marc. tũ. iij. q̃ ix. lec. sup ꝑm. Mãgr. vel ad memo. eorũdẽ sanctorũ: ita tñ q̃ semper in primis dicat ãn. Gaudẽt in celis. ℣ In natali pluri. marty. non pontif. Oro.

OMꝑs sempiterne deus da nobis sctõrũ martyrũ tuorũ A.t.A. ita digne meritaveneran: quatenꝰ t ab instantib⁹ periculis liberemur t digni efficiamur gaudijs sempiternis. ꝑ ꝺ. ℣ In natali pluri. mar. t pontifi. Oro

OMꝑs sempiterne deus qui i sanctorum martyrũ tuorũ atq; pontificum. A.t.A. cordib⁹ flammam tue dilectiõis accendisti: da mentibus nr̃is: eandem fidei charitatisq; virtutem: vt quorum gaudem⁹ triũphis ꝓficiamus exẽplis. ꝑ. Ad matu. inuita. in fest. ix. lect. tantũ inuit. Adoremus regem magnum dominũ Qui in sanctis suis semp est mirabilis. ℟s. Venite. ℣ Ite in fest. ix. lect. t in fes. iij. lectio. qũ habet inuit. dup. Inuit. Mirabilẽ deũ in sanctis suis. Venite adoremus collaudantes. ℟s. Venite exulte. In fest. iij lect. quando Inuita. est simpl. Inuit. Regẽ martyr dominũ Venite adoremus. ℟s. Venite. Ad ℣. Sanctorũ meritis. In. i. noc. ℣. Secꝰ decursꝰ aũr ꝓ. I. piãtanit vineã iustor̃ sz in lege dñi fuit voluntas

eoꝝ. ℟. Btūs vir. ℣. Tāq̄ aur i fornace ꝓbauit electos dñs: t q̄si olocausta accepit illos in eternū. ℟. Quare fre. ℣. Si coꝝā hoīb⁹ tormenta passi sūt spes electoꝝū est imortalis in eternū. ℟. In dño confido. ℣. Letamini. Lectio.

PSalmus qui cantatur dño videtur sanctis martyꝝibus cōuenire. Sed si mēbꝛa xp̄i sumus sicut esse debemus ad omnes nos pertinere intelligamus. Qui seminant in lachꝝymis: i gaudio metent. Euntes ibāt t flebant: mittentes semina sua. Uenientes autē veniēt cū exultatiōe portantes manipulos suos ℟. Absterget de⁹ oēm lachꝝymam ab oculis sanctoꝝum: et iam non erit amplī⁹ / neq; luct⁹ / neq; clamoꝝ: sed nec vllus doloꝝ. Quoniā priora trāsierunt. ℣. Nō esuriēt neq; sitient amplius t non cadet super illos sol: neq; vllus estus. Qm̄. Lectio.

QUo euntes t vnde venientes. Qui seminantes in lachꝝymis. Que sūt semina: Qui manipulū. Euntes in mortē venientes a morte. Euntes nascendo venientes resurgendo. Seminātes opa bona: metentes mercedē eternā. ℟. Uiri sancti glorioſū sāguinē fudert ꝓ dño amauerūt xp̄z i vitu sua imitati sūt eum in morte sua. Et ideo coꝝonas triūphales meruert ℣. Unꝰ spūs t vna fides erat in eis. Et. Lectio.

SEmia ergo nra sunt q̄cq̄d boni fecerim⁹ Manipuli q̄ in fine recipiem⁹. Si ergo bōa semina sunt bona opera: q̄re cū lachꝝymis cū hilarē datoꝝē diligat de⁹: ℟. Tradiderūt coꝝpoꝝa sua ꝓpter deū ad supplicia. Et meruerūt habere coꝝonas ꝑpetuas. ℣. Isti sūt q̄ venerūt ex magna tribulatiōe t lauerūt stolas suas i sanguie agni. Et. Alia. Et. In natali q̄libet fratrū mar. de q̄cūq; noc. Si hoc seq. Resp erit. in. ℟. Nec est va fractnitas q̄ nūq; potuit violari certamie: q̄ effuso sanguine securi sūt dñm. Cōtēnētes aulā regiam Peruenerunt ad regna celestia ℣. Ecce q̄ bonū t q̄ iocūdū habitare frēs

Sap. 3.b.

Sap. 3.a.

apoc. 7.d.

apoc. 7.d.

p. 132

mynū. Cō. Dñia. Per. Et hec sunt fes. in q̄bus p̄dictū ℟. semp dicet videlz sctōr marci ⁊ marcelliani sctōr gervasii ⁊ prothasii sctōr septē fratrū sanctorum cosme ⁊ damiani sanctorū crispini ⁊ crispiniani. In secūdo nocturno.

Esaie 56.b. ℣. Dabo sanctis meis locū nomiatū in regno patris mei dicit dñs. ℟. Domie q̄s ha. ℣. Sanctis q̄ in terra sunt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℟. Cōserua. ℣. Scti q̄ sperant

Esaie 40.g in domino habebūt fortitudinem: assument pēnas vt aquile volabunt et non deficient. ℟. Domini est terra. ℣. Exultent iusti. Lectio quarta

Hic p̄mū videte charissimi quomō maxime ad btōs martyres verba ista p̄tineāt. Nulli enim tm̄ impenderunt quātū ip̄i q̄ seip̄os ip̄ēderūt: sicut dicit paul⁹ apostol⁹. Et ipse ip̄ēdar pro aiab⁹ vr̄is. ℟. Sācti tui dñe mirabile consecuti sunt iter seruiētes p̄ceptis tuis: vt iu cnirent il

Exo. 14.c. lesi. In aquis validis/ terra apparuit arida: ⁊ i mari rubro via sine ip̄edimēto. ℣. Victricē manū tuā laudauerūt pariter ⁊ decātauerūt dñe nomē sanctū tuū In. Lectō. v.

Sap. 10.d.

Impenderūt enim seipsos confitēdo christū: ⁊ ip̄lēdo in ei⁹ adiutorio quod dictū est. Ad mēsam magnā sedisti scito quoniā talia oportet te p̄parare. Que est mensa magna: nisi vnde corpus x̄pi accipim⁹: ⁊ sanguiē: ℟. Uerbera carnificū nō timuerunt scti dei moriētes p̄ x̄pi noie Ut heredes fierent in domo dñi. ℣. Immania eni p̄ x̄po i suis corporib⁹ p̄tulerūt tormēta. Ut. ℟. vi

Quid est scito quoniam talia oportet te p̄parare: nisi quod beatus iohannes exponit: sicut christus p̄ro nobis animam suam posuit: sic ⁊ nos debemus p̄ro fratribus animam ponere. ℟. O veneranda martyrū gloriosa certamia: qui in suis corporibus p̄ christo immania pertulerūt tormenta. Et ideo p̄cipe meruerunt imarcessibilē eterne glorie coronā. ℣. Despecta nāq̄ p̄sentis vite

luce cōtēptoq; suoꝝ corpoꝝ cruciatu seuiētē mūdū dei ꝑ amoꝛe vicerūt. Et. Exulta. Et. In. iij. noc. ā.

Sap. 5.c. Justi aūt ippetuū viuēt ꝛ apud dñm est merces eoꝝ. ℣. Exulta. ℟. Tradidert corpa sua ꝓpt deū ad supplicia vt heredes fierēt i domo dñi. ℣. Bñdicā. ℟. Ecce merces sanctoꝝ copiosa est apū deum: ipsi vero mortui sūt ꝓ xp̄o: ꝛ viuēt in eternū. ℣. Deus venerūt. ℣.

Sap. 10.d.

Luce 6.c. Justoꝝ ale. Sedz lucem

IN illo tpe. Descēdēs Iesus de monte: stetit in loco campestri ꝛ turba discipulorum eius / et multitudo copiosa plebis ab oi iudea et hierusalē / ꝛ maritima / ꝛ tyri / ꝛ sidonis: q̄ venerant vt audirent eum ꝛ sanarentur a languoꝛibus suis. Et reliqua. Sermo ex ē mētra. vesp. de. phī. ℣. vij.

Turbe q̄ de lōge ad audiendū venīūt: descendētis in cāpū dñi curant ar tacrn. Discipuli / qi in minoꝛib⁹ iā sunt instituti: i mōtis cacumie ad maioꝛa ꝓcurrunt. Ex q̄b⁹ etiā colligūtur q̄ eum trāsfiguratū secreto in monte speculētur. ℟. Propter te stamētū dñi ꝛ leges patꝛnas sci dei ꝑstiterūt in amoꝛe fraꝛnitat. Q. ꝛ vn⁹ sēp fuit spūs i eis ꝛ vna fides. ℣. Fuerūt sine q̄re la āte dñm: ꝛ ab inuicem nō sūt sepati. Q. ꝛ. Ic. viij.

QUus ꝓ oībus sublimioꝛis sapiētie fonte debriand⁹: magistri recūbit i pectoꝛe. Raroq; vspiā iuenies vel turbas ad altioꝛa dñm seq̄ / vel quēpiā debilē i mōte curari: sed erecta febꝛe libidinū / accēsaq; sapientie luce pedetentim vnumquēq; ad culmen subire virtutum. ℟. Sācti mei q̄ in isto seculo certamen habuistis. Mercedē laboꝛū ego reddam vobis. ℣. Uenite bñdicti pr̄is mei. Mercedē. Lcō. ix.

Sap. 10.d.

mat. 25.c.

ET ipse eleuatis oculis i discipulos suos dixit. Beati pauperes: q; vestrum est regnum dei. Et si generaliter omnib⁹ loquitur: specialius tamen oculos saluatoꝛ in discipulos leuat: vt his q̄ verba itēta coꝛdis aure percipiunt / lati⁹ saporis intimi lumen apiat. ℟. In circuitu tuo domie lu

men est qꝫ nũcꝫ deficiet. Ubi cõstituisti lucidissimas mãsiões. Ibi reqescũt sctõꝝ aie. ℣. Lux perpetua lucebit sãctis tuis dñe: et eternitas tpm. Ubi. Gl'ia. Ibi. ℣. Justi aũt in ppetuũ. ℟. Et apũd dñm est merces. In laud. ãn.

Sap. 3.a. IUstoꝝ aũt aie in manu dei sunt. et nõ tanget illos tormentũ malicie. ℣. Dñs reg. ãn. Cum palma ad regna pueneruũt scti coronas decoris meruerũt de manu dñi. ps. Jubil. ã. Corpa sctõꝝ in pace sepulta sunt: et vivet nomia eoꝝ in eternũ. ℣. Dei de⁹. ãn. Martyres dñi dñm bñdicite in eternũ. ℣. Bñd. ℟. Exultabũt scti in gl'ia: letabuntur in cubilibus suis. ℣. Laud. Ecclꝰi 44 c. ℣. Reddet deus. Ypo. 149.

ET gl'iose martyrũ corona cõfitentium qui respuentes terrena/ perducis ad celestia.

HUrẽ benignã ꝓtinus/ appone nr̃is vocib⁹: trophea sacra pangimus/ ignosce quod deliquim⁹ tu vincis in martyrib⁹ parcendo confessoribus tu vince nostra crimina: donando indulgentiam/ Deo p̃ri sit gl'ia soli filio: cũ spũ ꝑ et nũc et iperpetu ℣. Miradilis de⁹ ctis suis. ℟. Et gl Istoꝝ est ei regnũ q̃ ꝓtẽpserũt vitã n et puenerũt ad p̃m gni: et lauer̃t stolas i i sãguie agni. ℣. Bñd⁹. ℟. Lauerũt stolas suas cãdidas eas feceꝝ̃t i sanguie agni. ps. Bñd⁹. ℣. ꝑdic. due ãe dicant alterꝝ nis vicib⁹ ꝑ ebd⁹. in festo pluri. mar. tã. tñ. ℟. ix. lc. sup hm Bñd⁹. vl' ad mẽo. eoꝝ dẽ sctõꝝ: ita q̃ scmꝫ i hõmis di. ã. Istoꝝ est enim oño vrõ. Ad. i. ã. Justoꝝ aũt. ps. Legẽ po. Ad. ibã. Cũ pal. ℣. Deꝰ i no. Lb. Reddet de⁹. ℟. Letamini in dño. Et exultate iusti. ℣. Et gloriamini oẽs recti corde. Et. Gl'ia. Leta. ℣. Exultẽt iusti ex vrõ. Ad. vi. hn. Corpa san. ℣. Defecit. Lhm. Sapie. 10. Sap. 10. d.

QUi stulit illos per mare rub: ũ et trãsuerit illos ꝑ aquã nimiam: inimicos aut illoꝝ demersit i mare: et ab altitudine inferoꝝ eduxit eos. ℟. Exultẽt iusti. In ꝓspectu dei. ℣. Et delectẽ ꝓ. 67

n ius

titia. In. Bl'ia. Ex
iustox aie. oxvtē.
ān. Exultabūt. p.
otia. cp. Sapie. 10
sti tulerunt spolia
ozū t decantaue-
ne nomē scīm tuū t
icē manū tuam lau
erūt parit' dne deus
. ℟. Justox aie In ma
a dei sūt. ℣. Et non tan
get illos tozmētum mali
cie. In. Bl'ia. Justozū. ℣.
Mira. ox. vtē. Ad vel. ā.
Justo. āt. hi fek. cp. Red-
det. hy⁹. Rex gloziose. ℣
Mirabil' de⁹. ān. Absterget de⁹ oēm lachzymam ab oculis scrōx: et iā non erit āplius neq luct⁹ neq clamoz: sed nec vll⁹ dolox qm̄ pozta transierunt he. Magt. ox. vt supza.

Irem sequunt alia cpla plurimozum martyz. t dicāt hñ ep. supzascriptis alternis vicib⁹ p ebdo. qm̄ vñ ppa Bia: vel pzo pzie leuctes habeāt. Ad vel. t ad matu. et ad. ill. picat cp. Ad hebzeos. ii.

Heb. xi. f. Sancti per fidē vicerunt regna operati sunt iustitiam adepti sunt repzomissiones ih̄u xpō. Ad sertū Capitulū. Ad hebzeos. ii.

Sancti ludibzia t verbera experti / insuper t vincula t carceres lapidati sunt / secti sunt / tentati sunt / in occisione gladij moztui sunt. Ad nonam cp. Ad hebzeos

Heb. ii. g. Circuierunt in melotis in pellib⁹ capzinis egētes / angustiati / afflicti / q̄b⁹ dignus non erat mūd⁹. Itē alia cp̄. plu. mar. qm̄. ir. kc. vel. 4th. habeant cū ppa hist. ad vzas q̄z vel. t matu. t ad ill. t ad th. vespe. dicatur istud cp̄. Sapientie. ith. z.

Sap. 3. a. Justox aie in manu dei sūt: t non tanget illos tozmētū malicie visi sunt oculis insipientiū mozi: illi aūt sunt i pace. Ad. vi. Cp̄m. Sapientie.

Sap. 3. a. Si coram hoibus toz mēta passi sūt: spes autem illozum immoztalitate plena est. Ad nonā Capitulum. Sapientie. z

Sap. 3. a. In paucis vexati: in multis bñ disponent: qm̄ de⁹ tētauit illos t inuenit illos dignos se. t.

Sap. 10. b. Cin nat. vni⁹ pf. t poner. tpe pas. ad vel. ān. Justū deduxit dns per vias rectas t ondit illi regnū dei: t dedit illi scientiam

sanctor̃: honestauit illũ in laboribus / ⁊ compleuit labores illius. maior̃ p̃s fes. Lp̃m. Ecclesiastici

Eccli 44.c

Ecce sacerdos magnus q̃ in dieb⁹ suis placuit deo: ⁊ inuẽtus est iust⁹: ⁊ i tpe iracũdie factus est reconciliatio. Q̃n. ix. ℟c. vel. iij. cũ p̃ma hist. vel cũ ꝓpr̃is laudi. hñr: ⁊ etiã ℓ ob⁹ fe. vni⁹ ꝓfes. ⁊ põ. in tpe pas. ꝓtin gentibus: ũc ad vtrasq; ves. ⁊ ad mat. ⁊ ad. iij. dicat hoc cp̃. Ecce sacerd⁹. supiacientũ. Et ad. vi. cp̃. Bñdictionem. Ad nonã. Lp̃. Cognouit eũ. In ob̃us vero aliis festis tam iij. q̃ ix. ℟c. vnius ꝓfess. ⁊ pontifi. dr ad p̃mas ves. ut ℟. Miles christi. Ny⁹.

Iste cõfessor domini sacrat⁹ / festa plebs cui⁹ celebrat per orbem: hodie let⁹ meruit secreta scandere celi.

Qui pius prudẽs humilis pudicus / sobrius castus fuit ⁊ quietus: vitadum presens vegetauit eius / corporis artus.

Ad sacrũ cuius tumulum frequẽter / membra languentum modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata / re

Unde nunc no. rus in honore / ip. num canit hunc li. vt pijs ei⁹ meritis . mur / omne per euum.

Sit salus illi decus a. virt⁹ / qui supra celi re. dens cacumen: toti⁹ mũdi machinam gubernat / trinus et vnus. Amẽ. ℣. Amauit eũ dñs et ornauit eum. ℟. Stola glorie induit eum. ãn. Cõfessor dñi. N. astantẽ plebẽ cor roborã sancta ĩtercessione: vt q̃ viciorũ pondere p̃mimur / dr̃itudinis rue gl'ia subleuemur ⁊ te duce eterna p̃mia cõsequamur. p̃s. Magt. Oratio.

Oms̃ sempiterne deus q̃ nos dr̃i N. confessoris tui atq; põtificis hodierna festiuitate letificas tuã supplices exoram⁹ clemẽtiã vt cuius solẽnia deuotis officijs veneramur: eius pijs suffragijs eterne vite remedia ꝓseqũmur. p. Alia oro

Alã qs oms̃ deus: vt dr̃i N. ꝓfessoris tui atq; põtificis venerãda solẽnitas ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ salutem. Per. Lã vero duo festa

ſ. ⁊ pōtifi. ſimul
it tūc fiet memo.
feſ. cū hac. ā. 1. Si
o cū viro ſapienti
dificauit domū ſuā
ta petrā. ℣. Juſtū de
.do. Oro vt decet. Ad
iatu. i feſt. ix. lec. vel. iij.
q hñt iuita. duꝑ. Inuita.
Unū deū in trinitate fi-
deliter adoremus. Cui⁹
fide deū vinit ſanct⁹ pre-
ſul. ℟. ꝓs. Uenite. ¶ In
feſt. iij. lectio. qñ mutat.
eſt ſimpler. Regē ꝓfeſſo
rū dñm Uenite adorem⁹
ꝓs. Uenite. ℣. Iſte cō
feſſor. In hymo nocturn. ā.
o. 1. Brūs vir q̄ i lege dñi me
ditatur volūtas ei⁹ per-
manet die ac nocte: et om
nia quecūq; faciet ſemp
ꝓſperabūtur. ꝓs. Brūs
o. 2. vir. ēn. Beatus ille ſanc-
tus qui confiſus eſt in
dño predicauit ꝑceptum
dñi: ⁊ ſtituetus eſt in mō-
te ſancto eius. ꝓs. Quare
fremu. ā. Tu es glia mea
. 3. tu es ſuſceptor me⁹ dñe/
tu exaltās caput meū et
exaudiſti me de mōte ſan
cto tuo. ꝓs. Dñe q̄d mul
ti. ℣. Umault. Lectio. i.

Dominic⁹ ſermo quē
debemus oēs nō
ſolum ſtudioſe: verūetiā
ſapienter audire: cui nos
oportet humiliter ac de-
lectabiliter obedire mo-
derationis ſue vbiq; te-
nēs temperiē: vt nec oui-
bus deſint pabula: nec
paſtoribus alimenta: q̄-
dā ſpecialiter ſolis præce
pit nobis: quedam vero
gñaliter nobis ⁊ vobis.
℟. Euge ſerue bone et fi mat.
delis q̄ in pauca fuiſti 25. b.
fidelis ſupra multa te cō
ſtituam. Intra i gaudiū
dñi tui. ℣. Dñe quinq; ta
lenta tradidiſti michi: ec
ce alia quinq; ſuperlu-
cratus ſum. Intra. ℟. ij.

Nobis nāq;: id eſt ſer
uis quos ille pat'fa-
milias rerū oim dñs ad
hec in magna domo ſua
cōſtituit: vbi ppt'o eius
vbū gre miniſtrem⁹ ſpe
cialiter iniūgit ſcrēpredi
cationis officiū gñaliter
vo ⁊ nobis ⁊ vobis ſalu-
taris indicit obedientia
mandatorū. ℟. Ecce ſa- Eccli
cerdos magn⁹ q̄ i diebus 44 d
ſuis placuit deo. Ideo iu
reiurando fecit illū dñs
creſcere i plebē ſuam. ℣.
Bñdictionē oim gentiū
dedit illi: ⁊ teſtamentum
ſuū cōfirmauit ſuper ca-
put eius. Ideo. Lectio. iij.

A his denuo mandatis tã ꝙ ditissimis ferculis: sic celestiũ deliciarũ copia spũalis exuberat: vt in verbo dei abundet: qđ pfectus comedat abũdet etiã qđ paruul⁹ sugat. Ibi est simul ꝛ lacteus pot⁹: q̃ tenera fideliũ nutriat ifantia: ꝛ quo cib⁹ solidus robusta perfectoꝝ iuuẽtus spũalia sctẽ virtutis accipiat incremẽta. ℟. Jurauit dominus ꝛ nõ penitebit eũ Tu es sacerdos i eternũ Scõm ordinem melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis Tu. Gl'ia. Scõm. Jn. ℣. noc. ã. Jnuocãtẽ exaudiuit dñs sctm suũ: dñs exaudiuit eũ ꝛ ꝓstituit eũ in pace. ℣. Cũ inuo. ã. Le tent oẽs q̃ sperant in te dñe: qm̃ tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eũ. ℣. Uerba. ℟. Dñe dñs nr̃: ℣. ꝙ admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra; q̃ gl'ia et honore coronasti sctm tuũ: ꝛ cõstituisti eũ sup opa manuũ tuaꝝ. ℣ Jm. ℣ Justũ de. Ec. viij.

IBi prorsus ad salutẽ cõsulitur vniuersis: quos dñs saluare [illegible] tur. Ibi est qđ oi era[illegible] gruat: ibi est qđ oñi p fessiõi ꝙueniat. Ibi aud[illegible] uim⁹ p̃cepta q̃ faciamus ibi cognoscimus p̃mia q̃ spam⁹. Ibi est iussio que nos p lr̃am doceat: et instruat ad sciẽtiã. Ibi promissio: q̃ p gr̃am trahat ꝛ perducat ad gl'iam. ℟ Posui adiutoriũ sup potẽtẽ: ꝛ exaltaui electũ de plebe mea. Man⁹ ei mea auxiliabit ei. ℣. Jnueni dauid seruũ meum oleo sctõ mo vnxi eũ. Ma. ℣ ℟ p. 88.

SEruoꝝ igit̃ ds populo suo prepositus dominus specialit̃ volẽs officiũ demõstrare: ait qđ in euãgelio sepe audiuim⁹. Quis putas ẽ fidelis dispẽsator ꝛ prudẽs: quem ꝓstituit dñs supra familiã suã: vt det illis in tpe tritici mensurã? Bẽũs ille seruus quẽ cũ venerit dñs: inuenerit sic facientẽ. ℣. Magnificauit eũ in conspectu regum. Et dedit illi coronam gl'ie. ℣ Statuit illi testamentũ sempiternũ. Et. Ec. vi. Eccli 45. a

QUis est iste domin⁹ fratres? ꝙ̃s sine dubio qui suis discipulis

p. 109

p. 4

p. 5.

p. 8.

Clos vocatis me ma
ter et dñe: et bene dici
s. Sum eteni. Q. ue est
etiã huius dñi familia:
Nimirũ illa est quã ipse
dñs de manu inimici re-
demit: ꝛ dño suo manci-
pauit. Hec autẽ familia
sancta ẽ eccl'ia: q̃ p orbẽ
terraꝝ copiosa fertilita-
te diffundit: et redemptã
se p̃cioso sanguie gl'iatur
℟. Sctẽ. N. xp̃i cõfessor
audi rogãtes ſuulos. Et
ipetratã celu⁹ Tu defer
indulgentiã. ℣. O sancte
N. sydus aureũ dñi gra
seruoꝝ gemit⁹ solita su-
scipe clemẽtia. Et. Sl'ia.
Tu. In. iij. noct. ãn. Dñe
p. 14. iste sanct⁹ habitabit i ta
bernaculo tuo: opat⁹ est
iustitiã: req̃escet in mon-
te sctõ tuo. ℣. Dñe q̃s ha
p. 20. bita. ãn. Uitã petiit a te
tribuisti ei dñe gloriã et
magnũ decorẽ iposuisti
sup eũ posuisti in capite
eius coronam de lapide
pretioso. ℣. Dñe in vir.
p. 23 tu. Hic accipiet benedi-
ctionem a dño ꝛ miam a
deo salutari suo: q̃ hec
est gñatio q̃rentiũ dñm.
℣. Dñi est terra. ℣. Ju-
stus vt palma. ℟. Sicut
cedrus. ℣. Cõm Marcell.

IN illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis para-
bolam hanc. Homo qui-
dam peregre p̃ficiscẽs
vocauit seruos suos: et
tradidit illis bõa sua. Et
reliqua. Omel. beati gre
go pape. Lectio septima

Lectio sancti euangelij
fratres kñi sollicite con
siderare nos ãmonet ne
nos q̃ pl⁹ ceteris in hoc
mũdo accepisse aliquid
cernimur ab auctore mũ
di graui⁹ ide iudicemur.
Cũ eni augent dona: ra-
tiões etiam crescũt dono
rũ. Tanto igit esse hũili-
or/atq; ad seruiẽdũ deo
p̃optior q̃sq; debet esse
er munere: q̃nto se obliga
tiorẽ esse cõspicit in red
dẽda ratiõe. ℟. Iste est
q̃ ãte deũ magnas virtu
tes opatus est ꝛ ois ẽra
doctrina ei⁹ repleta est.
Ipe intercedat p̃ nobis oĩz
ppl'oꝝ. ℣. Iste est q̃ tem
pis vitã mũdi ꝛ puẽit ad
celestia regna. Ipe. ℣. Ecce
Ecce homo qui pere-
gre proficiscitur ser
uos suos vocat eisq; ad
negotium talenta partit-
tur. Post multum vero
tẽporis positurus ratio
nẽ reuertit: dñi operãtes

Mat. 25. a.

pro apportato lucro re-
munerat. Seruum vero
a bono ope torpẽtem dã
nat. Quis itaq; iſte ho-
mo eſt qui pegre profici
ſcitur niſi redemptoꝛ no
ſter q̃ in ea carne quã aſ-
ſumpſerat abiit in celũ:
℟. Iſte hõ ab adoleſcen
tia ſua parti merui ifir-
mos curare. Dedit illi do
mar. minꝰ claritatẽ magnã ce
16. d. cos illumiare ꝛ demões
effugare. ℣. Ecce hõ ſine
q̃rela: verus dei cultoꝛ:
abſtinens ſe ab oi opere
malo: ꝛ pmanẽs in inno
centia ſua. Dedit. Ecc. ix

ARmis enim locꝰ ꝑ-
pꝛius terra eſt: que
quaſi ad peregrinandũ
ducitur: dũ per redẽpto-
rem noſtrum in celo col
locatur. Sed hõ iſte per-
egre ꝓficiſcens ſeruis ſu
is bona ſua tradidit: q;
fidelibus ſuis ſpiritua-
lia bona cõceſſit. Et vni
dedit quinq; talenta: alij
autẽ duo/alij vero vnũ.
Quinq; enĩ ſunt coꝛpo-
ris ſenſus: videlicet vi-
ſus/auditꝰ guſtus odo-
ratus et tactus. Quinq;
igitur talẽtis/donũ qui-
q; ſenſuum: id eſt exteri-
oꝛũ ſcientia expꝛimitur.
Duobꝰ vero: intellectus
ꝛ operatio deſignantur.
Unicuiq; aũt talenti noſe tã
tũmodo intellectus deſi-
gnat. ℟. Miles xpi glo-
oſe. A. ſanctiſſime. Tuo
pio interuẽtu culpas no
ſtras abluе. ℣. Ut cele-
ſtis regni ſedẽ valeamꝰ
ſcãdere. Tuo. Gl'ia. Cul.
℣. Oꝛa ꝑ nobis btẽ A.
Iſte ℣. di ſp ãte lau. i fe-
ia. l'. vniꝰ cõfeſ. In feſtis
vero. iij. l'c. dicitur ℣. Ju
ſtum deduxit. vel ℣. Ju-
ſtus vt pal. In laud. ãn.
Ecce ſacerdos magnꝰ Eccli
qui in diebꝰ ſuis placuit 44. c
deo ꝛ inuentus eſt iuſtꝰ.
℘. Dñs reg. ãn. Nõ eſt
inuentus ſimilis illi: qui Eccli
conſeruaret legẽ excelſi. 44. c
℘. Jubilate. ãn. Fidelis
ſeruus et prudens: quẽ Mat
cõſtituit dominꝰ ſupꝛa fa 25. b.
miliam ſuam. ℘. Deus
deꝰ meꝰ. ãn. Beatꝰ ille ſer Luce
uus quẽ cũ venerit dñs 12. c.
et pulſauerit ianuam et
inuenerit eũ vigilãtem.
℘. Bñdicite. ãn. Serue
bone ꝛ fidelis: intra i gau- Mat.
dium dñi tui. ℘. Laudate 25. b.
Capm. Eccleſiaſtici. 44

BEnedictionem omi Eccli
gẽtium dedit illi do 44. d
minus et teſtamentum

suum confirmauit super caput eius. Q. in vnu. ix. vel. iij. lec. cū cō. hystoria vnius confes. & ponitiñ. et extra ipṡ pasc. tunc dicitur ad laud. & ad. iij. et ad. ij. vespe. hoc cp. Benedictionem. Ppanius.

IEsu redemptor omnium / ppes corona ꝑsulū: in hac die clementius / nr̄is faueto vocib⁹ Qui sacri qua nois / confessor almus claruit: cuius celebrat annua / deuota plebs solennia.

Qui rite mūdi gaudia / huius caduca respuens: cū angelis celestibus / letus potitur p̄miis.

Cuius benigne annue / nobis seq̄ vestigia: huius precatu seruulis / dimitte noxam criminis.

Sit xp̄e rex pijssime / tibi patriq; gl̄ia: cū spū paraclyto / in sempiterna secula. Amen. ℣ Just⁹ germinabit. Euge serue bone et fidelis: q; sup pauca fuisti fidelis / supra multa te cōstituā dicit dñs. ꝑs. Bñ⁹. oro. vtā. Si duo festa vnius cōfess. et ponti. simul cōtingunt: fiat mēo. de alio festo cū pas. Iste est q̄ nō deuit: quere hāc ām ad. ij. vesp. vnu⁹ ꝑf. & pōtiñ. ℣. Just⁹ vt pal. ℟. vtā. Ad p̄ma. ant. Ecce sacer. ꝑs. De⁹ in noie. Ad. iij. ā. Nō est inuē. ꝑs. Legē po. cp. Bñ dictionē. Amauit eū dñs Et ornauit eum. ℣. Stola gl̄ie induit eū. Et orna. Gl̄ia. Amauit. ℣. Justū deduxit. Oro vtā. Ad. vi. ā. Fidelis ser ꝑs. Defecit. Capitulum.

Ecclⁱ 45. b

QOgnouit eū in benedictionibus suis: cō seruauit illi misericordiā suā: & inuenit gratiam corā oculis dñi. ℟. Justū deduxit dñs per vias rectas. ℣ Et ostendit illi regnum dei per vias. Gloria. Justum. ℣. Just⁹ vt palma. ℟. vtā. Ad. ix ant. Serue bone & fidelis ꝑs. Mirabilia. Cp. vsit.

Eccl'ⁱ 44 d

MAgnificauit eū in conspectu regū: et dedit illi coronam glorie ℟. Justus vt palma florebit In domo dñi. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In domo domini. Gloria patri. Just⁹ vt palma florebit. ℣. Justus germinabit. oro vt supra. Ad secundas vesperas. ā. Ecce sacerdos

Eccl'ⁱ 45. a

ꝑs. 91

mat. 25. b.

magnꝰ. Per eſt. Cpm. Benedictionē. Si dup. feſtum fuer. de ſc. Sctē. N. xpi cōfeſſoꝛ. Si autē nullum fr. dicat hymnꝰ. Jeſure demptoꝛ. ℣. Juſtus germinabit. Iſte eſt qui ante deum magnas virtutes operatꝰ eſt/ et oīs terra doctrina eius repleta eſt ipſe intercedat pꝛo pctis oīm ppꝛoꝝ. ℟. Mſt. oꝝ. vtē. ¶ Jtē alie lectiones vnius cōfeſ. et pontifi. ℣c. i.

SEruus igitur qui geminata talenta retulit a domino laudatur/atq; ad eternā remunerationem perducitur: cum ei voce dñica dicitur. Euge ſerue bone et fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis/ſupꝛa multa te cōſtituam/intra in gaudium domini tui. ℣ctō ſecūda. Pauca ꝙppe fratres ſūt bona oīa p̄ſentis vite: ꝙ tūlibet eſſe multa videātur in ꝙpatiōe retributionis eterne. Sed tūc fidelis ſeruꝰ ſupꝛa multa conſtituitur: qñ deuicta oī coꝛruptiōis moleſtia: de eternis gaudijs in illa celeſti ſede gloꝛiatur. ℣c. iij. Tūcenī ad dñi ſui gaudium perfecte intromittitur: quando in illa eterna patria aſſumptꝰ: atq; angeloꝝ cetibus admixtus: ſic interius gaudet de munere: vt non ſit qꝫ iam exteriꝰ doleat de coꝛruptione. ℣ectio quarta. Seruus qui operari de talēto noluit: cum verbis excuſationis ad dominū redit dicēs. Domine: ſcio quia homo durus es/metis vbi non ſeminaſti/et ꝙgregas vbi non ſparſiſti/et timens abij et abſcondi talētū tuū in terra ecce habes qꝫ tuum eſt. Notādū vero q̄ inutilis ſeruꝰ dñm durum vocat: cui tamē ad lucrū deſeruire diſſimulat. Et timuiſſe ſe dicit i lucrū talentum expendere: qui hoc ſolum timere debuerat: ne hoc ſine lucro ad dominū repoꝛtaret. ℣ec. v. Sunt autē pleriq; intra ſanctā eccleſiā: quoꝝ iſte ſeruꝰ imaginem tenet: q̄ melioꝛis vite vias aggredi meruunt: et tamen iacere i ſui toꝛpoꝛis ignauia non pertimeſcūt. Cunq; eni peccatoꝛes ſe cōſideꝛant/ſanctitatis vias aꝛripere trepidant: et remanere in iniquitatibꝰ ſuis

nō formidant. Lectio. vi
Sed q̄ idcirco melioris habitus vias / ꝛ rectioris vite apprehēdere arcem nolūt: qz infirmos se esse conspiciunt: quasi et pctōres se fatenť: ꝛ dñm repellūt: eūqz in quo sanctificari debuerant refugiunt: ꝛ velut in perturbatiōe positi cōsiliū non habent dū moriunť: et vitam timent. Unde ꝛ huic seruo, ptm⁹ rñdetur. Serue male ꝛ piger sciebas quia meto vbi non semino: ꝛ congrego vbi non spargo. Oportuit ergo te dare pecuniā meā nummulariis: vt et ego veniens recepissem vtiqz q̄ meum est cum vsura.

Euange. scm Matheū
Mat. 24. d
In illo tpe. Dixit ihs⁹ discipulis suis. Uigilate quia nescitꝭ qua hora dñs vester venturus sit. Et reliqua. Omet. venera. be. pbri. Lectio. vii
Sic ac similitudine ostendit dñs aduētū suū semper debere esse suspectū. Paterfamilias enim animus nr̄ est: q̄ corp⁹ ꝛ oia officia corporis more patrisfamilias regit et cōtinet. Fur aūt moꝛs est improuise aduenies. ℣. Vig.

Ur igit domū pfodit: cū moꝛs repēte ꝛ subito repētinū trāsitū parat. Pr̄familias vo si sciret aduētū furis vtiqz vigilaret: ꝛ nō sineret pfodi domū suā: qz si animus noster sedulo diem moꝛtis inspiceret: sine dubio a coꝛpoꝛe suo per omnia vigilaret. Lectio nona.
Seruus autē fidelis et prudēs itelligit chorus apostoloꝛū et imitatoꝛū eoꝛū. Recte oꝛdo apl'oꝝ seruus fidelis et prudēs dicit. Fidelis ei est quia fidelit ꝛ deuote substantiam dñi sui dispensat. Prudēs est: quia in distribuēdo capacitatē singulorꝝ discernit. ¶ In natali vnius cōfessoris abbatis ad vesp. sup pos. ā.
Amauit eū dominꝰ ꝛ oꝛnauit eum: stola glie induit eū: et ad poꝛtas paradisi coꝛonauit eum. Eccli 45. a
Ps. Cp. Ecclesiastici. 39.
Ustus coꝛ suum tradet ad vigilandum diluculo ad dñm qui fecit illū: et in conspectu altissimi deprecabit. ℟. Uir Israelita. ℣. Iste ꝓfess. Eccli 39. a
℣. Amauit eum dñs.

Mat. 7. d. Similabo eū viro sapienti: q̄ edificauit domū suā supra petram. ꝑs. Mag. Ora de ꝓpetate. Ad matu. de fes. ix. lec. vel iij. qñ inuitatio. est dupl. Inuit. Justus florebit in domo dñi plantatus. Gaudeamus ⁊ exultem⁹ in ei⁹ sacra solēnitate. ꝑs. Uenite In fes. iij. lc. qñ inuit. est sim. ꝑ. Inuit. Regē ꝓfessorū. ꝑs. Ueñ. hy⁹. Iste cōfessor. In. i. noc. ⁊ in seq. noc. āe ꝑi ⁊ ꝟ. de cōi vni⁹ ꝓfes. ⁊ pōnſi. Lec. legant de ꝓpetate. ℟. i. Euge ꝑ. q̄re i cōi vni⁹ ꝓf. ⁊ pōnſi. ℟. ij. Justꝰ germiabit sicut liliū. Et florebit i eternū ante dñm. ℣. Plātatꝰ in domo dñi: in atriis domus dei nostri. Et. ℟. iij. Uir israelita gaude cohe res xp̄i. Intꝛcede ꝓ nob⁹ ℣. Ut p̄cibus tuis a deo veniā sperem⁹ devoti ad te ꝓfugimus. Intꝛ. In. ij. noc. ān. Jnuocātē. ꝑ. Cū inuo. ⁊c. āe cū suis ꝑ. ℣. Justū de. ℟. iiſ. Magnificauit. q̄re i cōi vni⁹ ꝓf. er ponſi. ℟. v. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eū. stola gl'ie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum dñs lorica fidei: et ornauit eum. Et. ℟. vi. Sctē A. xp̄i cōfes. quere in cōi vnius cōfes. ⁊ pō. In. iij. noct. ān. Dñe iste sctūs. ꝑs. Dñe q̄s ha. ℣. Justꝰ vt palma. ℟. vij. Iste est qui ante. ℟. viij. Iste homo. ℟. ix. Miles xp̄i glo. q̄re hec. iij. ℟. in cōi vnius cōfes. ⁊ pōti. ℣. Justꝰ vt palma. Scōm lucam.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discip'lis suis. Nemo accēdit lucernā: ⁊ in abscondito ponit / neq; sub modio / sed super candelabrum: vt q̄ ingrediuntur lumē videāt. Et rel. Lucc II. c.

Ome. ve. bede ꝓbſi. ℣. q̄

De semꝑso dñs hoc loquitur ostendens: ⁊ si supra dixerit nullū generationi neq; : nisi signum ione ꝓphete dandū: nequaq; tamē lucis sue claritatē fidelib⁹ occultandā. ℟. Iste est q̄ añ deū. ⁊c. viſ.

Ipse quippe lucernam accēdit: qui restā humane nature flamma sue diuinitatis impleuit. Quā ꝓfecto lucernam nec credentibus abscōdere: nec modio supponere: hoc ē sub mensura legis includere: vel infra vnius in-

dee gentis terminos voluit cohibere. Sed super candelabrum inquit: vt qui ingrediuntur lumen videāt. ℟. Iste hō.

Candelabrum ecclesiā dicit: cui lucernam super posuit: quia in nr̄is frontibus fidem sue incarnationis affirit: vt qui ecclesiam ingredi fideliter voluerint: lumen veritatis palā queant intueri. Qua sententia iudeorum quoq; proceres condemnat: qui signa querētes exterius / apertam lucis ianuā noluerunt intrare credendo. ℟. Miles xp̄i gloriose ℣. Intro. lec. v. Ora pro nobis. Intro. lec. v. Justum deduxit. vel ℣. Justus vt palma. In laudibus ān.

Sap. 10. b. Justum deduxit dñs per vias rectas: et ostendit illi regnū dei. ps. Dominus reg. ān. Hō est inuētus. ps. Jubilate. ān. Fidelis ser. ℣. Deus deus. ān. Brūs ille. ℣. Bñs. ān. Serue bone. ℣. Laudate reqrehns. iij. ān. in laud. in cōi vni confes. et pōti. cp̄. Justus cor suum. hy. Jesu redemptor. ℣. Justus germi. ān. Fuge

serue. ps. Bā. Oro vtr. Ad. i. ān. Justū dedu. ℣. Deus in no. Ad. iij. a. Hō est inuē. ps. Legē po. cp̄. Justus cor. ℟. et ℣. Ad oes hoīes. dñr vtr in cōi vni confes. et pō. Ad. vi. ān. Fidelis ser. ℣. Defecit. cp̄.

Sensi magnus dñs voluerit spū intelligētie replebit illū: et ipse tāq; hymbres mittet eloquia sapiētie sue: et in oratione confitebit dño. Ad. ix. ān. Serue bone et fidel. ps. Mirabilia. cp̄. Ecclī 39. a.

Dominus diriget cō silium eius et disciplinam: et in lege testamēti sui gloriabitur. Ad vesp̄as ān. Justū deduxit. minor. p̄ fer. cp̄. Justus cor suū. hy. Jesu red. ℣. Justus ger. ān. Iste est q̄ ante deū. ℣. Magt. Oro vtr. ℂ Ite alia cap. de q̄cūq; fest. Ad. iij. cp̄. Ecclī 39. b.

Justum deduxit dñs p vias rectas. et ostendit illi regnum dei: et dedit illi scientiam sanctorum honestauit illum in laboribus: et cōpleuit labores illius. Deo gr̄as. Ad sertam. Capitulum. Sap. 10. b.

Custodiuit eum dñs ab inimicis: et a sci Sap. 10. c.

ductoribus tutauit illũ/ et certamen forte dedit illi vt vinceret: et sciret quoniam omnium potẽtior est sapiẽtia. Deo ĝs

Ad nonam. Capitulum.

Sap. 10.c. SApientia venditum iustum non dereliquit: sed a peccatoribus liberauit eũ. Se. marcu.

War 13.d. IN illo tempore. Dixit iesus discipl'is suis. Uidete vigilate et orate: nescitis enim quando tempus sit. Et reł. Ome. venera. bede pbr̃ł. vñ. Vigillare et orare ꝛ cautos existere discipl'os suos dñs monuit: sed tamẽ eis iudicij vltimi tẽpus ostendere noluit: qꝛ magis illis ꝓfuit hoc nescire ꝙ scire. Ut semper suspecti / semperq; parati vigilarent. Lectio. vñ. Unde siquidem vigilat qui vanis mundi gaudiis dormit: ꝛ preceptis diuinis excubat. Utiliter enim orat/ qui talẽ se exhibet: vt percipere valeat/ quod in orationibus postulat. Lectio nona. Nescitis enł quãdo tẽpus sit: acsi diceret: sicut ignoraſtis diẽ introitus vestri in mũdũ: ita ignoratis et diem exitus vestri de mundo. ℣. Dia ꝓ nobis beate ℟. Cõmũni plurimoꝝ confessorum. Ad vesperas ãn. Sancti per fidẽ vicerũt. Psalmi feriales. Capitulum.

Hebr. 7.d. PLures facti sunt sacerdotes secundum legẽ: idcirco ꝙ morte ꝓhiberẽtur manere: iesus aũt eo ꝙ maneat in eternum / sempiternum habet sacerdotium. Deo ĝ. ℟. Justi in perpetuũ vivẽt: ꝛ apud dñm est merces eoꝝ. Et cogitatio eorum Apud altissimũ. ℣. Ideo accipient regnum decoris: et diadema speciei de manu dñi. Et co. Gloria laus ꝛ honoꝛ decus potestas ꝛ iubilatio ꝑi ac nato ꝛ spũi sancto Apud. Hy. Hetõꝝ meritis. Hisũt ĝs. Dei sũma deitas. ℣. Letamini. ℟n. Fulgebunt iusti ꝛ tã ꝙ scintille in arundineto discurrẽt: iudicabunt nationes/ ꝛ regnabũt in eternũ. Ps. Magt. Ofo. Hatoꝝ ꝯfessoꝝ tuoꝝ ℣. et ℟. nos domine tuere presidijs: vt quoꝝ festiuitatẽ annua deuotione recolimus: eo

rum intercessiõe/ab omnib⁹ aduersitatib⁹ eruamur. Per. Alia oratio.

DEus qui nos sctõr cõfessor tuor .N. et .N. confessionibus gl'iosis circũdas ⁊ protegis: da nobis eor imitatione proficere: ⁊ intercessione gaudere. Per eundem. Ad matu. Inui. Mirabilem deum in sanctis suis Uenite adorem⁹ collaudãtes. ℟s. Uenite. In festis vo. iii. lec. Inui. Regem confessor. ℟s. Uenite. ℣. Sctõr meri. Ni sũt quos. Te summa. In. i. nocl. ãn. Sec⁹ decursus aquarũ plantauit vineã iustor: sz in lege dñi fuit volũtas eorũ. ℟s. Beat⁹ vir. ãn. Tanqz aurum in fornace ꝓbauit electos dñs: ⁊ q̃si holocausta accepit illos in eternum. ℟s. Quare fre. ã. Fiũt hoĩm scitote qz dñs sctõs suos mirificauit. ℟s. Cũ inuo. ℣. Leramini. Lectio. i.

BEati sunt serui illi/ quos cũ venerit dominꝰ inuenerit vigilãtes Uigilat: qui ad aspectuz veri luminis mẽtis oculos apertos tenet. Uigilat: qui seruat operando quod credit. Uigilat: qui a se torporis / et negligẽtie tenebras repellit. Hinc eñ paul⁹ dicit. Eui gilate iusti: ⁊ nolite peccare. ℟. Absterget deus oẽm lachrimã ab oculis sanctorũ: et iam non erit amplꝰ neqz luctus neqz clamor: sed nec vllus dolor. Qm̃ prioza transierunt. ℣. Non esurient neqz sitient amplꝰ: ⁊ nõ cadet sup illos sol: neqz vllus estus. Q. m̃. Lectio. ii

DInc rursus ait. Nora est iã nos de sõno surgere. Sz veniẽs dñs/ ꝺd seruis vigilantib⁹ exhibebit audiamus. Amẽ dico vobis / qꝺ precinget se: ⁊ faciet illos discũbere: ⁊ transiens ministrabit illis. Precinget se: id est ad retributionẽ preparabit. Faciet illos discũbere: id est in eterna ꝺete refoueri. Discumbere ꝺppe nr̃m est i eterno regno ꝺescere. ℟. Exultabũt sci i gl'ia. Letabunt in cubilib⁹ suis. ℣. Epulent ⁊ exultẽt in ꝓspectu dei. Letabunt. Lectio. iii

ITade rursus dñs dicit. Ueniẽt ⁊ recumbent cum abrahã/ isaac/

Apo. 21. a. ⁊ 7. d

ꝓ. 149.

et iacob. Transiẽs autẽ dñs ministrat: ꝺa lucis sue illustratione nos satiat. Transire ꝟo dñi est: cũ de iudicio ad regnum redit. Uel certe nob; dñs post iudiciũ trãsit: quia ab humanitatis forma i diuinitatis sue ꝓtemplationẽ nos eleuat. ℟. Justi i ꝑpetuũ. vt3 ad.i.vs

ꝑo.5. ¶ In.ij.noc. an. Letent oẽs qui sperãt in te dñe: qm tu benedixisti iustis scuto bonevolũtatis tue coronasti eos. ꝑs. Uerba. ¶ i. Dabo cuiꝺ meis

Esaie 56.b. locũ noiatũ in regno patris mei dicit dñs. ꝑ. Domine ꝺs ha. ¶ Gcris qui

ꝑo.15 in terra sunt eius mirificauit oẽs volũtates meas inter illos. ꝑ. Cõserua ℣. Exultent iusti. ℟c.iiij.

ET transire ei⁹ est in claritatis sue speculationem nos ducere: cũ eum quẽ in humanitate in iudicio cernim⁹/etiaz i diuinitate post iudiciũ videam⁹. Ad iudiciũ ꝺp peuenies in forma serui oĩb⁹ apparet: qz scriptũ est: videbũt in quẽ trãfixerũt. Sz reprobi in supplicium corruunt / iusti ad claritatis eius gloriã pertrahuntur: sicut scriptũ est. Tollat impi⁹: ne videat gloriã dei. ℟. Letamini iusti et exultate i dño. Et gl'iami oẽs recti corꝺe. ℣. Cãtate ei cantiꝝ ꝑ.31. ꝑ.32.

cũ nouũ: bñ psallite ei in uociferatione. Et. ℟c.v.

SEd ꝺd si serui in pꝛima vigilia negligẽtes existũt: Pꝛima vigilia pꝛimeue etatis custoꝺia est. Sz neqz sic desperandum: ⁊ a bono opere cessandũ est. Ma lõganimitatis sue patientiã insinuãs dñs subꝺit. Et si venerit in secꝺa vigilia: ⁊ si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit: bti sũt serui illi. ℟. Scti tui domine mirabile consecuti sũt iter seruientes pꝛeceptis tuis: vt inuenirent illesi. In aqs validis terra apparuit arida: et in mari rubꝛo via sine ĩpedimẽto. ℣. Uictricẽ manũ tuã laudauerũt patres/ et decãtauerunt dñe nomẽ scm tuũ. In. ℟. vi.

Exod 14.e. Sap. 10.d.

PRima quippe vigilia/ pꝛimeuũ tẽp⁹ est: id est pueritia. Secũꝺa/ adolescẽtia vel iuuẽtus. Tertia aũt/ senect⁹ accipitur. Qui ergo vigila-

re noluerit in prima vigilia: custodiat vel scdam. Ut qui conuerti a prauitatib⁹ suis i pueritia neglexerit: ad vias vite saltē i rpe iuuētur. Euigilet Et q vigilare i scda vigilia noluerit: tertie vigilie remedia nō amittat. ℟. In circuitu tuo domine iumē est quod nunq̄ deficiet. Ubi cōstituisti lucidissimas māsiōes Ibi reqescūt scōr aie. ℣. Lux pperua lucebit scis tuis dñe: et eternitas tēporū. Ubi. Sl'a. Ibi. An. Scti q sperāt in dño habebūt fortitudinē: assumēt pennas vt aquile volabunt et nō deficient. Ps. Dñi est terra. An. Justi aūt in pperuū viuēt: et apud dñm est merces eor. Ps. Exultate iu. An. O q̄ gl'iosū est regnū/in q cū rpo gaudēt oēs scti amicti stolis alb̄: sequūtur agnū quocunq̄ ierit Ps. Quam dilecta. ℣. Justor anie. Scōm lucam.

Esaie 40.g

Sap. 5.c.

Luce 12.e.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Sint lumbi vri precincti: et lucerne ardentes in manibus vris. Et rel'. Omelia dñi gregorii ps. Tec. vij.

Sancti euāgelij fratres karissimi/aperta est lectio recitata: sed ne aliquib⁹ ipsa ei⁹ planicies alta fortasse videat / eā sub breuitate trāscurrimus: q̄tenus ei⁹ expositio ita nescientib⁹ fiat cognita: vt tñ sciētib⁹ nō sit onerosa. Quia viris luxuria in lūbis sit: feminis i vmbilico: restat dñis q de diabolo ad beatū Iob loquit dicens. Uirt⁹ ei⁹ in lūbis ei⁹: et fortitudo ei⁹ in vmbilico vētris ei⁹. Ad pncipalia igit seru lūbor nole luxuria designat: cū dñis dicit. Sint lūbi vri pcincti. ℟. Sacerdotes eius induāt iustitiā. Et sancti ei⁹ exultatiōe exultabūt ℣. Illuc producam cornu dauid: paraui lucernā xpo meo. Et. Tec. vij. Lumbos enim precingim⁹: cū carnis luxuriā per ytinētiā coartamus. Quid vero minus est mala non agere: nisi etiā quisq̄ studeat et bonis operibus insudare: prin⁹ additur. Et lucerne ardentes i manib⁹ vris. Lucernas q̄ppe ardētes in manib⁹ tenem⁹: cū p bona opera proximis nris lu-

p. 131.

cis exẽpla mõstramꝰ De qbꝰ ꝓfecto opibꝰ dñs dicit. Luceat lux vra coꝝã hoibꝰ: vt videãt opa vra bona: ꝛ glꝛificẽt pfemvestrũ q̃ in celis ẽ. ℟. Coꝛpoꝛa sctõꝝ in pace sepulta sũt. Et viuẽt noia eoꝝ in etnũ. ℣. Sapiẽtiã scõrũ narrabũt oẽs ppli: et laudẽ eoꝝ ꝓnunciat ois eccl'ia sctõꝝ. Et. Lect. ir. Duo aũt sunt q̃ iubenꝝ: et lũbos restrigere: ꝛ lucernas tenere. Ut ꝛ mũdicia sit castitatis in coꝛpoꝛe: et lumen veritatis in operatione. Redẽptoꝛi eteni nostro vnuꝫ sine altero placẽ nequaq̃ potest. Castitas ergo non magna ẽ sine bono ope: nec opus bonũ est aliq̃d sine castitate. Sꝫ si vt rũ q̃ agitur: restat vt q̃sq̃s ille est: spe ad supernam patriã tẽdat. ℟. Sint lũbi vꝛi ꝑcincti: et lucerne ardẽtes in manibꝰ vꝛis. Et vos simꝛes hoibꝰ expectãtibꝰ dñm suum Q. si reuertatur a nuptiis. ℣. Uigilate ergo: q̃a nescitis qua hoꝛa dominꝰ veniet venturus sit. Et vos Gloꝛia patri. Q. uãdo. ℣. Justi autẽ. In laud. ãn.

Ecclꝛi 44.c

Luce 12.e.

Iustoꝝ autẽ aie in manu dei sunt: et non tãget illos toꝛmẽtum malicie. ℘s. Dñs regnãuit. Cũ palma ad regna puenerunt scti: coꝛonas decoꝛis meruerũt de manu dñi. ℘s. Jubil'. ã. Coꝛpoꝛa sctõꝝ in pace sepulta sunt: ꝛ viuẽt noia eoꝝ in eternum ℘s. Deꝰ deꝰ. ã. Sacerdotes dei bñdicite dño: serui dñi hymnũ dicite deo in etnũ. ℘. Bñd. ã. Exultabũt scti in glꝛia: letabũtur in cubilibus suis. ℘s. Laud. Cℓ. Plures facti sunt. ℣. Rex glꝛiose mar. ℟. Chorus ℣. Si ficut i cõi pꝛimoꝝ mar. ℣. Mirabilis deꝰ in sctis suis. ã. Sint lũbi vꝛi ꝑcincti: ꝛ luceꝛne ardẽtes in manibus vꝛis: ꝛ vos simꝛes hominibꝰ expectãtibꝰ dñm suũ qñ reuertat a nuptiis. ℘s. Bñdꝰ. Oꝛo vꝛs. Ad ꝓmã ãn. Justoꝝ autẽ ale. ℘s. Deꝰ in noie. Ad iij. ãn. Cũ palma. ℘s. Regem pone. Laꝺ. Plures facti. ℟. ꝛ ℣. de coi pluꝛimoꝝ mar. ad oẽs hoꝛas dicank. Ad. vi. ãn Coꝛpoꝛa. ℘s. Defecit. Captiꝫ.

Sancti ꝛ iusti i domino gaudete: vos ele

Sap. 13.a.

Dañ. 3.f.

℘o. 149.

Luce 12.e.

℘o. 32.

git de⁹ in hereditatē sibi
Ad.ir.ā. Exultabūt. ꝑs.
Mirabilia. Capitulum.

Sap. 5.c. Iusti aūt i ꝑpetuū vi
uēt: et apud dñm est
merces eor: et cogitatio
eor apud altissimū. Ad
scias ves. ān. Justorum
autē. ꝑi fer. cap. Plures
facti. ℣. Mirabilis deus
ān. Sanctū est verū lu-
mē t admirabile mistrās
lucē his q ꝑmanserūt in
agone certaminis: recipi
ent a xꝑo spiēdorē sēpi-
num/ in q assidue felices
letant. ꝑs. Mag. ofo vt
ad.i.ves. ℂ In natali vni
us ℣g. t mr. Ad.i.ves.ā.

Mat. 25.a. Hec est ℣go prudēs que
veniente sponso aptauit
lampades suas: t introi
uit cum dño ad nuptias
ꝑ feriales. Capitulum.

Eccli 51.b. Domine de⁹ me⁹ ex-
altasti sup terrā ha
bitationē meā: t ꝑ mor-
tē defluenti depcata sum
te. Regū mundi. Hy⁹

Virginis proles opi
feroq matris/ virgo
quē gessit peperitq ℣go:
℣ginis festū canim⁹ tro
pheum/ accipe votum
Hec tua ℣go duplici be-
ata/ sorte dum gestit fra-
gilē domare: corporis se
xum domuit cruentum/
corpore seclum.
Unde nec mortē nec a-
mica mortis/ seua pena-
rum genera pauescens:
sanguine fuso meruit se-
creta/ scandere celi.
Huius obtentu deus al
me nostris/ parce iā cul-
pis vitia remittens: quo
tibi puri resonemus al-
mum/ pectoris hymnū.
Gloria patri genitoq ꝑ
li/ et tibi cōpar vtriusq
semp: spiritus alme de⁹
vnus/ oi tpe secli. Amen
℣. Diffusa ē. ā. Sile ē re- Mat.
gnū celorū sagene misse 13.f.
in mare/ et ex omni gne
piscū congreganti: quā cū
ipleta esset educētes t se
cus litt⁹ sedētes elegerūt
bonos i vasa sua: malos
aūt foras miserūt. ℟. Vgt

Adulgētiā no Ōro.
Ibis dñe beata A. vir
go et martyr imploret/
que tibi grata semper ex
titit: et merito castitatis
et tue professione virtu-
tis. Per. Alia oratio.

Faudi nos deus sa-
lutaris noster: vt sic-
ut de brē A. ℣gis tue t
martyris festiuitate gau-
dem⁹: ita pie deuotionis
erudiamur affectu. Per.

Ad matu. In fe. ix. l'c. tm. Inuit. Xpm venerantes deū adorem⁹ regē regum Qui in celis A. palmam hodie dedit eternam. ps. Uenite. In fest. ix. l'c. vel tū. qñ est inuit. dup. Inuit. Agnū sponsum virginū Uenite adoremus dñm iesū xpm. ps. Uenite. In fest. tū. i. qñ est inuit. simp. Inuita. Regem virginū dñm. Uenite adoremus. ps. Uenite. Hy⁹. Virgis ples. In. i. noc. an. Ante thorum huius virginis frequētate nobis dulcia cātica dragmatȝ. ps. Dñe dñs nr. Cāti. 2. a. Sicut lilium int spinas: sic amica mea inter filias. p. Celi enar. Cāti. 4. c. Fauꝰ distillās labia tua sponsa: t odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. ps. Dñi est terra ℣. Diffusa est. Lectio. i.

QUoniā hodie natalis est virginis: congruū aliqd de virginibꝰ est loquendum. Immaculatus eñ dñs imaculatā sibi famulam etiā in hoc pleno colluuionum fragilitatis humane corpore positā misericordit ȝsecrauit. Natalis ē virginis integritatē sequamur. Natalis est scē A. mirant viri: nō desperēt virgines. Non ideo laudabilis virginitas: quia et in martyribus reperitur: sed qꝛ ipsa martyres fecit. se. Diffusa est gratia in labiis tuis. ꝓpter ea bñdixit te deꝰ in eternū. ℣. Dilexisti iustitiam t odisti iniquitatē. ꝓpterea. Lectio. ii. po. 44.

QUis eñ hūano eaz possit ingenio comprehēdere/quā nec natura suis inclusit legibus. Nec virgo e celo acceꝛ siuit: qꝺ imitaretur in terris. Nec immerito viuēdi sibi vsum q̄ siuit e celo: q̄ spōsum sibi inuenit in celo. Qñ ego laudationē nō suscepi virginitatis sed expꝛessionem. Ad rē tñ ptinere arbitroꝛ: vt q̄ sit ei patria: ꝺs auctoꝛ appareat. ps. ꝓpt veritatem et mansuetudinem et iustitiam. Et deducet te mirabilit dextera tua. ℣. Audi filia t vide et inclina aurē tuam: et obliuiscere populū tuum t domum patris tui Et deducet. Lectio. iii. po. 44.

QUius vbi sit patria diffiniamus. Si eñ

ibi est pria / vbi genitale domicilīū: in celo ꝓfecto est patria castitatis. Ita q̄ hic aduena / ibi incola est. Quid aūt ē castitas ꝟginalis: nisi expers cōtagionis integritas. Itq̄ eius auctorem quem possumus estimare: nisi immaculatum dei filium cuius caro nō vidit corruptionē / diuinitas non est experta contagionem Uidete ergo quāta ꝟginitatis merita sint. X̄ps ante ꝟginē: xp̄c ex ꝟgie

ꝑo. ℟. Dilexisti iustitiam et
44. odisti iniq̄tatē: ꝓpterea Unxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie. ℣. Propter veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iustitiā. Unxit. Gl'a. Unxit

ꝑo. In.iij.nock.ān. Spē tua
44. et pulchritudie tua: intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna ꝑ. Eructauit. ℟. Adiuua
ꝑ.45 bit eā de⁹ vultu suo: de⁹ in medio ei⁹ non ꝯmouebit. ꝑs Deus nr̄ refu. ān
Cāti. Unguentū effusū nomē
1.a. tuū: ideo adolescētule dilexerūt te nimis. ꝑs. Fūdamēta. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. r.iij.

Q Uistus ꝟginū spōsus: ante ꝟginē fuit ex dē est nat⁹ de ꝟgine. A pre quidē natus ante scl'a: sed ex virgine renatus ob scl'a. Illud nature sue: hoc nr̄e vtilitatis est illud erat semp / hoc voluit. Spectate ⁊ aliud ꝟginitatis meritū: xp̄us ꝟginis sponsus: et si dici potest: xp̄us virginee castitatis. Uirginitas enī xp̄i nō ꝟginitatis ē xp̄s.

℟. Hec est virgo sapiēs Mat
quā dñs vigilātē inuenit / 25.a.
que acceptis lāpadibus sūpsit secū oleū. Et venientē dño introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Inuēta vna margarita dedit oia sua: et cōparauit eā. Et. ℟c. ℣.

Uirgo est q̄ nupsit: ꝟgo q̄ nos sub vtero portauit. Uirgo q̄ genuit: virgo q̄ proprio lacte nutriuit. Sed iam a matre descendam⁹ ad filias. De ꝟginibus inq̄t sanct⁹ apostolus / preceptū dñi nō habeo. Si doctor gentiū non habuit: nr̄e q̄s potuit? Et preceptū q̄dē nō habuit: sz habuit exēplū. Nō enī potest iperari ꝟginitas: sz optari. Sancta mater ecclesia imaculata est coitu: sed fecūda partu. Uirgo est in castitate: mater

est in ꝓle. ℟. de vna ꝟgine ⁊ mar. ℟. Veni sponsa xp̄i accipe coronā quā tibi dominꝰ preparauit/ pro cuiꝰ amore sāguinē tuū fudisti. Et cū angelis i paradisū introibis. ℣. Veni electa mea ⁊ ponā te in thronū meū: qa cōcupiuit rex speciē tuā. Et. Alia ℟. de vna virgine non mar. ℟. Induit me dñs vestimēto salutis: et indumento letitie circūdedit me. Et tanq̄ spōsā decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: ⁊ circūdedit me vernānib⁹ atq̄ coruscāti bus gēmis. Et. Lect. vi.

PArturit nos virgo/ non viro plena: sed spū. Parit nos virgo: nō cum dolore membrorū: sed cum gaudijs angelorū. Nutrit nos ꝟgo: non corporis lacte: sed apostoli quo infirmam adhuc crescētis ppli lactauit etatē. Virginitas dei donū est: munus parentis: sacerdotium castitatis. Virgo mr̄is ecclesie hostia est/ cuiꝰ quotidiano sacrificio vis diuina placatur. Virgo est ecclesia quam studuit apostolus virginem castam assignare christo. Virgo ē filia sion: virgo est ciuitas illa hierusalem que i celo est: in qua nichil intrat cōmune atq̄ immūdum. ℟. Audi filia ⁊ vide et inclina aurem tuā: et obliuiscere populū tuum ⁊ domum patris tui Et concupiscet rex speciem tuā. Qm̄ ipse est dñs deus tuꝰ. ℣. Induet te dñs vestimēto salutis: et indumēto letitie circūdabit te. Et cōcu. Gl'ia. Qm̄ In. in. noc. ān. Nec est q̄ nesciuit thorum in delicto: habebit fructū in refectione animarum sanctarum. ꝓs. Lātate. ān. Nigra sum sed formosa filia hierusalē: ideo dilexit me rex: et introduxit me in cubiculū suum. ℣. Dñs re. ℟. O q̄ pulchra est casta gñatio cū claritate. ꝓs. Lātate. ℣. Ad iuuabit. Secm matheū.

IN illo tēpore. Dixit Ihesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum/ thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo abscondit/ et pre

ꝓo. 44.

Sap. 3.c.

Cāti. 1.b.

Mat. 13.f.

gaudio illius vadit ⁊ vē dit vniuersa que habet: ⁊ emit agrum illū. Et reł.

Omelia bti gregorii de eadem lec. Lec. vii.

Regnū celoꝝ ffres charissimi idcirco ⁊ rebus simile dicitur: vt ex his que animꝰ nouit surgat ad incognita que nō nouit: quatenus exēplo visibilium / se ad inuisibilia rapiat: ⁊ per ea q̄ vsu didicit / quasi confricatꝰ incalescat: vt per hoc qđ scit notū diligere: discat ⁊ incognita amare. ℟. Veni electa mea et ponā te in thronū meū. ℣. Quia cō cupiuit rex speciem tuā. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā. ℣. Quia concupiuit. Lectio. viij.

Ecce enim regnum celorum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui inuenit hō abscondit: ⁊ pre gaudio illiꝰ vadit ⁊ vēdit vniuersa que habet: et emit agrū illū. Qua in re hoc quoq; notandum est: q inuētus thesaurꝰ abscōdit vt seruetur / q studium celestis desiderij a malignis spiritibus custodire non sufficit: qui hoc ab humanis laudibꝰ nō abscondit. ℟. Pulchra facie / sed pulchriori fide beata es virgo respuēs mundū. Letaberis cū angelis: intercede p oibꝰ nobis. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine. Leta. Lectio.

Ia presenti etenim vita quasi in via sumꝰ qua ad patriā pergimꝰ. Maligni aūt spiritꝰ iter nostrum quasi quidā latrunculi obsident. Depdari ergo desiderant: qui thesaurū publice in via portant. Hoc autem dico / non vt primi opera nra nō videant: cum scriptū sit. Videāt opa vra bona ⁊ glificēt prem vestrū q̄ in celis est. Sed vt per hoc quod agimꝰ laudes exterius non quera mus. Sic autem sit opꝰ in publico: quatenꝰ intē tio maneat in occulto vt et de bono opere priorimis exēplū prebeamꝰ: et tamē per intētionē qua soli deo placere q̄rimus / semp optemꝰ secretū. ℟. Regnū mūdi et oēm ornatū scli contēpsi, ppter amorem dñi mei ihesu xpi. Quem vidi / quē amaui / quē credidi / quē dilexi.

℣. Eructauit cor meum ỽbũ bonũ: dico ego opa mea regi. Q. uẽ vi. Gl'ia. Q. uẽ cre. In fes. ix. lc. dicatur iste ℣. ante lau. ℣. Ora ꝓ no. btã ℟. In fes. vero. iii. lect. dicatur ℣. Specie tua. vel ℣. Adiuuabit eam. In leus. ãn.

Mat. 25. a. Hec est virgo sapiens / quam dominus vigilantẽ inuenit. ꝓs. Dñs regẽ. ãn. Hec est ỽgo sapiẽs ⁊ vna de numero prudentũ. ℣. Jubilate. ℟. Hec est ỽgo sctã atq; gl'iosa: qr dñs omniũ dilexit eam. ꝓs. Deus de⁹. ã. Bñdicote pr̃ dñi mei iesu xp̃i: qr per filium tuum tẽtationis ignis extinctus est. ℣. Bñdicite. ℟. Veni spõsa xp̃i accipe coronã quã tibi dominꝰ preparauit in eternũ. ꝓs. Laudate. Cp̃. Dñe deus. Hymnus

IEsu coronã virginũ: quem mater illa concepit: que sola virgo parturit / hec vota clemens accipe.

Q. ui pascis inter lilia / septus choreis ỽginũ. spõsas decorans gl'ia / sponsisq; reddens premia.

Q. uocũq; pergis virgines / sequuntur atq; laudibus: post te canentes cursitant / hymnosq; dulces personant.

Te deprecamur largi⁹ / nr̃is adauge sensib⁹: nescire prorsus oia / corruptionis vulnera.

Deo patri sit gl'ia / eiusq; soli filio: cũ spũ paraclito / ⁊ nunc ⁊ in perpetuũ. Amẽ. ℣. Adducent̃ regi virgines post eam. ℟. Prorime eius afferẽtur tibi. ãn. Veniẽte spõso prudens virgo preparata introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Bñ⁹. Ad. vii. Ad. i. ãn. Hec est ỽgo sa. ꝓs. Deus in noie. Ad. ii. ãn. Hec est ỽgo sa. ℣. Legem pone. Cp̃. Dñe deus. ℟. Diffusa est gr̃a in labijs tuis. ℣. Propterea bñdixit te de⁹ in eternum. In labijs tuis. Gloria patri ⁊ fi. Diffusa est ℣. Specie tua. Ofo vir̃. Ad. vi. ãn. Hec est ỽgo. ꝓs. Defecit. Capitulum.

Mat. 25. a.

Eccli. 51. b.

Ps. 44.

Ps. 44.

IN Audabo nomẽ tuũ assidue ⁊ collaudabo illud in cõfessione: et exaudita est oratio mea: ℟. Spe tua Et pulchritudine tua. ℣. Intende prospere ꝓcede et regna Et pulchritudine. Gl'ia.

Specie. ℣. Adiuuabit eā
Ad.ir.ān. Ueni sponsa.
ps. Mirabilia. Caplm.

Eccl'i 51.b. LIberasti me de pdi-
tione: t eripuisti me
de tpe inic̄: ꝓpterea con
fitebor et laudem dicam
noi tuo dñe deus meus.
p.45 ℟. Adiuuabit eā Deus
vultu suo. ℣. Deꝰ in me-
dio eius non cōmouebit
Deus. Sl'ia. Adiuua. ℣.
Adducent regi vgines.
Ad.ij.vš ān. Hec est vir
go sa. ꝓfes. Cp. Dñe deꝰ
meus. Hyꝰ. Jesu corona
virgi. ℣. Adducent regi
Mat. 13.f. virgines. ān. Simile est
regnum celorum homini
negociatori q̄rēti bonas
margaritas: inuēta vna
ꝑciosa margarita / dedit
oia sua et cōparauit eā.
ps. Magt. Oro vš. Jte
alia cap. vnius vginis t
mar. et dicant cum capi-
tulis subscript̄ alternis
vicibus per ebdo. Jta ta
men q̄ in primis dicat
cap Domine deus meus
nisi in fes. sancte agnetis
agathe / t sctē catherine
in his fest. ỽ: cap. Confi-
tebor tibi. Adutrasq; vš
et ad matu. t ad. iij. Cp.

Eccl'i 51.a. COnfitebor tibi do-
mine rex: et collau-
dabo te deum saluatorē
meum: cōfitebor nomini
tuo / quoniam adiutor t
protector factꝰ es michi
et liberasti corpus meum
a perditione. Deo gras.
Ad sextam. Capitulum.

Eccl'i 51.a. LAudabit vsq; ad mor-
tem alia mea dñm: et
vita mea appropiquās
erat in inferno deorsum.
Al.ir.cap. Liberasti me
¶ In natali vnius virgi
nis nō marty. adutrasq;
vesperas / etiā ad matu-
tinas / t ad. iij. Capitulū

2.cor. 10.d. QUi gloriatur i dño
gloriet: non enī qui
seipsum cōmendat ille ꝓ
batus est: sed quem deꝰ
commendat. Hyꝰ. Virgi
nis proles. Vnius obtē-
tu. Gloria. ℣. Diffusa est
gratia in labijs tuis. ℟.
Propterea. ān. Simile ē
regnum celorum sagene
ps. Magnificat. Oratio.

OMnipotēs sempiter
ne deus / auctor vir-
tutis et amator virgini-
tatis: da nobis quesumꝰ
sancte N. virginis tue ti
bi placitis meritis com-
mendari: cuius vita me-
rito castitatis tibi com-
placuit. Per. Cetera o'a
ad utrasq; ves. t ad mat.

ex ad aliās hoc. vtō in hi
sto. vnius ꝟgi. ⁊ mar. cū
ista ofone. Dōs sempiter
ne deꝰ. Ad matu. Inuit.
vtō. Nyᵃ Virginis ꝓles
Nuiᵃ obtē. Hia. ac vts.
Hoc lec. hat ex omelia
beati augustini. Lect. i.

SImile est regnum ce
lorum decem virgi-
nibus / que accipientes
lampades suas exierunt
obuiā spōso ⁊ spōse dicit
dñs. Iste quinq; et q̄nq;
virgines / oēs o̅ino sunt
anie xp̄ianorum. Sed vt
dicamus vobis qō deo i-
spirāte sentimus non q̄-
lescunq; anime: sed tales
anime que habēt catho-
licam fidem: ⁊ haberevi-
dentur bona opera in ec
clesia dei: et tamen ex ip-
sis quinq; sunt prudē-
tes: ⁊ quinq; fatue. Ic. ij.

QUare ergo appella
te sunt q̄nq;: ⁊ qua
re virgines: prius videa
mus: ⁊ deinde cetera cō-
sideremus. Dis aīa i cor
pore ideo q̄nario nume-
ro censet: qꝛ quinq; sensi
bus vtitur. Nihil est enī
qō sentimꝰ ex corpore ni
si ianua q̄nq; ptra. aut
vidēdo aut audiēdo aut
odorando aut gustādo /
aut tangendo. Lectio. iij

QUi ergo se abstinet
ab illicito visu / ab
illicito auditu / ab illicito
odoratu / ab illicito gu-
stu / ab illicito tactu pro-
pter istam integritatem
virginis nomen accepit
Si bonum est abstinere
ab illicitis sentiendi mo-
tibus: et ideo vnaqueq;
anima christiana virgi-
nis nomen habet: quare
quinq; admittuntur / et
quinq; repelluntur? Pa
rū est quia ꝟgines sunt:
et lāpades habēt. Ic. iij.

VIrgines ꝓpter abs-
tinentiam ab illici-
tis sensibus. Lampades
habentes propter opera
bona: de quibus operi-
bus dominus dicit. Lu- Mat
ceant opera vestra corā v.b.
hominibus: vt videant
bona facta vestra: ⁊ glo-
rificent patrem vestrum
qui in celis est. Item di-
scipulis dicit dominus.
Sint lumbi vestri accin- Luce
cti: et lucerne ardentes. xij.e.
In lumbis accinctis vir
ginitas: in lucernis ardē
tibus / opera bona. Tu
autem do. Lectio. v.

QUon solet dici virgi-
nitas vtiq; in con-

iugatis. Ñ etiam ibi est fidei virginitas: que exhibet pudicitiã coniugalem. Nã vt nouerit sanctitas vestra non ipoztune scõm animã et secundum integritatem fidei: qua etiã fide ab illicitis abstinetur: et bona opera sunt vnũquemq; / vel vnamquãq; aiam virginem dici. Tota ecclesia q̃ constat ex virginibus / ꝛ pueris / et maritatis feminis / ꝛ vroꝛatis viris: vno nomine virgo est appellata. Unde hoc probam⁹? Apl'm audi dicentem: nõ solis sctimonialib⁹: sed vniuersali proꝛsus ecc'ie despõsaui vos vni viro virginem castã exhibere christo. 2ec. vi.

Et q̃ huius virginitatis coꝛruptoꝛ diabolus cauẽdus est: cõtinue ipe apl's cũ dixisset. Despõsaui vos vni viro virginẽ castam exhibere xp̃o: adiunxit et ait. Timeo autem ne sicut serpẽs euã seduxit in versutia sua: sic et vestri sens⁹ coꝛrũpantur a castitate que est in xp̃o. In coꝛpore virginitatẽ pauci habẽt: in coꝛde oẽs habere debent. Scõm matheum

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis parabolam hãc. Simile est regnũ celoꝛũ decem virginibus: q̃ accipiẽtes lãpades suas exierũt obuiã sponso ꝛ sponse. Et reliqua. Omeliã beati gregoꝛii — de eadẽ lc. 2e. vii. Mat. 25. a.

Sepe vos fr̃es kr̃i amoneo p̃raua opera fugere: mũdi huius inquinamenta deuitare. Sed hodierna sancti euangelij lectione compelloꝛ vobis dicere: vt ꝛ bona que agitis / cum magna cautela timeatis: ne per hoc quod a vobis rectũ geritur / fauoꝛ aut humana gr̃a requiraꝛ: ne appetitus laudis surripiat: et q̃ foꝛis ostendit / intus ab eꝛna mercede vacuetur. Ecce enim redẽptoris voce decem v̄gines / et omnes dicuntur virgines: sed ñ mꝛa btitudinis ianuã non oẽs recepte sunt: ḋa earũ quedãdum de virginitate sua gloriã foꝛis expetunt: in vasis suis oleũ habere noluerunt. 2ectio. viij.

Prius querendũ nobis est quid sit celo-

rū regnū aut cur decem virginib⁹ cōparet: q̄ etiā prudentes virgines / ꝛ q̄ fatue dicūtur. Dū enim regnū celorū constat q̄ reproborum nullus ingreditur / etiam faruis virginibus cur simile esse p̄hibetur: Sed sciendū est q̄ sepe in sacro eloquio regnū celorū p̄sentis tp̄is eccl'ia dicit: de quo alio in loco dñs dicit. Mittet filius hois angelos suos ꝛ colligent de regno eius oīa scandala. Neq; enim in illo regno beatitudis in quo pax summa est uenīri scandala poterūt que colligātur. Et vnde rursum dicit. Qui ergo soluerit vnum de mādatis istis minimis ꝛ docuerit sic homines minim⁹ vocabit in regno celorū: q̄ aūt fecerit et docuerit hic magn⁹ vocabitur in regno celorum. Scō ir.

Mandatum solūst et docet: qñ hoc q̄sq; voce p̄dicat: quod viuendo nō implet. Sed ad regnū e erne beatitudinis peruenire non valet: qui non vult opere iplere q̄ docz. Quomodo ergo in eo minimus vocabitur / qui ad hoc nullo modo introire permittetur. Quid itaq; per hanc sententiā nisi p̄sens ecclesia celorū regnū dicit / in qua doctor qui mandatū soluerit minimus vocabitur: q̄ cuius vita despicit restat vt ꝛ ei⁹ p̄dicatio cōtēnat. ℣. Ora pro nobis bta. ℟. Hec est virgo sapiēs quam dñs vigilātē iuenit. Mat. 25. a. ℣. Dñs reg. ℟. Hec est virgo sapiēs et vna. ℣. Jubilate. ℟. Hec est virgo sancta. ℣. De⁹ de⁹ meus. ℟. Bñdico te pater. ℣. Bened. ℟. Ueni spōsa xp̄i. ℣. Laud. ℟. Qui gloriatur. ℣. Jesu corōa virginum. ℟. Adducentur regi virgines post eam. ℣. Proxime eius. ℟. Uenīente sponso. ℣. Bñdictus. ℟. Hec est virgo sapiēs. ℣. De⁹ in noie. ℟. Hec est virgo sa. et vna. ℣. Legem pone. ℟. Qui gloriat. ℣. Diffusa ē. ℟. Propterea. ℣. Specie tua.

℟. Hec est virgo. ℣. Decet.

2.cor. xi.a. ZEmulor enī vos dei emulatiōe: despondi enī vos vni viro virginē castam exhibere xp̄o. Ad ix. ān. Veni spōsa. ℣. Mirabilia. cp̄. Sapiētie. vii

Sap. 8.a. Sapientia vincit malitiā: attingit ergo a fine vsq; ad finem fortiter: et disponit omnia suauiter. Deo gratias. ℟. ℣ et Ofo. vtš. ¶ In natali plurimarū virginū. Ad vel. āc et ꝑi feria. Capim.

Sap. 4.a. O q̄ pulchra est casta gñatio cū claritate imortalis est enī memoria illius: quoniā et apd deū nota est et apud homies. Hy⁹. Jesu corona. ℣. Adducētur regi. ān. Simile est regnū celorū sage. ꝑs. Magt. Ofo plurimarū virgi. et mar. Ox.

DEus q̄ humanū genus vt ad cōfessionē tui nominis prouocares etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti presta quesum⁹ vt ecclesia tua hoc exemplo commonita: nec pati pro te metuat: et celestis premii gloriam concupiscat Per do. ¶ Item alia Ofo plurimarum virginum: non martyrum. Oratio.

OMps sempitne de⁹ q̄ nos idoneos non esse ꝓpēdis ad maiestatē tuam sicut dignū est exorandū: fac nos sanctas virgies tuas. N. et N. pnīs iterucnire petis q̄rū meritis nobis idulgētiam largiaris. Per. Ad mat. Inuita. Regē virginum dñm Venite adoremus. ꝑs. Uesi. Hy⁹. Jesu corona virginū. sup ꝑ. nec sola ān. O q̄ pulchra est casta gñatio cū claritate ꝑ. Domine dñs nr̄. et oēs ꝑi. vnius virginis et mar. ℣. Adducētur. Lec. i.

Sap. 4.a.

INterrogatus dñs a discipulis de cōsummatione seculi: inter multa que locutus est parabolam quoq; dixit de decem virginibus bonorū et malorum discretionem significātibus quarū q̄n q̄q; admittunt et q̄nq; excludūt. Uident itaq; michi quinq; virgines significare quinq; partitam cōtinentiā carnis illecebris. ℟. Audiui vocē de celo venientē: venite omnes ℣gines sapientissime Oleū recondite in vasis vr̄is dū spōs⁹ aduenerit. ℣. Media nocte clamor.

Mat. 25.a.

fact⁹ est ecce sponsus ve
nit. Oleū recondite. ℟c. ij.

Continēd⁹ est enī ap
petit⁹ a voluptate
oc'or a voluptate auriū
z a voluptate olfaciendi
gustandi siue tangendi.
Sed quia ista continen-
tia partim coꝝ deo fit vt
illi placeat in interiori
gaudio cōsciētie partim
coꝝ hoībus tm̄: vt gl'ia
humana capiat. Quicq
dicunt sapiētes / et quin
q stulte / vtreq tm̄ virgi
nes: q vtraq continen-
tia est: cuius diuerso fo-
mite gaudeat. ℟. Felici-
ter virgines vincunt mū
dū. Que post victoꝝ vi
ci nō noꝝūt. ℣. Beate de
prelio redeūt z hostē vi-
ctrices moriendo deuin-
cunt. Que post. Lcrō. iij.

Lampades autē que
manibus portantur
opera sunt que scōm istā
continentiā fiunt. Dictū
est enī. Luceāt opera ve
stra coꝝ hoībus. Oēs
vero acceperūt lāpades
suas: z venerūt obuiam
sponso z sponse. Intelli-
gendum est ergo christi
nomine censeri: de qui-
bus agitur. Nō enī pos-
sunt qui christiani non
sunt sponso christo veni
re obuiā. ℟. Innūerabi-
lis virginum choꝝ spre-
ta liberoꝝum propagine
Dū spōso q̄ i celis est p-
enni mente actu z habi
tu applicari maluit. ℣.
Ecce floꝝētē mūdū despe
ctu mētis calcauit. Dū.
Gl'ia. Actu. ℣. Media no Mat.
cte clamoꝝ factus est. ℟. 25. a.
Ecce spōs⁹ venit exite ob
uiam ei. In. l'. hec sola. ℣.
Virgines sācte dei oꝝa-
te pro nobis vt scelerum
veniam per vos accipere
mereamur. ℘s. Dñs reg.
ceri p̄i cōsuet. cap̄m.
O q̄ pulchra. ℣y⁹. Rex
glhosi martyrū. cor⁹ hy⁹.
dicat per oia sicut in cōi
histo. pl'oꝝ mart. ℣. Mi
rabilis de⁹ in sanctis su-
is. ℟. Sic̄ est regnū celo Mat.
rū decē virginib⁹ q̄ acci- 25. a.
piētes lāpades suas exi-
erūt obuiā spōso z spōse
℘s. Bñ⁹. Oratio vrō. Ad
pmā ān. Virgines sancte
℘s. Deus in nomine. Ad
iij. ān. Media nocte cla-
moꝝ fact⁹ est: ecce spōsus
venit: exite obuiā ei. ℘s.
Legem pone. cap̄m. O q̄
pulchra. ℟. Adducētur
regi virgines Post eam.
℣. Proxime eius afferen

tur tibi. ℣. Post eam. Alia. Adducentur. ℣. Media nocte clamor factus est.

Mat. 25. a. ℣. Prudentes virgines acceperũt oleũ in vasis suis cũ lãpadib⁹. ℣. Defecit in. ℣. Emulor enim vos. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. ℣. Ecce spõsus venit exite obuiã ei. Clam. Alia. Media. ℣. Prudẽtes virgines. ℣. Tũc surrexerũt oẽs virgines ille: & ornauerũt lãpades suas. ℣. Mirabilia. ℣. Sapiẽtia vincit ma. ℣. Prudẽtes virgines acceperunt oleum i vasis suis. Cum lampadibus. ℣. Et exierũt obuiã sponso & sponse. Cũ lampa. Alia. Prudentes. ℣. Adducentur regi virgi. ℣. Simile est rece. sagene.

puer 31. b. ℣. Mulierem fortem ꝙs inueniet procul et de vltimis finibus precium eius cõfidit in ea cor viri sui: & spoliũs non indigebit. Deo gras. ℣. Puius obtẽtu. Alia tibi ℣. Diffusa est gra in la-

a. 18. Alia mea liquefacta est vt dilect⁹ locut⁹ est: ꝙsiui & non inueni illũ vocaui & nõ respõdit michi inuenerũt me custodes ciuitatis percusserũt me & vulnerauerũt me tulerunt pallium meũ custodes murox / filie hierusalẽ nunciate dilecto qz amore lãgueo. ℣. Mgt.

DEus oim creator: & rector: qui hodiernã diẽ in beate. A. festiuitate nobis exultabilẽ feciſti: presta ꝙs vt ipsius apud te interueniẽtibus meritis: ab oĩb⁹ mereamur absolui peccatis Per. Ad mat. inuit. Christum venerantes deum adoremus regẽ regum: Quiin celis. A. palmam hodie dedit et nã. ℣. Ueñ ℣. Pui⁹ obtentu deus Alia pri. In. noct. ãn. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra ocli tui colũbarũ. ℣. Dñe dñs nr. ãn. Sicut liliũ inter spinas sic amica mea inter filias. ℣. Celi enar. Fauus distillans labia tua spõsa: et odor vestimentox tuorũ sicut odor thuris. ℣. Dñi ẽ terra. ℣. Diffusa est gra in

Cãti. 5. Cãti 1. d. Cãti 2. a. Cãti 4. c.

labijs tuis. Lectiões vt
i festis earū. Diffusa
est gratia in labijs.
Propter veritatem.
Dilexisti iusti.
Cāti. Emissiones tue para
4.d. disus malox punicoꝝ
cū pomoꝝ fructibus.
Fructauit. Fōs oꝛtox
Ibid. puteus aquarū viuētiū
que fluunt impetu de li-
bano. Deus nr refu.
Cāti. Uenit dilect⁹ meus in
5.a. oꝛtū suū vt comedat fru
ctū pomox suox. Fū
damēta. Specie tua
pulchꝛitudine tua.
Ista est speciosa inr filias
hierz: sicut vidisti eā
plenā charitate dilecti-
one. In cubilib⁹ i oꝛtis
aromatū. Ista ē q ascē
dit de deserto delicijs af
fluēs. In cu. Ueni ele
cta. Audi filia.
Cāti. Ueni i oꝛtū meū
5.a. soꝛoꝛ mea sponsa: messui
myꝛrhā meā cū aromati
bus meis. Cātate.
Ibid. Comedi fauū cum melle
meo: bibi vinū meū cum
lacte meo. Dñs reg. ex
ultet. Talis est dilect⁹
Cāti. meus: ipse est amicus
5.d. meus filie hieꝛusalē.
Cātate. Adiuuabit
eā deus vultu suo. In

duit me dñs. Accin
xit brā. N. foꝛtitudine lū
bos suos roboꝛauit bꝛa
chiū suū Ideoq lucerna
eius non extinguetur in
sempiternum. Gustau-
uit vidit qꝛ bona est ne
gociatio sapientie dei. Jō
qꝛ. Regiū mūdi.
Oꝛa p nobis.
Unguētū effusū nomē
tuum ideo adolescentu-
le dilexerūt te nimis.
Dñs regnauit deco.
Leua ei⁹ sub capite meo
et dextera eius amplexa-
bitur me. Jubilate.
Dum esset rex in accubi-
tu suo: nard⁹ mea dedit
odoꝛem suauitatis.
Deus deus me⁹. Jā
enim hyems trāsijt him-
ber abijt et recessit. Be
nedicite. Sicut malū
inter ligna siluarum sic
amica mea inter filias.
Laudate. Mulie-
rē foꝛtē. Ad sacrū
cuius. Unde nūc noster.
Sit salus illi. Elegit
eam deus. Simile est
regnum celoꝝ homi-
ni negociatoꝛi querenti
bonas margaritas: inuē
ta vna pꝛeciosa margari
ta dedit oīa sua: et compa
rauit eam. Benedict⁹

Ruer
31.c.

Cāti.
1.a.

Cāti.
2.b.

Cāti.
1.d.

Cāti.
2.c.

Cāti.
2.a.

Mat.
13.f.

Uel ã. Anima mea liquefacta est. Ofo vt supra. Ad primã ãn. Unguẽtũ effusum. ps. Deꝰ in noie. Ad. iii. ãn. Leua eius. ps Legem pone. Lpm. Mulierem fortem. Fxia ⁊ v. vt supra vnius virgis et martyris. Ad sextam. ã. Dum esset. ps. Defecit. Lpm. Prouerbioꝝ vitio.

puer 31.c. Accinxit fortitudine lũbos suos: et roborauit brachiũ suum: gustauit et vidit quoniam bona est negociatio eius nõ extinguetur in nocte lucerna eius. Ad. ix. ãn. Sicut malũ. ℟. Mirabil'. Lp. Prouerbioꝝ vltimo

puer 31.d. Mulier timẽs deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera eius. Ofo vt supra. Ad primas ves. Ad scdas ves. ã. Unguẽtum. psalmi fer. Lp. Mulierem fortẽ. Hyꝰ. Ad sacrum cuius. Vsꝰ. Adducentur. ã. Laus tibi xpe redemptor pijssime q̃ tãtã sancte. A. dedisti gloriã: vt te sponsum amãs tuum membriũ fieret eꝰ clemẽs nos pretatu per cuuum conserua. ps. Magnificat. Uel. ãn. Descendi in hortum. Ofo vt ℣.

℣ Explicit cõmune sanctorum ⁊ sanctarum.

℣ Translatio sancti ced de semper celebratur in dñica proxima ante festum ascensionis dñi ⁊ fit ad seruitium hoc modo. Ad primas ves. ãn. Germanoꝝũ. pi fer. Lpm. Ecce sacerdos. ℟. O pastor absq; prosa. Hyꝰ. Iste cõfessor. Vsus Tristitia vestra. ãn. Sis pro nobis. ps. Magnificat. Oratio.

Deus q̃ nobis translationem beati ced de cõfessoris tui atq; põtificis celebrare cõcedis: te supplices exoramus / vt eius meritis et precibus a vicijs ad virtutes et a carcere trãsferamur ad regnũ. Per dominũ nostrũ iesum christum. Memo. de sancto si habeatur sub silentio nisi duplex festũ fuerit: deinde de dñica. Ad matutinas Inuitato. In qua viget. Deinde dicuntur. iii. ãe. cum tribus ps̃is pmi nocturni. Lectio sci euãge. Secũdũ Johannem. xv.

Joā. 15.a.

In illo tēpore. Dixit ie. discipul' suis. Ego sum vitis vera: et pater meus agricola est. Et reliq.

Omelia sancti augu. ebi.

De scō euangelio p̄sentī tēpore ꝓsonantem similitudinem audistis: qui operantur in vinea. Est enim mō temp⁹ vindemie temporalis est autem et spiritualis vindemie: vbi deus gaudet ad fructum vinee sue. Colimus eni deū: et colit nos deus. Sed non sic deum colimus: vt nos eum meliorē faciamus. Colim⁹ enim deū adorando: non arando. Ille autem colit nos tanq̄ agricola agrū. Quod ergo ille nos colit meliores nos reddit: qz et agricola agrum colendo facit melior̄em et ipsum fructum in nobis q̄rit: vt eum colamus. Cultura ipsius est in nos q̄ non cessat verbo suo extirpare mala semina de cordibus nostris. Aperire cor nostrum tāq̄ aratro sermonis plātare semina p̄ceptorum expectare fructum pietatis. Cum enim culturam acceperimus in cor nostrū vt eum bene colam⁹ non existim⁹ ingrati agricole nostro: sed fructum reddimus quo gaudeat. Et fructus noster non illū ditiorem facit: sed nos beatiores. Tu autem dñe miserere nostri. ℟. Hūc quem magnum red.

Lectio. ij. de p̄ioprietate

Obiit autem sanctus cedda anno sexcentesimo septuagesimo ab incarnatione domini: sexto die nonarum martiarum: et sepultus est primo quidem iuxta ecclesiam sācte marie: sed postmodum constructa ibidem ecclesia beatissimi apostoloꝝ p̄incipis petri: in eadem sunt eius ossa translata: in quo vtroq̄ loco ad indicium virtutis illius solēt celebria sanitatum miracula fieri. denicq̄ nuper frenet̄icus quidam dum per cūcta errando discurreret deuenit ibi vespere nescientib⁹ siue nō curantib⁹ loci custodibus: et ibi tota nocte requiescens: mane sanato sensu egress⁹:

mirantibus et gaudentibus cunctis quid ibi sanitatis domino largiente cõsequeretur ostẽdit. ℟. Hic legati. Lectio. iii.

Et autẽ locꝰ eiusdẽ sepulchri tumba lignea in modum domuncule facta coopertus habentis foꝛamen in pariete: per quod solent hi qui causa deuotiõis illuc adueniunt manum suã immittere/ ac partem pulueris ide assumere: quã cũ i aquis miserunt atq; has infirmãtibus tumẽtis siue hominibꝰ gustãdas dederit: moꝛ ifirmitatis ablata molestia cupite sospitatꝫ gaudia reuehunt. ℟. Pie pastoꝛ. absq; ꝓsa ỽ. Oꝛa pro nobis. In lau. ãn. Claustri clausus. ⁊ cetere ãc. Cp̃. vtã. hyᵐ. Jesu redẽptoꝛ. ỽ. Gaudete. ãn. Præsul pie. Reqre hec omnia in festo scti cedde. ꝓs. Benedictus. Oꝛo vtã. memo. de do. et de resurre. sub silentio. Ad primam et ad alias hoꝛas ãn ⁊ cp̃m. sicut in alio festo cum ℟. de cõi paschali: xpis et oꝛo. Deus qui no. Ad. h. vel. ã. Claustri. ꝓferta. Cp̃m. vtã. ℟m. Pie pastoꝛ. hyᵐ. Jesu redẽptoꝛ ỽ. Gaudete. ãn. Sis pro nobis. ꝓs. Magnificat. Oꝛo. Deus qui no. vtã.

¶ In cõmemoꝛatiõe sancte etheldrede virgi. non martyꝛis eccl̃ie. dioce. oꝛ.

Deus qui extmie castitatis priuilegio sanctissimam virginem etheldredam multipliciter decoꝛasti: da nobis famulis tuis vt sicut eiꝰ commemoꝛatio nobiscũ agitur in terris: ita per eius interuẽtum nostri memoꝛia apũd te semper habeatur i celis. Per dominũ nostrũ. Lecta vniꝰ virginis nõ martyꝛ. lc. i.

In presentis vite et fluctuãtis seculi naufragio constituti ad tui poꝛtum presidii confugimus virgo piissima atq; celeberrima etheldreda: vt tue circa nos pietatis sentiamus viscera qui de tua iugiter gratulamur presentia. Respice igitur pia mater ⁊ domina: pio intuitu ad exiguum sed deuotum nostri famulatus obsequium. Et quos premit humane fragilitatis immensitas: tue virgi

nitatis que sponso virginū placuit releuet ac sustentet veneranda sublimitas. Credim⁹ enim atq; confidimus te ab eodem sponso tuo: qui speciem tuā cōcupiuit quicquid petieris impetrare quam in thalamo regis eterni collocatā cum virginum chorīs de palma virginitatis certum est exultare. Lectio secunda

SUccurre dña succurre mater misericordissima etheldreda nr̄e miserie suffragijs precū tuarum scelerum nostrorum maculas absterge: tibiq; famulantes tales effice: vt tue integritati pure valeant deseruire. Regi tuo tue sollicitudinis atq; protectiōis semper assit custodia vt sicut tui sacratissimi corporis incorruptione iugiter gaudemus atq; presentia: sic & de tua subuētiōe gaudemus assidua. Protege itaq; mater filios: domina seruos vt qui se tue memorie ac veneratioi profitentur obnoxios: tue largitatis et pietatis bñficia sese gratulentur adeptos. Le.iij.

REspice benignissima virgo etheldreda ad nostras āgustias quas nostris meritis sustinem⁹: et p tue sanctitatis merita/et intercessiones: & iram iudicis placa quem offendimus: et veniam impetra quam nō meruimus. Tuis precibus ad misericordiam inclina iustitiam districti: sed iusti examinis: quia agni qui sponsus est virginum vestigia quocunq; iert virgo sequeris. Representa quesumus superne clementie gemitus nostros atq; suspiria vt diuine miserationis p te suscipiamus incremēta quo tecū ieternū gaudere mereamur te petente illo largiente: qui te integritatis coronauit gloria: per cuncta seculorū secula. Amen. Cetera de cō: vnius virgi. & mart.

[illegible] Iste sanct⁹ [illegible] Dis ponitur. [illegible] martyrū. & gloria et honore. & Pastor ceſus. [illegible] magnificat. [illegible]

DEus p cuius eccle[illegible] gloriosus ponti

fer thomas gladiis impiorum occubuit: pia q̄ fuimus: vt oes qui eius ploratu auxiliū petitionis fuerit salutare cōsequātur effectum. ℣ Per dñm. [illegible] ℟ Amen. Ad mat. inv. Adest thome martyris memoria. ℣ Gloria et honore coro. ℟ cō pria.

Dimitte cum patribus tuis in sepulcris tue dona reflectis memorie theobaldo archiepo thomas cātuariensis archidiaconus in archiepm̄ t primatem totius anglie armonice recitatis solēniter eligit: et postmodū consecratur. Interat autē dies mensis [illegible] sede cōsecratus virilis habitu mutato moribus melioratus vigeret. Probatissimū siquidem tenebatur regē sanctos esse sanctū recipere aut sanctū facere: vel cui⁹ et facile indignū adipisci quod t in beato thoma martyre impletū est. Studes illud thome suppticio thome gens damnat exilio. Tota simul erit cognatio. In repore paschal. Alla. ℣ Dido/sexus/etas/cōditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota. ℟ cō.

Quomodus ergo electus de pontifex sacregs vnctionis sanctificatione delibutus: e vestigio re sacramēti est adeptus/t multiplici sancti spūs gratia replet⁹/ambulas in nouitate vite/nouus homo mutat⁹ est in virū alterū: cui⁹ opera in melius cōuersa sunt. In tanta autē gra sacrauit sui pontificat⁹ primordia: vt idut⁹ sed clanculo monachali schemate monachi adipleret op⁹ t meritum. ℣ Thomas manu mittit ad fortia/sperni tropheata: pectus ep̄ probria. Nulla thomam frangut iniuria. In repore paschali. Alla. ℣ Clamat cunctis thome contraria [illegible] curia. Nulla. ℟ cō.

℣ q exemplo bapti-

ste cum constantia zelū
iustitie perfecte concepe
rat i corde: parificari ei
quoq; laudum i veste pe-
nitentie. Reiecta namq;
mundane qua hactenus
pro mollia regum blandi
rentur pti consueuerat:
cilicio asperrimo sup̄ nu
du vestiebatur. Addidit
etiā femoralia cilicina vt
artius carnē mortifica-
ret. et non viuificaret.
Nec aūtem sicut et alia
spualis vite exercitia su-
pērinduit alijs vestibus
pallijs ad modū cōscijs
oculis ? hominie hominū
erimebat: quia non ab
homine: sed a deo gloria
rebat. ℣. Jacet granū
oppressum palea: iuste ce
sus prauor framea. Ze-
lus domo comedit me.
Capit cultos vi; i vinea
pur in caūris / cultor in
area. Zelū. Alia. Zelū. ℣.
Dns p nobis beate thome
martyr. ℟. Et ne nos.
Cetera prout fert. eius-
dem natalis oō. ? tria alia
[illegible] ad ōma sup̄
℣. Quicunq; que erit Re
spice lauda. ℟. Amen. In
[illegible]

cōme. scti thome fit seru
tium. Ala vel super ℣. Z.
Lus pcepta. [illegible]
Martyr dei qui vnicum
[illegible]
gia tibi dēs q̄ surrexi ℣.
Tristitia nostra. in pa
stor ecclesie. et finiatur cū
alleluia. ℣s. Magnificat
℣. Deus pro cuius. Lo
[illegible]
[illegible]
Martyr dei q̄ vnicū. sup
pos of hec sola an. Sum
mo sacerdotio. et finiat
cū alia. ℣. Beatus vir.
Quare fremuerūt. Dñe
q̄ multi. ℣. Tristitia ve.
[illegible]
[illegible]
nitudes ℣. Gloriante.
nitum cadit. et finiatur cū
alia. ℣s. Dñs regnauit.
Dis potuit. ℣. Ze
lus tuor. Quorum. in fine
Quorum. Querimus auctor
em. et Gloria tibi dñe q̄
surrexi. ℣. Gaudete. an.

Opem nobis. et finiatur
cū alla. ps. Bñ. oro vs.
Ad pmā et ad alias hor.
ola sūt sicut supradictū
est pter ℟. ỽ. Ad. iij. vi-
er. ix. q̄ erūt de cōi vnius
martỽ. siue pōti. pasc. rē
poris: ita tñ q̄ oēs ãe su
per pmā t alias ho. finiā
tur cū alla. ¶ Quotidie p
totū annū dicant vespe
et matu. de sctā maria in
cho. vel extra ¶ Uespere
p aduentū de sancta ma
ria vsq; ad vigi. nati. do.
ãn. Prophete predicaue
rūt nasci saluatorem de
virgine maria. ps. Leta-
tus. Ad te leua. Nisi q̄
dñs. Qui cōfidūt. In cō-
uertēdo. In feria. iij. q̄
isti predicti ps ad vespas
de die dñr: sūc ad vespas
de sctā maria dicant isti
ps. videl: Dirit dñs. Cōf
tebor. Beatus vir. De
profundis. Memento.
q̄ obseruetur in oi feria
iij. per totū ānum q̄n fit
de sancta maria cō. in cō
uentu. cap̄m. Esaie. vij.

Esa. 7. c.

Ecce ỽgo cō
cipiet et pa
riet filium:
et vocabit
nomē eius
emmanuel
butyrum t mel comedet
vt sciat reprobare malū
t eligere bonū. ỽ. Aue
maris stel. ỽ. Diffusa. ℣.
Ne timeas maria inueni-
sti gratiā apud dñm: ec-
ce cōcipies et paries fili
um alla. ỽ. Magt. Oro.

Luce 1. c.

Oncede nos famu-
los tuos q̄sum⁹ do-
mine deus perpetua mē
tis t corpoꝛis salute gau-
dere: t gloriosa brē ma-
rie semp virginis inter-
cessiōe a presenti libera-
ri tristitia et eterna per-
frui letitia. q̄ terminet sic
Per xp̄m dñm no. amen.
Non dr Dñs vobiscum.
nec Benedicamus dño.
sed statim dicitur mem.
de sancto spiritu ℟. Veni
sctē spūs. ỽ. Emitte. Oro
Deus q̄ corda. Deinde fit
mēo. de sctō: in cuius
honore dedicata est eccle
sia. vt in prebendatis vel
alijs ecclesijs parochialis
dus. Et postea fiat mēo-
ria de reliqs ān Corpora
sanctorum. ỽ. Beati qui
habitant in domo. Oro.

Propiciare q̄s dom̄i
ne nobꝭ famulis tu-
tis p sctōrū tuorū quorū
reliquie in hac cōtinent
ecclesia merita gloriosa:

vt eor pia intercessione ob oībus semp protegamur aduersīs. Per xp̄m.

Alia oratio ad matutin.

OResta quesum⁹ omnipotens deus: vt sanctorū tuorū quor reliquie in hac cōtinentur eccl'ia nos protegant merita: quatenus eor p̄cib⁹ tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. per.

Memo. de omnib⁹ scīis p aduen. cū ista ān. Ecce

Zach 14. b dñs veniet et oēs sancti eius cū eo: et erit in die illa lux magna alleluia. ℣. Ecce apparebit dñs sup nubē cādidam. ℟. Et cū eo sanctorum milia. Oro

QOnsciētias nostras q̄sum⁹ dñe visitando purifica: vt venīs iesus christ⁹ filius tu⁹ domin⁹ noster cū oib⁹ sanctis: parat̄ sibi in nobis inueniat mansionē. Q. ui tecū.

Memo. de pace. ā. i. Da pacem. ℣⁹. Dñe fiat pax. Oro. De⁹ a quo. que termin. sic. Per do. no. iesū xp̄m. ℟. Et cū Dñs vobiscū. Et Bñdicam⁹ dño.

Alia oro subsequens. ad matut. et tantū. Oratio.

DEus auctor pacis et amator quē nosse viuere cui seruire regnare est, ptege ab oīb⁹ impugnatiōib⁹ supplices tuos: vt q̄ i defensiōe tua cōfidim⁹: nulli⁹ hostilitat⁹ arma timeam⁹. Per dominum. Dñs vobiscū ℟. Bñdicamus do. ℣. Ad cō plet. de sctā maria p aduē. ā. Btā es maria que credidisti: pficiētur in te q̄ dicta sunt tibi a dño alleluia. ℘. Usq̄quo. Judica. Sepe expugna. Dñe nō est exal. ℣. Sicut cynamomū. ℣⁹. Uirgo singula. Uitā p̄sta. Sit laus ℣. Elegit. ān. Ecce āculla dñi: fiat michi scōm verbū tuū. ℘. Aūc dim̄. Oro. Gratiā tuā. q̄ finitur sic Per eūdē dñm no. iesum xp̄m fi. tu. Dñs vo. Bñdicam⁹ do. Ad mat. de sancta maria p totū aduen. qñ non fit plenū seruitiū de ea. Inuit. Aue maria gratia plena Dñs tecum ps. Uenite. ℣⁹. Quem terra ponth⁹. ℣. Unica et fer. ij. ān. Bñdicta tu in mulieribus: ℟ bñdictus fruct⁹ vēt̄r tui. ℘. Dñe dñs noster. Celi enarrāt. Dñi est terra. ℣. Specie tua. ℣. Feria. ij. ān. Specie tua et pulchritudine

Luce 1. e.

Luce 1. d.

℘ 44.

tua:intende ꝓspere ꝓce-
de ⁊ regna. ℣. Eructauit
cor. Deꝰ nr̄ refug. Fūda
menta. ℣. Diffusa est.
¶ Feria. iiij. ān. Gaude
maria virgo cunctas he
reses sola interemisti in
vniuerso mūdo. ℣. Can-
tate. Dñs re. ex. Canta
te. ℣. Specie tua. Fe-
ria. v. vi. ⁊ sabb. quando
non fit plenū seruitiū de
ſācta maria idē ordo an
tiphonaꝝ ⁊ ℣. et ℣. Fuer
q̄ ī pred. fer. Lectio ꝑma

Ysate xi. g. Egredietur virga de radice ieſſe: et flos de radice eius ascendet. Et requiescet sup eū spūs dñi/spūs sapientie ⁊ intellectus/spūs cōsilij ⁊ fortitudinis:spūs scientie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum spūs timoris dñi. Hec ꝺ. ℟. Missꝰ est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā ioseph nuncians ei verbū et expauescit virgo de lumine:ne timeas maria:inuenisti gratiā apud dñm:ecce concipies ⁊ paries. Et vocabitur altissimi filiꝰ. ℣. Dabit ei dñs deꝰ sedē dauid ꝓris eiꝰ:⁊ regnabit in domo iacob inꝑnū. Et vocabitur altissimi. Lectō. ij

Luce i. c.

Non secūm visionem oculorum iudicabit neq; secūm auditū auriū arguet / sed iudicabit in iustitia paupes:et arguet in equitate ꝓ mānsuetis terre. Et ꝑcutiet terram virga oris sui:⁊ spiritu labiorū suorū interficiet impium. Et erit iustitia cingulū lumborū eiꝰ ⁊ fides cinctorium renū eius. Hec di. ℟. Aue maria gr̄a plena dñs tecum Spūssanctus supueniet in te ⁊ virtꝰ altissimi obumbrabit tibi / qđ enim ex te nascetur sanctū vocabitur filiꝰ dei. ℣. Quomodo fiet istud qm̄ virū non cognosco:et respondens angelꝰ dixit ei. Spiritussanctus. Lectio. iij.

Luce i. c.

Locutus est dñs ad achaz dicens. Pete tibi signū a dño deo tuo in ꝓfundū inferni:siue in excelsum supra. Et dixit achaz. Nō petā. ⁊ nō tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domꝰ dauid. Nūquid parū vobis est molestos esse hoīb9: q̄ molesti estis ⁊ deo meo: Propter hoc dabit dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet

filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ ēmanuel. Butyrū et mel comedet: vt sciat reprobare malū: et eligere bonū. Hec dic. ℟. Suscipe verbum virgo maria qđ tibi a dño per angelum transmissū est/ concipies p aurē/ deum paries ⁊ hominē. Ut bñdicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries quidē filiū/ sed virginitatis nō patieris detrimētū: efficieris grauida: ⁊ eris mr̄ semp intacta Ut de. Sl'ia. Nō dicatur hȳ. Te deum. per totum aduen. ante lau. ℣. Sancta dei ge. In lau. hec ā.

Prophete predicaue rūt nasci saluatorē de virgine maria. hȳ. Dominꝰ reg. ⁊ cetera cōsueti. Cp. Ecce virgo cōcipi. Vvꝰ. O gl'iosa femia. ℣. Elegit eam. ℟. Spūssanctus in te descendet maria: ne timeas habēs in vtero filium dei alt'a. hȳ. Bñdictus. Oratio. Concede nos. q̄ sic terminet Per xp̄m dn̄m. nostrū. sicut ad vesp. supradictū est. Et fiat mēo. de scto spū. et de scto eccl'e: ⁊ de reliqs ⁊ oibꝰ fidelis ⁊ de pace vīt. eōvȳ. Ad. i. ⁊ ad oēs al'. hor. per totū ānū qñ nō fit plenū seruitiū de scta maria dicat hic hȳ. Me mēto sa. Maria ple. Sl'a tibi. ā. Prophete ꝑdi. hi. Deꝰ in nole. Laus. dñm oēs gē. Cōfitemini. Cap.

Esaie II. a.

Egredietur virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus dñi. ℟. Ave maria. ℣. Diffusa est. Ofo.

Deus qui de vtē marie vginis vtero verbū tuū angelo narrante carnē suscipere voluisti/ ꝑsta supplicibus tuis: vt q̄ vē eā dei genitricē credim⁹ ei⁹ apud te intercessionibus adiuuemur. p eundē xp̄m dn̄m. Bñdicamus dn̄o. Ad. iii. ā. Missꝰ est gabriel angelꝰ ad mariā vginē desponsatam ioseph. hi. Ad dñm cū trib. Leuiti. Lectaꝰ. Cap'm.

Luce I. c.

Non secundum visionem oculorū iudicabit: neq̄ secūdū auditū auriū arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes: ⁊ arguet in eqtate ꝑ mānsuetis terre. ℟. Diffusa est. ℣. Spē tua. Ofo. Deꝰ qui. Ad. vi. ān. Angelus dñi nunciauit marie: et

Esaie II. a.

Luce I. d.

concepit de spiritu sancto alleluia. ℣. Ad te leuaui. Nisi qz dñs. Qui confidunt.

Esaie 11.a. ET percutiet terram virga oris sui z spiritu labiorũ suorũ interficiet impium: et erit iustitia cingulũ lumboz eius z fides cinctoriũ renum ei⁹. ℟. Specie tua z pulchritudine. ℣. Adiuuabit eã. Oro. Deus q.

Luce 1.c. Ad ir. ã. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ bñdicta tu i mulierib⁹ all'a. ℣. In cõuertẽdo. Nisi dñs. Beati oẽs.

Esaie 7.b. LOcutus est dñs ad Achaz dicens: pete tibi signũ a domino deo tuo in pfũdũ iferni: siue in excelsũ supra: et dixit achaz: nõ petã z non tentabo dñm. ℟. Adiuuabit eã. ℣. Elegit eam.

Ordo de vesprr. o z mat. scrẽ marie seruet̃ p totũ aduen. nisi qñ sit plenũ seruit. de ea. per totũ annũ dicant vesp. z matu. de scrã maria i quẽtu: nisi in dup. fes. z nisi i vigilia nat. dñi: vsq; ad octa. sancti stepha. et nisi in vigilia epiñ. et nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasc. et nisi in ebd̃ pentec.

Ad sle plenũ seruit. de sancta maria per totũ aduen. Ad vesp. sup pos fer. ãn. Prophete pdicauerũt. ℣. Ecce virgo cõcipiet. ℣. Aue maris stel. ℣. Egrediet virga. ℣. Ne timeas. ℣. Mgr. Oro. Deus qui dẽ beate. Ad cõ. de aduẽtu. cõpletoriũ de aduen. nõ mutat nisi q in fine hymni dr. Ecce tibi dñe q natus. Ad matu. Inuit. In honore. ℣. Venite. ℣. Quẽ terra põ. ãn. Bñdicta tu. ℣. Dñe dñs nr. Et cetere de cũ suis pis vsq; ad tr. ãm. que erit

Esaie 45. b Rorate celi desup et nubes pluant iustum aperiatur terra / et germinet saluatorem. Quere has ãn. cũ suis pis seruis in seruit. dẽ marie ab octa. epiñ. vsq; ad pu. ℣. Egredietur virga. Lctõ pma.

Luce 1.c. MIssus ẽ gabriel angel⁹ a deo in ciuitatem galilee cui nomẽ nazareth ad virginẽ despõsatã viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: z nomen virginis maria. Ad mariam ergo virginem Gabriel mittit: qui dei fortitudo nomiat. Il

lum ꝙppe nūciare venie bat: q̄ ad debellādas ae reas ptātes hūilis appa rere dignat⁹ est. De quo per psalmistā dicit. Dñs fort; t potēs: dñs potēs in ꝓlio. Et rurs⁹. Dñs virtutū ipse est rex gl'ie. ℟. Missus est ga. Lec. ij

PEr dei ergo fortitu dinem nunciandus erat/qui virtutū dñs fo tis t potēs in ꝓlio cōtra potestates aereas ad bel la veniebat. Multas ob causas nō de simplici vir gine / sed de desponsata voluit dominꝰ nasci. Pri mo videlz: vt per gnationē ioseph cuiꝰ maria co gnata erat: marie quoq; nascerer origo. Neq; est mos est scripture: genea logiā femiaꝝ texere. Nā et de vtroq; intelligi po test: qđ dicit de domo da uid. ℟. Aue ma. Lec. iij

DEinde ne velut ad ulterā lapidaret a iudeis: malens aliq̄s de ortu suo q̄ de pudore du bitare parentū: simul et ꝟginibus ipudicis occa sionē tollēs / ne matrem q̄q; saluatoꝛ; dicerēt fal sis suspitionib⁹ infamatā Tertio vt in egyptū iens et inde rediēs haberet vi ri solatium: qui integerri me virginitatis custos / pariter ac test; existeret Quarto ne partꝰ eiꝰ dia bolo pateret: et ne eū q̄si de ꝟgine natū cognosce ret: et forsitan q̄si ceteris holbꝰ eminētiorē morti tradere timeret. ℟. Sus cipe ꝟbū. Nō repetat. iij. ℟. in ꝫmēo. btē ma. nec ei tā de festo loci qđ p to tū aduētū a. lxx. vsq; ad xl. observat. ℣. Dia pio nobis. In laud. ān. Pro phete pdi. ℘s. Dñs reg. Cap Ecce virgo. ℣ꝰ O gl'iosa fe. ℣ꝰ. Elegit. ān. Spūssctūs. ℘s ℟ñ⁹. oro Deus q̄ de btē. Mēo. de aduē. Ad. i. ān. Prophe te pdi. ℘s We⁹ in no. Bti imacu. Retribue. ān Te iure. ℘s Quicūq;. ℟. Je su xpe. ℣. Qui de ꝟgine. Ad. iij. ā Missꝰ est. ℘ Le gē po. Cap Ecce ꝟgo. ℟. Diffusa est. ℣ꝰ Spē tua. Or Deus q̄ dedi. Ad. vi. ān Angelus dñi. ℘s. De fecit. Cap. Egredietur vir ga. ℟. Specie tua. ℣ Ad iuuabit. Ad. ix. ān. Aue maria. ℣. Mirabilia. Cap. Non secundū. ℟. Adiuuabit eā. ℣. Elegit. Dño.

vñ. Hic ordo de matut. et vesperis de sctā maria ī fer. ꝛ qñ fit plenū seruit. de ea seruet vsq; ad vig. natalis do. ℭ Hic incipiūt matu. de sctā maria a nocti. vsq; ad purificatiōnē Aue maria. ps. Uenite. Ry.

QUiste parentis viscera/celestis intrat gratia: vēter puelle baiulat secreta que non nouerat dom⁹ pudici pectoris/ tēplū repēte fit dei: intacta nesciens virū/verbo concepit filiū. ℭ Glia tibi dñe qui natus. Die do. et cetis fer. p evō. ān. pi. et v. vtq; notatū est. Lec. i.

SAncta maria virgo virginum/mater et filia regis regum omniū tuū nobis impende solatiū: vt celestis regni per te mereamur habere premium: et cum electis dei regnare in perpetuū. ℟. Sācta ꝛ immaculata virginitas: quibus te laudibus efferā: nescio. Quia quē celi capere non poterant/tuo gremio contulisti. ℣ Bñdicta tu ī mulieribꝰ: et bñdictus fructus vētris tui. Quia. Lec. ij.

SAncta maria piarū piissima/intercede pro nobis sctā tuā sanctissima: vt per te virgo nra sumat pcamina: q̄ p nobis er te natꝰ regnat super ethera: vt sua caritate nra deleāt peccamina. ℟. Btā es maria que dñm portasti creatorem mūdi. Genuisti q̄ te fecit et in eternū pmanes virgo. ℣. Aue maria gra plena dñs tecū. Genui. Lec. iij. Luce i. c.

SAncta dei genitrix que digne meruisti cōcipere quem totus orbis nequiuit cōprehēdere: tuo pio interuētu culpas nras ablue: vt perennis sedem glie p te redempti valeamus scāde re: vbi manes cum filio tuo sine tempore. ℟. Te laudāt āgeli sctā dei genitrix q̄ virū nō cognouisti et dñm in tuo vtero baiulasti: concepisti per aurē dñm nostrū. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Jpm genuisti et in p̄sepe posuisti: quez adorat multitudo angelorū. Ut. Glia. Ut. ps Te deū. ℭ Sciendū est q̄ qñ cunq; dñr matut. de sctā maria/ dr Te deū. nisi in aduētu dñi: et a. lxx. vsq; ad pas. ℣. Sctā dei genī. Luce i. d.

In lau. ãn. O admirabile. ps. Dñs regnauit. Capm

MAria virgo semper letare que meruisti christū portare celi t terre conditorē: quia de tuo vtero ꝓtulisti mūdi saluatorē. Deo grās. Hy⁹.

MIra est puerpera/ quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens/ clausus iohannes senserat.

Gaudet chorus celestium/ et angeli canūt deo: palamq; fit pastoribus/ pastor creator omnium.

Glia tibi dñe/ q̄ nat⁹. ỽ. Elegit eā. ãn. Beat⁹ venter qui te portauit xp̄e: t beata vbera que te lacrauerunt dñm t saluatorē mūdi alla. ỽ. Bñdictus. Oro. Cōcede nos. Mēo. de sctō spū: et de fes. loci: et de reliq̄is: et de oibus sctis. ãn. Exultabūt scti in glia: letabunt in cubilibus suis. ỽ. Mirabilis de⁹. Oz. Oim sctōz. Deinde fiat memo. de pace. Ad primā hy⁹. Memento saluatis. ãn. O admirabile. ps. De⁹ in no. Cap.

Luce ii. d.

ỽo. 149.

Titū 2. c.

APparuit gratia dei saluatoris nr̄i omnibus hoibus erudiens nos: vt abnegantes impietatem t secularia desideria: sobrie/ t iuste/ et pie viuamus in hoc seculo. ℟. Aue maria. ỽ. Sācta dei genitrix. Oratio.

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesums: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: p quam meruimus auctorem vite suscipere dñm nostrū iesum xp̄m filium tuum. Amē. Bñdicamus dño. Deo gratias. Hoc modo debet hec ofo terminari ad omnes horas ꝓter ad nonā: que tunc debet sic terminari/ dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuū: qui tecum viuit t regnat i vnitate spūssci deus: p oia secula seculorum. Amen Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Bñdicam⁹ dño. Ad iii. ãn. O. ñ natus. Capm.

Titū 3. b.

APparuit benignitas / et humanitas saluatoris nr̄i dei: nō ex operibus iustitie que fecimus nos: sed scd̄m suā miam saluos nos fecit. ℟. Sctā dei genitrix. ỽ. Post partum. Ad. pi. ãn

Rubum. Capitulum.

VE laudãt angeli ſancta dei genitrix que virum non cognouiſti: et dñm in tuo vtero baiulaſti. ℟. Poſt partũ virgo. ℣. Speciosa facta es Ad.ir.ã. Germinauit radix ieſſe. Capitulum.

VIrgo verbo concepit: virgo permanſit: virgo peperit regem omnũ regũ. ℟. Speciosa facta es. ℣. Dignare. Ad veſpas ãn. Poſt partum virgo. ℘s. Letatus. In.iũ.tñ fer. dicũtur pi. Dixit dñs. Cõfitebor ti. Beat⁹ vir qui timet. De profundis cla. Memento dñe dauid. Capitulũ.

BEata es maria q̃ dominũ portaſti creatorem mũdi: genuiſti qui te fecit / et in eternũ permanes virgo. ℣. Egreſſa eſt. Gaudet chorus. Hodie ti. ℣. Diffuſa ẽ. ãn. Neſciẽs mr̃ virgo virũ / peperit ſine dolore ſaluatorẽ ſcorũ: ipſum regẽ angelorũ ſola virgo lactabat / vbera de celo plena. ℘s. Magt. Dño. Cõcede nos. Mẽo. vtis ad matu. ſubnotatã eſt ita tamen q̃ de oĩbus ſanctis fiat memo. cum hac ãn. Sci dei oẽs. ℣. Letamini. Oz. Infirmitatẽ. Ad ℘ple. ã. Cõpleti ſunt dies marie: vt pareret filiũ ſuũ p̃mogenitũ. ℘s. Uſq̃quo. Lr̃. Sicut cinamomũ. ℣. Virgo ſingula. ℣. Elegit eã. ãn. Ecce cõpleta ſunt oĩa q̃ dicta ſũt p ãgelũ de vgine maria. ℘s. Nũc dimit. Oz. Cõcede q̃s mihi coris deus. Et dicat ad cõplebtẽ vginis p totũ annũ extra aduẽtũ z tps pas. Quãdo vero fit plenum ſerui. de ſcã maria ab oc. epiph̃. vſq̃ ad puri. btẽ marie. Ad veſ. ãn. Poſt partũ. ℘ſer. Lb̃. Bta es maria. Non ai ℟. ℣. Egreſſa eſt. ℣. Scta dei genitrix. ℟. Neſciẽs mr̃. ℘s Magt. Dño. Deus q̃ ſalutis. Mẽo. de alĩ ſcõ ſi habeatur fiat tñ. Nulla enim fiat memo. de oĩb⁹ ſanctis. Ad cõpleto. oĩa fiant ſicut in dñicis hui⁹ tẽporis / cũ hac ãn. Glorificamus te. ℘s. Nũc dimittis. Preces ad ℘ple. ſeũz morem ſolitũ. tẽ. Ad matu. Inuit. In honore btiſſime marie virginis. Jubilemus dño. ℘s. Venite. ℣. Laste parẽ. In

Luce 1.d. nec. ℟. Benedicta tu in mulieribꝰ: ⁊ benedictꝰ fructus ventris tui. ℣. Dñe do. nr

Eccli 24.b ân. Sicut myrrha electa odorē dedisti suauitatis sctā dei genitrix. ℣. Celi enar. ân. Speciosa facta es ⁊ suauis: in delicijs tuis sancta dei genitrix. ℣

p.o. 44. Dñs est ter. ân. Spē tua et pulchritudie tua: intē de ꝓspe ꝓcede et regna.

p.45 ℣. Eructa. ℟. Adiuuabit eā deꝰ vultu suo: deꝰ in medio eiꝰ nō ꝑmouebit. ℣

p.86 Deꝰ nr re. ℟. Sicut letantiū oim nrm hitatio ē in te sctā dei genitrix. ℣. Fūdamēta. ℟. Gaude maria virgo cūctas hereses sola iteremisti i vniuerso mūdo. ℣. Cantate. ân. Dignare me laudare te virgo sacrata: da mihi virtutē contra hostes tuos. ℣. Dñs regna. ex. ân. Post partū virgo iuiolata ꝑmānsisti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. ℣. Cātate. ℣. Sctā dei geni. Lect. i.

QArturiētemaria natus est nobis dei filius: vt germane carnis nostre conceptione ꝓductus creato a se homini/ et pietatem paternam et fraternum largiretur affectū. Et natꝰ sane ab intacta femia: vt eū hoiem testaretur partus humanus: ⁊ deꝰ probaret eterna virgitas. Nā sicut non poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de femineo vtero nisi sine generāte prodire: ꝓpter qđ aut angelꝰ beatissime marie. Spūsctūs superueniet in te: ⁊ virtus altissimi obumbriabit tibi. Et quod nascet ex te sanctum: vocabitur filius dei. ℟. Sancta et immaculata. Lectio. ij.

SPiritus inquit sanctus superueniet in te. Idcirco tibi fraꝰ virtutē spūssancti angelicꝰ sermo ꝓtexit: ne cōiecturis carnalis disputationis hebetatꝰ / celeste tibi ipse mysteriū terrena argumētatiōe ꝓfūdas. An nō putas eū nouū puerū in aluo virginis potuisse formare/ qui cum primū conderet hoiem: nec semen ꝑris / nec viscera matrna q̄siuit? Dic itaq; quicūq; es supne dispensationis arbiter ⁊ discussor: que tibi videt virtus eminentior/ aut partum dedisse virgini / aut per

fectum hoiem creasse de tra. Primo enim hō vt ait apls de tra terreno: secdo hō de celo celestis. Rm. Beata es maria. Lec. iij.

Si cōtra naturā esse contendis qđ in mysterio redemptionis nostre: sine viro puella asseritur cōcepisse. Cuius q̄so nature est qđ in parente gnis nr̄i caro sine carne formata est? Que est ista ratio / immo q̄ ceca contentio: vt non credat deo posse facere hoiez de femina: quē credit fecisse de puluere? Si oipotētis o hō tali i negocio esse perspicis volūtarē: de ope cur retractas? Dia enim sicut legitur quecunq̄ voluit dns fecit in celo ⁊ in terra. Et si sollicitius pscruter? pter hūc legitimū humane conceptionis vsum tres valde mirabiles nascēdi species opatā reperies trinitatē. Et prima siquidem est: q̄ adā figurato est ex limo. Secda q̄ mulier formata ē ex masculo. Tertia q̄ est celestis q̄ xp̄s ꝓcessit ex virgine. Rē. Te laudāt. ℣. Dia ꝓ nobis. In lau. hec sola an. O admirabile. Cap. Apparuit be. Ny. Enixa est puer. ℣. Elegit eam. Btūs venps. Bñdictus. Oco. Deo qui saluti. Memo. vtr. si aliquod festū habeat. Ad primā an. O admirabile. hi. Deus in nomine Bti imma. Retribue. a. Te iure. h. Quicūq̄. Rē. Jesu xp̄e. ℣. Qui de vgi. Ad. iij. ā. Quādo natus ps. Legem pone. h. Apparuit be. Rē. Sācta dei geni. ℣. Post partū. oco Deus qui sa. Ad. vi. an. Rubū quē. ps. Defecit. cap. Te laudāt. Rē. Post partū. ℣. Speciosa fcta. Ad. ix. ā. Germinauit. ps Mirabilia. h. Uirgo verbo cō. Rē. Speciosa fcta. ℣. Elegit eam. Oco vtr. ¶ Post puri. vo vsq; ad aduētū dñi: qñ vō fit plenū seruitiū de scā maria hoc modo dicant matute. Jnui. Aue maria. ps. Uenite. hy. Quē terra. ac. hi. ⁊ ℣. sicut supra notati sunt. Lec. i. Sancta maria vgo Rē. Sctā et ima. Lec. ij. Sācta maria piax. Rē. Btā es ma. Lec. iij. Sctā dei genitrix Rē. Felix nāq; es. ℣. Dia ꝓ populo. ⁊ dicit in ℟.

ne sic. quicunq; celebrāt tuam cōmemorationem Quia ex te ort⁹. Gloria patri. Quia ex te or. ps. Te deum. ℣. Sancta dei genitrix. In lau. ā. O admirabile. ps. Dñs regnauit deco. et ceteri ℘i consueti. Cap. Maria virgo. hy⁹ O gl'iosa femina. ℣. Elegit. ℟. Habitare fa. ān. O gl'iosa genitrix virgo. ps. Bñdict⁹. Or. Cōcede nos. q terminet sic. Per xp̄m dñz nr̄m. Amē sine Dñs vobiscū. z sine Bñdicamus dño. In ℟ne meo. de scto spū: et de festo loci: et de reliquiis: et de oibus scīs. z de pace sicut ante. Ita tñ q̄ in tpe paschē fiat meo. de oibus scīs ram ad ves. q̄ ad matu. sicut in. ij. fer. post octa. pasche notarū est. Quando vero fit aliqua meo. talis ad seruitiū de die: vel fit plenū seruitium: tūc nō fiet meo. in seruitio de sancta maria Ad p̄mā ān. O admirabile. ℘i. Deus in no. Laudate. Cōfitemini. iij. Cp. In oibus re. ℟. Aue maria. ℣⁹. Scta dei ge. Oro. Concede nos. q terminetur sic ad oēs hor. p̄ter q̄s ad. ix. Per xp̄m dñm nr̄m. Amē. ℣. Benedicamus dño. ℟. Deo gr̄as. Ad. ix. vo ita finiat Per dñm nr̄m iesuz xp̄m filiū tuū: q̄ tecū viuit z r̄gnat in vnitate sp̄ūsc̄i deus. Per oia sc̄la sc̄lor. Amē Dñs vo. Et cū. Bñdicamus dño. Deo gr̄as. Ad iij. ā. O ñ nat⁹. ℣. Ad dñz cū tri. Cp. Ab initio. ℟. Scta dei ge. ℣. Post partum. Ad. vi. ān. Rubum quē. ps. Ad te leua. Cp. Et sic i sio. ℟. Post partum. ℣. Speciosa. Ad. ix. ān. Germinauit radix. ℘. In cōuertēdo. Cp. Et radicauit. ℟. Speciosa. ℣⁹. Dignare. Ad vs ā. Post partū. ps. Letat⁹ sū. vel in fer. iij. ℘. Dixit do. z ceteri ℘i cōsueti. Cap. Bta es ma. hy⁹. Aue maris stel. ℣. Diffusa. ān. Scta maria suc. ps Magn. or. Cōcede nos. Et finiatur sicut ad matu. Memo. sicut supradictum est. Ad comple. ān. Cum iocunditate. ps. Usq; quo. Cap. Sicut cynamomū. hy⁹. Virgo singularis. Uita ꝑsta purā. Sit laus. ℣. Elegit eā. In. Bñdicam⁹ te. q. Nūc di. Or. Conce-

de q̄sumus miſicors de⁹ ſed in ꝛpe paſ. vſq; ad vi giliā aſcē. ac etiā p aduē. dicit oꝛo **Gratiam tuam** ℂ.O.ñ vo fit plenū ſeruitiū de ſcā maria a puri. btē marie vſq; ad aduē. do. extra ꝛps paſ. hoc mo do fiat ſeruit. Ad veſ. ſup p.ā. **Poſt ptū.** hi feſ. cp. **Btā es ma.** Nō dicat ℟. ỹ⁹. **Aue maris ſtel.** ỹ. **Scta dei ge.** ān. **Scta ma ria ſuc.** hs. **Mag.** oꝛ. **Cōcede.** Pēo. fiat de aliq. ſi habeat tm̄. Cōple. tem poꝛale non murat: niſi q̄ in fine hym. dicet **Gloꝛia tibi dñe qui na.** Sup ps **Nunc dimit.** dicit ā. **Glo rificamus te.** Ad matu. **Inuita.** In honoꝛe btiſſi me marie ỹginis. Jubi lemus dño. hs. Ueñ. hy⁹ O. uē terra. In. i. noc. ān.

Luce 1.d. **Bñdicta tu in mulieꝛib⁹ et bñdict⁹ fruct⁹ ventꝛis tui.** ℟. **Dñe dñs nr.** ā. **Si**

Eccli 24.b **cut myꝛꝛha electa odoꝛē dediſti ſuauitatis ſancta dei genitrix.** ℟. **Celi eñ.** ā. **Speciosa facta es ⁊ ſua uis: in delitiis tuis ſācta dei genitrix.** ℟. **Dñi eſt t.**

ꝓo. 44. **In. Spe tua ⁊ pulchꝛitu dine tua: intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna.** hs. **Eru ctauit ān. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo: de⁹ in me dio eius non cōmouebit** hs. **De⁹ nr refu. ā. Sicut letantiū oim noſtrū ha bitatio eſt i te ſancta dei genitrix.** ℟. **Fnndamēta ān. Gaude maria virgo/ cūctas hereſes ſola inte remiſti i vniuerſo mūdo** hs **Cantate. i. ān. Digna re me laudare te ỹgo ſa crata: da michi virtutem ꝯra hoſtes tuos.** ℟. **Dñs reg. exult. ā. Poſt partū ỹgo inuiolata pmāſiſti: dei genitrix intercede ꝓ nobis.** hs. **Cantate. ii. ỹ. Scta dei genitrix.** Lec. i.

p.45

p.86

Lege da. i.

O Alma virgo maria/ tanto cunctis angelox ſpiritibus/ omniūq; electox aiab⁹ in ꝓſpectu filij tui dñi nr̄i ieſu chꝛiſti es gl'oſioꝛ/ q̄nto ab ipſo fieri meruiſti beatioꝛ. Obſecram⁹ ergo lachꝛymoſis ſuſpiriis: vt nunc ad gemitū nr̄i meroꝛis/ aurē inclines magnifice pietatis. Nos q̄dē ꝓ innumerabilib⁹ delictis infernale ſuppliciū meruimus: vbi nullatenus penitentie datur loc⁹. O. ſi fidē aliquādo dño nr̄o ieſu xp̄o ꝓmiſim⁹: ſed ma

le viuendo hactenꝰ meritis sumus. Lectio scᵒ 2.

Surge ergo beata virgo misericorditer actura ꝓ nobis. Surge et ãplectere miam redẽptoris. Da ꝓces ꝓ nobis / ꝙs cernis offensos afflictos ꝯditoris. Lecos corditu ocꝰ terge: atq; semitas iustitie ostende. Oriãdo a nobis vitia subtrahe: atq; sancta plantaria virtutũ nobis infe. Impetra cursum ꝙ conseq̃mur supernũ brauiũ. Sic certamẽ ofonũ obtine in celis: vt deleas quicqd delinquimus i terris. Nõ est aliqd in nobis tã prauũ: si tibi placet: quod orando abolere nõ possis. Lectio iii

O sacratissima ẏgo nos ꝙ hoc credimus ꝙ virgo et mr dei sis credẽdo sentiamꝰ: ꝙ ꝓ nobis depceris et iuxta petẽtiũ vota ipetrata asseq̃ris. Et qui credimꝰ te peperisse deũ t holez: gaudeamꝰ p te nobis aduenisse salutẽ. Et qui fatemur te oibꝰ hoibus esse meliorẽ: gaudeamus per te percepisse felicitatem. Et quotienscũ qs ad nos processerit diuina miseratio: tua ne inflemur assit tutrio. Et si precesserit tribulatio vel hora tẽtationis: ne labamur: presens fit tua sancta oratio nobis. Sic cõpone nras ꝓces / vt nobꝭ nosti esse opꝰ: ꝙ serui filiꝫ tui domini dei nostri effici mereamur: largiẽte eodem dño nro iesu xpo: ꝙ cũ pre t spũ sctõ viuit et regnat deus: in secula seculoꝝ amen. Et semp cãtent ꝛc. Sctã t ima. ꝛc. Btã es ma. ꝛc. Felix nã.

¶ Item alie ꝛc. de sancta maria per estatẽ. Lect. i. Legẽda. 2.

ADiuua nos beata dei gẽitrix ẏgo maria: templũ dei viui: aula regis eterni: sacrariũ spirituscti. Tu ẏga de radice iesse / tu cedrus in libano: tu rosa purpurea in hierico: tu cypressus i mõte sion: ꝙ singulari priuilegio sicut nescis in hoibus comparẽ: ita nichil ominus et angelicam superas dignitatẽ. Cui nouo et inaudito miraculo datum est vt verbum qs deus ante secula genuit fieret filius tuus: et homo quem tu in fine seculorum genuisti / verꝰ atq; perfectꝰ esset filiꝰ dei.

semina quidem natura
sed vna persona deus et
hō vnus emmanuel. ℣. ij.
Gaudi nos gl'iosa pu-
erpera/in qua sola repe-
rit ur fecūda virginitas:
que sic ex intemeratis vi
sceribus filium p1otulis-
ti: vt illibate pudicitie
integritas crescer et: non
libido virginalis clausu
le signaculum violaret.
Tibi spiritussanct9 dum
conciperes obumbrauit
non vt ipse (quod absit)
in sacratissimo vtero tuo
fieret p1o semine sobolis
sed potius vsus est vir-
tute ac potentia creato-
ris. De te summus pon-
tifex noster sui co1poris
hostiā sumpsit: qō in ara
crucis p1o totius mundi
salute sacrificium obtu-
lit. Tu lux o1iens naza-
reth/tu gl'ia hierusalem:
tu letitia israel: tu decus
mundi: tu nobilitas po-
puli chr̄istiani. ℣. iij.
O regina mundi/scala
celi/th1onus dei/ianua
paradisi/audi p̄ces pau
perū: et ne despicias ge-
mitus miser o1. Inferan
tur a te vota nr̄a arq; su
spiria conspectui redem
pto1is: vt que nostris ex
cluduntur meritis/per
te locum apud aures ob
tineant diuine pietatis.
Dele pct̄a: relaxa facino
ra: erige lapsos: solue cō-
peditos. Per te succidā-
tur vep1es ⁊ germina vi
tio1: p1ebeant flo1es/et
o1namēta virtutū. Pla-
ca pcib9 iudicē: q̄ singula
ri puerperio genuisti sal
uato1ē: vt qui p te fact9
est particeps humanita
tis nr̄e: per te quoq; nos
conso1tes efficiat diuini
tatis sue. ℣. Alie lect.
de sancta maria. ℣. i.
O B1ā maria q̄s tibi di Lege
gne valeat iura gra- da. z.
tiarum ⁊ laudum p1eco
nia impēdere: q̄ singula-
ri tuo assensu mūdo suc-
curristi pduto. Quas ti-
bi laudes fragilitas hu-
mani generis p̄soluet/q̄
tuo solo cōmercio recu-
perādivitiam/aditum in
uenit? Accipe itaq; quas
cūq; exiles/quascūq; me
ritis tuis impares gr̄a-
actiones: ⁊ cū susceperis
vota/culpas nr̄as o1an
do excusa. Tu. ℣. ij.
Admitte sancta dei ge
nitrix p1eces nr̄as intra
sacrariū tue exauditiōis
et repo1ta nobis antido

tū recōciliationis. Sit p te excusabile qđ per te m gerim⁹: sit ipetrabile qđ fida mēte poscimus. Accipe qđ offerimus: redona qđ rogamus: excusa quod timemus. Lec.iij.

Sancta maria succurre miseris: iuua pusillanimes refoue flebiles. Ora pro populo: interueni p clero: intercede pro deuoto femineo sexu. Sentiāt omnes tuum leuamen/ quicunq; celebrant tuaz commemoratione. Assiste parata votis poscentium: z repēde oibus nobis optatū effectuz. Sit tibi studiū assidue orare pro populo dei: q̄ meruisti benedicta pcium ferre mūdi iesum christum dñm nostrū. Q.ui cū deo patre z spū sctō viuit et regnat de⁹: per oia secula seculoz amē. Tu aūt.

¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio.i.

Lege da.4

Acrosanctam venerabilis dei genitricis marie memoriā/ congrue diuinis laudib⁹ catholica frequentat ecclesia: que ei⁹ sine intermissione salutari indiget auxilio. Nā reuerentia que matri defertur: filio etiā qui eā talem fecit vt virgo z mr esset exhibetur. Ideo ergo totis desideriis totisq; preconijs eius insistamus laudib⁹: vt z matrē sentiamus nobis pijssimā/ z filiū ei⁹ iudicem serenissimū. Nec est virgo que antiquum diabolice seditiōis cyrographum aboleuit/ totiq; seculo subuenit: et celeste regnū patefecit dum per spiritum sanctum dei filium concepit. Lectio.ij.

O perēpciū quippe est/ vt intentis celebret laudib⁹ ei in terris: cui officiosissime angeli famulātur in celis. Nam si eam ille pcipuus gabriel humiliter salutauit i terris: quantomagis super celos exaltatā/ z (vt ita dicā) in throno dei collocatā: nūc cū sctis oib⁹ honorat laudibus dignissimis. Nec est sola: cui nulla virgo potest cōparari: qi tāta est vt quanta sit non possit enarrari. Hāc sancti expectabant patriarche: hanc scti precinebāt pphete: oēsq; quos spūssctūs attigerat optabant videre. Lectio.iij.

Nec tãta tamq; sancta et regia virgo digno exigit venerari p̃conio: cui⁹ constat mũdus saluat⁹ suffragio. Nec inq; est fenestra celi: aurora solis eterni: ianua paradisi: et vera arca propitiatorij. Nec est ergo dña regum decus mulierũ: gẽma vginũ: lux seculorũ: cõgratulatio angelorũ/ cõsolatio miserorũ: ⁊ refugiũ pctõrum: omniũq; reparatio credẽtiũ. Quicquid igit boni mundus habet: ab illa habet ex qua salutis nr̃e illtiũ manat. Nec nobis suis semp subuenire dignetur veneratoribus atq; pie sacris precib⁹ a vitijs purget oibus/ seq; considerare ⁊ collaudare donet in celestibus.

¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio. i.

Lege da. 5. Loquamur aliq̃d fratres i laudib⁹ sacratissime vgis marie. Sed q̃d nos rãtilli/ q̃d actiõe pusilli: q̃d i ei⁹ laudib⁹ referem⁹ cũ etiã sl oiz ufm mẽbra vterent i liguas eã laudare sufficẽt null⁹ Altior essi celo est (t'c. ij. de qua loq̃ nitimur: abyss so pfundior/ cui laudes dicere conamur. Deum enim quẽ omnis creatura nõ capit: ipa immaculato vtero clausũ gestauit. Nec est enim que sola meruit mater ⁊ spõsa christi vocari. Nec p̃me matris damna resoluit. Nec homini pdito redẽptionẽ adduxit. Lec. ij. Mater enim generis nostri penam intulit mundo: genitrix domini nostri iesu x̃pi salutem edidit mundo. Auctrix pcti eua: auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit/ maria viuificando profuit. Illa percussit/ ista sanauit. Nec enĩ mirabili/ atq; inestimabili modo omnium rerum: ⁊ suum peperit saluatorẽ.

¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio. i.

Lege da. 6. Beata et venerabilis virgo maria mater dñi nostri iesu christi secundum carnem ex semine abrahe/ orta ex tribu iuda. Virga de radice iesse: clara ex stirpe dauid: filia hierl'm/ stella maris ancula dei: regia gentiũ: dña regũ: sponsa dñi: mater x̃pi: cõditoris tẽplũ: spiritussancti sacrariũ

velut columba speciosa: pulchra vt luna: electa vt sol: signaculū fidei: reparatio vie: introit⁹ vite ianua celi: dec⁹ mulierū: caput virginū: hort⁹ cōclus⁹: fōs signat⁹: puteꝰ aquax viuentiū. Lec.ij.

Multiplicat vt cedr⁹ libani: floręs vt palma: velut oliua fructifera i domo domini. Uirgo sācta virgo prudēs: et vna ex numero prudētū. Uirgo pulcherrima: ꝟgo pudica: corpore decora: anio fulgida: fide perspicua: mente ꝑclara: amore virginitatis deuota: ad obediēdū parata: in ministerio sibi credito cauta: in ꝓsecutiōe pacifica. i passione xp̄i mente cōpassa a prophetis dei ꝑdicata ab archāgelo salutata: a spū sctō fecundata: atq; ab eodē obūbrata: seminis virilis ignara: prole filij fecunda: virgo innupta: ex filio leta: fide concipiēs: gaudio pariens: virgo ante partum: virgo in partu: ꝛ virgo post partum. Lectio tertia.

Auctor mortis diabol⁹ ꝙ cui⁹ iuidiā mors introiuit in orbē terrax omne gen⁹ holm in primo parente veneno neqtie sue potauit: et quasi arborē i radice affigꝫ, ples, ppaginis, ꝓdire vitiauit. Inde est ergo ꝙ radix vitiata quotidie indesinēter frōdet: frōdesq; ei⁹ indesinēter ꝙ mortē marcescunt Et sepe contigit ꝙ aurū fulgēs repiat in luto / et exp̄ūgēte spina pulchre rubēs oriat vt rosa. Hoc enim operante prouidētia diuina ex radice vitiata / sine vitio prodijt virga q̄ itelligit brissima virgo maria: attestāte esaia propheta / qui dixit. Exiet virga de radice iesse: ꝛ flos de radice eius ascēdet. Huius enim gloriose virginis: id est sancte marie figurā tenuit virga illa que in ministerio aarō sacerdotis iubente dño a sancto moise in tabernaculo posita: atq; altera die sola frōduit / nuceſq; protulit; quia ꝓcul dubio sola virgo maria fuit q̄ dñm pepit: et post partū virgo ꝑmānsit. ℣. Ora ꝙ nobis. Iulian. hec sola ā. O admirabile. ꝑs Dñs regnauit. Cap. Ab initio. hy⁹. O glorioſa fe

mina. ℣. Elegit eam. ān. O gloriosa genitrix. ps. Bñdictus. Oro. Lōcede nos. Mēo. de aliquo sancto si habeatur. Ad. i. ān O admirabile. ps Deus in no. ā Te iure. ps Qui cunq; ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui de virgie. Preces q̄ ad. i. pertinent erpleant. Ad. iii. ān Qñ natus. ps Legē po. Cap̄. Ab initio. ℟. Sctā dei ge. ℣. Post partū. Oro. Lōcede nos Ad. vi. ān. Rubū quem. ps. Defecit in sa. Cp̄. Et sic in siō. ℟. Post partū ℣ Speciosa. ora. Lōcede. Ad. ix. ā. Sermiauit. ps. Mirabilia. cap̄. Et radi. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. Ora. Lōcede. ℂ In pasc. epe q̄n fit plenū seruī. de sctā ma. Ad vs̄ sup̄ ps. ān Post partū. et finiat cū all'a. p̄i fe. cp. Btā es ma. ℣. Aue mar'. ℣. Sctā dei ge. ā. Scā maria suc. et finiat cū all'a. p̄. Mēt. ora. Lōcede. Mēo. fiat de aliq̄ scō si hēat: t postea de resur. sicut in al'. fe. cū re. cho. Lōpl'. de tp̄e alt nō mutat: nisi q̄ i fine hymdicat Quesum⁹ auctor. t Al'a ti. do. q̄ na. Ad mat. Jnuit. In ho. et finiat cū all'a. ps. Ueñ. ℣. Quē ter. Et sic hecso. ā. sup̄ p. ā Bñdicta tu. t finiat cū all'. p̄i Dñe do. Celi enar. Dñi ē ter. ℣ Sctā dei ge. Vl̄ p̄dicti p̄i cū pres. ānt. et ℣. dñr quotiēscūq; fit plenū hui. de. s. ma. vsq; ad. pēth. t nō alū p̄i. nec alia ā. nec ali⁹ ℣. Lect. i.

Stabant iuxta crucē iesu mr̄ eius et soror mr̄is eius maria cleophe t maria magdalene Cum vidisset ergo iesus matrē t discipulū stantē quē diligebat dixit matri sue. Mulier: ecce filius tuus Deinde dixit discipl'o. Ecce mat tua. Et ex illa hora: accepit eam discipul⁹ in suam. ℟. Sctā t ima. Et finiat cū all'a. Lec. iii. Hec nimirū est illa hora de qua iesus aquā super⁹ in vinū dixerat mr̄i. Quid mihi t tibi ē mulier: Nōdū vēit hora mea Hāc itaq; horā p̄dixerat q̄ tūc nundū venerat: in q̄ deberet agnoscere moritur⁹ de qua fuerat mortaliter nat⁹. Tūc ergo diuina factur⁹: nō diuinitatis sed infirmitatis matrē velut incognitā reph̄ēdebat. Nūc aūt huma

na lā patiēs: ex qua fuerat fact⁹ hō/affectu ꝑmē dabat humano. Tūc vo q̄ mariā creauerat: innotescebat ꝓtute. Tūc vo qs maria peperat/pēdebat in cruce. ℟. Brā es. et finiat cū all'a all'a. ℣. Mōralis igit ihesus⁹ facit qs faciēdū āmonet: ⁊ exēplo suo suos instruxit p̄ceptoꝝ bon⁹: vt a filijs pijs impēdat cura parētib⁹ tanq̄ lignū illud vbi erant fixa membra moriētis: etiā cathedra fieret magistri docētis. Ex hac doctrina sana didicerat paul⁹ apl's quod docebat qñ dicebat Si quis autē suis ⁊ maxime domesticis non ꝓuidet: fidē negat: et est infideli deterioꝝ. Quid aūt tā cuiq̄ domesticū/q̄ parentes filijs/aut parētibus filij? Huius itaq̄ saluberrimi p̄cepti ipse magister scrōꝝ de ipso cōstituebat exēplū: qñ non vt famule deus quē creauerat ⁊ regebat: sed vt mī homo de qua natus fuerat: ⁊ quā relinq̄bat alterū ꝓ se q̄dāmō filiū ꝓuidebat. ℟. Felix nanq̄. ⁊ finiat cū all'a. ℣. Te deū ℣. Ora ꝓ nobis. In lau. hec sola ān. O admirabile. ꝑs Dñs reḡ. Cap. Ab initio. Hy⁹. O gl'iosa fe. ℣. Elegit eā. In O gl'iosa geni. ꝑs Bñ⁹. Ofo Cōcede. Mēo. vtq̄ dictū est. Ad ves. ad. i. ⁊ ad oēs alias ho. oia fiāt sicut a puri. vsq̄ ad aduē. qñ de. s. maria fuit plenū seruit. ita tñ q̄ oēs āe. ℟. et ℣. ad oēs hoꝝ. finiant cū all'a. et in fine oim hym. dicāt ℣. Quesum⁹ au. Gl'ia tibi dñe q̄ na. ⁊ fiat memo. de resur. vtq̄ dictum est.

Finis seruitij btē marie

¶ In ꝓmemoratione scti cedde epi. Ad vesp̄as ℣. Germano ⁊ q̄tuoꝝ: vn⁹ est beatus cedda quorum q̄libet erat consecratus. p̄i feriales. Cap. Ecce sacerdos. hy⁹ Iste confessoꝝ. ℣ Almauit. ān Sis pro nobis scte cedda rogamus ad dominū vt nos regat ⁊ perducat ad celi palatiū: vbi tecū et cū scti⁹ simus in perpetuū. ꝑs Magt. Ofo.

Deus q̄ sctōr tuorū meritis eccl'iam toto orbe diffusā decorasti p̄esta quesumus. vt intercessione bti cedde ep̄i i sorte iustor tua opitulante pietate sortiamur. Per do. Ad matu. Jnui. In qua viget iugiter memoria scti cedde Jubilei eccl'ia. ps. Ueñ. hy⁹. Jste ꝯfes. ā. Mūdi calcās gloriā cedda declinauit: corporis lasciuiā dum sese claustrauit. p. Btūs vir. ā. Jugo se suppositit xp̄i quem dilexit: qui tenēda docuit viā quam direxit ps. Quare fre. ān. Quē cum vite sanctitas vt lux se monstrauit: eborac ci ciuitas archip̄sulauit. ps. Dñe q̄d. ā. Postes agni sanguie tēpli tūc liniuit: crucis memor dñi carnē dū puniuit. ps Cū inuo. ān. Pugnās cōtra vitia palmā acq̄siuit: armis nudā ferreis carnē dū vestiuit. p. Uerba. ān q̄ sic fō tē frigidū orās itroiuit: t nō corp⁹ calido balneo nutriuit. ps Dñe dñs nr ān. Ab habenis mortui mortis excitantur: furiosi vinculis ꝯfractis sanātur. p. Dñe q̄s ha. ān. Et curatis lāguidi dū ꝯgratulant: suis a lāguorib⁹ stati liberant. ps. Dñe in vrture. ā. Atque mirti pulueris tumbe cū potātur bibētes a variis morbis expurgātur. ps. Dñi est terra. v. Amauit. Lec. vi.

Temporibus igitur osvvi northan himbrorum regis vir domini cedda in lindifferensi insula / in loco qui dicitur lestingay i monasterio sancte marie: monachicam vitam iuxta sanctorum patrum institutionē agebat. Porro tuba dei famo de hoc mūdo ad celestia regna sublato egfridus osvvi regis filius / misit vvilfridum virum eximie eruditionis ac religionis ad regem galliarum: qui eum sibi suisq̄ consecrari faceret episcopū. R. Hūc quem magnū reddit auctoritas. ceddā paruum facit humilitas. Cui nunq̄ deest benignitas. v. Non attollit ullum prosperitas: neq̄ frangit q̄uis aduersitas. Cui nunq̄ deest benignitas. R. Um adhuc vvilfridus in trāsmarinis

partibus demorabatur: rex ostvi misit cancian ceddam virum sanctum modestum moribus/qui eboracēsis eccl'ie ordinaretur ep̄s. Uerū ille cancian perueniens iuenit archiepiscopū Deusdedit iā migrasse de seculo vnde diuertit ad prouinciā occidentalium saxonum/vbi erat vvyne episcopus et ab illo est vir prefatus cōsecratus antistes. Non erat tunc vllus excepto ille vvyne in tota britannia canonice ordinatus episcopus. Hic legati verbo paruerat cedens sedi cui prefuerat. Claustrum petit et non remurmurat. ℣. Sed indignum fore se dixerat: tāta cura quā prētenuerat. Claustrū. ℟. iii.

Consecratus igitur i ep̄m cedda maximā mox cepit eccl'iastice veritati curam impēdere/ humilitati/continētie/lectioni operam dare oppida rura/casas/vicos/castella: propter euangelizandum non equitando sed apostolorum moris pedibus incedendo peragrare. Ueniens postea vvilfridus britanniam iam ep̄s factus: et ad ecclesiā vnde ordinandus discesserat rediit. ℟. De quo de⁹ ita disposuit meritorum quod inde prefuit Siegi regens hunc sicut decuit. ℣. Diās nocte de die docuit p̄ quem christi nomen intonuit. Siegi regens. Gloria patri. Siegi. In laudib⁹ In.

Claustri claus⁹ carcere Cedda monachal' vt diuinis libere vacās his vtal'. ℣. Dñs reg. Cp̄. Ecce sa. by⁹. Jesu redēptor. ℣. Just⁹ ger. An. Presul pie sancte cedda ora deū p̄ nob⁹ ne petis aggūati tradamur supplicijs: sed p̄fruamur incelis perēnibus gaudijs p̄s. Bñdict⁹. ofovrs. Ad i. An. Claustri. Ad. iii. An.

Cui⁹ fama claruit q̄ p̄tificatur lucerna que latuit ne plus abscondat. cp̄. Ecce sa. Ad. vi. ā. Pastor pauit ppl'm pabulo doctrine reddēs recepta cultū regule diuine. Cap. Bñdictionē. Ad. ix. ana. Deuiātes morib⁹ones informauit p̄sistentes actibus sacris excitauit. cp̄. Cognouit eum domin⁹.

¶ In dedicatiõe ecclesie. Ad.i. vesp. sup pos feriat. ãn. O qñ metuendus est locus iste: vere non est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. In tpe pas. simiatur cum Ull'a In tẽ pore natiui. dicit ãn. Te cum principium. cũ ceteris ãio ⁊ ps sequentib⁹ Capm. Apocalipsis. xi.

Sen. 28.d.

apoc. 21.a.

Vidi ciuitatẽ sanctam hierl'm nouã descẽdẽtẽ de celo a deo paratã sicut sponsam ornatã viro suo. ℟. Terribilis est locus iste nõ est hic aliõ nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Uere etenim dominus est in loco isto et ego nesciebam. In tempore paschali Alleluia. ℣. Cumq; euigilasset iacob quasi de graui somno ait Uere. Gloria. Uere. Hymn⁹

Sen. 28.d.

Urbs beata hierusalem dicta pacis visio que construitur in celis viuis ex lapidibus: ⁊ angelis coornata: vt spõsata comite.

Nouа veniẽs e celo nuptiali thalamo preparata vt sponsata copuletur domino: platee et muri eius ex auro purissimo. Porte nitẽt margaritis aditis patentibus ⁊ virtute meritorum illuc introducitur: omnis q̃ pro christi nomine hic in mũdo premitur.

Ex onsionibus pressuris expoliti lapides / suisq; aptantur locis per manus artificis: disponuntur permansuri / sacris edificijs.

Gl'ia ⁊ honor deo vsq; altissimo vna patri filioq; inclito paraclito: cui laus est et potestas / per eterna secula. Amen. ℣. Domum tuã dñe decet sanctitudo. ℟. In lõgitudinẽ dierũ. ãn. Sctificauit dñs tabernaculũ suũ hec est dom⁹ dñi i qua invocetur nomẽ ei⁹: de qua scriptũ est erit nomẽ meum ibi dicit domin⁹. In pascha. tẽpore Alleluia. ps. Magnificat. Oratio.

p.92.

p.45

Deus q̃ nobis p singulos annos huius sancti templi tui ꝓsecrationis reparas diẽ: et sacris semper mysterijs representas incolumes: exaudi preces populi tui / ⁊ presta: vt quisquis hoc

templum beneficia pertiturus ingreditur: cūcta se impetrasse letetur. p. Ad completoriū oīa fiant sicut in festo trinitatis z ita dicitur cōpleto. quotidie per octa. z i octa. qñ p estatē hoc festū contigerit vel ab oct. epi. vsq; ad. xl. siue de dedicatione fit seruitium: vel de aliquo festo nouē lec. Ad manu. Inui. Filie sion currite: assunt enim celebria matris vestre solēnia. Jubilemus igitur deo nostro vnanimes q̄ sibi eam gratuita elegit clemētia. In paschali tēpore Alleluia. ℣s. Uenite. ℟y⁹. Urbs beata hierusalē. In ꝓmo noct. ān. Tollite portas principes vestras: z eleuamini porte eternales. In pascha. tpe. All'a. ℣s. Dñi est terra. ān. Uidit iacob scalā summitas ei⁹ celos tāgebat z descēdētes āgelos z dixit vere loc⁹ iste sanctus est. In pas. tpe All'a ℣s. Deus nr̄ refugiū. ā. Cum euigilasset iacob de somno ait vere loc⁹ iste scrūs est. In pas. tpe all'. ℣s. Magn⁹ dñs. ℟⁹. Domum tuam. Ad crō prima.

Quotiēscūq; fratres charissimi altar' vl' tēpli festiuitatē colimus si fideliter et diligenter attendimus / et pie / et iuste viuimus: quicquid in tēplis manufactis agit: totū in nobis spirituali edificatione completur. Non enī mētitus est ille qui dixit. Tēplū enī dei sanctū est: qđ estis vos. Et iterū. Nescitis q̄ corpora vestra tēplū sūt spiritussancti: Quib⁹ meritis: nisi p gratiam dei meruim⁹ fieri tēplum dei: ℟. In dedicatiōe templi decātabat ppl's laudem Et in ore eorū dulcis resonabat son⁹. In pa. tpe All'a. ℣. Obtulerūt sacrificiū sup altare dñi: z ceciderūt in facies suas: et adorauerūt deū. Et. ℟. ij.

Quantū enim possumus cū ipsi⁹ adiutorio laboremus: ne de⁹ nr̄ in tēplo suo: hoc est in nobis metipsis inueniat / quod oculos sue mateſtatis offendat. Sed habitaculū cordis nostri / euacuetur vicijs: z virtutibus repleatur: claudat diabolo z aperiatur xp̄o. Et ita laboremus vt no-

bis bonoꝝ operū clauibus ianuam regni celestis aperire possim⁹. Sicut enī malis operibus quasi quibusdā seris ac vectibus vite nobis ianua clauditur: ita absq; dubio bonis operibus aperitur. ℟. Fundata est domus dñi super verticē mōtiū: et exaltata est sup oēs colles: et veniēt ad eum oēs gētes. Et dicēt gl'ia tibi dñe. In paschali tpe. All'a. ℣. Uenientes aūt veniēt cū exultatiōe portātes manipulos suos. Et dicent. Lectio. iij.

Esaie 2.a.

ps. 125

QUideo fratres charissimi vnusquisq; consideret conscientiam suā et quādo aliquo crimine se vulneratū esse cognouerit/prius orationibus/ieuniis/vel elemosynis studeat mundare cōsciētiam suam: et sic eucharistiam p̄sumat accipere. Si enī cognoscens reatū suū ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgētiam diuine mie perueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. Q. ui enim sicut dixi agnoscēs reatū suū ipse se humiliter ab altari eodem p̄ro emendatione remouere voluerit: eterno illo et celesti conuiuio ꝯmunicari penit⁹ nō timebit. ℟. Mane surgēs iacob: erigebat lapidē in titulum. Fundens oleū desup votū vouit dño. Uere locus iste sanctus est: et ego nescieb̄. In paschali tpe. all'a all'a. ℣. Uidit iacob scalam summitas eius celos tangebat: et descēdentes angelos: et dixit. Uere. Gloria. Uere loc⁹. In secundo nocturno ℣. Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In pasch. tpe. all'a. ℣. Quam dilec. ℣. Erexit iacob lapidem in titulum fundēs oleum desup. In pas. tpe all'a. ℣. Bñdixisti do. ℣n. Erit michi dñs in deum: et lapis iste vocabit⁹ domus dei. In pascha. tpe. all'a. ℣s. Fundamēta. ℣. Domus mea. ℟. Dom⁹ oīonis vocabitur. ℣c. ut.

Gen. 28. c.

Ibid.

Gen. 28. d.

Gen. 28. d.

QUOgo vos fr̄es diliḡēter attendite. Si ad mensam cuiuscunq; potēt̄is hominis nemo p̄resumit cum vestibus scissis et inquinatis accede-

re:quantomagis a conui
uio regis eterni:id est ab
altari dñi debet se vnus-
quisq; inuidie vel odii ve
neno percussus: iracun-
die furore repletus cum
reuerentia ⁊ humilitate
subtrahere: propter illū
quod scriptum est. Va-
de prius reconciliari fra
tri tuo:⁊ tūc veniens of-
feres mun⁹ tuum. Et ite
rum. Quomodo huc in-
trasti:non habens vestē
nuptialem. ℟. Benedic
dñe domum istam quam
edificaui noi tuo venien
tum in locum istum. Ex
audi p̄ces i excelso solio
glorie tue. In paſch. tpe
Alla. ℣. Dñe si conuer-
sus fuerit populus tuus
et orauerit ad sanctuari
um tuū. Exaudi preces
in excelso. Lectio quinta

HOc eni habet textus
euāgelice lectionis
q̄ dā fecit nuptias filio
suo ⁊ intrauit vt videret
simul recumbentes. Vi-
dēs autē hominem non
habentē vestem nuptia-
lē: dixit ministris. Liga-
te illi manus ⁊ pedes. et
p̄icite eū in tenebras ex
teriores:ibi erit fletus et
stridor dētiū. Ecce qualē
sententiā merebit audi-
re qui ad quiuiū nuptia
le:id est ad altare domini
aut ebriosꝰ aut adulter/
aut odiū i corde retinēs
p̄esumit accedere. ℟. O
q̄ metuendꝰ est locꝰ iste Gen.
vere non est hic aliud ni 28.d.
si domus dei et porta ce-
li. In paschali tpe alla. ℣
Mane surgens iacob vo
tum vouit domino et di-
xit. Non est. Lectio. vi.

HUertat hoc deus a
nobis fratres cha-
rissimi ⁊ cōcedat vt ma-
la ista/aut nūq̄ velimus
admittere aut si admissa
fuerit sine vlla mora pe-
nitētia vl̄ pace studeamꝰ
sanare:⁊ largioribus ele
mosynis festinemꝰ ablu-
ere: ne forte si cū pctōrū
vulneribꝰ ante tribunal
eterni iudicis venerimꝰ
ab illa eterna eccl'ia et ab
illa celesti hierusalē per-
petua excōicatiōe sepa-
remur. Hec ergo cogitā-
tes fratres kārissimi tā casti
et tam sobrii et tam pacti
fici ad istū altare studea
mus accedere: vt ab illo
eterno altari/non merea
mur excludi. Qui enim
ad istud altare casto cor
pore et mundo corde/cū

r iij

2.para
lip.
6.d.

secura conscientia venerit ad illud altare quod in celis est: felici transmigratione perueniet: prestante dño nro iesu xpo qui cũ patre & spũ sãcto viuit et regnat deus per oĩa secula seculorum. Amen. ℟. Beati qui habitãt in domo tua dñe. ℣. In scl'a seculorũ laudabũt te. In pasc. tpe. All'a all'a. ℣. Non privabis bonis eos q̃ ambulãt in innocentia dñe virtutũ: beati oẽs qui sperant in te. In se. Bl'ia patri. In secula. In .iii. noc. ãn. Qui habitat i adiutorio altissimi in ꝓtectione dei celi ꝯmorabitur. In paschate tpe. All'a. ℣. Ipsum. ãn. Domum istã protege dñe et angeli tui custodiãt muros eiꝰ. In paschali tpe. All'a. ℣. Cantate. ℣. mus ãn. Fundata est domus dñi sup verticẽ mõtiũ: et exaltata est super colles all'a. et sic semp finiatur hec ãn. cum All'a. usq; lxx. vsq; ad pas. ℣. Dñs regnauit exl'. ℣. Nec est domꝰ dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmã petrã. Tres vltime lectiones legant

Esaie 2.a.

Po. 83

p. 90.

in cauv. seri. S. lucã. 19.

In illo tpe. Egressus iesus perambulabat hiericho. Et ecce vir noie zacheus et hic erat princeps publicanorũ & ipse diues. Et rel'. Sermo ex cõmẽ. ven. be. pbri. l. vii.

Que impossibilia sunt apud homies: possibilia sunt apud deũ. Ecce enĩ camelus deposita gibbi sarcina per foramen acꝰ transit: hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum cõtempto q̃ cẽsu fraudium angustam portã & arctã viam que ducit ad vitã ascendit. ℟. Quantibus in loco isto dimitte dñe pecca ta populi tui et ostende eis viã bonã p quã ambulent. Et da gloriã noi tuo. In paschate tpe. All'a ℣. Dñe exaudi orationẽ meam et clamor meꝰ ad te veniat. Et da.

Luce 19. a.

& 2. para. 6.

p. 101

Qui mira deuotione fidei ad videndum saluatorẽ q̃ natura minꝰ habuerat: ascẽsu supplet arboris / atq; ideo iuste cuius ipse rogare nõ audeat: benedictionem dominice susceptionis / quã desiderabat accepit

Mystice aũt zache⁹ qui interp̃tatur iustificatus credẽtem ex gẽtibus populũ significat Qui quã to curis seculanbus occupatior: tanto flagitijs deprimentibus erat factus humilior. Sz abl̃utus est sed sanctificatus sed iustificatus in nomine dñi nostri iesu christi: z in spiritu dei nostri. ℟. Lapides pꝛecioſi oſſes muri tui: Et turres hierusalẽ gẽmis edificabũt In paſ. tpe. All'a. ℣. Nec est dom⁹ dñi firmit' edificata: benefundata est supꝛa firmã petrã. Et turres hierusalem. Lectõ. ix.

POpulus ergo gentilis intrantem hierico saluatorẽ videre querebat: sed pꝛe turba non poterat: quia gratie fidei quã modo saluator attulit participare cupiebat: sed inolita vicioꝝ consuetudo ne ad votũ peruenireꝫ obstiterat. Eadẽ nanq; turba noxie cõsuetudinis q̃ supꝛa cecum clamantẽ ne lumen peteret increpabat: etiã suſpicientem publicanũ ne iesum videret tardat: sed sicut cec⁹ turbarũ voces clamãdo deuicit: ita pusillus necesse est turbe nocẽtis obstaculũ altiora petẽdo trãscendat terrena relinquat/arborem crucis ascendat. ℟. Domus mea dom⁹ orationis vocabit': dicit dominus. In ea omnis qui petit accipit z qui q̃rit inuenit z pulsanti aperietur. In paſchali tẽpoꝛe. All'a. ℣. Domum tuã domine decet sctitudo in lõgitudine dier. In. Sl'ia. In ea. ℣⁹. Domus mea. ℟. Domus oꝛatiõis vocabitur. In laudibus ã. Domũ tuam dñe decet sctitudo in lõgitudie dierum. In paſchali tẽpoꝛe All'a. ℘s. Dñs regna. ã. Dom⁹ mea dom⁹ oꝛationis vocabitur. In paſch. tpe All'a. ℘. Jubilate. ã. Nec est dom⁹ domini firmiter edificata bene fundata est supꝛa firmã petrã. In paſcha. tpe All'a. ℘s. Deus deus meus. ã. Benefundata est dom⁹ domini supꝛa firmam petrã. In paſcha. tpe All'a ℘. Bñd. ã. Lapides p̃cioſi oſſes muri tui: et turres hierusalẽ gẽmis edificabũtur. In paſch. tpe

Mat. 21.b.

p. 91.

Mat. 21.b.

p. 92.

Mat. 21.b.

Mat. 7.d.

apoc. 11.

Alla. ℣. Laudate dñm.

Epm. 1. ad corinthios. 1.

2. cor 3. c. Quisquis autē videat quid superedificet fundamentum enim aliud nemo potest ponere: preter id qđ positum est: qđ est xps ihesus. ℣.

Angulare fundamētū lapis christus missus est: q̄ cōpage parietum in vtroq; nectitur quē sion sctā suscepit in quo credens permanet.

Quis illa deo grata et dilecta ciuitas plēa modulis in laude z canore iubilo trinū deum vnum quoq; cū fauore ꝑdicat.

Hoc i tēplo summe deꝰ exoratꝰ aduenī: et clemēti bonitate ꝑcū vota suscipe largam bñdictionē hic infunde iugiter.

Hic ꝓmereant oēs petita acq̄rere z adepta possidere cū sanctis perenniter paradisum introire translati in requiem.

Glia z honor. ℣. Beati qui habitāt in domo tua dñe. ℟. In secula seculorum laudabūt te. ān. Zacchee festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinās descēdit: z excepit illū gaudens in domum suā: hodie huic domui salꝰ a deo facta est alleluia. ℣. Bñdictus. oꝛ.

Deus qui ecclesiam tuam sponsam vocare dignatꝰ es: vt que habebat gratiam per fidei deuotionem haberet etiam ex noie dignitatem: da vt oīs hec plebs tuo nomini seruiens huiꝰ vocabuli cōsortio digna inueniat. Qui viuis et regnas cum deo patre.

Hec oꝛ. dicit ad oēs horas ꝑter ad. ℣. vesp. Ad ꝓmam. ān. Domū tuā. ꝑs Deus in nole. ān. Sfas. ꝑs Quicunq; vult. ℟. Jesu christe. ℣. Alla. ℣. Qui sedes. ℣. Si hoc festū infra. lux. vsq; ad pas. contigerit: dicitur ℟. Jesu xpe. sine Alla. sicut in ofic̄is illius tp̄is. Ad tertiā ān. Domus mea. ℣. Legem pone. Epm. Unusquisq; aūt. ℟. Domum tuā dñe decet sanctitudo alla alla. ℣. In longitudinem dierū. ℣. Domus mea. oꝛo. Deus qui ecclesiā tuā. Hec oꝛo dicitur ad oēs horas vsq; ad vesperas. Ad. vi. ān. Hec est domꝰ. ℣. Defecit

2. cor 3. c.

Luce 19. a.

ꝑ. 92.

ꝑ. 83.

Lapm. Apocalipsis.xxi.

apoc. 21.a. ECce tabernaculum dei cum homibus ⁊ habitabit cum eis: et ipsi popul⁹ eius erūt / et ipse deus cū eis erit eorum de⁹. ℟. Domus mea alł. allꝛa. ℣. Domus orationis vocabitur. ℣. Beati qui habitant. Ad.lxx. vsq; ad pascha hoc modo dicetur istud ℟. Domus mea Dicit dñs. ℣. Domus oronis vocabitur. Dicit dñs. Sł'ia. Domus mea. ℣ Beati q̄ habitant Oratio Deus qui ecclesiam. Ad nonam ān. Lapides p̄cios⁹. ℣. Mirabilia.

Lpm.1. Ad corinthios.3.

1.cor 3.c. QUi aūt plāntat aūt qui rigat unus est. Unusq̄sq; aūt̄ propriam mercedē accipiet secundum suum laborem. dei enim adiutores sum⁹: dei agricultura est⁊: dei edificatio est⁊

℣. 83. ℟ Beati qui habitāt in domo tua domine. Allꝛa allꝛa. ℣. In secula seculorum laudabunt te. ℣. Nec est domus domini firmiter edificata. ℟ Bene fundata est supra firmā petrā. Ad.ij. vespas. ān. Domū tuam. ℘s. Credidi propter. ℣. Letatus sum. ℘s. Nisi dominꝰ. ℘s Laudate dñm quonia bonꝰ est psal. ℘s. Lauda hierusalem do. Capitulum.

Mat. 7.d. DEc est domus domini firmiter edificata benefūdata est supra firmam petram. ℟. Domꝰ mea. ℣ Angulare fundamentum. ℣. Beati qui habitant. ān. Ecce tabernaculum dei cū hoibus: et spiritꝰ dei habitat in nob⁊: templum enim dei sanctum est / quod estis vos: pro cuius amore celebrat⁊ hodie gaudia tēpli tempore festi. In paschali tēpore alleluia. ℘s. Magnificat. Dño. Deus qui nobis per singulos annos. Et sic fiat seruitium quotidie de dedicatione per octo dies cum regimine chori / et etiam in dñica: nisi fest. ix. lect. intercurrat vel triū lectionum cū regimine chori / tūc si ab oct. pasche vsq; ad ascensionem dñi: vel a festo sancte trinitatis vsq; ad aduēt⁹ dñi hoc festū contigerit: vel etā ab octa. epiphā. vsq; ad lxx. Quotidie etiam per octa. ad matutin. Inuit. hymn. ān et ℘s sicut in primo die ℣. ⁊ ℟. secundum

apoc. 21.a. 1.cor 3.d.

ordinem nocturnorũ dicũtur: ⁊ vna sola ãn. super laudes. Et quotidie infra octa. ad vesp̃as et ad matutinas ⁊ ad alias horas dicitur ista Ōro. **Deus qui ecclesiam tuã** spon. Si vero infra aduẽtum vel infra. lxx. vsq; ad caput ieiunij hoc festum cõtigerit: octa. erũt sine regi. chori vsq; ad octa. diẽ: tunc eni fiant. ix. lec. et inuita. triplex: nisi in dñica contigerit. Et si alicuj festũ. iij. lec. vel octa. sctõr infra has octa. contigerit: totũ fiat seruit. de fest. vel de octa. ⁊ tñ memo. de dedicatione. Dñica vero q̃ tunc infra oct. vel in octa. euenerit: totũ fiat seruit. de ipsa dñica: et tantũ memo. de dedicatione. Cum autem a circũcisione dñi vsq; ad octa. epi. vel a. iij. fer. in capite ieiu. vsq; ad quartam feriam ante paschã vel a vigilia ascensionis dñi vsq; ad vigiliam pentecos. hoc festũ forte cõtigerit: nichil fiat de festo infra octa. nec etiam in octa. nisi tñ mẽoria. Si enim a vigi. natiuita. dñi vsq; ad circũcisionẽ dñi: vl a q̃rta fer. p̃xima fte pas. vsq; ad octa. pas. vel a vigi. pentheco. ⁊ abhinc vsq; ad fes. sancte trinit. hoc festum euenerit semper differatur vbi cõuenientius possit celebrari: videlicet post oc. epi. vel post octa. pasche: vel post p̃xim̃ dñicã post festum sctẽ trinita. Si vo fest. i dñica. i. aduẽ. dñi/ vel i quarta fer. in capi. ieunij: vel in dñica pas. vel in do. palmar: vel in octa. pasche: vel i fes. sctẽ trini. vel in fest. de corpe xpi forte cõtigerit: differatur in crasti. ⁊ erũt vespe. de dedicat. Sic̃ fiat si in die ascen. dñi euenerit: sed ⁊ tunc nichil fiat de dedica. infra octa. vsq; ad octauũ diẽ: nisi tantũ mẽo. Si vo hoc festũ dedicatio. eccl̃ie a fes. sãcte trini. vsq; ad aduẽ. dñi ⁊ do. forte cõtige. ⁊ in ipsa dñica histo. inchoãda fuerit q̃ nõ fuer. duratura nisi p vnã ebdo. tantum tũc ibi inchoetur histo. cũ mẽo. tñ. et hoc primum: ⁊ totũ seruitiũ fiat de dedicatione: ⁊ in trib⁹ fer. p ebdo. tota cãtetur histo. cũ ix. lec. ⁊ in illis

tribus fer. fiat ꝓmo me. de dedicatiõe. ⁊ de de cruce ⁊ de sancta mar. et de scto loci: ⁊ de oib⁹ sctis ⁊ expositio euãg. de dñica eo anno octo ꝓtermittatur. Ita tamẽ ꝙ si aliqꝺ festũ trium l'c. in illis trib⁹ fer. contige. illo anno octauo ꝓtermittatur. Tamẽ octa. dedica. eccle erũt in seqnti die cum regimi. chori: nisi ꝓ ꝓdictã causam impediat vsq; ad octauũ diem ⁊ tũc erunt fr. l'c. cũ tuba. triplici: nisi duꝑ festum impediat: vel alia histo. que nõ possit cantari in alia dñica nec in feriis ⁊ nõ fuerit duratura. Item q̃uis alia fe. ⁊ per hoc idẽ tps hoc festũ cõtige. ⁊ dñica infra octa. forte aliq̃ histo. inchoanda fuerit: q̃ nõ sit duratura nisi per vnã ebdo. ⁊ i fe. post oc. nõ põt cantari: tũc i ipa dñica tota cantet histo. cũ ꝓmotiõe de dedic. Similiter de festo loci: vbi octa. habentur cum regi. chori. In tpe vero pasch. hoc modo fiat seruitiũ dedica. ad vtrasq; pes. ⁊ ad laus. ⁊ ad hor. ois fiant vt ꝓdictum est. Cõpletoriũ pasc. tpis nõ mutatur. Ad matu. tres ꝓme ãe. cũ suis ꝓis. ℣. ⁊ ℟. de ꝓmo nock. dñr cũ expõne euãge. **Egressus iesꝰ pambulabat hie rico.** ¶ Secũda die infra octa. ãe. ꝓi. ℣ sic. ⁊ ℟. de scõo nock ¶ Tercia die infra octa. ãe. ꝓi. ℣. ⁊ ℟. de tertio noctur ¶ Quarta die infra octa. ꝓi ℣. ⁊ ℟. de ꝓmo noc. ⁊ sic fiet per ceteros dies infra octa. Ita tamẽ ꝙ i dñica infra nock. legant l'c. de expõne euãgeliũ. **Ois q̃ venit ad.** ãe ꝓi ℣. ⁊ ℟. scõm ordi. nock. dñr. In octa. vo ãe ꝓi ℣. ⁊ ℟. sicut in prima die dñr cũ euãge. **Facta sũt ẽce.** Per tta. vo: scz a **Deꝰ oiz.** vsq; ad aduẽ. do. ⁊ ab octa. epi. vsq; ad lxx. q̃tidie infra octa. dñr ℣. ⁊ ℟ia ꝓma ordi. nock. ⁊ vna sola ãn. ad lau. dr ¶ Ye seqntes ãe dicant p oc. dedi. sup hos Bñ⁹. ⁊ Mgr. vel ad memoriã dedica. cũ de aliq̃ sancto fiat seruitium. ã. **Bñdic dñe domũ istã quã edifi-** I.
cauimꝰ tuo: venientium i loco isto exaudi ꝓces in excelso solio glorie tue. In pa. tpe alla. ¶ **Mane** 2.

surgens iacob erigebat lapidē in titulū fundēs oleū desup votum vouit dño: vere loc⁹ iste sanct⁹ est ⁊ ego nesciebam. In pas. tpe All'a. ā. Bñdict⁹ 3. es in tēplo sctō gl'ie tue: qđ edificatū ē ad laudē ⁊ gloriā nois tui dñe. In tpe pat. all'a. ā. Fūdamē 4. tū aliud nemo potest po nere: preter illud deniq; qđ positum est a xp̄o. In pas. tpe all'a. ā. Nec aula 5. accipiet a deo gr̄am benedictionis: ⁊ misericor= diā a xp̄o dño. In pa. tpe 6. all'a. ān. In dedicatione huius tēpli laudate deū ois milicia celor̄ū: et ois terra laudet nomen dñi: q; exaltatū est nomē ei⁹ solius. In pasc. tpe all'a. 7. ā. Fundamēta tēpli huius sapiētia sua fūdauit deus: in quo dñm celi col laudant angeli: subruāt vēti ⁊ fluāt fluia: nō possūt ea mouere vnq; fundata ei erat supra petrā In pas. tpe all'a. ā. Exur 8. gat de⁹ ad nr̄i famulat⁹ obsequiū: et in loco sctō eius fiat bñdictionis augmētū. In pasc. tpe all'a ān. 9. Qui regis israel intē de sup domū istam / qui deduc⁹ velut ouē ioseph auge i ea bñdictionē tuā qui sedes sup cherubin exaudi p̄ces supplicum in ea tibi confitentiū. In pasc. tpe all'a. ān. Bñdic dñe domū istā quā edifi= 10. cauinoi ruo: vt sint oculi tui aperti super eam die ac nocte. In pas. tpe all'a ān. Qrnauerūt faciem tē 11. pli corōnis aureis et de dicauerūt altare dño alleluia. Nulla fiat p totā octa. mēo. q; chor⁹ regit ibi p esta. scz a **De⁹ o⁹** vsq; ad aduentū dñi: vel in tpe paschali vel ab oc. epi ℔. vsq; ad irr. cōtigerit nisi aliqđ festū cū regi. cho. interuene. Ēt in tpe nati. dñi vsq; ad purificā. fiat solēnis mēo. de scā maria. ⁊ ab octa. pasche vsq; ad ascen. dñi fiat solennis mēoria de resurrectiōe. Ad oēs hor. āe. ℣. ℟. ⁊ ℣. cū oratione sicut in die. Ad ves. ā. **Domū tuā** ps. **Credidi.** ⁊ ceteri p̄i vt̄s. ad. ℟. ves. ⁊ dñr p totā octa. qñ de dedicatiōe fit seruitium cū **Nec est dom⁹.** ℣. **Angulare fundam.** ℟. **Vtq; habitāt ido.** ℭ Hic ordo seruet̄ q̄tidie infra octa.

ad vesp̃as: nisi in dñica
fez ad p̃mas vesp̃. Se-
quẽtes lectiões deseruī-
unt per totas octa. nisi i
dñica: ℣ in octa. tantum.

¶Secũda die. ℣ctõ p̃ma

ANniuersariã huiꝰ
sancte ecclesie con-
secrationis festiuitatem
solẽnẽ nisibus totis mẽ-
te deuota/ puroq; corde
dñi saluatoris atq; sctõ-
rum exẽpla sequẽtes cõ-
digne dilectissimi fratres
celebremus. Pulsemus
ergo affectu pio corde de
uoto / supplicãdo miam
domini: vt clementie sue
nobis tribuat felicitatẽ
℣ idulgentie remissionẽ
atq; regni celestis introi
tum pandat: vt in celesti
templo ℣ in superna ac
eterna ecclesia consortio
sanctorũ eternaliter po-
tiamur. ℣ctio secunda.

MAiori aũt gloria et
veneratione in no-
uo testamento: et in isto
homine solennia dedica-
tionum nouarũ eccl'iaꝝ
sunt veneranda: q̃ vete-
ris testamẽti obseruatio
℣ legis p̃ceptio istitue
rit. Q̃ñ sicut maiori redẽ
ptio xp̃i sanguine postea
in pp̃lo facta est christia
no: ita et maiori et multo
ampliori veneratio dedi-
cationum et consecratio
nũ ecclesiarũ in quibus
quotidie ipsiꝰ corpꝰ dñi
nr̃i iesu xp̃i ℣ sãguis im-
molatꝰ a fidelibꝰ sumit
in christi refectione p̃e-
paranda est: ℣ a fidelibꝰ
amplectẽda. ℣ctio tcia.

IGitur sanctũ est fra-
tres ac deo placitum
vt dedicationẽ huius ec-
clesie p̃cipua veneremur
deuotiõe. Recte ergo fe-
stiuitates ℣ consecratio-
nes sanctarũ ecclesiarũ
venerabiliter colunt: qui
filios sancte dei ecclesie
se esse cognoscũt. Tu ãt.

¶Tertia die. ℣ctõ p̃ma

HEc est enim mater
noim credentiũ: que
natos regenerat ad vi-
tam. Idcirco charissimi
summopere oẽs qui chri
stiano noie censẽt/ et fi-
lii dei vocantur oportet
sacratiões nouarum ec-
clesiarum solẽniter et de
center celebrare/ studio-
sissime q; venerari: et to-
tis nisibus in eis dñi au
xilium implorare. ℣ct. ii

DOn enĩ dubium est
dñm omnipotentẽ
in tẽplis manufactis in

habitare ⁊ corda eorum qui ad eas conueniunt: ⁊ eorum dedicationes venerabiliter colunt spiritualiť inuisere: atq; cunctos inibi deprecãtes adiuuare: ⁊ eorũ necessitatibus subuenire. ℞. iij.

ATtendere oportet fratres vnũquẽq; fidelem quanta est consecratio dedicationis ecclesie: ⁊ quanta oratio in ea ab episcopo: siue a ceteris sacerdotibus ⁊ ministris exhibetur. Qualiter ex ministerio ꝓsecratiõis ⁊ ex intẽtiõe orationis corda fideliũ accendantur: atq; omnes diligentissime templi consecratiõis festa venerent.

Quarta die. Lcõ ꝑma

HAeris enim popliti bus a summo pontifice: ⁊ a ceteris sacerdotib⁹ ⁊ dei ministris summa cũ deuotione dicitur letania. Deide reliq̃ orationes sicut ordo eccl'iasticus docet. Implorat enĩ de⁹: ⁊ a suis sacerdotibus: ⁊ reliqs ministris in cõsecratione eccl'ie noue: vt omniũ inibi aduentiũ preces a domino exaudiant: anxietates q; omnium inibi oratium relaxẽtur: ⁊ peccata deprecantibus remittantur.

TAmen si nullus dies dñic⁹ infra octa. dedicationis euenerit: tunc ꝗrta dies infra octauas legatur expositio euãgelij de dominica infra octa. ℞. iij.

QOstulatur etiam a dño in consecratione eccl'ie: vt egritudines ibidem sanẽtur: vota suscipiantur/ iuste desiderata impetrentur: postulata concedantur: perpetualiterq; cũcti ad eam cõfugiẽtes: ⁊ in ea orantes a domino ab omnib⁹ malis liberentur: a domino cõseruẽtur: siue a malis oibus illesi misericorditer liberentur. ℞. iij.

CEtera quoq; que in serie precum dedicatiõis ⁊ cõsecrationis ecclesie continentur eundem deprecatiuum continent modum. inuitat ergo sanctã q̃ modo i celis inter cateruas sanctorũ gloriant: dei templa in p̃senti ecclesia cõsecrauerunt. Quor⁹ edificia vna cum consecrationib⁹ eorũ adhuc manent: ⁊ quorum parietes hactenus

consistere videntur.

¶Quinta die. Ad cō prima.

NVlli dubium est fratres eorū preces a deo exaudiri ⁊ eorū ipetrata adimpleri: quorū aie sunt i celis animab⁹ sanctorū coequales. Si eni viuētes i carne eccle sias plātauerūt ⁊ ꝓstruxerūt: atq; ea que in dedicationibus earum sanctis precibus impetrare (vt certū est) meruerūt: quātomagis modo cum dño regnātes et eorū postulata ⁊ impetrata suis meritis in eos redūdār: qui ad eadē tēpla deuote dēpcaturi aduenientes et eorū dedicationes festiue venerantes conueniunt: seu venerabiliter celebrantes colunt. Ad. ij.

SIcut eni prefati sancti: siue cuncti sancti pfes ex his factis retributionē ꝑpetuā percepерūt/et eternā gloriam adipisci meruerūt: sic et modo oēs eorū vestigia imitātes ꝑmia eterna dño annuēte adipisci indubitanter merētur. Ad cō iij.

MOnemus ergo vos fratres charissimi ne ista inuanū assumatis: nec cessare quoquo modo ꝑmittatis. Q.m si dedicatiōes nouarū ecclesiarum venerabiliter colitis / ⁊ earū solennia studiosissime celebratis ea q̄ ipsi sācti sacerdotes in ipsis dedicatiōibus ecclesiarū pro vobis et pro cunctis inibi orantib⁹ petierūt: domino auxiliante misericorditer impetrare gaudebitis.

¶Sexta die. Ad cō prima

SIenim dñs ⁊ magister nr ies⁹ xp̄s ad festū dedicationis tēpli venire dignatus est: quā tomagis nos ad festiuitates dedicationū ecclesiarū venire debemus / ⁊ eas solēniter ꝑut poterimus / ⁊ dñs dederit celebrare debem⁹. Audistis nāq; frēs charissimi ex lectiōe euāgelica q̄ facta sūt ēcenia hierosolymis ⁊ hyēs erat: ⁊ ābulabat ihesus in tēplo: in porticu salomōis. Ad cxio secunda

ACcentanuntē vocabantur solēnitates sancti tēpli consecrationis ⁊ dedicatiōis: et que dei popul⁹ ex patrū traditione et ex antiqua cōsuetudine p singulos an

nos celebrare consueuit Quox exēpla hodierna die nos imitantes: iuxta xp̄iani orbis morē ānuā eccl'ie nr̄e dedicationis diē diuinis laudib⁹ ꝛ vigiliis siue ceteris bonis studiis ꝛ oronib⁹ agere studem⁹ solennem. ℟c. in.

AMbulare dn̄s noster iesus xp̄s voluit in templo: in quo caro et sanguis bruto⁹ aialium offerebatur. Multo magis eccl'esiā ꝛ domum ad orādū ꝛ diuina sacramēta in ea offerēda: siue domū consecratam vbi carnis ipsi⁹ atq; sanguinis celebrant sacramenta inuisere delectabitur. ¶Si dies dñic⁹ infra oct. cōtige. totū seruitū fiat de dedicatiōe hoc modo Ad p̄mas ves. sup pos. ā Domū tuā. p̄s. Credidi. ꝛ ceteri p̄l sequētes. vtq. notatū est. cp̄. Uidi ciuitatē. non dicat ℟. ℣. Uibs brā. ℣. Domū tuā. ān. Sctificauit. p̄s. M̄gt ofo. Deus qui eccl'esiam Memoria de dñica et de trinitate: ꝛ xp̄es. añ cru. siue noua histo. inchoanda fuer. siue non: nisi qñ alia dñica⁹ dño occurrit differri/ in introitu chori de scta maria. Ad matutora cantetur historia sicut i prima die: cum istis lectionib⁹ seq̄ntib⁹. ℟c. i.

NAtalē huius templi diē fratres dilectissimi xp̄o p̄picio cum exultatione ꝛ gaudio celebram⁹: et merito solēnitatē matris eccl'ie xp̄iani populi colūt: p quam se spūaliter renatos esse cognoscūt. Lectio secunda

NAm q̄ p primā natiuitatē vasa tre dei fuim⁹ p scḋam natiuitatē vasa mie fieri meruimus. Prima enim natiuitas nos perduxit ad mortem: secunda reuocauit ad vitam. Lectio iii.

OMnes nos fratres charissimi ante baptismum phana diaboli fuim⁹ post baptismū tēpla xp̄i esse meruim⁹. Et si de salute nr̄a attētius cogitemus: templum dei et verū ꝛ viuum nos esse cognoscemus. Lectō. iii.

NOn solū in manufactis habitat de⁹ nec in domo de lignis et lapidibus facta. Sed p̄cipuē in aia ad imaginem dei manu ipsi⁹ artificis cō dī

ta. Ait enim apostolus. Templum dei sanctū est quod estis vos. Lect. v.

TEmpla ista ideo de lignis et lapidibus fabricantur: vt ibi tēpla dei viuentia congregentur: acsi ad templum dei cōueniāt. Vnus xp̄ian⁹: vnum templū dei est. Et multi xp̄iani: multa templa dei sunt. Lectio. vi.

ET iam fratres videte q̄ pulchrū est tēplū / quod edificatur de tēplis. Et quomodo multa membra faciunt vnū corpus: sic multa tēpla faciunt vnum templum.

¶ Secūdum Lucam. vi.

Luce 6. ℔.

IN illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos: ostendam vobis cui similis est. Similis ē homini edificanti domū Et reliqua. Omelia venerabilis bede pb̄ri. Lc. vij.

HOmo hic edificās / ipe est mediator dei et hoim homo christus iesus: qui dilectā sibi domum sanctam videlicet ecclesiam in qua perpetuo maneret edificare et consecrare dignatus est. Lec. vij

QUi fodit in altum / et posuit fundamētum supra petram: quia in corde suorum fideliū quicq̄d terrene inrētiōis inuenit: fundit⁹ extirpare studuit: quatenus eiectis prisce cōsuetudinis ruderibus et cogitationibus superfluis stabilē i eis ipe et incōcussā mālo nē possit habere. Lec. ix.

IPse enī est petra super quam huiusmodi domus fundamēta locauit. sicut in domo edificāda nil petre cui fundamentū iponit añfert: ita sctā eccl'ia petrā suam videlicet xp̄m imo habet in corde recōditā: neq̄ aliq̄d fidei illi⁹ ac dilectioni preponit: adeo / vt p̄ hac etiā mortē pati non dubitet. Ad lau. vna sola ān. Ad p̄mā et ad alias hor. ola fiant sicut ifra octa. Ad. ij. ves. ola fiant sicut in p̄ma die / p̄ter ℟. cum oratione De⁹ qui eccl'iā.

¶ In octa. dedicationis Ad primas ves. sup p̄os ān. O q̄ metuēdus. p̄i. feriales. Cp̄. ℟. et cet'a ola sicut in prima die ad primas ves. cum hac cōone De⁹ q̄ nobis p̄ singulos

Ad matu. ⁊ ad laud. oia
ſūt ſicut in ꝓma die. Ad.

QOngruū videt fratres ſolēnitati quā colimus de edificatione tēpli aliqua cōmemorare: ⁊ q̄d decēter ornat⁹ illius eccl'ie ſignificatiōi cōueniat idagare. Narrat ergo ſcriptura / quia ſalomon rex preceperat vt lapides tollerēt ꝑciosos in fundamētū templi, et quadrarent eos. Lec. ij.

LApides grandes et ꝑciosi qui in fundamento locati ſunt: et totum onus tēpli ſibi ſuppoſitū portant: eximios ſctē eccl'ie doctores inſtruāt. Grādes nimirū excellētia meritorum ꝑciosos claritate ſignorum. Qui ab ipo dño verbum audiētes totā creſcentis eccleſie fabricam ſua predicatiōe genuerūt. Lec. iij.

FUndamentū in ſacra ſcriptura / xp̄us appellatur. In quo lapides grādes ꝑciosi: q̄ templum omne geſtarēt ſūt poſiti: qi p ipſum ad ꝓpagandā toto orbe eccleſiā: ⁊ ꝓtius patriarche / ꝓphete: et poſtmodū ſūt apoſtoli inſtructi: q̄ quo artius eius amori inherebant: eo fortius ſectatores ſuos in edificatione celeſti ſuſtentabant. Si feſtum trium lec. habens ꝓprias lec. hac die euenerit: fiāt de ipſo medie lectiones. Lectio. iiij.

QUos videlicet lapides rex q̄drari precepit: vt magiſtros eccleſie compoſitos moribus et immobiles animo eſſe debere ſignaret. Sicut eī quadratū quocunq; vertitur ſtat: ita perfectorū vita nullis tentationum impulſibus a ſua ſtabilitate deficī nouit. Lec. v.

QUat aūt predictum templū de marmore pario qui eſt lapis albus extructū: vt candorem eccl'iaſtice caſtitat; exprimeret. Habebat vero ſexaginta cubitos in longitudine / ⁊ viginti in latitudine: et triginta in altitudine. Lectio. vi.

LOngitudo templi ſi dem ſctē eccleſie deſignat: per quam longanimiter prauorū aduerſa tolerat. Latitudo charitatē: qua intus per viſcera pietatis ſpatiatur. Altitudo ſpem: qua pro-

pter bona q̄ p charitatē operat/celestꝫ vite p̄mia expectat. Scōm iohānē.

Joā. 10.e. IN illo tpe. Facta sūt encenia hierosolymꝫ et hyems erat: et ambulabat ihesus in tēplo i porticu salomonis. Et reliq̄.

Omel.bti gre.pa.lc.vij.

Encenia vocabant solēnia dedicatiōis rempli: q̄ pp̄s dei ex antiq̄ patrū traditione p ānos singulos celebrare ꝓsueuerat. Quorū vestigia nos hodie iuxta morē xp̄iani orbis sequētes: ānuā dedicationis eccl'ie nr̄e diē diuinis laudib⁹ t vigiliis studuim⁹ agere solennē.

ET hāc ergo (rc.vij. nos festiuitatem eo maiori deuotiōe celebrare oportet: q̄ eā redēptori esse gratissimā cognouim⁹. Adeo vt in tēplū ipse ingredi t sermonem facere populo ac diuinitatis sue sacramenta pādere dignat⁹ est. Lec.ix.

SI ergo ambulare voluit dñs in templo i quo caro et sanguis brutorum aīaliū offerebatur multomagis ōnis nostrā domum/ vbi carnis ipsi⁹ t sanguinis sacramēta celebrātur visitare gaudebit. Si pambulare non despexit dñs in porticu in q̄ rex quondā mortalis ac terrenus (cuius potētissim⁹) stare solebat: q̄tomagis penetralia cordium nostrorū iuisere atq̄ illustrare desiderat: si tamen porticū esse salomonis: hoc est si ea timorem (quod est initium sapientie) habere p̄ spexerit? Ad primā t ad alias horas oīa fiant sicut infra octa. Ad.ij.vē oīa fiant sicut in die preter ne.gō nō dicet cū hac ōne **Deus qui ecclesiā** Q.ñ fit seruitium de aliq̄ festō per oct. fiat solēnis memo.de octa.cū hoc v. tā ad vesp.q̄ ad matu. v. **Beati qui habitant.** siue duplex festū sit: siue non

¶Sequunt bñdictiōes. Quotiēscūq̄ fiū.ix.lec. p totū annū/ dicant iste xij bñdictiones ad mat. p̄terq̄ in fes.btē marie: t oīum sctōr: et in fes.iij.lc. sine expōe euāg. siue chorus regat siue non: t in octa. t infra oct. tm feriis paschalis tpis scōm ordinem nocturnorum.

¶ In primo nocturno dicuntur iste benedictiões

Benedictione perpetua: benedicat nos pater eternus.

Deus dei filius: nos bñdicere et adiuuare dignet.

Spūssancti gra: illuminet corda et corpora nostra.

¶ In .ij. noc. bñdictiões.

Omnipotens dominus sua gratia nos bñdicat.

Christus perpetue det nobis gaudia vite.

Intus et exterius: purget nos spiritus almus.

¶ In .iij. noc. Se. marcū

Euāgelicis armis: muniat nos conditor orbis

¶ Secundum matheum

Euāgelica lectio: sit nobis salus et protectio.

¶ Secundum Lucam.

Per euāgelica dicta: deleantur nostra delicta.

¶ Secundum Johannē

Mons euāgelii: repleat nos dogmate celi.

¶ Quādo expositio non habetur: tunc dr ad septimam lec. ista benedictio.

Creator oim rerū: benedicat nos hic et in euum.

¶ Ad octauā ic. semp dr: ista bñdictio: nisi in festo bte marie: et oim scōrū.

Diuinum auxilium: maneat semper nobiscum.

¶ Quando vero dicitur expositio euāgelii ad primam lectionem: tunc sit ista benedictio secunda.

Diuinū auxiliū ma. ꝛc.

¶ In festis vo sanctorū sit ista nona benedictio.

Ad societatem ciuium supernorum: perducat nos rex angelorum.

Et semp dr rex angelor. quādocūq; dr scōs in vsū ecclesie Sar: nisi in fest. beate marie. Silr in fes. iij. lect. cū expōe euangelii sit ista .iij. benedictio.

Ad societatē ciuium. ꝛc

¶ Quū vero fient. ir. lc. de tpali p totū annū nisi in fes. scrē trī. vsq; ad aduē. dñi: fit ista .ir. benedictio

In vnitate sancti spūs bñdicat nos pr et filius

Mice et i festo corporis xpi: et i octa. eiusdē: et in exaltatione scrē crucis: et in dedicatione eccl'ie: et i dñicis infra oct et i oct. eiusdē. Quū vo fiunt .iij. lec. de tpali cū expōe euāgelii: tūc sit ista .iij. bñs.

In vnitate spiritus. ꝛc.

¶ A fes. vo. s. trī. vsq; ad aduē. do. dñicis dieb' qñ de do. agr sit ista .ir. bñs

In charitate pfecta: cō

firmet nos trinitas sctā.
¶ In oibus fest. per anniū extra tps pas. t qñ ex positio nō haberur: dicātur he bñdictiones tres.
Deus miserear nostri: et det nobis pacem.
Virtus christi: habitet in cordibus nostris.
De celo missus: doceat nos spiritus almus.
¶ In festo oim sanctoriū dicūtur bñdictiones ꝑ ut in eodem festo ante lectiones eiusd sūt notate
¶ In festis t in ꝑmēorationibus beate marie dicantur iste bñdictiones.
¶ In primo nocturno.
Alma virgo virginū intercedat ꝑ nobis ad dñm
Christus marie filio: sit nobis clemēs t ꝑpitius
Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.
¶ Tres prēdicte benedictiones in commemoratione beate marie nō variant per totum annum
¶ In secundo nocturno
Sctē marie merita: nos ducāt ad regna celestia.
Que peperit christū: ꝑ nobis postulet ipsum.
Stella maria maris: succurre plissima nobis.
¶ In tertio nocturno.
Per marie merita: ꝑsit nobis lectio euangelica.
Diuina solatia: nobis impetret virgo maria.
Ad societatem ciuium supernox: perducat nos regina angelorum.
¶ Itez alie bñdictiones de sctā maria infra octa.
Pura/pudica/pia: miseris miserere maria.
Virgo parēs natū: fac nobis propitiatum.
Nos precibus matris: saluet sapientia patris.
¶ Secunda die.
Virgo deo digna: ꝑcantibus esto benigna.
Intercede pia: ꝑ nobis virgo maria.
Que peperit florem: det nobis floris odorem.
¶ Tertia die.
Cōserua famulos: virgo maria tuos.
Sctē marie ꝑcib9: benedicat nos pater t filius.
Filii9 vginis marie: det nobis gaudia vite. Amē
¶ In q̄tidianis mat. dtē marie dicant he bñdict.
Alma virgo virginū: intercede ꝑ nobis ad dñm
Intercede pia: pro nobis virgo maria.
Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

Eccehomo.

FEstū diuidit in festū duꝑ. ⁊ i fes. simꝑ. ¶ Festū duplex diuidit. In principale du. in maiꝰ du. in minꝰ du. in iferiꝰ. du. ¶ Principale duꝑ. est. s. dies nata. dñi dies epi. dies pas. dies ascē. dies pēth. dies assūp. fes. loci: fest. deꝰ. ¶ Et nō ꝙ si ꝑncipale du. i vna die eue. ⁊ i die seq. maiꝰ du. de q̄ fieri debeat serui. vel ecōuerso: tūc vltimū fes. hēbit vtrasq; ves. nisi in ꝑmo sab. aduē. do. i sab. passio. in sab. ramispal. vel i. iiij. fe. añ pas. eue. iste ꝑdicte do. et cena dñi semp hēbūt suas ꝑmas ves. de q̄cūq; fit serui. in die ꝑcedēti: ⁊ tñ sol'. mēo. de festo in his diebus cōtingē. ¶ Et nota ꝙ in his fes. scilz ꝑncipalibꝰ et maioꝛibꝰ. vij. viij. ix. lectiones i cappis sericis legank: tñ in die oim sctōꝝ tres prime lec. in cappis sericis legank. Etiā in his fes. thurificāda sūt altaria p eccl'iaz: sil'r in singl'is noc. scz ad. ij. v. ⁊. vi ij. l'. thurificet altare ꝑncipale ab aliq̄ sacer. in cappa serica Chorus q̄z ab vno solo puero incēset: sed in tēpoꝛe pas. non incēset altare neq; choꝛiꝰ ad lec. ¶ Maius duꝑ. est scilz dies purificationis: festū sctē trinitat; festū coꝛpoꝛis xp̄i: festū visitationis: festū reliq̄aꝝ: festū noīs ies̄u: festū natiuitatis btē marie: festum oim sctōꝝ. ¶ Et nota ꝙ si maius duꝑ. i vna die eue. et minꝰ duꝑ. in die seq̄nti / vel ecōuerso: maius habebit vtrasq; ves. nisi ipediat vtr̄. Etiā si minus duꝑ. vel inferiꝰ duꝑ. inter duo maioꝛa duplicia eue. tunc minus duꝑ. vel inferius duꝑ. carebit vtrisq; vesꝑis ¶ Minus duꝑ. est festū scti stephani: festū scī iohānis apl'i: festū scōꝝ innocētiū: fes. s. thome mar. dies circūcisionis: fes. annūciationis btē marie: fe. ij. iij. et. iiij. ebdo. pas. ⁊ penthe. dñica in octa. pasc. inuentio sctē crucis: nati. scti iohānis bap. festum apl'oꝝ petri ⁊ pauli: trās la. scti thome: trās figu. do. exalta. sctē crucis: cōceptio btē marie. ¶ Et nota ꝙ si minꝰ duꝑ. in vna die eue. in die seq. inferius duꝑ. vel econuerso: vltimū festū hēbit vtrasq; ves. nisi ipediat.

'ꝑncipale duꝑ. ci. du. Nō.

Nō.

Maiꝰ duplꝫ

Nō.

minꝰ duplꝫ.

Nō.

Inferius dupl'. vtz. ¶ Inferi⁹ dup̄. est scz fes. s. andree: thome apl'i: mathie apl'i: gregorij pape ⁊ doctoris: ambrosij epi et doctoris: georgij mar. marci euāgel'. philippi ⁊ iacobi: augustini anglorū apl'i: iacobi apl'i: bartholomei apl'i: augustini epi ⁊ doc. mathei apl'i: michael' arch'. hieronymi pbri ⁊ docto. trās. s. edwardi: luce euāge. apl'or ⁊ symonis ⁊ iude. Fes. s. georgij ꝑm constitutionē ꝓuin. est maius dup̄. Et ꝯsulo vt ita seruet: iz ꝯsuetudo hoc nō hēat.

Nō. ¶ Et nō q̄ mēo. ꝺ du.

Fest. simpl' diuiditur fes. sp erūt sol'. ¶ Festū simp̄. diuidit i Inuita. trip̄. Inuita. dup̄. Inuit'. simp̄. ¶ Inuit'. trip̄. vel de scīs vel de octa. ¶ De sanctis sunt scz festū scī nicolai: cōuersio pauli: cathedre petri: iohānis ante portā latinā: trāsla. s. edmūdi: barnabe apl'i: cōmēo. s. pauli: marie magdalene: anne mris ma. ad vincula scī petri: sancti laurētij: decollatio scī iohānis bap. michaelis in mōte tūba: martini epi ⁊ ꝯfes. edmūdi archiepi. De sanctis.

Nō. ¶ Et nota q̄ si in aliq̄ sab. a ꝓsiene in ira. vsq; ad passionē: vel ab octa. pasche vsq; ad aduentū dñi. vel a sexa do. aduentus dñi vsq; ad festū natiuitatis aliqꝺ festū simpl'. ix. vel. iij. lec. cū regimīe chori euene. ves. in sab. erūt de do. ⁊ memo. de festo: nisi tale festū fuerit q̄ in. vi. fer. precedēti suas primas ves. habere non poterit: ⁊ nisi octa. epi. vel alie oct'. cum regimine chori in sab. cōtigerint. Etiā si dupl'. fes. in sab. ꝓtigerit: ⁊ festū simp̄. ix. vel. iij. lec. cum regimīe chori in. ij. fer. seq̄nti: ⁊ aliud festū dup̄. in. iij. fer. prima seq̄nte: tunc in do. ves. erunt de festo. ix. vel. iij. lec. cū regimine chori: ⁊ sic dñica carebit vtriſq; ves. Et sic nota q̄ oēs sunt dñice: ⁊ non alia fes. q̄ cōno carēt vtriſq; ves. nisi qñ fes. simp̄. ix. vel. iij. lec. cum regimine chori inter duo festa dup̄. euenerint.

Nō. ¶ Et nota q̄ mēo. de istis fes. simp̄. inuitat'. ij. habētibus in p̄ncipalib⁹ ⁊ maiorib⁹ festis erunt sub silētio / etiā in minorib⁹ ad. i. ves. Sed ad. ij. ves. in minoribus ⁊ in iferiorib⁹ ad vtraſq; ves. vespe erūt sol'.

De oc. ¶ De octa. vel qñ dies infra octa. sunt cū regimine

cho. vel qñ dies octa. tñ est cũ regi. cho. ¶ Quando dies ifra octa. sũt cũ regi. cho. vt sũt iste octa. s. epi. ascẽsionis: corpis xpi: visitatiõis: nois iesu: assumptionis: natiui. marie: dedicationis ecclesie. si extra aduen. z. lxx. euenerint z festum loci si habeat octa. ¶ Et nota q̃ iste octa. semp habebũt. 2. ves. z tñ me. de fes. de do. vel de cõmẽo. in crastino contingẽ. nisi duplex festũ in oc. vel in crastino octa. forte cõtige. vel tale fest. ix. vel. iij. ł. cũ regi. cho. si ifra tps pas. euenerit qũ suas scdas ves. habere nõ poterit: tunc ves. erũt de fest. z solẽ. mẽo. de octa. ¶ Ñica tñ in hoc casu vtrisq; care. ves. vt tal'. oc. dies vtraq; habeat In ipa tñ oc. die de fe. z. l'c. fiẽt med. l'. si ꝑpe habeãt In do. vo infra oct'. nũq; fiẽt qñ de octa. fit seruitiũ ¶ Et no. q̃ mẽo. de istis oc. sp erũt sol'. de q̃cunq; fit ser. ¶ Q. ñ tñ dies octa. est cũ re. cho. vt sũt octa. scz apl'oz petri z pauli: nisi fes. loci fue. dedicat'. ecclesie si ifra aduẽ. vl'. lxx. eue. ¶ Et no. q̃ mẽo. de istis oc. i ꝓncipalib9 z maiozib9 fes. ad vtraq; ves. erũt sub si lẽtio: etiã i minozib9 ad. i. ves. sz ad. 2. ves. in minozibus z i iferiozib9 ad vtraq; ves. erũt solẽ. ¶ Inuit'. dup̃. vel cũ regi. cho. vel sine reg. cho. ¶ Cũ regimie cho2i vel de scris: vel de dieb9 ifra octa. cũ regimine cho. vel de cõmẽo. vel de dñicis. ¶ De sãctis nota q̃ hoc gñaliť ꝑ totum annũ obser. q̃ q̃lz festũ ix. vel iij. l'c. cũ regi. cho. ad min9 hẽat vnas ves. nisi qñ inter duo fes. eue. hẽbit etiã. 2. ves. nisi impediat' per aliud fest. cũ regi. cho. p̃ do. vel p̃ ꝓmẽo. Et si non potuerit habere. 2. ves. hẽat tñ. mẽo. nisi ad. 1. vespe. in die circũcisiõis: qz ibi nõ fiat aliq̃ memo. de. s. silueſtro. Et mẽo. de istis fes. fiant vtsz. de fest. Iuit'. iij. habẽti. ¶ De die. ifra oc. cũ regi. cho. nota q̃cũq; fes. ix vel iij. lec. cũ regi. cho. ifra oc. asi. vij. dies eue. to. seruierit de fes. z hẽbit vtraq; ves. etiã in sab. et in dñica et solẽ. mẽo. de oct'. ad vtraq; ves. ad mat'. z ad mis. ¶ Et nota. q̃ mẽo. de istis oc. sp. erũt solẽ. de q̃cũq; fit seruit. licz festũ loci: vel fest. dedica. ifra octa. euene.

Q. ñ dies i fra octa. sunt cũ re. cho. Not.

Not.

Q. ñ dies tñ ẽ cũ re. chozi Not. Inui. dupl'. cũ regi. ch. De sctis Not.

De die eb9 in fra octa. cũ re gi. ch.

De ¶ De cõmẽo. nota q̃ si fiat serui. de aliq̃ cõmemo. in
ꝯme. crastino alicuius scti. ix. vel. iij. ℓc. cũ reg. cho. vℓ alt
cuius do. vel. erũt de cõme. ⁊ tm̃ memo. de fes. vel de
do. nisi tale fest. vel do. fue. qđ suas. i. ves. hℓe nõ po
Nota. terit: tũc fiat tm̃ mẽo. de cõmẽo. Sciẽdũ est etiam q̃
singu. ebđ. p aduẽ. nisi i. iij. ebdo. silr ab oc. epi. vsq̃
ad. iiij. feℓ. in capite ieiu. ⁊ a do. in albis vsq̃ ad fes.
pente. ⁊ a fes. trini. vsq̃ ad aduẽ. dñi fiet ser. de com=
mẽo. si tot dies vacauerit in q̃b⁹ ꝯmẽo. possunt fieri
⁊ si tm̃ due feℓ. vacaue fiat ꝑui. de fes. loci: ⁊ de ꝯm̃.
btẽ ma. si aũt tm̃ vna fe. vaca. tũc fiat de ꝯm̃. b. ma.
ꝑedit aũt serui. de ꝯm̃. p fes 9. ⁊. 3. ℓc. cũ regi. chori
p octa. cũ regi. chori p. 2. ⁊. 4. feriã roga. p ꝓa ℓe.
⁊ ꝓas lau. sctõꝝ p ieiunia. 4. tpm: p vigi. sctõrum
q̃uis de tpali fue. ⁊ fiat ser. de sctã maria i sab. nisi
ꝑediat vtꝫ. ¶ Cũ aũt in sab. ꝓpter p̃dicta ipedimẽta
plenũ serui. de sctã maria fieri nõ poterit: tũc i aliq̃
alia fe. ipsi⁹ ebđ. vbi ꝯueniẽtius possit celebrari cele
brℓ. Regula. xi. miliũ virginũ patꝫ in die earũdem
Nota. ¶ Etiã nota q̃ si fes. cũ regi. chori in aliqua ebdo. ce
le. ⁊ in cra. plenũ serui. de sctã maria fieri debet: tũc
in ipso fes. fiãt ves. de sctã maria: nisi duꝑ. festũ fue.
vel fest. cũ regi. cho. vñ suas. i. ves. hℓe nõ poterit: ⁊
nisi i octa. cũ regi. cho. tũc eni fiat mẽo de sctã maℓ.
solẽniℓ: ⁊ sp cũ hac ãn. Sub tuã ꝓtectionℓ ẽ. p ad=
uẽtum vo cũ hoc ỽ. Egredieℓ virga. Oℓo. Deus q̃
de btẽ. Ab octa. epi. vsq̃ ad purifi. cũ hoc ỽ. Sãcta
dei ge ox. Deꝰ q̃ salu. In alio tpe anni ỽ. Scrã dei.
Oℓo. Cõcede nos. In ꝯm̃. nulla fiat mẽo. de cru. nec
de oib⁹ sctis: sed de fest. vel oc. sine reg. cho. si ꝯtige.
Tm̃ p aduẽ. si fiat mẽo. de aduẽ. sꝫ nõ de oib⁹. s. In
tpe pas. mẽo. de resur. sꝫ nõ de cru. nec de oib⁹ scts.
Nota. ¶ Sciẽdũ est etiã q̃ nulla ꝯmẽo. hẽbit. 2. vespe. nec
Nota. mẽo. in loco. 2. ves. ¶ Etiã nota q̃ in fest. btẽ ma. ⁊ i
oct. eiusdẽ. nulla fiat mẽo. de ꝯmẽo. eiusdẽ i cra. cõ
Nota. tingenti. silr fiat de aliis cõmẽo. ¶ Et nota q̃ mẽo.
Nota. de cõme. semꝑ erũt solẽnes. ¶ Notãdũ est etiã q̃ ad

missas de ỹme. ifra. lxx. dz sequẽ. z nõ tx. Et qñ seq. vel tx. imediate seq̃t gdale: tũc nõ repetat gradale. Etiã i tpe pas. ad mat. de cõ. dz vna sola ãn. sup tres ꝑmos ꝓs. lz tres ꝓprie ãe hẽant. ¶ De do. vel ꝓnci paliter ꝓuilegiatis: vel mai⁹ ꝓui. vel min⁹ ꝓui. vel iferi⁹ ꝓuilegia. De ꝓncipa. ꝓuilegiatis nota q dñice ꝓncipalit̃ ꝓuilegiate sunt. Do. i. aduẽ. dñi. Do. passionis: z do. i ramispal. ¶ Q. dcũq; fes. licet principale duꝑ. fue. i his do. eue. fest. dz differri in crasti. vel vlteri⁹ si necesse fue. z iste dñice sp hẽbũt. i. ves. sed ii. ves. possunt esse de fest. duꝑ. infra pas. vel de fest. simꝑ. 9. l'. vel de ỹme. ifra aduẽ. Et mẽo. de istis dñicis sp erũt solẽnes. ¶ De mai⁹ ꝓuilegia. no. q dñice maius ꝓuilegiate sunt. Do. 2. 3. z. 4. aduent⁹ dñi: et offes dñice a. lxx. vsq; ad dñicã passiõis. Iste dñice sũt sic ꝓuilegiate: q si minus duꝑ. vel inferi⁹ duꝑ. in his dñicis eue. fest. dz differri: sed si ꝓncipale duꝑ. vel mai⁹ duꝑ. i his do. eue. ser. est. de fest. z histo. cãt̃ i. iij. fe. p ebd̃. ¶ Etiã nota q qñcũq; fest. in. xl. celebrandũ cõtigerit: nichil de cõple. xl. mutandũ est: nisi q in fe. ãnũciatio dz in fine hymni. Gl'ia tibi d̃. Si extra passionẽ euene. z mẽo. de istis dñicis semp erũt solennes. ¶ De min⁹ ꝓuilegiatis nota q dñice min⁹ ꝓuilegiate sũt ille dñice in q̃b⁹ inchoande sunt histo. scz prima dñica in q̃ inchoanda est hist. Dñice ne in ira. q̃ do. est sic ꝓuilegiata: q si festũ simꝑ. ix. l'. in illa do. eue. et tps breue fue. scz continens vnam dñicã tm̃ ifra octa. epi. z. lxx. festũ. ix. l'c. debz differi Tamẽ si tẽpus ꝓlixũ fuerit iter dñicã i q̃ inchoãda est histo. z. lxx. fe. ix. l'c. i eadẽ dñica i qua cõtige. celebrar. Dñica etiã min⁹ ꝓuilegiata est dñica ꝓprima asi ascẽ. dñi: de q̃ postea. Similit̃ oẽs iste dñice sunt min⁹ ꝓuilegiate: scz a De⁹ olim. vsq; ad aduen. dñi: in q̃b⁹ inchoãde sũt histo. q si festũ simplex. ix. l'c. in ipsis dñicis eueñ. festũ dz differri in crasti. nisi vicu la. s. petri: vel decolla. sancti iohan. baptiste: vel tale fe. 9. l'. qꝫ in crasti. seq̃tur aliud fest. 9. l'c. z nisi sint

De do. De ꝓnci=pa. ꝓuile giatꝫ De dom. mai⁹ ꝓui. Not. De dom. min⁹ ꝓui.

oct̄.cū regi.chori. Si vero festū.ix.l'.t inchoatio hi sto.in aliq̄ dñica ifra octa.cū regi. chori cōcurrant serui.erit de festo.9.l'c.t mēo.de octa.de dñica: t de trini:cū ceteris q̄ ptinent. Cū itaq̄ ob aliquā p̄dictaꝝ causaꝝ aliqua hi sto. in sua dñica inchoari nō poterit:tūc p ebd̄. si ferie vaca. inchoet: ita q̄ mēo. nō omittāt. Si vo nulla feria vacauerit:et hi storia duratura fuerit plusq̄ p vnā ebdo.tunc differatur vsq̄ in p̄rimā dñicā:vel do.sequen. verūtamē si nō fuerit duratura nisi p vnā dñicā tm̄:tunc ex necessitate imediis feriis p ebdo.tota cantet hi sto.t expo si.euāge.t ℞.fer.eo āno nō dñr: p̄ter vnū solū ℞. fer. qd̄ legit in vitima fer. loco.ix. ℞. ita q̄ si aliqd̄ fe.3.l'.ibidē repiatur:nihil fiat de festo nisi memor.

Not. ad ves.t ad matu.de sctā maria. ¶ Et no. q̄ in oīb⁹ sabba.p estatē:scz a deus oim. vsq̄ ad aduē.dñi fiat p̄ces.añ crucē:nisi duplex festū fuerit: et nisi aliqua dñica debeat differ.ppt̄ p̄ximitatē tp̄is tūc nulla fiat p̄ces.tm̄ i exaltatiōe.s.crucis fiat p̄c.ante crucē si i dñica p̄xig.licet dup̄.festū fuerit et memor.de istis do.i dup̄.festis erūt sub silē.in alijs vero festis erūt solēnes mēo. Et q̄tiēs i sab.ad ves.p predictū tēpus dr mēo.de do. Silr fiat mēo. de trini. etiā in fe.oim sctōꝝ:si in sab.vel i do.eue. Itē falsi libri hā

falsi libri. De do. in feri.p uileg. bēt nullā mēo.de tri.in fes.oim sctōꝝ. ¶ De ife.puilegiatis no.q̄ do.inferi⁹ puileg. sunt oēs alie medie do.i q̄b⁹ hi sto.nō fūt ichoāde scz dñice inter p̄rimā hi sto. diē ne i ira. vsq̄ ad.ixx. si euenerit: t omnes medie do.a deꝰ oim. vsq̄ ad aduē.do. ¶ Et nota q̄ mēo.de istis do.i fest.dup̄.erūt sub silen.in alijs vo festis erūt solē. ¶ Etiā no.q̄ oēs do. ab oc.pas.vsq̄ ad p̄rimā do.añ ascē.dñi fūt iferi⁹ puilegiate: qr si fest.iii.l'.cū regi.chori i ipsis eueñ.fe.nō dz differri: tm̄ memo.de istis do.semp erūt solē. ¶ Etiam no.q̄ si do.p̄xima añ ascē.dñi simplex fes.cū regi. chori eueñ.differat i.ij.fe.vel i.iij.si.ij.fer.nō vacauc.a festo cū regimi.cho. Tm̄ si fest.dup̄.in p̄rima do.ante

ascē.dñi eue.nō differat. ¶Et nota q in oīb⁹ sab.ab octa.pas.vsq; ad ascē.dñi fiat proces. ante crucē cū hac ān. ℣ps resurgēs de q̄cunq; fit seruī. nisi in die inuētio.s.cru.si in sab.vel in do.eueñ.t nō fiat aliq̄ alia mēo.de resur.in sab.q̄; ān. ℣ps resur cū ℣. Dicant nūc. ¶Etiā nota q qñ fit ser.de aliq̄ sctō in do. ab octa.pas.vsq; ad ascē.dñi scōm ¶Ill'aad mis. erit vnū ex illis.ix.q̄ ītitulāt post oct'.pas.t nō de dñica Sine regi.cho.vel de scīis:vel de oct'. ¶De sanctis: vel nō ꝓiūctis/vel de ꝓiūctis. ¶De nō ꝓiūct; nota q de fes.iij.l'.sine reg.cho.infra octa.cum reg. chori cōtingētibus fiat tm̄ mēo.nisi sint festa.ix.l'.cōiuncta:tūc enī fiant medie lec.si ꝓprie habeant: sinaūt tm̄ mēo.de festo ꝓiuncto:t mēo.de istis fes. inferiorib⁹ erūt sub silē. in principalib⁹ maiorib⁹ et minorib⁹ nihil fiat. ¶De ꝓiūctis:vel duplicib⁹ vel simp̄. ¶De festis contiūctis vel festis duplicibus nota q mēo.de istis fes.ꝓiū.sēp erūt solēnes : nisi qñ hmōi duplicia in dñicis cele.tm̄ mēo. de scīis ꝓiūctis erūt sub silē.cū mēo.de do.t de tri.Tm̄ in exalt'.sctē cru. fiat mēo.de mar.solēnit' q̄cūq; die eue. ¶Etiam nota q si fes.ix.l'.c. ꝓpter inchoationē hist.diffe.in cra. et eidē fes.festū.iij.l'.cōiunctū fuerit:tūc fes.ꝓiūctū nō dz differri:sed in ipa do.fiat de eo mēo.ad ves.ad matu.t ad mis.t medie l'.si ꝓpe hēant: nisi tota hi= sto.cātanda fuerit. In mes.℣o do.qñ de do.agit':de fes.iij.l'.sēp erūt mes.l'.siue ꝓpe habeant siue non: nisi ℟.de.ij.noc.cātāda fuerit ibidem. ¶De simpl'. nota q mēo.de istis fes.iij.lec.simp̄.fes.ix.l'.ꝓiun.in principalib⁹ et maiorib⁹ erūt sub silē. in minorib⁹ et inferiorib⁹ erunt solē. Tm̄ si exalt'a.sctē crucis in do.cōtīge.tūc ad.ij.ves. fiat memo.de.s.nichomede sub silen.cū mēo.do. ¶Do.de octa.nota q mēo.de istis oc.sine reg.cho.i inferiorib⁹ erūt sub silē. i maiorib⁹ t mino.nichil fiat. Inuit'. simpl'. vel de scīis vel de fes'. ¶De scīis vel sine noc.vel cū nocl'. ¶De scīis sine noc.nota q mēo.de istis fes.in inferiorib⁹

inuī. dupl'. sm̄ regi.cho. De sctis nō cōiūct; De dupl'. De simp̄. De sm̄. De oc.sm̄ re.cho. inuī. simp̄. De. s. sine nocl'.

erunt sub silen. in maiorib⁹ ꝛ minorib⁹ nichil fiat

De. s. cum nocł. ¶ De sctis cum nocł. nota ꝙ qñ fit seruiť. de aliquo
cum sctō. iij. ľ. infra. lxx. vsq; ad caput ieiunij fiat cū noc.
nocł. ꝛ nulla mēo. de feř. Ā iiij. vero fe. a capite ieiu. vsq;
in crasti. octa. pas. de ymōi fes. iij. lec. fiat tm̄ memo.
ad ves. ꝛ ad matu. de. s. maria: q̄ p̄cedet mēo. de san-
de fe. cto spū. ¶ De feriis vel principaliter priuilegiatis:
vel maius p̄uilegiatis: vel minus priuilegiatis: vel
de fe. inferi⁹ p̄uilegiatis. ¶ De feř. p̄ncipa. priuilegi. nota
p̄nci. ꝙ iste feř. sunt p̄ncipa. p̄uilegiate: scz feř. iiij. in capi
puil'. te ieuñ. Fe. v. vi. ꝛ sab. ante pascha: ꝛ sab. ante pen-
teco. qꝺcūq; vero fest. in his feř. eueñ. debet differri
licet fest. loci fue. sed si simplex fest. fueř. oino omit
tať nisi in capite ieiu. tūc enī dz differri in crasti. vel
De feř. vi. aut sab. ¶ De feriis maius priuilegi. nota ꝙ
mai⁹ feř. maius p̄uile. sunt oēs fe. a do. passionis vsq; ad
puil'. cenā dñi. Iste feř. sunt sic p̄uile. ꝙ si fest. simplex. ix.
lec. in his feř. euene. nichil fiat de festo. si vero dup̄.
festū habebit serui. cū Neuma. et Jesu xp̄e. et cum
De Gloria patri. ¶ De feriis minus p̄uile. nota ꝙ ferie
min⁹ minus p̄uilegia. sunt oēs fe. in. iij. ebdo. aduentus
puil'. dñi oēs feř. a capite ieiunij vsq; ad dñicā passionis:
et feř. ij. ꝛ iiij. rogationum. Iste fe. sunt sic priuilegi
ate ꝙ nichil fiat de cōmēo. neq; de fes. iij. lec. nisi tm̄
memo. ad vespe. et ad matutinas de sancta maria.
De ¶ De feriis inferius priuilegiatis nota ꝙ ferie infe
iferi⁹ rius priuilegia. sunt omnes alie ferie per aduentū.
puil'. Iste ferie sunt sic priuilegiate et omnes alie ferie p̄-
cedentes ꝙ fiat solēnis memoria de feř. de quocun-
q; fit seruitium. Tamen iste ferie inferius priuileg.
Not. non excludunt commemora. ¶ Nota de quocunq;
fiet seruitium infra aduentum: fiat solennis memo
ria de sancta maria nisi quando plenum seruitium
fit de ea similiter fiat a festo circuncisionis vsq; ad
festum purificationis: etiam ab octa. pas. vsq; ad vi
gi. ascen. fiat solen. memo. de resurrec. de quocunq;
fit seruitium: nisi in inuentione sancte crucis.

¶ Incipit proprium de sanctis tpe estiuali. ¶ Sancti dunstani epi t ꝓfessoris extra tempus paschale nomem lectiones fiant. Ofo

Eus q̄ btm dūstanū pōtificē tuum ad regē trāsculisti celestia: da nob̄ per gl'iosa ei⁹ merita ad gaudia trāsire pennia. p. Eodē die fiat mēo. de sancta potētiana virgi. ad. l. pes. t ad matuti. ān. Sil'e est re. ℣. Diffusa est. ofo.

Concede nob̄ q̄s op̄s deus sctē potētiane virginis tue et exultare meritis: et bñficiorū eius atrolli suffragijs. p ō. Si hoc fest. vel sctī aldelmi / vel. s. edmūdi / vel. s. barnabe apli aliq̄ pēth. eue. si mu. iij. l. cū reg. cho. Cet. ola fiāt de cōi sctorū pas. tpis. Si ℣o post pē. eue. fiāt. ix. l. t cetera ola fiāt de cōi reliqui tpis. Lcō. l.

Bar⁹ dūstanus talibus parētib⁹ ortus claruit: quales scī'o exemptos iter choros ꝓspicere mereret angelor. Natus vero puer dūstanus i sancte trinitatis noīe baptizat: t postmodū literarū studijs traditus est. Rc. ij

Cunq̄ iā in dei seruitio adoleuisset dorobornēsi archiep̄o aldelmo patruo scz suo accessit in cui⁹ moris cū eidē archiep̄o cōplacuisset regi athelstano ab eodē est p̄ntat⁹: t cum oi affectu ꝓmēdat⁹. Rc. iij.

Beat⁹ vero dūstan⁹ tpe edmūdi regis filij ethelstani monachus t abbas glasconie effectus monachor ibi scholā p̄m⁹ istituit t ita ℣bo t ope collabo rauit. Et sicut de cereo p̄gnātis genitricis eius ceterorū p totā eccl'iam cerei fuerāt accensi ita per eū ex hoc loco norma religiōis monastice toto anglor diffusa est orbe. ℣. ℟.

Cunq̄ p̄fato regi natus esset filius qui i baptismate dict⁹ est edgarus btūs dūstan⁹ diuinis ītēdēs audiuit psallētiū vocē. Pax anglorū eccl'ie nati nūc pueri t nr̄i dunstani tpe. O. ō postea rex probauit euentus. Lcō. ℣

Quōdā tpe p̄ntre sancto dūstano trabs maxima i culmen eccl'ie erecta ruere cepit multis minans interitū. Quā dūstanus

dextera manu signũ crucis faciẽs releuat. Hunc etiã quadã nocte orantẽ diabol⁹ in visi effigie aggredit/ ⁊ cãbucã cui vir dei initebatur de manib⁹ eiusdem trib⁹ suis auferre conabat. Sed vir dei imperrit⁹ cãbucam leuat: et horrendũ mõstrũ cedendo insequit. Et dũ psallebat. Exurgat de⁹ et dissipẽt inimici ei⁹: ifoꝛme fantasma euanuit. Lectio. vi

Edgar⁹ regni solio sublimat⁹ regnũ in pace gubernauit et dũstanũ abbatẽ fecit epm vigoꝛniẽsem. Adauctoꝛ ei londoniensis eccl'ie psulatu gemino claruit insignit⁹ põtificio. Post hec vo archiepiscop⁹ doꝛoboꝛnẽsis oiz ꝓsensu effect⁹ ẽ. Hic etiã btũs dũstan⁹ spm scm in specie colũbe bis videre meruit ⁊ ãgelos dei modulãtes ⁊ dicẽtes. Kyꝛie el'. xpe el'. kyꝛie el'. i laudẽ trinitat⁊ audiuit atq; cytharã suã parieti adherẽtẽ ãgelicis manib⁹ resonare antiphonã. Gaudẽt in celis aie sctõꝝ: sol⁹ veraciter intellexit. Uirit itaq; btũs dũstan⁹ septẽ regũ trib⁹ dieq; vocatiõis sue iminẽte: eccl'iam sibi commissã deo ꝓmendauit. Et sũpto sacramẽto coꝛpis dñi iter vba oꝛonis spm in manus creatoꝛis reddidit ⁊ i pace requieuit. Tres vite lec. de expõne euã ꝯ quidã pegre. Cetera oia de cõi vnĩ⁹ ꝓfess. ⁊ pontiñ. ℂ Scti aldelmi epi ⁊ ꝓfes. ix. lec. hant. oꝛo

DEus q̃ hodierna die scm põtificẽ tuum aldelmũ ad eterna sublimasti gaudia: ei⁹ q̃s meritis illuc nos tua perducat mia. p. Eodẽ die mẽo. de. s. vꝛbano papa ⁊ mar. Ad. i. vesi. i pas. tpe cũ hac ã. Aur ꝑpetua. maioꝛ. v. Gaudete iusti i. Alio tpe ãni. ã. Hic est vere marc. v Cl'ia ⁊ honoꝛe coꝛo. ox

DA q̃s ops deus: vt q̃ dꝛivꝛbani martyꝛis tui atq; põtificis natalicia colim⁹ ei⁹ apd te iter cessionib⁹ adiuuemur. p. Ad maturi. Lectio ꝑma.

Beatissim⁹ aldelmus splẽdidissimo ãgloꝝ gñe, oꝛiũd⁹ atrauis etiã regib⁹ est edit⁹. Siqdẽ pr ei⁹ noie kentẽ vir deo deuot⁹ ⁊ i scl'i reb⁹ strẽnu⁹ yue regis erat german⁹ Hic ergo kẽtẽ natalitũ di

gnitate ⁊ morū nobilita te parez sibi sortitus est vxorē: de qua hāc deo ac ceptissimā adeptus est ꝓlē. Cui nō ociose vt credi mus nec sine istinctu diuino aldelm⁹ nomē ipo suit. Aldelin eni anglice latine vetus galea inter pretatur: q̄ galea salutz caput protectus: optimā de hoste i celum reuexit victoriā. Lectio secūda.

Hic vo tradit⁹ est libera lib⁹ studijs informādus vbi adeo i breui effloruit vt doctoribus quos grecos ⁊ latinos habuit nō solū equiparād⁹ sed etiā ꝓferēd⁹ estiaret. Mirabā tur doctores tā docile in genijū tā mēorē aim. ℣.

Cū igit crescēs etas adolescētiā excluderet. in meldunēsi eccl'ia primo monachus/deinde pbr ⁊ abbas effect⁹ est. Ipe exercitijs spūalib⁹ grauit insudabat: subiectosq; ad eandem formam verbo ⁊ exemplo inuitabat. Deniq; oia opa ei⁹ inchoabat charitas: ⁊ ꝓsūmabat humilitas. Si hoc fest. post pente. eue. tunc fiant medie lec. de scto vrbano: si nō autē tm̄ mēo. Lectio. iiij.

Beat⁹ vrban⁹ eps natione roman⁹ ex nobili ꝓsapia ort⁹ fuit. Hic bti petri apl'i octodecim⁹ vicarius fuit: immediate post martyrium beati calixti: sedit in papatu annis octo / mensibus vndecim: diebus vero duodecim. Lectio quinta.

Hūs vrbanus tante dignitatz fastigio sublimatus mlt'is calamitatib⁹ ⁊ tribulationibus hui⁹mūdi: pro christi nomie affectus est. Nullis vsus est ꝓsperis: cuz aduersa oia ob christi portabat amorē. Hic etiā fecit vasa plurima sacrata sacris altaribus apta mysteriū quoq; sacrū solerti industria sanxiuit. Lectio sexta.

Deniq; sua predicatiōe plurimos ad fidē xp̄i conuertit: ⁊ valerianū beate cecilie spōsū: ⁊ fratrē ei⁹ tyburtiū cū multis alijs ad martyrij palmā icitauit. Tādē ipe decollatus est: ⁊ sepultus via appia Cuius corpus post multos annos/vna cum ossibus bti tyburtij martyris in gallias trāslatum antissiodoro reconditum est. ¶ Tres vtime leg

cliões de.s.aldelmo sine expõne euãgelñ. Lcõ.vii.

HAlma igitur beati aldelmi romam penetrãte: eũ sergius papa literis ad se vocauit: ꝛ eũ venientẽ honorifice recepit/quem dñs cũ miraculis glꝛificauit. Dũ esñ quadã die in ecclesia lateranẽsi missam celebrassẽt/ casũlam retro se porrexit ratus alicui tradere ministrorũ. Quã deficiente ministro radius solaris per fenestram irrumpẽs diu in memoriam sancti sustinuit. Lectio octaua.

COntigit etiam rome vt puer ex incesta matre incestoq; patre editus famam pape lederet. Quod intelligẽs aldelmꝰ puerũ viginti dierũ natum pꝛecepit exhiberi. Cui beatꝰ aldelmus pꝛecepit vt fateretur si sergius papa incesti reus haberetur. Respondit infans ipsum sine crimine esse. Lcrõ.ix.

Cũqꝫ brũs aldelmꝰ benedictione pape recepta: ad ꝓpꝛia reuersꝰ in cenobio suo ecclꝛiam scrẽ dei genitricis construeret trabs vna bꝛeuioꝛ aliis est iuẽta. Cõtristatꝰ vero scrũs ob lignoꝝ penuriã/solus deũ oꝛans ꝓsternit: ꝛ facta oꝛone trabs moꝝ elõgata repit. Post hec epꝰ factus est. Et post annos quattuoꝛ cõpletos exuit hoiem terrenũ: deductus ad paradisuꝫ manibꝰ angeloꝝ. Hic ad cenobium delatus: ibidem cũ digna honorificẽcia est tumulatus. Ihe.de.s. vibano ad ma. in tpe pas. ã. Lur ppetua. minoꝛ. ỹ. Tristitia Allio tpe ẽn. Nisi granũ. ỹ. Posuisti. oꝝ vir̃. Lcrs oĩa advtraqꝫ vñ. Lad matu. ꝛ ad alꝫ ho. ỗ cõi vniꝰ ỹfes. ꝛ põti. Si hoc fes. in octa. ascẽ. do. ỹtig. nichil de eo fiet eo anno. CSancti augustini epi ꝛ cõfes. angloꝝ apli dup. fe. ix. Rc cp̃. Ecce sacerdos. Ofo.

DEus q̃ btm̃ augustinum põtificẽ primũ doctorẽ ppꝛo ꝛcessisti angloꝛũ: eiꝰ interuẽtu nobꝫ tribue veniã pcrõrũ: ꝛ cũ ipo celestiũ gaudia p̃mioꝛũ. p. Pẽo. de.s. aldel. Ꝛ.l.

BEatus gregoꝛius romane sedis aplicus anno quarto sui põtificatus: misit seruum dei augustinum ꝛ alios plures cum eo monachos timen-

tes deū: ꝑdicare verbum dei genti anglorum. Qui applicuerunt in quadaz insula cācie nomine thenedos. Lectio secunda.

Rex vero hoc audiens/ iussit eos i eadē isula manere: ⁊ eis necessaria ministrari dōec videret eos. Post aliquot dies rex ad insulam veniēs: iussit augustinum et socios suos ad se venire. Lectō tertia.

Cunc illi diuina virtute ꝑditi veniebāt ꝑ vexillo crucē ferentes argenteā ⁊ imaginē dñi saluatorꝭ nostri in tabula depictā. Letaniasq; cantantes ꝓ sua simul ⁊ eorum ꝓpter quos ⁊ ad quos venerāt salute eterna: deo supplicabant. Lectio quarta.

Cumq; btūs augustinus verbum vite regi ⁊ suis predicaret rñdit rex dicens. Pulchra quidem sunt verba ⁊ promissa que asseritis: sz qz noua sunt ⁊ incerta non possumus in his assensum tribuere. Lectio. v

Verū qz de longe huc pegrini venistis: ⁊ ea q̄ vera ⁊ optima creditis nobiscū cōmunicare desideratis benigne vos recipimus vobis necessaria ministrantes. Nec prohibemus quin oēs quos poteritis / deo vestro societis. Deditq; rex eis mansionem in ciuitate dorobornēsi: in qua vigiliis ⁊ orationibus inseruiētes verbū vite quotidie predicabant. Lectio sexta.

Cidens autē rex mūdissimā vitā ⁊ miracula sancta credēs baptizat⁹ ē. Sz et oīs ppl's respuens gētilitatis errorē ad deū ꝓuersus est. Post hec augustin⁹ ab ep̄o arelatensi iussu pape/ archiep̄s anglox ordinat⁹ est. Ordinauitq; btūs augustin⁹ duos ep̄os mellitū et iustū ad ꝑdicādū vbū dei. Obusq; rite pactꝭ obiit vir dei septio kal'. iunij ⁊ i eccl'a apl'ox petri ⁊ pauli iussu ⁊ exp̄ēsis regis ethelberti ꝓstructa honorifice sepult⁹ est. Tres v. ri. l'. de exp̄one eiā. Hō q̄ dā pegre. Cet'a oīa de cōi vni⁹ ꝓfes. ⁊ p̄ōti. illi⁹ tpis. Si hoc fer. i vig. ascē. dñi eue. ibi cele. Uer. vo fiāt de ascē. ⁊ solen. me. de. s. augu. Si autē in die asc. do. eue. dic. in crasti. ⁊ ad ij. vō. de ascē. fiat solēnis

memo.de.s.augu. Si hoc
fes.infra ebd.pente. euc.
differa.vsq; post fe.s.tri.
vt in sab post pēte.notat.
¶ Sancti germani epi et
cfes.iij.lec.hāt sine reqi.
choii.ox.et cetera de cōi
vnius cfes.t pōti.cū hys
tribus lectionib⁹. Lectō.i.

BEatus igitur germa
nus parisiox pontifex territorij augustudu
nēsis indigēa/patre eleu
therio: matre vero euse=
bia procreat⁹ fuit. Cui⁹
genitrix / pro eo q; hunc
post alterum intra breue
spacium cepisset in vte=
ro: mota pudore mulie=
bri cupiebat aū partū in=
fantē extinguere. Lectō.ij.

Accepta igitur potione
vt abortiuum proiiceret
dum nocere sic nō posset
incubabat super vētrem
vt pōdere suffocaret quē
veneno ledere non vale=
bat. Sed ad sancti preco=
nium multa stupēda fie=
bant miracula. Lectō.iij.

Erat nāq; i elemosynis
dādis larg⁹: nudos pau=
peres vestiebat / et q̄cq̄d
habere potuit i opib⁹ cha
ritatis erpēdebat. Tādē
vo die trāsit⁹ sui ita p̄di
xit accersito notario scri=

bere iubet ḡnto cal'. iunij
quo die bēt⁹ cfessor mi=
grauit ad celum. Cetera de
cōi vnius cf.t pōti. ¶ Scē
petronille vg.nō mar.ox

DEus q̄ bātē petronil=
le vgis tue aiam in
celestibus collocasti fac
nos ei⁹ iteruētu a pcōrū
nfox nexib⁹ solui t ab oi
sp aduersitate defēdi.p ō
Tres lectiones hāt. Lectō.i.

MArcellus discipulus
beati petri ap'li scri
psit. Aereo t achileo frī=
bus t cdiscipulis eēnā in
xpō salutē. Petronillā be
ne nostis voluntate petri
ap'li paralliticā esse factā
Nā cū apōs eū plurimi di
scipuli eius reficeremur:
dixit ei tytus Cū vniuersi
infirmi a te sanēt quare pe
tronillā paralliticā iacere
pmittis? Rndit ei petr⁹
Sic expedit ei. Lectio.ij.

Sed ne crederetur q; nō
posset eā sanare dixit ei.
Surge petronilla t mini
stra nobis. Que cōtinuo
surrexit sana Misterioq;
completo: iussu petri iuit
ad lectū. Ut vbi in dei ti=
more cepit esse pfecta nō
solum ipsa sanata est: sed
etiā pluribus eius p̄cib⁹
recupauit sanitatē. Lc.ij

Et qꝝ speciosa erat venit ad eã flaccus comes cum militibus vt eã sibi ī vxo rẽ acciperet. Cui ipsa ait Si vxorẽ me habere vis hac matronas honestas ⁊ virgines ad me venire vt post tres dies veniam ad domũ tuã. Tunc sctã virgo illud triduũ ieiunijs ⁊ oꝛonibꝰ occupauit ⁊ tertio die a sctõ nichomede sacramẽtũ coꝛpis xp̃i accepit. Et sic reclinãs se in lecto emisit spm̃. Lectã de cõi vniꝰ ꝓfessoꝝ. nõ fm̃. ¶ Sãcti nichomedis mar. Oꝛ.

DEus qꝝ nos bti nichomedis martyꝛis tui meritis ⁊ intercessione letificas: cõcede propicius vt cuius bñficia poscimꝰ dono tue gr̃e ꝓsequamur. Per. Tres l̃c. cũ inuit. simplic. fiãt. ⁊ cetera de cõi vniꝰ mar. ¶ Sanctoꝝ marcelli ⁊ petri martyꝝ. Oõo.

DEus qui nos annua sctõꝝ martyꝛũ tuoꝝ marcellini et petri/ solennitate letificas ꝓsta quesumus: vt quoꝝ gaudemus meritis ꝓuocemur exemplis Per do. Tres lectiões fiãt. iuxta l̃c.

BOme marcellinus ⁊ petrꝰ exoꝛcista in custodia tenebant sub diocletiano imꝑatoꝛe ⁊ iudice sereno. Custos vo carcerꝭ habuit quandã filiã q̃ a demõio verabat q̃ ꝓcibꝰ scti petri sanata ẽ. l̃. ii. Videns hoc archemiꝰ ꝑfpuelle cũ vxoꝛe suaꝝ filia ⁊ mꝫtis aliꝰ baptizatꝰ ẽ a marcellio pb̃ro Audiẽs hoc iudex serenus iussit marcellinũ pugnꝭ cedi ⁊ nudũ atq; vinctũ sup vitri fragmenta sterni ⁊ lumen ei negari. Lectio. iii. Deinde iussit pedes petri ab eo separari ī cippo ꝓstrigi. Post hec vo visitati ab angelo ducti ī siluã nigrã q̃ nũc ī honoꝛe sctõꝝ silua cãdida nũcupat: pariter decollati sũt. Et q̃ eos decollauit vidit aias eoꝝ ab ãgelis deferri ⁊ penitẽtiã agẽs baptizatus est. Lectã de cõi plurimoꝝ m̃. ¶ Sctõꝝ bonifacii sociorũq; eiꝰ fm̃. Oꝛ.

OMps sempiterne deꝰ q̃ bt̃õ bonifacio ⁊ sociis eius palmã martyꝛii contulisti: ꝑsta nobis q̃s: eoꝝ meritis indulgẽtiã q̃ eis largiri dignatꝰ es coronam. Per. Tres l̃c. Inuit̃ac. dup̃. ⁊ cetera fiant de cõi plurimoꝝ martyꝝ.

¶ Sanctorū gildardi et medardi epoꝝ. Oratio.

DEus qui nobis sanctā huius diei solēnitatē: i honore sanctoꝝ cōfessoꝝ tuoꝝ atq; pōtificū medardi ⁊ gildardi ꝓsecrasti / adesto familie tue p̄cib⁹ et dona vt quorum festa celebram⁹: eorū merito ⁊ auxilio subleuemur. Per. Eres lec. hāt. Inuit. simpler. Lec. i.

BEatissimi medardi antistitis solennitatem q̄ p vniuersum orbē virtutū meritis ꝓpalat: nequimus omno sub silētio p̄terire: cuius non valeam⁹ verbis cuncta perstringere. Pater vo eius de genere frācoꝝ fuit mr vero romana. Tu. Le. ij. Hic morum maturitate p̄cellens ꝓfestim claruit: vt apd vibis pōtificē cōuersatione p̄cipu⁹ haberet apud cūctos mentis puritate sincer⁹. Nunc̄ seleticie vbertate extulit nunc̄ meroꝝ aut ire feruoꝝ mentis puritatē mutauit sp tolerās in aduersis: mitis l. psperis. ℟. iij. Defuncto rothomagensi epo oim votis dignus meritis insignia sacerdotii deuotus excoluit. In q̄b⁹ aliq̄t ānis degēs mēbroꝝ ꝓpage dissoluta matura lō ganimitate defessus: requiē depcatus emisit spm̄. Cetera de cōi plurim⁹ ꝓfes. ¶ Trāslatio. s. edmūdi epi. ix. lect. Oko.

DE⁹ q̄ nos bti edmūdi cōfessoris tui atq; pōtificis trāslationem celebrare cōcedis: te supplices exoram⁹ vt eius meritis et p̄cib⁹ a vicijs ad virtutes: et a carcere trāsferamur ad regnum. Per. Eodē dic ad. i. vē. ⁊ ad ma. hāt mēo. de mar. ꝑmo et felicīano. In tpe vero pas. ad. i. ves. cū hac ā. Jur pp. maior. v. Pre ciosa est. Alio vo tpe ānt ā. Gaudēt i ce. vel ā. Jsti sūt scti. ℣. Letamini. Or.

HAc nos q̄o dñe sanctoꝝ martyrū tuoꝝ ꝑmix ⁊ feliciani sp festa sectari: quoꝝ suffragijs ꝓtectiōis tue dona sentiam⁹. p. Ad mat. ih. ꝑmet. ℣ cōi vni⁹ ꝓfes. ⁊ pōti. hāt. ℟. Vo in. i. ⁊ i. ih. noc. de cōi i⁹ ꝓfes. pōti. In pasc. vo tpe. ih. ℟. de cōi i⁹ ꝓfe. ⁊ pō. legāt. Extra tpa aūt pas. qñ hūt. ix. ℟. tūc hant ih. med. ℟. de mar. ℟. iij.

Gloriosissimi martyres primi et felicianus apud iulianū q xpiani essēt accusati. iussi sūt in carcere trudi/ vbi ab āgelo cōsolabātur. Post hec iussi sūt duci a militibus ad phanū herculis: t si sacrificare nollēt/ virgis cesi traderētur p̄sidi ciuitatis occidēdi. Lc. v. Tunc p̄ses iussit eos ad amphiteatrū duci: et duos leones īgētes ad eos dimitti: q̄ impetu currentes/ ad pedes eor voluere se ceperūt: similiter et vsi fecerunt. Lectio. vi. Hec videntes q̄ aderant pene mille et q̄ngenti viri crediderūt in christū. Quo viso iussu p̄sidis decollati sunt. Quorū corpora a xp̄ianis rapta: sepulta sunt ad arcus numētaneos: ab vrbe roma miliario quartodecimo. Tres vir. l. de expō. euā. Hō q̄dā pegre. Pēo. de mar. in epe pas. ā. Lux perpetua. nino. v. Preciosa. Filio vo epe anni ān. Istorū est essi. vel ān. Lauerunt stolas. v. Mirabilis. or. vir. Et cet. oia ad vtraq; vel. et ad mar. et ad alias ho. de cōi vnius cōfes. t pōtif. pue tpi cōuenit: dicātur cum ofone huius diei. ℭ Sancti barnabe apostoli Oratio

Ecclesiā tuā q̄s dñe bti barnabe apli tui cōmēdet ofo: t p ea interuēto: eristat quā doctrina t passiōe illustrat. per. Houe l. hāt iui. trip. lc. i.

Beat⁹ barnabas: q̄ et ioseph cyprius gne tertio post passionē dñi anno: cū paulo apl'o/ ad apl'atū vocāte spū sācto electus est. Qui cū esset apud yconiū cum paulo apl'o: apparuit ei p visu dñs iesus xp̄s: dicēs. Cōstās esto barnaba credēdo: qm̄ pro sācta deuotione qua reliq̄sti gnationē tuā pro nomine meo: premia recipies eterna. l. ii. Cū q̄ de yconio ptrāsissent ātiochiā: āgelica visio p noctē fcta est beato paulo apl'o: dicēs. Celeriter, ppera hierl'm: q̄ frēs tui valde p̄stolant adue tū tuū. Q. d cū bto barnabe retulisset ait b tūs barnabas. Q. voluntati dei cōtradicere non expedit: fiat voluntas dei. Lec. iii. Obsecro igf te vt ores, p me ad dñz: vt decertatio

mea acceptabilis sit i cōspectu suo. Nūc em̄ ꝓpero cypriū: faciē tuā ꝓchdoloz vltra corporaliter non vsurus. Lectio.iiii.

Unc procidit barnabas ad pedes pauli flens amare/cuius dolori paul⁹ ꝯpatiēs: ait. Noli frater flere: mysterio illud agit. Positis aūt genibus oratēs ꝛ oscula sibi dantes adinuicē vale fecerunt. Lectio quinta.

Barnabas vero ascēdēs nauem: descēdit laodiciā decertans vt pergeret cypriū. Cū aūt cypriū pueniss̄et: inuenit ibitymonē ꝛ aristionem seruos dei. Tymōaūt vrebat febrib⁹ Cui cū man⁹ imposuiss̄et btūs barnabas/et sacrū euangeliū ꝓ inuocationē saluatoris dñi nr̄i ꝑdicass̄et: stati febris fugata est ꝛ a deo corroborat⁹ apostolū secutus est. Lectō.vi

Uisitatis igit ꝛ i fide cōfortatꝯ parēt⁹ suis: beatus barnabas exiuit a cypro: ide paphū trāsitur⁹ Sz obuiās ei malign⁹ iude⁹ noīe barieu quē btūs paul⁹ ad tps visu ꝓuauit malicia motus: ꝓhibuit eum ne introiret paphū. Proide apl's reuers⁹ introiuit salaminā. Lectō.vii

Iuenitq; apl's in salamina synagogā iudeoꝝ: ꝛ ingress⁹ cepit horari ad fidē/ꝛ ꝓ euāgeliū mathei: xp̄i gr̄am introduxit. Q. ꝺ videēs barieu sedi tiōe facta/cōp̄hendi fecit apl'm. Et q̄rebāt illū tradere ꝓcōsuli ciuitatis afligentes illū multis supplicijs: ꝛ varijs cruciatibus. Lectio octauus.

Sed viri nimiū ne ꝺ manib⁹ eoꝝ eriperet: ligātes funē i collo ei⁹: nocturno tpe dilaceratū a synagoga i hypodromū ptraxerūt. Post hec aūt circūdātes illū: igne crudelit cremauer̄t. Sicq; btūs apl's migrauit ad xp̄m. Lec.ix

Impti aūt iudei non satiati de nece apl'i: zelo ꝯtati/tulerunt corp⁹ ei⁹ in locello plūbeo recludentes i mare precipitare disponebant. Sed iohēs discipul⁹ ei⁹: nocturno tpe illud collocauit in cripta: q̄ olī erat hīratio iebuseorū tertio id⁹ iunii vbi diu latuit. Sz tpe gelasij pape eodem apl'o reuelante corp⁹ ei⁹ inueniri ꝓmisit.

Cetera de cōi vnius apli.

¶ Scõꝝ basil'dis/cirini naboris ꝛ nazza. mar. Ofꝝ

SAnctorum martyrũ tuorum basilidis/cirini/naboris/et nazarij: qs dñe natalitia votiua resplendeãr: ꝛ qđ illis cõtulit excellẽtia sempiterna/fructib⁹ nr̃e deuotionis accrescat. Per. Tres lec. fiãt. Inutra. dub. Rc. i.

BEatus nazari⁹a scõ clemẽte instruct⁹ et baptizat⁹ est. Quẽ anolinus sub rabie psecutiõis q̃ per neronẽ excitata est diu maceratũ et afflictũ in carcere cum btõ puero celso: quẽ ipse nutrierat/ gladio feriri iussit. Quorũ corpar̃piani furati: occulte calẽdis augusti sepelierũt foras portã que dicitur romana in ꝓp̃ijs ortis. Lectio secunda.

Btũs ambrosi⁹ tpe honorij ꝛ archadij ip̃atorꝝ: eos dño reuelante repperit. Patefacto aũt sepulchro in quo corp⁹ scti nazarij iacebat q̃ qñ pass⁹ fuerat vsq; tunc tpis ignorabat Uidebãt sanguinẽ martyris ita recentẽ q̃ pñtes aderãt acsi eodẽ die fuisset effusus. Lectio. iij.

Aspuretiã ei⁹ qđ ad impijs fuerat abscisũ ita integrũ atq; icorruptũ cũ capillis capitis et barba repperierũt: vt videretur eodẽ tpe q̃ leuabat locatũ atq; ꝓpositum i sepulchro fuisse martyrizatũ. Quo leuato scũs ep̃s pergẽs ad celsũ: in eodẽ orto sepultũ vtroq; trãstulit ad basilicã ap̃lorꝝ q̃ est in roma. Inuẽti aũt ꝛ trãslati sunt ꝑdie id⁹ iunij: festiuitas vero eorꝝ agitur ãnto calẽdas augusti de martyrio. Cetera de communi plurimorꝝ martyrꝝ

¶ Sancti basilij ep̃i. Ofꝝ.

DEus q̃ btm basiliuz cõfessorẽ tuũ doctorẽ p̃cipuũ catholiceq; fidei predicatorẽ eligere dignat⁹ es p̃sta q̃s. vt ipso ꝓnob⁹ intercedẽte a pctõrũ nr̃orũ mereamur erui malis ꝛ tibi dñe sinceris mẽtib⁹ seruire. p. Tres Rc. cũ inuit. simplici. ꝛc. fiãt de cõi vni⁹ cõfes. ꝛ põtifi.

¶ Scõꝝ viti ꝛ modesti. atq; crescẽtie mar. Ofo.

QUoncedẽ q̃s ops de⁹ vt sanctorũ martyrum tuorꝝ viti modesti atq; crescẽtie quorum celebramus victorias: participemus ꝛ premijs. Per

Tres kt.flāt.Jnui.ō.l'.i.

BEatus vitus i pueri li etate maturus pri mo a pre suo sacrilego: vt a cultura dei discederet tētat⁹ est. Deide a valeriano iudice cathenis cesus i ꝓfessiōe xpi pmā sit. Cūq; pr eius affligere eū penis meditaret iussu angeli nauem ascēdit: et comitantib⁹ secū modesto atq; crescentia nutritoribus ad tanagritor territoriū deuenit. Lectō.ii

UBi filiam dyocletiani a demonio vexatā: oratione curans multis donis promissis culturam dīs impēdere iubet. Et cū sacrificare contēneret: cum modesto t crescētia missus est in carcerē: inde in ollam resina repletam et pice et plumbo. Lectō.iii

ET egressis illis illesis dimiss⁹ est eis leo ferocissim⁹ q; mox ad pedes eox mansuet⁹ cecidit. Uidēs aūt sacrileg⁹ iparor scōs dei imobiles: multitudinēq; ppli ad xpm ꝓuersā fecit eos in catasta extensos torqueri donec spīm exalarēt. Quox corpora florētia femina in loco q dicit marinus sepeliuit. Lecta de cōi plurī. mart. Translatio scti richardi epi t ꝓfes.ix.lec. Ofo.

DEus q nos trāslatiōne brissimi richardi cōfessoris tui atq; pōtificis solenniter celebrare cōcedis: tribue nobis qs eius meritis t precib⁹ a mūdi hui⁹ transire miseria: t ad gaudia puenire celestia. Per. Eodem die ad.i.vesp. et ad mat. fiat me. de martyrib⁹ cirico t iulita matre eius. Ofo.

QEaudi nos dne de⁹ nr. cū sctōrū tuorū cirici t iulite mris ei⁹ tibi patrocinio supplicantiū: vt quox celebramus triūphū: possim⁹ retinere cōstātiā. p. Ad matut. tres ꝑ.lec. de cōi vni⁹ cōfes. t pōti. t.iii. med. lect. de martyrib⁹. Lectio.iiii

HActa psecutōe xpia nox sub alexandro iperatore i partib⁹ orientalibus pīses alexādrie matrona quādā noie iulitā cuz filio suo cirico sibi pīsentari iussit. Qui ait. Sacrifica dīs anteq; ad tormenta ducaris. Que respōdit. Nec dīs tuis immolo: nec tormēta tua expauesco. Lectio quinta.

Infans vo ciric⁹ primo blādimētis demulcetur: deinde minis exasperat. Sed ipse blādiente eq̄ vt minante deridens vehemēter ces⁹ est. At ille erectis in celū oculis et paruis manib⁹ expānis: bñdicebat nomē saluatorꝭ. Preses iussit calcē cū aceto t sinapi i os ei⁹ mitti. Deide pariter clauis cōfixi i carcerem euulsis oculis missi sunt vbi circa q̄dringētos viros iulitta ad fidē xpi conuertit. ℣. 6

Tūc pses iussit eos oēs capite plecti: et iulittā cuz filio suo cirico excoriatā in lecto ereo assari. Post hec linguas eox fecit abscidi: t ad vltimū capita eox iussit āputari. Taliq̄ martyrio aie sctōx sociate sūt chorīs āgelox. Tres vl. ℣. de exp. euang. Nō q. pegre. tc. ō ⁊ i⁹ cōfes. t pō. ¶ Sctōx marci t marcelliāi frm t fm. ox

Oresta q̄s ops deus vt qui sanctox martyrū tuorū marci t marcelliani natalicia colim⁹ a cunctis malis imminētibus eorum intercessionibus liberemur. Per. Inuit. duplex. Lectō pma.

Sancti martyres xpi marcellianus t marcus dū ydolis sacrificare cōtenerēt: vincti i carcere positi sunt. Qui dū in confessione xpi perdurarēt: capitalē iussi sunt subire sententiā: ea scilz cōditione vt si sacrificijs cōsentirēt: parētib⁹/cōiugibus/filijs/t facultatibus redderentur. Lec. ij.

Parentes vo sctōx impetratis trigīta diex i ducijs: suaserūt eis vt sacrificarēt. Qz cū renuissent ābo ad stipitē ligati sunt Deinde pedibus clauis trāsfixi: in xpi cōfessione stabant securi. Lectio. iij

Dicebat eis pfect⁹. Tādiu stabitis pedib⁹ fixis donec dijs sacrificetis. Qui respondērūt. Utinā nos tādiu sic esse permittas: q̄diu hui⁹ corporis tegimur idumētis. Tūc psallebant inter se dicentes. Ecce q̄bonum t q̄io cū dū habitare fratres i vnū. Cūq̄ transisset vna dies t vna nox perseuerā tes in psalmis: iussi sunt vbi stabant lāceis p latera transuerbari/sicq̄ ad syderea regna migrauerūt. Sepulti sūt aūt i via ap

pla ab vrbe miliario se-
cūdo q̄ vocat ad arenas.
℟. Nec est ya fraternitas
⁊c. de cōi plurimoꝝ mar.
℣ Sctōꝝ geruasij ⁊ pro-
thasij fratrū mart. Oro.

DEus qui nos annua
sctōꝝ martyꝝ tuorū
geruasij ⁊ ꝓthasij solen-
nitate letificas: ꝓcede ꝓ-
pici⁹. vt quorū gaudem⁹
meritis: accēdamur exem
plis. Per. iij. lec. nāt. Ad
matu. inuit. dup. Lctō. i.

SAnctorū geruasij et
prothasij pater vita
lis: ⁊ mater valeria dicti
fūt. Cūq; ab intestato scti
vitalis patri sui p̄imo-
nio successissent: oia pau
perib⁹ errogātes seipsos
i vno cenaculo incluserūt
p decēniū ieiuniis ⁊ oro-
nib⁹ vacātes. Quos vn-
decimo anno astachi⁹ co
mes iussit diis sacrifica-
re ne expeditio sua inani
ter celebraretur. Lctō. ii.
Geruasius dixit. Victo-
riā a deo oipotenti requi
rere debes: non a simula-
chris surdis ⁊ mutis. Ira
tus comes iussit eū fusti
bus cedi donec spīm exa-
laret. Quo mortuo dixit
ꝓthasio. Miser ⁊ tu viue
re stude. Cui prothasius
Quis est miser ego q̄ te
nō timeo: vel tu qui me
timere probaris. Lctō. iij.
Audiēs hoc comes iussit eū fustib⁹ cedi: ⁊ dixit
Miser ⁊ supbe quare ita
vis pire sicut ꝓbasti ger-
manū tuū perisse? Et ait
ꝓthasi⁹. Tibi nō irascor:
qm̄ cecos oculos cordis
tui attēdo. Irat⁹ comes
iussit eum capite plecti.
Taliq; martyrio victor
migrauit ad xp̄m. Quoꝝ
corpa a q̄dā philippo eo-
rū amico in sarcophago
lapideo sepulta: postmo-
dū nutu dīno p b̄tm̄ am-
brosiū mediolanēseꝫ ep̄z
ad basilicā ambrosij sunt
trāslata. Tu. ℟. Nec est
ya fraternitas. ⁊c. de cōi
plurimo. mar. ℣ Trāsla-
tio sancti Edvvardi re-
gis ⁊ martyris. Oratio.

DEus eterni trium-
phatorꝝ impij fami-
liam tuā ꝓpicius respice
trāslationē celebrantē re
gis edvvardi: ⁊ p̄sta vt
sicut illū munere gl̄ifica
re digner̄ celesti: ita nos
eius obtentu eterne feli-
citati facias dignanter
ascribi. Per. Ad matut.
ix. lc. de alio fes. fiant ni-
si facte fuerint in. xl. tūs

ſant hic.iij.l'. de cõiunio mar.tẽ.cũ iuita.duplici. Q.ñ hec trãſla.cũ.ix.lec. hic celebrat:tunc dicatur ad.i.veſ.ſup pos. ã. Iſte fctũs.cp. Btũs vir q̃ i ſapiẽ. ℟c. Btũs vir q̃ ſuf.et tunc in feſt.ſcti albani in eadẽ ebdo.cõtingẽ. dr ad i.veſ.ſup pos. ãn. Beat⁹ vir.Caõm. Iſte ſanctus. Q.ñ hec tranſla.ſcti edvvardi cũ.ix.lec.celebratur:tũc dicãt.l'.ſeqn.℟c.i.

SAnctus edvvardus in regni ſolio ſublimatus: a rege regũ dño in oi via iuſtitie.et vitatis dirigebaf. Cuius auxilio fretus:magno ingenio ai et ſũma hũilitate i dies creſcebat. Nam nouit adepto honore mox priſtine,pbitati ſuaz hec incrementa virtutum accumulabat. Lectio ſcõa. Iuuenũ videlicet et minus ſapiẽtũ ꝓſilia poſtponere dũſtani archiꝑſulis monita mẽte ſalubriꝛ itẽdere:t ſcõm ei⁹ conſilium et aliorũ religioſorũ ſpectabiliũq̃ virorũ ſua iudicia in oĩb⁹ exercere ſtuduit. Tũc erat i ãglia pacis tranqllitas:magnaq̃ rerũ opulentia. Lctõ.iij.

Hz toti⁹ bõitatis ſimic⁹ diabol⁹ nouercã ei⁹ noie alfrith:i odiũ ipſi⁹ ꝓcitauit. Que zelo inuidie ſuc cẽſa:ꝑſumptuoſa ꝯſuria cogitare cepit q̃liꝫ virum dei a regno extirparet:vt filius eius etheldred⁹ in regno ſubſtitueret. ℟c.iij. Quibuſdã igr ꝓſiliarijs ꝓpoſitũ ſuum indicauit: orãs et obteſtãs vt ei aſſenſum ꝑberent:t quo ordine id fieret cogitarent. Q.ui ,prin⁹oẽs in necẽ regis mitiſſimi ꝓſenſerũt t quõ id perficerẽt meditabant. Cõfirmato venerabili viro in regno: cũ iam trib⁹ãnis t octo mẽſibus ſceptro hereditario potiret q̃dã die venandi gr̃a i ſiluã acceſſit: iuxta villam q̃ dicitur vvarham: que ad modum grandis tunc habebatur. Lctõ.v. Deſiderans vero fratrẽ ſuum videre ad domum nouerce q̃ iuncta erat aſſũptis paucis ,pfect⁹ eſt. Et ecce ſubito in medio vie ſpacio hoĩbus ſuis ludentiũ more huc illuc ꝓſpſis rex abſq̃ vllo comite pmãſit. Tũc rex doli ignar⁹ ad domũ nouerce ſue nemĩ ẽ verẽs ren-

dit. Qui dū appropiqua ret nūciatū est regine im pissime regē edvvardū illuc solū aduenire. ℟c. vi. Illa igit ad explēda sua neqtie desideria adepta tps idoneū gaudēs: mox ei obuiā pcedit/eūq; blā de et amicabiliter ad hospitiū iuitat. Qui renuit et fratrē suū se velle vide re denunciat. Tūc ipissima regina potum afferri iussit vt dū rex potū gustaret ipa qd cogitabat i pleret. Interivn⁹ q̄ steicie maior erat ficta dilectione: pacis ei oscula offe rebat vt omnem suspitionē auferēs eū facili⁹ suffocaret. Qd̄ factū ē. Nā cū rex potū a pcerna susscepisset ⁊ ori suo posuisset is q̄ ei osculū itulerat ex auerso isiliens cultello mox ei⁹ viscera transfixit Sicq; char⁹ dei de equo cadēs spm exalauit. ℣res vlti. ſ. de exp. eua. Si q̄s venit. ℣eta de cōi vni⁹ mi. ¶Scti albani pthomar. āglor. Ad. i. ves. ℟. Perceptur⁹. Sup Magt. an Aue pthomartyr āglorū miles regis āgelor: o albane flos martyrū velut rosavel illi: funde pces ad dñz pro salute fideliū. ℟s. Magnificat. Oratio. Deus q̄ hūc diē bti albani martyrio cōsecrasti: tribue quesum⁹ vt cuius ānuo gratulamur officio: ei⁹ cōtinuo foueamur auxilio. p. Ad matutinas. ix. lec. ℣ectio ꝓma. Anno dñice incarnationis ducentesimo octogesimoserto diocletiano i orientē ⁊ maximiano i occidētē vastātibus eccl'ias dei i britānia passus est btūs alban⁹. De q̄ pbr̄ fortunat⁹ i laude virginū cū btōrū martyr̄ q̄ de toto orbe ad dñm venirent mentionē faceret ait Albanū egregiū fecunda britannia profert. ℣cō. ii. Qui videlicet alban⁹ adhuc paganus cū pfidorū principū mādata aduersū xpianos seuirent: clericū quendā psecutores fugiētē hospitio recepit. Et cū eo oronib⁹ ac vigiliis die noctuq; studere ꝓspiceret mor diuina gra repletus erēplū fidei ac pietatis illi⁹ cepit emulari. Et relictis idolatrie tenebris xpian⁹ ex corde integro factus est. ℣ectio. iii. Qost hec puenit ad tu-

res nephādi p̄ncipis:confessorē xp̄i apd albanum latere. Uñ statī iussit milites eū diligēter inq̄rere Q.uib9 cū ad tuguriū albani pueniss̄ent:albanus p̄o hospite ac magistro suo i veste hospit̄ scz caracalla vitro se exhibuit.

Ⓒ Inctusq; pdu ct9 est ad iudicē: ea hora qua aris astabat et demonijs hostias offerebat.Q.ui cū vidisset q albanus vitro se ꝑ hospite suo obtulisset:mox ira succens9 iussit eū duci ad simulachrū dicēs qr sacrilegū celare poti9 q̄ militib9 reddere maluisti: q̄cūq; illi debebant supplicia tu soluere habes: si a cultu nostre religiōis discedere tētas. Lectio.v.

Ⓢ ctūs alban9 accicr9 armis militie spūalis palā se iussis illi9 parere nolle p̄onūciabat. Cūq; iussus sacrificare dixisset sacrificia ista que demōijs offertis:vobis nō possūt auxiliari. sed vos q̄ ea offertis/inferni penas p̄o mercede accipietis: iudex iussit euz grauissime torqueri. Lectio sexta.

Ⓠ um igitur tormētis a cultu xp̄iane religiōis revocari nō posset iuss9 est capite plecti. Q.ui cū duceretur ad locū martyrij peruenit ad flumen loco vicinū:cui9 pontē ita occupabat multitudo ppli ad obsequiū martyris veniētis vt citra vesperam vix trāsire posset. Lc.vij.

Ⓢ Tunc9 igit albanus cui ardēs inerat devotio mētis ad martyriū accedēs: ad torrētē sicco pede trāsiuit.Q.d̄ videns carnifex q̄ eū erat percussurus:ꝑplecto ense ad pedes ei9 cecidit: desiderās vt cum eo pateret. Lc.viij.

Ⓠ um ergo deo dign9 alban9 in mō re ꝑsisteret in quo nūc recḍescit i articulo sue passionis a deo aquā sibi dari postulauit. Statimq; ante pedes ei9 fōs perēnis exort9 est:vt oēs agnoscerent etiā torrentem beato martyri obsequium detulisse. Jc.ix.

Ⓟassus est aūt bt̄us alban9 die decimo calēdas iulij/ iuxta ciuitatē verulanū: q̄ nūc a gēte anglorū vverlaniacester: siue vvalinguaster appellat. Sz q̄ eū pcussit: gaudere sup mortuū nō est pmis:

sus. Aã oculi eiꝰ vna cũ capite martyris in terrã ceciderũt. Decollatus est etiã ibi miles ille q̃ nuru dei correptus sctm̃ dei ferire recusauit. In q̃ q̃dẽ loco redeũte tp̃m xp̃iano rum serenitate eccl'ia miradi opis ẽ ꝓstructa. In quo videlicet loco vsq; ad hãc diẽ curatio infirmoꝝ et frequentium operatio ꝓrutũ celebrari nõ defuit. ℟. Perceptur⁹. ℣ cetera de cõmuni vnius martyr.

℣ Scẽ etheldre vg. ñ. mr.

℣ Sciẽdũ est q̃ hoc festũ sp dicetur cũ. iñ. lec. et cũ noc. vbicũq; extra do. vel oct. corporis xp̃i eue. oꝛo

DEus q̃ nos btẽ ethel drede virginis tue annua solennitate letificas: concede ꝓpicius. vt eius adiuuemur meritis cuius castitatis irradiamur erẽplis. Per. Lcõ. i.

IN illo tpe. Accepit rex Egfridꝰ ꝓiugẽ nomine etheldredã filiã regis orientaliũ anglorꝝ: quã ante illũ ꝓnceps australiũ girvviorũ habuit vxorem. Quo defũcto: data est regi prefato. Cuius consortio cum duodecim annis vteretur: perpetua virgo permansit. Lectio scda.

BErvo promisit vvilfredo qui se asserebat esse de stẽ vginitatis eiꝰ ꝛras et pecunias si regine posset suadere eiꝰ vti connubio: qꝛ sciebat q̃ nullũ plꝰ eo dilexit. Sed cũ btã virgo ꝓtinuis ꝓcibꝰ vir a rege ipetrasset vt scl'i cur̃ relictis regi xp̃o deberet: ipa mox irrauit monasteriũ ebbe abbatisse amice regis egfridi/ accepto velamine scrimonialis habitus. Post ānũ vo apud hely abbatissa est effecta vbi virginum deo deuotarum mr̃ virgo ꝛ exẽplis esse cepit ꝛ monitis. ℣. iii.

NEc etiã pannis lineis tãtũ vtens/ calidasq; balneas sp̃uit: raro plusq; semel in die comedit. Grauata rãdẽ maxille tumore ꝛ dolore colli: post annos septẽ: ex quo abbatisse susceperat officiũ: reddidit deo spm̃ cui successit serburga soꝛoꝛ eiꝰ. Cũq; xerdecim annis fuisset sepulta: corpꝰ eiꝰ oino incorruptũ intra eccl'az est trãslatũ: vbi vsq; hodie i magna veneratione habet. ℟. Regnũ mũ. Ad t. cp.

Qui gl'iat. et. oꝛcõ vniꝰ

virg. nō mar. ¶ In vig. s. iohannis bap. Ad. i. vē. ān. Descēdit angelus dñi ad zachariaz dicens: accipe puer in senectute tua/ et habebit nomē iohēs baptista. p̄i feriat. Caplm.

hie. i. b. QRiusq̄ te formarez in vtero noui te: t añq̄ exires de vulua scti ficaui te: t prophetā in gentibus dedi te. Item. Inter 9. R. natos mulierū. Hymn⁹.

UT queāt laxis resonare fibris/ mira gestor⁹ famuli tuor⁹: solue polluti labii reatū: scē iohēs

Nuncius celso veniens olympo/ te patri magnū fore nascitur⁹: nomen et vite seriem gerende/ ordine promit.

Ille promissi dubius superni/ perdidit prompte modulos loquele: sed reformasti genitus perempte/ organa vocis.

Cētris obstruso posit⁹ cubili/ senseras regē thalamo manentem: hinc parens nati meritis vtere⁹/ abdita pandit.

Hic audib⁹ ciues celebrāt supni/ te de⁹ simplex pariterq̄ trine: supplices et nos venia p̄camur/ parce redēpt⁹. Dñe. ℣. Fuit hō

missus a deo. R. Cui nomē erat iohēs. Joā. i. a. ān. Ingresso zacharia tēplū dñi: appa ruit ei āgel⁹ stās a dextr⁹ altar⁹ incēsi. Luce i. a. p. Mag. Dē.

QResta q̄s op̄s deus vt familia tua p̄ viā salutis īcedat: t bti iohānis p̄cursoris xp̄i hortamēta sectādo ad eū quez p̄edixit secura pueniat: dñm nr̄z ie. x. fi. tuū. q̄ te. Si hoc fei. ira oc. corp⁹ xp̄i vel trinit. eueñ. nulla fiat mēo. de oct. nisi fiant cū reg. cho. tūc fiat mēo. de oc. t tunc eat p̄ces. ad altare. s. iohis cū cerofe. et thuri. t puero librū de ferente sine cruce cātādo R. Tu puer. cū suo ℣. dū ℣. canit⁹/ thurificet sacer. altare. Deide dicat sacer. ℣. Gloria t honore. Ofo. 3. R.

SAncti iohānis baptiste t martyr⁹ tui domine q̄s venerāda festiuitas salutar⁹ auxiliū nob⁹ p̄stet effectū. p. In redēptōe de. i. mar. Ad p̄l'. ola fiāt sic i fe. s. tri. Ad mat. Inui. Regē p̄cursor⁹ dñi. Uēite adorē⁹. p. Ue. hy⁹.

HAtra deserti teneri sub annis/ ciuium turmas fugiēs peristi: nec leui saltē maculare vitā/

famine posses.

Rebuit hyrtũ tegimẽ camelus artubus sacris strophiũ bidentes: cui later hausti sociata pastũ mella locustis.

Ceteri tñ cecinere vatũ corde presago iubar affuturũ: tu quidẽ mũdi scelꝰ auferentẽ indice prodis

Qõ fuit vasti sparsiũ per orbis/ sãctior ꝙsq; genitꝰ iohãne: qui nephas secli meruit lauantẽ / tingere limphis. Caudibus ci.

Hier. 1.b. In.1.no.ã. Priusq; te formarẽ i vtero noui te ⁊ añq; exires de vẽtre scificaui te. ps. Btũs vir. ã. Ad ois ã q̃ mittaz te dicit dñs ibis ne tieas ⁊ q̃ mãdauero tibi loq̃ris ad eos. ps.

Ibid. Quare fre. ã. Ne timeas a facie eoꝝ: q̃z ego tecum sũ dicit dñs. ps. Dñe q̃d. ℣. Gloria ⁊ hono. ℟. Et cõstituisti eũ. Lectio.i.

Natalẽ scti iohannis fratres kãmi celebrãmus diẽ: qõ nulli vnq̃ sãctoꝝ legimus fuisse ꝓcessum. Solꝰ enĩ dñi et bri iohis dies natiuitatis in vniuerso mũdo celebrat et colitur. Istũ enĩ sterilis peperit: illũ virgo concepit. In helizabeth sterilitas vicit: i btã maria ꝓceptionis ꝓsuetudo mutat. Helizabeth virum cognoscẽdo filiũ genuit maria ãgelo credidit. cõcepit. ℟. Fuit hõ missus a deo cui nomen iohannes erat. hic venit vt testimonium phiberet de lumie. Et pare dño plebẽ pfectã. ℣. Erat iohẽs i deserto p̃dicans baptismum penitẽtie. Et parare. Lectio.ii. Joã. 1.a. Luce 3.a.

Magnꝰ igit iohẽs/ cuiꝰ magnitudis saluatoꝝ testimoniũ phibet dicẽs. Nõ surrexit inatos mulieꝝ maioꝝ iohe baptista. ꝑcellit cũctis: eminet vniuersis. Ancellit ꝓphas: supgredit pr̃iarchas. Et q̃sq; de muliere natꝰ est: inferioꝝ est iohãne. ℟. Gabriel archãgelꝰ apparuit zacharie dicẽs: nascet tibi filiꝰ: nomen eiꝰ iohẽs vocabit. Et mlti i natiuitate eiꝰ gaudebũt ℣. Erit enĩ magnꝰ coraꝝ dño vinũ ⁊ sicerã nõ bibet. Et. ℣.iii. Dicit fortasse aliq̃s si inter natos mulierũ nemo maioꝝ iohanne est: iohes maioꝝ ẽ saluatore: absit. Johes enĩ natꝰ est mulieris: rps aũt ℣ginis. Ille corruptibilibꝰ sinibꝰ effu Luce 1.a.

sus ē: iste ipollute vulue
Luce. 1.g. floze ꝓgenit⁹. ℟. Tu pu
er ꝓpheta altissimi voca
beris: p̄bis añ faciē dñi
℣. Parare vias eius. ℣. Ad
dādā sciam saluris plebi
ei⁹ i remissionē pctō⁹ eo=
rum. Para. Gl'ia. Pa. In
Hier. 1.b. u.no. ā. Misit dñs manū
suā ⁊ tetigit os meū: ⁊ ꝓ
Ibid. phetā in gētib⁹ dedit me
dñs. ℣. Cū iuo. ā. Ecce de=
di ꝟba mea i oze tuo: ec=
ce ꝓstitui te sup gēt s et
regna. ℣. Uerba. ān. Dñs
Esaie 49.a ab vt̄o vocauit me: de vē
tre matr̄ mee recozdat⁹
est nois mei. ℣. Dñe dñs
nr̄. ℣. Posuisti dñe super
caput ei⁹. ℟. Cozonā de
lapide pꝛecioso. Lec. iiii.

Remiss⁹ ē esn iohes
velut vox añ verbū:
lucerna añ solē: p̄co ante
iudicē: seru⁹ añ dñz: amic⁹
añ spōsū. Nisi ei dñs ⁊
saluato⁹ nr̄ q̄ est verū lu=
mē pri⁹ btm iohem velu
ti lucernā p̄mitteret clari
tatē ei⁹ totus mūdus su
stinere nō posset. Tu. ℟.
Luce 1.b. Johes vocabitur nomen
ei⁹: vinū et sicerā non bi=
bet. Et multi i natiuitate
ei⁹ gaudebūt. ℣. Jpe pre=
ibit ante dñm i spū ⁊ vir=
tute helie. Et mr̄. Lec. v.

Q remittit ergo iohes si
cut nūci⁹ ante p̄ncipē: si=
cut dixit dñs p̄ ꝓphetā.
Ecce ego mitto angelum
meū añ faciē tuā q̄ p̄pa=
rabit viā tuā ante te. Hic
etiā iohes cūctis mozta
lib⁹ antefert: dicente dño
Nō surrexit inter natos
mulier maioꝛ iohāne ba
ptista. ℟. Jpe p̄bit añ il Luce
lū i spū ⁊ ℣rtute helie. Ut 1.b.
cōuertat coꝛda patrū i fi=
lios: ⁊ icredulos ad pru=
dētiā iustoꝝ: parare dño
plebē pfectā. ℣. Erit eni
magnus coꝛā dño: et spū
scō replebit. Ut. Lec. vi.

Quā pulchꝛe dꝛ. Jnr
natos mulier iohe
nō est maioꝛ: q̄ ille oīb⁹
modis maioꝛ erat iohe q̄
nat⁹ est de virgine. Nos
ergo ffres illi⁹ adiuti suf=
frāgijs: mūdem⁹ nos ab
oi inq̄namento carnis et
spūs quaten⁹ sicut de il=
li⁹ hodie natiuitate gau=
dem⁹: ita de nostra resur
rectione gaudere merea=
mur. ℟. Helizabeth za= Luce
charie magnū vir gēuit 1.f.
iohez baptistā p̄cursoꝛē
dñi. Qui viā dño pꝛepa=
rauit in eremo. ℣. Fuit Joā.
hō miss⁹ a deo: cui nomen 1.a.
erat iohes. Qui. Gl'a. Q.

Esaie 49.a In.iij.noc.ān. Posuit os meū dñs q̄si gladiū acutū: sub vmbra manꝰ sue ptexit me. ℣. In dño cōfi.

Esaie 49.b ān. Formās me ex vtero seruū sibi dñs in lucē gētiū: vt sim salus eiꝰ ab extremis terre. ℣. Dñe q̄s

Esaie 49.c. ha. ān. Reges videbūt ⁊ ꝓsurgēt ꝓncipes ⁊ adorabūt dñz deū tuū q̄ elegit te. ℣. Bonū ē cō. ℣. Justꝰ vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus. Scōm lucam

Luce 1.f. In illo tpe. Elizabeth impletū est tēpus pariendi: ⁊ peperit filiū. Et audierūt vicini ⁊ cognati eiꝰ: quia magnificauit dñs miam suā cuz illa: et cōgratulabant ei. Et rel'.

Dñi.ve.bede pbri. ic.vij.

Precursoris dñi natiuitas sicut sacra lectionis euangelice ꝓdit hystoria mīta miraculoꝝ sublimitate refulget q̄ nimiꝝ decebat: vt ille q̄ maiori iter natos mulierū nemo surrexit maiore prece ceteris sanctis i ipo mor ortu virtutū iubare clarescceret. ℟.

Luce 1.f. Innuebāt pri eiꝰ quē vellet vocari eū: et postulās pugillarē scripsit dicens. Johēs est nomē eius. ℣. Aptū est os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicēs. Jo. v. viij.

Senes vo ac diu infecundi parētes dono nobilissime ꝓlis exultāt. Ipsi pri quē icredulitas mutū reddiderat ad salutādū noue ꝓconē gre/ os et lingua resanat. Nec solū facultas deū bñdicēdi restituit: sed de eo etiā ꝓphetādi virtus augetur. Tu. ℟. Precursor dñi venit de q̄ ipe testat. Mat. 11.b. Nullꝰ maior iter natos mulier ioh̄e baptista. ℣. Hic ē ei ꝓpheta ⁊ plusq̄ ꝓpheta: de q̄ idē ait. Mat. Lec.ix.

Vade merito sācta ꝓ orbez eccl'ia que tot btōꝝ martyꝝ victorias q̄ igressū regni celestis meruere frequentat: huiꝰ solūmō natiuitatez pꝰ dñi etiā natalē diē celebrare ꝓsuevit. Q.d nullatenꝰ sine euāgelica auctoritate in ꝓsuetudinē venisse credēdū est. Dixit ei angelꝰ. Johēs vocabit. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioh̄e baptista. Mat. 11.b. Q.ui viā dño ꝓparauit In heremo. ℣. Fuit hō missꝰ a deo cui nomen iohānes erat. Q.ui. Gl'a. In ℣. Fuit hō missꝰ a do. ℟. Cui no. Joā. 1.a. Inseu.ā. Eliza-

Luce. beth zacharie magnū vi-
i.f. rū genuit iohānē baptis-
tā p̄cursorē dñi. ℣. Dñs
Zbid. reg. ān. Innuebāt p̄ri ei⁹
quē vellet vocari eum: et
scripsit dicēs: iohēs ē no-
Luce. mē ei⁹. ℣. Jubil'. ā. Johēs
i.a. vocabit nomē ei⁹: ⁊ in na
tiuitate ei⁹ multi gaude
Luce. būt. ℣. De⁹ de⁹. ā. Johēs
i.b. est nomen ei⁹: vinū ⁊ sice
rā nō biber: ⁊ multi in na
tiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣s
Luce. Benedicite. ān. Jste puer
i.f. magnus coꝝ dño: nam ⁊
manus eius cum ipo est.
℣s. Laudare. Capitulū.

Esaie 49.a AUdite insule ⁊ attē
dite pp̄li delōge: do
minus ab vtero vocauit
me: de vētre mr̄is mee re-
cordat⁹ ē nois mei. ℣y⁹.
OAnimis felix meritis
q̄ celsi: nesciens labē
niuei pudoris: p̄reporēs
martyꝝ heremiq̄ cultoꝝ/
maxime vatum.
Serta terdenis alios co
ronant/ aucta crementis
duplicata quosdaz: trina
cētено cumulata fructu/
te sacer ornant.
Nunc potens nostri me
ritis opimis/ pectoꝝ duꝝ
ros lapides repelle: aspe-
rum planans iter ⁊ refle-
xos/ dirige calles.

Ut pi⁹ mūdi sator et re-
dēptor mētib⁹ pulsa luui
one puris: rite dignet ve-
niēs sacratos/ ponē gres
sus. Laudib⁹ ciues. ℣⁹.
Just⁹ ger. Deide iciplat
ā. sup Bñ⁹. ab shq̄ de su-
periori gradu: ⁊ pcantet
a choro vsq̄ ad hoc x̄bū
Bñ⁹. Unq̄ inconet ℣s. ān
Uprū est os zacharie ⁊ p Luce.
pheravit dicēs: bñdictus i.f.
deus isr̄l'. ℣s. Bñs⁹. Oro.

DEus q̄ p̄ntē diē ho-
norabilē nob⁹ in bti
iohis natiuitate fecisti:
da pp̄lis tuis spūalium
gr̄az gaudioꝝ: ⁊ oīm fide
liū mētes dirige in viā sa
lutis eterne. p ꝺ. Tid. i. ān
Elizabeth. ℣s. De⁹ in no.
ā. Bras. ℣s. Quicūq̄. Si
hoc fes ifra oct'. tri. ꝓtige.
tūc dicat sup p. Quicūq̄
ā. O brā ⁊ bñd. Tid. iij. ān
Innuebāt. ℣. Legē po. ch
Audite in. R'. et ℣. de cōi
vni⁹ mar. ad oēs ho. dñr
Tid. vi. ān. Johānes. ℣s.
Defecit in sa. Capitulū.

HEc dicit domin⁹ foꝝ- Esaie
mās me ex vtero ser 49.b
uū sibi: vedi te in lucē gē
tiū/ vt sis salus mea vsq̄
ad extremū terre. Tid. ir.
ān. Jste puer. ℣s. Mirabi
lia testimo. Capitulum.

Esaie 49.c. Regesvidebũt ⁊ consurgẽt ꝓncipes: et adorabũt dñm deũ tuũ: et sctm̃ isrl̃ ꝙ elegit te. Ad. ℣s ℣. Elizabeth. hi. fe. ch̃.

3. ℟. Audite insu. ℟. Tu puer. hy⁹. Ut qãt. ℣. Fuit hõ. ã

Luce 1.f. Factũ est i die octauo venerẽt circũcidere puer: et vocabãt eũ noie pr̃is sui zacharĩ: ⁊ rñdẽs mr̃ ei⁹ dixit neq̃q̃: sz vocabit iohẽs. ℣. Yst. or. De⁹ ꝙ p̃. Quotidie p oc. qñ fit ser. de btõ iohe. Ad mat. iuth⁹. ãe. pi. ⁊ ℣. sicut i die. ℣. et ℟. ꝓm orõ. noc. dñr. ira tũ q ℟. Priusq̃. erit iii. ℟. et i do. infra oct. i. ii. noc. qñ me. ℣. fiũt ō. s. ioh. Scõa die. ℣. Elia ⁊ ℟. ℣. i.

Festiuitatẽ ꝑsentem fres kñi venerandi iohãnis baptiste gemina natiuitas ꝓsecrauit: ꝙ id circo i hoc sc̃o supna pietate direct⁹ est: vt nõ solũ ipse ꝓphetali sciẽtia sublimaret: sed vt oim ꝓphetar ꝑ eũ p̃conia firmarẽtur. ℟. Fuit hõ mis. ℣. ii.

Nec immerito illũ p̃reci puo veneramur honore: qui speciali gr̃a ob hoc redẽptorẽ mũdi nouissim⁹ ꝓphetauit / vt eũ prim⁹ oñderet. ℟. Gabriel. ℣. ii.

Veniẽte dño ad baptismũ sicut refert euãgeliũ btũs iohes baptista huiusmodi ꝓrupit in vocẽ. Ecce agn⁹ dei: ecce ꝙ tollit pcta mũdi. ℟. Priusq̃ te formarẽ invtero noui te. Et anteq̃ exires de vẽtre sctificaui te. Et ꝓphetã i gẽtib⁹ dedi te. ℣. Ad ola q̃ mittã te ibis: ⁊ que mãdauero tibi loq̃ris ad eos. Et añq̃. Elia. Et ꝓphe. ps. Te d. ℣. Fuit hõ. In ℣. hec sola ã. i. Heliza beth. ℣. Dñs reg̃. ℣. Audite isu. hy⁹. O nimis felix. ℣. Just⁹ ger. ℂ Hec sequẽtes ãe dñr infra octa. ad ves. ⁊ ad mat. sup ꝓs Yst. ⁊ Bñ⁹ vel ad me. de sctõ iohe: cũ de aliq̃ sãcto fit fuitiũ: cũ repetitione earundẽ: ⁊ sẽp cũ hoc ℣. Fuit hõ. Deinde dicant meo. ꝓsuete. qñ oc. sunt sine reg. cho. ã. Inr natos mulier non surrexit maior iohe baptista. ãn. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis ꝑibis añ dñm parare vias ei⁹. ãn. Puer ꝙ nat⁹ est nobis plusq̃ prophet̃a est. hic ẽei de q̃ saluatore ait: inr natos mulierũ non surrexit maior iohãne baptista. ãn. Ex vto

Hiet. 1.b.

1. 2. 3. 4.

senectutis ⁊ sterilis iohā
nes natꝰ est ꝑcursoꝛ dñi.
5. ān. Pꝛo eo ꝙ nō credidi=
sti ꝟbis meis eris tacēs
et nō poꝛis loq̄ vsq̄ i diē
natiuitatꝭ eiꝰ. ⁊ tūc sp̄ dꝛ
ad mēo. hic ℣ⁿ. Fuit hō.
tā ad ves. q̄ ad mat. cum
hac oꝛ Deꝰ q̄ pñtē. Dein
de fiat me. ꝟ cru. de. s. ma.
et de oibꝰ sctis: qꝛ oc. sūt
sine re. cho. Ad. i. ā. Heli=
zabeth. ꝓ. Deꝰ i no. Ad. iij
et ad alias ho. ā. cp̄. ⁊ ℟.
et ℣. cū oꝛ. sicut i. i. die di
cant. ¶ Scrōꝛ iohānis ⁊
pauli martyꝛ. Ad ves. āe
et p̄i feriales. Capitulū.

Eccl. 44. b
HI sūt viri mſe quoꝛ
iustitie obliuionem
non acceperūt: cū semine
eoꝛ permanēt bona: here
ditas sctā nepotes eoꝛū.
hyⁿ. Scrōꝛ meri. ℣. Leta
mini i dño. ā. Isti sūt due
Apo. 11. a. oliue ⁊ duo cādelabꝛa lu
cētia añ dñm: habēt pote
statē claudere celū nubi=
bus ⁊ apire poꝛtas eius
qꝛ lingue eoꝛ claues celi
facte sūt alla. ꝓ. Mgt. oꝛ
QUesumꝰ oꝑs deꝰ vt
nos geminata leti=
tia hodierne festiuitatis
excipiat: q̄ de brōꝛ iohis
et pauli glificatione ꝓce
dit: q̄s eadē fides et pas=
sio vere fecit esse germa=
nos. ꝑ. Mēo. de. s. iohe ān
Tu puer. ℣. Fuit hō. oꝛ. 2. ān.
Deꝰ qui pñtē. Deide dñr
mēo. Assuete. Ad ꝙple. oia
fiēt sicut in dñicis simpli
cibꝰ ꝑ estatē. Ad matuti.
Inuit. Mirabilē deū ꝙs.
Uenite. hyⁿ. Scrōꝛ meri.
ae ⁊ p̄i de cōi plꝛiꝛ mar.
℣. Letamini i dño. Tres
lec. fiāt sine reg. cho. ℣c. i.

IMpⁱssimo iulião ce=
sare iperatoꝛe facto:
puenit ad eū ꝙ paulꝰ et
iohēs omni die xp̄ianos
reficerent in domibus su
is. Quos conuenit coꝛaꝫ
se dicens eos sibi adhere
re debere. Qui dixerunt.
Quia dereliq̄sti religio=
nē virtutibus plenā: ⁊ se
cutus es oēm iniq̄tatē/a
te discessimꝰ/et a societa=
te imperij tui nosmetip=
sos abstraximꝰ. Tu. ℟.
Paulus ⁊ iohānes dixe=
runt ad iulianū: nos vnū
deū colimꝰ. Qui fecit ce=
lum et terrā. ℣. Non tibi
ꝓponimꝰ personā qua=
lemcunq̄: deum tibi ꝓ=
ponimus. Qui fecit. ℣c. ij.

TUnc ait iulianꝰ. Si
ꝓemptꝰ fuero a vo
bis: necesse mihi erit age
re vt ꝓemni non possim

Paul⁹ et iohannes dixerũt. Nõ ꝓponim⁹ tibi ꝑsonã qualẽcũq; : deũ tibi ꝓponim⁹. Conteñimusq; tuas amicitias ne inimicitias eẽni dei icurram⁹. ℟. Bti martyres xp̃i iohãnes ⁊ paul⁹ dixerũt iuliano:nobis autem alius nõ est / nisi vn⁹ deus. P̃r et filius et spiritussanct⁹ ℣. Unus spũs et vna fides erat in eis. P̃r. ℣c. iij.

Misit ergo iulianus therẽtianũ:qui eos si sacrificare nollent / decollaret. Q. ui ait. Nisi sacrificaueritis / ãbo vos interficiã. Jussitq; foueam fieri itra domũ eox: et cũ eos decollari fecisset: statim i ea reposuit eos : q̃si iussu cesar; missi fuissẽt in exiliũ. ℟. Paulus ⁊ iohannes direrunt ad therẽtianũ:si tu⁹ dñs est iulian⁹ /habeto pacẽ cũ illo Nobis non est alius nisi dñs ies⁹ xp̃s. ℣. Semel ei a facie dei ꝓiect⁹ / vult et alios secũ i iteritũ deuenire. Habeo. Sl'ia. Nob;. ℣ Justi aũt in. In tau. ã. Paulus ⁊ iohãnes dixerũt iuliano:nos vnũ deũ colimus: qui fecit celũ et terrã. ℘s. Dñs regna. ãn.

Paulus ⁊ iohãnes dixerũt ad therẽtianũ : si tu⁹ est dñs iulianus /habeto pacẽ cũ illo : nobis alius nõ est nisi dñs iesus xp̃s ps. Jubilate. ãn. Johẽs ⁊ paul⁹ cognoscẽtes tyrannidez iuliani / facultates suas pauperibus erogare ceperũt. ℘s. Deus de⁹ me⁹. ãn. Scti spũs et aie iustox hymnũ dicite deo in eẽnũ. ℘s. Bñdicite. ãn. Johannes ⁊ paulus dixerunt ad gallicanũ: fac votũ deo celi : et eris victor meli⁹ q̃ fuisti. ℘s. Laud. Cap. Hi sũt vi. Hy⁹. Rex gl'iose mar. ℣. Mirabilis de⁹. ã. Bti martyres xp̃i iohannes ⁊ paulus dixerũt iuliano:nobis autem ali⁹ non est nisi vn⁹ deus p̃r ⁊ fili⁹ ⁊ spũssctũs al'a Oro. Q. uesumus ops deus. Mẽo. de scto iohanne baptista. ã. Puer qui. ℣. Fuit homo missus. Oro. Deus q̃ ꝓsentẽ. Deinde dñr mẽo. consuete. Ad primã ãn. Paul⁹ ⁊ iohãnes. ℘s. De⁹ in noie. ãn. Sl'ia tibi trinitas. ℘ Q. ui cunq;. Ad. iij. ãn. Paul⁹ ℘s. Legẽ po. Cap. Hi sunt viri. ℟. ⁊ ℣. de cõi plurimorum mar. ad oẽs hoc.

dicant. Ad. vi. ān. Johannes t paul. Dereciť. ℣.

Eccl. 44. c Corpora sanctorū in pace sepulta sunt: et viuēt noīa eorū in eternū Ad. ix. ān. Johēs et paul. ℣s. Mirabilia. Capitulū

Eccl. 44. c Sapientiā sctōr narrabūt oēs ppli t laudem eor pronunciat omnis eccl'ia sāctor. Si hoc fes. in sab. prige. totū fiat seruitium de fes. t fer. vi. prece. fiat cōmemo. beate marie: nisi qñ hoc festum infra octa. corpis xpi vbi cū regimīe cho. celebrantur eue. Si vero hoc fest. sctōr iohānis et pauli in dñica vel infra oct. corporis xpi vbi celebrant cum reg. cho. eueñ. hoc modo fiat seruitiū: Ad primas fes. sup pos ān. Scti p fi. pi fer. Cp. Hi sūt viri. ℟e. Paulus t iohānes direrunt. Hy⁹. Sctōr meritis ℣. Letamini i dño. ā. Jsti sunt. Oro Quesum⁹ oēs

1. ān. Tu puer. Deinde fiat memo. de do. t trini. t pces. ān crucē. Ad matu. ix. l'c. fiāt: tres pme l'c. cū trib⁹ pmis ℟is de. i. noc. hiscōis pl'ioris mark. Et tres med. l'c. de. s. iohe bap. cū ℣. t ℟. de. i. nocturna tñ q ℟. Priusq̄ te forma. erit vi. ℟. Sed si hoc fes. infra octa. corpis xpi vbi dicte oct. cū reg. cho. celebrant eue. tūc med. l'. erūt de ipsis oc. corpis xpi: t de oc. scti iohis fiet tm mēo. Ultime vo l. legant de pōtate sctōr iohis t pauli/ q̄ habent cum ℟ iis et ℣. suprascriptis et lau. eriā cū hoc ℣. añ l'. in. iij. noc. scz Justor aie. t cum ān. Te iure. sup psal Quicū q̄. Ad. ij. ves. si dñica fue. sup pos ā. Paul⁹ t iohānes. p. Dixit do. et ceteri pi do. Cp. Hi sūt viri. hy⁹ Rex gl'iose mar. ℣. Mirabilis de⁹. ā. Absterget deus. p. Mag. or. Quesu. o. de. Mēo. de. s. iohe. ā. Ex vtero. ℣. Fuit hō. or vtī 4. ān Deide fiat mēo. de dñica ¶ Dñica q̄ ifra oct. s. ioh. bap. varie prige. si a fest. vaca. fiāt med. l'c. de. s. iohā. bap. sinaūt fiat de co tm me. ni si i die apl'or petri t pau. nā tūc nulla fit mēo. Cñ i die. s. io. t pau. si do. fue. fiāt de die l'c. de s. ioh. vtī dictū ē. Quarta die infra octa. Eccl. i.

Beat⁹ iohēs baptista cui⁹ nunc festiuitatē

letamur celestia mundo gaudia sterili ab vtero hodie natꝰ inuerit. Hic t nascitur dñm prophetalis spūs illumiatiōe ꝓuidit et natū priuilegio gratie singularis ostēdit. Le.ij. Deniq; elizabeth illa vetus mulier et noua matꝝ ante partū suū de futuri filij letabatur officio/ veniente aūt ad se beata maria: in ipo salutatiōis occursu ait. Ecce vt vox salutationis tue facta est in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Lectio.iij. Vere hic btissimus oim paruulox: q intra viscera adhuc materna cōclusus: adesse saluatorē mūdi/ qꝝ necdū sermone poterat: prophetali spiritu reuelabat. Et cetera vt̄ noratum est. ¶ Sācti leonis pape t cōfes. Oratio. DEus q btm leonē pōtificē sanctox tuox tuū meritis coequasti: ꝓcede ppitꝰ. vt q ꝑmēoratiōis eiꝰ festa pcolimꝰ: vite q̄q imitemur exēpla. p. Me. de.s.iohe ān. Inc natos. ℣. Fuit hō. Ofo vt̄. Ad mat.iij.℣. cū noc. vbicūq; extrado. vel octa. cor. xpi eue. ola k̄ät de se. ꝓxq ad missā q̄ erit de vig. Lec.i.

¶ Eo iunior natiōe sticulꝰ ex pre paulo/ sedit papatꝰ cathedra mensibus decē: diebꝰ vero decē t septē. Hic leo fuit vir eloquētissimꝰ: t in diuis scripturis sufficienter instructꝰ. Suscepit sextam synodum intra regni palatium constātini magni tūc viuētis. In qua condemnati sūt heretici: qui dixerūt vnam tantū esse voluntatem et operationem in christo. Lectio.ij. Fuiꝰ bti pape tpibꝰ istituta ē ecclia rauēne sub ordinatione sedis aplice vt a defuncto archiepo/ q̄ electus fuerat iuxta antiquam cōsuetudinē veniret romā ꝙsecrādus. Lec.iij. Hic etiā fecit cōstitutū q̄ in archino ecclesie romane ꝙtinet/ vt q ordinā dꝰ fuerit archiepus nullā ꝙsuetudinē ꝓ vsu pal̄ aut diuersis ecclie officiis psoluē debeat. Hic sepultꝰ est ad beatū petrū aplm sub die.iiij.kal̄.iulij. Me.de.s.ioh.ā. Tu puer. ℣. Fuit hō. ox. vt̄. Cetera ola ad vē. t ad ma. t ad ho. de cōi vnꝰ cōfes. t

pōri. dñr. ¶ In vigi. apl'o
rū petri et pauli. Ad ves.
sup p. ā.

Mat. 16. b. et. c. Q Uē dicūt hoies esse filiū hois dixit ies⁹ discipulis suis: ꝝ rñdens petrus dixit. tu es xp̄s filiꝰ dei viui. et ego dico tibi/ qz tu es petrus ⁊ sup hāc petrā edificabo eccl'iaz meam. ℣i feriaꝝ. Capl'm.

Act. 12. a. P Etrus ḡdē seruabatur i carcere: oro autem fiebat sine intermissione ab eccl'ia ad deū p eo.

Act. 10. a. ℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelum dei dicentem sibi. Cornelii mitte et accersi simonem qui cognominat petrus. Hic dicet tibi/ quid te oporteat facere. ℣. Cum oraret cornelius nondū in christo renatus: apparuit ei angelꝰ dicēs. Cornelii. Bl'ia. Hic dicet. ℣ꝰ

A Urea luce et decore roseo lux lucis ossa pfudisti scl'm: decorās celos inclyto martyrio hac sacra die q̄ dat reis veniā

I anitor celi doctor orbz parit iudices secli va mūdi lumia: p crucē alter/ alter ense triūphās: vite senatū/ laureati possidentꝝ

ā bōe pastor petre cle-

mens accipe vota precātum ⁊ peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celum verbo claudis aperis.

D octor egregie paule/ mores instrue ⁊ mēte polū nos transferre satage: donec pfectū largiat pleniꝰ euacuato qđ ex pte gerimꝰ. O liue bine pietatz vnice/ fide vuotos spe robustos marie: fōte repletos charitatz gemie: post mortē carnis īpetrate viuere. S it trinitati sempiterna gl'ia honor ptās at q̄ iubilatio: ī vnitate cui manet iperiū: extūc ⁊ mō per eterna scl'a. ℣. Tu es petrꝰ. ā. Btūs petrꝰ apl's vidit sibi xp̄m occurrere: adorās eū ⁊ ait: dñe quo vadis: venio romam iterū crucifigi. Magt. Oꝝ

D Eus qui nos btōrū apl'oꝝ tuoꝝ petri et pauli gl'iosa natalitia p̄uenire p̄cedis: tribue q̄s. eoꝝ nos sp ⁊ bñficijs p̄uenirl: ⁊ oronibꝰ adiuuari. p d. ℣. Nulla penit⁹ meo. de. l. iohe ad has ves. nec ad mat. nec ad. ij. ves. nisi oc. sint cū re. cho. Ad opl' oia fiant sicut in fest. sce trini. Ad matu. Jnuitat.

xp̃z regẽ regũ adorem⁹ dñm. Qui martyrio crucis btñ gl'ificauit petrũ apl'm. ℣. Ueñ. hy⁹. Aurea luce. In.t.noc.ãn. In plateis ponebãt infirmi in lectulis / vt veniente petro saltẽ vmbra illi⁹ obũbraret quẽq; illoꝝ / z liberarẽtur ab infirmitatib⁹ suis ℣. Celi eñ. ã. Ait petr⁹ principibus sacerdotũ: iesum quẽ vos interemistis suspẽdentes in ligno hũc de⁹ suscitauit z p̃ncipẽ ac saluatorem exaltauit ad dãdã penitentiã in remissionẽ petroꝝ. ℟. Bñdicã. Petr⁹ apl's dixit patritio: enea / sanet te dñs ies⁹ xp̃s surge z sterne tibi: q̃ continuo surrexit: et oẽs qui videbãt cõuersi sunt ad dñm. ℟. Eructauit. ℣. In oẽm terr. ℟. Et in fines. Lec.i.

OMnũ q̃dẽ solẽnitatũ sctãrũ dilectissimi tot⁹ mũd⁹ est particeps: et vni⁹ fidei pietas exigit vt q̃q̃d p̃ vniuersoꝝ salute gestũ recolit: cõibus vbiq; gaudiis celebretur. Uerũ tñ hodierna festiuitas p̃ illã reuerẽtiã quã toto orbe exoꝝ p̃meruit: speciali z p̃pa romãe vrbis exultatiõe venerãda est. Ut vbi p̃cipuoꝝ apl'orũ gl'ificat⁹ est erit⁹ / ibi i die martyrij eoꝝ sit letitie p̃ncipat⁹. ℟. Simon petre añq; de naui vocarẽ te noui te: et sup plebẽ meã p̃ncipẽ te p̃stitui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Q. ocũq; ligaueris sup tr̃ã erit ligatũ z i celis: z q̃cũq; soluer⁹ sup terrã erit solutũ z in celis. Et claues. Lectio.ij.

Isti sunt viri per quos tibi euangeliũ xp̃i romã resplẽduit. Et q̃ eras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sũt p̃res tui verioꝝ pastores q̃ te regnis celestibus inserendã multo ãpli⁹ multoq; felici⁹ condiderũt q̃ illi quoꝝ studio p̃ma meniũ tuoꝝ fundamenta locata sunt. ℟. Ego p̃o te rogaui petre. Ut non deficiat fides tua. Et tu aliq̃ cõuersus p̃firma fres tuos. ℣. Simon ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sic triticũ: ego aũt rogaui p̃ te. Ut. i.iij.

Isti sũt qui te romã ad hanc gl'iam p̃uexerũt: vt gẽs sctã / populus elect⁹ / ciuitas sacerdotalis z regia per sacram beati pe-

eri sedem caput orbis effecta lati⁹ ꝓsideres religione diuina ⁊ dñatione terrena. ℟. Si diligis me simon petre pasce oues meas dñe tu nosti quia amo te Et aiaz meã pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit me mori tecũ: non te negabo Et. Sl'a. Et. In. ii. noct.

Act. 9. f. ã. Factũ est vt quedã discipula noie thabita plena operibus bonis et elemosynis ifirmata moreret: miserũt aũt discipuli ad petrũ rogantes ne pigriteris venire vsq; ad nos. ℣. Oẽs gẽtes. ℟. Ad

Act. 9. f. ueniẽte petro circũdederũt illũ oẽs vidue flẽtes ⁊ oñdẽtes tunicas et vestes ꝙs faciebat illis dorcas. ℣. Exaudi de⁹ deꝓ. ã

Act. 9. g. ꝓnens petr⁹ genua sua orauit ⁊ ꝙuers⁹ ad corp⁹ dixit. thabita surge. et Vla aperuit oculos et viso petro resedit dansq; illi manũ ererit eam ⁊ seruis ac viduis assignauit viuã. ℣. Exau. de⁹ oꝛo. ℣. Cõstitues eos principes. Sc. iii.

CUm duodecim apostoli per spm sanctũ oĩm locutiõe linguarum imbuendum euangelio / mox deum distribuerus sibi terrarum partibus suscepissent beatissimus petrus princeps apl'oꝝ ad arcẽ romani destinatur iperij vt lex veritatis q̃ i oĩm gentiũ reuelabatur salutẽ efficaci⁹ se ab ipso capite / p totũ mũdi corpus effunderet. ℟. Tu es petrus ⁊ Mat. 16. c. sup hanc petrã edificabo ecclĩaz meã ⁊ porte iferi nõ ꝓualebũt aduers⁹ eã. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Q. ꝺcũq; ligaueris sup terrã erit ligatũ ⁊ in celis ⁊ qꝺcũq; solueris sup terrã erit solutũ ⁊ in celis. Et tibi. Scrd. ℣ Ad hanc igit vrbem tu beatissime petre apl'e vẽire nõ meruis ⁊ cõsorte gl'ie tue paulo apl'o aliaz ad huc ecclĩarũ ordinatienibus occupato siluã istam frementium bestiarum ⁊ turbulentissime profunditatis oceanũ: cõstantior q̃ cũ super mare ãbulans gradereris ingrederis. ℟. Tu es pastor ouium ꝓnceps apl'oꝝ tibi tradidit de⁹ omnia regna mũdi Et ideo tradite sũt tibi claues regni celoꝝ. ℣ Tibi enim a dño collata est potestas ligandi atq; soluendi. Et idcꝰ. Sec. vi

lutū ⁊ in celis dixit dñs simoni petro. ℣. Bñ⁹. or. DEus q̄ hodiernā diē apl̄oꝝ tuoꝝ petri et pauli martyrio cōsecrasti da ecclesie tue eoꝝū in oīb⁹ seq̄ preceptū: p quos religiōis sūpsit exordiū. p. Ad p̄mā. ān. Petr⁹ ⁊ iohānes. ℣. De⁹ in noie. ān. Sfas tibi. ps. Quicunq; vult. Ad. iij. ān. Argentū ps Legē pone. Cp̄. Petr⁹ quidē. R. ⁊ v. de cōi apōsto. ad oēs hor. dicantur Ad. vi. ā. Dixit angelus. ℣. Defecit. cp. Lectu. rij.

Act. 12. a. ANgel⁹ dñi astitit et lumē refulsit ī habitaculo carceris ꝓcussoq; latere petri excitauit eū dicēs surge velociter: et ꝯtinuo ceciderunt catene de manib⁹ ei⁹. Ad ix. ān. Tu es petr⁹. ps. Mirabilia. Capitulū. Actuū. xij.

Act. 12. b. EXiens petrus sequebatur angelū et nesciebat q̄ verū est qđ fiebat per angelum: estimabat autē se visum videre. Ad scđas ves. ā. Jurauit dñs. ps. Dixit dñs. ⁊ cetere āc. cū suis ℟is de cōi apl̄oꝝ ⁊ dñr ℟ tidie p oct. q̄n fit seruitiū de apostolo. Cap. Jā nō estis. ℟. Qui sunt isti. hy⁹. Aures lucē. Michy⁹. Ut singule die⁹ p oc. tā ad ves. q̄ ad mat. q̄n fit seruitiū de apostolo. ℣. In oēm terrā. ā. Hi⁹ si p̄ncipes terre quō invita sua dilexerūt se ita et in morte nō sunt separati. ℣s. Pst. Oro. Deus q̄ hod. Et nāt ves. de virisq; apl̄is videlicet loco secū. q̄a vesperarū de. s. petro ⁊ loco primarū vesperax de. s. paulo: de quo fit plenū seruit. i crastino. Completū. dicat sicut post primas ves. hui⁹ festi notatū est. ℣. In ꝓne. scti pauli apl̄i. ad mat. luit. Laudem⁹ ieſū xp̄m In passione apl̄i pauli. ps. Uenite hy⁹. Doctor egregie. ℣. Annue xp̄e. In. t. noc. ān. Qui opat⁹ est petro ⁊ apostolatū opat⁹ est ⁊ michi iter gētes ⁊ cognouerūt gratiā q̄ data est mihi a xp̄o dño. ps Leti eñ. Finito ps. statim ℟. Qui me segregauit. Deinde ℟ tota ā. p dicta qđ p totū annū obseruetur q̄n ℣. post ā. habet ℣ Qui me segregauit ab vtero matris mee ⁊ vocauit me p gratiā suam. ā Scio cui credidi ⁊ certus sū q̄ potēs ē depo-

Gal. 2. b.

Gal. 1. c.

2. ti. 1. c.

strum meū seruare i illū
die iust⁹ iudex. ℣. Bñdicā
vſq⁹. De reliquo reposita
est michi corona iustitie
phil. 1.c. ℟. Michi viuere xp̄s est ⁊
mori lucrū gl'iari me opz
i cruce dñi nr̄i iesu xp̄i. ℣.
Gal. 6.d. Eructauit. ℟. Per quem
michi mūd⁹ crucifix⁹ est
⁊ ego mūdo. ℣. In oēm
terrā exiuit son⁹ eox. ℟.

Consyderemus frēs
charissimi q̄tis apl'z
suū dñs paulū extulit ho
noribꝰ. Ad tp̄s illū cecā-
uit: sed illi⁹ cecatione to-
tius mūdi illumiationē
fecit In paradisū illū rapu
it in celū tertiū subleua-
uit ineffabilis arcani fe-
cit eū pricipē raliūq; my
steriox cōsciū q̄ nulli hoi
Gal. 2.b. fas fuit cōfiteri. ℟. Qui
opat⁹ est petro i apostola
tū opat⁹ est ⁊ michi inter
gentes. Et cognouerunt
gratiam dei que data est
1.cox. 15.b. michi. ℣. Gratia dei i me
vacua nō fuit sed gr̄a ei⁹
semp i me manet. Et. ℟.
Paul⁹ in ira gradiēs sic
agebat i cūctis quasi an-
gelorū societate frueret.
Et passibili adhuc corpo
re colligatus: illorū pfe-
ctione gaudebat. Nam ⁊
tāq; pēnat⁹ totū do cē do
orbē pudauit. Et q̄si iam
incorpore⁹ corporis labo
res piculaq; cōtēpsit. Et
quasi iā celū possidēs cū
cta prior⁹ terrena despe-
rit. Tāq; vo cū ip̄is iā in
corporeis virtutib⁹ dege
ret ita iugi mēt⁹ intētiōe
vigilauit. Tu. ℟. Scio 2. tim. 1.c.
cui credidi ⁊ cert⁹ sum q̄
potens est depositū meū
seruare In illū die iust⁹
iudex. ℣. Reposita est mi
chi corona iustitie quam
reddet michi dominus.
In illum. Lectio tertia.

Angelis sepe diuersarū
gentium cura⁹ missa est.
Sed nullus eorū ita po-
pulum sibi creditum gu-
bernauit: vt paulus vni-
uersum orbez. Michaeli
gens cōmissa est iudeorū
paulo vero terre ⁊ maris
ac vniuersi orbis habita-
tio. ℟. Bonum certamē 2. tim. 4.b.
certaui/cursum cōsūma-
ui/fidem seruaui. Ideoq;
reposita est mihi corona
iustitie. ℣. Gratia dei 1.cox. 15.b.
sum id quod sum et gr̄a
eius in me vacua nō fuit.
Ideoq; Gloria. Ideoq;.
In ū. nocturn. ān. Bonū cer- 2. tim. 4.b.
tamen certaui cursum cō
summaui fidē seruaui. ℣.
Oēs gētes. ℣. De cetero

reposita est michi coro-
Act. na iustitie. ℟. Tu es vas
9.c. electionis sancte apostole predicator veritatis in vniuerso mundo. ℣. Exaudi deus deprecationẽ. ℣. Per quem omnes gentes cognouerunt gratiã dei. ℟. Magnus sanct⁹ paulus vas electionis vere digne est glorificand⁹ qui et meruit thronum duodecimũ possidere. ℣.
Mat. Exau. d. ora. ℣. In regña
19.d. tione cũ sederit fili⁹ hois in sede maiestatis sue. ℣. Constitues eos. Lectõ. iiii.

BEatus paulus apl's magister a deo constitut⁹ gentiũ: ipse protector erat bellãtiũ: ipse sedulus minister egrotorũ Nec in spũalibus solũ tã egregiũ conseruabat ducẽ sed in carnalib⁹ quoq; plurima sollicitudinis ac prouidentie sue documẽ
2. tim. ta pstabat. ℟. Reposita
4.b. est michi corona iustitie quam reddet michi dñs in illa die. Justus iudex.
2. tim. ℣ Scio cui credidi ⁊ cer-
1.c. tus sũ q; potẽs est depositum meum seruare. Justus iudex. Lectio dmta.

SIcut eni ferrũ in igne missum totũ ignis efficit sic paul⁹ charitate succẽs⁹ tot⁹ fact⁹ ẽ charitas. Qui quasi cõis tori⁹ mũdi esset pt ita olim nõ mõ carnales parẽtes sz etiã spũales pietate supabat: pecunias ⁊ ẏba corp⁹ ⁊ aiam̃ ap illis ipẽdẽs. ℟. Bta dei sũ id qđ sũ. Et gta ei⁹ in me vacua non fuit: sed semp i me manet. ℣. Qui opat⁹ est petro in apostolatũ opatus est ⁊ michi inter gentes. Et. Lectõ. vi.

Q⁹ ergo paul⁹ de charitate fact⁹: imo tot⁹ fact⁹ est charitas ideo charitatẽ plenitudinẽ legis vocabat ⁊ vinculũ pfectionis oimq; mẽm bonor̃ iritũ finẽq; ẏtutũ ideoq; dicebat. Finis p̃cepti ẽ charitas. ℟. Mihi viuere xp̃s est ⁊ mori lucrũ. Bt'iari me oportet in cruce dñi mei ieſu xp̃i. ℣. Per quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹ est et ego mundo. Gloriari. Bta. Bt'iari.

Ter virgis ces⁹ sũ / semel lapidat⁹ sũ ter naufragium pti pro xp̃i nosse. ℣. Cõtrebi. ℣. Nocte ac die i pfũdũ mar̃ fui. ℟. Reposita est mihi corona iustitie: quã reddet michi dñs in illa die iust⁹ iudex

Phil. 1.c. Gal. 6.d. 2. cor. 11.f. 2. tim. 4.b.

ps. Dñs reg. er. ℣. Coope
2. cor 12. c. rãte gr̃a spũs scti. ℟. Ne magnitudo reuelationũ extollat me dat⁹ est michi stimul⁹ carnis angel⁹ sathane q̃ me colaphizet, pter qđ ter dñm rogaui: vt auferetur a me ⁊ dixit mihi dñs: sufficit tibi pau le gr̃a mea. ps. Dñs reg. iras. ℣. Nã virtus in infirmitate perficitur. ℟. Nimis ho. Scđm math. xix.

Mat. 19. d. IN illo. t. Dixit simon petr⁹ ad iesum. Ecce nos reliq̃m⁹ oia: ⁊ secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Ome. pri hieron⁹. pbri. lec. vii.

Cũ dñs ⁊ saluator nr̃ diuites difficile regnum celor̃ intrare dixisset discipuli eius fiducialiter respondert̃ dicentes. Ecce nos reliq̃mus oia: ⁊ secuti sum⁹ te. Quid ergo erit
2. cor 11. g. nobis? ℟. Damasci pr̃epositꝰ gẽtis arethe regis voluit me ꝓhẽdere. Et fratrib⁹ p murũ sũ missꝰ in sporta ⁊ sic euasi manꝰ eius i noie dñi. ℣. Deꝰ et pf̃ dñi mei iesu xp̃i scit: qꝛ nõ mẽtior. Et fra. lc. viii.

GRandis ei erat fiducia illor̃ qui q̃q̃ diuites nõ fuerãt sed victũ manu ⁊ arte q̃rebãt tñ cõfidẽter dicebãt se reliq̃sse oia addendo ⁊ secuti sum⁹ te. Oia eni deseruerãt q̃ cuncta q̃ ab alijs desiderari poterãt: etiã desiderare postposuerãt. Nõ ei hoc solũ ad pfectionẽ suffi cit si q̃s diuitias huius mũdi ꝓtẽpserit nisi post cõtẽptas diuitias saluatorẽ sequat: id est nisi relictis malis faciat bona. ℟. Tu es vas electionis sancte paule apostole p̃dicator veritatis in vniuerso mundo. Per quem omnes gentes cognouerunt gratiam dei. ℣. Intercede ꝓ nobis ad dñm q̃ te elegit. Per. Lctõ. xi. Act. 9. d.

HAcili⁹ eni saccul⁹ relinquit q̃ voluntas. Multi ei diuitias reliq̃n tes dñm nõ sequũt: q̃ ait Nõ veni facere voluntatẽ meã sz ei⁹ q̃ misit me. Jesus aũt dixit eis. Amẽ dico vobis: q̃ vos q̃ secuti estis me in regnatiõe cũ sederit filiꝰ hois in sede maiestatꝭ sue sedebitis ⁊ vos sup sedes duodecim iudicãtes duodeci tribꝰ isrl̃. ℟. Scte̅ paule apl̃e p̃dicator virtutꝭ ⁊ doctor gẽtiũ Intercede ꝓ nobꝭ ad

deū q̄ te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a dei Intercede. B̄l'ia. Intercede. ℣ Dedisti here. In laud. Ān

1. cor. 9. Ego plāraui apollo rigauit de⁹ aū t incremētū dedit al'. ℟. Dñs re. ℣. Unusquisq; enim ꝓpriā mercedē accipiet scd̄m suū labo-

2. cor 12. c. rē. ā. Libēter gl'iabor i infirmitatib⁹ meis vt inhabitet i me virtus x̄pi. ℟. Jubilate. ℣. Q. ñ aūt infirmor tunc fortior sū t potēs. Ān. B̄ta dei in me va-

1. cor 15. b. cua non fuit sed gr̄a eius semp i me manet. ℟. De⁹ de⁹. ℣. B̄ta dei sum id qd̄ sū. ā. Damasci ꝓpositꝰ gētis arethe regis: voluit me ꝓprehēdere a fratib⁹ per murū missꝰ sū i sporta t sic euasi manꝰ eiꝰ in noie dñi. ℟. B̄ñd. ℣. Deꝰ t pr̄ dñi mei iesu x̄pi scit qr nō mētior. ā. Scte paule apl'e predicator veritatis t doctor gentiū: intercede pro nobis ad dñm q̄ te elegit. ℟. Laud. ℣ Ut digni efficiamur gratia dei

Capitulum. Galathas. i

Gal. 1. b. Otū facio vob⁹ euāgeliū qd̄ euangelizatū est a me qr nō scd̄m hominē neq; em̄ ab hoie accepi illd̄ neq; didici: sed p reuelationē dñi nr̄i iesu x̄pi. ℣. Exultet ce. ℣. Annūciauerī. ā. Ego ei iā delibor t tps mee resolutionis instat bonū certamē certaui cursū cōsummaui fidē seruaui superest michi corona iustitie quā reddet michi dñs i illa die iustꝰ iudex. ℟. B̄ñdictus. Or.

2. tim 4. b. Deus q̄ multitudinē gentium beati pauli apl'i tui p̄dicatiōe docuisti da nob⁹ q̄s vt cuiꝰ natalitia colimꝰ eiꝰ apud te p̄fecinia sentiamꝰ. p dñm. Ve. de. s. petro. ān. Petre amas me pasce oues meas tu scis dñe qr amo te. ℣. Tu es petrꝰ. ℟. Et supha̅c petrā edificabo. Or.

Joā. 21. c. Deꝰ q̄ bt̄o petro apostolo tuo collatis clauib⁹ regni celestis almas ligādi atq; soluēdi pōtificiū tradidisti ꝓcede q̄s vt intercessionis eiꝰ auxilio a pcātoribus nr̄is nexib⁹ liberemur. Qui. We de. s. iohē ba. ā. Inr̄ natos. ℣ Fuit hō. Or. Deꝰ q̄ pñtē. Ad. i. ān. Ego plāraui. ℟ Deꝰ i noie. Et dicant oēs de. sup bo. sā ℣. Ad. ih. ā. Libēter. ℟. Legē po. p̄. Mo tū fa. ℟. t ℣. de cōi vni⁹ apl'i ad oēs ho. dicā. Ad

sertam. ān Gratia dei sū. ps Defecit in sa. Capīm.

Gal. 6. d. MIchi aūt viuere xps est ⁊ mori lucrū gloriari me oportet in cruce dñi nr̄i iesu xp̄i per quem michi mūdus crucifixus est ⁊ ego mundo. Ad. ir. ān. Sancte paule. ps Mirabilia testimo. Capīm.

2. tim. 4. b. BOnum certamen certaui: cursum cōsummaui/fidē seruaui/de reliquo reposita est michi corona iustitie quā redder michi dñs in illa die iustus iudex. Ad vesp. ān. Jurauit. ℣. Dixit do. A cetere āe. cū suis pis. de cōi ap̄lor. cpm. Jā non estis hyp⁹. Aurea lu. ℣. In omnē. ān. In regeneratione ps Magt. oro. Deus qui hod. Et sic cōiter de vtrisq; ap̄lis dicant vesp. Vēo. de scō iohē. ā. Ingresso. ℣. Fuit hō. ℟. De⁹ q̄ prie. Si ista ?me. i sab. corige. vñ. i ip̄o sab. de do. sequē. erūt ⁊ so. me. de ap̄lis cū ā. ⁊ or. ip̄dictis. Deide fiat me. de oc. scri io. baptē vtū. ⁊ postea de tri. ⁊ pro cel. ad crucē fiat more solito. ¶ In oct. scti ioh. ba. Ad mat. p⁹. āe. ⁊ p̄i. sicut in. i. die. ℣. Ista ⁊ ho. ſc. i.

QOst illū sacrosanctū dñi nr̄i natalē diem nullius hoīs legimus nativitatē celebrari: nisi solū beati iohānis baptiste In alijs sanctis ⁊ electis dei nouimus illum diem coli quo illos post ?summationem laborū ⁊ deuictum triumphatūq; mūdum in ꝑpetuas eternitates p̄esens vita partu rit. ℟. Fuit hō. Lectio. ij. In alijs sanctis cōsummati virtimi diei merita celebrantur. In hoc etiam prima dies ⁊ ipa hoīs initia, p hac absq; dubio causa consecrantur quia per hūc dñs aduentū suum: ne subito insperatū homines non agnoscerent voluit esse testatum. ℟. Johannes. Lectio tertia. Johānes figura fuit veteris testamēti ⁊ in se formaz ꝑtulit legis. Et ideo iohānes prenūciat salutorē: sicut lex gratiā ꝑcurrit Q. d. aūt nondū natus de secreto materni vteri prophetauit: et expers lucis effectus est testis veritatis: hoc est intelligendū / qđ latēs sub velamine ⁊ carne litere ⁊ redēptorē mūdo spū pre

dicauit et nobis dñm nostrũ de quodã legis vitio ꝓcreauit. Ergo iudei errauerũt a ventre id est a lege q̃ xp̃o erat grauida: et ab vtero locuti sũt falsa. ℟. Interuatos. ꝑ. Te deũ. ℣. Fuit hõ. In laud. hec sola. ā. Elizabeth. ꝑs. Dñs reg. cp̃. Audite insule. Ny. O nimis felix. ℣. Justꝰ ger. ā. Factũ est in die octauo. Req. hãc. ā. i ꝑma die. ad. ii. ves. super ꝑm Mãgt or. Deꝰ q̃ ꝑsentem. Meo. ō aplis. ā. Petrus aplꝰ t paulꝰ doctor gentiũ: ipsi nos docuerũt legẽ tuã dñe. ℣. Annũciauerunt. or. Deus q̃ hod. Deide meo. dicant ꝙsuete. Ad. i. ā. Elizabeth. ꝑs. Deus in noie. ān. Gloria tibi tri. ꝑ. Quicũq; vult. Ad alias horas oia fiant sicut i die. Si octa. scil to hãnis in do. ꝓtig. fiat totũ seruitium de do. t medie lect. de s. iohanne: nisi tota hist. fuerit cãtanda tũc fit meo. de oct. et fit meo. de apostolis. ¶ Ne seq̃ntes ãe. dicant adves. et ad matuti. super ꝑsal. Mãgt. t Benedictus. q̃n de apostolis fit seruitiũ/ vel ad ꝑm̃, eorũdẽ/ cum de aliquo sancto fit seruitiũ cũ repetitiõe earũdẽ ãn. Petrus aplꝰ. vtã. ā. O petre pastor summe t paule doctor magne nos xp̃o pia p̃ce purgatos cõiungite. ā. Glorioſi p̃n. q̃re hanc. ā. in ꝑma die ad. ii. ves. sup ꝑm Mãgt. ā. Beati eritis. ān. Tradent enim vos. q̃re has duas añas in cõi aplorũ. ¶ Visitatio btẽ marie celebretur i ecclesia sax i cra. post oc. s. tohis baptẽ. Ad. i. ves. ā. Eterni ꝑris filius mariã ꝙcupiuit de sctõx splẽdoribꝰ i matrẽ ītroiuit. ꝑs. Dixit ð. ā. Liliũ ꝙualliũ fragrãs in odorẽ: iterorat montiũ ferẽs celi florem. ꝑs. Laud. pueri. ān. Paradisus celicũ fructũ afferebat grauide q̃ puerũ gaudio replebat. ps. Letatus. ān. Lucernã veri luminis dñs accendit quo dragmã nr̃am pditã saluãs apprehẽdit. ꝑ. Ni si dñs. ā. Cõfortat mater filios simul et veracẽ totius hierusalẽ: ponens fines pacẽ. ꝑ. Lauda hirtz Cxpm. Ecclesiastici. xxiiii.

Ego mater pulchre dilectionis et timoris t agnitionis t sancte Eccli. 24. c.

spei: in me ois gra vie et veritatis:in me ois spes vite z virtutis. Deo gra. ℟. Exultat ifans gaudiis in spiritu helye cuius mater mirabilis fit compos ꝓpheie. Celi manat deliciis itroisꝰ marie. ℣. Propter arcam domini benedixit domui deus za charie. Celi manat. Gloria pri. Celi manat. ℣ꝰ.

HEstum matris glorioſe / plebs ſancta cõ celebret pietatis viſcerose gratiam expoſtulet: quã cognata copioſe ſentit hic elizabeth.

Hecũdate senectutꝫ ſterilẽ aggredit que diuinetã virtutis mater clã efficit. gratulatur cũ salutis consortẽ alloquitur. Quor non loquẽs exultauit ad verbi ꝓſentiã / ſed elizabeth expauit mris excellentiã bñdictãq; clamauit fructus affluentiã Unde michi ꝙſq; putet hoc ait ꝓſagiũ vt deuote me saluret mr regis oim ventris mei fructũ mutet in nouum tripudium Virgo sic dũ cõmendatur canticum letitie/psalẽs pure gloziatur in auctozem gratie quo beata ꝯdicatur in oĩ progenie. Trine deꝰ fumine pie regnans eternaliter ꝓce virginis marie nos cõſerua iugit vt poſt finẽ huius vieviuamꝰ pennit. Amẽ. ℣. Diffuſa eſt. ℟. Propt ea. ℣n. In pſalterio deca cozdo pſallit virgo regia dñm magnificãdo qui fecit magnalia pellens potentes de ſede diuina iuſtitia ſeruos hũiles exaltans ex mia. ℣s Mgt. or.

DEus q̃ ſacratiſſimã virginẽ mariã vnigeniti tui matrẽ mutue ꝓſolatiõis gra beatã elizabeth viſitare feciſti: cõcede ꝓpiciꝰ nobis famulis tuis vt ex eiꝰ viſitationibus aſſidue ꝓſolemur: et a cũctis aduerſitatibꝰ tuo munimie ꝓtegamur Per. Nulla fiat mẽo. de ſcrie. preſto z martiano nec i audiẽtia nec ſubſilẽ. neq; etiã de oc. apoſ. niſi hie. cũ reg. cho. tunc eni de apo. fiat ſolẽ mẽo. ad vtraſq; veſ. z ad mat. Ad cõpie. ã. Setã maria. p. Cũ inuoca. ℣. hyꝰ. Saluatoꝛ. ã. Mrificamꝰ. ℣. ℟. Nũc di. Ad mat. iui: Reginã celi gĩe deuote collaudemꝰ. Matrẽ mie ve-

nite adorem⁹. ℣ Ven. hy⁹.

Mundi sal⁹ affutura virga mr̃ inclita ge
ru simplex mente pura
specie p̃fulgida cũ celesti
gẽitura p̃cessit i publica.
Caput cõterens draco:
nis rubus q̃ nõ vrit aarõ
virga gedeonis vell⁹ qđ
p̃fundit hec p̃fecta salo:
monis que beata dicitur.
Genitrix ẽmanuelis v̈ga
esse floruit hostium eze
chielis:qđ viro nõ paruit
mõs q̃ lap⁹ danielis statuã
p̃minuit. Sic i mũdo prer
morẽ notũ fecit dñs cast⁹
mr̃ p̃ditorẽ circũdat visce
rib⁹ terra gignit saluato:
rem nubibus pluẽtibus.
Virgo characaritat⁹ fer
uẽs desiderio caste p̃san
guinitatis fauet ministe
rio gaudẽs huius nouit:
atis sancto puerperio.
Felix domus zacharie
talẽ habens hospitẽ felix
cognata marie quã suscepit comitẽ ꝛ iohis ꝛ mes:
sie tu distingue limitrem.
Laus sit sũmo genitori
qui regnat p omia: laus sit
nr̃o redẽptori p quẽ vẽit
gr̃a p̃cedenti creatori sit
eq̃lis gl̃a. amn. In. i. noc. ã
p̃ mr̃is filio singl̃a sub
iecit:ex inl̃ãt⁹ gaudio lau
dẽq; p̃fecit⁹. Dñe de. nr̃.
ãn. Sol i tabernaculo so:
lis illuxescit:dũ spõsus in
thalamo sponse redescit.
℣. Celi eñ. ãn. Cepit terra
dñi fructu fecundari per
miam a deo salutari. ps.
Dñi est terra. ℣ Diffusa.
Benedicte Alma ℣go. k. t.

Gloriose virgis ma:
rie matris dñi varie
festiuitates eo celebrius
atq; deuotius i eccl̃ia dei
recolẽde sunt: quo cõstat
eã beatitudẽ esse post p̃m
presertim cũ ei⁹ celsitudo
mirabilis incompabiliter
affluat deliciis gratiarũ.
Ipsa nãq; residet ad dex:
terã maiestatis i excelsis
magni regis assueri con
sors effecta Specialis in
teruẽtrix p̃ suo gñe sicut
hester delicata in necessi:
tatis tpe p̃parata:tãto cũ
ctis celi ciuib⁹ potẽtior at
q; sublimior:q̃to differẽ:
tius pre illis nomen ma:
tris dei singulariter he:
reditauit. Helizabeth
vt v̈gini senect⁹ presenta
tur hanc voce venerabili
salutat ãplexat. Intacta
mr̃ sterili mri ⁹gratulat
℣. In sacris claustris vi:
scerũ:p̃cursor puer puer
dñm p̃testat. Inta.

ctis. Xp̄s marie filio ℣c. ij.

LAudes igit̄ z preconia tam excelse mr̄is romanꝰ pōtifex vrbanus sextꝰ pio studio volēs ampliare: festiuitatib⁹ antiq̄s festiuitatē nouā supaddere decreuit vt visitatiōis eiꝰ mēoria frequentaret: qua post ꝯceptionē verbi diuini cognatā suā helizabeth hūiliter salutauit. Tu. ℟. Exl'tauit infans gaudijs i spū helye cuiꝰ mr̄ mirabilis fit compos ꝓpherie. Celi manat delicijs intreitus marie. ℣. Propt̄ arcā dñi: benedixit domui deꝰ zacharie Le. Bñd. Scā dei ge. ℣c. iij.

UT aūt deuotiꝰ z attētiꝰ ad idē festū celebrādū icitaret plebs fidelis: prefatꝰ pōtifex romanꝰ auctoritate apl'ica statuit diē solēnitatis sexto nonas iulij p singulos annos celebrādū ꝯcedēs pijs huiꝰ festi cultoribus speciales idulgētias ꝓpetuis tēporibꝰ duraturas Unde oibus vere penitētib⁹ z confessis q̄ matutinali officio seu misse: aut vesperis eiusdē festiuitatis in ecclesia p̄sentes affuerit: centū dies. Eis vero qui ꝓme/tertie/sexte/none ac completorij officijs interfuerint: p qualibet ipsaꝝ horaꝝ quadraginta dies. Illis autē q̄ p octauas eiusdem matutinalib⁹ misse / vesperarū / ac p̄dictarū horarū officijs int'fuerint: singlis diebus cētū dies de iniūctis sibi penitētijs misericorditer relaxauit. Tu. ℟. Bñdictā p̄dicat senex portā spei: vñ hoc vt veniat ad me mat̄ dei. Uoce tui iubilat Jnfās vētris mei ℣. Btā q̄ credidisti: in te fient q̄ audisti ecce signū rei. Uoce. Gl'ia. Jn. Jn. ij. noc. ā. Stat i regis dextera gl'ie regina vide regis filia: z aurem inclina. ℣. Eructa. ℟. Dei tabernaculum qd̄ ip̄e sacrauit ex te vite fluuiū cunctis dertiuauit. ℣. Deꝰ nr̄ refu. ān. Florida sterilitas senex ꝓruosa: de te dei ciuitas dixit gl'iosa. ℣s. Fūdamēta. ℣. Spē tua. Bñd. Sctē marie merita nos ducāt ad regna celestia. ℣c. iij.

UIros igitur sanctos atq̄ deuotos ad huius diei festiuitatem celebrandam alliciunt: tam auctoritas z euāgeliorū

fides & miraculoꝝ ꝓcursus ex quibus tāte solennitatis materia / certioꝛ esse ꝓbatur: et efficacioꝛ i laude ꝓspicitur. Refert ei euāgelista ꝛtinuo post angelicā salutationē mariā virginē elizabeth cognatā suā visitasse ꝓsonaliter ꝛ benigne salutasse. Inestimabilis nāq; ꝛ singularis hūilitas: que mēti marie firmiter adhesit ꝛ liguā virgineā in hmōi vocē ꝓdūxit. Ecce ancilla dñi. ℟. Laudis cū ꝑconio cultu singulari letabaꝫ cāntico suo salutari Cū pudoꝛis lilio parens absq; pari. ℣. Nā debꝛ aboīb⁹ gnatiōibus btificari Cū. Bñd. Que pepit xp̄m ꝓ nobꝭ postulet ipm. ℣.

MIraculoꝝ etiā affuit gr̄a copiosa dum ỽgo venerabilis ꝛ femia sterilis: ambe pregnātes occurrerunt sibi infantium in vtero quos necdū partus ediderat: mutua notitia comperta est: dū puer propheta dominū prophetarum p̄esentem exultando reuelauit: quē adhuc sermōe vocis predicare nō valuit. Mater quoq; pueri spiritusancto repleta matrē dei mariam prophetica laude confessa est fidem eius cum fecunditate cōmendans et flozem cum fructu deuote benedicens. ℟. Christi sanctuarium: spiritus sacrarium/ mater pietatis. Pregnanti solatiū cognate subsidiū administrat gratis. ℣. Sic maria nobilis formā vere singulis dat hūilitatis. Pregñ. Bñdict. Stella maria maris succurre piissima nobis. Lectio. ℣

EXultemus igitur in hac die tot ꝛ tā excelsa fidei nr̄e sacramenta debita veneratione recolentes: in qua celebꝛiter extollitur: beate virginis marie matris dei gloziosa fecunditas. Aduentus christi hominis in carne predicatur pueri exultātis noua sūt p̄ludia ꝛ sancte mulieꝛ elizabeth gr̄a ꝓfirmaꝫ. O maria virgo piissima quis potest tua digne referre preconia: cuius singularis humilitas in āgelica collocutione conceptum diuinū habere promeruit. Cui⁹ gratissima charitas in sancte cognate visitatiōe mi

rabilis apparuit:cui⁹ salutatio benigna puerum in vētre clausum exultare pdocuit/ t matrē pueri pphetarū fecit. Nemo sileat a laude tua:cuius materia mundum replet vniuersum. Salutemus te ergo multiplices t immēsas tibi referēdo gratias:tu nos visita per frequentes tuas t innumeras misericordias/vt tue beatitudini congaudentes:regni filij tui mereamur esse participes. ℟. Digna quā respiceret cuius concupisceret dominus decorē. Se velut pauperculam. ℣. Prebet et ancillulā post matris honorem. ℟. Nā virgo christifera gratiarū munera refert in datorē. Sevelut Ria. ℣. Prebet. In ij. noc. ān. Per te mater omnis terra cantat noua cātica laudās q̄ perfecit deus i te mirabilia. ps. Cātate. i. ān. Per te lux est orta iustis t rectis letitia siō audit t letatur cū iudee filia. ℟. Dñs re. er. ℣. Dū cepit virgo salutare senē pijs vocibus missum suum salutare notum fecit dñs. ℟. Cātate. ℣. Adiuuabit eam. ℟. Per marie merita, pstet nobis lectio euāgelica. Sequentia. Luce i. d.

In illo tē. Exurgēs maria abijt in montana cū festinatiōe in ciuitatē iude:t itrauit i domū zacharie/et salutauit helizabeth. Et rel'. Omelia venera. bede presbyte. l'. vij.

Postq̄ ffes btā maria/ āgelica visiōe t allocutione meruit sublimari post q̄ se celesti venustandam partu didicit neq̄q̄ se de donis celestibus quasi ex se essent extulit: sz vt magis magisq̄ donis esset apta diuinis in custodia hūilitatis gressū fixit ita euāgelizāri sibi āgelo rñdēs. Ecce ancilla dñi:fiat michi scōm vbū tuū. Eādē vo quā āgelo exhibuerat hūilitatē:oib⁹q̄q̄ curauit exhibere. Illa autē mox vt angel⁹ q̄ loq̄bat ei ad celestia rediit/surgit/ ac mōtana cōscendit gestāsq̄ deū i vtero seruox dei hitacula petit ac req̄rit alloq̄a. ℟. Felix parēs et puerperium quibus adest regina virginū: Ibi nequit esse periculū: vbi salus que curat seculum ℣. Gabrielis iuxta presa-

gium: tūc est natū multo rum gaudiū. Ibi. ℣. Diuina solatia nobis im petret ℣go maria. ℟. viii.

INtrat ergo btā maria domum zacharie atq; helizabeth quā seruū atq; p̄recursorē dñi pari turā nouerat salutat: nō quasi dubia de oracl'o qđ acceperat sz vt ꝓgratulatura de dono qđ ꝓseruam accepisse didicerat. Ꝑperiente ℣go btā maria os ad salutandū: repleta est spū sctō mox helizabeth: ⁊ dixit. Bñdicta tu inter mulieres: ꝑ cuiꝰ partū virgineū a natꝛ mulier: maledictio ꝓme mris exclusa est. Et būdictꝰ fructus vētris tui: ꝑ quē ⁊ semen incorruptiōis ⁊ supne hereditatis quā pdidimꝰ in adā fructū recepimꝰ. Et ℣e ac singularis bñdictꝰ q̄ nō nr̄o more postq; natus est gratiā a dño benedictionis accepit: sed ipse ad saluādū mundū bñdictus q̄ venit in noīe dñi. ℣. Tu. ℟. Gloriosa celorum dña spōsa regꝭ ⁊ mr̄ inclyta / celi melos / mūdi fiducia. Nr̄a clemēs audi p̄ecamina. ℣. Stella maris occasus nescia placa nobis mūdi certamina. Nostra. Bñdictio. Ad societatē ciuiū supnox: perducat nos regia celox. ℟. ix

UErę ꝓphetie spiritu repleta helizabeth genitricē ad se aduentasse saluatoris intelligit: sz humilitatis spū circūsepta minus dignā se eius aduentu deprehendit dicens. Unde hoc michi: vt veniat mater dñi mei ad me? Nos ergo fratres exempla btē marie sēp animo retineamꝰ vt in ꝓspectu dei hūiles inuēti ⁊ p̄rimis debito honore submissi mereamur cū ipsa ꝑpetuo sublimari. Si immoderatꝰ tpaliū rex nos appetitꝰ delectat: reminiscamur q̄ iudex nr̄ diuites dimisit inanes. Nūq; de impetrāda admissorū venia desperemus: quia mie eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies timētibꝰ est. ℟. Regalis stirpis virginē ob sui pulchritudinē rex sūmꝰ adamauit Clādestinū ꝓnubiū: Infans per matris vtex erultās reuelauit. ℣. Joseph noli metuere: qđ natum est ex ꝓiuge de spū manauit. Clande. Gloria. Infās ℣. Te deū.

℣. Ora pro nobis scta dei genitrix. ℟. Ut digni. ℣. Iste ℣. dicat quotidie p ecta. In laud. ãn. Scandit mõtes aurora gre luce fulgẽs celestis gl'ie iustis ferẽs solẽ iusticie diem mõstrat noue letitie. ℣. Dñs reg. ℟. In ꝯcursu matrũ cũ gaudio preco paruꝰ carẽs eloꝙo seruus regẽ noscẽs i utero puer ifans colludit puero. ℣s. Jubilate. In. Senex plena celesti munere rorem fusum cernẽs in vellere flammam ignis rubũ nõ uere/ iesse virgã clamat florescere. ℣s. Deꝰ deus. ãn Saluatoris ꝯceptus pãditur virgo pura mater efficitur bñdicta predigne dicitur in q̃ vite fructus exoritur. ℣s Bñdicite. ãn. Mater pia plena virtutibꝰ deũ laudat feruore spũs: ipsi psallẽs cũ sacris vocibꝰ qz respexit ancillam dñs. ℣s. Laud. ch Ego mr pulchre. hyꝰ.

O Salutaris fulgens stella marisgenerãs prolem veritatis solem mater bonorum clemẽs famulorum suscipe votũ

Congratulamur et tuas conamur canere laudes que deo congaudes: sed nõ ꝙdignis ꝑualemꝰ hymnis dicere totum.

Quã veterana traxit in mõtana gressu festinam rosam matutinã tibi iubilamus ꝛ concelebramꝰ hec tua festa.

Vocem rachelis exaudi de celis que ꝛ nunc orat filiosq; plorat potens regina gratia diuina pellere mesta.

O mediatrix orbis reparatrix laus angelorum/ salus infirmorum/ flos feminarũ/ hostem animarum reprime seuum.

Sit benedicta trinitas iuncta per quam beata virgo coronata meruit fruc fructu ventris sui nunc et in euum. Amen. ℣sus. Elegit eam deus ꝛpre. ℟. Redemptor rex israel venit in virgine / repletur elizabeth sacro spiramine / prophetat puerulus in rerum ordine/ miranda fit nouitas/ laus tibi dñe. ℣s Benedictus. oco vis. Memoꝝ. de do. et de trinit. priuatim. Si hoc fest. in do. contige. nulla fiat mẽsi. de sanctis. Ad primã ãn Scãdit. ℣ Deus in nomine. Ad iij. ãn.

In cōcursu. ps. Lege ponē. cōm. Ego mr pul. R̄. Diffusa ē gr̄a. ℣. Specie tua. Ad. vi. In Senex. ps. Defecit in salute. Cōm.

Cāti. 2.c. SUrge ꝓpera amica mea columba mea/ formosa mea/ & veni iam hyēs transiit hymber abiit & recessit/ flores apparuerūt i terra nr̄a/ tēpus putationis aduenit. R̄. Specie tua. ℣. Adiuuabit eā. Ad. ix. Ān. Mater pia. ps. Mirabilia. Cōm.

Cāti. 2.d. VEni colūba mea i foraminib⁹ petre/ i cauerna macerie/ ostende mihi faciē tuā: sonet vox tua i auribus meis/ vox enim tua dulcis est & facies tua decora. Deo gr̄as. R̄. Adiuuabit. ℣. Elegit. &c. Ad sedm vesp. Ān. Scādit mōtes. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Bt̄us vir qui ti. De ꝓfūdis. Memēto. cō. Ego mr. R̄. Felix parēs. hy⁹. Festū ma. ℣. Elegit. ā. Exultat virgo virginū in deo salutari: ꝓ fortans semē abrahe gr̄a singulari quod patrib⁹ promissum est in fide regulari/ verbum de celo missum est in radio solari. p. Magnificat. Mēo. de do. & de tri. Si hoc fest. in sab. sti. sed nulla ꝓcessio fiet dicatur cōpie. vsq; ad. i. vesp. et quotidie q̄n fit seruit. de oc. nisi in fest. s. martini: & usq; s. home marey. ruc ad ꝓpr. dicat. Ān. Miserere. sup p. Cū inuocarē. &c. ℣. Saluator. Et in fine hymni dicat Deo patri. Ān. Lucem tuā. Quotidie infra oct. fiat seruit. de visitatione cū regimine chori nisi festū. ix. lec. ītercurrat. Ad matu. luita. hy⁹. Āe. & pi. sicut i die. ℣. & R̄. sedm ordinē noc. Ante lau. ℣ Ora ꝓ nobis &c. In laud. hec sola. Ān. Scandit mōtes. ps. Dñs regnauit. cō. hy⁹. ℣. sicut in die. Quotidie p oc. sup ps. Bñd⁹. & Mag. nisi in dñica & in octa. diesp dicātur Āe. suo ordine q̄ ad ḡmas vel. dicebantur cū frequēti repetitiōe earū: dē. & etiā ad mēo. de oct. q̄cūq; de aliquo fest. ix. lec. fit seruitiū. ¶ Et notādū est q̄ in fest. trans. s. martini fiūt medie lec. de aplis & nō de oc. s. marie. ¶ Notādū est q̄ in festo scti martini & in alio fest. ix. lec. infra oct. visitatiobr̄ marie ꝓtig. dñr vesp.

et mat. de .s. maria extra
cho. sicut extra oc. eiusdē

¶ Octa die infra oc. ꝯc. i.

Acro sctē militāti ec-
clesie ꝙgruū rectoꝙ
visum est vt que regie ce-
li glorioſe dei genitricis
marie visitatiōis gratiā
in sue tribulatiōis angu
stia cogitur exorare: pi-
ssime visitatiōis illi⁹ qua
salutauit elizabeth festi-
uitatē debeat celebrare.
Sic enī preces maiestati
ei⁹ venerabilius offerun
turvt ex aliqua beniuolē
tie decātatione sua beni-
uolētia cōgrue sit captan
da. Magna hec festiuitas
domui zacharie iocūdis-
sima fuit. Et tanto nobis
iocundior esse debet: quo
ipsius ineffabilē humili-
tatē virginitatisꝙ suaui
tatē i ea speciali⁹ celebra
mus. Octa de. i. nocꝯ. ꝯc. ij

¶ Surgēs maria abiit in
montana cū festinatione
abiit gēma virginum ma
trū gl'ia/ mulierū dec⁹ a
ꝙteris vallib⁹ / a thalami
delicijs ad labores in mō
tib⁹/ fons affluēs in mon
tana ascēdebat. Nūquid
nō sunt delitie ꝟginitatꝭ
dec⁹ cū munere fecūdita-
tis hūilitatis isigne cha-
ritatis. Fauus distillās
mie viscera/ plēitudo gra
tie singularꝭ sctē seni eli-
zabeth sctis angelis spe-
ciosa facta est ⁊ suauis i
huiusmodi delicijs suis/
sancta dei genitrix. Mōs
myrrhe/ mōs thuris/ cu-
ius iustitia sicut montes
dei/ montes scādit corpe
et non minus mente con-
scendit. Tu autē. Leō. i.

¶ Certe nō vanis aspectī-
bus nō ociosis fabulis i-
tēdebat: sed piaꝝ medita
tionū sursum actiōibus
deuotis oꝝonib⁹ ⁊ vniuer
saꝝ virtutū exercitijs q̄s
pigmētari⁹ celestis i ipsa
ꝙm: scuit vt fragrās ꝟga
fumi ex aromatib⁹ añ cō-
spectū dñi iugit ascende
bat. Strenuitatis indici-
um: prudentie circunspe
ctio virginalis erubescē-
tia notant: cū annectitur
cū festinatiōe. Fortitudi
nis donū ipsa habuit: q̄ñ
abrupta montiū festinā-
ter ascēdit. Prudētie cir
cūspectionē aduertimus
q̄ñ vagis non est vsa dis-
cursib⁹/ sed sedula ceptis
institit deuotis operib⁹
virginalis eriā erubescē-
tia in hac clarescit: qz diu
in publico videri noluit.

Tu. Infra oc. visi. btē ma rie. me. de apo. hoc die ad mat. ā O petre pastor sū me ꝙ paule doctor magne nos xpo pia prece purga tos ꝓsūgite. Ibi tñ fuer. oc. de apos. cū reg. cho. ā.

4. ā. Bti eritis. ỽ Annūciaue rūt. or. Deꝰ q̄ hodi. Hac die ves. erūt de. s. martino hoc mō ad ves. sup pos. ā Justū de. pi. fer. cō Ecce sacerd. ℟. Miles xpi. ỽ. Iste ꝓfess. ỽ. Amauit. ān. Cōfessor dñi. ꝑ Mgr. oro

DEus q̄ pplo tuo eter ne salutē btm martinum ministrum concessisti: ꝑsta q̄s: vt q̄ executor mandatorꝝ tuorū extitit in terris intercessor nr̄ sem per esse dignetur i celis. p. Mēo. de aplis. ā Si nos principes terre quō invi ta sua dilexerunt se ita et in morte nō sunt separati. Sed vbi fūt oc. de aplis cū reg. ch. dz. ā. Tradēt eos. ỽ. In ocīm. Alia me. de. s. maria. ℂ Tertia die de. s. martino ad mat. k. i.

BEatus martinus cū adhuc ad epatū turonice eccl'ie peteretur et erui a monasterio suo de facili nō posset q̄dā simu lata ꝛ infirmitate rogauit eū vt eriēs ei visitaret. Tunc raptus li cet inuitus: oim consen su epūs consecrat. Sūpto autē epatu eadē in corde eius hūilitas: eadē in ve stitu eiꝰ vilitas erat q̄ ꝓꝰ. Sicq; epī dignitatem im plebat vt virtutem mona chi nō desereret. Lectō. ℟. ANno seragesimo quar to post trāsitū bri martini ni btūs perpetuus predi ctē sedis epūs: corpus bri martini transferre dispo suit. Cōuocatisq; vicinis abbatibus et clericis cū hoc i kalēdis iulii agere vellēt vigilata prius vna nocte p totā diē laborantes nichil proficiebant. Tunc quidē clericis ait. Scitis q̄ post triduū na talis epatus eiꝰ est: ꝛ forte in hac die nos transfer re se admonet. Lectio iii. QUarto aūt die acceden tes nō valebāt mouere se pulchrū. Pauore autem oēs exterriti vasculū ter ra cooperire cogitabant. Tūc appuit eis veneran da canicie senex dicēs se abbatē. et ait. Quid tur bamini ꝛ tardatis? Nonne videtis btm martinū astātē vobis iuuare para.

cum ſi man⁹ apponatis. Et iactans palliū poſuit manū cum aliis ad ſarcophagū. Q. ō ,prin⁹cū ſumma leuitate commorū in locū quo nūc honoratur cū hymnis dño annuēte perducitur. Poſt hec reqſit⁹ ſenex / nec exire viſ⁹ eſt: nec ibi inuenitur. Tu Medie ℣c. de aplis. ℣ In omnē terrā. Lectio. iiij

BEatiſſimox aplōrū petri ⁊ pauli triumphū hodierna die fideliſſime celebrem⁹ vt per ꝗs litiū diuie cognitiōis accepim⁹ p eos vſq in finē ſcli capiamus regni celeſtis augmētū. Q. ui in cōſpectu gñis hūani mirabiles apparuerūt: dum i eox agnitiōe iuitāt ꝗ prevalēdo deficiūt pſecuti: ⁊ deficiēdo ꝓualēt iterēpti ℟ Ecce ego mitto. quer. in cōi vnius aplī. Lec. ⁊

NŌ poteſt vllatenus explicari verbis quib⁹ modis hec interfectio ꝑciosa penſat. Moriunt petrus et paulus abiecti ⁊ orbis terrarū accipiunt principatū. Moriunt mūdane eruditionis ignari: ⁊ exiſtūt celeſtis doctrie gnari. Moriuntur captores piſciū: ⁊ efficiuntur piſcatores hoim. Moriunt ſoliti maria ꝑſcrutari mediocris artꝭ officio: ⁊ reddūtur ſeculi examinatores et iudices. ℟. Tollite iugum. Lectio. vi.

MOriūtur terrene dignitatis extranei: ⁊ eox pōtificio celū aut reſerat aut claudit. Moriunt aliqñ nō morituri: ⁊ predones mortis efficiūtur eterne O admiranda cōmercia: ꝗ nulla poſſūt eſtimatione tarari. Per petrum et paulū vnigēiti ſacrū corpus de⁹ exornat: ⁊ in eis eccl̄ie ſue fūdamētū ꝓſtituit. ℟ Dū ſteteri. Tres vi. l'. de exp̄ōe euā. S. lucā

IN illo tpe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nolite timere puſillus grex / ꝺa cōplacuit p̄ri vr̄o dare vobis regnū. Et reliqua. Luce. 12. d.

Omic. bti augn. epi. l'c. vij

PUſillum gregē electorū vel ob ꝓparationē maioris numeri reproboꝝ vel poti⁹ ob hūilitatꝭ deuotionē dñs nominat. Q. ⁊ videlicet eccl̄iam ſuā ꝗtalibet nūeroſitate iā dilatatam: tamen vſq ad finem mūdi hūilitate vult creſcē ⁊ ad ꝑmiſſū regnū

hūiliter puenire. V. visit. Ideoq; contra labores blāde cōsolatus quia tm̄ regnū dei q̄rere ꝓcepit ⁊ eidē regnum a patre dā-dum cōplacita benignitate ꝓmittit dicens. Uēdite que possidetis: ⁊ date elemosynā. Lectio. ix. Nolite inquit timere ne ꝓpter regnū dei militantibus huius vite necessaria desint: q̄neriā potius possessa ꝓpter elemosynā vēdere hortat. Quod tunc digne fit: qñ quis semel ꝓ dño suis oib⁹ spretis nichilomin⁹ post hoc labore manuū vnde ⁊ victū trāsigere et elemosynā dare q̄at operat. Unde gloriatur apl's dicens argentum ⁊ aurū aut veste nulli⁹ concupiui ipsi scitis qm̄ ea q̄ michi op⁹ erāt ⁊ his q̄ mecū subministrauerūt man⁹ apposui. Ista oia ostēdi vobis qm̄ sic laborantes oportet suscipere infirmos. Cetera de cōi vnius ꝓfes. et ponti. Uēo. de apl's An. Beati eritis. Ubi tm̄ fiat oct. de apostolis cū regimine chori / vel An. Petr⁹ apo. ⁊ sic deinceps. ℣. Annunciauerūt. Oro. De⁹ q̄ hos. Hac die trāt vespere de. s. martino cū mēoria de. s. maria: et alia de apl's cū hac An. Tradēt enim. ¶ Quarta die. Lc. i.

Et intrauit domū zacharie. Felix zacharie domus: q̄ tanta hospita letari ꝓmeruit. Felix dom⁹: vbi est cōgregatio sanctorū felicium. Felix nanq; elizabeth / felicior iohānes / feliciissima maria: sed ies⁹ felicitas eterna Et salutauit helizabeth. Festinat sancta senex in obuiam puelle: sed letitie mater sereno vultu purq; manibus ⁊ deuotis eam arripuit amplexibus dulci voce iocūdoq; eloquio fauo laboriū distillante / melliflua eam salutatione ꝓuenit. Lectio. ii. Bons melleus scaturiens i vro: riuos melliflu os int⁹ habuit: et exteri⁹ melleam labiis virgineis dulcedinez deriuauit. Et charitatis feruore fiebat vt salutationē tante salutis effectuam non differret. Et factum est vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit infans in vtero eius. Lectio. iii. O vox vere salutationis

vereq; salutis. In hac voce salutifera curat infantulus a reatu peccati originalis. Ante temporis vsū accepit sanctificationis donum. Spiritusancto afflatur: xp̃m intuēs indicibili repletur gaudio. In gestu exultatiōis mēbra infantula roborā tur. Quid mirū si in vtero matris vbi multa fuit efficacia. Uere prophe ta t plusq; propheta: qui in matre prophetat. Uere tunc lucerna ardens t lucens quā sic preoccupauit flamma celestis vt iā christi sentiret aduentū / q̄ nec sentire poterat vel seipsum. Memo. de apostolis cū hac ān. Petrus apostolus. Hac die erūt vespere de octa. apostolorum cū memo. de sancta maria sicut infra notatur ¶ Si dies dñic' infra oc. euene. hoc modo fiat seruitiū. ad. i. ves. ā. Scādit mōtes. ps. Dixit dñs. ps Confitebor. ps. Bris vir qui ti. ps. De profundis ps. Memento. Et cetera ofa sicut in ꝓma die / ꝓter fe. quod nō dicetur. Memoria de apīis: de dñica: et de trinitate: et ꝓcessio ante crucē. In recedendo de oīb' sctis ā. Saluator mūdi. ỹ. Letamini. Oro. Infirmitatē. Ad matutinū. ps. ꝓ. ỹ. et fe. sicut in prima die dicunt. Lect. i.

POstq; summi regis nuncius salutiferus illud aue deferens elizabeth cognate mirificū cōceptum regie ỹgini intimasset: exhilarata ē gaudio et feruore charitatis accensa. Exurgens abiit in montana cum festinatione. Exurgens inquit a quiete videlicet sancte cōtemplationis sui dilecti amplexibus spiritualib⁹ sponsum suū nichilominus in sinu ferens ipoq; suggerente. Nec speciosa amica trinitatis / de suo thalamo columba pudicitie properat de cauerna nō sine angelice comitatu militie: vt pium officium charitatis persolueret / omnēq; iustitiam angelor dña adipleret. l. ij.

VIrgo olim patribus celitus promissa: portās illud pretiosum depositū portans onus leue / portās a quo portabatur de cubili iam innotescenda inūdo ꝓcessit: t post vm-

briam legis quasi noui tẽ
poris grata aurora ꝓsur
gẽs: solẽq; iustitie mẽtes
illustrãs diẽ salutꝫ adue-
nisse monstrauit. Lec. iii.

Et intrauit domum za-
charie. Hec domus domi
ni templũ dei/sacrarium
spiritussancti/ꝛ ipsius diui
nitatis non solũ spirituа
li/verũetiã corporali glo
riosa habitatione repleꝛ
tum. Hec ẽ arca noui te-
stamenti ipsũ continens
testatorem/que domũ za
charie intrauit. O q̃s felix
hec dom⁹. Multo nãq; fe
licior ad ei⁹ benedicẽda
introitũ: q̃s domus olim
obededõ ad figuralis ar-
ce ingressum. Lectio. iii.

Sancta et immacula-
ta virginitas in ma-
ria salutauit helizabeth.
Pulchrum erat ꝛ dignũ
admiratione spectaculũ
tam eminentis atq; amã
tissime cognatiõis deuo-
tum intueri occursũ. Sa
lutationis obsequio pre-
uenit seruam domina: se-
niorem puella. Plena ce
lesti dulcedine cognataꝫ
dulciter ampleratur gau
diũ matris habẽs cũ vir
ginitatis decore mr̃i pie
cõgratulatur sterili pro
miraculose fecunditatis
honore. Tu. Lectio. v.

Bñdict⁹ fruct⁹ in q̃ bñdi
cẽde sunt oẽs gẽtes: q̃ est
sup oẽs de⁹ bñdict⁹ in se
cula aiaꝝ esuriẽtiũ ꝛ sitiẽ
tiũ iustinã ipoꝛũq; ange
loꝝ escaꝛ poꝛ⁹. Ex cui⁹ bñ
dictiõis dulcedine tu ac-
cepisti a cereris mulieri-
bus longe differentius.
Ideo bñdicta in mulieri-
bus: qꝛ ipe te ꝓuenit i bñ-
dictiõib⁹ suauissime dul-
cedinis. Singularẽ i mu
lieribus ꝓsecuta es bñdi
ctionẽ vt sola sis ꝓgo fe-
cũda: mr̃ nõ cuiuscunq;/
ꝭz dei. Nec eue maledicti
oni subiacẽs aut legi gra
uida sine grauamie/ꝛ pa
riens sine dolore. Lec. vi.

Et factũ ẽ vt audiuit sa
lutationem marie eliza-
beth: exultauit ifans ivte
ro ei⁹. Jocũda vox/eloq̃
um dulce: qđ exultare fe-
cit in gaudio / quẽ mr̃na
viscera claudũt. Mat̃ sa-
lutat matrẽ: sctificat in-
fans ifantẽ: xp̃s baptistã
iohãnẽ in spũ sctõ bapti-
zabat. Johãnes vo ꝓcur
soris officiũ qđ voce non
poterat/exultatiõis gau
diis exhibebat. Tu autẽ

Luce. 1.d. IN illo tpe. Exurgēs maria abijt in montana cum festinatione in ciuitatem iude: ⁊ intrauit i domū zacharie/ et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Ofñ.d.amb:osij epi.l.viij

Moz ale ē oib⁹/ vt q̄ fidē exigūt fidē astruāt. Et iō āgel⁹ cū abscōdita nūciaret: vt fides astrueret exēplo senioris femine sterilisq; conceptū vgini marie nūciauit: vt possibile deo oē q̄d. et placuit assereret. vbi audiuit hoc maria/ nō quasi īcredula de oraculo: nec q̄si īcerta de nūcio: nec q̄si dubitās de exēplo: sed q̄si leta pro voto/ religiosa ꝓ officio/ festina pre gaudio in montana perrexit. Lect. viij.

Quo enī iā deo plena/ nisi ad supiora cum festinatione ascēderet: q̄ nescit tarda molimina spūs sācti gra. Discite ⁊ vos mulieres sedulitatē quā pregnātib⁹ debeatis exhibere cognatis. Maria q̄ añ sola i itimis penetralib⁹ versabatur/ nō a publico virginitatis pudor: nō a studio aspitas mōtiū: nō ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. In mōtana cū festinatiōe vgo officij: mēor iiurie īmemor affectu vrgēte nō sexu/ relicta domo ꝓrexit. Lc.ij

Discite virgines nō circūcursitare p alienas edes: nō demorari i plateis: nō aliās i publico miscere sermones. Maria i domo sera: festina in publico: māsit apud cognatā suā trib⁹ mēsib⁹. Etenīm que ꝓpt officiū venerat/ inherebat officio. Māsit trib⁹ mēsib⁹/ nō q̄ dom⁹ delectaret aliena: sz quia freq̄nti⁹ videri i publico sibi displicebat. Tu aūt. In lau. hec sola ān. Scandit. Cap. xl. sicut in.i.die ad.i.et ad alias hor. ola fiant sicut infra octauas

C Quita die de oc. apl'oz. petri ⁊ pauli. Ad ves. ān. Estote fortes. p̄s fer. Cp̄. Nisi ut viri mie. ⁊ alia cp̄. recte in festo scōz iohānis ⁊ pauli. R̄. Qui sunt isti. ỹ⁹ Aurea. In oēz au. O glīosi apl'i colūne ecclie/ veritatis p̄cones/ lampades ardentes: vos igne spūs sancti fugatis erroz tenebris mundū illuminastis: intercedite pro nobis ad deū qui vos elegit. Je. Magnificat. Ofo

Deus cuius dextera brm̃ petrũ ābulantẽ in fluctibus ne mergeret erexit: ⁊ coapl'm ei⁹ paulũ tertio naufragantẽ de ꝓfundo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpti⁹ ⁊ ꝓcede vt ambox meritꝭ/eterni tatis gl'iã ꝓsequmur. Quivi. Wẽo.de.s.maria. Admat.ix.k.Jnui.ii). ãe.⁊ cetera oia de cõi histo.vsq; apl'i cũ lec.seq. Lect.i.

Gloriosissimos xp̃ia ne fidei ꝓncipes annuis solẽnitatibus venerãtes fratres charissimi: ipsum deum ac dñm nr̃m huius auctorem fidei debita religiõe veneramur. Tu autem do. Lectio.ii.

Apostoli enī latino sermone dicũtur missi. Quī ergo honorãt missos:manifestũ est eos honorare mittentem. Quoniam dignitas que defertur ministris illi sine dubio cuius sunt mistri exhibet. ⁊c.ii)

De suppliciis patrũ nostrox ꝑ xp̃i ꝓfessiõe susceptis fidelib⁹ gaudijs exultem⁹:qm̃ q̃ de martyrũ morte letãtur: martyres cum xp̃o non dubitant regnare post mortẽ. ⁊c.iii).

Nos ergo fres oim ecclesiax reuerendissimos patres petrũ dico ⁊ paulũ pijssimis studijs honorem⁹ q̃b⁹ xp̃i p̃stante gr̃a fact⁹est de morte natalis q̃b⁹ finis vite viuẽdi initiũ dedit:q̃b⁹ (vt ait ipse apl's paulus) viuere xp̃s erat ⁊ mori lucrũ. Lec.v.

Erat eis vtiq; xp̃s viuere: q; totuz ꝓficiebat xp̃i eccl'ijs qđ viuebant. Erat eis ⁊ mori lucrũ/ quorum corruptioni incorruptio succedebat:et dãna p̃sentiũ tẽporũ lucra ꝑpetua sequebantur. Lectio.vi.

Ambo apl'i claues a domino ꝓceperunt: scientie paul⁹:potẽtie petr⁹. Una die passi sunt: vt ad xp̃m pariter puenirẽt. Uno in loco/id est i roma: quatenus vbi mund⁹ caput habebat imperij/ibi xp̃s collocaret regni sui ꝓncipes. Tu. Tres viri me⁊c. de expositione euange.ii).

℣ Secundum matheum

In illo tpe. Jussit ies⁹ discipulos suos ascẽdere nauiculã:⁊ precedere eum trãs fretũ/ donec dimitteret turbas. Et dimissa turba/ ascendit in montẽ solus orare. Etc. Omel.bti aug.epi. ⁊c.vii. Mat. 14.

Cum sctiſſ euangeliū legeret: audiuim⁹ nauicula periclitātē: xp̄m periclitātib⁹ subueniētē: petrū veniēti xp̄o occurrentem In q̄b⁹ oīb⁹ miraculuz expectauim⁹: mysteriū requiram⁹. Q. ñ enim possumus de diuis operib⁹ q̄ legunt/intellectū alicui⁹ mystice significatiōis exculpere q̄si de abstractis fauorum celtis mella p̄ducimus: vel xp̄i discipulos imitantes spicas manib⁹ confricam⁹: vt ad latentia grana pueniam⁹: et in eis vitam inueniamus. Tu autē. Lect. vitt.

Ascēdit ergo dñs noster Iesus xp̄s i mōtē sol⁹ orare. Mōs altitudo ē. quid est in hoc mundo altius celo? Quis vero in celum ascēdit: optime etiam nouit fides vra. Cur i montē sol⁹ ascēdit? Q. nemo ascendit in celū/ nisi q̄ de celo descēdit: filius hominis qui est in celo. Le. ix.

Quāuis t in fine cū venerit t nos oēs sua membra collegerit ac leuauerit in celū: etiā tūc solus ascēdet. Q. caput cū corpore suo vn⁹ ē xp̄s. Nūc ergo caput solum ascēdit/ mediator dei t hoim: hō xp̄s iesus. Xp̄s ascēdit solus orare: q. ipse ascēdit ad p̄fem p nobis int̄pellare. ℣. Dedisti heredi. In lau. ān. Hoc est p̄cep. ps. Dñs reg. t cetere de q̄ sequunt de cōi ap̄lor. Lp̄. Hi sunt vi. Hy⁹. Exultet ce. ℣. Annūciauerūt. ān. Isti sunt due oli. Ore hāc ān. i die scōr iohis t pauli. Ad. i. vel. oro. De⁹ cui⁹ dextera. Meo. de scta ma ria. Ad p̄ma t ad alias hor. ā. R̄. t ℣. de cōmuni ap̄lor. Lp̄. vt̄ in fes. sctōrum iohānis et pauli/ cū ofone diei. ¶ Sexta die de translatione. s. thome. Ad p̄mas vel. sup p̄os ā. Iste sctus. Bi ferial'. Lap̄. Omnis pontifex. R̄. Jacet granuz. Hy⁹. Martyr dei qui vnicū. ℣⁹. Gloria et honore. ān. Pastor cesus i gregis medio/ pacē emit cruoris p̄recio: let⁹ dolor i tristi gaudio gre respirat pastore mortuo plangens plaudit mater in filio/quia viuit victor sub gladio. ps. Mag. Oz.

R̄. ix. jun.

Deus qui nobis trāslationē beati thome martyris tui atq̄ pontificis celebrare concedis/te

supplices exoramus: vt eius meritis ⁊ precib⁹/ a vitijs ad vtutes: ⁊ a carcere transferamur ad regnum. Per dñz. Mēo. de apīis ꝓuati. ān. In regeneratione. ℣. Nunciaue rūt. Oz. De⁹ cui⁹ dextera Alia mēo. de sancta maria solēniter. Ad cōplet. ola fiant sicut in fest. s. trini. Ad matu. Inuit. Assunt thome martyris solēnia: Uirgo mat iubilet eccl'ia ꝑs. Uenite. hy⁹. Martyr dei qui vni. In ꝑmo noc. ā. Sūmo sacerdotio thomas sublimatus est in virum aliū subito mutat⁹. ꝑs. Beatus vir. ān. Monachus sub clerico clamcilicia t⁹: carnis carne fortior edomat conatus. ꝑs Quare fremi. ān. Cultor agri tribulos euellit ⁊ vulpes a vineis arcet ⁊ expellit. ꝑs Dñe q̄d multi. ℣⁹. Gloria et honore. Lect. i.

Gloriosissimi martyris thome trāslationē fratres charissimi dignis in domino laudib⁹ recensentes / pie mentis affectu pensemus: q̄ quasi felici presagio in ipsi⁹ translatione ꝯcurrebant Anno igitur quinquagesimo a passione sua/ eius translatio adimpleta est Hic enim ānus iubileus est: id est remissiōis. Unde honorius papa tertius accessuris ad solennitatē trāslationis eius annuatim remissiones tales cōcessit: q̄les retroactis temporibus / nusq̄ meminimus romanos pōtifices indulsisse. Tu. ℟. Stridens liuor thome supplicio: thome genus dānat exilio Tota simul exit cognatio. ℣⁹. Ordo/ sexus/ etas/ conditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota simul exit cognatio. Rc. ij.

Ad memoriā reuocemus q̄ in die martyrii thome martyris trāslatio primo celebrata est diebus enim martis circa beatū martyrē multa specialiter prouenerunt. Die igitur martis natus est: die martis in exilium actus est. Die martz apd pōtiniacum apparuit ei domin⁹ dicens. Thoma/ thoma: glorificabitur in sanguine tuo eccl'ia mea Die martis ab exilio reuersus est: die martis occubuit. ℟. Thomas manū mittit ad fortia sper-

nit damna spernit oppro
bria. Nulla thomā frangit iniuria. ℣. Clamat cū
cris thome ꝙstātia: oē solū ē fortis pria. Nul. ℟. iij.

QUalit aūt eiꝰ transla
tio impleta est au
diamus. Uenerabilis pr̄
stephanus canthuarien
sis archiep̄us: richardus
sarisburiensis ep̄s: ualterus prior ⁊ conuentus
totus cum hymnis ⁊ can
ticis spūalibus ad sepul
chrum beati thome pue
uerūt: ubi totā noctē que
diē translationis eiꝰ pre
cessit: in uigiliis ⁊ oratio
nibus agebāt. Tu āt. ℟.
Jacet granū oppressum
palea: iustꝰ cesus prauoꝝ
framea. Celū domo ꝙmu
tans lutea. ℣. Cadit cu
stos uitis i uinea: dux in
castris cultor in area. Ce
lū Sria. Celū. In. ij. noc. an. Nec i agnos sustinet
lupos deseuire: nec i hor
tum olerū uineā trāsire.
ps. Cū inuoca. ā. Exultat
uir optimus sacer et insi
gnis: ne cedat ecclesie di
gnitas idignis. ℣. Uerba
ā. Exultāt ꝑdia ꝑda sūt
malignis: sz i igne positū
nō exurit ignis. ps. Dñe
dñs nr̄. ℣. Posuisti. ℟. iij.

POst mediam noctez
quatuor sacerdotes
ad hoc electi ad sepulchr̄
accedētes: sanctissimum
ipsius caput cum hono
re leuabāt: ⁊ cū deuotiōe
singulis deosculādū offe
rebant. Tūc archiep̄s et
ceteri oēs in aspectu dele
ctati sumētes p̄ciosas re
liq̄as: in q̄dā capsa repo
suerūt. Et eā ferreis serꝛ
firmātes / i locū honestū
detulerūt: usq; in diē trās
lationis solēnit̄ faciēde.
Tu. ℟. Ex sūma rex leti
tia summꝰ fit plāctus in
eccl'ia de tāti patroni ab
sentia. Sed cū redeūt mi
racula: redit populo leti
tia. ℣. Cōcurrit turba lā
guidoꝝ: eōsequit̄ gratiaz
beneficioꝝ. Sed. ℣. ecc'. ℣.

ADueniēte igit̄ trans
lationis die p̄sen
te maxima multitudine
tam diuitum q̄ pauper
pāduiphus apl'ice sedis
legatus / cantuariēsis ⁊
remēsis archiep̄i: episco
piq; et abbates q̄ pluri
mi: cū comitibus ⁊ baro
nibus p̄dictā capsā p̄sen
te rege hēnico tertio sup
hūeros suos susceperūt:
et in loco q̄ nūc honorat̄ /
cum oi gaudio collocaue

rũt. ℟. Mũdi flozẽ a mũ do ?teri: rachel plozãs iã ceſſa ?q̃ri. Thomas ceſ⁹ dũ dat funeri: nou⁹ abel ſuccedit veri. ℣. Uox cruo ris vox ſparſi cerebri mũ dum replet clamoze cele bri. Thomas. Lectio. vi.

BEat⁹ itaq; martyr ſi gnis ⁊ miracl'is pre ãbulis comitãtib⁹ ⁊ ſeq̃n tib⁹ totã ſue trãſlatiõis ſolennitatẽ adornauit ce cis adviſũ: ſurdis ad au ditũ mut? ad loq̃lã ⁊ mor tuis advitã reſtitut?. ℟. Jeſu xpe p thome vulne ra: q̃ nos ligãt relaxa ſce lera. Ne captiuos ferant ad infera. ℣. Poſtis mund⁹ vel carnis opa. ℣. Per te thoma poſt leue munera ampleret nos dei dext'a. Ne. Sl'a. Po. In. iij. uoc ãn. Sathane ſatellites ir rũpẽtes tẽplũ: iauditũ p petrãt ſceleris exẽplũ. ℣. Ju dño cõfi. ãn. Strictis thomas enſibus obuiaz ꝓcedit: nõ minis non gla diis / ſed nec mozti cedit. ℣. Dñe q̃s ha. ã. Felix lo cus felix eccl'ia / in q̃ thome viget memozia: felix ?ra q̃ dedit p̃ſulẽ: felix il la q̃ fouit exulẽ: felix pat ſuccurre miſeris: vt feli ces iungamur ſuplis. ℣. Dñe i vir. ℣. Juſt⁹ vt pal. Sedm lucã. lc. vij. Nõ q̃ dã nobilis. q̃re i cõ. vn. ⁹ mar. ⁊ põtifi. ℟. Thome cedũt ⁊ parẽt oia: peſtes mozbi moz⁹ et demonia. Ignis aer tell⁹ et maria. ℣. Thomas mũdũ reple uit gl'ia: thome mũd⁹ pze ſtat obſeq̃a. Ignis. ℟. vin. et. ix. de ꝓprietate ſancti thome ieganſ. Lect. vij.

QUidã etiã vir cau ſa oſonis limia bti thome in ipſi⁹ trãſlatiõe volẽs viſitare ad pontez kaynſozdie, ppe lõdoñ. p uenit. Circa igit̃ mediuz põtis obuians / carro in aquã, piect⁹ eſt. Nic vo nõ imemoz ſui ſctm thomã i auriliũ ei⁹ iugit̃ in uocauit / petẽs ne pegri nũ ſuũ perire pmitteret. ℟. Louis fulget thõas miracl'is: mẽbris donat caſtratos maſculis. Oz natviſu ꝑuatos ocl'is. ℣. Mũdat lepze ?ſpſos ma culis: ſoluit mozris liga tos vinculis. Ornat. ℟. ix.

QUinq̃s igit̃ ad aq̃ fundũ / et totide ad aque ſummitatem reuer ſus: ad aridã terrã proie ctus eſt. Tunc ille firmit̃

cõtestat⁹ est: se nec in ore nec in naribus aliquã aq̃ molestiã sensisse: excepto q̃ in casu suo parũ aq̃ sal se hauserit. Adiecitq̃ q̃ cũ mergi cepisset/quidaz eps eũ vt mergi non posset supportauit. Cõsũmata est hec trãslatio sctissima pretiosi corporis scti thome in eccl'ia canthuariẽsi anno gre millesimo ducẽtesimo vigesimo nonis iulij/hora q̃si tertia. A passione ipsi⁹ martyris ãno quinquagesimo. ℟. Jesu bone per thome merita: nra nobis dimitte debita: domũ portã sepulchrium visita. Et a trina morte nos suscita. ℣. Actu mẽte vel vsu perdita pietate restaura solita Et. Gl'ia. Et. ℣. Ora p nobis btẽ thoma. In lau. ã. Granũ cadit copiã germiat: frumẽti alabastrũ frangitur fragrat visvnguẽti. ps. Dñs reg. ã. Totus orbis martyr̃ certat in amorẽ: cuius signa singulos agunt in stuporẽ. ps. Jubilate ℣. ãn. Aqua thome quinquies variãs dolorem: in lac semel trãsiit quater in cruorem. ℣. Deus deus me⁹. ãn. Ad thome memoriã q̃ter lux descendit: t in scti gloriã cereos accẽdit. ℣. Bñd. ã. Tu per thome sanguinẽ quẽ pro te impendit: fac nos xp̃e scãdere quo thomas ascẽdit. ℣. Laud. cp̃. Dis põtifex. hy⁹. De⁹ tuo rũ mili. ℣⁹. Just⁹ germi. ãn. Opem nob̃ o thoma porrige: rege stãtes iacẽtes erige: mores actus et vitam corrige: t in pacis nos viã dirige. ps. Bñd⁹. Ofo. Deus qui no. Mẽo. de sancta maria. Ad. i. ã. Granũ. ps. De⁹ in no. ãn Gratias tibi. ps. Quicũq̃. Ad. iij. ãn. Tot⁹ orbis ps. Legem pone. cp̃. Dis pontifex. ℟. Gl'ia t hoñ. ℣⁹. Posuisti. Ad. vi. ãn. Aqua thome. ps. Defecit cp̃. Nemo sumit. ℟. Posuisti. ℣. Just⁹ vt palma. Ad. ix. ãn. Tu thome. ps. Mirabilia. cap̃. In ecclesijs. ℟. Justus vt palma ℣. Justus ger. Ad. ij. vesp̃ sup ps ãn. Granũ cadit pi fes. cap̃. Dis pontifex ℟. Jesu bone. hy⁹. De⁹ tuor̃ militum. ℣. Justus germi. ãn. Salue thoma vga iustitie: mũdi tubar robur eccl'ie: plebis amor cleri delitie: salue gregis

cutor ecclie salua tue gaudentes glorie. ℣s Magt. Or. De⁹ q̃ no. Mẽo. de. s. maria. Si hoc fest. trãs. s. thome i sab. Prige. tũc ad ℣mas vel. relicta fiat memo. de do. z de triñ. sub silẽtio de cõi: z solẽ. mẽo de scto thoma: aceriã de oct. visitationis beate marie

¶ Septima die. Lectio. i

ET repleta est spũ sãcto elizabeth. Consolari/confortare: z opẽ salutis conferre aduenerat ℣go pia. Et ecce i prima obuiatiõe replet spũ sancto rp̃m tacito expectatũ desiderio cernit adesse p̃sentẽ. Et eius se genuisse cõspicit p̃cursorem. Qui oculos aperuit filij/ oculos apuit z mẽis: vt z ipsa cerneret q̃d filij exultatio designaret. Lectio. ii

ET si senẽ tedeat grauidari: q̃d est q̃ tãto ihabitãte paraclito: et in tanta rũ nouitatũ gaudijs leuiter nõ feratur? Clamauit voce magna et dixit. B̃ndicta tu i mulieribꝰ: z b̃ndictus fructus vẽtris tui. Mulier gratiosa iuenit gloriã deuotissime visitationis preuenientisq̃ salutationis officio: gloriam digne promeruit ve se laudis. Que se velut vnã de ceteris mulieribꝰ ostendebat que z quanta erat digne spiritussancrꝰ declarabat. Lectio. iii.

QClamauit voce magna non tã clamosa/q̃ deuota. Nec solũ ad intentionem loquẽtis referendũ est: q̃ dicit voce magna/ sed q̃ ℣ba magni mysterij prolatura esset insinuat. Magna enĩ vox aliqꝺ magnum sentire demonstrat. Magna etiam voce dicẽda est vsa fuisse: qz illã vocẽ cũ magna cordis exultatiõe in cõmẽdatiõnẽ magne virginis proferebat. ¶ In octa. die visitatiõis brẽ ma. Ad. i. vesp. sun ℣os hec sola ã. Eterni patris. ℣s Dixit dñs. et cetera ℣i de scta maria. Cp̃. ℟. z. oia sicut ad. i. vesp. Ad matu. Inuit. tripler. tota cantet hystoria sicut in primo die. Lec. i.

BEata prius sterilis elizabeth cum gaudium i vtero per presentiam marie gustauerit / premissa mulieris excellenti gloria/ subdidit. Et b̃ndictus fructus vẽtris tui. In fructibus benedi-

etus: sed signanter ventris tui paradisi voluptatis aureole aromatū ortī concluſi consistorij spiritussancti cultu. Lectio. ij

Benedictus fructus paterni uteri est: bñdictus fructus vētris tui. Hunc cernēs vētris mei infantul⁹ exultauit pretiosus fructus celi ciuium vitā prestās sempiternā. Per te datur hominibus vt viuant in eternum. Et vnde hoc michi vt vēiat mater dñi mei ad me. Non ignorat elizabeth operationem sancti spiritus q̄ prophete mater a matre dñi ad fructū sui pignoris salutetur. Lectio. iij.

Dicerū hoc nō sui meriti sed diuini mūeris esse fatet. Illa nāq; quare inq̄t hoc michi: q̄bus meritis/ qua iustitia? Nōne mat dñi mei iure exaltāda est sup choros angelor̄. Unde michi tāta maiestas? Cur infimā te exhibes domini mei mat? cur latere vis lucerna mundi luna plena solari lumine sol in quo sol iusticie posuit tabernaculum suum? Miraculum fentio: mysterium agnosco. Lectio. iiij.

Ecce enī vt facta est vox salutatiōis tue in auribꝰ meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spū sctō quo iplera erat elizabeth intelligit q̄d infantis exultatio designaret venisse saltē sanctā matrē illiꝰ cuius precursor futurus erat. Lectio quinta.

Que ergo prius erubescebat onus parturiētis dū nesciret mysteriū religiōis iam nūc benedicebat. Et q̄ se prius occultabat q̄ filium conceperat nunc q̄ prophetā genuit se declarat. Exultauit in gaudio inquit nō mediocri gaudio: hoc est spiritu sctō/ sed tāto interius q̄nto infantul⁹ adhuc inceptior naturalit̄ ad gaudendū haberetur. Lc. vi.

Abstrendant vani gaudij sectatores quo dolore admixtū est illud: cuius extrema luctus occupat: q̄ pux q̄ deliciosum sit vex gaudiū/ quod nōdū nati puuli aīaz liquefacit. Huius gaudij principes: soli: dei amici sunt. Ex Luca.

Luce I.d.

In illo t. Exurgens maria abiit in montana cum festinatione in ciui-

tatē iude: ⁊ intrauit in domū zacharie/ ⁊ salutauit elizabeth. Et reliq. Ome. de deuersis tra. Lctō. vij.

Ecce virgo btā es propt beatitudinis tue singulare p̄rogatiuā: p singulas gr̄iatiões Tā chara es oibus: tā amabilis vniuersis/ ⁊ tā deuota: vt dignū est q̄ oēs te btificent affectu: vt si cuncti loq̄ gestiant: q̄cq̄d dicat de idicibili eoip̄o q̄ dici nō p̄ōt vel potuit min⁹ placeat minus acceptet. Quia fecit magna q̄ potēs est: ⁊ sanctū nomē eius. Lctō. vij

Potens ⁊ sctūs dñs magna ⁊ sctā fecit icarnationis videlicet et redemptiōis mysteria. Que oia pri⁹ facta trāscēdūt: ⁊ ipsa in me ⁊ michi fecit ad meā magnificationē singularē. Mānsit apud illā quasi trib⁹ mēsib⁹. Felix parens elizabeth cui soli assistit vniuersi mūdi creator: cuius p̄esidiū eius confortat senectutē: cui⁹ fons letitie gemit⁹ ⁊ solatur: laborātq̄ ātique. Huius sctissime visitatiōis audiuim⁹ hist̄oriā/ imitemur ⁊ formā. Tu. Lec. ix

Sedeat aia fidelis cum maria in cōclaui cōscientie vacans delicijs contēplationis supne. Consolabitur eā celestis nūcius: delicioſus: videlicz sapor feruētissime deuotionis. In ꝓposito felici cōcepit x̄pm. Honesta virgo operatiōe p̄odeūte in lucem x̄pm pariet florenter: p̄seuerante sp̄ gr̄a castitatis post vbi ꝯceptū. Progressa est mr̄ hūilitatq̄ ad mōtana vt elizabeth parturienti solatiū dulce conferret. Sic ⁊ aia q̄ iam honestū concepit ꝓpositū tendat i mōtana virtutū diligētis obsequij gratiam egentibus collatura. In lau. oēs &c. dicant. Ad. t. ⁊ ad oēs ho. oia fiāt sicut supra oc. Ad. ij. ves. ā. pi. tē sicut in. i. die p̄ter fē. qđ nō dicet mēo. de mar. scz septē fratrib⁹. ā. Gaudēt in celis. ℣. Letamini. oro

Resta q̄s op̄s deus vt q̄ gloriosos martyres tuos felicē/ philippū/ vitalē/ marcialē/ alexādrū/ siluanum atq̄ ianuariū fortes i sua ꝓfessione cognouimus: pios apud te in nr̄a intercessione sentiamus. Per d. Ad mat. Inuitato. dus. tē. b

TEmpore anthonini imperatoris: a prefecto vrbis publio cōpellebat brā felicitas cū suis filiis ad sacrificandū idolis. Cui felicitas respōdit Nec blādiciis tuis dissolui potero: nec terroribus frāgi. Habeo enī spiritū scm̄: q̄ me vinci nō permittit a diabolo. Et ideo secura sum: qz viua te superabo: et si interfecta fuero: melior revincā occisa. Lc. ii.

Postea quocās pfectus filios beate felicitatis cepit cū eis agere vt sacrificarēt. Qui videns eoz immobilē in fide xpi cōstantiā scriptis antonino imperatori innotuit. Quos ille iussit diuersis supplicijs interire. Lu. Lectio. iii.

Et quib⁹ ianuarius post verba virgarū et carcerē plūbatis occisus est: felix et philipp⁹ fustib⁹ mactati siluan⁹ pcipitio mactatus est. Alexāder viralis et marcialis capitali sētētia sunt puniti mr vero eoz ad vltimū gladio iugulata est. T. Nec est vana fraternitas. Cetera vita de cōi sīr. ¶ Notādū est q̄ sp i pria do. p⁹ fest. trāl. s. thom. mar. celebra tur fes. relīq̄az scōz vsum ecclie Sar. q̄ nuper celebratū fuit in oc. die itati. btē marie sub maiori duplici. vbicūq; reli. habent: vel copora mortuoz sunt humata q̄z ecclia et clerici i eoz laude nichil solennizant rī cuius honoris sint. apud deū nescit.

¶ In fes. reli. Ad. i. ves. ā.

Sancti per fidē vicerunt regna operati sunt iusticiā/adepti sūt promissiones. ℟. Laud. pue. ā. Isti sunt scī qui p dei amore minas hoim pcēpserunt scti martyres in regnum eternū exultāt cū āgelis o q̄ pciosa est mors scōrū q̄ assidue assistūt ante dēm: et ab inuicē nō sunt separati. ℟. Laud. d. o. gē. ām. Absterget deus oēm lachrymā ab octis scōrū et iā nō erit āpli⁹ neq; luct⁹ neq; clamor: sz nec vlus dolor qm̄ pria trāsierūt. ℟. Lauda aia mea d. q. Scīm ē vez lumē et admirabile ministrās lucē his q̄ pmāserūt in agone certamis recipient a xpo splendorē sempiternū in quo assidue felices lerāt ps. Lauda. dñz qm̄ bo. i. Gaudēt i celis aie scōrū

Hebr. xi. f.

Apo. xi. a.

qui xpi vestigia sũt secuti: z qi pro ei⁹ amore sanguinẽ suũ fuderũt / ideo cũ xpo regnabũt i eternũ. ℣. Lauda hierusalẽ. ℟.

ecclꝰ. 44 b

IJ sũt viri mie quor iustitie obliuionem nõ acceperũt cum semine eor pmanẽt bona hereditas sctã nepotes eor. ℟.

Sap. 5.c.

Justi i perpetuũ viuẽt: z apd dñm est merces eor. Et cogitatio eor apd altissimũ. ℣. Jdeo accipiẽt regnum decoris z diadema speciei de manu dñi. Et cogita. Sl'ia laus z honor decus potestas z iubilatio: patri ac nato spiritui sctõ. Apd altissimũ. hy⁹ Sctõr meritꝫ. ℣. Letamini in dño. ãn. Fulgebũt iusti z tãq̃ scintille in arũdineto discurrẽt iudicabũt nationes z regnabũt i eternũ. ℣. Mgt. or

Sap. 3.b.

QResta q̃s op̃s de⁹ vt sctẽ dei gẽitricꝫ sẽpq̃ virginis marie z sctõr tuor quor relige in hac cõrinẽtur eccl'ia nos protegant merita: quatenus eor p̃cibus trãquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per eũd. We. pua rim de do. z de trinit. Ad ꝓpl. ãn. Sanctor p̃cibus cũctor redde salutẽ corpis z aie christe tuis famulis. ℣. Cũ inuocarẽ ℟. Tu i nob. hy⁹ Saluator mũdi. ℣. Custodi nos ãn. Lucẽ tuã. ℣. Nũc dimittꝫ. Ad mat. Jnuit. Venite adorem⁹ dñm Qui i sctis gl'iosus est. ℣. Veñ. hy⁹ Sctõr meritꝫ. In. i. noc. ã. Sec⁹ decursus aq̃r plãtauit vineã iustor sed in lege dñi fuit voluntas eor. ℣. Beatus vir. ãn. Tanq̃ aurũ in fornace, p bauit electos dñs: z quasi olocaustã accepit illos in eternũ. ℣. Quare fremuerũt. ã. Si cor hominibus tormẽta passi sunt spes electorũ est immortalis in eternum. ℣. In domino confido. ℣. Letamini in dño. Lectio pma.

po. 1.

Sap. 3.b.

Sap. 3.b.

HOdie dilectissimi oĩz sanctorũ quorũ relique in hac continent ecclesia: sub vna solennitatis letitia celebramus festiuitatem: quorum societate celum exultat / quorum patrocinijs terra letatur / quorum triũphis ecclesia sancta coronat / quorum confessio quanto in passione fortior: tãto est clarior in honore

Quia dum creuit pugna creuit ⁊ pugnātium gloria/ ⁊ martyꝝ triūphus multiplici passionū adornatur supplicio. ℟. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctorū: ⁊ iam non erit amplius: neq; luct⁹ neq; clamor: sed nec vllus dolor. Quoniam priora transierunt. ℣ Nō esurient neq; sitient amplius ⁊ non cader sup illos sol neq; vll⁹ estus. Quoniā. Lcō. ii.

Apo. 21.a.

Apo. 7.d.

PEr grauiora essi tormenta grādiora fuere ⁊ pmia dū catholica sācta mater eccl'ia per totū orbē lōge lateq; diffusa in ipso suo capite iesu xp̄o edocta est ꝓtumelias crucꝭ ⁊ mortē nō timere magisq; roborata nō resistendo / sed perferēdo cū vniuersos quos agmine inclyto carcer penalis inclusit pari ⁊ simili calore virtutis ad gerendū certamen gloria triūphalis inspirauit. Tu. ℟. Exultabūt sancti in gloria Letabuntur in cubilib⁹ suis. ℣. Epulentur ⁊ exultent in ꝓspectu dei. Leta. ℣.

ps. 149.

OUere btā mat eccl'ia quam sic honor diuine dignatiōis illuminat quam vincentium glorio sus martyrū sanguis exornat/ quaz inuiolate cōfessionis candida induit virginitas. floribus eius nec rose nec lilia desunt. Certent nunc charissimi singuli vtriusq; honoris amplissimas accipere dignitatis coronas vel de virginitate cādidas / vel de passione purpureas. In celestibus castris pax tacies habēt flores suos quib⁹ milites christi coronantur. Tu. ℟ Justi aūt in perpetuum. In. ii. noc. ℣. Dabo sanctis meis locum nominatum i regno patris mei dicit domin⁹. ps. Dñe quis habitabit. In. Sanctis qui in terra sunt eius mirificauit oēs volūtates meas inter illos ps Conserua. In. Sācti qui sperāt in domino habebunt fortitudinem: assument pēnas vt aquile volabunt / et non deficient. ps. Dñi est terra. ℣ Exultent iusti. Lcō. iii.

ꝑ̄ in pmis vesp.

ps. 14.

Esaie 40. ℣

DEi enim ineffabilis ⁊ immensa bonitas hoc prouidit vt laborum quidem tempus non extēderet: nec lōgum face-

ret aut eternū sed breue
er (vt ita dicā) momenta
neū: vt in hac breui ⁊ exi-
gua vita agones essent ⁊
labores. In illa vero que
eterna est: corone ⁊ pre-
mia meritor vt labores
quidē cito finirētur: me-
ritor vero p̄mia sine fine
p̄o.31. durarēt. Tu. ℟ Letamini
in dño ⁊ exultate iusti.
Et gloriamini omnes re-
p̄o.32 cti corde. ℣ Cantate ei cā
ticum nouum: bene psal-
lite ei in vociferatione.
Et gloriamini. Lectio.v.

QRgo agite nunc fra
tres aggrediamur
iter vite: ſuertamur ad ci
uitatē celestē i qua scrip-
ti sumus ⁊ ciues decreti.
Nō sum⁹ hospites: sed ci
ues sc̄ōr ⁊ domestici dei
⁊ illius heredes / cohere-
des aūt x̄pi. Hui⁹ nob⁹ vi
bis ianuas apiet foztitu
do: ⁊ fiducia larū p̄bebit
ingressū. Cōsiderem⁹ er-
go inclitā hui⁹ vibis feli
citatē inquātū ꝓsiderare
possibile est. Ut ei ve est:
ꝓp̄hēdere null⁹ sino suf-
ficiet. Dicit de ea i quo dā
loco sic ꝙ aufugiet ibi do
lor ⁊ tristitia et gemitus
Ero. Tu aūt. ℟ Sācti tui dñe
14.e. mirabile consecuti sunt.
iter seruiētes p̄ceptis tuis
vt inuenirentur illesi. In
aqs validis terra appa-
ruit arida: ⁊i mari rubro Sap.
via sine ipedimēto. ℣ Ui 10.d.
ctricē manū tuam lauda
uerunt pariter et decan-
tauerunt dñe nomen san
ctum tuum. In. Lectō.vi.

QUid hac vita beati
us vbi nō est paup-
tatis met⁹ / nō egritudis
imbecillitas: nemo ledit /
nemo irascit / nemo inui-
det / cupiditas nulla exar
descit / nūl nū ibi desideriū
nulla honor⁹ aut potesta
tis pulsat ambitio? Nul-
lus ibi diaboli met⁹ / insi
die demonū nulle / terror
gehēne ꝓcul. Mors neq
corpis neq aie ⁊vita im
mortalitatis mūere iocū
da. Nulla erit tunc vsq
discordia: ⁊ cūcta ꝓsona
cuncta ꝓuenientia: q⁹ erit
oīm sc̄ōr vna cōcordia /
pax cūcta ⁊ letitia contī-
nua p infinita sc̄l'or sc̄l'a.
℟ In circuitu tuo dñe
lumē est q⁹ nūq deficiet
Ubi ꝓstituisti lucidissias
māsiones. Ibi requiescūt
sc̄ōr aie. ℣ Lux ꝑpetua
lucebit sctis tuis dñe et
eternitas tēpor. Ubi. Bria
Ibi. In.lū.noc.an. Justi

Sap. 5.c. aũt ippetuũ viuẽt ⁊ apd dñm est merces eorũ. ℣. Exultate iusti. ℟. Tradiderũt corpa sua, ppt deũ ad supplicia vt heredes fierẽt i domo dñi. ℣. Bñdicã. In. O qꝫ gltiosuꝫ est regnũ celoꝝ i q̃ cũ xpo gaudẽt oẽs scti amicꝫi stolis albis sequunt agnũ quocunqꝫ ierit. ℣. Quã dilecta. ℣. Justorum anime.

Secundum Matthеum.

Mat. 5.a. IN illo t. Uidẽs iesꝰ turbas: ascendit in montem. Et cũ sedisset: accesserũt ad eũ discipuli eiꝰ. Etꝫ. Omel. veñ. d. p. k. vii

MOns in quo sedet dñs mystice significat maiora pcepta iustitie: quia minora erãt q̃ iudeis data sunt. Unꝰ tñ deꝰ p sanctos prophetas ⁊ famulos suos scdm ordinatissimã distributionẽ tẽporũ dedit minora ꝓcepta populo: quẽ timore alligari adhuc oportebat et per filiũ suũ maiora populo quẽ charitate iam liberari cõuenerat. Tu. ℟. Eccli 44.c Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sũt. Et viuẽt nomina eorum in eternũ in generationeꝫ generationẽ. ℣. Sapientiam sanctoꝝ narrabunt oẽs populi: ⁊ laudem eoꝝ ꝓnũciat oĩs ecclesia sctoꝝ. Et. Lctõ. viij.

QUm aũt minora minoribꝰ maiora maioribꝰ dãtur: ab eo dãtur q̃ solus nouit cõgruentẽ generi humano exhibere medicinã. Sedẽs aũt docet qd̃ pinet ad dignitatẽ magisterii. Et accesserũt ad eũ discipuli eiꝰ vt audiẽdis verbis illius hi etiã essent corpe vicinio-res q̃ preceptis implẽdis etiã alio appropiquabãt. Tu. ℟. Propter testamẽtũ dñi ⁊ leges paternas scti dei pstiterũt in amore fraternitatis. Qꝛ vnꝰ sp fuit spũs in eis ⁊ vna fides. ℣. Fuerũt sine q̃rela aĩ dñm ⁊ ab inuicẽ nõ sunt separati. Quia. ℟. ix.

MYstice etiam sessio dñi icarnatio eiꝰ est qꝛ nisi dñs icarnatꝰ esset hũanũ genꝰ accedere ad eũ non potuisset. Accesserũt aũt discipuli non tñ loco: sed etiã fide ⁊ deuotione vt susciperent pacẽ ppto suo. Nisi enĩ illi accessissent: sanctas ad nos non venisset. Et aperiẽs os suum docebat eos dicẽs. Bti paupes spũ: qm

ipsoꝝ est regnū celoꝝ.
℟. Cōcede nobis qs dñe veniā delictoꝝ ⁊ intercedē-tib⁹ sctis q̄ꝝ hodie solē-nia celebram⁹. Talez nobis tribue deuotionē. Ut ad eoꝝ peruenire mereamur societatem. ℣. Adiuuēt nos eoꝝ merita qs, p pria ipediūt scelera excu-set intercessio accusat q̄s actio ⁊ q̄ eis tribuisti celestis palmā triūphi nobis veniam non deneges pcti Talē. Sl'a. Ut. ℣. Justi aūt i ꝑpetuū viuēt. ℟
Sap. 3.a. Et ap⁹. In. lau. ā. Justoꝝ aūt aie i manu dei sūt: et nō tāget illos tormētum malitie. ℣. Dñs re. ā. Cū palma ad regna puenert scti coronas decoris meruerūt de manu dñi. ℣.
Eccli 44.c Jubi. ā. Corpa sctoꝝ in pace sepulta sūt: ⁊ viuēt noia eoꝝ i eternū. ℣. De⁹ de⁹ me⁹. ā. Martyres dñi dñm bñdicite i eternū. ℣.
Ps. 149. Bñd. ā. Exultabūt scti in gl'ia letabunt in cubilib⁹ suis. ℣. Laud. ℣. Ni sunt viri mie. ℣⁹. Rex gl'iose ℣⁹. Mirabilis deus. ān.
Ambrosi⁹ Te gl'iosꝰ apl'oꝝ chorus te prophetaꝝ laudabilis numer⁹/te martyrū candidat⁹ laudat exercit⁹ te oēs electi voce cōfitentur vnanimes beata trinitas vn⁹ de⁹. ℣. Bñd⁹ oꝝ. Pfa qs. vtā. Nemo. de do. ei de trini. Quarim. Deinde fiat alia mēo. de oct. visi. solē. Si hoc fes. infra pre-dictam octa. eue. Ad. i. ā. Justoꝝ autē. ℣. De⁹ in nomine. Ad. iii. ān. Cum palma. ℣. Regem pone. cp̄. Ni sunt viri mie. vtā. ℟. ⁊. ℣. de cōi plur. mar. ad oēs horas dicantur. Ad. vi. ān. Corpora sanctoꝝ. ℣. Defecit. Cap̄m

Ecclī 44.c Sapientiam sanctoꝝ narrabūt oēs populi: ⁊ laudē eoꝝ ꝓnunciat omnis ecclesia sanctoꝝ. Ad. ix. ān. Exultabunt. ℣. Mirabilia. Capitulū.

Eccli 44.f Corpora sctōꝝ in pace sepulta sunt: ⁊ viuent noia eoꝝ in eternū. Ad. ā. vō ā. Justoꝝ aūt. ℣. Cōfitebor. ℣. Credidi. ℣. In ꝙuertēdo. ℣. Eripe me. ℣. Lauda hierusalē. cp̄. Ni sunt viri mie. ℟. In circuitu tuo. ℣⁹. Rex gl'iose mar. ℣. Mirabilis de⁹. ān. Saluatoꝝ mūdi. ℣. Mag. ōre hāc ān. ad ℣ cūdas vel. in die cū sanctoꝝ sup. ℣. Mag. oꝝ. vtā. Cōple. vt supra. O. hcū

feſtū.ix.lec.hac die cōtige.differatur i craſtinū: t fiat de ſalibus feſ.mēo. ad ſcdas veſp. de reliq̄s ſub ſilent.niſi ſit duplex feſtū. Si vero aliq̄s feſt. maius duplex vt dedicatio eccl̄ie vel feſtum loci lu.ij.feſ.cōrige.veſ.in do. de eis erunt ſolen.mēo. de reliquiis. Si aliq̄s feſ. iij.lec.hac die contige.nichil de eo fiat neq̄ ſub ſilen.neq̄ in audientia. q̄ obſeruetur in oīb⁹ maioribus duplicib⁹ feſ. Quotidie infra octa.t in oct. fiat mēoſ.de reliquiis ad veſ.t ad matu.t ad miſſaz: ſiue de feſ.ſiue de feſ. ſcōr̄ fit ſeruit.cū hac ān.

Corpora ſanctor̄. ℣. Bti qui habitant.or̄. Prieſta q̄s. ℭ Tranſlatio ſancti bñdicti abb.ix.k.hūt niſi facte fuerit k.vi.cūc fiant hic.iij.k.t inuita.dup. or̄

INterceſſio nos q̄ſumus dñe bti bñdicti abbatis tibi ꝓmendet: vt q̄ nr̄is meritis nō valemus: eius patrocinio aſſequamur. Per.Ꝛcō.i.

QUum diu gens longobardorū infidelitatis ſue tenebr̄ carere noluiſſet/t iugū dūi ferre/ detractās eos q̄ ferebant impugnare decreuiſſet: italiā venit nominis x̄pi impugnādi gr̄a/q̄ ſuo eā dñio ſubiugādi. Unde inter cet̄a facinora ſua monaſterium eximii patris bñdicti depopulans reb⁹ omnibus inhabile reddidit:ſicut añ idez ꝓphete ſpū cognouerat atq̄ prenunciauerat: ablatis rebus omnibus monaſterium euerſuri. Lectio.ij.

Hac itaq̄ patrata euerſione t multis affluētib⁹ annor̄ curriculis:idē locus ad heremū redact⁹ cepit eē ferax q̄ ꝓpius fuerat habitatio hoim vſq̄ ad tp̄s clodouei regis frācorū filij dagoberti.Ꝛ.ō.iij.

Prefat⁹ aūt rex cū egregiis polleret moribus peritiōibuſq̄ iuſtis t ſeruitio dei aptis aſſenſū p̄beret:interpellat⁹ eſt a bone mēorie leodebodo patre mōaſterij ſci aniani:q̄ ē ſitū ꝓpe menia vibis aurelianē vt monaſteriū ordini monaſtico ꝓgruū liceret ſibi ꝓſtruere i agro floriacēſi q̄ huic peritiōi libēriſſime acq̄euit.Ꝛ.iij.

Predictus vero vir dñi leodebodus in predicto

agro basilicã in honorem scti petri/ & aliã in honorẽ btẽ marie edificauit: & collegit plures ad seruiẽdum deo sub norma regule quibus prefecit abbatẽ noie nũmolũ. lec. v.

Iste aũt nũmoluslectioni studiũ dãs inter cetera reppit i libris bti gregorij quõ btũs bñdictus agonis sui cursum in beneuentana cõsummauerat ꝓuincia. Hic p reuelationẽ diuinã admonit⁹ misit ad dictam prouinciam: monachũ noie aygulphũ/ vt corpus beati bñdicti transferret. Lc. vi.

Dõ dispar huic interea in cenomanica vrbe apparuit visio vt scilicet pergẽtes & ipsi in eãdẽ ꝓuinciã corp⁹ sororis scti bñdicti scolastice noie trãsferrẽt vt quos vni⁹ vine habebat spacium: simul transferẽdi ostẽderẽtur. Cũ vo fiãt. ix. l. tũc legantur tres vltie lec. de expositiõe euãgelij. Nemo accendit lucernã. Cetera de cõi vni⁹ cõfes. & abbatis.

¶ Trãslatio scti swithuni sociorũq; eius epor & cõfes. ix. l. Cetera ofa de cõi plurũ confes. cũ hac ofa.

OMps sempiterne de⁹ q̃ hodiernã diẽ honorabilẽ nobis in bti swithuni cõfessoris tui atq; pontificis sociorũq; eius trãslatiõe feciſti da ecclesie tue in hac celebritate leticiã vt quorũ solẽnitatẽ veneramur i terris eorũ intercessionib⁹ subleuemur in celis. Per dñm.

¶ Trãslatio scti osmũdi ẽ synodale celebratũ: ei⁹ tñ depositio celebrat per totã ꝓuinciã cãtuarien.

¶ In trãsla. scti osmũdi ad. i. vã. Ãn. Suscipe cum gaudio mr filiorũ i osmũdi iubilo ꝓces famulorũ. ℟. Laudate pueri. ℣. Cõfessoris dñm gẽs collaudet tota et in scti gloriã reddat pia vota. ℟. Laudate do. ℣. Erit ei⁹ spũs terrã miserorũ & intrat ꝓ meritũ regnũ btõrũ. ℟. Lauda aia ℣. Iste domũ dñi sacrat⁹ fabricauit & dispsos clericos simul ꝙgregauit. ℘s. Laudate dñm qm. ℣. Lauda siõ dñm magni ꝙfessoris lauda piũ ꝓsulez cui⁹ est laboris quicqd ruas ianuas bene confortauit quicquid ruos filios iam letificauit. ℟s. Lauda hierusalem dñm. Capitulum.

Eccl'i so: a. ECce sacerdos magn⁹ qui in vita sua curauit gentē suā: ⁊ liberauit eam a perditiōe q̄ suffulsit domū ⁊ in diebus suis corroborauit templū. ℣. Miles ⁊ alme pat osmūde dei greg' auctor Christo funde preces et nr̄as ablue culpas. ℟. Ut nos vite sedem valeam⁹ scandere celsam. Christo. hy⁹ Iste confessor. ℣. Amauit. ℟ Cōfessor dñi precib⁹ succurre plebi. Ut vicijs vacui valeant tibi ꝯsociari. Et tua quos reperis solēnia p̄uenientes. Tu ppli doctor fac vt te ꝯcomitētur. ℣. Magnificat. Oro

DEus cuius antiqua miracula etiā nr̄is tpib⁹ ad tui nois magnificētiā ac laudē ⁊ honorē scti ꝯfessoris tui osmundi chorusc̄are sentimus: cōcede ꝓpicius vt cuius cōmēoratiōnē colimus: ei⁹ intercessionib⁹ ⁊ i p̄nti scl'o te glorificem⁹ ⁊ in futuro te perfrui mereamur. p. Inuita. Op̄s dñs laudet trin⁹ ⁊ vnus. Q. ui dedit osmūdo celestia regna btō. ℣. Ueñ. hy⁹. Iste ꝯfessor. In. i. noc. In. Natus mox renascit osmundus fōte lotus a cunctis piaculis effect⁹ mūd⁹ totus. ℣. Brūs vir. ℟. Adolescētes ,pfugit scola literali ⁊ tyrōes superat arte militari. ℣. Quare fre. ℟. Juuētutis terminos prudens trāsigebat neq̄ ꝯra spm̄ caro p̄ualebat. ℣. Domine quid. ℟. Amauit eum. Lectio prima.

PReuenimus duduz noua solennitate dies natalitios salutiōis brissimi p̄sulis osmūdi festiuū celebrādo natalē iamq̄ illucescente nobis translationis sue venerāda celebritate quasi nouā ei⁹ i mūdū natiuitatē cū pleno cleri ac plebis iubilo solēniter renouam⁹. Hodie nāq̄ deuota malmesburiēsis ecclesia dulcissimū alūnū: quē intra sua viscera plurimo annoz defluxu ab humano aspectu recōdidit hodie gl'ioso ei⁹ corpe i sublime trāslato desideratam diu gētib⁹ palā ,pfudit i lucē Et quē quondā vt granū mortificatū cadēs in terram suscepit deiceps multiplici miraculorū fructu grauidata hodierna tandē die apto vtero edidit:

fratrū ꝙ ꝓfessorum collegio aplica pride aucto-
rate ascriptū sub veneratiōe ꝙgrua demōstrauit.
℟. Presulis osmūdi celebrem⁹ festa iocūdi: q̄ pi⁹
prudēs hūilis sobriusq̄ pudic⁹. Expletq̄ curſ itrauit gaudia lucſ. ℣. Aurit
p merita sibi tradita q̄nq̄ talenta. Expletis. ℟. ii.
In sacre translatiōis festiuitate assistimus: ⁊ tñ
nouiter mundo exortum sctm reuerētes natiuitatis vocabulū vsurpam⁹.
Sed quorsū forsan obij-
cit spectat hec rerū cōfusio. Quid sibi vult i reb⁹
varijs tam patēs abusio
noim? Rursū si stupēdū
videbat principi iudeox
hoiez nasci cū sit senex q̄
fiducia ducamur credere
ex vtero natum ac demū
fonte renatū post mortē
renasci? Uex si i hac re ꝓ
petates discurrere decue
rimus ꝓpaginis natura
lis facile trāssumentium
licētia psuasū rei arbitra
mur tā mysteriū apd nos
agi diu erpectate natiui-
tatis. Uggrediamur igit
diligent euiscerare para-
bolā istā iterq̄ qm pñti
die ꝓlatis almi viri reli-
quijs ad gliosum in quo
pausat scriniū: quasi ad
tripudia noui part⁹ ꝙcur
rim⁹ delectet q̄so delectet
ꝓ fescēninis sedulo iter-
miscere organa / diuine
laudis. ℟. Ecce sacerdo-
tem cui⁹ prudētia sanctū
Suffulsit tēplū xpi stabi
liuit ⁊ edē. ℣. In vita pla
cuit domino plebem bene
rexit. Suffulsit. ℟. cō. iii.
Itergo a primordio cu
iusuis gnatiōis initiū su
mam⁹: opz vt postq̄ intel
lexerimus mrem hui⁹ fe
cūdi germis ecclesiā san-
ctā i cui⁹ viscerib⁹ deuo-
tissim⁹ pōsul reqeuit hūa-
t⁹ deū q̄z q̄ sol⁹ sm aplm
admistrat semen tā egre-
gij repullulaminis pfem
credam⁹. Cui⁹ imensa bo
nitas vbi de spū btissimi
pris nouo iter supos col
lato tunc celū ditauit: vo-
lens ⁊ i terris de mortifi-
cato grano fructū facere
exijt seminare semen suū
spargēs i terra bona hoc
semen magne vbertatis
corp⁹ videlicet sāctissimi
viri miraculis copiosum
De quo semie ꝓphetā nō
imerito locutū fuisse pu-
tādū est cū vix meruentē
dñm i psalmis descripsit

Bellis vir lęt ꝙ timet dñz
l mãdatz ei⁹ volet nimis.
Potẽs i tra erit semẽ ei⁹
Potẽs vtiqꝫ erat hoc se-
mẽ: dũ intra occulta sub
terranee mꝛicis receptra-
cula voluebat. Potẽs in-
ꝺ ad demones abiscien-
dos: potẽs ad morbos de
pellẽdos / potẽs q̃dez suo
suffragio ac nꝛis ꝯtisli-
bet meritz gr̃am dei abũ-
dare facere in nobis. Re.
O p̃sul nr̃ tecũ decet gra-
tulemur ꝙ mũdo moꝛiẽs
nõ desinis esse sacerdos.
Celestivita frueris p scta
cũcta. ℣. Jã cernis xp̃m
p̃sis a dextris residentẽ.
Celesti. Sria. Cele. In. h.
no. An Uir effect⁹ ꝓspere
neustriã regebat tãdem
ptes anglie potẽs defẽde
bat all'a all'a. ℟. Cũ iuo.
Utrobiqꝫ regia iura dila
tauit ac in pace solida cũ
cta reformauit. ℟. Uerba
ã. Sed ꝛ dom⁹ dñi maxi-
m⁹ zelatoꝛ pluris bñficii
larg⁹ est fũdatoꝛ. ℟. Dñe
dñs nr̃. ℣. Justũ de. l. iiii.
Ꝛ is pleni⁹ deuotissime
cta tã mire ꝓpagatiõis
secreta pandam⁹? Hacte-
nus didicisti ꝙ scta cesa-
risburgi ecclesia: preclari
põtificis osmundi corpe
tãꝯ virili semine fecũda-
ta est Uex qꝛ iuxta istitu
ta nature non mox susce-
pto semie sz multo ꝓgres
su fet⁹ qualescit in pfectũ
ita meritũ bti viri succes-
siuis miracl'oꝛ signis ce-
pit indies fideliũ mẽtib⁹
magz inotescere. Ac sicut
materia illa semiaria fre
quẽti sui alteratiõe certz
labẽtib⁹ dierũ curriculis
nũc lactea post sanguiea
demuz in modum masse
carnea / ac postremo ap-
te figurationis lineamẽ-
ta vt spũs viralis eã iforꝛ
met suscipe indicat: pari
oꝛdie sustinuit dñs pau-
latiz crescere sctm suũ ac
eo nõdum de coꝛde tre le-
uato ꝙtidiana pene nouꝛ
tate signoꝛ accurrẽtz po
puli multitudie vtex ma
tris in quo tãto tempoꝛe
repausauit vberi⁹ gũida
ri ꝓstituit. ℟. Propositio
plebi magna ℣tute petẽ-
ti. Sacra manus dñi sub
ueniebat ei all'al'. ℣. Ut
dauid ẽ vnct⁹ vt aarõ est
ipse sacerdos. Sac. Ꝛc. ℣.
I am intellecta fecũdita
te matris supest vt supio
rẽ oꝛdinẽ nature nr̃o pro
posito adaptemus Tunc
enim sancta sarisburia ℣

ecclia lacteo tñi coagulo foueri visa est/qñ btā dei genitrix cui⁹ cādida ỽgi nitas lactei dulcoris simi litudinē habet sola ipsi⁹ eccl'ie patrona cōstituta est. Sedvbi etiā per meri ta sacerdotis sui:cui quō dā incūbebat immolādo carnē ⁊ sāguinē xpi:pctā ppl'i expiare non cessauit altissim⁹ ꝓferre lāguidis bñficia sanitatis: exinde post dignā venerationem rutilātissime dei matris cepit etiā atq; etiā corp⁹ gl'iosi pōtificis ab i nūe ra plebe deuotꝰ affectib⁹ visitari. Ita ḋdez effectū est:vt btā ỽgo/cui⁹ inesti mabilis cādor ab hūanis neḋt cōprehēdi obtutib⁹ peculiarē ppl'i deuotionē ad relictā in terris mas sam carneā fui sui osmū di ꝑ repēdio nō indigno transtulerit. ℟ In regū quondā ꝓspectu magnifi cat⁹. Nūc immortali gau det cepisse corona. ℣. De seruire deo malens q̄ re gna tenere. Nūc. Lcō. vi Qū tandē ꝓtinuata fre quentia signor in ei⁹ ma gnitudinis molem excre uit vt absq; duritia san cti tanta virtus diutius celari nō posset: cepit su per his semel iterū atq; iterū sedes apl'ica ꝓsulta ri. Sz tot heu ānis totq; ꝓcedentiū rpib⁹ tū igna uia/ tū negligētia multo rū ḋ sollicitandum missi sūt id negociū tāetsi pla ne satis istructū ꝑ ifecto dimissū est vt a capite de nuo sepe resumere infor mareq; processū obliuio rpm medioꝝ cōpulerit. Deniq; postq̄ er integro recētius supiorꝭ vite:ac miraculoꝝ testionis au ctaq; indies fama pōtifi cis/nihil materie seu for me qđ tāte rei pōdus exi gebat:deesse videbat' no uissimis dieb⁹ istis anno videlzq̄dringētesimo ḋn quagesimo sexto sup mil le felicis recordationis calixtus papa tertⁱ⁹ pri die nonas decembris:de cretū future canonizatio nis legitime promulga uit. Quo quidē die ꝓui dētia diuina magisq; for tuitu id accidisse arbitre mur:vt is dies ḋ osmun dum deposito carnis one re incolam fecit in celis: idem interuoluris pluri morū annorū curriculis primus eū iudicante ec

clesia ludicaret, p sancto venerādum in terris. ℟. Cōfessor xpi felix felicit audi nos: tibi deuotos laudicq tue famulantes. Ad impetrandā veniā, p crimine nr̄o. Q. uesumus vt nobis celit⁹ obtineas. ℣. O pater osmūde clarū decus vrbis et orbis seruoq gemit⁹ tristes tu suscipe clemēs. Ad impetrā dam. Glia. Q. uesum⁹. In iij. noc. ān. Comes factus sagie cū successit p̄i cūcta dat ecclesie bona sue matri. ℣. Dñe ds ha. ān. Postremo dorserie nact⁹ comitatum sprero mūdo trahit ad p̄sulatū. ℣. Domine in vir. ān. Jā celestē obtinēs pastor prelatura seruis tuis impetres vitā permānsurā. ℣. Dñi est terra. ℣. Just⁹ vt pal. ℟c. vij.

Tatutis ergo prioris ex tūc calendis ianuarij, p termio tā sancti opis p̄ficiendi. Prefatus roman⁹ pōtifex: quē antea grādeua senectus ac decrepita imbecillitas incuruabat mirū i modū instāte p̄fixe celebritatis die speciali (vt pie credit) osmūdi patrocinio repēte cōualuit: ita vt stupentibus cūctis q cōtinuam ei⁹ inualitudinē expertā habuere diuia officia ceteraq tāta necessaria mē te roborat⁹ t corpore, p pria in persona solēniter exercut⁹ sit. Uerū q̄d mul tis ista strixerim⁹? sufficiat i ei⁹ laudē vel id pre sertim ceteror̄ pace sctōrū audacter profiteri nō facile reptū pro quo de⁹ tot cētenarijs annis tāq indesinenter curā populi operat⁹ sit. ℟. Ante deū magnas vtutes operat⁹ est osmund⁹ sctūs: cuius doctria salubris. Cūctas ecclesias illustrat i orbe fideles. ℣. Mūdū cōtemsit tā celica regna subintrat. Cunctas. Lctō. viij.

Interea sancta sepefata sarisburiensis ecclesia tāq grauidissima parēs vicina partui pluris pūctionib⁹ t pressuris affecta, itēq cupide videndi scti: plebis pondere fatigata, anteceptū hodierne festiuitatis officiū illud hieremianū, ppheticū iugiter ingeminādo, clamauit. ventrē meū doleo: ventrem meū doleo, acsi apertius voce querebunda dixisset. Satis ne

mihi soli est plusq; trecē-
tis annis anxiā t doloro
sam hoc op⁹ gēiture mee
nobile op⁹ clā itra visce-
ra ꝓtinui sse: Uidete cete
ras spōsas regni q̄ expc-
dite pignora sua edidere
videte inq; eas videte et
me. Ego eax aliquas ge-
nerādo ꝑueni: sed ab eis
pariēdo ꝑuēta suz. O. ō sa
ne intelligēs nobilis vir
richardus de bellocāpo
q̄ eiusdē tunc ecclesie ma
gno fungebat sacerdotio
adiunctis sibi decano ac
frībus paratissimis eius
dem loci canonicis more
vigilātissime obstetricis
nō tā prudēter obꝛuauit
q; accelerauit tpa part⁹.
quox impēsis deuotione
ac idustria elaboratū est
q; itra eūdē annū fctē ca-
nonizatiōis: decimo septi
moq; calēdas sextilis trās
latio ei⁹ solēniter ꝓpleta
est. Cui siquidē festiuita-
ti copiose ītererāt ꝑmas
totius ꝓuincie ꝑsules ac
ꝓncipes regni. cū inferio
ris plebis multitudīe ad
miranda. ℞. Infirmos
curat / cecos ac debilita-
tos membris consolidat
partim gen⁹ oē doloris.
Donat ei dñs vt remoue
re queat. ℣. An febris
an pestis / an sit pressura
parentis. Donat. Lcō. ix
Iste est dies ergo frēs
dilectissimi expectate le-
titie: dies exultationis /
terminus merozis: ꝓnci-
pium ꝙsolationis nostre.
Hodie nanq; aptis visce
rib⁹ terra ꝓtulit ꝙfessozē
hodie osmūdū tāq; mun
do itex exoztū gaudem⁹
hodie capsam reliq̄x ei⁹
quasi cunabula noui na-
scētis deuotis gressibus
frequentamus ad postre
mū: vt tuā venerāde pon
tifex sctitatē familiarius
alloq̄remur percunctāti-
bus iā nob quo sermone
hodierne celebzitatz. tue
officium apti⁹ ꝙcludam⁹
nichil vtili⁹ decretum oc-
curzit vt oīpotētiā dei in
vita tua laudabili ac mi-
raculox gestis admiran-
dā colēdāq; deuotis pre-
conijs attollamus. Eius
namq; gr̄a ex fragili vm-
bzatiliq; mundana pōpa
ad electū sacerdotiū vo-
catus es: ei⁹ virrute sctis
ꝓfuisti opib⁹ ei⁹ potētia
clarissimis post mozrem
signis effulseras. Eya er-
go iam magne sacerdos
agnosce hāc prerogatiuā

vtutis tue vt ceteris more plozãtis rachelis destinentib⁹ aliqñ ꝓsolari filios suos tu nũc ꝫ expetita suffragia ꝑcãtib⁹ ipertiri cessaueris esto ꝙ ammodo suppler ꝗs ꝑ ppł'o ꝛ ꝑ ciuitate ista interuentoz assidu⁹ pacẽ obtineas lãguoꝛes cures/ nephandi reat⁹ maculas ł̃gas: ꝗten⁹ tãdẽ recũ i beatã trãslati reqẽ hui⁹ tpalit̃ celebꝛate trãslatiõis tue fructũ i eterni pris cõuiuio suauiter deguſtem⁹. Tu. ℟. Miles ꝛ alme pater. vrs. Ad ves. ỹ. Oꝛa ꝑ nobis btẽ osmũde. ℟. Utdigni efficiamur. ꝛ̃. In. ỹ. ãn. Hic osmundus refugit regẽtis honoꝛem dei dom⁹ eligẽs pꝛeferre decoꝛẽ. ℟s. Dñs reg. ãn. Sãctus iste stabilis in ꝓfessione: mercedẽ pꝛomeruit celestis coꝛone. ℟s. Jubilate. ãn. Ob decus eccle sie multũ vigilauit deum solũ sitiẽs carnẽ macerauit. ℟s. De⁹ de⁹ meus. ãn. Bñdicta neustria tale fũdens donum: o ꝫ felix anglia hũc habẽs patronũ all'a all'a. ℣. Bñd. ãn. Qui cũ sctis oib⁹ regnas nunc osmũde ꝑ nobis oꝛãtib⁹ deo ꝑces funde all'a. ℟s. Laudate dñm de cel'. Cp̃. Ecce sacerdos magnus. Hy⁹. Jesu redẽptoꝛ oim. Vs⁹. Justus germinabit. ãn. Pꝛudẽtem seruum re constat ꝛ esse fidelẽ quẽ deus in plebẽ pꝛefecit iure regendam: tunc tritico verbi vacuas aias satiasti: nũc hoiez totũ ne cesses reddere sanũ. ℣. Bñ⁹. Oro. Deus cui⁹ antiqua. Ad pꝛimã. ãn. Hic osmũdus. Ad tertiã. ãn. Sanctus iste. Cahm. Ecce sacerdos magnus. vrs. Cetera omnia de communi vnius cõfessoꝛis. Ad. vi. ãn. Ob dec⁹ ecclesie. Cap̃.

Quasi stella matutina in medio nebule ꝛ quasi luna plena in diebus suis lucz/ ꝛ quasi sol effulgẽs: sic ille effulsit in templo dei. Ad nonã. ãn. Qui cũ sctis oibus. Cap̃.

Iterauit oꝛationẽ volens ostendere virtutem dei qui fecit nobiscũ scõm miam suã. Ad secũdas ves. ãn. Hic osmũd⁹ ꝓ. fes. Cp̃. Ecce sacerdos ma. vrs. ℟. Cõfessoꝛ xꝑi. Hy⁹. Jesu redemptoꝛ. ỹ. Justus germinabit. ãn. Salue celeberrie ꝑ cle-

ꝛicoꝝ oſmunde ſcriſſime lumen cõfeſſoꝝ: dele tuis ꝓcibus ꝓpetrata male memoꝛi i celeſtib⁹ nr̃i ſp vale ꝑs Wꝫt. oꝛo vtꝫ ¶ In cõmẽo. ſcti oſmũdi. Lectõ. i.

COmmemoꝛantibus nobꝫ ſedula deuotionis merita beatiſſimi cõfeſſoꝛis oſmũdi libeat tãte ſcitatis noꝛmã ex oꝛdine cõtẽplari: vt pariter dño annuente collibeat moꝛes ac vitã ipſi⁹ ꝓ noſtris virib⁹ imitari. Ꝓponim⁹ igit tibi ꝓncipiũ o nobiliſſima indoles iuuenũ i oſmũdi nr̃i auſpiciis ducẽs te ad adoleſcẽtie tue felix ac expeditũ itinerariũ. Audi ergo cũ eo libẽter ꝓcepta patrum vaca ſcolis/fuge petulantiã/ atq; audaci ſp tamẽ ſub timoꝛe dñi iduere foꝛtitudinẽ tuã. Cũq; in virũ adoleueris/teq; ſoꝛs collegio foꝛſan militari aſcripſerit. Habes hunc magiſtrũ militum patronũ iuſte bellantiũ: ſub q̃ diſces militare non eſſe pctm̃ dũ ipſius moꝛe deo religionẽ ꝓncipi fidelitatẽ patrie cuſtodiã ꝓpona mẽte reddideris. Lectõ. ii.

ACcepimus iã tanti patris exẽplo inſtructionẽ rei militaris: deiceps q̃d virũ dei deceat audiam⁹ An iudicẽ aut aſſeſſoꝛẽ cõſtituit te ppl's tu⁹. Ergo quaſi vnus ex eis non te attollas nõ ſuperbias nõ minoꝛẽ cõcurias. Ita magnum iudicaturus vt paruũ nollis acceptoꝛ eſſe ꝑſonarũ. Ꝓoꝛro iſte ſãctus iã t nataliũ iure regio ſanguine ſeculariſq; policie pꝛerogatiua ꝓncipis latere quotidie hoꝛari ꝓmeruit: a plebeis tñ queſtib⁹/ pupilloꝝ ac viduaꝝ lacrimoſis aurẽ pietatẽ nõ auertit. Quid ſacerdotiũ ei⁹ repetim⁹: q̃d elemoſynas/ q̃d eccleſiarũ cleriqoꝝũq; dotes: q̃d oĩm pꝛoꝛſ⁹ abiectionẽ tpaliũ ꝯmẽdam⁹: iſta mire ſcitatis ſue indicia ſũt. Quare i ſũma recẽſentes totius vite ſeriẽ tãti ꝯfeſſoꝛis plane recognoſcimus q̃ oĩ tpe duxit eũ dñs ꝑ vias rectas deditq; illi ſcientiã ſcitatis/qua regnũ dei dignißime mereret. Tandẽ vbi in vinea dñi opatoꝛ aſſiduus multiplicatis talẽtis fidelißim⁹ ſeru⁹ pꝛobat⁹ eſt iuſſ⁹ itrare i gau-

diū dñi sui tradidit celo
alam:terre corp⁹miracu=
lis gl'iosum ois hūani lā
guoris ideficiētē:ac expe
ditissimā medicinā. ℣Pre
stante eo quē constanter
confessus est domino ie=
su xp̄o:q̄ cū p̄fe ⁊ spū san
cto viuit rex ⁊ sacerdos
in eternū amē. Ad ves. ℟.
℣Pastor pi⁹ ad greg⁹ gau
diū:egris prestat vite so=
latium confractis mem=
bris cōfert subsidiū: ⁊ vi
sus cecis p̄bet refugium
ex'trās gaudet mr̄ p filiū
q̄ tali partu floret vt liliū
℣s.Magnificat. Oratio.

DEus q̄ btm̄ osmundū
pōtificē tuū a seculi
militia ad celestē reuoca
sti:concede nobis/vt mū
danis abiectis desideris
bona celestia capiamus.
℣Per dominum. Ad mat.
℟.Bone ielu osmūdi me=
ritis tu nos mūda mūdi
piaculis ⁊ p̄cede vt grex
a maculis peccatorū vi=
uat incolumis. ℣. Bñd⁹.

In die.s.osmūdi ad mis.

SAudeam⁹
omnis in dño
die festū ce
lebrātes sb̄
honore san
cti osmūdi
confessoris de cuius trās
latione gaudent angeli ⁊
collaudāt filium dei. ℣s.
Exultate iusti i do. ⁊c.or

DEus cuius antiqua
miracula etiam nos
stris tpibus ad tui nois
magnificētiā ac laudē ⁊
honorē scti p̄fessoris tui
osmūdi chorusc̄are senti
mus: cōcede propic⁹ vt
cui⁹cōmemorationē coli
mus:⁊ in p̄senti seculo te
glorificem⁹/et in futuro
te pfrui mereamur. ℣Per.
Epla. Ecce sacerdos ma=
gnus qui in vita sua. Gr.
Dñe p̄reueniſti eū. All'a.
℣Elegit te. Sequentia.

GAudeamus in mes=
sia veritate vita via
beatorum gloria.

Dies festus celebretur
quo osmundi decanteur
honor ⁊ memoria.

In solennizatione cū cō
mēoratiōe:cui⁹celice pso
ne stant cum reuerentia.

Et collaudant natū dei
qui vt finis omnis spei ex
munificentia.

Hunc osmundum cōfes=
sorem parentela clariorē
illustri prosapia.

Ortum fecit quem virtu
tum.preter militare scu=
tum insigniuit gratia.

Prudens potens tẽperatus spe ⁊ fide roboratus preeminet iustitia.

Et tẽpollet charitate/ q̃bus armis deitate datis vicit vicia.

Hastum riram ⁊ liuorẽ auariciam/ torporẽ/ gulam/ luxus/ iacula.

Sternit/ sedat/ delet/ pellit/ fugat/ extirpat/ refellit/ miles absq; macula.

Gemmas terras vestes aurũ: seq; pater hic thesaurum ponit in ecclesia.

Illis decorauit thorum sed de se miraculorũ semper fluit copia.

Q laudis gress⁹ cecis visus/ mut⁹ lingua/ mestis risus/ leprosis mundicia

Vita mortuis donatur/ et auditur qui precatur/ illum cum fiducia.

Ergo ꝑsul es btẽ ⁊ depcãtib⁹ da te nob ad solatia.

Hac peccatis nos emũda/ claritatisq; iocũda intremus palatia.

Alia sequntia i oct. die.

Almi patris nũc osmundi/ attollamus mente mundi/ laudes et preconia.

Ipsum pie deprecemur in hac die veneremur: illius solemnia.

Vas et lampas sanctitatis/ pacis semper claritatis/ dirigebat federa.

Nostre matris ardẽs zelo lucis fulgens nunc in celo/ decorauit opera.

Presulatus hic honore dei plebis ⁊ amore: fama creuit lucida.

Sidus tale sibi datũ/ celũ gaudet fore natũ: gaudet ⁊ vomannia.

Carnẽ freno castitatis/ vas vt esset puritat⁹: edomare studuit.

Laudem eius digne tollit/ quem laudare non desistit/ colit hunc ecclesia.

Sarũ iacẽt sinu matris: eius ossa iacta sacris: clarent hunc miracula.

Inter sanctos numerari/ ⁊ in luce collocari promeretur gaudia.

Hic egenos releuauit/ cibo potu satiauit: nudis vestem tribuit.

Prudens pius cast⁹ mitis palmes crescens vere viris: virtus eius claruit

Deprecemur hũc patronũ/ vt ascendẽs dei thronum: prece sua meritis.

Nos q̃ culpa sumus reiecti iungat summe spei: saluet ⁊ ab inferis.

Iesu christe tristi nece/

nos osmundi pia prece/ saluos duc ad gaudia.

Ut muniti scrā cruce/ p fruamur tua luce: p eterna secula. Scđz matheū.

Mat. 7. d. IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Nō quidā peregre. Offr. Veritas mea. Secreta.

MUnera nra q̄s dñe meritis et intercessionib⁹ munifici cōfessoris tui osmūdi sanctificēa vt in filij tui dñi nr̄i ihesu xp̄i corp⁹ et sanguinē cōuertantur: et ad nostra⁹ proficiant salutē aiarū. Per eūdē. Cōio. Beatus seruus quem. Postcōio.

SUmptis dñe muneribus sacris te supplices deprecamur: vt eorū virtute roborati / beati osmundi confessoris tui atq; pōtificis imitemur exempla: et ad gaudia p ueniamus eterna. Per.

Scđa die. Ic. i. de miraculis gl'iosi p̄fes. et isgat per octa. q̄ a fes. vaca. cū regia chorū: vt fes. margarete v̄g. et fes. marie mag. q̄ fiūt cū reg. cho. Lec. i.

POst q̄ trāscurso p̄ntis vite stadio gl'iosus sarisburiensis eccl'ie ēpiscopus osmūdus ad supne p̄fie brauiū deuotissime aspirasset: mox ostensis p ei⁹ suffragia inumeris miraculorum signis haud diu latebat hoīes i cr̄is q̄ cū ops faciebat i celis. Nā si de oim morboꝝ gñe cui p̄ualuit: si de furiosis et mēte alienatis q̄ plurimi ab eo curati erāt: si de claudis et cecis si denicq; de vnda submersis/ ac aliis variis ifortuniis vita functis ad locū sepulture illi⁹ p̄stine icolumitati restitutis p singula dicerem⁹ facili⁹ nos tp̄us q̄ copia finiret. Habētes igit multa et multo equidē plura q̄ hui⁹ celebritatis officium dicēda patit pauca de his mirabilib⁹ q̄ dñs fecit et ostendit nobis eccl'iasticū morē ubite ereḡntes fideliū auribus i mediū ꝓferam⁹

Erat i veteri bur- Ic. ij. go mulier quedā agatha noīe: q̄ dum fouendi dilig̃ēter infātuli sui ꝓ matnali officio curā haberet: subito arescētib⁹ māmis nichil i eis lactis inuenit. Et q̄m mulierc̄ule nimie paupertatis onere p̄resse ꝓdūcēde nutricis/ aut cuiuslibet cōparandi nutri-

mēti facultas non affuit liquore tñ ceruisie (vt ipsi⁹ patrie pot⁹ est) septez dieb⁹ puerū suū cogebat alere. Uidēs tādē inutili pastu puer suū deficere/ ac de salute ipi⁹ desperare: mēor meritorū ꝑsulis osmūdi audacter ad ipi⁹ sepulchrū cōfugit: illicq; diuinū auxilium hac voce ꝙrula flebiliter iplorauit. Dñe deus qui formasti puer in vtero meo: et dediſti ei vt hāc lucem videret: ob amorē osmundi pontificis: da michi oportunū illi auxiliū ne pereat. Adiuncta ilico ofone dñica vir ea cōpleta/ mix in modū adeo turgentia vbera sua lacteq; copiosa redūdabāt: vt tā felicē se matrē ꝙgaudēs deo ac btō confessori ḡras agēs domū voti ꝙpos cū gaudio remearet. Sermo. 14.

Iordan⁹ cleric⁹ tā egra q̄q; deformiori molestia/ multo tpe affectus est: vt labiis illius ad vnā fere aurē ꝓtractis: t loquēdi officiū t edēdi masticādi ve necessitatem maxima quidē ex parte ꝑdiderat. Hic autez cum nulla medicorū arte sibi poterat subueniri demū ad sepulchrū bti viri oſonib⁹ insistens quodā osse putrido qđ nouo et inuiſo more alteri maxille superexcrescere videbatur/ in eodē loco protin⁹ liberat⁹ est. Quo fctō ois decor et habitudo faciei restituit recti sermonis modulus dat: edēdi īstrumēta libere largiūt. Alio die. K. l.

Anguid⁹ q̄dā quem diueterata paralysis diutissime incuruabat/ aliqñ ex longinquo ad cesarisburgum more vage mēdicitaris aduect⁹: coact⁹ est vrgēte inedia post breue dimisso hospitio/ ad portā lāguidorum se transferre illic cū ceteris victui suo necessaria mēdicarum. Hui⁹ quē diximus lāguidi mēbror tātus stupor virā oēm t sē sū ademit/ q ad ignē applicata neq; vim ardoris nec ferro confira cruoris eritum aut cruciatū aliquē sētiebat. Cui⁹ deniq; notorie ibecillitatez aliq ipsius vibis incole pietate laudabili ꝙpatiētes locū in quo elemosynas petituris de more cōcedūt: ne canib⁹ aut ceteris be-

stilis non valenti se defendere noceretur: quadam clausura ex vgulis facta sepe vallare fecerūt. ℣. Vir iste post biēnalē ꝓpe ibidem expectationez clara voce protestat⁹ apparuisse sibi i visione osmūdū epm iussa ipi⁹ pluribus patefecit pro recuperāda sanitate ad tūbā ipsi⁹ debere se deferri. Et licet alicꝙ ꝑmū tanꝯ ꝓ vano somno hominē deriderent / postea tñ re secuta operibus credere ꝓpellebātur. Impetrato igitur tandem vt cuiusdam viri vehiculo iniect⁹ / abhic manib⁹ z brachijs hoim vtꝙ suorū actuū destitutus officio stare aut ꝓgere non posset donec ad sepulchrū bti viri pueniretur sustētat⁹ est. Innix⁹ ergo lapidi et fiduciā habēs i dño sequentē noctē tum vigilijs tū oronibus ibidem deuote transegit. Mane aūt fctō surgit eger: nō tñ eger / sz pleniſſime reddit⁹ sanitati / ꝙ ad monumētū i mometo / ꝓ se mirabiliter erectus: ac cōsequēter de loco in laudē dei multis ꝓcomitāribus ad altare ꝓcedēs ipsum deum in sui curatione mirabilem ꝓdicat i factis suis. Lectio. iij.

Vir in cadē vrbe femina ꝙdā alicia noie / ꝙ cecitatis infortunio per triennīū laborabat. Hec cum multa loca sctōꝝ deuotis gressib⁹ visitasset / semp i eodē statu ꝑmanēs qualis exiuit / talis reuersa ē Uolēs ergo ondere deus mulierē ipsam intus hre qs foris ꝙsiuit: fecit venire in mētē suā ad tumbā osmūdi prodesse soluere vota. Q.d cū fecisset mox ibi optatum visum miraculose suscepit. ¶ Dominica infra octa. Lectio. i.

Enric⁹ ꝑmū sarisburiēsis decan⁹ postea baiocēsis epꝰ quēdā i domo sua seruitorē habuit ruptura intestinoꝝ ꝙ ad bursā viriliū descēderūt ꝓgrauatū mirabilit. Tāta fuit in hoie hui⁹ casus molestia vt ꝓter inepti loci gibbositatē ob quā ire dere nō possz / etiā tenuis pellicule que ponderosa viscera cōtinebat ruptionem indies formidabat. Q.uid plura? Uis egritudinis pluribus nota est: sed ipsa curandi via no-

ua ꝛ inaudita eſt. Lec. ij.

Uenięte hoie in templũ dñi ad monumẽtũ gl'ioſi cõfeſſoꝛis decubãte/poſt vigilias vnius noctis reuerſis ireſtinis locũ ſuũ oĩs ab eo euanuit egritudo. Mira res. aſcendente ad te dñe oꝝone viri: meritis bti oſmũdi aſcẽdũt et viſcera/ oĩs fractura ꝛ eruptio ſolidatur. Aſcendit inquit ad te oꝝo ſua/ et deſcendit ſuper eũ miſericoꝛdia tua. Lectio. iij

Ut aũt maioꝛa repetendo de moꝛbꝫ ad moꝛtem: de moꝛte ad vitã ſermonẽ vtam⁹ ex oꝛe infantiũ et lactẽtiũ: q̃ aq̃s demerſi meritis oſmũdi multi numero reſtituti ſũt celebꝛitatꝫ nr̃e laudẽ duꝛim⁹ cumulãdã. Dum adhuc coꝛp⁹ mẽoꝛati põtificis i veꝛi caſtro pauſaret: puella paruula per fontem quẽdã ibi ſoliuaga trãſitũ faciẽs in ipſum caſua liter labebatur. Lec. iiij.

Oenięq cõperta re ipſa ex abiſſo leuata/ nou tam fꝛigida q̃ ſecundũ legẽ vere moꝛtis rigida et exanimis p aſtãtiũ iudiciũ reputata eſt. Cuius quidẽ rei ſignum videbatur qm̃ calidis poſt ea indumentis circũuoluta eſt: atq̃ ad ignẽ variis attrectatiõib⁹ ab hora nona vſq̃ ad veſperã ſepe verſa i eadẽ habitudine permãſit: et nõ erat in ea neq̃ voꝛ neq̃ ſenſ⁹. Cunq̃ iam tunc multi de exequiis tãtũmodo cogitarẽt: parẽtes tñ ꝛ nutꝛix eiuſdẽ ſobolis quoꝝ icuꝛie tã miſeranд⁹ caſus aſcꝛibi videꝛet: poſtq̃ oĩa extꝛema iutilit tẽtaſſent tãdem beatiſſimo cõfeſſoꝛi cum multis dep̃cationibus lachꝛimas ingemĩnant. Tu aũt. Lectio. v.

Mirũ in modũ cũ noctu media matutina p̀mũ ſonuit officium eccleſie cathedꝛalis ad igẽtẽ conſolationẽ aſtãtiũ ꝓples ipſa ſe aliquãtulũ mouere videbatur. Sꝛheu moꝝ in p̀oꝛẽ moꝛtẽ (an extaſim dicã neſcio) reſoluta tam pſeuerãdi parentib⁹ cauſam dedit: q̃ fuit gaudiũ illud bꝛeue. Lectio. vi.

Illuceſcẽte igit auꝛoꝛa/ deferũt ad eccleſiã exanime pꝛoꝛſ⁹ vt viſũ eis eſt coꝛp⁹. ipoq̃ interea ad ſepulchꝝ bꝛiſſimi pꝛeſulis collocato ſupꝛa petrã ad

precum instātias ilico se conuertunt. Et ecce mox puerula oculos aperiēs/ alacri fronte manum erga nutricē porrigens palam oībus subridere visa est. Ex quo die paulatim integre conualescens: vixit feliciter ānis multis. Quis ergo nisi incredulus maximū nō miretur miraculū. Ad gelidi marmoris tactū animā posse redire ꝙ ignis naturalis caloꝛe? Sed hoc totū nō credim⁹ alia re esse factū nisi vt manifestētur opera dei volētis mirificare sctm̄ suū. Q. ñ fes. s. osmūdi sab. cōtigē. tunc in dom. sequēti legantur iste sex lec. vt̄ in trib⁹: t fiāt medie lec. de. s. kenelmo rege et mart. Et qñ do. a festo vacauerit: tunc legantur lec. sex vt̄ cum expositione euāge. Homo quidaꝫ peregre. vel euāge. Uigilate q; nescitis. Et legantur alternis vicibus.

¶ Sexta die. Lectio p̄ma

QUm ex augusto augusti cesaris burgo ad spatiosū amenitatis cāpū sarisburiēsis eccl'ia cū suis mīstris sicut deo placuit translata ē; coꝛp⁹ gl'iosi p̄fessoꝛis osmundi qđ supioꝛi loco centū ac vigiti ānis mirack'is choruscās reꝺeuit tanꝫ p̄cipu⁹ ip̄oꝛ thesaur⁹ nō poterat post terga relinqui Ad cui⁹ deniq; monumē tū nouū vidēs indies eo frequētioꝛa mirack'a quo natura loci ad consuetioꝛa in paruulis p̄sertim vt sūt icauti disponebat infoꝛtunia. Nā cū vet⁹ illū castellū supedita et montana fundamēta ꝓmineret ꝓstitutū hec profecto nouella ciuitas i loco demissioꝛi et aquoso varijs toꝛrentibus ac fluuijs vicati distincto notoꝛie sita videt. Ex quo ꝓculdubio sepenumero accidit: vt paruulis etas dubijs exposita casibus vim ibi aq̄; erundantiū etiā ad multoꝛ (vt visū est) iteritū miserabiliter experirentur. Sed si intelligas quotiens hoc infoꝛtunio lapsis virtus hui⁹ sancti ad vitam resuscitauit fateberis plane non esse antelectum id alijs sanctoꝛ toꝛiens contigisse. Lec. ij. Quer quidam apud nouam sarisburiam in vico cui nomē ē itermiabilis

flumen mersꝰ: cū ex aqs leuabaꝝ inuētꝰ est sine vi lo signo vite. Hic ad tum bā bri osmūdi (ita eni ab icolis appellari cōsueꝛuz est) circit hoꝛā sextā post meridiē adductus: oꝛātibus iteri amicꝭ vsqꝫ post noctis mediuz exanimis iacerevisꝰ est. Inꝝ primā autē hoꝛā extūc et scōam exaudita est oꝛo dēpcantiū/ipso ibidē puero vite p̄stine restituto. Alliꝰ q̄qꝫ puerulꝰ duoꝝ etatis annoꝝ in quodā alto et rotūdo puteo iuxta māsionē pr̄is sui ꝓfundis aqs absoꝛptꝰ binas aut circiter hoꝛas vndeliber inqsitꝰ: tandē ibi inuētꝰ moꝛtuus extractꝰ est: ꝓ cuiꝰ obtinēda vita deo ꝛ bris̄simo p̄suli emissis votis demū post duas alias horas reuixit puer: ac cuidā eum baiulanti in vlnis/ hec verba loquebaꝝ. Thomas eamus. Ibi ergo cō sequenter ab amicis deo ac brō viro gratijs actꝭ cō ualuitꝝ creuit puer bñdicēs deū iscris suis. ℞c. iij.

Hanc gratiaꝝ resuscitationis paruuloꝝ tot vicibus ad declarāda ꝓfessoris sui merita dñs ostendebat/ vt si quēlibet euētum singulariter exponeremus videreꝝ ꝓfecto ex pluralitate casuū res eadē pluries refricata. Cōtēti ergo exēp.is gra ipsius paucis: audacter etiā ꝓfitemur eadē vite bñficia adultis plurimis casus ꝛ status suos postea cōfitētibꝰ diuio munere/ ac sācti viri merito fuisse collata. Quoꝛū nēpe aliꝭ cū hostili ferro transfixi: aliꝭ massis metallicis ad cerebꝛū percussi. Aliꝭ rapido fluminis cursu sub mersi: aliꝭ febꝛibꝰ acutis acceteris infirmitatibus exanimes effecti: pꝛofusis per amicos ad sanctū oꝛationibꝰ atqꝫ votis: viteac incolumitati desideratissime restituti sunt.

¶ Septima die in solēnitate scē marie magdalene. ix. ℓ. ꝛ mēo. de. s. osmūdo cum ān. iij. primi noc.

¶ Si dies dñic⁹ infra oc. euēn. fiant tres pꝛime ℓc. de do. videlicet lectiones supꝛascripte: ꝛ inde legā tur bine ꝛ bine: ꝛ sic de illis. vi. ℓc. fiant. iij. Et tres medie lec. de scō q̄ ꝓtige. in illa do. sic ꝓ totā octa. tiā. diē excepta que sola a

festo vacat. Tres vltī. l'c. de expositione euāg. vsq̄. ℣n oc. trās. s. osmū. l'c. i.

QUam sedulo mēte capti ad sepulchr̄ beati viri restitui meruerūt. Johannes quidam intolerabili furore laborans ad capellā brē v̄ginis vbi sctm̄ corpus iacebat tpe celebrate misse de ipa eadē virgine catenis t vinculis ferreis manib⁹ colligatis ab amicis deductus est. Coact⁹ igit dum alij orassēt se intra ꝯcauitatē tumuli inclinare stupēdo euentu cū agn⁹ dei deo p̄fi ꝑ pcōribus imolatur/ vincula de brachijs spōte cadūt: et ille seipsū erigit mēte san⁹. Ceterū cum alias vxor cuiusdaz pre nimio dolore dentiū mentis quasi extitiū passa i eodē loco cū marito suo ad orationē esset constituta/ subito dens morbidus ab ore illius exiliit et ipsa continuo ab oī dolore efficit liberata. Tu. R. sicut in die. Lectio. ij.

NOcte quadā cū thōas clericus san⁹ vt sibi videbat t incolumis se sopori dedisset: subito euigilans sensit alterā tibiam contractis neruis ad posteriora curuatā: nec i rectā posse reflecti. Ex ipsa ergo pte de cetero baculo se sustentās triduanis tādem ofonibus ob spē salutz̄ sue monumētū ꝑgenerādi p̄sulis visitauit. Nocte vero diei tertie visus est osmūd⁹ sibi in sōnis apparere: ap̄hensoq̄ illius pede crura t poplites neruor̄ restrictione dissoluta ad p̄stinū modū reclinare. Mane aūt facto/ cernēs se clericus plenissime restitutum abiecto baculo: erecto gressu procedit ad ecclesiam deo et liberatori suo gr̄as agēs. Alius insup cleric⁹ thomas nomine adeo tertiana febre diu infirmatus t exinanit⁹ est/ vt per vnā horam mortu⁹ aut mortuo similis penitus videretur: repente in magnū clamorem prorumpens/ beatum osmundū trina recitatione nominis iuocauit. Interrogat⁹ quid sibi visum esset. Osmundus inqt cum cuspide baculi sui omnia ea que anhelitum meum impediebant amouit: t me vite t sanitati restituit. Lec. iij.

Agnes qdã adolescẽtula noue vibis cum forte apꝰ domũ parẽtũ in edito ꝓstituta festinabunde descendere nitebatur / in qdã supacutũ veru (illic aũt iprudẽter erectũ) ignara ruit: ac de sub vmbilico p totũ mediũ corporis ad scapulas vsq; letaliter pforata trãsfigit. Cuiꝰ deniq; mr tam miserãdũ plagẽs euẽtũ extracto ferro voluit filiã consolari: sed nõ erat i ea cuiusq; iudicio sensꝰ aut vita. Jamq; horrẽdi casus imanitate: oẽm humanã artẽ t ingeniũ excedẽte: oẽs q̃ astabant diuinum btẽ virgis ac bti osmũdi patrocinium ꝓuoluti i terrã deuote ac suppliciter iuocabãt. Et fctõ reuera breui interuallo / puella reuixit: et intra paucissimos dies integerrimam sanitatẽ accepit. Que am modo cupiens hãc nouã sibi ꝓcessam vitã securiore cõuersatione trãsigere postq; ad sepulchrum bti pꝛesulis sua et parentuꝫ vota pro tanto miraculo persoluisset: mũdo renũciãs apud ambrosij burgum in monasterio monialiũ septimo ꝓpe ab ea dẽvibe miliario sacrũ est induta velamen. Medie lec. de s. appollinare. &c. i. Beatus appollinaris. ℟. Tres vltime lec. de expositione euãge. Hõ quidã peregre. vel de expositione euãgel. Vigilate quia nescitis. de communi vnius confessoris et pontificis: et legantur vt prenotatum est. ℭ Sãcti kenelmi regis et marty. Oro.

Omnipotens et misericors deꝰ qui nobis pꝛeclaram huius diei letitiam pro beati kenelmi martyꝛis tui solennitate tribuisti: intẽde serenus vota fidelis populi et cõcede vt cuius hodie festa percolimus: eius semper meritis et pꝛecibus subleuemur. Per dominum ℭ Ad matutinas tres lectiones fiant. Jnuitatoꝛium dupler. Lectio ꝓma.

Gloriosissimꝰ kenulphꝰ rex merciox anno dñi octingẽtesimo nono iperij vero sui vigesimo q̃rto: migrãs ad dñm pfno affectu heredẽ filiũ reliquit kenelmũ. Erãt kenelmo regie germane quẽdrida: q̃ postea frat-

nū sāguinē hausit: ⁊ bur genilda q̄ fratrē sororia affectione dilexit. Quendrida aūt seuo liuore: et regnādi simulata ambitione cū nullo modo fratrē suū veneno posset extinguere: nutriciū suū nomine ascebertū ingentibus premijs ⁊ spe consortis ꝑerij in fraternū armat iugulum. Lectio. ij.

Hic nephādissim⁹ ascebertus (vt ille alter scarioth proditor dñi sui) kenelmū adduxit in syluaz venandi gratia: q̄si oblectādū amore studij paterni. Ubi vero cum puer septēnis somno ꝓgrauāte secur⁹ sopor aretur: a crudelissimo carnifice fossa paratur / in qua paruul⁹ obruatur. Btūs igit kenelm⁹ expgiscēs et ꝓsilū diuinitus intelligēs frustra inq̄t hāc michi molli tus es spelūcā. Nō enim hic vt putasti sed i remotiori loco vbi dñs prouidit occumbaz. Lectio. iij.

Unde certū dabit tibi signū hec virga (Nam virgā manu gestabat / ⁊ terre affixerat) si mō planta ta frōdeat. Nec eo prōnūciante / stati radicata virga cepit frondescere. Unde adhuc ingens fraxin⁹ ostēdit q̄ in memoriā btī kenelmi celebris habet. Asseritur q̄ iam decollālādus btūs kenelmus sacrū hymnū. Te deū laudam⁹: te dñm ꝯfitemur incepit. atq̄ in illo vsu. Te martyr cādidat⁹ laudat exercit⁹ / iugulatus occubuit. Ilico aūt ipsi⁹ percussor ensem inocētē terra obruit. Itaq̄ ad auctoritatē apostolicā ⁊ archipsulis excipit sacrū corp⁹ kenelmi cū supna laude quaten⁹ trāsferret ad btm̄ genitorē suum vvinchelcumbe / vbi idem deo amabilis rex requiescit in tēplo. Cetera de cōi vni⁹ martyris. ¶ Scti arnulphi epi ⁊ mar. cp̄. Dis pō ti. Ad mat. init. simp. ut. lc. fiāt. Cetera de cōi vnius mar. ⁊ pōti. cū ista or

Adesto supplicationibus nr̄is op̄s de⁹ et quibus fiduciā speran de pietatis indulgens: inc cedente beato arnulpho martyre tuo atq̄ pontifice cōsuete mie tribue benignus effectū. p ¶ Scte margarete vg̃is ⁊ mart. ix. lc. cp̄. Dne de⁹ me⁹. Oz

DEus q̄ beatā virginē margaretam hodierna die ad celos per martyrij palmā venire feeisti: concede nobis q̄s. vt eiꝰ exēpla sequētes/ad te pertingere mereamur. p. Ad. i. vel. fiat ꝓcessio ad altare eiusdē cātādo ℟.

Audi filia. ℣. Ora ꝓ nobis cum hac ora. Exaudi nos quere in cōi vniꝰ vgis t mar. In redelido de scā maria. Ad mat. ir. ℟c. ℟. i.

ADest nobis dilectissimi btē margarete virginis et martyris optatꝰ dies: ideo cū summa exultatiōe gaudet ecclia nr̄a tāte vginis illustrata natali. Nos ergo licet infructuosi opere/licet iperiti sermone tāte virginis venerāda solēnia debitis laudibus ꝓsequimur vt cuius vita forma fuit disciplīe: eiꝰ passio exēplū sit patiētie. Lectio. ij.

HUiusq̄ btā margareta antiochenis ingenuis orta natalibus theodosij idolorum principis filia. Que cū ꝑmo pubesceret euo: t castꝫ pudicitie moribꝰ polleret: auditis militie xp̄iane pugnis: triūphis atq̄ miraculis: relicto idolatrie cultu/xp̄i fidē sitibundo amplexat affectu. Nec erat pulchra facie sed pulchra ioꝛ mēte: quoniam nullo doli ambitu sinceruꝫ maculauit affectum. Tu. Lectio. iij. Cum virgo sacra matre orbata tria etatis lustra ipleſſet cuꝫ aliis coetaneis puellis pascebat oues nutricis sue. Quam intuens ꝑfectus olimbriꝰ/ stimulis carnis iflāmatꝰ festinat ad coitū. Missisq̄ appariꝛibꝰ/iussit eā sibi ꝑsentari. Preses nunc mollibꝰ: nūc asperis promissis multiplicatis eaꝫ tētās nomē iuestigat/genus interrogat: ortū petit: cultū inq̄rit. Illa vero nomen detegit/pādit ortiginem: lenocinium detestatur: xp̄ianā se esse ꝓfitetur. Iratus ꝑses/trusit eā in carcerē. Tu. ℟c. iij. Postera die iussit eam xp̄i fidē respuere: deos suos colere/t amplexibꝰ suis inclinare. Que ait. In nullo horꝛ tibi ꝓsētio. Nā xp̄s verꝰ deꝰ ē: dii tui idola surda t falsa sūt. Et sicut xp̄s ꝓ nobis: ita ego ꝓ xp̄o libēt moꝛiar. His auditis: ꝑfectus iratꝰ iuſ

fit inteſtinis eiꝰ cordetenus patefactis deoꝝ ſuorū iniuriā vindicari. Cūq; grauiſſime cederet: orauit dicēs. Dñe nō cōfundar neq; irrideāt me inimici mei. Sāguis vo cū tāta effuſiōe decurrebat vt flerēt aſtātes: cōpatereńt ⁊ pſequentes. Olimbrius dixit. Conſulo tibi margareta: ne quod ſupeſt amittas vite. Que ait Tu facis opera pris tui ſathane: ego adoro deū q̄ creauit oia: ⁊ p nob̄ mortuus tertia die reſurrexit. quo audito iuſſu prefecti grauiſſime ceſa i obſcuro carcere recludit: ſz furnā caliginem celeſtis ſplēdor irradiauit. Ic. v.

Dum vgo teneret in carcere: theophinꝰ et nutrix btē virginis per feneſtrā aſpiciētes oīones ſcribebāt ⁊ oia q̄ virgini cōtingebāt ꝓſiderabāt. Virgo btā flexis genibus grās egit deo: q̄ ſibi penā mutauit i gloriā. Petiit etiā a deo vt cū inimico latēte facie ad faciē haberet conflictū. Et ſurgens ab oratione vidit draconem terribilē eam faucibꝰ abſorbere volentem: ſed ſigno crucis oppoſito draco crepuit medius. Ic. vi.

Poſt vidit alium demonem ſedentē vt hominez nigrū: habentē manꝰ ad genua colligatas: quem comprehēdēs p capillos ad terrā proſtrauit: ⁊ poſuit pedē dextrum ſuper verticē eiꝰ. Et facta oratione / lux de celo effulſit in carcere: et crux chriſti videbatur vſq; ad celum et columba ſup ipſam ſedēs dicebat. Btā es margareta: te paradiſi porte expectant. Tunc gratias agēs deo / dixit ad demonē. Enarra michi naturā tuā. Demū dixit. Alleua pedē tuuz de vertice meo vt dicam. Quo facto / dixit demon. Ego ſum veltis vnus eorū quos ſalomon ꝯcluſit in vaſe eneo et veniētes babilonij putātes aurū in eo inueniſſe / fregerunt vas: et nos euolauimus ſemp iuſtis inſidiantes. Poſt hec et multa alia: dixit ad eum virgo. Vade tentator ſathana. ⁊ terra ſe aperiēs ſuſcepit eum. Lectio. vii.

Sequēti die poſt grauiora tormenta iuſſit prefectus vas magnū

aqua plenū afferri: ⁊ beatā virginē ligatā manus et pedes in eum iactari. Quo facto orauit virgo/ dicēs. Fiat mihi dñe hec aqua fons baptismatis i vitā eternā. Factoq; terremotu magno venit colūba de celo: ⁊ coronā aureā sup caput eius imposuit. Quo viso ꝙuersi sūt ad deū q̄nq; milia viroꝝ exceptis mulieribꝰ ⁊ parvulis / qui omnes iussu olimbrij decollati sunt in campo limeth: in aurelia ciuitate. Tu. Lectio viij.

Post hec olimbrius videns virginis fidē īmobilē: iussit eā capite puniri. Cūq; pducta esset ad locum: petijt a spiculatore malcho noie spatiū orandi. Quo ꝙcesso orauit dicēs. Gratias ago tibi deꝰ qui me ad hanc gloriā p̄duristi. Presta q̄ pat vt q̄cūq; passionē meā scripserit / legerit / vel audierit / vel etiā mei memoriā fecerit: criminū suoꝝ veniā mereatur. Quicunq; etiā me i districto examine iuocauerit: eū de manibus exactorū eripias. Dero etiā dñe / vt qui ecclesiā in honore meo construxerit: vel de iusto laboꝛe suo lumīa michi ministrauerit: adipiscat q̄cq̄d saluti sue petierit. ℟. Et si i domo cuiusq; me inuocauerit mulier prēgnās q̄ i partu laborauerit: eā a piculo eripe / infansq; ex vtero eius nascatur absq; aliquo detrimēto mēbrorum. Finita oꝛone facta sūt tonitrua magna: colūbaq; de celo venit / dicens. Brā es spōsa christi margareta: ecce q̄ petisti concessa sunt tibi a christo. Veni ergo in requiē patrie celestis. Tūc erigēs se virgo iperat spiculatori īplere iussa p̄fecti. Et ait spiculator. Absit a me virgo xp̄i vt perimā te. Cui illa. Si hoc non feceris: partem mecū habere nō poteris. Ipe vero tremefactꝰ amputauit caput eius. Corruensq; ad pedes ⁊ginis emisit spiritū. Theophinus vero corpus ⁊ginis in ciuitate antiochia sepeliuit in domo sincletie matrone. Cetera de communi vnius ⁊gis ⁊ mar.

℣ Sancte p̄aredis virginis non martyris. Ep. Qui gloriat in dño. Oꝛe

Assit plebi tue omnipotens deus beate praxedis vginis tue supplicatio: vt quicunq; eius gaudent honore/ tuo p̄tegantur auxilio. Per d̄.

Inuitatorium simplex. Tres lec. fiant. Lectio. i.

Uenerabilis vgo praxedis dum afflige retur propter transitum germane sue potentiane multi nobiles christiani veniebant ad eā et consolabantur eam vna cū sancto pio apostolice sedis episcopo. Eodē tempore virgo dñi praxedis rogauit beatū pium episcopū vt termas nouati que iā in vsu non erant in ecclesiā dedicaret. In quo loco cum dedicasset ecclesiam in honore praxedis in vibe romana: ibi constituit titulum romanū et baptisterium consecrauit sub die tertio id⁹ maias.

Lectio secunda.

Post duos annos et dies decem et octo facta p̄secutiōe christianor̄ multi martyrio coronati sūt. Praxedis vo mīros xp̄ianos occultauit in supradicto titulo quos et cibo pascebat et verbo spiritussancti. Quo diuulgato anthoninus illuc mittens/ tenuit multos vna cum simetrio presbytero et aliis viginti: quos omnes sine interrogatione gladio puniri precepit in eodem titulo.

Lectio. iii.

Corpora aūt illor̄ sctō̄rum beata praxedis colligens sepeliuit in cymiterio priscille sub die septimo kalendas iunias. Tūc beata virgo afflicta precibus obtinuit a deo: vt ex mūdo transiret. Et migrauit ad deū die duodecimo kalendas augustas. Cuius corp⁹ pastor presbyter sepeliuit in cymiterio priscille: vbi hodie florent orationes sanctorū. Per dñm nostrum iesum christum: qui viuit et regnat in secula seculorum amē.

Cetera de communi vni⁹ virgi. nō mar.

Scē marie magdalene ad ves. sup pos. ān. Recū bēte iesu i domo pharisei simonis accessit ad eum maria Magdalene afferēs p̄cios̄i libriā vnguēti.

Psalmi feriales. Capm.

Mulierē forte q̄s inuenier procul t de vltimis finib⁹ precium eius: puer vlt. h.

confidit in ea cor viri sui et spoliis non indigebit. ℟. O certe p̄cipuus marie magdalene amor: q̄ a monumēto Dñico recedētib⁹ discipulis non recessit. ℣. Ardore charitatis succēsa quē sepultū nouerat sublatū credēs de sepulcro. Dñi. S. Do. hy⁹

Q Ollaudem⁹ magdalene lachrymas et gaudiū sonēt voces laude plene/ de concētu cordiū vt cōcordet philomene turturis suspirium.

Iesum querens cōuiuarum turbas non erubuit pedes vnxit lachrymarū fluuio quos abluit crine tersit et culparum veniā promeruit.

Suū lauit mūdatorē riuo fons īmaduit piū fudit flos liquorē in ip̄m refloruit celū rē dedit rorē terra celum compluit.

In p̄dulci mixtione nardū ferēs pistricū: īunguēri fusione typū gessit mystricū: vt saneturunctione vnxit egra medicum.

Die xp̄us hanc respexit speciali gratia: q̄ multū hanc dilexit dimittuntur vicia xp̄i quādo resurrexit facta est pronuncia.

Gloria t honor deo qui paschalis hostia agnus morte pugna leo/victor die tertia resurrexit cum tropheo mortis terēs spolia. Amē. ℣. Optimā partem elegit sibi maria. ℟. Que nō auferet ab ea. ℣. In diebus illis mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ iesus accubuisset in domo simonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti/ t stās retro sec⁹ pedes dñi iesu lachrymis cepit rigare pedes eius t capillis capitis sui tergebat t osculabat pedes eius et vnguento vngebat. Luce 7. f.

℣. Mag̃t. Oratio.

Largire nobis clemētissime pater q̄ sicut beata maria magdalene vnigenitum tuum superoia diligendo suorū obtinuit veniam peccaminū ita ap̄ō miam tuā sempiternā nob⁹ impetret bti-tudinē. Per eūdē. Mēo. de scto vvandregisillo abbate. ℣. Similabo eū vir. sapi. ℣. Amauit eum. of⁹

Deus cui⁹ gr̄a beati vvandregisilli confessoris tui atq̄ abbatis vita extitit laudabilis: ip si⁹ interuentu quod tibi

placitū ē pietas tua opetur i nobis. ℣. Cū ear. ꝓcessio ad altare sctē marie magdalene cantando ℟. Regnū mūdi. ℣. Dimissa sūt ei pcā mlta. oro.

SAcratissimā dñe beate marie magdalene qua celos subijt celebritatem recensentes/supplici ter rogamus clemētiam tuam: vt ꝙ eius deuotionis recolimus insignia/ ipsius mereamur compotes effici gl'ie. Per xp̄m. In redeundo de sctā maria. Ad matu. Inuit. Eternū trinūq; deū laudem⁹ et vnum. O. ui sibi mariā transuexit in ethera sanctam. ℣s. Uenite. ℣y⁹.

EStimauit hortulanum/ et hoc sane credidit seminauit enim granū: qđ in mentem cecidit linguā nouit et nō manū lingua christum indidit. Qđ agnouit figurali ardentem imagine mentis agrum spiritali excolentē semine sed cum eam speciali designauit nomine. Nec a iesu iesū q̄rit subtatū q̄ritur iesum intus mentē gerit iesus p̄sens querit mentē colit mentē serit iesus nec percipit.

Iesu bone iesu pie: qđ te monstrans latitas: qđ occultas te marie mentē cuius habitas it⁹ plena vero die nescit vbi veritas. O q̄s mire iesu ludis his quibus diligeris sed ludis non illudis nec fallis nec falleris: sed cū excludis quos includis not⁹ non agnoscens.

GLiat honor tibi spes vita lux aie: per quē sperāt se proscribi libro mortis pessime: prestēt sibi nos ascribi peccatricis lachrymē amē. In ḋmo noc. ℣n. Cū discubuisset in domo simonis dñs iesus mundi gloria mulier secum q̄ erat peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguenta. ℣. Dñe dñs nr̄. ℣n. Secus pedes dñi astans incessant ore sacrato diua vestigia osculat lachrymis plena. ℣s. Celi enarrāt. ℣n. Irrigabat igitur dñi tos iesu pedes fracto quoq; alabastro ꝑciosis odoribus fragrabat dom⁹ omnis atq; capillo x officio detergebat. ℣s. Dñi est terra. ℣l⁹. Diffusa est gr̄a in labijs tuis. Sctō. i.

HUit igit̄ ꝑm sct'i fastū clarissimis orta

Luce 7. f.

natalibus beatissima maria magdalene: que vt patrum asserũt traditiones a magdalo castello / maria magdalene nuncupata est. Quam nõ solũ sui germinis dignitas: verũ etiã p̃imoniũ iura parentũq; successus splendidã reddiderant adeo vt duplicat⁹ honor nomis excellentiã circũquaq; diffunderet. Tu aũt. Te tet omne seculũ in solennitate btẽ marie. Quã iesus eternus amor dilexit plurimũ. Hec maria fuit illa dño gratissima que vnguẽto p̃cioso pedes vnxit dñi. Quã iesus.

Scient etenim apud homines plus nomina diuitum sciri q̃ paupe rum. Sed q; rerum affluentiã interdũ voluptas comes sequitur adolescẽtionis vite tẽpora lubricis supposuerat regenda discursibus soluto pudicicie freno. Hec postmodum diuine cõpuncta respectu mie mentis intuitũ i sese cepit retorquere. ac p̃stine vite immundiciam admirari et abominari / seipsam condemnare / ac non mediocriter iudicare. Pectore sincero dñm maria recondẽs vnxit purgãtẽ se Baptismi gurgite sctõ. Tbsterge dña nopas famulis p̃cibus tuis. Baptismi.

Q Vt ergo cõperit dñm mie largitorẽ: t criminũ indultorem / in domum venisse simonis: penitentiam sibi assumpsit comitẽ mediatricẽ / interuentricem propiciatricẽ Accepit etiam pretiosissimum vnguentũ: adhibuit sibi et vbertatẽ lachrymarũ. Et cũ talibus obsequijs: ingressa est ad fontem pietatis. Tu aũt.

Felix maria vnxit pedes ieſu: Et extersit capillis suis Et dom⁹ impleta est et odore vnguenti. Vsus.

Mirro rore balsami fractof udit alabastro: q̃ vnguento p̃cioso pedes vnxit dñi. Et extersit. Sl'ia. Et domus. In. R. noc. An.

Simon aũt intra se inqt si esset ꝓpheta sciret profecto: q̃ t qualis esset que tetigit eũ q; peccatrix est Eructauit. Et cõuersus dñs ait: postq̃ veni i domũ tuã: nõ cessat crine fuso hec meos osculari pedes. Deus nr refu.

Luce 7.f.

Luce 7.f.

Luce 7.g.

Luce. 7. g. Ant. Dñi multum dilexeras dimissa scito tibi peccamina ꝛ fide qua polles sacra in pace remitto. ℣. Fundamenta. ℟. Specie tua ꝛ pulchritudie. Ant.

Accedit ad pedes saluatoris lachrymis eos rigat: capillis detergit/ꝛ osculatur: vnguento perfundit. Sicq; fit vt que immūda venerat iustificata recedat. ℟. Beata es maria q̄ piaꝛvndis lachrymarū terſisti tuoꝛ maculas criminum. Assidue te eroꝛare deposcimus pro nostris excessibus. ℣. Summis celoꝛū ciuib⁹ glomerata iamq; eterna immoꝛtalitate induta. Assidue te. Lectō. v.

Vbeat charissimi immensitatē dñice pietatis intueri: peccatricez mulierē ad miam trahētis ꝛ suscipiētis. Ad phariſei prādium dñs discūbebat: sed apud penitētē mulierē mētis epulis delectabatur. Apud phariseum veritas pascebatur foꝛis: apud peccatricem mulierem sed tamen conuersam pascebatur int⁹. Tu aūt. ℟. Eternis accumulata munerib⁹ maria magdalene posce vt i hiis nostris solēniis Diuina perpetue pacis gaudia, p meritis chriſtus cōcedat ℣ Subdite tibi plebis fletus solue benigna peccātibus quandoq; tecum. Diuina. Lectio sexta.

Pensemus q̄te pietatis fuerit: non soluz peccatricem mulierez ad se admittere sed ei etiam ad tangendū pedes p̄bere. Consideremus gratiā misericoꝛdie dei ꝛ dānemus multitudinē reat⁹ nostri. Confessionem nostram ex puro coꝛde desideraꝛet et cuncta que deliquimus relaꝛat. Tu aūt ℟ Optimā partē adepta a dño quam elegisti beatitudinis eterne Sancta maria intercede, p nobis eriguis tuam solennitatē celebrātib⁹. ℣. Ut mereamur assidue ꝑpūctionis hymbꝛe: nostroꝛ soꝛdes delictoꝛum abluere. Luce. 10. g.

Sctā. Elia. Sctā maria. In. iij. noctur. ān. O certe precipuus marie amoꝛ q̄ a monumento dominico discipulis recedētib⁹ sublatum credens non recedebat. ℣ Cantate. i. ān. Joā. 20. c.

Tulerūt dñm: vbi posuē Ibis.

runt eū dicito michi. cui respondens iesus dixit illi. maria/cōuersa illa: noli me tangere nōdum enī ascendi ad patrē meū. ℣. Dñs regnauit exultet. ℟. Celsi meritimaria que solem verum resurgentem videre meruisti mortaliuz prima obtine vt nos visu glorie sue letificet in celis. ps. Cantate. ij. vſq; Adiuuabit eā de⁹ vultu.

℣ Secundum Lucam.

Luce 7.e. IN illo tēpore. Rogabat iesuz quidā pharisē⁹ vt māducaret cū illo. Et ingress⁹ domū pharisei discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ iesus accubuisset i domo pharisei/ attulit alabastrū vnguenti. Et stās retro secus pedes eius lachrymis cepit rigare pedes eius: z capillis capitis sui tergebat z osculabatur pedes eius: et vnguento vngebat. Et reliqua. Omelis beati gregorii pape. Lectio septima.

Marie peccatricz lachryme cuius vel sareum pectus ad exemplum penitendi non emolliant? Cōsyderauit nanqz quid fecerat: z noluit moderari quid faceret. Sup conuiuantes ingressa est/ nō iussa venit iter epulas lachrimas obtulit. Discite quo dolore ardet que flere inter epulas nō erubescit. ℟. Fragrans iesus muneribꝰ intimis marie q̄ p̄cordijs affatim perūxit sacrata vnguēto vestigia. Unde meruit pfectā suox delictorū veniā. ℣. Peccaminū nrox sordes pissimis diluat iteruētibꝰ diuino fōte. Uñ. vili.

DAnc esse illā mariaz credimꝰ: de qua marcus septē demonia ciecta fuisse testatur Per septē q̄ūt demonia vniuersa vicia designantur. Septenario enī numero vniuersitas figuratur. Septem ergo demonia maria habuit: q̄ vniuersis vicijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue macl'as asperit lauanda ad fontē mie cucurrit. ℟. Celsi meriti maria q̄ solē verū resurgentē ab inferis videre meruisti prima mortalium in terris. Obtine saeris p̄cibꝰ vt nos visu sue maiestatis tecum letificare dignet in celis. ℣. Exi-

gua nostrorū olocausta votorū deferre ante dñm suffragatrix semp pia digneris esse. Obtine. Lc. ix.

HEc mulier ergo / ḋa prius actib⁹ illicitis intēta vnguētū qđ sibi p odore carnis sue turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabilit offerebat Oculis terrena concupierat / sed hos iā p penitētiā cōterēs flebat. Capillos ad ꝓpositionē vult⁹ exhibuerat: sed ipsis iam lachrymas tergebat Ore supba dixerat: ſz pedes dñi oscu lans hoc i redēptoris sui vestigia figebat. Quot ergo i se habuit oblectamēta: tot de se iuenit olocausta. ℟. O felix sacrorum lachrymis rigatio pedū per quā ꝓmeruit maria dici et esse eius dilecta. Ex quo pascūtur in ethere sancti. ℣. Angelico pollet decore hec ⁊ hi per xp̄m. Ex. Alla. Ex. ℣. Optimā partem elegit sibi maria. ℟m. Que non auferetur ab ea. In laudibus. añ. In audibus excelsis ois mūdus exultat in solēnitate sctē marie magdalene. ℣. Dñs re. ℟. Pectore sincero dñm maria recondēs vnxit purgātē se baptismi gurgite sancto. ℣s Jubil. ā. Sustolle maria supplicū i ethere vota, p prias q meruisti fletu dilui noxas. ℣s De⁹ de⁹. ān. Qui tecū captent eterni mūera regni pro famulis xp̄m posce maria piū. ℣s. Bñd. ℟. Intercede supplicās assidue p nobis iesū dñz maria magdalene. ℣. Laud. cp̄. Mulierē. hy⁹.

O Maria noli flere laz non q̄ras aliū hortulan⁹ hic est vere ac colonus mētiū ītra mētis ortū quere mētis oparium Unde planctus ⁊ lamentum / quid mentē non erigis quid revoluis monumētum / tecū est quē diligis iesum q̄ris ⁊ inuentū habes nec intelligis.

Unde gemis vnde ploras verum habens gaudiū latet in te quod ignoras doloris solatiū intus habes queris foras / languoris remedium.

Ā nō miror si nescisti / magistrū dū semiat semē qđ est verbū xp̄i te magz illuiat ⁊ raboni rndisti / cum mariam nominat.

Pedes xp̄i q̄ lauisti fonte lota gratie quē ab ipso

recepisti fũde roꝛẽ venie resurgentis quem vidisti fac consoꝛtes gloꝛie.

Gloꝛia ꝛ honoꝛ deo cui⁹ pꝛefert gr̃a inuitãti phariseo marie suspiria cenã vite qui dat reo gr̃e post pꝛãdia amen. ℣. Dimissa sũt ei pcã multa. ℟. Q̃m dilexit multũ. ã. O mũdi lãpas et margaꝛita p̃fulgida q̃ resurrectionẽ xp̃i nunciãdo apl'oꝛ apl'a fieri meruisti maꝛia magdalene / semp pia exoꝛatrix ꝓ nobis assis ad deũ qui te elegit. ℣. Bñd⁹. ℣. Largire nobis. Mẽo. de sctõ vuandregisillo ãn. Fuge serue. ℣. Just⁹ ger. Ofo. Deus cui⁹ gr̃a. Ad ỹnã. ãn. Laudi. ℣. Deus in no. ãn. Te iure. ℣. Quicunq;. Ad. iii. ã. Pectoꝛe. ℣. Le gẽ pone. ℞. Mulierẽ foꝛtem. ℟. ꝛ ℣. de cõi vnius virginis dicantur. Ad vi. ãn. Sustolle. ℣. Defecit in salutꝛa. Capitulum.

ꝓuer. vlti. c. Accinxit foꝛtitudine lũbos suos ꝛ roboꝛauit bꝛachiũ suũ: gustauit ꝛ vidit q̃m bõa est negociatio eius / non extinguetur in nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ã. Intercede. ℣. Mirabilia. ℞. vbi supꝛa

ꝓuer. vlti.

Multe filie congregauerunt diuitias tu supergꝛessa es vniuersas Ad secũdas vesꝑ. ãn. Laudibus. ℣i. feria. ℞. Mulierem foꝛtez. hy⁹. O maria noli flere. ℣. Dimissa sũt ei peccata multa. ãn. Inclyta sctẽ marie magdalene solẽnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia aue sãcta deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia que possides cum gloꝛia. ℣s. Magnificat. oꝛatio. Largire. Memoꝛia de sctõ appollinare mar. ã. Hic est vere martyꝛ. ℣. Bꝛia ꝛ ho. oꝛ.

Otiuos nos domine beati appollinaris martyꝛis tui natalis semper excipiat: qui ꝛ iocũditatem nobis sue glorificationis infundat: et tibi nos reddat acceptos Per dñm nostrũ iesum.

Sctꝛi appollinaris martyꝛis. tꝛes lectiones fiãt cum inuitatoꝛio. ℣. ꝛ cũ oꝛatione vt supꝛa. Lcõ. i.

Beatus appollinaris ab anthiochia petrum apostolum secutus ꝛ rome ab eodem episcopus oꝛdinat⁹ rauennam directus est: vbi verbum

dei predicans: tentus est a paganis et diu fustibus cesus ac nudis pedibus super prunas impositus ab vrbe expulsus est. Et non longe ab vrbe christiani habebant tuguriumvbi missas celebrauit et in mari baptizauit timentesq; deum ministrabant ei. Lectio secunda.

Post multos annos ad emiliam perrexit: predicans verbum dei virtutes operando. Post tertiū annū reuersus rauēnā:nō longe ab vrbe mansit apud quēdam militē nomie hyrtaneū:cuius filium cecū illuminans eū cum parentibus baptizauit Quo facto a paganis ligatus et ad forum deductus vulneratur. Lcō. iij.

Cunq; perductus ad simulachrum appollinis / orationem fecisset: illud solutum et destructum est templum. Quo audito: traditur cuidā centurioni occulto christiano custodiēdus qui media nocte larauit eum vt fugeret. Quem sequentes pagani prope pōtem apprehenderunt. Qui tandiu cesus est quousq; mortuꝰ estimaretur. Post perductus a discipulis in vicū in quo leprosi morabant septē dies superuixit admonens ecclesiam ne a fide christi discederet. Sicq; martyr dei postq; ecclesiam annis viginti octo mēse vno diebꝰ quatuor rexisset mortuꝰ sub vespasiano cesare sepultꝰ est foris murū in archa sarea sub terra decimo calēdas augusti. Lete. de cōi vniꝰ marty. et pontifi. ¶ Scē christie virginis et mar. cpm. Confiteor. Si hoc festū in eadē ebdo. contigerit cū fes. sācte margarete: sinautē dicatur. cpm Dñs deus meus. Oratio

Adulgentiam nobis dñe beata christina virgo et martyr imploret que tibi grata semper extitit et merito castitatis et tue pfessione virtutis. Per. Ad matu. iij. Ic. hāt cū noc. ppter vigil. et oia hāt de virg. vsq; ad missā que erit de vigi. Lectio. i.

Erat tpibꝰ diocletiani imperatoris qdā de tyro sacra virgo annorū circiter duodecim nomine christia vrbani christianorū persecutoris fi-

recepisti fũde rorẽ venie resurgentis quem vidisti hac consortes glorie.

Gloria t honor deo cui⁹ prefert grã inuitãti pharisẽo marie suspiria cenã vite qui dat reo grẽ post prãdia amen. ℣. Dimissa sũt ei pcta multa. ℟. Q-m dilexit multũ. ã. O mũdi lãpas et margarita ꝑfulgida q̃ resurrectionẽ xpi nunciãdo apl'or apl'a fieri meruisti maria magdalene / semp pia exoratrix ꝓ nobis assis ad deũ qui te elegit. ℣. Bñd⁹. or. Largire nobis. Mẽo. de sctõ puandregisillo. ãn. Euge serue. ℣⁹. Just⁹ ger. Ofo. Deus cui⁹ grã. Ad ꝑmã. ãn. Laudi. ℣. Deus in no. ãn. Te iure. ℣. Quicunq;. Ad. iii. ã. Pectore. ℣s. Le gẽ pone. cℏ. Mulierẽ fortem. ℟. t ℣. de cõi vnius virginis dicantur. Ad vl. ãn. Sustolle. ℣s. Defecit in salutra. Capitulum.

puer. vlti. c. Accinxit fortitudine ũbos suos t roborauit brachiũ suũ: gustauit t vidit qm̃ bõa est negociatio eius / non extinguetur in nocte lucerna ei⁹. Ad. ix. ã. Intercede. ℣ Mirabilia. cℏ. vbi supra

puer. vlti. c.

Multe filie congregauerunt diuitias tu supergressa es vniuersas Ad secũdas vesp. ãn. Laudibus. ℣i. feria. cℏ. Mulierem fortez. hy⁹. O maria noli flere. ℣. Dimissa sũt ei peccata multa. ãn. Inclyta sctẽ marie magdalene solẽnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia aue sãcta deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia que possides cum gloria. ℣s. Magnificat. oratio. Largire. Memoria de sctõ appolli nare mar. ã. Hic est vere martyr. ℣. Bta t ho. or.

Oriuos nos domine beati appollinaris martyris tui natalis semper excipiat: qui t iocũditatem nobis sue glorificationis infundat: et tibi nos reddat acceptos Per dñm nostrũ iesum.

Sctī appollinaris martyris. tres lectiones fiãt cum inuitato. simꝑ. t cũ oratione vt supra. Lcõ. i.

Beatus appollinaris ab anthiochia petrum apostolum secutus t rome ab eodem episcopus ordinat⁹ rauennam directus est: vbi verbum

dei predicans: tentus est a paganis et diu fustibus cesus ac nudis pedibus super prunas impositus ab vrbe expulsus est. Ex non longe ab vrbe christiani habebant tuguriumvbi missas celebrauit et in mari baptizauit timentesq; deum ministrabant ei. Lectio secunda.

Post multos annos ad emiliam perrexit: predicans verbum dei virtutes operando. Post tertiū annū reuersus rauēnā: nō longe ab vrbe mansit apud quēdam militē nomie hyrtaueū: cuius filium cecū illuminans eū cum parentibus baptizauit. Quo facto a paganis ligatus et ad forum deductus vulneratur. Lcō. iij.

Cunq; perductus ad simulachrum appollinis / orationem fecisset: illud solutum et destructum est templum. Quo audito: traditur cuidā centurioni occulto christiano custodiēdus qui media nocte laxauit eum vt fugeret. Quem sequentes pagani prope pōtem apprehenderunt. Qui tandiu cesus est quousq; mortuꝰ estimaretur. Post perductus a discipulis in vicū in quo leprosi morabant septē dies superuixit admonens ecclesiam ne a fide christi discederet. Sicq; martyr dei postq; ecclesiam annis viginti octo mēse vno dieb⁹ quatuor rexisset mortuꝰ sub vespasiano cesare sepultꝰ est foris murū in archa sarea sub terra decimo calēdas augusti. Lete. de cōi vnius marty. et pontifi. ℂ Sāte christie virginis et marcīm. Confitebor. Si hoc festū in eadē ebdo. contigerit cū fes. sācte margarete: sinautē dicatur. cpm Dñs deus meus. Oratio

Adulgentiam nobis dñe beata christina virgo et martyr imploret que tibi grata semper extitit et merito castitatis et tue pfessione virtutis. Per. Ad matu. iij. lc. hāt cū noc. ppter vigil. et oia hāt de virg. vsq; ad missā que erit de vigi. Lectio. i.

Erat tpib⁹ diocletiani imperatoris q̄dā de tyro sacra virgo annorū circiter duodecim nomine christia vbani christianorū persecutoris fi-

lia. Quã in excelsam turrim cũ duodecim puellis positam: et deos aureos spernẽtẽ: signauit angelus i xp̃o dicens. Christina viriliter age: in cõspectu eñ trium iudicũ habes audiri. Que cõuersa ꝛ videns panẽ albũ sup mel dulce: gratias egit deo dicens. Duodecim dies sunt: ex quo panem non comedi. Lectio sexta.

Sero autem facto: dedit frusta deorum patris sui pauperib⁹. Quo sciẽs pater ei⁹: puellas iussit decollari ꝛ christinam virgis cedi ꝛ catenatam in carcere recludi. Cumq; in equuleo suspensa vngulis raderetur: piecit carnes suas i faciẽ p̃is sui dicẽs. Comede virtutem corporis xp̃i. Tunc rota ferrea adducitur et supposito igne valido oleo perfundi iuberur: sed ipsa orãte ꝯbusti sunt plusq; mille quingenti idolis seruiẽtes. Hinc lapide in collo eius ligato mittit in mare: vbi a christo baptizata illesa exiens iterum in carcere recludi tur. Que ait. Domine iesu christe redde vrbano secũdum ea que gessit in me: qui ipsa nocte cum magnis cruciatibus emisit spiritum. Lectio. iij.

Post hec venit alius iudex noie zion: qui primo eam in sartaginẽ plenam pice resina et oleo mitti iussit: deide caput ei⁹ radi ꝛ prunas ardentes superponi. Que cum nõ lederetur: ducta est ad templũ appollinis. Et ibi cũ oraret: ꝯminutũ est idolum in puluerem: ꝛ crediderũt in deũ aie circiter tria milia. Judexq; perterritus expirauit. Tũc tertius iudex noie iulianus iussit serpẽtes circa eam apponi: ꝛ mãmilla ei⁹ et lĩgua abscissis vgo partem lingue in oculũ iudicis ꝓiciẽs: execauit eũ. Cui⁹ iussu pcussa virgo in latere orans dñm emisit spiritũ quartodecimo etatis sue anno. Que ei⁹ intercessiõe venerãda: nobis sempiterna a dño impetret gaudia. Cetera de cõi vni⁹ virgis ꝛ martyris.

¶ Sancti Iacobi apostoli festũ dupler. Ad. i. vesp. ꝛ ad matut. Cetera de cõmuni vni⁹ apostoli cum isto hymno ad vesp. Hy⁹.

BIna celestis aule luminaria iacobe nec non iohannes theologe poscite nobis veniam rogãtibus quã venit xp̃us gratis dare miseris. Amen nue xp̃e. Et dicat hic nobis per horum. Oratio.

CEsto dñe plebi tue sãctificator et custos vt apostoli tui iacobi munita presidijs/et conuersatione tibi placeat et secura deseruiat. Per. Eodez die memoria fiat de martyri. xp̃oforo et cucufate. ãn. Gaudent in celis. ℣. Letamini in dño. Oratio

DEus mundi creator et rector qui hũc diẽ beatorum xp̃oforo et cucufatis martyr̃ tuor̃ passione consecrasti: cõcede. vt oẽs q̃ martyrij eor̃ merita veneramur: eor̃ intercessionib⁹ ab eternis gehẽne incẽdijs liberemur. Per. Ad matu. Lectio. i.

IAcobus apl'us domini nr̃i ihesu xp̃i frater beati iohãnis euãgeliste oẽm iudeã et samariã visitans ostendebat ex scripturis sctis oia q̃ p. pphetas dicta erãt in dño ieſu xp̃o esse cõpleta. Hermogenes aũt q̃dam magus misit philetũ discipulum suũ cũ aliquot phariseis ad eũ: asserens q̃ xp̃s nõ esset filius dei. Jacob⁹ vero assertionibus eius in xp̃o euacuatis ostẽdit ex scripturis sctis hunc esse filium dei. Lectio secũda

BEuersus ad hermogenẽ philetus dixit ei. Jacobum q̃ se seruũ ieſu xp̃i asserit: scias te superare nõ posse. Nã in noie eius multa miracula faciens oẽsq̃ scripturas sanctas memoriter retinẽs: ostendit ex eis hũc esse filium dei quem iudei crucifixerunt. Hermogenes irat⁹ vinxit philetum dicens. Videam⁹ si iacobus soluat te ab his vinculis. Quo nũciato iacobo misit sudariũ suũ dicẽs. Accipiat hoc et dicat. Dñs ieſ⁹ xp̃s erigit elisos et ipse soluit cõpeditos. Quo facto: solut⁹ venit ad ia-

Dolẽs aũt (cobũ. l'tii. magus misit post eũ demões dicẽs. Jp̃m iacobũ cũ phileto michi adducite vt vindicer i eos. Qui cũ veniſſent ceperũt vlulatũ i aerẽ dare sup apl'm Quib⁹ apl'us ait. Precipio vobis in noie patris

et filij ⁊ spūs scti vt hermogenē nō iedentes ipm ad me vinctū adducatis Quo adducto dixit apl's ad philetum. Jpe te ligauit: tu eū solue. Quo fctō ait apl's. Uade liber vbicūq; volueris. Nō eīm est disciplinę nr̄e: vt inuitus q̄s ꝙuertat. Jpse ꝙo solutus oēs codices suos in mari mergēs: dixit ad iacobū. Animar̄ liberator accipe me penitentē: quē hactenus habuisti inuidentem. Lectio quarta.

Apl's ꝙfirmās eū i fide ita pfectū eū reddidit vt multe virtutes per eū fierent a dño. Q̄ audiētes phariſei: dixerūt ad iacobū Ut q̄d p̄dicas xp̄m quē oēs crucifixū scim⁹? Tūc apl's oūdit eis qualit incarnatio dñi / passio / resurrectio / ⁊ in celū ascensio a ꝓphetis p̄nūciata: i xp̄o erat ꝙpleta. Dixerūt q; oēs. peccauim⁹ dic nobis q̄d faciem⁹? Quibus ipse ait. Credite ⁊ baptizamini: ⁊ delebūtur peccata vestra. Lectio quinta.

Abiathar aūt pontifex vidēs tantū ppl'm credidisse: zelo replet⁹ excitauit seditionē grauissimā ita vt mittentes funē in collo eius ducerēt eū ad herodē q̄ iussit eū decollari. Cunq; duceret: paralyticū quēdam ad eū clamātē a doloꝛib⁹ liberauit Hoc vidēs iosias q̄ funē in collo ei⁹ misit coꝛruēs ad pedes eius dixit. Obsecro te vt des michi indulgentiam. Lectio vi.

Intelligens apl's coꝛ ei⁹ a deo visitatū: dixit. Credis q; iesus xp̄s est ver⁹ filius dei? Qui ait. Credo Hoc audiēs abiathar dixit. Nisi recedens a iacobo maledixer̄ nomē xp̄i cū ipso decollaber̄. Qui ait. Maledict⁹ tu: nomen ꝙo xp̄i est bñdictū i scl's. Cūq; pueniſſent ad locū allata lagena aq̄ apl's baptizauit eū: ⁊ osculās eū fecit signaculū crucis in fronte eius / et ita perfectus in fide christi: cum apostolo decollatus est.

¶ Secundum matthēū.

In illo tpe Accessit ad iesum mat̄ filioꝛū zebedei cum filiis suis: adorans ⁊ petēs aliq̄d ab eo. Quid dixit ei. Quid vis? Ait illi Dic vt sedeant hi duo filij mei vnus ad dexterā tuā: ⁊ alius ad sini- Mat. 20. c.

stram i regno tuo. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus. Lcō. vij.

Unde occasionē accepit hec mulier vt a dño gloriā t dignitatē peteret filiis suis / q̄ nichil prędixerat de gl'ia regni: sed solū modo de supplicio passionis? Prędixerat ei discipulis suis se hierosolimā ascensurū tradēdū / morte ꝯdēnandū / deludēdū / flagellādū / t crucifigēdū Sz hac causa incitata est ad petēdum dignitatē filiis suis quia post omnia dixerat domin⁹ / et tertia die resurget. Lectio. viij.

Putabat enī mulier q̄ dñs post resurrectionem suā regnatur⁹ esset i terra corporaliter: ideo dixit. Dic vt sedeāt hi duo vnus a dextris et alius a sinistris i regno tuo. Respondens dñs dixit. Nescitis quid petatis. Mater quidē petierat sz dñs discipulos increpauit: q̄ sciuit petitionem matris ex suasione filiorum processisse. Lectio nona.

Interrogat dñs si possent bibere calicem quem ipse bibitur⁹ erat: idest si cādē possessionē sufferre possent quā ipse passur⁹ erat pro eis. Calicem quidem meū bibetis. De iacobo non est dubiū quin ipse calicem dñi biberit. De iohanne vero dubitatur: q̄ ipē p̄ martyriū vitā nō finiuit. Sed q̄ a domiciano in feruentis olei doliū missus est: t añ arstodemū venenū bibēs illesus p̄māsit: necnō cum reliquis aplis flagellat⁹ legit semp parat⁹ ad passionē Clarū est q̄ calicem passiōis biberit. T. Cetera de cōi vnius apli. Ad scdas vesperas oīa fiant de sancto iacobo cum. Re Ciues apostolorū. t memoria de sancta anna.

Scē anne matris marie. Ad vesperas super psalmos feriales. ān. Felix anna cella mundicie / lumen mundi / vena clementie / spes salutis / porta letitie: nos diuine commenda gratie. Psalmi feriales. Capitulum.

Mulierem fortē quis inueniet? procul et de vltimis finibus precium eius: cōfidit in ea cor viri sui: et spoliis non indigebit. ℟. Dē q̄ digne veneraris. Hymnus. puer. vi. b. 6. R.

AVe mat anna plena melle cāna cui matrē passa nulla coequāda Ave predicanda superexaltanda mater matris poli regis atq; soli.

Quā quis velit fari siue venerari redder sibi votum xp̄s per quem totū.

Ergo te rogam⁹/rogantes supplicam⁹ vt qđ potes velis p̄ce da nos celis

Placās nobis natā mūdo p te datam illa natuz suum tu nepotem tuum.

Laus sit trinitati laus sit vnitati laus p̄ri ac nato/lausq; paclito. Amen.

℣. Diffusa est. ℟. Hec est radix anna pia virgo florens est maria: christus flos est inclytus / digna radix est honore cui⁹ virga tali flore fecundatur celitus. ℣s. Mag̃. Oratio

DEus qui beatam annam dilectissime genitricis tue matrē egregiā hodierna die ad celestis vite subleuasti gaudia: fac nos q̃s gloriosis ei⁹ meritis ad eternā pertingere bitudinē ex cuius puerpio salutari pro salute mūdi humanā dignatus es assumere carnē. Qui vi. t re. cū do pa. Memo. de sancto Iacobo apostolo. cū ān. In regeneratione. ℣. Annunciauerunt. ℟. Esto dñe. Ad cōpletoriū oia fiant sicut in festo sancte trinitatis. Modo p̄dicto dic̃r vespere de scta anna: videlicet vbi dedicata est ecclesia vel capella vel altare in honore eiusdē. trūc ad. i. vs. de. s. anna fiat. Ubi vero nō est ecclia dedicata neq; capella i honore ipsius dicātur vesp. de scto Iacobo ap̄lo et memo. de sancta anna cū or. predicta. Ad matuti. Inuitat. Ad sctē matris anne memoriā. Dēs xp̄o canam⁹ gloriam. ℣s Venite. Hy⁹

IN anne puerpio nox fugit huius seculi et illuxit cum gaudio dies totius populi.

Hec radix ieesse germinat expers cunctis illecebris germen eius illuminat / nos sedētes in tenebris.

Pia mr̃ t hūilis de qua maria ꝓpijt tuis adesto famulis quos culpa grauis deprimit.

Iam felix t emerita manēs cū summo iudice succurre mater inclyta vt viuamus pacifice.

Et quicqd hic deliqmus vite p immūdiciā abstergas illud petimus per diuinam clementiam.

Patri natoq; gl'ia detur cū sctō spū qui per anne suffragia ꝓseruet nos in exitu. Amē. In ꝓmo. no. ā. Chori plaudant alacriter angelor; t hominum cōgratulādo pariter matri regine virginum. ps. Dñe dñs nr. ā. Pater p̄ celse virginis ioachi erat nomine: mater anna nobilis que regali fulsit semie. p. Celi eñ. ā. In tres partes diuidunt sic rerū substantiā dāt tēplo dant paupib⁹ seruant sibi tertiā. p. Dñi est tra. v. Diffusa est gratia. Lectio. i.

Hodie fratres charissimi btē anne mris sctē dei genitricis ac perpetue virgis marie festiuā celebriam⁹ memoriā i qua carnis reliquit ergastulū t subuecta est venerabiliter ad supos sanctorū obsequijs angelor;. r. Felix anna flos oztorum mira nitens specie regu; surgit antiquozū ex clara prosapie: Que medelā viciozū matrem gessit gr̄e. r. Hec btā miseror; succurrat iopie. Que. v. Deternū siqdē patriarchar; ac ꝓphetarū veterū gl'iosa et felix puenit contuberniū. Ex quozum carne carnis traxit oziginē vt p vētris sui fructū ppl'o suo deus mitteret redemptorē. r. Matronarum hec matrona claruit i sct'o nūc i celis iā patrona pietatis titulo cuius partu cuncta bona ꝓuenerūt ppl'o. v. Anna parēs esto ꝓna cūctis i piculo. Cui⁹. Ve. ii.

Gaudeat igitur sacrosancta mr̄ ecc'ia huius sctē matrone munita suffragijs t i eius laudib⁹ cū oi deuotiōe tota resultet. Hec est eñ illa supne benedictiōis terra de qua celestis figul⁹ ollam spei nr̄e cōposuit que ex diuini roris hymbre ꝓceptū verbū dei hūano gñt ꝓtulit incarnatū. r. Ex cōceptu ꝓiugali anne miro oztdie radix boni finis mali spirat vno germine Felixq̄ fuist i tali ipregnata virgine. v. Nos in hora fac finali mozi sine crimine. Felix. Gl'ia. Felix. In. ii. no. ā. Annos quoq; plurimos ducūt i ꝓiugio

steriles atq; tristes sub le gis opprobrio. ℣. Eructa. ℟. Exprobrabat hūc pōti fex ioachi q; sisteret ifecū d⁹ cū fecūdis seq; eis tū geret. ℣. De⁹ nr̄ re. ℟. Joa chim ex opprobrio de tē plo tristis exijt nec ad do mū vel vxorem sed ad pa stores trāsijt. ℣. Funda mēta. ℟. Specie. Lcō. iiij

HElix anna q̄ in ope ratione redemptio nis nr̄e velut radix vide tur in arbore de qua cele stis virga egressa est btis sima ygo maria q̄ filium suū diuini floris amigda lū enixa puerpera genuit cui⁹ dulcedinis iocunda refectio in celo t in terra ãgelos t hoies pascit. ℟. Ex iudea creuit spīa hec matrona nobilis spia tñ officia claruit mirabilis de qua prodijt Regia ce li venerabilis. ℣. Nos a fraude serpentina: saluet mater hūilis. Regia. ℟. v

EX bethleē quippe ci uitate dauid t radi ce iesse oriūda, pdijt: cui⁹ beata soboles maria vcz xp̄m peperit q̄ captiuita tē iacob auertit: t pari etē veteris inimicitie inter deū t hoiem hō de⁹ i sua carne destruxit. ℟. Quā potens esse diceris in re gno btō x q̄ gēitrix agno sceris regine angelorum Insignis quippe dicer̄: pr̄ona miseror. ℣. Impe tra nobis miseris veniā pctō x. Insignis. Lcō. vi.

O q̄ gl'iosa est mat' ista t q̄digna solenni at tollenda p̄conio: q̄ nobis matrē nr̄e redēptiōis at tulit t in illa testamentū hereditatis supne iclusit Uere btā t oi veneratio ne habēda: t quodam sa cro priuilegio predicāda mr̄ hui⁹ sacratissime vir ginis / q̄ oēs precellit ma tres i ꝯcipiēdo t generā do eā q̄ suū t oim gn̄auit auctorē. Gaude igit̄ t le tare o felix mr̄ t pie ceteris matrib⁹ felicior q̄ me ruisti tāte ꝓlis gaudere ꝓuilegio / p quā angeli le titiā / iusti gr̄am / pctōres veniā iueniūt inēt̄nū. ℟. O q̄digne veneraris ab hūano germine: q̄ mariā mūdo paris magno dei munere. Ipsa ygo singu laris dignet̄ succurrere. ℣. Anna mr̄ salutar̄: fac nos xp̄o viuere. Jp̄a Gl'a Ipsa. In. iij. noc. an. Joa chim t ꝓlugi angel⁹ appa

ruit dolēteſq; nimiū dulcit ꝙpeſcuit. ℣. Cātate. l. ℟. Preces vre ſunt acceꝑte/habebitiſq; filiā: perquā deus magnifice/ꝑſtabit cūctis gratiā. ℣. Dño re. ex. ℟. Hic cognoſcunt ſe mutuo cōiugali federe et agūt laudes dño: ꝙ cōceſſo munere. ℣. Cātate. ℟. ℣. Adiuuabit. Initiū ſcti euange. ſcōm Math.

Mat. 1.a. LIber generatiōis ieſu xp̄i filij dauid: filij abrahā. Et reliqua. Om. de diuerſis tracta. ℟c. vij. Mathe⁹ igit euangeliſta ſcribēs librū gñatiōis ieſu xp̄i ceteris ꝑtermiſſis horū filiū nūcupauit: qr ad hos tm̄ facta ē de xp̄o ꝓmiſſio. Ad abrahā inqt In ſemie tuo: bñdicētur oēs gentes terre. Ad dauid ꝙo ait. De fructu vētr̄ tui ponā ſup ſedē tuā. ℟. Eua mr̄ corruptele pomi fit edulio: deformauit q; ſeḡle lineā ꝓtagio. Anna ꝙfert ſpē medele ſacro puerpio. ℣. Eſto mēor clientele: huj⁹ in exilio. An. ABrahā ge- ℟c. viij. nuit iſaac: iſaac autē genuit iacob. Exequit ergo hūanā gñationem xp̄i mathe⁹ ab ipo ꝓmiſſionis exordio hoc eſt ab abrahā gñatores cōmēorās q̄s ꝓducit ad ioſeph virū marie: de qua natus eſt xp̄s. ℟. Anna mr̄ matris xp̄i nos pie ꝙſidera q̄ marie meruiſti ꝓpinare vbera Ecce felix aſcendiſti ſup cuncta ſydera. ℣. Tu in hora mortis triſti nos ab hoſte libera. Ecce

QUicq̄d tm̄ in ℟c. ix. inſigni genealogia xp̄i ad euāgelicā reſpicit hiſtoriā: totū ex abūdanti recurrit ad annā/ vt ipſa ſit quaſi q̄dam meta legis ⁊ gr̄e: per quam dignitas hūane videtur i xp̄o refloruiſſe nature. Ex ei⁹ nāq; vētre prodiit: qđ de ſctā eccl'ia longe añ ſpūſſctūs ait. Sindonē fecit ⁊ vendidit ⁊ cingulū tradidit chananeo Sidonis hui⁹ cādor niueus: puritas eſt et mūdicia virginalis/quā btā anna mater manib⁹ ſuis quaſi cōteruit dū genitricem dei mariam ad diem temporalis ortus in forma humana de palatio vteri ſui corporaliter edurit. Tu. ℟. Beata virgo virginū mr̄is tue ꝓcibus remiſſionē criminū ꝓcura ſuppli

cibus. Et fac postvite terminū/letos in celestibus ℣. Succurre penes dñm cūctis assistētib⁹. Et. Glia Et. ℣. Ora p nob⁹ b. ānа In lau. ān. Dis sctōꝝ cōcio matrem collaudet virginis: de cuius puerperio sal⁹ p̄cessit hois. ℟s. Dñs regā. Nec prolē deuotissime petit a p̄fe luminū: t meruit dignissime mariā dec⁹ virginū. ℟s. Jubilate. ān. Ex ioachim quē habuit vite virū eximie: ānа mariā genuit matrē regis iustitie. ℣. De⁹ de⁹. ān. Stirps iesse clara diluit eue matris opprobrium dum anna, plē genuit florē sctōꝝ oim. ℟s. Bñd. ā. Anna floret vt lilium i fammi regis curia: thronū adepta regium cū immortali gloria. ℣. Laud. ℒ℘ Mulierē fortē. Ny⁹

HElix anna prie aliis digna laude fidelitū: mūdū repleuit gaudiis/ per sacrum puerperium. Hec de carnis propagine mariam nobis protulit: q̄ suos reddit germie/ quod eua tristis abstulit O vas celestis gratie mater regine virginum per te precamur anxie remissionem criminum. Memento mater inclyta ꝙ potens es per filiam: t nobis prece solita procura dei gratiam. Et iusq̄ donet precibus datoꝝ bonoꝝ oim: vt gaudiis celestibus/ fruamur post exilium. Patri natoq̄ glia / det cū sctō spū q̄ per anne suffragia: ꝙ seruet nos in exitu amē. ℣. Elegit eam. ā. Anna stellā matutinam magni maris t reginam peperit clementie: cū qua vere iocūdak q̄ deū contēplak reuelata facie. ℟s. Bñdictus. Ōro. De⁹ qui beatā annā. Ad. i. ā. Dis sctōꝝ. ℟s. De⁹ in noie. ān. Te iure. ℣. Quicūq̄. Ad ith. ān Nec prolē. ℣. Legē pone. ℒ℘. Mulierē fortē. ℟. Diffusa. vt in cōiuni⁹ virgi. Ad. vi. ā. Ex ioachi. ℟s. Defecit. Capitulum.

MUlte filie congregauerūt diuitias: tu supgressa es vniuersas: fallax gratia et vana est pulchritudo: mulier timēs deū ipa laudabitur ℟. Specie tua. Ad. ix. ā. Anna floret. ℟s. Mirabilia testimo. ℒ℘in. Anum suā aperuit

inopi/ꝛ palmas suas extēdit ad pauperem ideo fortitudo ꝛ decor idumētum eius: ꝛ ridebit in die nouissimo. ℟. Adiuuabit ℣. Elegit eā. Oro vrg. Ad ℟. ves. ān Dis sanctor. ℣. Dixit dñs. Lauꝺ. pue. Letatus. Beati oēs. Lauda hierl'm. Cp. Mulierē fort. Rem Beata virgo. Si duplex fest. fuerit. hy. Aue mr anna. ℣. Elegit. ℟. Anna florē portauit gre flos odorē spirat mundicie alme pces mris ꝛ filie nos ꝙducāt ecne gl'ie. ℟. Mgt. Oro Deꝰ q̄ bea. an. Mēo. Flat de septem dormientibus martyribus. Oro.

DEus q̄ gloriosos resurrectiōis ecne p̄cones septē dormiētes magnifice coronasti p̄sta q̄s: vt eorum p̄cibus resurrectionē sanctā q̄ in eis mirabiliter p̄ostensa est ꝙsequamur. ℣. Ad mat. tres lectiones Jnuit. dup. Ke. i.

SUb decio imperatore facta in xp̄ianos graui p̄secutione: septem christiani ciuitatis ephesorū ciues: scilicet maximianus/malchus/martianus/dionysius/iohānes/serapion ꝛ constātinus: fugientes persequentium rabiem absconderunt se in spelunca in mōte celio statuentes Malchum in habitu mēdici emere victualia. Jn qua spelunca: dormierunt per secula multa. Lectio scda

QUo lutisq; trecentis sexaginta duob⁹ annis regnante imperatore xp̄ianissimo theodosio surrexit detestanda heresis nitens repellere generalis fidē resurrectionis. Euigilantes sancti et vnius noctis spacio se dormisse putātes malchū ad ciuitatem miserūt vt emeret necessaria. Qui videns crucē sup portā ciuitatis erectā: ꝛ oēs nomē dei inuocātes: valde mirari cepit: platisq; argenteis cepert ituētes mirari dicētes. Hic iuuenis thesaurū iuenit: duxerūtq; eum ad pcōsulē ciuitat. ℣. Cui.

CUmq; proconsul ab eo inquireret vbi thesaurū inuenisset cadens malchus ad pedes eius dixit. Rogo vos vbi decius imperator: Ego enim et socii mei fugientes persecutionem eius: abscondimus nos in spelūca mon

tis celsi. Marinus eps ci uitatis hoc audiens: dixit. Eamus cū eo ad locū. Et venientes ad speluncā viderūt sanctos dei sedē tes: et erant facies eoꝝ vt rose florentes. Et adorantes eos: miserūt p ipatore. Q. ui cū venisset: adorās eos fleuit. Q. ui direrunt ei. Propter te suscitauit nos de⁹ nr̄ aīa die magne resurrectionis: vt tu sine dubio resurrectionē mortuoꝝ credas. Et cum hec dixissent: reddiderūt spīm scōm precepti dei. Imperator vo fīēs toscu lans scrās reliqas eoꝝ cō gregatis plurimis epis et fidelibus viris fecerūt in eodē loco dignā mēoriā eoꝝ. Cetera de cōi plur. mr.

¶ Sansonis epi et pf. oro

OMps sempiterne de⁹ tribue nobis famulis tuis p intercessionem scti sansonis epi poscentibus petōꝝ veniā: q̄rentibus salutis viam/pulsantib⁹ apire regni celestis aulam: vt ad eternā mansionis tue habitationē te adiuuante puenire meeamur. Per dominum. Eodē die hat mēo. de sco panthaleone marty. Oro

DEus q̄ hūc die beati panthaleonis martyrio cōsecrasti: p̄sta q̄s/ vt ipsi⁹ interuētu hoc in nr̄is floreat actib⁹ quod hmōi⁹ remuneret celestibus. p. Ad mat. ill. r. ō cōi Inui. dup. Cet. ofa de cōi vni⁹ pfes. et pōti. ¶ Sctōꝝ felicis/et simplicii/faustini et beatricis marty. ofo

QResta q̄s ops deus vt sicut ppls xp̄ian⁹ martyrꝝ tuoꝝ felicis/ simplicii/faustini: et beatricis tēporali solennitate congaudet: ita perfruat eterna/et quod votis celebrat: pio comprehendat affectu. Per. Ad mat. ill. re. Inuit. dupler. Lctō. i.

UIberio vibis rome epo misso in exiliū a constantino augusto hereticō: clerus roman⁹ ordinauit in loco eius epm felicē pbr̄m. Q. ui facto cōcilio declarauit constātinū hereticū et secūdo baptizatū ab eusebio. Q. uo facto eiecit felix de epatu a constantino augusto filio constātini. Exinde ductus in ciuitatem: coronam martyrii capitis absciscione promeruit et sepultus est in via aurelia. V. ii

⁊ plb⁹ diocletiani ⁊ maximiani erat rome q̄dam virgo beatrix nole: sororibꝰ simplicij ⁊ faustini/ q̄ pro xp̄i nole post diuersa tormēta capite cesi sunt. Quorum corpora fepelliuit beatrix cū crispo ⁊ iohāne p̄sbiteris. Post hec lucretius vicinus possessor p̄dictū btē beatricis cōmune cū fr̄ibus ambiēs fecit eam diis sacrificare nolētē carceri mācipari/ et postea a suis suis noctu p̄fecari: et sic spiritum tradidit dño. Ic. ij.

Post hec ingress⁹ est lucreti⁹ in p̄dictū sctōr: ⁊ fecit cōuiuiū in q̄ infantulus dixit ei. Audi lucreti Occidisti et inuasisti: ecce dat⁹ es i possessionē diaboli. Ad hanc vocē sathanas in eū ingress⁹ p tres horas eū vexauit: donec tolleret animā eius. De quo oēs qui aderāt pterriti xp̄iani effecti sūt narrātes palā passionē beate v̄ginis in cōuiuio vindicatam. Cetera de ꝯmuni p̄fessorū. ¶ Sctōr abdon ⁊ sennes mar. Ofo.

Deus q̄ sctis martyribus tuis abdon ⁊ sennē ad hanc gloriā ve-

niēdi copiosū mun⁹ gr̄e ꝯtuliſti: da famulis tuis suorum veniam delictorꝝ vt sanctorū tuorꝝ intercedētibus meritis/ ab oib⁹ mereamur aduersitatib⁹ liberari. p. Ad mat. unu. duō. Tres lec. hāt. Lec. i.

Decius ip̄ator roma reuertens de p̄sida/ adduxit secū duos subregulos persaꝝ abdō ⁊ sennem. Et cōuocans rome senatum: iussit eos decius sibi p̄sentari. Et dixit ad senatū. Dii nostri tradiderūt nobis hostes ferocissimos. Ecce enim inimici reipublice/ et romani imperij. Et introducti sunt ornati ex auro et lapidibus p̄ciosis: vincti catenis. Quos cū vidisset omnis senatus: ceperunt mirari in aspectibus eorum. Tu. Lect. ij.

Deci⁹ dixit ad eos. Sacrificate diis ⁊ estote sub reguli romane libertatꝫ et possidebitis omnia vestra ⁊ pacem romani ip̄erij. Qui dixerunt. Nos semel offerētes nosmet deo ipsum adoramus: simulachris manufactꝫ nūq̄ humiliabimur Deci⁹ iussit eos denudatos ad simus-

lachrū solis duci: ⁊ ad sacrificandū cōpelli. Sācti vero expuētes in simulachrū: direrunt valeriano Fac qđ potes. Lectio. iij.

Tūc valerian⁹ pfectus iussit eos diu plūbat⁊ cedi: ⁊ i amphiteatrū duci. Et dimissi sūt ad eos duo leones / et quatuor vīsi. Qui venientes ad pedes sanctorū: ita custodiebāt eos: vt nemo posset accedere ad eos propter ipetū ferarū. Valerian⁹ ira plenus fecit eos occidi: ⁊ corpora eorū ante simulachra solis iactari. Post triduū quirinus subdiacon⁹ corpora eorum sepeliuit i domo sua. Tu. Cetera de cōi pliorē martyr.

¶ Scti germani epi. Oro

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄: et q: voces nr̄e non merētur audiri: scti germani pfessor⁊ tui atq; pōtificis interuētio q̄s sit accepta p nobis. p. Ad ma. lui. sim. in. l. Ve. i.

Beatus german⁹ antissiodorensis oppidi indigena fuit: parentibus splendidis procreatus: ⁊ ab ipis infantie rudimentis studiis liberalibus instructus. In quo doctrine collatio cum ingenij vbertate cōsentiēs eruditissimum duplicato bono / id est nature et idustrie reddidērūt. Atq; vt in eum perfectio literarum plena cōflueret: post auditoria gallicana intra vrbem romam ciuilis iuris scientiam perfecte addidicit. Deinde ad honorē prefecture sublimat⁹ in vrbe antissiodorēsi nobilem sibi sumpsit vxorem. Tu. Lectio. ij.

Post hec oīm consensu epūs postulat⁹ / sacerdotium inuitus assūpsit coactus et addictus Repēte igitur mutatur ordinibus. Despicit mūdi militia / celestis assumit. Calcat seculi pōpa / hūilitas ꝓuersatiōis eligitur. vxor i sororē mutat: substātia in paupes dispēsatur. Ex die vero sūpti sacerdotij nunq̄ panē frumēti / nō vinū / nō acetū / nō legumē / nō oleum / nō sal ad vsū ꝓdiēdi sapor⁊ accepit. Tu. Lectio. iij.

In refectionibus primum cinerem plībauit: deinde panē ordeaceum sūpsit: quē tñ ipse excussit ⁊ moluit. Pro stra

tu ſuperpoſito cilicio: et ſuppoſito vno tm̃ ſaccu-lo ꝓtentus fuit. Noctib⁹ nunc̃ veſtimēta raro cin gulū/raro calciamēta de traxit. Orationic̃ vacās longū ſōnū inter torme-ta capere nō poterat/do-nec virtutibus plenus in dño obdormiuit. Cetera de cōi vnius ꝓfeſ. ponti.

℣ Ad vincula petri. Ad.i. veſ.ān. Solue iubēte deo terrarum petre catenas: q̄ facis vt pateāt celeſtia regna beatis. ℟i feſ. ℣p̄.

Act. 12.a. PEtrus quidem ſer-uabatur in carcere: oratio autem fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. Deo gr̄s. ℟. Dixit angelus. ℣⁹.

IAm bone paſtor pe-tre clemēs accipe vo-ta precantū t petri vincu la: reſolue tibi poteſtate tradita: qua cunctis celū verbo claudis aperis.

Annue xp̄e. ℣⁹. In oēm ter. ā. Tu es paſtor ouiū princeps apoſtolorū/ ti-bi tradite ſunt claues re-gni celor. ℣p̄. Mag̃t. Or.

Mat. 16.c.

DEus qui beatum pe trū apoſtolū a vin-culis abſolutū illeſū abi reſeciſti: noſtrorum que ſum⁹ abſolue vincula pec catorum/ et omnia mala a nobis propitiat⁹ exclu-de. Per. Memoria d̄ ma-chabeis martyrib⁹. Or̄o

HAterna nos mar-tyrū tuor dñe coro na letificet: que t fidei no ſtre p̄beat incremēta vir tutum/ t multiplici nos ſuffragio ꝓſoletur. p. Ad mat. Innu. Tu es paſtor ouiū ꝓnceps apl'or. Tibi tradite ſūt claues regni celor. p̄. Venite. ℣⁹. Jā bōe paſtor. ℣. Annue xp̄e In.i.noc.ān. Miſit hero des rex manus vt afflige ret quoſdā de eccleſia: oc-cidit aūt iacobum fratrē iohannis gladio. ℣p̄s. Celi enar.ān. Uidēs aūt quia placeret iudeis appoſuit apprehēdere t petrū. p̄s Bñdicā.ān. Petrus qui-dē ſeruabatur in carcere et oratio fiebat ſine inter miſſione ab eccl'ia ad de-um pro eo. p̄s. Eructauit ℣. In oēm ter. Lectio.i.

Mat. 16.c. Act. 12.a. Ibid. Ibid.

ORādū nobis ē fres kīni q̄ de cauſa cele-brat feſtiuitas ſancti pe-tri q̄ vr ad vinc'a kalēdis auguſti. Nec ei a q̄buſdā vr cauſa. Romanor q̄dā dux nole q̄rinus hēbat fi-

llā gutturnosā noie balbi
nā. Hēbat aūt ipe dux be
atū alexādrū papā i car=
Act. cere clausū. ℟. Misit im
12.a. pi⁹ herodes rex man⁹ vt
affligeret q̄sdā de eccl'ia.
Occidit aūt iacobū fra
trē iohānis gladio. ℣. Vi
dēs aūt q̄ placeret iude
is/apposuit ap̄hendere
et petrū. Occidit. Lect.ii.

IPsa vo puella ibat
sepissime ad carcerez
vbi beat⁹ papa alexāder
catenis tenebat ligatus:
et deosculabat catenas/
q̄b⁹ ipe sctūs ligat⁹ erat
scilz ob gr̄am recuperāde
Act. sanitatis. ℟. Uidēs aūt
12.a. callid⁹ hostis q̄ placeret
iudeis Apposuit ap̄hē=
dere et petrū. ℣. Misit i=
pi⁹ herodes rex man⁹ vt
affligeret quosdam de ec
clesia. Appo. Lectio.iij.

QUi beat⁹ alexander
dixit. Noli filia mea
deosculari has catenas/
sed q̄re boias scti petri q̄=
bus vict⁹ fuerat & oscula
re eas: & ide recipies sani
tatē. q̄ mox ad p̄fem suū
ventēs narrabat ei sic au
dierat a p̄fato papa. ℟.
Act. Cūq; ry⁹ rex imitis ip̄hē
12.a. disset petrū ap'z misit eū
i carcerē. Uolēs post pas
cha p̄ducere eū pp'o. ℣.
Uidens autē q̄ placeret
iudeis: apposuit ap̄hen
dere et petrū. Uot. S'ria.
Uolēs. Ju.ij.noc.ā. Erat Act.
petr⁹ dormiēs iter duos 12.a.
milites vinctus catenis
duab⁹: & custodes añ osti
um custodiebant carcerē
p̄s. Dēs gētes. ā. Cū q̄ p Act.
ducturus eum esset hero 12.b.
des ecce angelus dñi asti
tit & lumē refulsit i habi=
taculo carceris: p̄cussoq;
latere petri excitauit eu
dicēs. surge velociter. p̄s.
Exaudi de⁹ dep̄. ā. Exiēs Jbi.
petr⁹ ap'lus seq̄bat ange
lū & nesciebat q̄ verū est
q̄ fiebat p angelū estima
bat aūt se visū videre. p̄s
Exaudi deus orationem
℣. Cōstitues eos. Lec.iiij

QUod audiēs p̄f pu
elle misit nūcios q̄
q̄rerēt carcerē vbi ap'lus
fuerat ligat⁹: indeq; secū
afferrent boias scti petri
Q̄s & ita fctū est. Quas
deosculās puella p̄fata: i=
regrā ilico recepit sanita
tē. ℟. Petr⁹ q̄dē ap'lus ser Act.
uabat i carcere. Oro aūt 12.a.
fiebat sine intermissiōe ab
eccl'ia ad deum p̄ eo. ℣.
Erat petr⁹ dormiēs iter
duos milites vinctus ca=

tenis duabus. Ofo. Kc. ℣.

Sicq; bt̃us alexander exiens de carcere cõstituit celebrari hanc solennitatẽ calẽdis augusti i honore bri petri: t in eius noie edificauit eccle siã q̃ dr ad vicula. Jn q̃ ei (vt ferk) solennitate catene ei⁹ deosculant ꝑ ꝓ deuote auxiliãte dño nr̃o iesu xp̃o: q̃ cum p̃re t spũ sct̃o viuit et regnat de⁹: p oia sc̃la sc̃lorũ amẽ. ℟. Cũ Act. 12.a. vero ꝓductur⁹ eũ eẽt herodes / i ipa nocte erat petr⁹ dormiẽs Jnter duos milites vinctus catenis duab⁹. ℣. Et custodes ante ostiũ custodiebãt carcerẽ vbi erat petrus apostolus. Jnter. Lectio. vi.

Exultem⁹ in dño dilectissimi: t spũali iocũditate letemur: q̃ vnigenit⁹ dei filius ies⁹ xp̃s / ad nr̃as sinuãda nobis dispẽsationis t diuinitat̃ sue mysteria aplici ordis ꝓmũ bt̃m petrũ dignat⁹ ẽ ꝓrogare. Cui⁹ hodierna festiuitas specimẽ t dec⁹ contulit orbi terrarũ. Jlle ꝓmus est in dñi confessione: q̃ prim⁹ est in apo- Act. stolica dignitate. Tu. ℟. 12.b. Ecce angel⁹ dñi astitit et lumẽ refulsit in habitaculo carceris: ꝓcussoq; latere petri / excitauit eum dicẽs. Surge surge surge velocit̃. ℣. Et ꝓtinuo ceciderunt catene de manib⁹ eius angelo dicẽte. Sur. Bt̃ia. Sur. Jn. iij. noc. ãn

Trãseũtes ꝓmã t sc̃dam Act. custodiã venerũt ad por- 12.b. tã ferreã q̃ ducit ad ciuitatẽ / q̃ vltro apta est eis. ℟. Cõfitebimur. ℣. Et ex- Jbid. eũtes ꝓcesserunt vicum vnũ t ꝓtinuo discessit angel⁹ ab eo. ℟. Dñs regñ. er. ℣. Petr⁹ ad se reuers⁹ dixit: nũc scio vere q̃ misit dñs angelũ suũ: et eripuit me de manu herodis et de oi expectatiõe plebis iudeor. ℟. Dñs reg. iras. ℣. Animis ho. Scõz mat.

In illo. Venit ihesus in Mat. partes cesaree philippi: t interrogabat discipulos suos dicẽs. Quem dicũt homines esse filiũ hois? Etc. Offa. b. aug. e. Kc. vij.

Dño nr̃o iesu xp̃o regrẽte quẽnã eũ homines esse dicerẽt t opiniones varias hominũ discipulis respõdẽtibus: rursusq; dño interrogãte t dicente: Vos aũt quẽ me esse dicitis: Petr⁹ rñdit. Tu es xp̃us

filiꝰ dei viui. Ait illi dñs. Bt̄us es simon bariona: qz tibi nō reuelauit caro et sāguis sz pr̄ meꝰ q̄ in celis ē. ℟. Surge petre z i Act. 12.b. due te vestimēt̄ tuis: accipe fortitudinē ad saluādas gētes. Q.z ceciderūt catene de manibus tuis. ℣. Angelꝰ dñi astitit z lumen refulsit in hȳaculo carceris: pcussoq; latere petri excitauit eū dicens surge velociter. Q.z ℟c. viij. Intrēde causam: q̄re beatus: qz tibi nō reuelauit caro z sāguis: sed pr̄ meꝰ q̄ in celis est. Jdeo beatꝰ qz tibi nō caro z sanguis reuelauit. Si enim caro et sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Q.z vero caro et sanguis tibi non reuelauit: sed pr̄ meꝰ qui i celis est: de meo non de tuo. Quare de meo? Q.z oia q̄ habet pr̄ mea sunt. Act. 12.b. ℟. Dixit angelus ad petrum: circūda tibi vestimētū tuū z seq̄re me. Et egrediēs seq̄bat eum. ℣. Trāseuntes autē primā et scdaz custodiā venerūt ad portā ferream q̄ ducit ad ciuitatē/ q̄ vltro apta est eis. Et egre. Lect. ix. ℣ cce audisti causā qua re beatus: audi et quare petrꝰ addidit dñs: et ego dico tibi tāq; diceret. Q.z tu dixisti mihi. Tu es filius dei viui. Et ego dico tibi qz tu es petrus. Simon quippe antea vocabatur. Q.z eni xp̄s petra: petrꝰ ppr̄ xp̄ianus. Petra eni p̄incipale nomen est: ideo petrꝰ a petra/ nō petra a petro: quomō nō a xp̄iano xp̄s: sz a chr̄isto xp̄ianus vocatur. ℟. Q.ō Mat. 16.c. cūq; ligaueris sup terrā: erit ligatū et in celis. Et q̄cunq; solueris sup terrā Erit solutū et in celis. ℣. Tu es (inq̄t petrꝰ) xp̄s filiꝰ dei viui. rñdēs dñs ait. et ego dico tibi qz tu es petrus z super hāc petrā edificabo eccl'iam meam. Et. Sr'ia. Erit. ℣. Tu es petrus. In lauō. añā. Angelꝰ dñi astitit z lumen refulsit in habitaculo carceris: pcussoq; latere petri excitauit eum dicens: surge velociter. ℣s. Dñs regn̄. ℟. Dixit angelus ad petrū: circūda tibi vestimētū tuū z sequere me. ℣s. Jubilate. añā. Exiens petrus sequebat eum: et nesciebat quia verum est q̄ fiebat per āge- Act. 12.b. Jbid.

lum. ℣s. De⁹ de⁹ me⁹. ān. Misit dñs angelū suū ⁊ liberauit me de manu herodis al'a. ps. Būdicite. ān. Solue iubēte deo terrā petre catenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. ps. Laudate. ℣p. Petr⁹ quidē seruabatur. hy⁹. Exultet celū. ℣. Annunciauerūt opa dei. ān. Q̄cūq; ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ in celis: et q̄cūq; solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis dixit dñs simoni petro. ℣s. Būd⁹. Oro. De⁹ q̄ btm̄ pe. Mat. 16.c. Meo. de mar. oct. Fraterna nos. Ad. j. ān. Angel⁹ dñi. ℣. De⁹ in no. ān. Te iure. ps. Q̄uicūq; Ad. iij. ān. Dixit angel⁹. ℣s. Lege pone. ℣p. Petr⁹ q̄dē. ℟. ⁊ ℣. de cōi vnius apl'i. Ad. vi. ān. Exiēs petrus. ℣s. Defecit. Capm.

Act. 12.b. Angel⁹ dñi astitit ⁊ lumen refulsit i habitaculo carceris: pcussoq; latere petri excitauit eum dicens: surge velociter. ⁊ continuo ceciderūt catene de manibus eius Ad. ix. ān. Solue iubēte. ps. Mirabilia. Capitulū

Act. 12.b. Exiens petrus seq̄batur eum: ⁊ nesciebat q; verū est q̄d fiebat p angelū. Ad. ij. vesp. ān. Angelus dñi. ℣s. Dixit dñs. ℟. ceteri p̄ de apl'is. ℣p. Petrus quidē. hy⁹. Exultet celum. ℣. Annūciauerūt opera dei. ān. Petrus ad se reuers⁹ dixit: nunc scio vere quia misit dñs angelum suum et eripuit me de manu herodis ⁊ de oi expectatiōe plebis iudeorū. ps. Mag. oct. Deus q̄ btm̄ pe. Act. 12.b. Meo. de. s. steph. mar. cū ā. Hic est ve. hy⁹. Gloria et honore. Oro.

DEus qui nos bti stephani martyris tui atq; pontificis annua solennitate letificas: concede ppiti⁹: vt cui⁹ natalitia colim⁹: de eiusdē etiā ꝓtectione gaudeam⁹. p. ¶ Sācti stephani pape ⁊ mar. oro vt s̄. Ad mat. ih. ℟. fiant. Innui. dup. Lec. s.

BEat⁹ stephan⁹ epūs vrbis rome ꝯgregato vniuerso clero: sic eos alloquit dicens. Fratres et cōmilitones mei audistis ꝓcepta diaboli seua vulgari/ vt si q̄s xp̄ianus detentus fuerit a pagano: omnes facultates eius accipiat. Vos enim ffes respuite facultates

terrenas: vt regnum celeste ꝓcipiatꝭ. Nolite timere ꝓncipes seculi: sed adorate deum celi et chꝛistū filium eius. Lectio ii. Iussit itaq; btūs stephanus vt altera die i cripta nepotiana congregarent Et facto conuenticulo in eadē cripta inuēti sūt ibi ꝓmiscui sexus viri et mulieres cētū ꝛ octo. Quos eadē die btūs stephanus in noie xꝑi baptizauit: et obtulit ꝓ eoꝝ expiatione sacrificiū / atq; participati sunt oēs. Ten. Lect. iii. Post hec obtulit sacrificiū deo oīporēti i cymiterio sctē lucie. Audiēs igitur hec valerianꝰ q̄ gesta fuerāt ac de tēpli euersione. ꝛ qꝛ esset cū stephano maxima multitudo xꝑianoꝝ / missi sunt milites ad eū q̄ inuenerūt btm̄ stephanū sacrificiū deo offerētē. Quiq; itrepidꝰ cōstās añ altare: solēnia iugiter ceptra ꝓficiens in eo dē loco sicut i sua decollatus est sede: pergens ad dñz sub die quarto nonarum augusti. Ad lau. cp. Dis pontifex. Cetera de cōi vnius martyꝛis ꝛ ponit.

℣ In inuentione sctī stephani ꝓthom. Socio: Eoq; eius marc. Ad vesp. super hos ān. Sācti per fidem. Pi feriales. Cap. Justoꝝ ānime. Re. Sacerdos dei 6. R.
Hym. Sctōꝝ meri. Vꝰ. Letamini. Ān. Ostēdit sctūs gamaliel per visum luciano sacerdoti tres calatos aureos rosis refertos: et quartum argenteum croco plenum ꝛ dixit. Hi sunt nostri loculi ꝛ nostre reliquie: hic autē sāguineas habēs rosas / loculus est sctī stephani: q̄ solꝰ ex nobis martyꝛio meruit coronari. ꝑs Magt. Oro.

Deus q̄ es scōꝝ tuoꝝ splendoꝛ mirabilis q̄q; hodierna die bti stephani martyꝛiꝭ tui / nichodemi / gamalieliꝭ / atq; abi bon inuētionē gloꝛiosaꝫ reuelasti: da nobis q̄s in eterna letitia de eoꝝ ꝰsocietate gaudē. ꝑ. Ad matu. Inuit. Adoꝛemꝰ regē magnū dñm. Qui i sctis suis sēp est mirabilis. ꝑs Uenite. Hymꝰ. Sctōꝝ me. In. i. noc. ān. Luciano venerabili ꝓsbitero quiescenti in stratu suo de reuelatione sctāꝝ reliquiarum ꝓthomartyꝛis stephani talis diuinitꝰ ostē

sa est visio ℟s. Btūs vir. ℣n. Dū adhuc pene vigilaret vir venerādus tanq̄ in excessu mētis repēte est effectus. ℟s. Quare fre. ℣n. Uidit igit assistere sibi virū etate senē/statura procerū/vultu decorum. ℟s. In dño confido. ℣. Letamini. Lectio.i.

Lucianus presbiter cui reuelauit de⁹ septimo honorii principis anno locū sepulchri et reliquiaruz beati stephani ꝓthomartyris gamalielis/abibon/z nichodemi qui in euāgelio et in actibus ap̄lorū legitur: scripsit hāc reuelationē greco sermone ad oim ecclesiaz notitiā. ℟. Btūs gamaliel doctoris gentiuz pauli didascal⁹ apparuit xp̄i sacerdoti luciano / in vestitu cādido amictus pallio. Et virgā manu gestabat auream. ℣. Calciatus caligis in supficie deauratis q̄si deābulās coram eo. Et virgā. Lect.ii.

Qui dum quiesceret in basilica baptisterii in stratu suo / in sexta feria parasceues circa horam tertiam noctis dum q̄ adhuc pene vigilaret/ tanq̄ in excessu mētis effectus/ vidit virum senē statura procerum: vultu decorum: prolixam barbam habentē: palliatum alba stola/ cui inerāt gēmule auree: intrinsecus autē habentē sancte crucis signum: calciarum caligis in superficie deauratis. Hic etiā vir manu tenebat virgam auream: de qua tangens vocauit eū ter nomine suo: luciane/luciane/luciane. Uade et dic iohanni episcopo hierosolymitano quatenus cū summa diligentia nr̄os patefaciat oculos. ℟. Igitur dissimulata gamalielī deambulatione venit ad eum/et virga quam manu gestabat retigit illum / vocans eum tertio. Luciane/luciane/luciane surge. ℣. Cui sacerdos respōdit. quis es dñe? at ille dixit ad eum. Luciane lu. Lectio.iij.

Qunq̄ venerabilis p̄sbiter inquireret ab eo quis esset / et qui essēt secum. Dixit ei. Ego sum gamaliel/ q̄ nutriui apostolum pauluz. Estq̄ mecum dñs stephanus a iudeis hierosolymis, p xp̄o

lapidat⁹. Cui⁹ corp⁹ aui bus ⁊ canib⁹ in cāpo ꝓiectū: ego sepeliui i prædio meo vigiti miliarib⁹ a ciuitate. ℟. Uade luciane et dic iohāni epō hierosolymitano / vsq; q̄ clausi sumus: vsq; quo nō apis nobis. Tuis eteīn tpib⁹ reuelādi sum⁹. ℣. Aperi nobis velociꝰ: vt p nos ostium mīe sue humano gñi apiat deꝰ. Tu. Glia. Tu. In. ij. noc. ān. Uir dei gamaliel ait luciāo: nō mei solūmodo causa sollicitꝰ sum: sz potiꝰ ꝓ illis q̄ me cū sūt. ℣. Dñe q̄s ha. ān. Isti eteīn maximo digni sunt honore venerari in xrīs: q̄s i celo rex regū immēsa cumulauit glia. ℣. Cōserua. ān. Cū ergo sint apud deū meritis excelsi apud hoies loco tenētur humiliꝰ. ℣. Dñi est terra. ℣. Exultent. Lectio. iiij.

Nie vo q̄ huic locello iacet cōtiguꝰ / ipse est nichodemus nepos meꝰ q̄ postq̄ audiuit a xp̄o vt renasceret ex aqua ⁊ spū sctō: statī baptizatus est. Pro q̄ postmodū idignati p̄ncipes sacerdotū / conabātur illū morti tradere: sed nre ꝓpinquitatis obreuerentiā nō pfecerunt: sz multis plagis eū extra vrbem affligētes semiuiuum reliq̄rūt. Quem ad pedes bti stephani iussit sepulture tradi. Tertiꝰ ē abybas filius meus q̄ ab apl̄is baptizatꝰ / castꝰ et imaculatꝰ exiuit de mundo: et sepultꝰ est mecū in tertia theca excelsioꝛe. ℟. Lucianꝰ pbr̄ dixit. dñe tu q̄s es ⁊ q̄ sūt tecū? at ille. ego sum gamaliel / pauli quōdā doctoꝛ apl̄i. q̄ aūt iuxta me quiescit Jp̄e est dñs stephanꝰ. ℣. Qui a iudeis hierosolymis lapidatꝰ ad lacerādū best⁹ et auibꝰ ē positꝰ: sed p dei prouidentiā permānsit intactus. Jpse. Lectio. v.

Dixit ei pbr̄. Ubi vos inueniemus domie Qui ait. In meo agello q̄ dī bonoꝝ viroꝝ possessio Qui cum euigilasset: oꝛauit dicēs. Dñe ieſu si est hec visio a te: fac vt iterū ac tertio manifestet̄ michi. Et cepit ieiunare vsq; ad aliud parasceue: et ecce apparuit ei gamaliel afferēs tres calatos aureos rosis plenos. Duo habebant rosas albas: et tertiꝰ rubicūdas / ⁊ quar

tus erat croco plen⁹. ℟. Cū scirē ego gamaliel sā critatē xp̄i leuite stepha ni fidē ei⁹ ac deuotionē/ credēs me in resurrectio ne partē habiturū cū eo feci eū sepeliri In monu mēto meo nouo. ℣. Audi tor dñi nichodem⁹ ibidē sepult⁹ est: ꝛ abibas fili⁹ meus mecum est reposi= tus vbi reꝺescit btūs ste phanus. In mo. Lec. vi.

ET dixit ei gamaliel. Qui rosas hȝ rube= as/est dñs stephanus: et scōs est nichodemus: ter ti⁹ ꝟo argēte⁹ ē abybas fili⁹ me⁹/q̄ vnit⁹ est cala= tho meo. Et cū hec dixis= set: euanuit ab eo. Ipe ve ro gr̄as agens deo deuo= tis ieiuniis: tertiam reue lationē expectauit. Qua apte fctā nūciauit hec io hāni ep̄o: q̄ lachrymatus est pre gaudio dicēs. Si vt hec dicȝ ciarissime au disti: oportet me ide trās= ferre ꝓtomartyrem ste= phanū. ℟ Sacerdos dei lucian⁹ ꝓstrauit se i ora= tione rogās deū ꝛ dicēs: dñe ieſu xp̄e si est hec vi= sio ex te: ꝓiesta vt iterū ac tertio manifestet mi= chi. ℣. Ut cōfisus fiducia liter annunciē reuelatio= nem sctōr seruor tuorū. Pra. Bl'ia. Pra. In.iij. noc.ā. In ieiunijs ꝛ ora tionib⁹ ꝓstituto/ appuit irex scūs gamaliel lucia no pbro ꝛ dixit. quare dis simulasti fr̄ et nō retuli= sti q̄ dicta sūt tibi iohāni ep̄o. ℣. Exultate iu. ā. Nō ne vides q̄ta sit siccitas et turbatio i toto mūdo/ et tu negligenr agis: ps. Bñdicā. ā. Surge & ꝛ va de ꝛ dic iohāni ep̄o vt a= periat nobis: ꝛ faciat lo= cū orōnis: vt p nostrā in tercessionez mibeat dñs ppl'o suo. ℣. De⁹ venerūt ℣. Justor aīe. Lect. vij.

QUm aūt lucian⁹ hor ratu ep̄i i crastino i quodaz aceruo q̄ erat in agro illo effodere statuis set: appuit gamaliel cui= dā monacho noie mige= cio innocēti viro / dicēs. Uade ꝛ dic luciano. Fru stra laboras i aceruo illo nō eni ibi sum⁹ modo: sȝ q̄rat nos in loco q̄ ꝺr bo= norvirox possessio. Quo ostēso luciano gl'iñcauit deū: qr iuēt⁹ est ꝛ ali⁹ te= stis in reuelatione sctōr. Tu. ℟. Sctūs gamaliel i visu dixit luciāo. diligē

ter aĩaduerte que dico: et statim deposuit corpz eo tres calathos aureos. Et quartus argẽteus plen⁹ erat croco. ℣. Un⁹ ex tribus calathis rubẽtes habebat rosas tãq̃ sanguinem: alii vero duo referti erãt rosis albis. Et.

QUnq̃ fodientes theeas inuenissent: nunciãt hec iohãni episcopo. Qui assũptis secũ duob⁹ epis: perrexit ad locum. Apertaq̃ theca beati stephani terremot⁹ fact⁹ est magnus: et oẽs qui aderant/odor ꝓfudit suauissim⁹. Et eadẽ hora septuagintatres ale a diuersis infirmitatib⁹ sunt curate Tu. ℟. Uides o frat luciane hos calathos: hic rosas habens pulcherrimas: locul⁹ ẽ ꝑcios martyris stephani. Qui sol⁹ ex nob̃ martyrio meruit coronari. ℣. Introgress⁹ ostiũ sepulchri: inuenies ibi ꝑte orientali. Qui.

ET osculantes brĩ stephani reliquias: theeã clauserũt: quã postea in seriam ecclesiam sion vbi archidiacon⁹ quondã ab apl̃is fuerat ordinat⁹ cũ hymnis et gaudio trãstulerunt. Quo facto sufficiens pluuia pietate diuina descendẽs: imẽsã siccitatẽ terre madefaciẽs irrigauit. Imitemur fratres isti⁹ sctĩ charitatẽ: vt cum eo mereamur celi claritatẽ. ℟. Sanctus iohãnes ep̃s lachrimar⁹ pre gaudio bñdixit deum et dixit ad lucianum pbr̃m: oportet me ide transferre brĩ ꝓthomartyrẽ stephanũ. Qui tãq̃ ãgel⁹ apparuit posit⁹ in concione hoim. ℣. Qui ꝑm⁹ apũd iudeos dñica bella pegit: et iesum a dextris virtutis dei stantẽ videre ꝓmeruit. Qui. Gloria. In con. ℣. Justi autẽ in per.

Egressus lucan⁹ presbiter a sctõ iohanne ep̃o/ iussit vt consurgerẽt oẽs diluculo: et foderẽt i aceruo illo vbi putabant esse corpora sctõrũ. ℣. Dñs regnauit. ℟. Apparuit sãctus gamaliel cuidã monacho nomine migecio innocenti et simplici viro/ dicẽs ad eum: vade et dic luciano: in vanum laboras in acerno illo non ibi sumus modo. ℣. Jubilate. ℟. Ibi olim positi fuimus exequiarũ tempore:

planctus: nūc quere nos in illo loco qui dicitur bonoꝛū viroꝛ possessio. ℣. Deꝰ deꝰ. ā. Audiēs ergo lucianus sacerdos verba monachi migecij bñdixit dñm qꝛ inuēt⁹ est ⁊ alius testis in reuelatione scꝛōrū. ℣. Bñd. ān Dū inuētū esset sacratissimū bti stephani coꝛpꝰ: stati ⁊re motꝰ factꝰ est magnꝰ atq; oēs q̄ aderāt odoꝛ pfudit suauissimꝰ. ℣. Laudate. Cāp. Justoꝛ ale. ℣y. Rex gl'iose. ℣. Mirabilis deꝰ. ā. Ex odoꝛ mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxia: septuagita nāq; ⁊tres tūc a vaꝛiis languoꝛibus curati sunt hoies in iuētiōe coꝛpoꝛis stephani dilectissimi martyꝛis dei glooꝛificātes. ℣. Bñdictus. oꝛō. Deus qui es sanctoꝛum. Ad. i. ā. Regressus lucianus. ℣. Deꝰ i noie. ā. Te iure. ℣. Quicūq; Ad. iu. ān Apparuit. ℣. Legem pone. Capla. ⁊ Ria ꝺ cōi plurimoꝝ martyꝛum ad gēs hoꝛas. Ad sextam. ā. Ibi olim. ℣. Defecit. Ad nonam. ān. Dum inuentum. ℣. Mirabilia. Ad ℓ cunas vesperas. ān. Regressus. ℣. Ri fer. Capm. Justoꝛ ale. ℣y. Rex gloriose. ℣. Mirabilis deus. ā. Hodie scīs iohānes pōtifex cū maximo cleri plebisq; tripudio pꝛecioſas pꝛothomartyꝛis stephani reliq̄as i sctām trāſtulit ecclesiā sion vbi quondā archidiaconi functus est officio / cuiꝰ pia apō desīt pꝛo nobis q̄s intercessio. ℣. Wst. Oꝛō. Deus qui es. ℂ Sancti oswaldi regis ⁊ martyꝛis. oꝛō.

OMps sempiterne deꝰ q̄ huiꝰ diei iocūdam sanctāq; letiriā in sancti serui tui oswaldi solēnitate ꝓsecrasti: da coꝛdibꝰ nꝛis tui amoꝛis charitatisq; augmētū: vt cuiꝰ inꝛis scī sanguis effusionē celebꝛamꝰ: illiꝰ in celo collocata patrocinia sentiamꝰ. Per. Ad mat. tres lec. nant. Innit. duꝑ. Pc. i.

REgnauit autem oswaldus chriſtianiſſimus rer noꝛtū hymbꝛoꝛum nouem annis: q̄ completo annoꝛum curriculo occisus est / commisso graui pꝛelio a pagana gēte a paganoq; rege merciꝛoꝛum. A quo etiā rege pꝛedecessoꝛ suus edeyria:

nus peremptus eſt in loco marcelde nuncupato ano etatis ſue triceſimo octauo/die quinta meſis auguſti. Cui⁹ ꝑta fides in deum fuerit ⁊ deuotio poſt mortē virtutū miraculis declarat. Nam in loco vbi a paganis pro patria dimicās iterfect⁹ eſt vſq; hodie ſanitates infirmor⁊ celebrantur. Lc. ſ.

Ex multis ꝗdē miraculis in loco quo occubuit vel de puluere loci perpetratis pauca dicam⁹. nō multū poſt interfectionē ſcī: equ⁹ cuiuſdā iter per locū faciēs ſubito laceſcēs caput in terrā declinare: ſpumaſq; ex ore demittere i⁹ terrā cepit ruere. Deſiliuit eques: expectās horā mortis eī. Sz cū equ⁹ pre dolore diuerſas ſe i partes torq̄ret volutādo: deuenit in illū locū vbi ſcūs rex occubuit ſtatimq; ſanus conſurgēs/herbas auidius carpere cepit. Quo viſo vir intelligēs aliq̄d mire ſanctitatis loco ineſſe: poſito ibi ſigno aſcendit equum deueniensq; ad hoſpitiū inuenit ibi puellā paralyticā. Ipſoq; narrante factum: ducta eſt puella ad locum vbi parum dormiens integram recepit ſanitatem. Lectio tertia.

Poſt hec videns alius iter faciens ſpaciū illius loci cetero cāpo viridius ex hoc intelligens aliquē ſanctū ibi interfectū: ligauit de puluere loci in lintheo ſperās cum eo infirmis ꝑdeſſe. Uenīēsq; ad hoſpitē: inuenit vicinos cenātes in domo. Juſſuſq; diſcūbere cum eis: appēdit lintheū cū puluere in poſte parietis. Et accēſo grandi igne domus feno tecta volātib⁹ in altū ſcintillis flāmis cōbuſta eſt. Et poſtis ſolū mō in qua puluis ipe lintheo incluſus pendebat: tuta ab ignib⁹ ⁊ intacta remāſit. Diuulgata igit causa rei geſte: multi de longe ad locū veniētes/⁊ ſanitatē ſibi et ſuis recuperātes paulatiq; de puluere ſumētes foſſam ad mēſurā ſtature virilis altā reddiderunt. Cetera de cōi vnius mar. ¶ Trāſfiguratio ieſu rpi dñi nr̄i. Ad. i. veſ. ān. Aſſumpſit ieſus diſcipulos et aſcēdit in mōtē ⁊ trāſfiguratus eſt ante Mat 17.

Mat. 17.a. eos. ℣. Laud. pue. ℟. Dū trāsfiguraret iesus moyses z helyas cū dño loqntes discipulis apparuert

Ibid. ℣. Lau. do. o. gē. ℟. Tūc petr⁹ dixit ad iesū: dñe si vis faciamus hic tria tabernacla tibi vnū / moysi vnū z helye vnū. ℣. Lauda aia. ℟. Adhuc eo loqnte ecce nubes lucida obūbrauit eos. ℣. Lau. d. qm̄ bo. ℟. De qua vox insonuit. hic est filius meus dilectus in quo michi complacui ipsum audite. ℣. Lauda hierusalem dñm.

Capm. Ad philippenses.

Phil. 3.d. Saluatorem expectamus dñz nr̄m iesum xp̄m q̄ reformabit corp⁹ hūilitatis nr̄e configuratū corpori claritatis sue sm̄ operationē qua possit etiā subiicere sibi oia. ℟.

Mat. 17.a. Assumēs ies⁹ petrū z iacobū z iohānē fratrē ei⁹. In mōtē excelsum cū eis seorsū ascēdit ibi se trāsfigurans sue gl'ie claritatē eis oñdit. ℣. Ne videtes ei⁹ passionē turbarēt: sed fortiori soliditate firmarēt. In. gl'ia. In mō. ℣.

Celestis formā gl'ie / quā spes q̄rit eccl'ie in mōtem xp̄s indicat / q̄ supra solem emicat.

Hes memorāda seculis hic cum tribus discipulis cū moyse z helya / grata promit eloquia.

Assistūt testes gr̄e legis atq; prophetie: de nube testimonium sonat patris ad filium.

Glorificata facie xp̄s declarat hodie quis sit honor credentium deo pie fruentium.

Visionis mysteriū / corda leuat fidelitū: vnde solenni gaudio: clamat nostra deuotio.

Pater cum vnigenito et spū paracyto vn⁹ nobis hāc gl'iam largire p̄ p̄sentiā. ℣. Adorem⁹ patrē et filiū cū scō spū. ℟. Regnātem in maiestate sua an. Visionē quā vidistis nemini dixeritis: donec filius hominis resurgat a mortuis. ℣. Magt. Dño

Mat. 17.b.

Deus q̄ nos sacrū trāsfigurationis tue diē deuot⁹ hodie laudib⁹ prosequim⁹ tribue nob⁹ q̄s ad tue diuinitat⁹ p̄tēplationē p̄rigere: q̄ nr̄e hūanitat⁹ dignat⁹ es fieri priceps. Qui viuis z reg. cū deo p̄ei vnitate spūssc̄ti de⁹ p oia sc̄la sc̄or. amē.

Oc. sub sil'. de mar. sixto felicissimo ⁊ agapito. oz.

DEus q̄ nos concedis scōz martyrū ruoz xti/felicissimi ⁊ agapiti natalitia colere: da nobis q̄s in eterna beatitudine de eoz̄ societate gaudere. p̄ ð. ℣ōp̄. Dī sicut in festo scē trin̄. nisi q̄ i fine hym̄. Saluatoz. ℣. ℣ Sl'a tibi dñe q̄ na. ℟. eriā in fine oz̄ hymnoz̄um ad. i. ⁊ ad alias horas. Ad mat. Inuit. Christū regem regū hodie trāsfiguratum Uenite adoremus dñm. ps. Uenite exultem⁹. hy⁹

OSatoz rerū reparatoz eui xp̄e rex regū metuēde censoz: ad p̄ces nostras pariterq̄ laudes aspice gratis.

Pectris incursu tibi vota laudum pāgimus p̄esta tibi sint vt apta noscq̄ concentu refoue perēnis luminis auctoz.

Inter helyam moysenq̄ vates vt iubar solis facie refulgens candida veste niuis istar albe tu micuisti.

Tu dei p̄is (p̄e teste) ples cū sis scōz decus angeloz tu sal⁹mūdi via vita virtus crederis esse.

Gloria ℣tus sit tibi creatoz cuncta q̄ sol⁹ retinens gubernas i throno regni sine fine regnās trinus ⁊ vn⁹ amē. In. i. noc. ā. No die dñs iesus xp̄s facievt sol in mōte resplēduit ac vestimētis tanq̄ nix cādi d⁹ emicuit. ℟. Dñi est terra. ℣n. Ecce nubes lucida obumbrauit eos paterna vox audita est/hic est filius me⁹. ℟. Afferte dño. ℣. Petrus ⁊ q̄ cū illo p̄esentes erant a xp̄o letificati viderūt gl'iam dei. ℟. De⁹ nr̄ refugiū. ℣. Celi aperti sūt sup eū. ℟. Et vox patris intonuit: hic est filius meus dilectus. Lectio. i.

PEtr⁹ ad p̄dicationē mortis dñice scandalizatus sententia dñi fuerat increpat⁹, puocati discipuli vt abnegarēt se ⁊ tollerent crucem suam: ⁊ morientiū aio sequerent magistrum. Grandis terroz audientiū/ ⁊ q̄ posset p̄cipe apl'oz perterrito etiā alios metū inferre id circo tristibus leta succedunt: ⁊ dixit. Filius hois vēturus est i gl'ia p̄is sui cū angelis suis. Timens morte audi gl'iam trium phārtis. Uerer⁊ crucē au-

Mat. 17. a.

Ibi.

Ibi.

ſculta angelor̄ myſteria
Et tūc iāt reddet vnicui-
q; ſcōm opa ei⁹ Nō eſt di
ſtrictio iudei t ethnici vi-
ri t mulier̄ paupū t diui
tū. Ubi nō pſone ſed opa
Mat. cōſiderātur. Tu. Aſſū
17. a. pris hodie dñs ieſ⁹ trib⁹
diſcipulis mōtē vt oraret
ſubijt excelſum / ſoluſq;
oiās coiā eis trāsfigurat⁹
eſt facieſq; eius vt ſol re-
ſplēduit Ac veſtimēta ei⁹
vt nix fcta sūt cādida. ℣.
Ut aūt teſtioniū haberet
a lege t ꝓpheť hicide cū
eo moyſes et helias viſi
sūt i maieſtate. Ac ver.

AMē dico vobis ſunt
q̄dā de hic ſtātib⁹ /
qui nō guſtabūt mortem
donec videant filiū hois
venientē i regno ſuo Ter
roiē apl'or̄ ſpe medicari
voluerat ꝑmiſſor̄: dicēs.
Filius hois vēturus eſt
in gl'ia p̄ris ſui: cū ange-
lis ſuis Inſup auctorita
te iudic⁹ addira iudiciū
addidit: t reddet vnicui-
q; ſcōm opa ſua Poterat
apl'oruz tacita cogitatio
iſtiuſmodi ſcādalū ſuſti-
nere. Occiſionē t mortē
nunc dicis eſſe vēturā q
autē promittis te affutu-
rum in gloria patris cū
angelor̄ miniſterijs t iu
dicis poteſtate hoc idies
erit / t in tēpora lōga diſ-
fertur Preuidēs ergo oc
cultorum cognitor quid
poſſent obijcere: p̄ſentem
timoiē p̄ſenti ꝓpēſat pre
mio. Q. d. eni dicitur. Sūt
quidā de hic ſtantibus q̄
non guſtabunt mortē do
nec videāt filiū hois ve-
niētē i regno ſuo. Ut qua
lis vētur⁹ ſit poſtea ob in
credulitatē nr̄am in p̄ſti
tpe demonſtret. Toiā Mat.
trib⁹ diſcipl'is: trāsfigura 17. a.
tus dñs moyſe et helia
Pincinde ſecū loquēt̄ib⁹
oſtendit ſe in maieſtate.
℣. Ut in ore duoruz vel
trium teſtium ſtet omne
verbū Pincinde. Deu. xix.

ET poſt dies ſex aſſū
pſit ieſus petrū t ia
cobum t iohannē fratrē
ei⁹. Quare petrus t iaco
bus t iohannes in q̄buſ-
dā euāgelior̄ locis ſepa-
renť a ceteris: aut q̄d ꝓui
legii habebāt extra alios
apl'os crebro dirimus.
Hūc q̄ritur quomō poſt
dies ſex aſſūpſerit eos t
duxerit in montem excel-
ſum cum lucas euange-
liſta octonarium nume-
rum ponat: Sed facilis

respõsio est: q; hic medij ponuntur dies vbi prim⁹ additur ⁊ extremus. Nõ essi dixit. Post dies octo assumpsit iesus petrũ / iacobũ / ⁊ iohãnem sed die octaua. Et duxit eos in montẽ excelsum seorsum Ducere ad montana discipulos: pars regni est. Ducuntur seorsum: quia multi vocati / pauci electi Et transfiguratus est ante eos: qualis futurus est tempore iudicandi / talis apostolis apparuit. ℟.

Eccli. 24.a. Primogenit⁹ prodijt ex ore patris: feci vt oriretur lumen in terris. Ego in altissimis habitaui et thronus meus in columna nubis. ℣. Priusq; mõtes fierent aut formaretur orbis terre: a seculo et in seculum. Ego in al. Gloria patri. Ego in al. In.n.noc. ãn. Respõdẽs petrus ait ad iesum: dñe

Mat. 17.a. si vis faciamus hic tria

Ibiõ. tabernacula ℣s. Dẽs gẽtes. ãn. Accedẽtes discipuli ad dñm iesum: patrẽ vocẽ timẽtes / ceciderunt in facies suas. ℣. Magn⁹ dñs. ℟. Ante duos vates

Ibiõ. tresq; discipulos apparuit iesus xp̃s dominus vt in ore duor̃ vel trium testium stet omne verbũ ℣s. Quamdilecta. ℣ius. Adorate dñm. ℟. In aula sancta eius. Lectio. iij

Quod aũt dicit trãsfiguratus est ante eos. Nemo putet pristinam eum formã ⁊ faciẽ pdidisse: vel amisisse corporis veritatem ⁊ assumpsisse corpus spirituale: vel aereum / sed quomodo transfigurat⁹ sit euangelista demõstrat dicẽs. Et resplenduit facies ei⁹ sicut sol vestimenta aũt eius fctã sunt alba sicut nix. Ubi splendor facies ostenditur: ⁊ candor describit vestiũ: nõ substantia tollitur / sed gloria cõmutatur. Resplẽduit facies eius sicut sol. Certe trãsformat⁹ est dñs in eã gloriã: q̃ vẽtur⁹ est postea in regno suo. Trãsformatio splendorẽ addidit: faciẽ nõ subtraxit. Et si corpus spũale fuerit non et vestimẽta mutata sũt: q̃ tãtũ fuere cãdida vt ali⁹ euãgelista direrit qualia fullo sup terrã nõ põt facere. ℟. Claruit magnitudo dei ⁊ virtus apparuit discipulis. Q. ñi sic voluit Mat. 17.a.

trāſfigurari excelſus dñs vt ī ipa claritate oñderet maieſtatē. ℣. Aſſūpſit ie ſus tres diſcipl'os ſuos ī mōtē: ℟ facta eſt coīā eis facies ſicut ſol: veſtimenta ei⁹ ſicut nix. Q. ſm. ℣. ℟. Et ecce apparuit illis moyſes ℟ helias cū eo loquētes ſcribis et phariſeis tentātib⁹ eū et de celo ſigna poſcētibus dare noluit: ſed prauā poſtulationē ꝓfutauit reſpōſione prudenti. Hic vero vt apl'ox augeat fidē: dat ſignū de celo. Helia inde deſcēdēte quo ꝓſcēderat: ℟ moyſe ab īferis reſurgēte. Q. ō ℟ achaz ꝑ eſaiam ꝓcipiť: vt petat ſibi ſignū de excelſo / vel de inferno. Nam qđ dictū eſt: apparuit illis moyſes ℟ helias cū illo loquētes. Et ī alio referť euāgelio ꝙ nūciaſſēt ei ꝙ hieroſolymis paſſurus eſſet ler oſtendit et ꝓphete q̄ paſſionē dñi et reſurrectionē crebris vocibus nūciarunt. ℟. Hodie in mōte trāſfigurato dño apti ſūt celi: ℟ nubes ꝓclara ſup eū deſcendit ℟ vox pr̄is intonuit. Hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi ꝓplacui. ℣. Intonuit de celo dñs ℟ altiſſimus ſup attonitos diſcipulos dedit vocē ſuā in nube tonantē. Hic eſt. Lectio. vi.

Reſpōdens aūt petr⁹ dixit ad ieſum. Dñe bonū eſt nos hic eē. Q. ut ad mōtana cōſcenderat: nō vult ad terrena deſcēdere: ſed ſemp ī ſublimib⁹ pſeuerare. Si vis faciamus hic tria tabernacl'a tibi vnū / moyſi vnū ℟ helie vnum. Erras petre ſicut ℟ alius euāgeliſta teſtať neſciſq̄ quid dicas. Noli tria tabernacula q̄rere: cū vnū ſit tabernaculū euāgelij / ī quo ler ℟ ꝓphete recapitulādi ſūt. Si aūt q̄ris tria tabernacula: nequaq̄ ſeruos cū dño ꝓferas / ſz fac tria tabernacula imo vnū pr̄i ℟ filio ℟ ſpūi ſctō: vt q̄ eſt vna diuinitas vnū ſit ℟ ī pectore tuo tabernaculū. ℟. Diſcipuli xpi nubi lucide ſplendore obūbrati: voceq̄ dei pr̄is de nube clamāti ꝓturbati ī faciē cecidere. ℣. Tāte tāq̄ reuerende viſiōis nouitatē nō ferētes. In. Glia. In. In. iſ. no. ℟. Celi apti ſūt ſup eū ℟ vox pr̄is audita eſt: hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹

Mat. 17. a.

Mat. 17. a.

hunc audite. ℣. Dñs reg. ex. ℟. Uox de celo sonuit
Mat. 17.a. ⁊ vox ꝑris audita est: hic est filius me⁹ in quo michi bñ cõplacui/ipm audite.
Mat. 17.b. ℣. Cãtate. ℟. Uisionem quã vidistis nemini dixeritis: donec filius hois resurgat a mortuis. ℣. Dñs reg. ira. ℣. Dñe miserere nostri. ℟. Intonuit de celo dñs. Scõm matheũ.

Mat. 17.a. In illo tpe Assumpsit ihesus petrũ ⁊ iohẽm et iacobũ fratrem ei⁹ ⁊ duxit illos in montem excelsum seorsum. Et reliqua.

Omelia bti leonis pape.

Q Ssi euãgelica lectio dilectissimi que per aures corporis introiuit i interiorẽ mentiũ nrarum auditũ ad magni sacramenti nos intelligẽtiã vocat subtiliter eã indagare laboremus. Quã aspirãte gra dei facilius assequemur si ꝯsiderationẽ nram ad ea q̃ paulo superi⁹ sũt
Mat. 17.a. narrata referam⁹. ℟. Hodie ꝑ de celis testificat⁹ est filiũ q̃ audito discipli timuerũt valde ꝑstratiq; sũt ad vocẽ dicẽtẽ. Hic ẽ filius me⁹ i q̃ mihi bñ ꝯplacui. ℣. Celi aperti sunt super eum ⁊ vox patris audita est. Hic. Lectio. vii.

Saluator enim hũani gẽris xps deus condẽs eã fidẽ: q̃ impios ad iustitiam reuocat ⁊ mortuos ꝓuocat ad vitã: ad hoc discipulos suos doctrine monitis ⁊ operum miraculis ibuebat vt idẽ ⁊ vnigenitus dei filius ⁊ hois crederet: non vnum horũ sine alio ꝓderat ad salutẽ. Et equalis erat piculi dñm iesum xpm aut deũ tm̃m̃ sine hoie/aut sine deo solũ hoiem deũ credidisse: cum vtrũq; esset pariter ꝓfitẽdũ. Q. Sicut deo vera humanitas ita hoi erat verat diuinitas. ℟. Descẽdẽtib⁹ illis de mõte. ꝓcepit ihes⁹ dicẽs. nemi dixeritis visionem quã vidisti donec filius hois a mortuis resurgat. ℣. Ne mors ei⁹ aliq̃ modo ipediret: si hec visio statim i ppl̃os diuulgaret. ꝓcepit. Lectõ. ix.

Mat. 17.a.

Adhuc eo loquente ecce nubes lucida obũbrauit eos ⁊ ecce vox de nube dicẽs. Hic ẽ filius me⁹ dilect⁹: in q̃ michi bñ ꝯplacui/ipz audite. Q. Si ꝑfidẽter interrogauerat ꝓpterea dñi rationẽ non

fons vite lumen mētium excedis omne gaudium ⁊ omne desiderium.

Nec lingua pōt dicē nec ifa exprmere exprs nouit credere q̄d sit iesū diligē.

Iesu rex admirabilis: et triumphator nobilis dulcedo ineffabilis/totus desiderabilis.

Mane nobiscū dñe nos tuo replēs lumine pulsa noctis caligine tua pasce dulcedie. Oꝛia tibi do. q̄ natus es de vir. Jn. i. nocti.

p.19 ān. Hi i curribus ⁊ hi in equis: nos aūt in nomie dñi dei nr̄i magnificabimur. p. Exaudiat te do. ā

p.o. Memor ero nois tui dñe

44. in oi gñatione ⁊ gñationē. p. Eructa. ā Scōm nomen tuum iesu dñe sic et

p.47 laus tua i fines terre. p. Magnus do. ℣. Laudabo

p.68. nomē dei cū cātico. ℟. Et magnificabo eū i laude.

Dum festū festo succedit leta mens trāsfertur ⁊ terra iubilat diffusis gaudiis plenis honoꝛe. Heri celebrauimus iesum i celso mōtis vertice trāsfiguratū: hodie in imis terris hūiliatū. Heri qualis apud patrem erat iesus prodebat coꝛpoꝛis sui candoꝛe: hodie celebram⁹ quomodo latēs diuinitas opāt nostra sub humili natura sacramēta salutē. Heri quales eram⁹ scōm spem: suo ostendit splendoꝛe hodie quales scōm fidē bṙō debemus viuere moꝛe Heri suā nobis charitatē ꝓmēdauit ad ꝓmiū: hodie mīstrat sua charitas ad meritū. Illa i pṙia: ista i via Illa in gṙia ꝑsū mātre: ista in doctrina cū gṙa miseri coꝛdiē cooperāte. Tu. ℟ Tu es ipe rex me⁹ ⁊ deus me⁹ q̄ mādas salutes iacob. Jn te inimicos nr̄os vēt̄ilabim⁹ coꝛnu: ⁊ in nomine tuo spnem⁹ isurgētes i nob. ℣. Exurge dñe adiuua nos ⁊ redime nos ꝓpter nomē tuū. Jn. i. p.43.

In hac solēnitate chṙistissimi nostra spes tota erigitur/fides augetur/charitas diffūditur/summe ⁊ indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice commendatur. Et iubilantibus celestis curie oꝛdinibus in mentis excessu famulantur etherei ciues. Rosei applaudūt martyꝛes: quia dum iheſus est in animo

robur victores se iclytos
noscũt. Et cõfessores can
didi laudãt cũ canore iu
bilo dñ̃ iesus vt mel dul=
cescit in ore iubilo. Ut dñ̃
melos suauis iesꝰ pulsat
virgineas aures: filie hie
rusalẽ canentes cursitãt
hymnidice gaudẽt/ cater
uatim exultãt/ ⁊ insimul
oẽs ꝑmordia saluris dicẽ
tes Jesu nostra redẽptio
℣.105 amor ⁊ desiderĩ. ℟. Sal
uos fac nos dñe deus no
ster ⁊ cõgrega nos de na=
cionibꝰ. Ut confiteamur
noi tuo sctõ ⁊ gloriemur
in laude tua. ℣. Et sperẽt
i te q̃ nouerũt nomẽ tuũ
qm̃ nõ dereliq̃sti q̃rentes
te dñe. Ut ꝓficeamur. ℟. ij.

Hec est illa preclara fe
stiuitas quã patres
diu suspirarũt/ longe an
te predixerũt prophete:
mystice signauerunt fi=
gure. Ac tandem ille pa=
ranymphus gabriel cele=
stis nũciauit marie. Q̃d
enim ex te nascetur san=
ctum: vocabitur filiꝰ dei
⁊ nomen eiꝰ iesus. Jesus
fons vite signatꝰ q̃ qua=
tuor in riuos se diffũdit
p plateas Jesus a deo no
bis factus est sapientia/
iustitia sanctificatio atq̃
redẽptio. In predicatiõe
sapiẽtia/ iustitia in pctõ=
rũ absolutione/ in cõuer=
satione sctificatio/ in pas=
sione redẽptio. Unde scri
ptũ est. Tres riui fluxerũt
a iesu. verbũ doloris in q̃
ꝓfessio. sanguis aspiõis:
i quo afflictio. aqua emũ
dationis in qua ꝓpũctio
designatur. ℟. Osculetur Cãti.
me osculo oris sui q̃ me= 1.a.
liora sunt vbera tua vino
fragrãtia vnguẽtis opti=
mis. Oleũ effusum nomẽ
tuũ. Ideo adolescentule
dilexerunt te. ℣. Trahe
me post te: curremus si=
mul in odorẽ vnguentoꝝ
tuoꝝ. Oleo. Gloria. Ideo
In.ij.noc.ã. Deus in no= ℣.53
mine tuo saluum me fac
⁊ i virtute tua iudica me
℣s. Ipsum.ãn. Sic psal= ℣.60
mum dicam nomini tuo
in seculum seculi: vt red=
dam vota mea de die in
diem. ℣. Exaudi deus de=
pre. ã. Sit nomẽ eiꝰ bene= ℣.71
dictũ in secula qui natus
est de virgine maria. ℣s.
Deꝰ iudiciũ. ℣. Benedic
aia mea dñ̃o. ℟. Et oia q̃ ℣.102
intra me sũt nomini san=
cto eius. Lectio quarta.

Hoc est nomẽ qđ pau
lꝰ portabat coram gẽ=

tibus ⁊ regib⁹ vt lucernā sup cādelabrū. Mirabile ēm est ac suauissimū Unde ḋdā ait. Si scribas / si conferas: nō sapit michi nisi legero ibi iesum. Si disputes aut cōferas nō sapit michi nisi sonuerit ibi iesus. Jesus ergo nomen dulce et delectabile: nomen cōfortans pctōrē ⁊ nomē btē spei. Ergo iesu esto michi iesus. ℟m.

Esaie 26.b. In semita iudicior tuor domine sustinuimus nomē tuū ⁊ memoriale tuū in desiderio aie. Ala mea desiderauit te i nocte sed ⁊ spūs meus in p̄cordijs meis de mane vigilabat ad te. ℣. Uere tu es deus absconditus deus israel saluator nr̄. Anima. ℟cp.

Nec ptereat nos hui⁹ sacratissimi nominis multa ṽtuositas. Hoc est nomen qđ cecis ꝓtulit visum / surdis auditū / claudis gressū / sermonē mutis / vitā mortuis / totāq; diaboli potestatez de obsessis corporib⁹ virt⁹ huius nominis effugauit. Nec profecto minoris excellētiez sublimitatis est q̄ virtutis. Unde scriptū est Nomē saluatoris mei fratris mei / carnis mee / sanguinis mei. Nomē seculis absc̄ditū: sed in fine seculorum reuelatum. Nomen mirabile / nomē ineffabile / nomē iestimabile / immo eo mirabilius quo inestiabile / eo magz gratū quo gratuitū. ℟. 1. cor 1.b. Obsecro autem vos fratres p nomen domini nostri iesu christi Ut idipm dicatis omnes ⁊ non sint i vobis schismata. ℣. Discedat ergo ab iniquitate omnis qui nomiat nomen domini. Ut. Lctō. vj

Hoc aūt nomē impositū est ei ab ecno ab angelo ⁊ a p̄fe ioseph Ab ecno cū ies⁹ a potētia saluādi saluatorī iterpretat. Ab angelo cū ab hītu saluādi saluatorī ḋr qđ ei cōuenit a sue conceptionis principio. A patre suo ioseph hoc nomen impositum est cū ab actu passionis ⁊ nr̄e redēptionis future iesus saluator appellat⁹ est. ℟. Jes⁹ nazarenus rex iudeorum fili dei viui miserere mei. iesu fili dauid miser mei. Ut videā volūtatē dei. Et visitē tēplū ei⁹. ℣. Aspice i me ⁊ miserere mei secundū iudiciū Luce. 18.g. p.118.

diligẽtiũ nomẽ tuũ dñe.
Ut. Sꝛia. Et. In. iii. no. ã.

℣. 78. Adiuua nos deꝰ salutarꝭ nr̃ & ꝓpter gl'iaꝫ nois tui dñe libera nos & ꝓpicius esto ꝑcis nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ. ℟. Deꝰ venerũt. ã

℣. 85. Cõfitebor tibi dñe dꝰ meꝰ in toto coꝛde meo: & glorificabo nomẽ tuũ i eternũ ℟. Inclina dñe. ℣. Afferte

℣. 95. dño patrie gẽtiũ: afferte dño gloꝛiã & honoꝛẽ: afferte dño gl'iam noi eiꝰ.

℟. Cãtate. ii. ℣. Nũ nobꝭ dñe nõ nobꝭ. Sꝫ noi tuo da gloꝛiã. Scdꝫ matthei

mat. i. c. In illẽ. Angelus dñi apparuit i ſomnis ioſeph dicẽs. Joſeph fili dauid noli timere accipere mariã cõiugẽ tuã. Et reꝛ.

Omelia origenis. lec. vii.

Ioſeph mariam noluit traducere/noluit eã diffamare: ſed voluit eã occulte dimittere. Occulte eã a ſe dimittere volebat ſicut piꝰ/ſicut mãſuetꝰ/ſicut miſericoꝛs. Iſte hũilians ſe in oĩbꝰ cauebat & timebat ſibimet illiꝰ rãte ſcꝛiptaꝛis ꝓiũctionẽ adhibere. Idcirco dixit Dimittã eã: & a me lõge faciam eam & a cognatione mea Maioꝛ ei ẽ eiꝰ dignitas: ſuperexcellit eius ſcꝛiptas. nec mee ꝓgruit dignitati Hec aũt eo cogitãte: ãgelus dñi ꝓviſũ apparuit illi dicẽs. Quare dubitas ioſeph: Quare ipꝛudẽter cogitas: quare irrationabiliter meditaris: Deꝰ eſt eñ q̃ gñat. Qꝺ eñ naſcetur ex ea de ſpũ ſctõ eſt: qꝛ ſcz huiꝰ natiuitatꝭ cooꝛatoꝛ ſpũs ſctũs eſt. Ille q̃dẽ ẽ de quo ſcꝛiptura ꝓnunciauit dicẽs. Puer natus eſt nobis & filiꝰ datus eſt nobꝭ. Pariet mãt filiũ: & vocabit nomẽ eiꝰ ieſꝰ. ℣. Ecce ꝯcipies & paries filiũ. Et vocabit nomen eiꝰ ieſus. ℟. Hic erit magnus & filiꝰ altiſſimi vocabit: & dabit illi dñs deus ſedeꝫ dauid patris eius. Et vocabi. Lec. viii.

Lu. i. c.

Lu. i. c.

Urgo gñat: & tu ioſeph hũc genitũ vocabis ieſũ q̃ interꝑtat ſaluatoꝛ. Ipſe eñ ſaluũ faciet ꝑpl'm ſuũ a ꝑcis eoꝝ Uocabis mãt nomẽ eius hoc qꝺ ante fuit qꝺ ante ſcl'a noiatũ eſt Non tu ei ipones nomẽ: nec ex te ei vocabulum ꝓſtitues: ſed noia & voca exultãdo ieſũ id eſt ſaluatoꝛẽ eũ eſſe teſtare. Ex hꝺ ieſũ cepiſ-

se saluare nequideres: sed esse auctissimū saluatorē. Ipse enī saluū faciet ppl̄m suū a pcīis eoꝝ. ℟. Matt. 21.a. Cū appropiquasset iesus hierosolymis: turbe autē q̄ pcedebāt ꝛ q̄ seq̄bātur clamabāt dicētes. osanna filio dauid bñdict⁹ q̄ venit i noīe dñi. Rex israel osāna i excelsis. ℣. O dñe saluum me fac: o dñe bñ prosperare bñdict⁹ q̄ venit i noīe dñi. Rex. ℣. ix.

Duo etenī p hoc verbū pclara designantur q̄ ꝛ de⁹ fuerit ꝛ dñs pri⁹ ante icarnationē xp̄s ꝛ q̄ ppl̄s ei⁹ ab eo saluandus iā tūc annūciabatur Et ideo dictū ē. Ipe saluū faciet ppl̄m suum a pcīis eoꝝ vt vere de⁹. Dei enim est vturis a pctō saluare vel pcā dimittere. Juste ergo filī⁹ dei habēs populū suū venit vt dictū est ip̄m liberare a pcīis atq̄ saluare siue ex iudeis siue ex gētib⁹. De q̄ ipse p pphetā iā fuerat elocut⁹ dicēs. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Pete a me ꝛ dabo tibi gētes hereditatē tuā ꝛ possessionē tuā terminos terre. Ipse saluabit ppl̄m suū a pcīis eoꝝ sanguine videlicet suo cūctos redimēs morte sua: de morīs eos liberās potestate. Tu. ℟. Nec autē scripta sūt Ut credat⁊: q̄ iesus ē xp̄s filī⁹ dei. Et vt credentes vitā habeatis In noīe eius. ℣. Cōfitemi dño ꝛ iuocate nomē eius annūciate inc gētes opa ei⁹. Ut. Alla. Jn. ℣. Tedeū Initau. ℣. Adiutoriū nostrum i noīe dñi. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣.

Vocatū est nomen ei⁹ iesus q̄s vocatū est ab āgelo ꝓusq̄ i vtero ꝯciperet alla. ℣. Dñs re. ℣. Laudate nomē dñi nr̄i iesu xp̄i: q̄m suauis ē ipe ꝛ in eternū mia ei⁹ alla. ℣. Jubil. ān. Bñdicā te dñe iesu in vita mea: ꝛ in noīe tuo leuabo man⁹ meas alla. ℣. De⁹ de⁹. ℣. Justi tulerūt spolia ipiorū et decantauerunt nomen tuū dñe ꝛ victricē manū tuā laudauerunt pariter dñe deus noster. ℣. Benedicite. ℣. Juuenes et virgines senes cum iuniorib⁹ laudēt nomen domini: quia exaltatum est nomen ei⁹ soli⁹ alleluya. ℣. Laudate dominum. Capitulum

Luce. 2.c. ℣.99. ℣.62. Sap. 10.d. ℣. 148.

I. cor. I. a. OMnib⁹ qui inuocant nomen dñi nr̄i iesu xp̄i in oi loco ipsor̄ū t nostro / gratia vobis t pax a deo patre nostro t dño iesu christo. Deo gr̄as. hy⁹

IEsu auctor clementie tot⁹ spes letitie dulcoris fons et gratie / vere cordis delitie.

Iesu decus angelicum i aure dulce canticum: in ore mel mirificum / in cor dep̄nectar celicum.

Iesu flos matris virginis / fauus mire dulcedinis: decus humani generis / da lucē veri luminis

Iesu sole serenior t balsamo suauior / omni dulcore dulcior / p̄ie cunctis amabilior.

Iesu summa bēignitas / mira cordis iocunditas incomp̄ehensa bonitas / nos strigat tua charitas

Rex virtutum rex glorie rex insignis victorie: iesu largitor gratie / honor celestis curie.

De celi chorus p̄redicat et tuas laudes replicat / iesus orbem letificat: et nos deo pacificat.

Gloria tibi dñe qui nat⁹ ℣. Sit nomē dñi iesu bñ̄dictū. ℟. Ex hoc nunc et vsq; in seculū. Jn. Joseph fili dauid noli timere accipere mariā cōiugē tuā: qđ ei i ea natū est de spū sctō est pariet aūt filiū et vocabis nomē ei⁹ iesum: ipse ei saluū faciet pp̄l'm suū a pctis eor̄. ℣. Bñ⁹. Dño. De⁹ q̄ gl'iosis. Ad. i. ān. Uocatū. ℣. Deus in nole. ℟. Gr̄as tibi. Q. Quicūq;. ℣. Regi seculo. ℟. Jesu xp̄e. cū Alla. ℣. Q. ui de virgine. Ad. iii. ā. Laudate. Lege pone. ℣. Oibus qui. ℟. Laudabo nomē dei cū cāntico alla alla ℣. Et magnificabo eū in laude alla alla. ℣. Benedic aīa mea dño. ℟. Et oīa q̄ intra me sunt nois scto ei⁹. Dor. De⁹ q̄ gl'iosis. Ad. vi. ān. Bñdicā. ℣. Defecit. ℣. Ad Colossenses

Colos. 3. c. OMne qđcūq; facitis in verbo aut i opere oīa i noie dñi nostri iesu xp̄i facite gratias agentes deo t p̄ri p ipsum. ℟. Bñdic aīa mea dño Alla alla. ℣. Et oīa q̄ intra me sunt nois scto ei⁹ Alla. ℣. Nō nobis dñe nō nobis. ℟. Sz nois tuo da gloriā. Ad nonam. ān. Juuenes t virgines. ℣. Mirabilia testimonia. Capitulū.

℣o. Ad. Sit nomē dñi iesu bñdictū. ℟. Ex hoc nunc et

. tes. 3.b.

DEnūciamus aūt vobis fratres in noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i vt ſubtrahat⁹ vos ab oī fratre ambulāte inordinate: ⁊ nō ſecundū traditionē quā acceperūt a nobis. ℟. Non nobis dñe nō nobis ſed nomini tuo da gloriā. Sed. ℣. Sit nomē domini ieſu bñdictū. ℟. Ex hoc. or. De⁹ q̄. Ad. ij. veſ. ān. Uocatū eſt. p̄. q̄ ad p̄mas veſ. ād̄icatur p totas oc. cō. Dīb⁹ q̄. ℟. Hec aūt ſcripta. ℣. Exultet cor p̄. ℣. Dis terra. ā. Exurgens aūt ioſeph a ſomno fecit ſicut p̄ceperat ei angelus dñi ⁊ accepit cōiugē ſuam: ⁊ nō cognoſcebat eā donec peperit filiū ſuū primogenitum / ⁊ vocauit nomē ei⁹ ieſum all'. all'. p̄. Mſt. or. De⁹ q̄ glo. Nulla fiet me. i audientia: neq; ſub ſilen. niſi q̄n hoc feſt. i ſabbō pntge. tūc fiet mēo. de do. ⁊ de trini. ſub fil'. vel q̄n hoc feſt. in dopntig. tūc fiet mēo. de do. Ubi tn̄ non celebrat hoc feſ. noīs ieſu i hac die fiat plenū ſerui. de ſancto donato quacunq; feſ. extra do. corrige. niſi cōmemo. btē marie / aut feſt ū loci /

9. ℟.

Mat. 1.d.

vel alia ſimilis ꝓme. hoc impedierit. Sitr fiat de alijs feſ. iij. l'c. infra octa. hui⁹ feſt. pntigē. vbi dicte oc. nō celebrāt cū reg. ch.

¶ Scti donati epiſcopi et mar. cō. Dis pontl. Oro.

DEus tuo xp̄i gl'ia ſacerdotū p̄ſta q̄s: vt ſcti martyris tui donati atq; pontificis cui⁹ feſta celebram⁹: ſentiam⁹ auxiliū. Per do. Ad mat. tres l'c. fiāt cū ỹnuit. ſimul'. l'c. i.

BEat⁹ donatus nutritus a ſcō pigmeneo preſbytero i diuinis ⁊ humanis literis erudit⁹ eſt. Cū quo iulian⁹ ſubdiaconus ordinat⁹ reiecto gradu ad imperiū aſpirauit. Qui btm̄ pigmeneum rome in cuſtodia tenēs patrē ⁊ matrē beati donati gladio occidit. Lectio. ij. Donatus vero lector habitauit cū hylario monacho ſeruiēs deo orationibus ⁊ vigilijs. Defuncto q; btō ſacrdote ep̄o in locū eius donatus ſucceſſit. Quo miſſam celebrante ip̄ellentib⁹ paganis calix de manu diaconi corruens ꝓfract⁹ eſt. Quē vir dei donatus edito crucis ſigno: in ſtatū priſtinū re

integrauit. Lectio tertia
Q euiq; tent⁹ btūs dona
tus a q̄draciano augusto
simulq; cū illo btūs hyla
rius iubetur sacrificare.
Q.uib⁹ renuentibus hy-
larius fustib⁹ cesus spiri
tū exalauit. Donatus ve
ro ore eius lapidibus cō-
tuso in carcere recluditur
Ubi cū dñs per eū multa
miracula operaretur gla
dio pcussus est. Cetera ꝺ
cōi vni⁹ mar ¶ Secunda
die ꝛ quotidie infra oct.
nois iesu vbi celebrantur
cum regi. cho. qñ fit hui.
de oc. nisi in do. hoc mō fi
at serui. Ad mat. Inuita.
hy⁹. āe. pi. sicut i. i. die ℣.
ꝛ ℟. scđm ordinē noc. di
cātur. Añ lau. ℣. Adiuto
riū nr̄m. In lau. hec sola
ān. Vocatū est. Si ꝓsueri.
cō. hy⁹ ꝛ ℣. sicut in. i. die.
Quotidie p oc. nisi in do.
ꝛ i oc. die sup Bñ⁹ ꝛ Māt
Bi vna de quinq; āis sup
pos. ad. i. ves. per ordinē
cū frequēti repetitiōe ea-
rūdē. Si r̄ fiet ad mēo. de
oc. qñ de aliquo scō. infra
oc. fit serui. cū ℣. Dis ter
ra. ad ves. ꝛ Sit nomē do.
ad ma. me. ꝺ. fes. iii. ℟. ꝛi.
ꝛ de. s. lauꝺ. post fes. ipsi⁹
celebratū. Ad. i. ꝛ ad ꝯ
as hoꝝ. omnia fiant sicut
in. i. die. pter. ā. super pm.
Q.uicūq; q̄erit Te iure.
ꝛ Oro Dñe sancte pater.
Ad ves. oīa fiāt sicut in. i.
die pter ℟. qꝺ non dicet
ꝛ ān. sup pm Māt. q̄erit
vtꝝ. dictū est. Cōple. p to-
tas oc. nō mutabit nisi qñ
de aliquo festō agit: tunc
enī fiat sicut in festo san-
cte trin̄. Si dies do. infra
oct. ꝛrige. oīa fiāt sicut in
feri⁹ i serui. do. infra oct.
sunt notata. ¶ Secunda
die de constitutione no-
minis iesu. Lectio prima

Quoniā libet de ꝓso
latiōis plenitudine
sacri nois iesu diuti⁹ con
tēplādo imorari. Uidea
mus igit de icōprehensibili
hui⁹ sacratissimi nois in
stitutiōe ꝺb⁹ nēpe lr̄is in
tegrat ꝛ fortassis nō vide
bit iutile/nec deerit deuo
tis venerabile sacramen-
tū. Duab⁹ er syllabis ie-
sus ꝓficit: paucis tñ lr̄is
syllabe ꝓstituūt. Sz ꝺd i
hac lr̄a serie charissime
q̄ris? Audi. Si enim (vt
ait saluator) oīs capilli
vr̄i numerati sūt quos na-
ture ascribitis: q̄ro magꝭ
irrere sub numero pauco
in qua r̄ adunatione tan

ta copia plenitudis ſapiē tie ⁊ ſciētie dei celi et terre et omnium que in eis ſūt nō iurilis cōſideratio puterur: Tu.

Lectio.ij.

Gloriā prebuit viro i capillis: arbori i foliis. Nec eſt in obliuione eox: q̄to magis gloriam nō dabit noi ſuo in ſacri nominis ieſu lr̄is. In his duabus ſyllabis latet totū qđ q̄rimus / qđ adhuc neſcim⁹ q̄d eſt vſq; ieſus fiat oia i oībus. Opera eiⁿ dei pfecta ſūt: nec vnū iota aut vn⁹ aper p̄teribit / donec oia fiāt: q⁹ oia nūero / pōdere / ⁊ mēſura fecit ⁊ ſtatuit. Cui⁹ ergo noīs integratio cū operis eſt dei / vnū iota non erit inane. Quare hec oia dico: Q⁹ lr̄e hebreox oēs pene interp̄trabiles ſūt grece aut latine nō ſic: neq; barbaroꝝ lr̄e. Sicut nēpe diuinitatis maieſtas imenſa dignat ſub exigua carnis maſſa latere: ita et inumdās ſue bonitas dulcedinis / paucis ſub litteris ſignari: ad noſtrū gaudiū meritū et p̄miū. Ic.ij.

Sacrū ffes audite myſteriū. Affis mēt⁹ auri⁹ reſonet hoc nomē ieſ⁹ bñ dictū qđ apđ hebreos tribus lr̄is ꝑphēdit cū titulo p̄ncipiū / vite exemplū cōcluſione: ⁊ p̄ncipiū eſt cōcluſio. Iſte principiuz in die virtutis dei in ſplēdoribꝰ ſanctoꝝ / ante luciferū genit⁹: iſte ẏbū in principio apud deuz. Iſte principiū in q̄ creauit deus celū ⁊ terrā ⁊ oia q̄ in eis ſūt. Iſte eſt q̄ interrogātibꝰ iudeis q̄s eſſet dixit / p̄ncipiū q̄ et loq̄r vobis. Iſte eſt cōcluſio ⁊ finis apud eos: in quos fines ſc̄lox deuenerūt / cū verbū dei p̄ncipiū ſit / caro finis hoīm factū. Iſte caput et finis q̄ oia morte ꝑclusit / cū dixerat ꝑſūmatum eſt. Bñ hic ait zacharias ꝓpheta. In die⁹ illis erit dñs vn⁹: ⁊ nomē ei⁹ vex.

Mēo. de. ſ. cyriaco ſocijſq; ei⁹ ihr. Ox.

Deus q̄ nos ānua b̄ti cyriaci martyr̄ tui ſocioꝝ q; eius ſolemnitate letificas: cōcede ꝓpicius: vt quoꝝ natalitia colim⁹ / virutē quoq; paſſiōis imitemur. p.

Qđ vñ de ſcō romano hāt mēo. cū hac ān. Dixit roman⁹ v⁹. Gl̄ia ⁊ hono. ox. Pſa. q̄s. q̄re i ref. eius. Ēnvbi

nō fiunt oct. nois ihesu cū reg. cho. rūc ad matut. de scto cyriaco socijsq; eius fiāt. iij. l. cū inuit. dup. l. i.

Diocletianꝰ augustꝰ fecit ꝓhēdi scm cyriacum romane eccl'ie diaconū cū alijs scis: et in custodia publica reclu di. Ubi cū multo tpe posit eēt: multas p eū dñs virtutes operabat. l. c. ij.

Eodem tpe arthemia filia imperatoris a demonio vexabat / clamāte demone per os eiꝰ. Nisi venerit cyriacus diaconus non exibo. Adductus cyriacus mundauit eā: que mox in xpm credidit: que baptizata est in dei seruitio permanēs. Tu. l. c. ij.

Mortuo diocletiano maximianꝰ filius eiꝰ tenuit cyriacū: t ꝓmendauit eū carpasio vicario suo. Ipse vero iussit picē liquari: et sup caput cyriaci infundi. Post hec cyriacꝰ in catasta suspēsus: fustibusq; cesus cū alijs multis / capite truncatus est. Quox corpora marcelliꝰ papa sepeliuit. Cetera de cōi plox martyꝝ. Scī romani mar. Nā vel. sup psal. Mact. in. Dixit romanꝰ ad beatū laurētiū. video ante te iuuenē pulcherrimū: festina me baptizare. Ꝟ. Gl'ia t ho. Oꝛ

Resta q̄s oꝑs deus: vt qui beati romani martyꝛis tui natalicia colimꝰ: intercessione eiꝰ in tui nomis amoꝛe roboꝛemur. p. Nā mat. de. s. romano vbi nō fiūt oc. nois ihesu cū reg. cho. iij. l. fiāt cū noc. ꝓpter vigi. totum seruit. fiat de fest. vsq; ad missaz q̄ erit de vigi. l. c. i.

Cum btūs laurentiꝰ fuisset a mistris declī ꝓhēsus: et eidē pñtatꝰ iussit eū deciꝰ i catasta extendi t toꝛq̄ri. Quid dū toꝛqueret: subꝛidēs t gr̄as agēs ait. Bñdictus es dñe: q̄ nobis miaz quā meriti non sumꝰ ꝑstitisti Da nobis dñe gratiā tuam: vt cognoscāt oēs circunstātes / quia tu cōsolaris seruos tuos. Lect. ij.

Eadē hoꝛa romanꝰ miles credidit xpo per ꝗba bti laurētij: t ait illi. Uideo añ te iuuenē pulcherrimū cū litheo exꝛergētē mēbꝛa tua. Quāobꝛē adiuro te p xpm ne me deꝛelīq̄s. Hoc audiēs deciꝰ dixit. Uicti sumꝰ p artē ma

gicam. Et iuſſit eū de ca-
tàſta ſolui: et hippolyto
reddi. Tu aūt. Lectio. iij
Q Veniēs aūt roman⁹ cū
nq̄: miſit ſe ad pedes bea
ti laurentij rogans vt ba
ptizaret. Quo facto deci⁹
dixit. Exhibete eū fuſtib⁹
Roman⁹ vero nō ĩterro-
gat⁹ cepit clamare xp̃ia-
n⁹ ſū. Tūc iuſſit deci⁹: vt
ipſa hora capite puniret
Ductus igitur foras mu
ros portę ſalarie decolla-
tus eſt. Cui⁹ corpus iuſti
⁹ ſepeliuit. Cetera de cōi
vni⁹ mar. Et vbi celebrā
tur oct. nois ieſu cū reg.
cho. hac die fiet ſm̃ mēo.
de. ſ. romāo cū plena ſer.
de. iij. die infra oct. vcz de
ſcificatiōe nois ieſu. &c. ℓ.

Q Oſtra rurſum repli
cat gaudia iſta feſti
nitas ſancta: vt cui⁹ ani-
mus min⁹ refocillabat in
bri nois ieſu itegratione:
iā adipe z pinguedie ſcifi
cationis eiuſdē repleat
aia ei⁹: z labijs exultatio
nis lauder nomē dñi ſan
ctū. Jp̃a nāq; felix nois i-
terp̃tatio ſic nos i eo ſcifi-
cat vt dignißima laude
ſup oia ſcificet in nobis
Jeſ⁹ vo ſal⁹ interp̃tat. Et
merito q; dñi ē ſal⁹ z ſup

ppl̃z ſuū bñdictio ei⁹ ℣. ij
I ſte eſt ℣bū q̄s miſit de
us z ſanauit oēs de inte-
ritiōib⁹ ſuis. Sic nob; eſt
ſal⁹ vt ſuo actu btō pariſ
ſic nr̃i ſmin⁹ doloris: z p
deitatē in gl̃ia ſmin⁹ feli
citat; eſſe. Caueam⁹ igr̃
ſm̃i/ne ſibi degeneres ſi-
m⁹. Nēpe ſic p bonos gl̃i
ficat: ita z p malos ad ei⁹
opprobriū z ꝓtēptū blaſ
phemat iuſt⁹ ieſ⁹ de⁹ nr̃.
Scificem⁹ illū i nob;/vt
et ille nos ſcificet in ſe.
Qui nō ſcificat ieſu;/nō
ſcificabit ab eo. Scifica
m⁹ ieſū i nob;: q̃n ſciētes
eū ſcm̃ timem⁹ eū z ſolli
cite vigilam⁹ ne forte vio
lem⁹ ſanctitatē nominis
ei⁹ per opera mala. &c. iij.
Spirat opa ſalut; z exer
cet. Jeſ⁹ intp̃tat ſalutar;
nec ſine merito Clamem⁹
pide ſingl̃i. Cōuerte nos
de⁹ ſalutar; nr̃: et auerte
irā tuā a nob;. Si vo san
guis hircor aut thauro-
rū z cinis vitule aſpſ⁹ ing
natos ſcificabat ad emū
dationē carnis peccatri-
cis: quāto magis ſāguis
chriſti quem ꝓ nobis ef-
fudit abunde/ qui et per
ſpiritum ſanctum ſemet
ipſum obtulit immacula

tum deo patri emũ dabit sanctificabitq; conscientiã nostrã/ad seruiẽdum deo viuenti: vt digne famulemur ei: t repromissionẽ accipiant q̃ vocati sunt hereditatis eterne. Tu. Mẽo. de scõ romano cum oꝛ. supꝛadicta. Hac die vesꝑ. erit de scto laurẽtio. Ad vesꝑ. sup psal. feꝛ. ãn. Puer me⁹ noli timere qꝛ ego sũ tecũ: si trãsieris per ignẽ flãma nõ nocebit te. ꝑ. ferial'. Capm.

2. Co. 9. b. QUi parce seminat/ parce t metet: t qui seminat in bñdictionib⁹/ de bñdictionib⁹ t metet.

6. R. R̃. Brũs laurẽti⁹ di. ℣. Gaudeo. hy⁹. Martyꝛi di. ℣. Disꝑsit dedit pau. ãn. Beat⁹ laurẽti⁹ dñ in craticula supꝛaposit⁹ vt erek ad ipũssimũ tirãnũ dixit assatũ est. iã versa t mãduca: nã facultates ecclie quas requiris/ i celestes thesauros man⁹ paupeꝛ depoꝛtauerꝛt. ℟. Mgr. Oꝛ.

Oꝛ. AD nobis q̃s oꝑs de⁹ vt triumphũ bti laurentij martyꝛis tui / quẽ despectis ignib⁹ ꝓsũ mauit in terris: perpetua celoꝛ luce cõspicuũ / digno fidei feruoꝛe veneremur ꝑ. Mẽo. de oc. nois ihesu sola. Cũc eat ꝓces. ad altare eiusdẽ cãtãdo. R̃. Meruit ee. ℣. Bti'a t ho. Oꝛ. Da nob⁹ q̃s oꝑs de⁹ vitioꝛ. q̃re in die eiusdeꝛ ad matu. In redeũdo de scã maria. C. Quarta die de scto laurẽtio. Ad mat. Inuitra. Regẽ sempiternũ pꝛonis mẽtib⁹ adoꝛem⁹. Qui martyꝛiẽ suũ digne ꝓ meritis coꝛonauit laurẽtiũ. ℟. Uẽite. hy⁹ Martyꝛ dei. In. t. noc. ã. Quo ꝓgrederis sine filio pr̃: q̃ sacerdos sãcte sine ministro ꝓperas. ℟. Brũs vir. ℣. Brũs laurẽti⁹ dixit. ã. Noli me derelinq̃re pascẽ: qꝛ thesauros tuos iã erpendi q̃s tradidisti mihi. ℟. Quare frc. ℣. Quid in me ergo displicuit pr̃nitati tue: ãn. Nõ ego te desero fili neq; derelinq̃: sz maioꝛa tibi debẽtur ꝓ fide xpi certamia. ℟. Dñe q̃d. ℣. Brũs sirtus dixit. ℣. Bti'a t honoꝛe. Lec. i.

QUost passionem bti sixti milites tenuerũt beatũ laurentiũ: et duxerũt eũ ad deciũ. Qui dixit ei. Ubi sunt thesauri ecclie: Quo non rñdente tradidit eũ valeriano: di

cens. Exquire thesauros ꝛ sacrificet dijs. Q. ꝺ si no luerit: diuersis eū penis interfice. Ualerianus vero tradidit eū hippolyto q̄ misit eū i carcerē. Tu. ℟. Leuita laurēti⁹ bonū opus opat⁹ est: q̄ p signū crucis cecos illuiauit. Et thesauros eccleſie dedit pauperib⁹ ℣. Cū apud se dez gl'iosissimi p̄siarche diaconat⁹ fungeret offi-cio puritate innocētis vi te fortissimeq; mortꝭ tri-umpho ap'lico se p̄sortio copulauit. Et. Ant⁹ ℣. per ebdo. q̄n fit medie ℟. de s. laurē. ℣. Dispsit dedit paupib⁹: iustitia ei⁹ ma-net i sc'm sc'i. Et. ¶ Lec. iij.

Beat⁹ laurēti⁹ pone-bat man⁹ sup oc'os cecox: et illuminabātur. Q. ꝺ vidēs hippolyt⁹ dixit Ostēde michi thesauros ecc'ie: Cui laurenti⁹ air. O hippolyte si crediderꝭ ir̄p̄z/ ꝛ thesauros tibi oñ do: ꝛ vitā eternā p̄mitto Credidit q; hippolyt⁹ cū familia sua ꝛ baptizat⁹ ē ℟. Quo progrederis si-ne filio pater: quo sacer-dos sancte sine diacono p̄pas: Tu nūq; sine mi-nistro sacrificiuz offerre p̄sueueras. ℣. Quid i me ergo displicuit p̄fnitati tue: nunq̄d degenerē me p̄basti: erpire certe vtrū idoneū ministrū eligerꝭ cui commisisti dñici cor-poris et sanguinis conse crationē. Tu. Lectio iij.

Altera die fecit va-lerian⁹ p hippolytū sibi p̄sentari laurētiū: et ait illi. Depone ptinaciā et thesauros ecc'ie mani festa. Btūs laurēti⁹ dixit Da michi iducias bidui vel tridui ꝛ p̄ferā tibi thesauros. Ualerian⁹ di xit ad hippolytū. In tua pollicitatiōe hēat tridui inducias. ℟. Noli me de relinq̄re p̄ sctē: q̄ thesau ros tuos iā expendi. non ego te defero fili/ neq; de-relinq̄. Sz maiora tibi de bent⁹ p̄ fide x̄pi certamia ℣. Nos q̄si senes leuiorꝭ pugne cursum recipim⁹/ te quasi iuuenē magnuz gloriosior de tyranno tri umph⁹ expectat: post tri duum me sequeris sacer dotē leuita. Sz. Kl'ia. Sz In. ū. noc. ¶ Btūs laurē-tius orabat dicēs: dñe ie su x̄pe deus de deo mise-rere michi seruo tuo. ℟. Cū inuo. ℣. Q. ꝛ accusat⁹

nō negauī nomen ſanctū tuū: inꝛogatꝰ te xp̄m cō feſſus ſū. ℟. Btūs laurē tiꝰ dixit: mea noꝛ obſcuꝛ nō hꝫ: ſed oīa ī luce clare ſcūt. ℣. Uerba. ℣. Qꝛ ipſe dñs nouit / qꝛ accuſatꝰ nō negauī. ℟. Dixit roma nus ad btm laurentiū: vi deo añ te tuuenē pulcher rimū: feſtina me baptiza re. ℣. Dñe dñs nr̄. ℣. Affe rēs aūt vꝛceū cū aq̄ miſit ſe ad pedes eius. ℣. Po ſuiſti domie. Lectio iu.

DUnc beatꝰ laurētiꝰ collegit cecos ꝛ clau dos debiles ꝛ paupes: et abſcōdit eos ī domo hip polyti. Elapſis vo tribꝰ diebꝰ btūs laurētiꝰ pñta uit ſe decio cū mꝛitudie collecta dicēs Iſti ſūt the ſauri eccl̄ie q̄ nūq̄ minuūt ℟. Btūs laurētiꝰ clama uit ꝛ dixit: deū meū colo: ꝛ illi ſoli ſeruio. Et ideo nō timeo toꝛmēta tua. ℣. Mea noꝛ obſcuꝛ nō hꝫ: ſꝫ oīa ī luce clareſcūt. Et. Lec. v.

DEciꝰ igit furoꝛe ple nus / iuſſit eum expo ni ꝛ ſcoꝛpionibus cedi et laminis ferreis arden tibus latera eius aduri: et extenſū in cataſta plūba ris mactari. Sed ſanctꝰ martyꝛ diuina gꝛa inflexibilis manebat: leteſq̄ gꝛas agebat. ℟. Strinxe rūt coꝛporis mēbꝛa poſi ta ī craticula. Subiſciēti bus pꝛunas iſultat leuita xp̄i btē laurēti martyꝛ xp̄i ꝛccede p nob. ℣. Car nifices vo vꝛgētes mini ſtrabāt carbones ſubter cratē ferreā. Sub. Lc. vi.

POſt oīa toꝛmentoꝝ gña pꝛata iuſſit deci us lectū ferreū afferri in modū craticule: et beatū laurētiū ligatꝫ manibꝰ ꝛ pedibꝰ exꝑoliarū ſup illū extendi. Qui ait. Ego me obtuli ſacrificiū deo in o doꝛē ſuauitatꝫ: qꝛ ſacrifi ciū deo eſt ſpūs ꝛtribula tus. Carnifices vo vꝛgē tes miſtrabant carbones ſubꝛ cratē ferreā ꝛ coꝛpꝰ btī laurētii furcꝫ ferreis cōꝑimebāt. Qui eleuās oculos ad deciū de crati cula: dixit. Ecce miſer aſ ſaſti vnā ptē: gira aliā et māduca. Poſt hec beatꝰ laurētiꝰ dixit. Gꝛas ago tibi dñe qꝛ ianuas tuas ī gredi merui Et hec dicēs exꝑirauit. Cui coꝛpꝰ hip polytus ꝛ iuſtinꝰ pbr̄ ſe pelierūt invia tyburtina ℟. Btūs laurentiꝰ dixit

Ego me obtuli sacrificiū deo. In odorē suauitat℥. ℣. Gaudeo plane qz hostia xpi effici merui. Ego Gl'ia. In odo. In. iij. noc. In. Strinxerūt corporis mēbra posita super craticulā mīstrantib⁹ prunas insultat ieuita xpi. ℣. In dño confi. ℣. Carnifices vero vigētes ministrabant carbones subter cratem ferreā. ℟. Igne me examinasti: et nō est inuenta in me iniqtas. ℣. Exaudi dñe iu. ℣. Probasti dñe cor meū et visitasti nocte. ℟. Interrogat⁹ te dñm confessus sū: assat⁹ gras ago ℣. Dñe i vir. ℣. Gras tibi ago dñe iesu xpe/qz ianuas tuas igredi merui. ℣. Just⁹ vt pal. Scōm iohēm

Joā. 12. d. IN illo t. Dixit ie. di. su. Amen amen dico vobis. Nisi granū frumēti cadēs in terrā mortuum fuerit: ipsum solū manet Si aūt mortuum fuerit: multū fructū affert. Etc

Omelia beati augustini.

Agnoscit fides vra granum qđ cecidit in terrā et mortuum multiplicatuz est. Agnoscit iqz hoc granum fides vra: qz ipm habitat in mēte vestra. Hoc enim quod de semetipso dixerat iesus: nullus ambigit xpianus: sed plane illo grano mortuo et multiplicato/ multa gna sūt sparsa in terra: ex qb⁹ est beatus laurētius: cuius festiuitatē hodie celebramus. ℟. In craticula te deum non negaui: et ad ignē applicatus te dñm iesum christum cōfessus sum. ℣. Accusatus nō negaui nomen sanctū tuū/ interrogatus. Te. ℣. viij.

DE illis autē granis sparsis toto orbe terrarū quāta pullulauerit seges videmus gaudentes sumus: si tamē et nos per illi⁹ gratiam ad horreum ptinem⁹. Neqz enī ad horreū pertinet quicqd de segete est. Eadē qp pe pluuia vtilis nutritoria: et triticū pascit et palea. Vbsit vt simul vtrūqz in horreo condat vtrūqz in agro nutriat: et simul vtrūqz in area triturētur Nunc tēpus est eligendi añqz veniat vētilatio et fiat mortū separatio: sicut i area granū adhuc mūdatione discernit nōdū vēti labro vitio separāte. ℟. Gaudeo plane/qz hostia

xpi effici meruit: accusat⁹ non negaui nomen scti tui. Interrogat⁹ te xpm cofessus su: assatus gratias ago. ℣ Ego me obtuli sacrificium deo in odorem suauitatis. Interrogatus te xpm. Lectio. ir.

AUdite gr a na sacta que hic esse non dubito. Nam si dubito: granum sancti non ero. Audite inquit me: imo audite primu granu p me. Non ameris aias vras in hoc scl'o. Qui amat i hoc scl'o aiam suam: perdet ea. Granu loquit: qd mortuu multiplicat. Loquit/audiatur qz nō metit: qd admonuit ipe fecit. Instruxit pcepto: pcessit exemplo. Nō amauit xps in hoc seculo aiam suā: nō amat beat⁹ laurēti⁹ in hoc scl'o aiam suā: qz si non cupet ad celoz palatia migrare supplicia z icēdia nō tolerare. ℟. Meruit ee hostia xpi leuita laurētius q dū assaret nō negauit dnm. Et ideo iuēt⁹ ē sacrificiu laudz. ℣ In craticula posit⁹ deu nō negauit: z ad ignē applicatus xpm cōfess⁹ est. Et. Sl'a. Et. Hoc seq. ℟ O hippolyte. non dicat: nisi qñ fer. i. hippolyti i do. cue. z tūc erit. vi. ℟. nisi octa. de nole iesu sint cū reg. cho. tunc media l'c. erit de nole iesu. ℟. O hippolyte si crediderz ihesum iesu xpz. Et thesauros tibi ondo Et vitā eternā promitto. ℣ Si dictis iquit facta ppenses/ faciā qd hortarz. cui btus laurētius dixit. tu michi tm modo pbe assēsu. Et the. Sl'ia. Et vitā. ℣ Dispsit. In lau. ān. Laurēti⁹ ingress⁹ est martyz z cōfessus est nomē dni iesu xpi ℣ Dns reg. ān Laurentius bonū op⁹ opat⁹ est: q p signū crucis cecos illumina uit. ℣ Jubil'. ān. Adhesit aia mea post te: qz caro mea igne cremata est p te de⁹ me⁹. ℣ Deus de⁹ me⁹. ā. Misit dns angelū suū et liauit me de medio ignis: z nō sum estuat⁹. ℣ Bns. ā Btus laurētius orabat dicens gras ago tibi dne: qz ianuas tuas igredi merui. ℣ Laud. cp. Qui parce. h⁹ De⁹ tuoz. ℣ Justus ger. ān In craticula te deum nō negaui: et ad ignē applicatus te xpm confessus su: pbasti coz meū et

visitasti nocte igne me examinasti: et nō est inuēta in me iniq̄tas. ℣. Bñ⁹. Ora.

OMnia nobis q̄s op̄s dei vitiorū nr̄or flāmas extinguere: q̄ bt̄o laurētio tribuisti tormētor suor incēdia superare. Per d. Mēo. de octa. iesu. solenniter. Ad primā ān. Laurēti⁹ ingress⁹. ps. De⁹ in noīe. Ad. iij. ān. Laurēti⁹ bonū. ps. Lege pone. cp̄. Qui parce. ℟. et ℣. de cōi vnius marty. Ad. vi. ān. Adhesit. ps. Defecit. cp̄.

2. Co. 9. a. POtens autem est deus omnem gratiam abūdare facere in vobis: vt in oībus semper oēm sufficientiā habētes: abūdetis i omne opus bonū sicut scriptum est: dispersit dedit pauperib⁹: iustitia ei⁹ manet in scl'm scl'i Ad. ix. ān. Btūs laurēti⁹ ps Mirabilia. Capitulū

2. Co. 9. a. QUi autem administrat semen seminā ti: et panem ad manducā dum prestabit: et multiplicabit semen vestrū: et augebit incrementa frugū iustitie vestre. Ad. ij. pes. de sancto laurētio ān Laurētius ingressus. pi feriales. Capm. Qui parce semi. ℣⁹. Deus tuor militum. ℣⁹. Justus germinabit. ān. Veni desiderator boneveni: suscipiēte angeli mei: quoniā assatus nō negasti me: probatus confessus es me. ps. Magt. Oratio vt supra. Memo. de octa. et de sancto tyburtio. ān. Inclytus martyr tyburtius cum nudatis plantis super prunas ardētes incederet/ fabiano pfecto dixit. videt michi q̄ sup roseos flores incedā: i noīe dñi mei iesu christi. ℣⁹. Gloria et honore. Oratio

BEati tiburti nos domine foueāt pr̄inuata presidia: quia nō desinis ppitiⁿ intueri: q̄s talibus auxiliis cōcesseris adiuuari. Per. Deide fiat mēo. de oct'. iesu vbi dicte oct'. celebrant cū regicho. cū pleno ser. i crasti. QQuinta die infra predictas octa. fit de p̄scriptione nominis iesu. Lect'. i.

GAudia festi contemplantes brissimi nominis iesu descriptionez pscrutemur. Ad nr̄az doctrinā mētisq̄ ysolatiōez aduertēdū esse arbitror/ nō ociosum q̄ sub legis

figura preterite factū est qđ nobiscū gratiose agit in re que in eternū est pmansura. Legimus vtiq; apud hebreos: tetragrāmaton reuerētie t honoris nomen dei fuisse dignissimū: summi pōtificꝫ frōti superemines / atq; lamina aurea sculptum. Hoc litteris quatuor hebraicis scriptū sancti prece cinere patres magni esse mysterii. Tetragrāmatō namq; nostra in ligua sonat: iste est ꝓncipiū vite. Nec pfecto hoc aliud nomen venerabile iesus / q̄z principiū vite: hoc est saluatorē esse xp̄m iesū designare perhibet. Lect. ij.

Signat ergo in re sub iesus noie qđ in figura prefuit sub altero. O nomen cūctis admirabile / terribile pcōribus / et pamabile iustis. Nec hoc latuit in sōno iacob: q̄ cū scalam vidisset terrā celosq; tāgentē ait. O q̄z terribilis est locꝰ iste. Sacrum mysteriū innuens vt malis fieret terribilis / quos spū oris sui inficeret / q̄ bonis venerat vt angelꝰ cōsiliū: et fieret pat futuri scti xp̄s iesus / q̄ inibi natus est / vbi scalā viderat iacob. Jesus igit est scala celi: q̄ iesu scandit celū. Signet i frōte mētis deuote que aia iusti merito nuncupatur. Lec. iij.

Gaude igit gaudio magno scutifer iesu xp̄i qui dū gurgite sctō immergeris sacro inungerꝫ chrismate atq; alta fronte crucis signo īsignitꝰ fueris / totꝰ in te describit iesus. Impssus aie caracter indelebilis iesu nomen gratiose iportat. Hinc i apocalypsim scptū est. Videbūt faciē eius: et nomen eiꝰ scriptū in frōtibꝰ suis. Quod laminā auri typice gestabat in fronte pōtifex: iā eternaliter iustꝰ q̄sq; sub noie gerit in aia. O gens sctā / genꝰ electū / regale sacerdotiū / ppl'us acquisitionis: vobis credētibꝰ honor t virtus: vt virtutes eius iesu annūcietis de die in diē / donec auferatur luna: q̄a de tenebris vos vocauit in admirabile lumē nois sui t gl'ie. Mēo. de. s. tyburt. et alia de. s. laurē. ā. Laurētius ingref. ōre in die scti laurēti. Sup lau. ꝙ. Disperfit dedit pau. ōfessi

ꝑ̃ die ad vesꝑ. mẽo. de. ſ. lau. ã. **Puer me⁹.** q̃re ad ꝓcias vesꝑ. ſup ꝑſ. ℣. t oꝛ. vtꝫ. ¶ In feſ. ſcī tyburtij vbi nō celebrant oc. nois ieſu: ad matu. inuita. du. cres lec. fiant. Lectio. i.

BEat⁹ tyburti⁹ erudi tus ē i fide xp̄i a bea to ſebaſtiano: t a policar po gl'ioſo pb̄ro baptizat⁹ Qui oſonib⁹ vacās: quē= dam hominem de alto la pſum oibus mēbris ſuis quaſſatis dicta ſupervul nera eius oꝛatione domi nica et ſymbolo / pꝛiſtine reſtituit ſanitati. Lec. ij.

HAbian⁹ p̄fect⁹ cōpꝛehē dēs tyburtiū iuſſit añ pe des ei⁹ carbones arden= tes effūdi: t dixit ei. Thu ra diſs in iſtis carbonib⁹ adiſce: aut nudis pedib⁹ ſuperincede. Lectio. iij.

STūs tyburtius ſignuz crucis faciēs: nudis pedi b⁹ ſup eos igreſſ⁹ē dicēs Uideť michi q̄ ſup roſe= os flozes incedā in noie dñi mei ieſu xp̄i. Ꝛat⁹ fa bian⁹: iuſſit eum gladio feriri. Ductus eſt itaq̄ i viā lauicanā: tertio milia rio ab vꝛbe: fuſaq̄ oſone ad deum / vno ictu gladij verberatus occubuit: et ibidē ſepult⁹ ē. Ad mat. mẽo. de ſcto lau. ān. **Zau rēti⁹ ingreſ.** q̃re in die ſā= ti laurē. ſup lauď. ℣. **Di= ſperſit dedit pau.** oꝛ. **Da nobis q̄s oꝑs ꝺ.** Lect̄a de cōi vni⁹ mar. ¶ In vbi cele bꝛant oc. nois ieſu cū re. cho. de ſcto tybur. fiet tm̄ mẽo. ¶ Hac die vbi nō ce le. oc. nois ieſu cū re. cho. erunt veſ. de. ſ. maria: cū pleno ſeruit. in craſtio ni ſi do. fue. die. iſti. ad quas veſ. fiat mẽo. de ſcto lau= rē. cū hac ān. **Puer me⁹.** q̃re in vig. ſup pſal. ℣. **Di ſperſit dedit pau.** Oꝛ vtꝫ ¶ Tertia die ad mat. fiat mẽo. de ſcō lau. cū hac ã. **In craticula.** quere in. i. die ſuper pſal. xcvij⁹. ℣. **Di ſperſit dedit.** Oꝛ vtꝫ. Si dies do. in. iij. die / vel in die. ſ. hippolyti eueñ. vbi nō fiūt octa. nois ieſu cū regi. cho. fiāt medie ꝛc. de ſ. laurē. Ceteris autē die= bus tm̄ mẽo. niſi i die aſ. btē ma. tūc em̄ nulla fiat me. ℣. ſ. lau. ¶ In do. vel ī die. ſ. hippolyti ſi do. fue.

QUo tpe accepta (ꝛc. i. ptāte beat⁹ laurēti⁹ cepit p regiones curioſe q̄rere vbicunq̄ ſcī clerici vel paupes eſſent abſcō=

diti: ⁊ portãs thesauros ꝓut cuiꝙ opus erat/ministrabat. Q. Qui veniẽs in mõtẽ celiũ: iuenit multitudinẽ xp̃ianoꝝ in domo cyriace vidue. Tũc cepit lauare pedes eorũ: et sanauit cyriacum a multis infirmitatib⁹ capitis sui. Veniẽs etiã i vicũ ꝯ. ii. q̃ dr canari⁹: iuenit multos xp̃ianos i domo marcelli xp̃iani congregatos: et introiẽs cũ lachrymis lauit pedes eorum: ⁊ dedit eis de thesauro quẽ beatus sixtus p̃cipiẽs tradidit. Et in eadẽ domo aperuit oculos cuiusdã ceci/noie crescentij. Lectio. iij. Hunc exiens inde beat⁹ laurẽtius: ⁊ deferens ea q̃ necessaria erãt sanctis: venit in vico parrini i cripta nepotiana: et inuenit ibi animas seragitarres ꝓmiscui sexus. Et introiit cũ lachrymis ad eos dans pacẽ oĩbus: ⁊ inuenit ibi pb̃rm noie iustinũ q̃ fuerat ordinatus a beato sixto ep̃o: ⁊ misit se ad pedes eius: et ceperunt se in pauimento ambo volutare: vt inuicem sibi pedes oscularẽt. Ibiꝙ beatus laurẽtius lauit oĩm viroꝝ pedes: ⁊ cõmendauit sebtõ iustio. ℟. de. i nock. de. s. laurẽ. ita tñ ꝙ vi. ℟. erit O hippolyte. Tñ vbi celebrant oc. iesu cũ reg. cho. tñc i. iij. die infra oc. s. laurẽ. fiat plenũ fiat. de. vi. die. infra oc. no. iesu: vel de do. infra dictas oct. si ꝓtingat cũ mẽo. tñi de scõ laurẽtio. ¶ Sexta die infra octa. Lectio. i.

Avida mẽs hominũ dñ scire semp appetit: cogimur inserere quõ iesu ameniſſimum nomẽ p̃nũciatũ est. Prophetã audi. Reuelabit fili⁹ me⁹ ies⁹ cũ his q̃ cũ eo iocundabũtur. Et sequit. Post paucos annos morietur filius meus iesus: et conuertetur seculũ. Lect. ij. Sat⁊ nãꝙ ex affectu manifesta patet hui⁹ diuini oraculi p̃nunciata vtras q̃d manifesti⁹ aptius ve illo ꝓphetico varicinio? In deo gaudebo: et exultabo i deo iesu meo. Q. quẽ nascendũ corporis nõ viderat oculo/longenouit ex noie pariter et re. Hã diuinus ille esaias dicit. Ex vtero mr̃is meevocauit nomẽ meo: meo vtiꝙ nõ alieno: q⁊ ies⁹ scõm

carnē ſaluatoꝛ appellat⁹ ē q̄ ab ęterno ſaluatoꝛ erat ſcōz diuinitatem. Lec. iij.

In ſeculo nō eſt ignotum ſacro ſanctum nomen ieſu cū a tot tantiſq; viris fidei teſtionio dignis ꝓphetice ac mirifice ꝓnunciatū eſt. Quāq; vero in veteri teſtamēto nonnulli appellati ſunt nomie ieſus vt ieſus naue/ qui ioſue dicebatur. Jeſus ſyrac/ z ieſ⁹ filiꝰ ioſedech. Eoꝝ tamē null⁹ futurus erat: qui ſaluū faceret populū ſuū a pctis eoꝝum. Tu. Mēo. de ſ. lauꝝ. ā. In craticula. q̄re i. i. die ſup ꝑ. Bñd⁹. Hac die veſpere erūt de ſcō ipolito ſocūſq; et⁹ mar. ſup ꝑ. ān. Sancti p fidē ꝓpi fer. cp̄. Juſtorū aie. ℟. Expolia. ℣. Sāctoꝝ meritis. ℣. Letamini. ā. Gaudēt in celis. vel. ā. Iſti ſunt ſancti. ꝓs. Mgt⁹. Da q̄s. quere in feſto eiuſdē. Mēo de oct. ieſu. alia de ſ. lauren. ān. Veni deſideratoꝝ. q̄re i. i. die ad ſcas veſ. ſup ꝑm. Mgt. ℣. Diſpſit. oō vt⁹.

Septima die de ſ. ipolito Ad matu. ir. kc. Jnuita. hymni ā. z ℣. de cōi pluri. mar. ℣. Tres ꝑſone lec. de. i. noc. cōis hiſtoꝛie pluri. marc. Medie lec. de octa. ieſu ℣. z ℟. ſcōm ordinem noctur. Lectio. iiij

Triplici noīe deuote inſignitū z pꝛenunciatū ſaluatoꝛem nr̄m ex euāgelio didicim⁹. Pꝛio filiꝰ dei appellatur / ſcōo xp̄s / tꝛio ieſus. Uocat eteni filiꝰ dei inquantū ē de deo deus. Xp̄s: q̄ hō a ꝑſona diuina quātū ad humanā naturā aſſumptꝰ. Jeſus: vt deus humanitati coniunctus. Lectō. v.

Fratres igit̄ chariſſimi q̄ in puluere eſtis expergiſcimini z laudate. Ecce dominus venit cū ſalute venit cum vnguento / venit eum gloꝛia. Neq; eni ſine ſalute venit ieſus neq; xp̄s ſine vnctione/ neq; ſine gloꝛia venit filiꝰ dei. Ipſe equidem ſalus ipſe vnctio / ipſe gloꝛia. kc. vi.

O eū z dn̄z noſtrū ieſum xp̄m his modis cognoſcimus noīe / natura / natiuitate / poteſtate / z ꝓfeſſione. Hunc ieſum ſaluatorem ſancti pꝛedixerūt ꝓphete: de eo teſtatur pater / de ſe ipſe pꝛofitetur. Apoſtoli pꝛedicant / religioſi credunt / demo-

nes cōfitentur/iudei negant/gentiles in passiōe cognoscunt. Obmutescat ergo ois impietas q̄ filiū dei iesum xp̄m esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica q̄ dei filiū iesum xp̄m incarnatū spernit ꝛ denegat. Accedas o aia xp̄iana. Cōfitea mur noi sctō dñi: ꝛ glorie mur in laudem iesu. Cui est honor et gl'ia p infinita seculorū secula amen. Tres vltime lec. de pp̄rietate scti ipoliti sociorūq; eius cū pp̄riis ℟. ꝛ lau. cū mēo. de noie iesu ꝛ de sctō laurētio. Ān. Laurenti⁹ bonū. q̄re in lau. i p̄rimo die. Ad. i. sup p̄. Quicūq; ī. Te iure. cp̄. Regi seculor. Ad alias horas cetera sicut infra fest. notanť de eodē. ¶ Scti ipoliti sociorūq; eius mart. vbi nō celebrāť oct. nois iesu cā regi cho. cū inde fes. extra do. octā. Ad ves. ℟e ꝛ p̄ri fer. Cp̄. Justor a. xc. ō cōi pt̄. sñi. cū hac or.

OAq̄s ops de⁹ vt bti ipoliti martyris tui sociorūq; ei⁹ venerāda solēnitas: et deuotionē nobis augeat ꝛ salutē. Per. Mēo. de sctō laurētio. Ā.

Veni desideratoꝛ. q̄re ad. ii. ves. super Magť. ỹ. Dispersit. or. vtq̄. Dicantur mēo. cōsuete/scz de cruce de scta maria ꝛ de oībus sctis. Ad mat Inuit. Mirabilē deū. ℣. Venite. ỹ⁹ Sctorū meritis. ℟e ꝛ p̄ide cōi pluri. mar. dicāť. ỹ. Teramini. Tres lectiones sine regimine choꝛi. ť. vii.

POst tertiū diē sepulture bti laurētij milites tenentes sctm ipolitū perduxerūt eū ad deciū. Cui deci⁹ ait. Nūqd ꝛ tu magus effect⁹ es: q̄ sepelisse coꝛp⁹ laurentij dicēris? ipolit⁹ dixit. Hoc feci: non q̄si mag⁹ sed quasi xp̄ian⁹. Deci⁹ irat⁹ iussit eū denudari: ꝛ lapidibus os ei⁹ tundi. Ypolit⁹ dixit. Nō me denudasti: sed magis vestisti. ℟. Btissim⁹ xp̄i martyꝛ ipolyt⁹ dū baptismi gr̄am accepisset a btō laurentio: ꝓponebat manus sup oculos cecoꝛ ꝛ illuminabanť. ỹ. Cecis illuminatis a sctō laurentio: ipolitus credidit ꝛ p̄cipe meruit baptismi sacramētū. Pone. ℣. cō. viii

OEcius dixit. Sacrifica dijs ne per toꝛmēta moꝛiaris sicut lau-

renti⁹. Ipolit⁹ dixit. Exē=
plū merear fieri bti lau=
rētij quē tu miser oze pol
luto nominas. Tūc deci⁹
tradidit eū afflictū vale=
riano dicens. Accipe oēs
facultates eius et interfi
ce eū. ℟. Reqsitus a de=
cio sctūs ipolitus de coz=
poze laurētij vt ād sepe=
liſſet. rñdens ipolitus di=
xit. Xp̄ian⁹ ego sum ⁊ xp̄i
martyzē diligenter sepeli
ui. ℣. Mirum michi val=
de est: vt quid oze pollu=
to martyzem nominasti?
Christianus ego sū. ℣. ir.

Valerian⁹ igit exqsi=
ta facultate scti ipo=
liti: oēm familiā ei⁹ xp̄ia=
nā añ cōspectū suū fecit
adduci. Inter quos nu=
tricē ipoliti plūbat⁊ cedi
iussit donec emitteret spi
ritū. Ceteros vero nume=
ro decem et nouē in con=
spectu ipoliti fecit decol=
lari. Btm̄ vero ipolitum
pedibus eius ad colla e=
quoz indomitoz ligatis
fecit per cardeū ⁊ tribu=
los trahi: donec emitte=
ret spiritum: taliq; mar=
tyzio migrauit ad xp̄m.
Quoz corpora iustinus
sepeliuit. ℣. ℟ Expolia=
uit veste ipolitum decius
qua a iduebat i hitu xp̄ia=
no: et dixit ei. Sacrifica
dīs ⁊ acqesce pceptis
nr̄is ⁊ viue. Et fruere mi
litie palma. ℣. Cesar di=
xit ad ipolitū. quō factus
es insipiens vt nuditatē
tuam non erubescas? Sa
crifi. Glia. Et. ℣ Justi au
tem in. In laudibus. añ.
Dixit cesar ad ipolitum
tu mag⁹ fact⁹ es? rñdens
ipolitus dixit ad deciu
nō sū ego magus sed ser=
uus sū dñi nr̄i iesu xp̄i. ℣
Dñs reg. ℟. Dixit ipolit⁹
ad deciū: nō me expolia=
sti sed magis vestisti. ps.
Jubilate. añ. Cesar dixit
ad ipolitū. quō factus es
insipiēs vt nuditatē tuā
nō erubescas. ℣. De⁹ de⁹
meus. añ Exemplū mere
ar fieri laurentij brissimi
martyzis. ℣ Bñdicite. ā.
Tūc valerian⁹ in ?spectu
ipoliti famulos illi⁹ mar
tyzizari pcepit. ℣. Lau=
date. ℣ Justoz ase. ℣⁹.
Rex gl̄iose mar. ℣ Mira
bilis de⁹. ā. Oranit sāct⁹
ipolit⁹ voce magna ⁊ di=
xit. gr̄as tibi ago dñe mi
iesu xp̄e q̄ famulos me=
os i ?spectu meo pati vi=
deo. ℣. Bñd⁹. or̄. Da. q. o.
deus. vr̄ā. Dēo. de nob

iesu vbi celebrãtur octa. Et mẽo. de. s. lauꝛ. ã. **Laurentius bonũ.** quere. i. l. diei. Welde dicãtur mẽo. cõsuete. Ad ꝑmã. ãn. **Dixit cesar.** ꝑ. **Deꝰ i noie.** ãn. **Gloria tibi tri.** ꝑ. **Q. uicũq;.** ℓ̃. ꝑ. **Dñe miserere.** Ad tiã. ãn. **Dixit ipolitꝰ.** ꝑ. **Lege pone.** cp̃. ℟. ℣. de cõi pluri. mr. Ad. vi. ã. **Cesar dixit.** ꝑ. **Defecit.** Ad. ir. ã. **Tũc valerianꝰ.** ꝑs. **Mirabilia.** Si fest. sci ipoliti in do. eue. rorũ seruꝛ. fiat de fest. t mẽo. de do. t de tri. t ꝓcef. añ crucẽ. Ad. i. vs. sup ꝑor. ãn. **Sancti p fidẽ.** ꝑi. fer. ℓ̃. **Justoꝝ aie** ℟. **Expoliauit.** hy. **Sctõrum meritis.** tẽ. vts. Ad mat. iii. ꝑ me lec. cũ suis ℟. de. iii. nec. cõis histo. pluri. mar. Et medie. l. de sancto laurẽ. vbi non di de octa. iesu. l'c. iiii. **Eo tpe.** vt supꝛa cũ ℣. t ℟. de. i. nocturna tñ ꝙ. vi. ℟. erit **O ipolite.** viii. lec. de ꝓprietate scrõꝝ q̃ habẽtur cũ suis ℟. t laud. supꝛascriptꝛ. Uespe in ipsa doerunt de. s. ipolito socijsq; eius. Ad. h. ves. ãn. **Dixit cesar.** ꝑi. dñicales. ℓ̃. **Justoꝝ aie.** hy. **Ker gtiose.** ℣. **Mirabilis.** ãn. **Abstergeꝛ deꝰ.** ꝑs. **Mẽt.** oco vtã. Mẽo. de. s. eusebio. t de. s. laurentio. t de dñica. Si do. non fuerit ꝑ̃r vespe de sancto eusebio vt ifra notatur in festo eiusdem ¶ Si dies do. infra octa. cõtigẽ. t vacaue. a fest. s. laurẽ. t. s. ipoliti socioꝝũq; eius. hoc modo fiat seruꝛi. Ad ꝓmas ves. ãn. **Uocatũ est.** Cetera oia sicut in i. die. ad. i. ves. ꝑter ℟. qs nõ dicetur. Mẽo. de. s. tẽpe cõtingẽte: t alia de. s. laurem. Si dies dñicus post fes. scti laurẽ. ꝓtige. deinde de do. de tri. t ꝓcef. fiat ante crucẽ. Ad mat. ℟. i.

DOn latet vos dilectissimi deo t hominibꝰ quomodo nouissimis diebus istis deus suã multiplicauit miam: vt nobiscum gratiose magnificaret letitiã: q̃ non solũ aduenit dñator dñs: sꝛ qualis ãtusue fuerat ostendit: cũ pie t mãsuete manifestauit nomen suũ corã hoibus. Crediderunt ꝑfiarche de xꝑi futura incarnatiõe certificati ꝑfecti fuere: q̃bus ꝓfecto hoc de quo agimꝰ deuotum nomẽ manifeste nõ est reuelatũ. Jacob xꝑm icarnau-

dū ꝓdixit ñō auferet in-
q̄t ſceptrū de iuda: ⁊ dux
de femore eius donec ve-
niat q̄ mittēd⁹ eſt. Lcō. ij

Hoc mirabile myſteriū
ſed mirabilior dei bonitas
vt glorioſū nomē ieſu venerandum a nobis
ſua mediāte paſſione exaltetur qđ p̄i⁹ fuerat ab
ſcōditū. Uocabulū iſtud iheſu dulce ⁊ glorioſum
omni adoratu cultuq̄ dignissimū nomē ſup oīne
nomen qđ non decuit ab hoibus appellari neq̄ ab
eis afferri i mūdū: ſed ab excellētiori maiorīq̄ natura angelica. Gabriel ergo ad mariā ait. Ecce cōcipies i vtero ⁊ paries filium: et vocabis nomen ei⁹ ieſum. Hoc nempe nomen nouū qđ os dñi non hois nominauit. Lcō. iij.

Quamq̄ eſſi legifer deo acceptiſſim⁹ moyſes diuina oracla acceperat: et vt amic⁹ ad amicū locutus eſt ei deus: tñ hoc venerabile nomen nō vidit apte. Petēti videre faciē ei⁹ ait. ñō potes videre faciē meā ⁊ viuere: ſz poſteriora mea videbꝫ. Populus iſrael moyſe ſignifer: incarnationē/circuncisionē/paſſionē ⁊ aſcenſionē q̄ dei poſteriora appellātur re ⁊ noīe vidit: quē ille i rubo i anterioribus iuiſibilis mateſtatis nō potuit cernere viuēs. Voluit eius nomē noſci ad ſalutꝫ plenitudinē de celis vſq̄ dū naſceretur plenitudine tp̄is ⁊ noiaretur in terris. Lcō. iij.

In facie nominatur de⁹ ego ſum: in poſterioribꝰ ieſus appellatur. Primū nomen ignoti dei ⁊ timoris. Jeſus nomen ab oībus p̄guſtatū eſt ⁊ amoris. Jeſus amor indicibilis/amor delectabilis/amor inextinguibilis. Jeſus peccati abluit maculam. ne culpa coīquinet: mentē ſcrificat. ne reatus ad penā obliget: ad gloriā iuſtificat. Unde apoſtol⁹ ait. Abluti eſtis/ſāctificati eſtis/iuſtificati eſtis in noīe dñi nr̄i ieſu chriſti. Hoc ergo nomen dñi quicunq̄ inuocauerit ſaluus erit. Lectio. v.

Veneremur igit hoc deuotiſſimū nomē ⁊ oīnia q̄cūq̄ facim⁹ i verbo aut opere vt ſuadet ap̄l's: in noīe ieſu faciam⁹. Quippe bñ erit oīb⁹ inuocāt⁹

bus eū i veritate ꝛ volū=
tatē timētiū se faciet ꝛ de
p̄cationē eoꝝ exaudiet ie
sus. Jesū btūs ignacius
sue passiōis i agone iuo=
cauit ꝛ bñ sibi erat. Besti
as ferocissimas ardētissi
mos ignes ac cetera gña
toꝛmentoꝝ supauit gl'io=
sum mēoꝛiale vltra hūa=
nā estimationē coꝛde suo
inscriptū suscepit de ma=
nu dñi iesu sempit'nū Aā
q; coꝛde particulatim scis
so: literis aureis inscri=
ptus inuenitur iesus: cu
ius ob mirabilem gratiā
plures venerantur eum
fideles. Tu aūt. Lcio. vi
Dionysi⁹ atheniēsis hu
ius virtute nois celū illu
minauit: euāgelistę ioh̄ā
ni venenū nō nocuit: dya
ne in noie iesu templū de
iecit. Aristodem⁹ intoxi=
catos mortuos suscitauit
Claudū sedentē in poꝛta
petrus ꝛ iohannes ereꝛe
runt. Enee paralitico pe=
trus gressuꝫ restaurauit
Ac thabitam viduā moꝛ
tuā vite p'ristine reduxit
viuā. Merito ergo colen
dū ꝛ venerādū est tā effi
car nomē. ad cuius virtu
tē gr̄am ꝛ ꝯsolationē tot
tātaq; cōsistunt miracu=
la. Tu. Tres vltie ℣. de ex
pon. euāge. sicut in. i die
In ℣. vna ā. We. de. s. tūc
cōtingēte: ꝛ de sctō lau. si
iste dies do. post fest. scti
laurē. eue. deinde de do. ꝛ
de tr'i. ℣. Uerbū do. ℭ In
oc. Ad. i. vē. sup ℣. vita so
la. ā. A solis oꝛ. Cetera ois
fiāt sicut i. i. die. We. de. s.
ipoli soc. q; ei⁹ ā. Absteꝛ=
get de. ℣. Mirab. oꝛ. vrs.
Deide ñ. me. de. s. euse. ā.
Cōfessoꝛ dñi. ℣⁹. Amauit
eū. oro. De⁹ q̄ nos. qre in
re. eiusd. We. de. s. lau. ām.
Adhesit. ℣. ꝛ oꝛ. vrs. ℣c. i.

Onfitentib⁹ hoc sa=
luriferū iesu nomen
coꝛā hominibus: copiosa
merces repꝛomittitur in
celis. Ueneremur igit' in
uocādo: inuocem⁹ ꝓfiten
do/ ꝛ cōfiteamur noi sctō
ei⁹ qm̄ bonū est. Q. m̄ qui
cōfitetur: confitebit' adn̄o
iesu xp̄o coꝛam deo p̄re ꝛ
angelis/ nō i terra sed in
celis. O vere beata cōfes=
sio hominis: sed felicissi=
ma iesu filii virginis. Is=
la confessio moꝛientis et
merentis in via. Jsta in
eternū viuentis atq; pꝛe
miantis in p̄ria. Illa lau
dis/ ista retributiōis. Il=
la in peregrinatione: ista

in beata quiete. Lectio. ii.
Corde ſimul ⁊ voce ieſū venerare et opere ne detractes: quia qui ore aut opere ieſū negat fidē negat ⁊ eſt infideli deterior Nec ąſcą de fide ieſu reąſitus celare habet nomē hoc gl'ioſiſſimū. Qui enī pro noie ieſu mori paratum nō ſe iuenerit: nec ſe nouerit fore xp̄ianū Pauli vt teſtantur miracula amputato capite: palpitās lingua ter ieſum ꝓfeſſus eſt/ad cui⁹ nominis cōfeſſionem tres fontes vbi languidi ⁊ infirmi ſanātur mirum in modum eruperunt. Lectio tertia.
Saul⁹ audita voce hac: ego ſum ieſus quē tu pſeqūris: cec⁹ cecidit/ab anania in ieſu noie baptizat atq; a ſuis oculis ſquamis cadētib⁹ illuminat. Gaudeam⁹ igit euāgelizando hoc dulce nomē vt ab ipſo laudemur/⁊ vaſa glorie cū paulo ſim⁹ electa. Uñ ſcriptū eſt. Uas electōis ē mihi vt portet nomen meū coram regib⁹. Hoc deuotiſſimū nomen ffes mēte honorem⁹ dū cogitat / voce dū audit/ verbo dū enūciatur/ oꝝ one dum legitur inſpirata viſione aut ſcriptura dū videtur: qz ꝓfecto omnibus hiſmodis eſſe habet ieſus. Medie lectiões de ſancto euſebio ſicut in feſto eiuſdem. Secundum Lucam. Lectio ſeptima.
In illo tē. Poſtq; conſūmati ſūt dies octo vt circumcideretur puer vocatū eſt nomē eius ieſus. Et reliqua. Omelia de diuerſis tractatibus. Luce. 2.c.
Neq; ei querere eſt xp̄ianis cur voluerit dñs circuncidi: ꝓpter ąd circunciſus eſt/ꝓpter ąd paſſus ꝓpter quid tali ac tā to noie vocatus. Nichil hoz ꝓpter ſe ſed oīa ꝓpter electos: oīa ꝓpter delicta noſtra. Qd vocatū eſt inąt ab angelo ꝑ ąq; in vtero cōciperetur. Uocatū plane nō impoſitū: nēpe hoc nomen ei eſt ab eterno. Al natura ꝓpria habet vt ſit ſaluator. Innatū eſt ei hoc nomē nō inditū ab humana vel angelica creatura. Lectō. vii.
Sed quid dicim⁹ q egregius ille prophēta hunc ipſum petrū multis nominibus appellandū fore predicens hoc vnum

tacuisse videt q̄ solum vt premonuit angelus vt testatur euāgelista vocatū est nomen eius ihesus: Exultauit esaias vt videret hūc diē ⁊ vidit ⁊ gauisus est. Deniq; ⁊ loquebatur gratulabūd⁹ ⁊ laudans deū. Puer nat⁹ est nobis ⁊ filiꝰ dat⁹ est nobis/cuius imperiū sup humerꝝ eiꝰ: ⁊ vocabit nomē eius admirabilis ⁊ cōsiliariꝰ: deꝰ fortis/pr̄ futuri scl'i ꝓnceps pacis. Magna q̄dē uoia: sed vbi est nomē qđ est sup oē nomen: Jesū q̄ oñe genu flectat: forte in oibꝰ vnū illud inuenies/ sz exp̄ssū quodāmō ⁊ effusū. Nēpe ipm est de q̄ spōsa i cātico amoꝝ. Oleū in qt effusū nomē tuū. Ec. ix

Habes vnū ex his oibꝰ appellationibus ihesum: nec oino/aut vocari posset aut esse saluatoꝝ si forte horum quippiam defeciſſet. Nunquid non vere admirabilem eum sumus singuli experti i mutatione vtiq; naturarū: Hoc nēpe est saluatiōis nr̄e ꝓncipium: cū incipim⁹ respuere qđ diligebam⁹/dolere vñ letabamur amplecti qđ timebam⁹ ⁊ seq̄ qđ fugiebam⁹/ optare qđ contēnebamus. Admirabilis plane qui hec operat mirabilia: sed nichilominus ⁊ consiliariū sese exhibeat necesse est in lectione penitentie et vite ordinatione ne forte sit nobis absq; scientia zelus vbi tanti boni prudētia desit. Sane opꝰ est deū quoq; probemus in remissione videlicet petō rū: q̄a nec sine hac salus nobis ꝓstare potest/ ⁊ nemo pōt dimittere peccata nisi solus deꝰ. ¶ Scti eusebij pbri ⁊ confes. Ad ves. āe. ⁊ pl. feria. cp̄. Justū deduxit. hyꝰ. Iste cōfessoꝝ. ℣. Amauit eum. ā. Cōfessoꝝ dñi. p̄. Magnꝰ.

DEus q̄ nos bti eusebij cōfessoris tui annua solennitate lerificas concede propiciꝰ vt cuiꝰ natalicia colimꝰ per eius ad te exēpla gradiamur. Per. Mēo. de scto laurē. ā. Adhesit. quere in. i. die in laus. Deinde dñr me. cōsuete. Ad mat. ih. k. cū noc. ꝑter vigi. Lectio. i.

TEmpore eo quo Liberius de exilio reuocatus fuerat a constātio augusto heretico: vt

vna cõmunione contami naret plebẽ. Eusebi⁹ pbr̃ vibis rome cepit declara re liberiũ hereticũ ꝛ ami eũ constantiũ. Quo facto occupant ecclie a liberio Eicit felix de epatu: sub rogat liberi⁹ ꝛ tenet eusebius. ℟. Euge serue. ℣. Ps. Post hoc ystãti⁹ ipator aggreditur cũ liberio eusebiũ presbyterũ dicens. Tu solus christian⁹es in vibe roma: Eusebius dixit. Sic cõfidimus in domino: qꝛ nos fideles inuenit xps. Sicut ꝛ baptizati sum⁹ ꝛ bñdictionẽ sua uimus quã a btõ iulio accepim⁹. ℟. Just⁹ ger. iij Liberi⁹ dixit. Et nos cuius fugimur vice: Nõne anterioꝛis nri: Eusebius dixit. Ita esses si perseueraſſes i fide quã in psecutione primo tenere visus fueras. Iratus constanti⁹ subrogatu liberii iclusit eusebiũ in quodam cubiculo domus sue habẽs in latitudine quatuoꝛ pedes vbi cõstanter in oꝛatione perseuerãs post septem mẽses ibidẽ dormitationem accepit decimo nono calendas septẽbꝛis Coꝛp⁹ vero ei⁹ gregoꝛi⁹ ꝛoꝛosius pbr̃i collegerũt et sepelierunt in cymiterio calixti iuxta coꝛp⁹ bti sixti epi ꝛ martyꝛis. ℟. Jurauit dñs. ℣. Justus vt pal. In. ℣. hec sola. an. Justũ ꝺdurit animoꝛ. ℣. Dñs reg. ℣. Just⁹ coꝛ suũ. ℣. ℟. vni⁹ ꝓfes. ꝛ põ. oꝛ. vtꝫ We. de scto laurẽ. ã. Wisit dñs. qre iii. i. die i lau. Weide dicunt me. ꝓsuete Ad. i. ã. Justũ deduxs. De⁹ i nose. Ad. iij. cp̃. Justũ de. Ad. vi. cp̃. Custoꝺiuit. Ad. ix. cp̃. Sapiavẽ. Cetera ꝺia de cõi vni⁹ cõfe. ꝛ põ. cũ oꝛone supradicta hãt vsq; ad missam q̃ erit de vi. ¶ In vig. assũptionis beate marie virginis ad. i. ves. sup p. ãn. ℟. ota pulchꝛa es amica meaꝛ macula nõ est in te fau⁹ distillans labia tua mel et lac sub lingua tua odoꝛ vnguẽtoꝝ tuoꝛũ super omnia aromata/iam eñ hyems transiit imber abiit ꝛ recessit floꝛes apparuerunt vinee floꝛentes odoꝛem dederunt: et vox turturis audita est i terra nostra: surge propera amica mea veni de libano veni coꝛonaberis. ℣. Laudate pueri. i. Ala Cãtl. 4. b.

Cãti. mea liquefacta est vt dile
ſ.c. ctus locut⁹ est q̃siui ⁊ nõ
inueni illũ: vocaui ⁊ non
rñdit mihi: iuenerũt me
custodes ciuitatis: pcus-
serũt me ⁊ vulnerauerũt
me tulerũt palliũ meum
custodes murox filie hie
rusalem nũciate dilecto/
q̃ amore lãgueo. ℣ Laud
Cãti. do.o.gẽ.ĩ. Qualis est di-
ſ.c. lectus tuus ex dilectis o
pulcherrima mulier ami
cus me⁹ cãdid⁹ ⁊ rubicũ
dus elect⁹ ex milib⁹ leua
ei⁹ sub capite meo ⁊ dex-
tera illi⁹ ãplexabit me. ℣.
Cãti. Lauda aia.ã. Talis ẽ di
ſ.d. lect⁹ me⁹ ⁊ ipse est amic⁹
me⁹ filie hierl'm. ℣. Laud
Cãti. do.q̃ſi.ã. Descẽdi i ortũ
6.d. meũ vt viderẽ poma con
uallium ⁊ inspicerẽ si flo
ruissẽt vinee ⁊ germinas
sent mala punica: reuer-
tere reuertere sunamitis
reuertere reuertere vt in
tueamur te. ℣ Lauda hie
rusalem. Capitulum.
Eccli. IN omnibus requiem
24.a. q̃siui ⁊ in hereditа
te domini morabor tunc
precepit et dixit michi
creator omnium et qui
creauit me requieuit in
6.R. tabernaculo meo. ℟ Su
per salutem. Hymnus.

O ꝙ glorifica luce cho-
ruscas stirpis dauit-
tice regia, ples sublimis
residẽs vgo maria supra
celigenas etheris ordines.
Q u cũ virgineo mr̃ ho-
nore angelox dño pecto-
ris aulã sacris viscerib⁹
casta parasti natus hinc
deus est corpore christ⁹.
Q uẽ cũctus venerãs or-
bis adorat cui nunc rite
genuflectit oẽ a quo nos
petimus te veniẽte abiec-
tis tenebr̃ gaudia luc̃.
P oc largire pr̃ luis ois
natũ p ꝓpriũ flamine sa
cro q̃ recũ nitida viuit in
ethera regnãs ac mode-
rãs scl'a cũcta amẽ. ℣ Ex
altata es sctã. ℟. Ascẽdit
rps sup celos ⁊ ꝓparauit
suecastissime mr̃i immor
talitatis locũ: ⁊ hec est il
la ꝓclara festiuitas oim
sanctox festiuitatib⁹ in-
cõparabilis ĩ qua gl'iosa
⁊ felix mirantib⁹ celestis
curie ordinibus ad ethe-
reũ puenit thalamũ quo
pia sui mẽox immẽor ne
quaq̃ exist̃it. ℣. Mag̃. ox
D Eus q̃ virginalẽ au
lã btẽ marie in q̃ ha
bitares eligere dignatus
es: da q̃s vt sua nos defẽ
sione munitos iocundos

facias sue interesse festi-
uitati. Qui vi. Meo. de
oct. iesu. ā. Exurgēs aūt.
℣. Dis terra. ox. pris. Ad
ppl. ℟. Sctā maria virgo
intercede ꝓ toto mundo
qz genuisti regē orbis. ℣.
Cū iuoca. ℟. Tu i no. ℣.
Saluator. ℟ Custodi nos
ām. Glificam⁹ te. ℣. Nūc
dimit. Hoc ppl. Bi ḡtidie
p oc. Ad mat. Iut. Uenite
adorem⁹ regē regū. Cui⁹
ad ethereū mater vgo as-
sūpta est celū. ℟. Ueñ. ℣.
Quē terra. Ant. i. noc. ām.

Cāti. Ecce tu pulchra es, ami-
4. a. ca mea: ecce tu pulchra
oculi tui colūbarū. ℟. Dñe
Cāti. dns nr. ā. Sicut liliū int
2. a. spinas: sic amica mea int
filias. ℣. Celi eñ. i. Fau⁹
Cāti. distillās labia tua spōsa
4. c. z odor vestimētor tuor
sicut odor thuris. ℟. Dñi
est tra. ℣. Sctā dei genī-
trix vgo semp maria. ℟. i.

QOgitis me o paula
z eustochiū: immo
charitas xpi me ꝓpellit vt
exhortatiōis gra fmonē
faciā de assūptiōe beate
vgis marie vt hēat sctm
collegiū vrm in die tante
solēnitatis munus latini
sermōis in q̄ discat infan
tia vra tenera lactz expi-
ri dulcedinē z de exiguis
eximia cogitare/vt fauē
te deo per singulos ānos
tota hec dies expēdat in
laudem z cū gaudio cele
bret. Ne forte si venerit ī
manibus vris illud apo-
criphū de trāsitu huius
brē virgis dubia pro cer-
tis recipiatz qđ multi la-
tinor pietatis amore stu
dio legēdi carī⁹ āplectū-
tur. precipue cū de his ni
chil alis expiri possit ni-
si ꝙ hodierna die gliosa
virgo migrauit a corpe.
℣. Uidi speciosā sicut co
lumbā descēdentē desup
riuos aquar cui⁹ inestia
bilis odor erat nimis in
vestimētis eius. Et sicut
dies verni circūdabāt eā
flores rosar z lilia cōual
liū. ℟. Quae est ista q̄ asce
dit per desertuz sicut vir
gula fumi ex aromatib⁹
myrrhe z thuris. Et. ℣.

MOnstratur aūt sē-
pulchrū ei⁹ cernen
tibus nobis vsq ad pre-
sens in vallis iosaphat
medio: que vallis est in-
ter montem sion z mon-
tem olivueti posita: quam
z tu o paula oculis aspe-
risti vbi in honore ei⁹ fa
brica ta est ecclesia miro

lapideo tabulatu in qua sepulta fuisse vt scire potestis ab oib⁹ ibidē predicat: sed nūc vacuum esse
Cāti. 6.c. oñdit cernētib⁹. ℟. Que est ista q̄ ꝓcessit sicut sol t formosa tā ꝯ hierl'm. Uiderūt eā filie sion: t btām dixerūt t regie laudauerūt eā. ℣. Sicut dies vni circūdabāt eā flores rosa rū t lilia ꝙ alliū. Ui.

HEc idcirco dixerī q̄ multi nr̄or dubitāt vtrū fuerit simul cū corpore assūpta: an obierit relicto corpore. quō aūt aut quo tpe aut a q̄b⁹ personis sctissimū corp⁹ ei⁹ ād ablatū fuerit vel vbi trāsposītū vtrū ve resurrexerit nescitur. ꝙuis nō nulli astruere velint eam iam resuscitatā t btā cū xp̄o imortalitate i celesti b⁹ vestiri. ℟. Ista est speciosa inter filias hierl'm sicut vidistis eā plenā charitate t dilectione. In cu
Cāti. 8.b. bilib⁹ t i ortis aromatū ℣. Ista est q̄ ascēdit de deserto delicijs affluēs. In Bl'ia. In cu. In.ij.noc.ān
Cāti. 4.d. Emissiones tue paradis⁹ malor punicor cū pomorū fructib⁹. ℣. Eructauit.
Ibid. ℣. Fōs ortor/pute⁹ aquarū viuentiū q̄ fluūt impetu de libano. ℟. Deus nr̄ re. ān. Uenit dilect⁹ me⁹ i ortū suū vt comedat fructū pomor suor. ℣. Fūda mēta. ℣. Post ptū. Cāti. 5.a. Ecclī 24.b

BEatū quoq; iohānē euangelistā hui⁹ btē virgis ministrū resurrexisse plurimi asseuerant: qrin sepulcro ei⁹ (vt fert) nō nisi māna iuenit. Sed q̄d hor veri⁹ censeat ambigim⁹. Meli⁹ tñ deo totū cui nihil ipossibile est cōmittim⁹ ꝙ aliq̄d temere diffinire velim⁹ auctoritate nr̄a qđ non probamus. ℟. Ornatā monilibus filiā hierl'm dñs concupiuit. Et videntes eā filie sion: beatissimā predicauerūt dicētes vnguētū effusū nomē tuū. ℣. Astitit regia a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et cō. v. Cāti. 6.c.

DE his q̄q; quos cum dño (teste euangelio) resurrexisse credim⁹ vtrū vero redierint i terre puluerē certū non habemus / nisi q̄ legim⁹ qr multa corpora sanctorū qui dormierāt surrexer̄t cū xp̄o: t venerūt i sctām ciuitatem hierusalē t ap

paruerũt multis. De quibus nõnulli doctores senserunt etiã ⁊ in suis reliquerũt scriptis: q iam in illis perpetua sit cõpleta resurrectio. Fatenr̃ essn̄ q veri testes non essent: nisi ⁊vera esset eorũ resurrectio. ℟. Sicut cedr⁹ exaltata sum in libano: ⁊ sicut cypressus in monte siõ/quasi myrrha electa. Dedi suauitatez odoris. ℣. Sicut cinamomum ⁊ balsamum aromatizans Dedi suauitatẽ. Lctõ. vi.

Dade ⁊ brũs petrus dixisse legit cum de dauid loqueret i testimoniũ Et sepulchr̃ũ inq̃t ei⁹ apud nos est. quasi nõ sit ausus dicere q ipe aut corpus ei⁹ apud nos est: sed tm̃ sepulchr̃ũ q̃ ꝯdit⁹ fuerat. Hic aũt aiũt resurrexisse ⁊ ipz cũ ceteris sctis ⁊ ideo vacuum remãsisse monumentũ vt nũc btẽ marie cernit. ℟. Sup salutẽ ⁊ omnem pulchritudinẽ dilecta es a dño ⁊ regina celoꝝ vocari digna es. Gaudẽt chori ãgeloꝝ Cõsortes ⁊ ꝯciues nr̃i. ℣. Valde te nos opz venerari: q̃ tã scrã et intacta es virgo. Gaudẽt. Gl'ia. Cõsortes. In. iii. noc. ãn. Veni i ortũ meũ. soror mea sponsa: messui myrrham meã cũ aromatib⁹ meis. ℣. Cãtate. ã. Comedi favũ cũ melle meo bibi vinũ meũ cũ lacte meo. ℣s. Dñs reg. exul. ãn. Surge aq̃lo ⁊ veni auster: perfla ortũ meũ ⁊ fluẽt aromata illi⁹. ℣s. Cantate. ℟. ℣⁹ Speciosa. Tres vtie &c. legãtur in cappis sericis

Cãti. f. a.

Ibid.

Cãti. 4. d.

Secundum Lucam.

Luce. 10. g.

In illo t. Intrauit iesus in quoddã castellũ: et mulier q̃dã martha noie excepit illũ in domũ suã. Et huic erat soror noie maria: q̃ etiã sedẽs secus pedes dñi: audiebat ỽbũ illi⁹ Et ⁊. Osn. ve. b. p. ℟. vij

Aduentẽs ꝯditor mũdi ꝓ redẽptione generis humani cũ diues esset pauꝑ ꝓ nob⁷ fieri voluit vt sua pauꝑtate nos diuites faceret. Qui etiã de sinu patris descẽdẽs tm̃ ꝓ nobis hũiliari dign⁹ ẽ: vt ꝓpriã domũ nõ haberet/vbi caput recliaret. ℟. Quã pulchra es amica mea: q̃ pulchra es ⁊ decora oculi tui colũbar̃. Absq̃ eo q intrinsec⁹ latet. ℣⁹. Sicut vitta coccinea labia tua ⁊ eloq̃ũ

tuū dulce. Absq; lec. viij.
Q Ui cōceptus est de spū scto intra vterū virginis vt deꝰ sed natꝰ hūiliter vt hō De cuius ortu psalmista loqtur. Eteni dñs dabit benignitatem: t terra nostra dabit fructū suū. Dñs nēpe dabit benignitatē: qñ genꝰ humanū a reatu ꝑme ꝓuaricatiōis p vnigenitū suū liberare disposuit. Siue certe dedit benignitatē: qr eiꝰ ingressu vginalis vteri tēplum spūssancti gra ꝓsecrauit. Terra aūt nra dedit fructū suū q; eadē virgo q; de adā corpꝰ assūpserat filiū genuit: diuinitate q; dem deo pri coequalē sed sibi carnis veritate ꝓsubstātialē. ℟. Brā es virgo maria dei genitrix q; credidisti dño: pfecta sūt in te q; dicta sunt tibi. Ecce exaltata es super chorꝰ angelorum / itercede pro nobis ad dñm iesuz christū. ℟. Bñdicta t venerabilis es virgo maria q; sine tactu pudoris inuēta es mater saluatoris. Ecce exaltata. Lectio nona.

Q Um ergo pgeret dominꝰ p ciuitates et castella atq; vicos euangeliū regni annunciādo intrauit bethaniam vbi erat domꝰ marthe t marie vbi etiam dñs quatriduanū lazar fratrē earū resuscitauit a mortuis. Martha ergo accepit eū in domū suā. Illi nimirū ministratura i mūdo: cui angeli ministrāt in celo. Felices illi: q; dñm in domū suā suscipere meruerūt. Illi q; dñm i domū suā recipiunt q; fidelit eiꝰ ꝑcepta audiūt libētiusq; ope adimplent. ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: t omni laude dignissima Qr ex te ortꝰ est sol iustitie Xps deꝰ nr. ℣. Ora ꝓ ppło / iterueni ꝓ clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiāt oēs tuū leuamē q; cunq; celebrant tuā assūptionē. Qr. Alia Xps. Per octa. ℟. Beatā me dicēt oēs gnationes. Luc. 1. Quia fecit mihi dñs magna q; potens est: Et scrīm nomē eiꝰ. ℣. Magnificat aia mea dñm / t exultauit spūs meꝰ in deo salutari meo. Qr. Alia. Et. ℣. Exaltata est scta dei genitrix. In lau. A. ℟ Assumpta est maria in celū gaudēt angeli laudantes bñdicunt

dñm. ℣. Dñs regn. ℟. Maria virgo assũpta est ad ethereũ thalamũ: in quo rex regũ stellato sedet solio. ℣. Jubila. ℟. In odorẽ vnguentoꝝ tuoꝝ currimus adolescẽtule dilexerũt te nimis. ℣. Deꝰ deꝰ. ℟. Bñdicta a filio tuo domina qꝝ per te fructũ vite ꝓmunicauimꝰ. ℣. Bñs. ℟. Pulchra es ⁊ decora filia hierl'm terribilis vt castrorũ acies ordiata. ℣. Laudate. cp̃. In oibꝰ req. hymꝰ. O gl'iosa femina. ℣. Elegit ℟. Que ẽ ista q̃ ascẽdit sicut aurora ꝓsurgẽs: pulcra vt luna electa vt sol terribilis vt castroꝝ acies ordinata. ℣. Bñꝰ. Oro

UEneranda nobis dñe hui⁹ diei festiuitas opem ꝓferat sempiternã: in qua sãcta dei genitrix mortẽ subiit tpalẽ nec tñ mortis nexib⁹ depmi potuit q̃ filiũ tuũ dñm nr̃m de se genuit incarnatum Qui te. Ad. i. ã. Assũpta ℣. Deꝰ in noie. Ad. ii. an Maria vir. ã. Legẽ pone. cp̃. In oibꝰ. ℟. Sãcta dei genitrix. ℣. Post partũ. or. Uenerãda nobis. Ad sertam. ãn. In odorem. ℣ Defecit. Capitulum.

ET sic in sion firmata sum: ⁊ in ciuitate sanctificata similiter requieui: ⁊ in hierusalẽ potestas mea. ℟. Post partum virgo. ℣. Speciosa. oro. Uenerãda nobis. Ad nonam. An. Pulchra es. ℣. Mirabilia. Capm. Ecclꝰ 24. b.

ET radicaui in pplo honorificato ⁊ i parte dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine sanctoꝝ detẽtio mea. ℟. Speciosa. ℣. Elegit eam. oro. Uenerãda. Supradictus oratio horaꝝ seruet quotidie p octa. Ad. ii. ves. ãn. Assũpta est. ℣. Dixit dominꝰ. Cõfitebor. Beatus vir. De profundis. Memento. Fidẽ p̃i. cũ p̃dicta ã. dicãtur singulis diebꝰ ad ves. per oct. cp̃. In oñibus. ℟. Cãdida virginitas paradisi chara colonis: ortꝰ cõclusus floreti cespite vernans. Cui merito mundꝰ celebrat Preconia totus. ℣. Que meruit dñm ꝓgenerare suã Cui. Gloria. Preconia. Ecclꝰ 24. b.

ꝓ hymn. dicat sequẽtia

ER bundus erultet fidelis chorus / alleluia.

Legẽ regũ / intacte pro-

fudit thor⁹ res miranda
Angel⁹ cōsilij/natus est
de virgine: sol de stella.
Sol occasū nesciēs/stel-
la semp rutilās: sp clara.
Sicut syd⁹ radiū/ꝓfert
virgo filiū: pari forma.
Neq; sydus radio/neq;
mater filio: fit corrupta.
Cedr⁹ alta libani/ꝙ for-
matur ysopo: valle nra.
Verbum ens altissimi/
corporari passum est car
ne sumpta.
Esaias cecinit synagoga
meminit nūq; tamen de-
sinit esse ceca.
Si non suis vatibus cre
dat vel gentilibus sibili-
nis versib⁹ hec predicta.
Infelix propera.
Crede vel vetera.
Cur damnaberis gens
misera.
Quem docet litera.
Natum considera.
Ipm genuit puerpera.
Amē. ℣. Exaltata es. ān
Hodie maria virgo celos
ascendit: gaudete qꝛ cum
christo regnat in eternū.
℣s Mag̃. ox. Uenerāda.
Quotidie per octa. si cō-
plē. sicut ad primas ves.
℣ Quotidie infra octa.
nisi in do. hoc mō fiat ser
ui. Ad matuti. Inuitato.
In honore btissime ma-
rie virginis. Jubilemus
dño. ℟. Uenite. hy⁹. Quē
terra. In omis. ān. Exal-
tata es sāctā dei genitrix
sup choros āgelor ad ce-
lestia regna. ℣s. Dñe dñs
nr̄. ā. Sicut myr. ℣s. Celi
enar. ā. Paradisi porte p
te nobis apte sunt: quas
hodie glorioſa cum ange
lis triūphas. ℟. Dñi est t.
ān. Specie tua. ℟. Eructa
uit. ā. Adiuuabit. ℟. De⁹
nr̄. ān. Sicut letātiū. ℣s.
Fūdamēta. ā. Gaude ma
ria. ℟. Lātare. i. ā. Digna-
re me. ℟. Dñs re. exul. ān.
Post partu. ℟. Cantate.
ℓ. ℣. Sctā dei geni. Lcō. i.
Si querat post ascen-
sionem dñi quid ege
rit btā virgo maria: vnū
ꝓ certo est ꝙ virgo sācta
corpore ⁊ mente perman
sit: quā sane angel⁹ gabri
el acsi celestis paranym-
ph⁹ intactā custodiuit/⁊
iohēs apl's ⁊ euangelista
cui xp̄s eā de cruce cōmi-
sit virgo virginem seru a
uit: suisq; ei deseruiuit
obsequijs. Scia de primo
noc. histo. dicitur. Lcō. ij
Non ꝙ eximius ille cho
rus apostolor eam dese-
ruerit: inter quos post re-

surrectionē intrās ⁊ eri-
ens familiari⁹ cōsulit de
xp̄i icarnatiōe tāto siqui-
dē verius quāto ab itio
plenius p spm̄ sctm̄ cun-
cta didicerat ⁊ perspexe-
rat oculis vniuersa: licet
⁊ apostoli p eūdē spiritū
sanctum oia cognouerit:
et in omnē edocti puene-
rint veritatem. Lectio. iii
Hāc sane beatā virginē
etsi oēs venerati sunt di-
scipuli eiq; famularētur
officiodilectiōis:iohānes
tm̄ amplius ⁊ specialius
vsq; ad finemvite qui sibi
ꝑmissā accepit i suā qua-
si matrē filius cui magi-
ster de cruce mulier/ ecce
inquit filius tu⁹ āpliori
sollicitudine famulabat.
℣. Exaltata. Iste ℣. dicat
q̄tidie an lau. In laudib⁹
hec sola ān. Assūpta est.
℟. Dñs regē. Cp̄m In oib⁹
hy⁹. O gl'iosa fe. ℣. Elegit
ā Virgo p̄udētissima q̄
ꝑgrederis quasi aurora
valde rutilans filia sion
tota formosa ⁊ suauis es
pulchra vt luna/ electa vt
sol. ℟. Bñd⁹. oro vt̄ā. Q̄n
dies do. i. ij. die octig. tunc
hec ꝑdicta ā. Virgo p̄u.
in die. iiij. dicatur sup Bñ
dict⁹. ora. Uenerāda. De
de. s. lauc. ā. Btūs laurē-
tius q̄rabat. reqre hāc. ā-
ii. q̄. v. ℣. Disp. oro vt̄ā.
Nulla die p̄ oc. fiat mēo.
de cruce nec de oibus san
ctis: qi oc. sūt cū reg. ch. ad
i. ā. Assūp. ē. ℟. Dei noīe
ān Te iure. ℟. Quicūq;
Ad. iii. ⁊ ad al'. ho. de. cp.
fr̄. ⁊ ℣. sicut i. i. die dicāt
sitr ⁊ oro. Ad ves. ān As-
sūpta. ℟. Dixit do. Cp̄ In
oib⁹. hy⁹ O q̄ gl'iosa. ℟. Ex-
altata. ā. Quam'ē. ℟. Mgr.
oro Uenerāda. Eodē mō
dñr ves. quotidie ifra oc.
cū alīs āis sup p̄n Mgr.
q̄ murām. Mēo. d. s. lau. ā.
Btūs laurēti⁹ dū i crati-
cu. vt̄ā. Ad. i. ves. sup p̄.
Magr. ℣. Dispersit. Oro.

BEati laurentij nos
dñe faciat passio ve-
neranda letantes: ⁊ vt eā
sufficiēter recolam⁹: effi-
ciat p̄ōptiores. p d̄. Die
iii. ℣. Sctā dei geni. &c. i.

NOn enī pudicissima
virginitas alicui di-
scipulo rectius q̄ virgini
cōmendat vt esset inuicē
grata societas ⁊ floridus
aspect⁹: necnō ⁊ venustus
cōuersandi vult⁹ vernās
alternatim pudiciciarū
splendore decoratus. fr̄.
de scdo nocturn. Lectio. ij.

Una siquidē virtus virginitatis in ābob⁹: sed altera proportio in maria. Altera siq̄dē q̄ fecūdior sed ipsa virgo / sed altera q̄ etsi ipsa eadēq̄ incorruptio: tamē fecunditas integritatis lōge gloriosior q̄ virginitas. Lcō. iii. Idcirco ⁊ fecunditas in illa tota deificata est et virginitas. Alioq̄n nusq̄ scōm naturā nascēdi virginitas vbi fecūditas p̄dicatur neq̄ fecunditas vbi virginitas integra cōseruatur. a. Talis est. p̄s Bñd⁹. Mēo. de. s. laurentio. In craticula. vsq̄. ii. p̄ma die sup Bñ⁹. ỽ. Dissipsit. or. Bti lauf. Quocūq̄ die oc. s. laurē. etiam si in do. ꝓtig. fiat inde memo. tñ. Ad vesp. ān. Descēdi in or. p̄s Mgt. Me. de s. agapito mar. ā. Hic est vere. ỽ Bta et hono. or.

Letet ecclia tua dñe bti agapiti martyris tui confisa suffragiis / atq̄ ei⁹ p̄cibus gloriosis et deuota p̄maneat et secura consistat. Per. ¶ Diuinū. ỽ Speciosa facta es et suauis. Lectio p̄ma

Hinc quoq̄ iohānes q̄cq̄d ē q̄ genuit maria euangelizando suo cōmendauit eloquio verbū quod in p̄ncipio erat verbum ⁊ verbum erat ap̄d deum ⁊ de⁹ erat verbum ipsum deū genuit beata ⁊ glorioſa virgo maria. Ad. de. iii. noc. ita tñ q̄. iii. ad. iii. Beatā me. Lcto. ii.

Virginitas igitur longe sacratior ⁊ fecūditas (vt ita dicam) multo ineffabilior q̄ suo poterat ille explicare eloquio. Uerūtamen quanto virginitati cognatior virginitas: tanto beat⁹ euāgelista ceteris est excellentior ⁊ vicinior est verbo. Lcō. iii. Ideo q̄cq̄d est q̄d genuit virgo: totū prout potuit hō p̄ spīm sanctū nobis reseruauit manifesti⁹ ⁊ docuit. Cui⁹ etiā cōuersatio post ascēsionē xp̄i gñal'r cū apl'is fuit: quousq̄ dispergerent sicut lucas meminit dicens q̄ egressi a monte oliueti hierosolymam venerūt et ascenderūt i cenaculū vbi manebāt. ¶ Hoc die ⁊ reliquis die. infra oc. dīr āe. de noc. scz Emissiōes. ⁊ alie āe. ō sequuntur sup ꝺos ān. Bñ. ⁊ Mag. nisi in do. ad p̄. q̄b⁹ dicēs vt ān. Alia mea. ves.

si necesse fuer. Mēo. de. s. agapito mar. ā. Nisi granū. ỽ Iust⁹ ger. oro vis. Hac die ad ves. fiat mēo. de. s. magno. ā. Hic est vere mar. ỽ. Gl'ia ⁊ ho. Oro

Adesto dñe supplicationibus nostris: et intercedente bt̄o magno martyre tuo: ab hostium nos defende ꝑpiciat⁹ incursu. p. Sequētib⁹ vero dieb⁹ infra oc. seruet ordo de ỽsi. ⁊ ℟. ad mat. q̄ in p̄cedētibus trib⁹ dieb⁹: si dies do. nō icuenerit p̄ter ā. sup Bñ⁹. ⁊ Mēt. Si vo dies do. infra oct. ꝓtig. to tū sui. fiat de. s. mat. hoc mō. Ad. i. ves. sup pos. ā. Assūp. est. ℣. Dixit do. ℟. In oib⁹ re. nō dr ℟. Hy⁹. O ꝯ gl'ifica. ỽ⁹. Exaltata es. ā Ria mea. ℣ Mēt. or Uenerāda. Mēo. ō do. de tri. ⁊ pces. fiat añ crucē nisi aliq̄ do. oīno differat ꝓpter ꝓlixitatē tōis / vl' qñ dies do. ii. die infra oc. ꝓtinue ei mēo. de do. de tri. ⁊ pces. añ crucē oīno differat vsq; ad primā do. sequētē. In redeūdo de oib⁹ sctis. ā Saluator mūdi. ỽ Letamini. or Infirmita. Ad mat. Inuit. Uenite adorem⁹. ps Uenite Hy⁹. Quem terra. In primo noct. ān. Ecce tu pulchra. ps. Dñe dñs noster Letere āe. cū suis p̄is. ỽ. ℟. sicut in. i. die dicētur p̄ter. ix. ℟. q̄s erit istud Candida virginitas. ⁊c. i.

Bene angelus ad mariā virginē mittitur: q̄ semp est āgelis cognata ỽginitas. Profecto in carne viuere p̄ter carnē nō terrena vita est sed celestis. Uñ in carne āgelicā gloriā acq̄rere maius est meritū: ꝙ habere. ⁊. ij.

Esse eni angelū felicitatis est: esse vero virginē virtutis / dum hoc obtinere viribus nititur cū gratia quod habet angelus ex natura. Utrūq; tamē ⁊ esse virginem vel angelum: diuini muneris est officiū / nō humani. ⁊. iij.

Aue inquit angel⁹ gratia plena. Et bene plena: quia per partes ceteris p̄stat⁹: marie vero simul se tota ifundit plenitudo gratie. Lctō quarta

Hoc quippe est quod dauid canit. Descēdit sicut pluuia in vellus. Uellus itaq; cum sit de corpore nescit passionem corporis. Sic ⁊ virginitas cum

ſit in carne: vitia carnis neſcit. Lectio quinta.

Celeſtis plane hymber i virgineū vellus placido ſe effudit elapſu: et tota diuinitas nuda ſe contulit i carne qñ verbū caro factū eſt ⁊ deinde per crucis patibulū expreſſum terris oībus pluuiā ſalutis effudit: ⁊ ſtillicidia gratie celeſtis: humanis prefitit mētibus. Tu. ℣. pl. Dñs inquit tecū. Mira res ertā ille erat cum virgine qui ad virginē mittebat angelū / ⁊ preceſſit nū ciū ſuū deus: ſed a deo non receſſit teneri aūt locis nō potuit q̄ oībus habetur in locis ⁊ tot⁹ vbiq; eſt ſine quo nichil / ⁊ p quē totū. Secūm Lucam.

Luce 10.g. In illo tē. Intrauit ieſus in quoddā caſtellū: ⁊ mulier q̄dā martha nomie excepit illū: in domū ſuam. Et reliq̄. Omelia.b.auguſtini epi. l'.vii.

Si etſi euāgeliū fratres chariſſimi cū legeret audiuimus a religioſa femina ſuſceptum eſſe dominum hoſpitio: ab ea que martha vocabatur. Et cū eſſet occupata in cura miniſtrandi: ſoror eius maria ſedebat ad pedes domini: ⁊ audiebat verbum illius. Laborabat illa / vacabat iſta: illa erogabat / iſta implebat. Lectō. vii. Verūtamen martha laborans multū in illa occupatione et negocio miniſtrādi interpellabat dominū: et de ſoroze ſua cōqueſta eſt q̄ eam laborātem non adiuuaret. Dñs aūt pro maria reſpondit marthe: ⁊ ipſe factus eſt aduocatus qui iuder fuerat interpellatus. Martha iquit circa multa es occupata. Porro vnū eſt neceſſarium. Maria optimam partem elegit: que nō auferetur ab ea. Ke. ir. Audiuimus enim interpellationem interpellantis: ⁊ ſententiam iudicis. Que ſententia interpellanti reſpondit: ſuſpectā defendit. Erat enim maria intenta dulcedini verbi dei. Intenta erat martha: quomodo paſceret dominum / intenta erat maria quomodo paſceretur a domino. Et martha conuiuium domino preparabatur: in cuius conuiuio tam maria iocūdabatur. In laudibus vir

sola An. dicat. Cap. tt. sicut in .i. die dicant. Ad. i. et ad alias hor. ola fiant sicut infra octa. Ad. ij. vñ ola fiat sicut in ꝓma die: ꝑt te. qñ non dr cū hym. D ꝙ glorifica. Deiceps vo ñ seruet ordo diey in y. et te. ad mat. cā: ādis: t i lec. legēdis: nec in ān. sup psal. Bñ. t Mag. dicēdꝫ Sed sup tradicto ordo y. et te. &c. t ān. seruet in se quētib⁹ dieb⁹ infra octa. sta tñ qꝫ in die lune semp dñr y. t te. de. i. noc. his.

Quinta die. Lectio .i.

QUia iter salutꝫ nre in laudib⁹ est saluatoris: hortor vos t cōmoneo in hac sacra solēnitate genitricꝫ dei marie nolite cessare a laude. &c. ij. Q ꝙ sivirgo es gaude: qꝫ meruisti esse qꝫ laudas: tantū cura vt sis q̄ digne laudare possis. Si continens es t casta venerare et lauda: quia aliūde nō constat: vt possis esse casta / q̄ ex gratia dei que fuit plenissime in maria quam laudas. Lectio .ij. Q uod si ꝓiugata es aut peccatrix: nichilominus confitere et lauda: quoniam inde misericordia ꝑfluit oib⁹: t gḡavt laudēt Et q̄uis non sit speciosa laus in ore peccatoꝝ: noli tamen cessare a laude/ quia inde ꝑmittit venia

Sexta die. Lectio ꝓma

HInc ergo oēs pariter festiuitatē beate marie deuotissime celebrem⁹: quia hec est dies preclara i qua meruit ex altari super choros angelorum: et peruenire vltra q̄ nostre humilitatis est natura. Tu. Lectio .ij. Hec est inq̄ dies in qua vsq̄ ad throni celsitudinē intemerata mr̄ et virgo processit: atq̄ in regni solio sublimata post xp̄z gloriosa resedit. Sic itaq̄ vbiq̄ confidenter sancta canit eccl'ia: quod de nullo alioꝝ sctōꝝ fas est credere: vt vltra angelorū vel archangeloꝝ merita transcenderit. Lec. iij. Hoc ꝺppe ꝓuilegiū non nature est sed gr̄e: qua super choros angelorū exaltata deuotissime hodie predicat. Q.t precessit eā dñs ad celos: vt pararet ei i ethereis sedibus locum vt cum eo regnare possit in perpetuū. Tu.

Septima die. Lectio .i.

NUlli dubiū eni illaz celestē hierl'm tunc exultasse ineffabili letitia: tuncq; iocundatā esse lestimabili charitate qñ festiuitas hec que nobis hodie reuoluitur annua illis oibus est facta continua. Tu. Lectio. ij.

Q redit enim q saluator oim tot⁹ festin⁹ occurrit et cū gaudio eā i throno collocauit. Alias autem quomodo impleuisse creditur: qđ in lege ipse precepit: honora patrē tuū / et matrem tuā. Lect. iij.

Q đ patrē honorificauit ipe sibi testis est: cum ad iudeos ait. Ego gloriam meā nō q̄ro: sed honorifico patrem. De matre vo euāgelista cū rediret ad nazareth ait. Et erat subdit⁹ illis. Tu. ¶ In octa. assū. b. ma. Ad. i. vel. sup ps. hec sola ān. Tota pul. ps. Dixit dominꝰ ihū de. s. ma. R. cp. xl. ola fāt nō ad. i. vel. ipsa die cū ox. Uenerāda. Mēo. de mir. tymotheo t simph. Ofo.

AUxiliū tuuz nobis dñe placatus ipē de et intercedētibus beatis martyribus tuis tymotheo t simphoriāo: dexterā sup nos tue ppitiationis extēde. p. Ad mat. ix. lc. fāt. Inuit. tri. Tota cāterur histo. sicut in ꝓma die: ꝓter. ix. R. qđ erit ¶ Cā dida virginitas. Lect. i.

BEata vgo maria cūctis tanto venerabilior q̄to gl'iosior / et q̄to virtute altissimi extollit ad sublimia: tanto clarior resultat in gloria. Plena siq̄dē gr̄a: plena deo / plena virtutib⁹ non pōt possidere plenius gloriā claritatis eterne quā plenissime accepit / vt mater fieret saluatoris. Lec. ij.

Eā nāq; viderūt oēs filie siō: t beatā dixerūt: et regine laudauerūt eam. O. sm tātā eā viderūt q̄tā nullus narrādo expleuit mortalitū. O. uātomagis deū q̄ talē ac tantā esse fecit: vt p eā ipse fieret. Ūñ dauid. Et hō inq̄t natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus. Lect. iij.

Brā igit talis ac tāta natiuitas btā t supernox ciuiū societas t admirabilis charitatis eox vnanimitas: vbi nemo āgeloꝝ non dico brē virgis marie vex neq; alicui⁹ sctōx inuidēt gloriā: sed totum

in altero vnusquisq; posſidet/ qs̄ gr̄is p̄ſtak oīb⁹: vt de oīb⁹ t in oīb⁹ gr̄ificet de⁹ honoretur t adoretur ab oībus. Lect. iiij.

IBi vo nō ſexus/ non etas/ nō dignitas generis: ſed merito q̄litas ſola diſcernit: vbi plurimū ſtella a ſtella differt i claritate: q̄uis oēs i ſuo ſint ordine ſuſcitandi qs̄ ſi eſt alia claritas ſolis/ et alia claritas lune / et alia claritas ſtellaq;: vna tamen claritas eſt qua il luſtrant oīa. Lectio. v.

IDcirco btā dei gēitrix q̄ſtātis in terra p̄dicatur laudib⁹ non imerito creditur hodierna die exaltata et gr̄ificata/ q̄ tū nouit ille q̄ eā elegit / et ſua ſapiētia diſponit omnia Q.d̄ ſi in domo p̄ris eius multe mās̄iones ſunt: credim⁹ ſplēdidiorē mī hodie filiū mās̄ionē p̄ſtitiſſe quā olim edificauit dō mū ſubnixam colūnis ſeptē: in qua nimirū domo parant nuptie eccleſiarū dei / et federantur terrenis celeſtia. Lectio. vi.

IDeo nāq; in vtero virginis ſponſo immortali virginitas cōſecratur vt ſit totū celeſte cōmercīū. Idcirco chariſſimi celebrate ſolenniter virginis feſtū: que celeſtem nobis vitam in terris oſtendit Q.ſm qui nō nubent neq; nubētur: erūt ſicut angeli dei in celo. Nec mirum ſi angelis cōparat virginitas: q̄ āgeloq; dño federe copulatur nuptiarum Et ſi q̄libet vginitas tm erigit vt āgelis cōparet: multomagʒ btā et gr̄ioſa vgo q̄ ſingulari p̄mēdat p̄uilegio t immēſo ditat mercimonio. Tres vl. k̄. de expōe euāg. Intrauit ieſ⁹. t legant ſicut ſ. i. die Ad lau. oēs ā. dn̄r. cp̄. t. ſic in. i. die. Mēo. de mar. oq; vtā. Ad. i. t ad ak. ho. etiā ad. ij. veſ. oīa fiāt ſicut in do. ſfra oc. cū mēo. ad. ij. veſ. de mar. ty mo. t appollinare: cū oq; de cōf prioq; ſnr. nō pōti. Si oc. aſſū. ſab. p̄rig. vl. veſ. fiāt de oct. t mēo. de do. ſeq̄nte: ſcz poſt mēo. de mart. Et in do. erunt veſpe de ſcō bartholomeo/ t mēo. de do. ſub ſilētio/ ſcz ante mēo. de ſcō audoeno. Nota q; q̄n aſſūptio: natiras purificatio: t cōceptio in ſabbato p̄rigerit/ nichil

eminus fiāt ꝓmēo. In alt⁹ qua fer. eiusdem evāo. si fer. p̄cedētes a fest. ix. lec. vacauerint. ¶ Scīōr tymothei t appollinar̄ mr. iij. l'c. cū v. et ℟. de nock. ꝑter vigi. Cetera oīa de cōi pl'or mr. vsq; ad miss̄am q̄ erit de vig. ¶ Scti bartholomei apl'i dup. festū. Ad p̄mas ves. et ad matu. dicatur hic hymn⁹

BArtholomee celi sidus aureū / millies supra solis iubar radiās erige mētes nostras polo turbidas: egrasq; nostras sana conscientias. Hnnue christe. Oratio.

OMps sempitne de⁹: qui hui⁹ diei venerādā sanctāq; letitiā in bti bartholomei apl'i tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s et amare q̄ credidit / t p̄dicare q̄ docuit. Per. Ad p̄mas ves. et ad mat'. fiat mēo. de. s. audoeno ep̄o t p̄fes. Oro

DEus q̄ perennē gloriā scrissimi confessoris tui audoeni aie contulisti: tribue q̄s. ei⁹ nos apd̄ te ita patrocinijs adiuuari: vt cum eo vitam possideam⁹ eternā. Per. Ad mat'. ix. l'c. fiat. Lec. i.

IN inferiorē indiā veniens apl'us dei bartholome⁹ / ingress⁹ est tēplū in q̄ erat idoluz noie astaroth: t q̄si peregrin⁹ ibi manere cepit. Manenteigit ibi apl'o: nulla demon dabat responsa: nec alicui ex his quos leserat poterat subuenire. Templum vero erat plenū de languētibus. Lectio. ij. Perrexerūt & ad aliam ciuitatē vbi alius demon colebat: querētes cur de⁹ eor nō dabat eis respōsa Rndit demon. Q̄ ꝑsente apl'o dei bartholomeo / loqui non auder. Dicūt ei. Quis ē iste bartholomeus? Qui ait. Amicus est dei oipotēris: t ad hoc venit in istā ꝓuinciā vt oēs deos indie euacuet. Lī. iij. Cumq; reuertētes beatum apostolū quesissent per duos dies: quidā plenus demonio clamauit / dicens. Apostole dei bartholomee: incendunt me orationes tue. Cui apl's dixit. Obmutesce t exi ab eo: t statim liberatus est homo. Q̄d cum audisset rex polemi⁹: misit ad eu⁹ vt veniret t sanaret filiā suam lunaticā. Lec. iiij.

Perrexit igitur apl's dei ad regem. Et videns puellam catenis constrictam: iussit eā solui dicēs. Soluite eā: et leuate/ ac reficite: et cras ad me reducite. Fecerunt autē ministri sicut iussit apl's Quo facto nō vltra vexauit eā demon. Tūc iussit rex p̄ciosa munera dari apl'o: sz nō potuit inueniri Q ūq; trāsisset nox (l'.v. et aurora assurgeret apl's soli regi appuit i cubiculo suo clausis ostijs et dicens. Quare q̄ sinistri me cū muneribꝰ terrenis q̄bus nō indigeo? Lec.vi. Scire te volo/ qz dñs nr iesꝰ xp̄s misit nos in oēs p̄uincias: vt demones q̄ in statuis sūt expellamꝰ: hoiesq; q̄ eis credūt conuertamꝰ. Si aūt credideris et baptizatꝰ fueris: demonē q̄ vobis dabat rūsa facia vos videre. Rex autē hoc se facturū fideliter promisit. Lectio.vii. Altera igit die sacrificātibꝰ cultoribus idolox/ apl's et rege p̃tibus: cepit demō clamare dicens. Cessate miseri sacrificare mihi/ ne peiora patiamini q̄ ego/ q̄ catenis igneis ab angelis iesu xp̄i religatꝰ sum. Tūc iussit apostolꝰ demonem exire: et simulachrum cōfringere. Tu. Lectio.viii Exiens igit ingēs egyptius nigrior fuligie: cōminuit simulachx. Quo viso/ rex polemiꝰ cū vxore/ et filijs: ac oi pp̄lo ciuitatis baptizatꝰ: cepit apostolo adherere. Q.ō cum pontifices idolorum ad astriagem regē fratrē polemij maiorē cōquerēdo nunciassent: misit cū eis nuncios/ qui apl'm vinctū ad eū pducerēt. l'.ix. Qui rex ait. Sicut fecisti fratrē meum derelinq̄re deos suos/ et credere deo tuo: ita faciā te relinquere deū tuū/ et credere deo meo. Cui apl'us ait. Si hoc potis facere deo meo qđ feci deo tuo: poteris me ad sacrificiū ꝓuocare. Si autem ego deos tuos cōminuā: et tu crede deo meo. Interea nunciatum est regi deum suum corruisse. Iratus rex iussit apostolum fustibꝰ cedi: et cesum iussit decollari. Tu aūt. Cetera de cōmuni vnius apl'i. Nēo. de scto audoeno. Ox vi

Ad.ij. ves. R. Ciues apostolorū. Cetera vt supra.
¶ Sancti ruffi mar. Ofo

ADesto dñe supplicationib⁹ nr̄is: vt beati ruffi martyris tui intercessiōib⁹ ꝓfidētes: nec minis aduersātiū / nec vllo ꝓturbemur incursu. p d̄.
Ad mat. ij. l. iui. du. ic. i.

BUffus patricij⁹ t exconsul ducatum agebat rauēne: cui⁹ vnica filia infirmabat. Qui audiens de noīe appollinaris sacerdotis misit ad eum rogās vt veniret t sanaret eam. Ut vbi ingressus est domū cū clericis suis statī defuncta est puella. Cui ruff⁹ ait. Utinā i domū meā nō intrasses. ic. ij.
Beat⁹ appollinaris ait rursū. Cōfidēter age p̄fici: t mō cognosces virtutē dñi nr̄i iesu xp̄i. Cumq; orationē ad deū fudisset ait ad eā. Surge t cōfitere saluatorē tuū. Que ꝓtin⁹ surgēs clamauit dicēs. Magn⁹ est de⁹: quē ꝑdicat appollinaris: t nō est ali⁹ p̄ter eū. Baptizata est igit puella cum patre t mre t familia ꝓmiscui sex⁹ / aie trecente triginta quatuor cū multis aliis ex paganis. Lec. iij.
Buffus vo p̄fici⁹ timēs cesarē / occulte diligebat beatū appollinarē: t ministrabat ei. Filia aūt ei⁹ ꝓsecrata est xp̄o t ꝓmānsit virgo. Idemvero ruffus p̄ficius post aliqđ tp̄s in capuana vrbe sexto kal. septēbris ꝓ xp̄i noie sumpsit martyrium. Cetera ois lūāt de cōi vni⁹ martyris.
¶ Sācti augustini ep̄i t ꝓf. atq; docto. du. p̄. fest. Ad primas ves. ān. Justum deduxit. Capitulū.

EDidit dñs ꝓfessionē sctō suo: t excelso in vbo gl'ie: de oi corde suo laudauit dñm: et dilexit deū q̄ fecit illū. R. Miles xp̄i. hy⁹. Iste cōfessor. V. Amauit eū. ā. Confessor domini. ps. Magt. Ofo. Ecclī. 47b

DEus qui beatū augustinum eccl'ie tue in exponendis scripture mysteriis doctorē catholicum ꝓuidisti: da nobis eius semper et doctrinis instrui / et oratione fulciri. Per. Memo. de sancto hermete mart. tam ad has vesperas q̄ ad matutinas / cum hac ofone.

DEus q̄ beatū hermetē martyrē tuū vir-

ente cōstātie in passione
roborasti: ex eius nobis
imitatione tribue p amo-
re tuo prospera mūdi de
spicere: & nulla ei⁹ aduer
sa formidare. p. Ad ma-
tutinas et ad alias hor.
ola de cōi vni⁹ pf. & pōti.
cū l. & ch. infra notat. &c. i.

Expuincia affricana
ciuitate thagastensi
honestis parētib⁹ & xp̄ia-
nis btūs augustin⁹ pge-
nit⁹ est. Qui magna dili-
gētia scl'aris⁹ lr̄is erudi-
tus: oib⁹ liberalib⁹ scien-
tijs imbuit. Grāmaticaq
igitur p̄i⁹ in sua ciuita-
te/ & rhetoricā in carthā-
gie postea docuit: & post-
ea apud mediolanuz sco-
las rexit. Tu. Lectio. ij.

In illa vrbe tunc sctūs
ambrosi⁹ epatū tenebat:
p cui⁹ doctrinā augusti-
nus ab errorib⁹ via ꝓuer
sus credidit/et baptizat⁹
est. Placuitq; ei percepta
gratia scholasticis quos
rhetoricā docuit renun-
ciare: et ad affricā ppriā
domū remeare. Lect. iij.

Per triēni ū igit ibi deo
viuebat i bonis opib⁹: et
de his q̄ deus sibi reuela
bat pūtes & absētes p̄mo
nib⁹ & libris docebat. Fa
ctū est aūt vt sctō valerio
epō iubēte pb̄r ordiaret.
Ordiat⁹ igr̄ i monasterio
cū seruis dei scōm modū
et regulā a sctis apl'is cō
stitutā viuere cepit. Ly. iij.

Sanctus vo valerius
ordinator ei⁹: vir pi⁹
et deū timēs sciēs se cor-
pore & etate infirmissimū:
apud primatē epōx car-
thaginēsem p̄tendēs im-
becillitatem corporis sui
etatisq; grauitatē/ secre-
tis litteris egit vt in loco
suo i eadē eccl'ia augusti
nus ordinaret ep̄s/ q̄ sue
cathedre non tm̄ succede
ret: sed ꝓsacerdos accede
ret. Quod & optauit & ro
gauit/ atq; rescripto im-
petrauit. Tu. Lectio. v.

Sctūs igit augustin⁹ lz
suit⁹ ē ep̄s ordiat⁹. Qui
tūc multo instāti⁹ de fer
uēti⁹ maiorisq; auctorita
te ꝟbū salutis eterne i dn̄i
p̄dicabat eccl'ia. Uixit āt
btūs augustin⁹ annis se
ptuagita sex: in clericatu
aūt vel epatu/ annis fere
quadraginta septē. &c. vi.

Ultima vero egritudine
lecto suo decūbens/ septē
psalmos penitētiales co
rā se rescriptos habebat.
Quos intuens legebat &

vbertim ac lugiter flebat Sed ne ciuitatis sue ruinā videret/tertio obsidionis mēse/ quinto kal'.septēbris migrauit ad dñz

Eres vltime &c. de expōe enāge. Scōm matthеum

Mat. 5.b. IN illo.t.Di.ie.di.suis. Uos estis sal tre.q si sal euanuerit / in quo salietur? Et rel'. Omelia excerpta de diuer.trac.l'.vii

Si al appellant apl'i:q; p ipsos vniuersū hoim cōdit gen⁹. Terre eni noie hūana natura significat salis vero verbi sapiētia. Q.d aūt apl'os suos celesti ac diuia sapia plenos sal terre saluatoz nomiat ostendit fatuos esse iudicandos/q terrena tm sapiūt: q tpaliū bonoz vel copiā sectātes vel inopiā metuētes amittunt eterna:q nec dari possunt ab hoīb⁹ nec auferri. &c. viii.

Notādū aūt q salis natura ifecūditatē terre facit. Unde & i psalmo scriptū est. Posuit terrā fructiferā i salsuginē. Quasdā vrbes legitimis iraviciozū sale seminatas: vt nullū i eis germē oziret Allegoziçe aūt hoc bene cōuenit doctrie apl'ice: vt destructis aduersarioz̄ munitionibus et pcti regno deiecto sale sapiētie ꝓpescat vitra i carnis humane terra: seculi luxum atq; fediratem germinare vitiozum. Lectio.ix.

I tē q; sal ad ꝓdiēdos cibos carnesq; siccādas aptum est/rite demonstrat: q; p ꝑdicationē euangelij flux⁹ restringit voluptatū & hūana natura exclusis vermib⁹ et putredine pctō; illesa seruatur suo cōditoz̄i:per ei⁹ custodiā mādatoz̄ū. Q.d si sal euanuerit:in quo saliet? Ad nichilum valet vltra/nisi vt mittat foras & ꝓculcet ab hoīb⁹. Id est si vos p q̄s ꝓdiēdi sūt quodāmō ppt̄i metu ꝑsecutionū tē poz̄aliū amiseritis regna celoz̄ū: q; erunt hoies per quos vobis terroz̄ auferatur / cum vos elegerit deus p quos erroz̄em auferat ceteroz̄. Ad.vi.Cp̄.

Edit illi domin⁹ cōtra inimicos potentiam: & stare fecit cantores contra altare:& in sono eoz̄ū dulces fecit modos. Ecclī. 47.b

Ad nonā. Capitulū.

Sapiētia laudabit animā suā: & i dño ho Ecclī. 24.a

norabit: t in medio ppli exaltabit: t in plenitudie scta admirabit. Ad. ij. vñ de. s. augu. ofa fiat de cõi vt ꝓdictũ est. ℟. Scẽ augustine xpi. ℣. O scte.

Has vñ fiat sol. mẽo. t ioh. ba. ā. Misit herodes rex manꝰ ac tenuit iohãnẽ t vinxit eũ i carcere: qz dicebat ei/nõ licz tibi hre vxorẽ ffris tui. ℣. Bla. ox

Sancti iohannis baptiste t martyriꝫ tui domine qs veneranda festiuitas salutaris auxilij nobis ꝑstet effectũ. Per. Mẽo. fiat sol. de. s. sabina vgine. ā. Sile est re. Ox.

Beate sabine vginis tue et martyris dñe precibus confidentes qs clemẽtiã tuã: vt eius meritis t ꝑcibus/ad eterna gaudia puenire valeam. Per. Ubi vo dedicata est ecclia i honore decol. scti iohãnis/hoc inõ fiãt ves. de eo. Sup psal. ãn. Perpetuis nos dñe scti iohis baptiste tuere ꝑsidijs: et ãgto fragiliores sumus/tãtomagis necessarijs ar tolle suffragijs. ꝑ fer. Cõ.

*pro. 10. d. Expectatio iustoꝝ letitia: spes aũt ipioꝝ peribit. fortitudo simplicis via dñi: et pauor his qui operant malum. ℟. Perceptur[us]. hy. Martyri dei. ℣. Bla et ho. ān. Misit herodes rex manꝰ 9. ℟.

Mag. Ofo. Scti iohãnis bap. vrs. Mẽo. de scõ augustio sol. fiat cũ hac ā. Iste ẽ. ℣. Justꝰ ger. ox vrs. et tunc nichil fiat de scta sabina. ¶ In decollatione bti iohis baptiste. Ad matu. Inuit. Regem precursoris dñm. Venite adorem. ꝑ. Venite. hy. Martyri dei. In. i. noc. ān Interrogatus iohãnes ab herode dixit: illicituz est ffris tui vxorẽ accipe. ꝑs. Btus vir. ā. Johẽs baptista arguebat herodẽ ꝓpter herodiadẽ. ꝑ. Quare fre. ān. Arguebat herodẽ iohẽs ꝓpter herodiadem quam tulerat ffri suo philippo vxorẽ. ꝑs. Dñe q̃d mul. ℣. Bla t ho. Lect. i. Mar. 6. c. Mar. 6. c. Ibid. Mar. 6. c.

Hodie nobis fratres kñi dies solennis/quẽ cõsecrauit bti iohis baptiste et ꝑcursoris dñi purpureus sãguis innocenter ꝓ veritate q̃ xps est/ab ipio herode ꝓfusus martyrio. Qui mirabiliter natus est/sed mirabilius occisus. Tu ℟.

Mar. 6.c. Misit herodes rex manꝰ ac tenuit iohēm: et vinxit eū i carcerē: qꝝ metuebat eū ꝓpt herodiadē Quaꝫ tulerat fratri suo philippo vxorē. ℣. Arguebat herodē iohānes propter herodiadem. Quam. ℟c. ij.

NAtus est in ꝓphetia in vitate pemptus est. Nascēdo enim nūciauit saluatoris aduentū/ moriēdo cōdēnauit illicitū ⁊ icestū mrimoniū. Et idcirco carceris obscuritati detrudit: deinde maligne muliercule insidijs preuētus/ capitalē subijt Mar. sententiā. ℟. Johannes 6.c. baptista arguebat herodē propter herodiadem quam tulerat frī suo philippo vxorē. ℣. Herodes enī tenuit iohānē ⁊ ligauit eū: ⁊ posuit eū in carcerē. Propter hero ℟c. iij.

DEcollatus est autez brūs iohēs in quodam castro arabie qđ macherōte dr: ⁊ sepultꝰ est in ciuitate sebasten. Caput vero eiꝰ in hierosolymis humatū est. Tpibꝰ vero iuliani pagani/ sepulchꝝ eius inuadētes ossa eius dispersērunt: et iterū colligentes cremauerunt: et sanctos cineres puluerī cōmixtos/ per agros ⁊ rura dispersērūt. ℟. Metuebat herodes iohannem. Mar. 6.c. Sciēs eū virū iustū ⁊ sāctū Et custodiebat eū. ℣. Et audito eo multa faciebat: ⁊ libenter eum audiebat. Sciens. Sl'ia. Et. Jn ij. noc. ān. Dicebat enī regi iohānes baptista: non Mar. licet tibi habere vxorem 6.c. fratris tui. ℘s. Cū iuo. ℟. Herodes eniz metuebat iohānē sciens eū virū iustū ⁊ sctm̄/ ⁊ custodiebat eū. ℘s. Uerba. ℟. Audito eo multa faciebat: ⁊ libēter eū audiebat. ℘s. Dñe dñs nr̄. ℣. Posuisti. ℟. iij.

DEi aūt ꝓuidētia factū est quosdam de hierosolymis monachos oīonis illuc causa ꝓ idez tēpus venisse. Qui inuenta mixta ossa q̄ poterant furti congregātes ad patrē suū philippū hierosolymitanorum eꝝm detulerūt. Caput vo eiꝰ in herodis palatio tpe martiani impatoris inuētū est/ a duobꝰ monachis orientalibꝰ q̄ venerāt adorare in hierosolymis. Et postea ꝓditū in quodā specu in vrna ignobiliꝫ recondi

tū latuit: donec beat⁹ baptista caput suū marcello abbati in eodem specu degēti ostēderet. Quo inuento cepit celebrare decollationē ei⁹ quarto calēdas septēbris. ℟. Puelle saltāti iperauit mat: Nichil aliō petas nisi caput iohannis baptiste: et cōtristat⁹ est rex ꝓpt iusiurādū / ⁊ ꝓpt simul discūbentes. ℣⁹. Dit puella matri sue quid petā: at illa dixit. Nichil. Lect. v.

IN pascha nāq; decollatus fuit: et anno reuoluto p⁹ mysteriū dñice passiōis ꝓpletū ē. postea iuētū caput / valeri⁹ q̄ post iouinianū ipauit: ꝑcepit ꝓstātinopolim deportari. ℟ Petijt puella caput iohannis baptiste Quo accepto / dedit matri sue. ℣⁹. Puelle saltāti iperauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohānis baptiste. Quo. ℟c. vi.

QUmq; theodosi⁹ imperator has baptiste reliq̄as vellet ꝓstantinopoli deferre: āplectens sua purpura thecā / i qua sctm caput erat: portans eā añ ciuitatē ꝓstantinopolitanā septio miliario recōdidit: ibiq; magnam atq; pulcherrimā edificauit eccl'iaz. ℟. Contristatus est rex herodes propter iusiurādū: et ꝓpter simul discūbentes noluit eā ꝓtristari: sed misso spiculatore / ꝑcepit āputare caput iohis i carcere. ℣⁹. Herodes funest⁹ / ꝑcepit int'ficere ⁊ amputare. Caput. Sl'ia. Ca. In. ill. noc. ān. Cūq; introisset filia herodiadis ⁊ saltasset ⁊ placuisset herodi ait illi: pete a me q̄d vis ⁊ dabo tibi ꝑs. In dño cō. ā. Jurauit herodes puelle / q̄cq̄d esm a me petierꝫ dabo tibi: licet dimidiū regni mei. ℣. Dñe q̄s ha. ā. Dit puella mri sue: q̄d petā: at illa dixit: caput iohānis baptiste. ℟s. Bonū est con. ℣⁹. Just⁹ vt pal. De marcū.

IN illo tpe. Misit herodes rex man⁹ ac tenuit iohēm: ⁊ vinxit eū i carcerē ꝓpter herodiadē vxorē philippi fratris sui: quia duxerat eā. Etc. Ome. ve. bede pbi. l'. vū. War. 6. c.

IMpletū videm⁹ in iohe q̄d de illo āgel⁹ zacharie ꝑhibuit q̄ nasceret ꝑdixit. Quī ꝑcederet añ deū in spū ⁊ virtute helye. Ambo nāq;

War. 6. d.

cōtinēter viuētes: ambo habitu iculti/ābo in solitudine degētes/ābo p̄econes ꝟitatis / ambo regis et regine p̄secutionē ꝓpter iustitiā ꝓpessi sūt. Ille achab ꝛ hiesabel: iste herodis ꝛ herodiadis. Ille ne ab impijs occideret igneo est curru raptus i celū. Iste ne ab ipijs vincer̄: pfecto martyrij certamie spū celestia regna
Mar. 6.d. petiuit. ℟. Missō herodes spiculatore/p̄cepit amputari caput iohānis i carcere. Quo audito discipuli ei⁹ venerūt/et tulerūt corp⁹ eius: ꝛ posuerunt illud in monumēto ℣. Misit rex incredulus ministrum detestabilem et amputare iussit caput iohānis in carcere. Quo audito disci. Lectio. viij.

QUerit fortasse aliqs/ qs sit iste herodes: qsve fr̄ ei⁹: q̄ etiā herodias/ de qb⁹ ē dict̄. Herodes iste q̄ ꝛ iohānē decollauit: ꝛ in passiōe redē ꝓtoꝛ nr̄i pilato assēsū p̄buit: fili⁹ est illi⁹ herodis sub q̄ dñs nat⁹ ē. Cui⁹ fr̄ philipp⁹, herodiadē filiā arethe regis arabū accepit ꝓtoꝛē. ℟. Accedentes discipuli scti iohis baptiste Tulerūt corp⁹ eius ꝛ sepelierunt illud. ℣. Jussu herodis amputatū est caput iohānis in carcere: q̄ audito discipuli eius venerunt. Tulerūt. Lec. ix.

HAnc herodiadē idē aretha postmodum ablatam ab eo dedit herodi: eo q̄ ipse maioris esset potestatis ꝛ fame. Factū est ergo adulteriū publicū: qđ sicut p̄fidis causa fuit pereūdi: ita fidelissimo p̄coni nr̄i redemptoris materia fuit triūphandi. Qui ꝓhibēdo regis iiusti scelera: morte q̄ dē iniusta meruit plecti. Sz post mortis gustū a rege iustitie: cui testimoniū ꝓhibebat / iustā vite perennis coronā accepit ℟. Perceptur⁹ iā vir sānctus ꝓ labore requiē cōstās in cōfessione xp̄iane fidei. Subdit collū velut agn⁹ māsuet⁹ gladio. ℣. Corpore dissolui gaudēs et cū deo viuere. Subdit Sl'ia. Sub. ℣. Ora ꝓ nobis bē iohā. In laud. ān.
Herodes em̄ tenuit ꝛ ligauit iohēz ꝛ posuit i carcerē ꝓpt herodiadē. ℣s. Dñare. ℣. Puelle saltāti
Mar. 6.c.

impauit mr: nichil aliud petas nisi caput iohis baptiste. ℣s. Jubil. ān. Dñe mi rex da michi in disco caput iohis baptiste. ℣s. Deꝰ deꝰ. ā. Da mihi in disco caput iohis baptiste: ⁊ ptristatꝰ est rex ꝓpt iusiurādū ℣. Bñd. ān. Misit rex icredulꝰ ministrū detestabilē ⁊ āputare iussit caput iohis baptiste. ℣s. Laud. cp̄. Expectatio. ℣ꝰ. Deꝰ tuo x. ℣. Justꝰ germ̄. ān. Misso herodes speculatore p̄cepit āputare caput iohānis in carcere: q̄ andito discipuli eius venerūt ⁊ tulerūt corpꝰ eiꝰ ⁊ posuerūt illd in monumēto. ℣s. Bñdꝰ. oro. Scs iohānis. Mēo. ꝺ. s. sabina vgie. oro. Bte sabine. Ad l. ān. Herodes. ℣s. Deꝰ in noie. Ad. ij. ā. Puelle. ℣s Legē pone. cp̄. Expectatio. ℞. ⁊ ℣. ꝺ cōi plu. mr. ad oēs hoc. dñr. Ad. vi. ā. Dñe mi. ℣s. Defecit. cp̄.

Puer 10. d. Justus in eternū non commouebitur: impij autem non habitabūt in terra. Ad. ix. ā. Misit rex. ℣s. Mirabilia. Capitulū.

Puer li. b. Justus de angustia liberatus est: et tradet impius ꝓ eo. Ad vel. ā. Herodes enī. ꝓi. fer. cap̄. Expectatio. ℣ꝰ. Deꝰ tuorū. ℣. Justꝰ ger. ān. Accedētes discipuli bti iohis tulerunt corpꝰ eiꝰ: ⁊ sepelierūt illud. ℣s Mgt. oro vtš. Mēo. de scis felice ⁊ adaucto. ā. Gaudēt in celis. ℣. Letamini i do. oro Mar. 6. d.

Majestatem tuā dñe supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sanctorū tuorū felicis et adaucti commemoratiōe letificas/ita semper supplicatiōe defendas. Per. ℂ Sanctorum felicis et adaucti mr. ad mar. m. k. hāt cū inuita. duꝑ. kc. i.

Cum furor diocletiani ⁊ maximiani sanctos diuersis penis interficeret: ꝓsbyterū sancte ecclesie catholice nomine ⁊ opere felicē ipietati sue oblatum ad dracū vbis ꝓfectū dirigi tusserūt vt si sacrificare contēneret puniretur. Cum ergo dictꝰ esset ad tēplū serapis ⁊ sacrificare cōpelleretur exsufflauit i faciē statue erecte q̄ stati cecidit. Jtē ductus est ad alias duas statuas: scilz mercurij et diane et exsufflans i eas statim corruerunt. kc. ij.

Deductus igit ad p̄fectū in equuleo suspensus est: deinde extra murum ad arborē excelsam ducitur: vt ibi sacrificaret: q̄ fusa oratiōe exsufflauit i eā: ⁊ cōtinuo radicit⁹ est eversa. Jussus est igitur in eodem loco decollari: et corpus eius inhumatum relinqui. Lectio. iij.

Cūq; ad decollandū duceret christianus quidā eidē obuiās clamabat dicens. Et ego ex eadē lege sum. Ducti sūt ergo ābo et in eodē loco vbi arbor steterat pariter decollati sunt. Et quia hui⁹ nomen ignorabāt x̄piani / eū adauctum vocauerūt: eo q̄ sctō felici auct⁹ sit ad coronā. Tu. Cetera de cōi plurt. mar ¶ Sctē cuthburgevirgi. non marty. Ōro.

Deus q̄ eximie castitatis priuilegio famulam tuam cuthburgā mīltipliciter dec[illegible]ti: da nobis famulis [illegible] eius ꝓmerēte itercessiōe vtriusq; vite ꝓsperitatē: vt sicut ei⁹ festiuitas nobiscū agit in terris: ita p ei⁹ interuētū nr̄i mēoria apud te sp̄ habeat in celis. p. ō. Tres lec. hāt cū Jnuita.

dupli. Et cetera ofa fiant de cōi vnius virginis nō mar. ¶ Sancti egidij abbatis. ix. ℞c. fiant. Oratio.

Deus qui hodierna die bt̄m egidiū confessorē tuū atq; abbatē aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s vt cuius deuote gloriamur meritis ei⁹ nos sentiam⁹ cōfoueri suffragijs. Per. Mēo. de. s. prisco mar. oz

Omnipotens sempiterne de⁹ fortitudo certantiū ⁊ martyr̄ palma: solennitatem hodierne diei propici⁹ intuere ⁊ ecclesiam tuā cōtinua fac celebritate letari: vt intercessione beati prisci martyris tui omnium in te credentiū vota perficias. Per. Ad matutinas. ix. ℞c. Lectō. i.

Sanctus igitur egidius natione grecus a preclaris parētibus originē duxit. Docili quoq; puero doctores summos sciētia in breui superanti gr̄a dei nō defuit ei⁹ vitā ol mox honestate peroranās. Quadā vero die dū ad ecclesiā pgeret: cuidā egro tunicā suā tribuit: qua idut⁹ eger p̄tinus sanitatē accepit. Lectio. ij.

Quidā etiā a serpēte p=
cussus tumente cute fate
bat sese mortifer virus
recepisse. Quē vir dei fu=
sa oīone sanitati restitu=
it. Quēdā vero demonia
cum totā ecclesiam in die
dñica perturbantem a de
monio liberauit. Lectō. iii.
Quīq; mira gesta laudū
pconia seqrent: propriā
patriā deserēs trāsfreta=
uit mare/ et ad quendā lo
cū iuxta rhodanū fluui=
um vbi erat antrū iuxta
cuius introitū fons pura
aqua scaturiebat peuenit
Mes. ℞. de. s. pisco nisi qñ
hoc fest. i do. ptig. Et qñ=
gnscūq; fiūt mes. ℞. de. s.
pisco: sp dñr v. et ℟. de. h.
noc. viii⁹ mr. Tres viri. ℞.
legant de ꝓprietate. s. egi
dij sine erpo. euāge. ℞. vñ.
Quiēnio igitur man=
sit hoīb⁹ icognitus
solis herbis et aqua con=
tentus. Excepto q dñs ei
quandā ceruā pparauit:
q ei lactis alimoniā pbe=
bat. Quam venatores re
gis sagittare volentes: vi
rū dei in brachio grauit
vulnerauerūt. Rex vero
hoc itelligēs: ab eo veniā
petijt et obtinuit. ℞. viii.
Quunq; virum dei rex fre
quēter visitaret: monitu
eius duas ecclias fabri=
cauit. Congregatisq; ibi=
dem viris multis sub re=
gula monachali deo fa=
mulaturis: egidius licet
ab initio renitens abbas
illis pficitur: non multo=
post sacerdotij diadema=
te honoratus. Lectio. ix.
Quius fama ad carolū
regē frācorū delata: ip̄m
ad se vocatū rogauit vt
ꝑ se oraret. Fecerat nāq;
q̄ddā turpe facin⁹ q̄ ne=
mini vnq; nec ipsi sancto
aus⁹ fuerat pfiteri. Pro=
xima dñica dū vir scūs
in missa pro iā dicto rege
oraret: angel⁹ dñi sup al=
tare cedulā posuit i qua
scriptū erat i psum regis
petm: et egidij ꝓcib⁹ hoc
ei esse dimissū si penitēs
tantum ab illo desisteret.
Post hec vir sanctus ad
monasteriū rediēs: cōfir=
mat⁹ idei militia fratrib⁹
monaste[illegible] reb⁹ dispo=
sitis in d[illegible]bdormiuit.
Tñ si hoc fest. i do. cōti. fi=
at ro. pīn. de do. et nichil
de. s. pisco. p̄ me. siba do.
Fes. ꝙo. s. egidij differat
i cra. ꝓpt̄ ꝓceptionē hist.
et trūc legant. vi. p. ℞. de ꝓ=
prietate. s. egidij. et tres vi.

lec.de expõne euãge. Nemo accendit lucernã. Cetera de cõi vni⁹ cõfessõ. z abbatis ¶ Trãslatio sancti cuthberti cpi. Oratio

PResta nob⁹ q̃s ops et misericors deus/ vt ą̃ bti cuthberti ꝓfessoris tui atq; põtificis trãslationis die veneramur: p ipsi⁹ suffragia pietatis tue semp bñficia ꝓsequamur.p. Ad matu. ar. lc. fiant q sequũtur de alio festo nisi facte fuerit in. ri. tũc fiãt hic. iti. l'. ó cõi iuxta. dup. zc. de cõi vni⁹ confessoris z pontifi. Lectõ. i.

BOne indolis adolescẽs cuthbertus cũ quadã die inter pueros luderet: quidã puer quasi triennis ei occurrit: z cũ lachrymis sibi ait. O sanctissime antistes cuthberte non decet te inter pueros ludere: quẽ dñs magistrum maioribus natu destinauit. Lectio secũda.

Audiens puer cuthbertus hec rediẽs domũ stabilior ex illo tpe esse cepit. Et relictis seculi rebus: monasterialem disciplinam subiit. Qui cum suscipiẽdorum officio deseruiret: angelum domini suo (vt fertur) suscepit hospitio. Lectio tertia.

Quadam die dũ iuuenẽ quendã domũ ingredi coegisset: pedesq; ei⁹ lauasset: et aquã lauandis manib⁹ dedisset: panẽ ad vescendum deferre voluit: sed rediẽs hospitẽ nõ inuenit. Circunspiciens autẽ vestigia ei⁹ quo iisset: nulla penit⁹ iuenit. r. tu.

Stupefact⁹ igit vidit supra mensã tres panes calidos insoliti cãdoris ac mire suauitatis et dixit. Cerno q angelus dei sit: quem suscepi. Quo viso maiorem ex hoc virtutibus operam dedit. Lec. v

Multis igitur virtutib⁹ prędit⁹/ ad ep̃at⁹ culmen licet inuit⁹ assumpt⁹ est. Qui cũ parrochiã suam circũiret z verbũ dei prędicaret vxorẽ cuiusdam comitis proximã morti a comite rogat⁹: in nomine dñi aspersione aque benedicte plene sanatam reddidit marito suo. Lectõ. vi

Alio quoq; tpe veniens ą̃dã longe egritudis acerbitate tabefact⁹: ad eum accessit. Mataq; super eã bñdictione: repulit pestẽ quam medicorum man⁹

pigmētor. ꝓpositione nequiuerat. Lectō septima

Ad quodda etiā monasterium veniens dū meridianā quietē sitire se diceret aqua ei⁹ palato vinū sapiebat. Fratres ergo astantes t inde bibentes mirabantur adinuicem: dicentes se nūq̄ melius vinū bibisse. lec. vii

Quob⁹ annis i regimine ēpali transactis: sciens inspiritu vir dñi cuthbert⁹ appropiquare die sui trā situs: abiecit pond⁹ cure pastoralis. Atq̄ ad dilectū heremitice ꝙuersationis agonē ꝙtori⁹ remeare curauit: quaten⁹ inolita sibi sollicitudinis mūdane spineta libertori pīsce compūctionis flāma cōsumeret. Lectio nona

Quūq̄ duos fere menses in deserto ḡtis exultatione transisset subito arreptus infirmitate: qī trib⁹ ebdomadis ꝓtinuis eadē infirmitate decoct⁹ fratribus suis i dei seruitio cōfirmatis: exitū suū dñici corpis susceptiōe munivit. Et erectis i celū oculis: spīm exalauit. Tu. Cetera de cōi vni⁹ ꝓfes. t pō. Si hoc fest. nō celebrat

in. xi. in do. eueñ. differatur i crast. t tū c ad ỳmas vesp. de. sā. cuthberto fiat mēo. de. s. bertino abbate ān. Similabo. vs⁹. Justū deduxit. oco. Ops sempiterne de⁹. Et tūc fiāt mesdie. Kc. de eodē videlicet. Egregius vir dei. cū v. t R. de. h. nocl. vnius confes. t abbatis. Et post ps Bns. fiat de eo mēo. cum hac ā. Iste est q̄ añ de. v. Justus vt palma. oz. vt

Sci bertini abba. oco

OMps sempiterne de⁹ qui mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatore glorificare voluisti: da nobis ꝙs bti bertini ꝓfessoris tui atq̄ abbatis ita digne solennia venerari. vt eius suffragantib⁹ meritis: tēplū tuū mereamur fieri. per. Alia mat. ist. lec. cū no. Kc. ℟

Egregi⁹ vir dei bertinus abbas post bti audoeni obitū multis in dei seruitio vixerat annis. Turbamq̄ monachor. a dño sibi creditam sub districte regule iugo mente sollicita custodiebat sciēs qī scribit. Cui pl⁹ ꝓmittit plus ab eo exigit. Lcō. h.

Nargus igit bonorum

opex retributor almificꝫ eũ virturib⁹ glificauit: de qb⁹ pauca dicem⁹ Quidã de equo cadens supra petrosam corruit terrã: multisq; ei⁹ in corpe collisis mẽbris femoreq; confracto mortẽ sibi adesse putabat Cui vir dei modicũ vini bñdicti transmisit: q̃ hausto mox san⁹ effectus est. Nõ mr̃to post bertin⁹ migrauit ad xp̃m. ℣. cõ. tũ

Quidã de lõginqua terra q̃ audiẽdi t ambulãdi vsũ amiserat duab⁹ innitẽdo fustib⁹ multis peragratis sctõx locis randẽ ad sepulchrũ bti bertini: ob gratiã recuperãde sanitatis peruenit Et facta oꝛone cũ lachrymꝫ nocte resurrectiõis dñice in pñtia fratrũ diuina psallentiũ sanitati restitur⁹ est. Nõ dicat. ℟. Te deũ. Cetera de cõi vnius cõfes. t abba. ℣. In vigi. nati. bt̃e ma. virgi. Quacũq; re. extra do. hec vigi. ꝓ. sing. fiat plenũ seruꝫ de. s. ma. Et nichil fiat de vigi. nisi ꝑ. ℣. ie. lec. sax. ℣. ℟. i. ℣. ā.

O ei genitrix vgo semp maria intercede ꝓ nobis deprecamur. ℟. Laudate pueri. ℣. Btã ꝓgenies vnde xp̃s nat⁹ est: q̃ gl̃iosa est virgo q̃ celi regem genuit. ℟. Laudate do. oẽs gẽ. ℣. Sctã maria vgo intercede pro toto mundo qr genuisti regẽ orbis. ℟. Lauda aĩa mea ℣. ā. Sub tuã ꝓtectionẽ cõfugim⁹ vbi infirmi acceperũt virtutem: t propter hoc tibi psallim⁹ dei genitrix vgo ℟. Laud. do. qñ bon⁹. ℣. n.

Btã dei genitrix maria/ virgo pperua/ tẽplũ dñi/ sacrariũ spũs scti/ sola sine exemplo placuisti domino iesu xp̃o ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo seru. ℟. Lauda hierusalem dñm. Capitulũ.

Ecclꝫ 24. c

Ego quasi vitis fructificaui suauitatez odoris: t flores mei fructus honoris t honestatis. ℟. Stirps iesse. hy⁹. ℟. ℣.

Aue maris stella. ℣ Sancta dei genitrix. ℣n. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiũ ānũciauit vniuerso mũdo: ex te ei ort⁹ ẽ sol iustitie xp̃s de⁹ nr̃ q̃ soluẽs maledictionẽ dedit benedictionẽ t cõfundẽs mortem donauit nobis vitam sempiternam. ℟. Magnificat. Oratio.

SUpplicationē seruo rum tuoꝝ deus mi= seratoꝛ exaudi vt q̄ in na tiuitate dei genitricis et virginis ꝓgregamur: ei⁹ intercessionib⁹ a te de in= stātib⁹ piculis eruamur. Per eundē. Ad ꝓple. ān. Btā mr̄ t innupta virgo glozioſa regina mūdi in= tercede ꝓ nobis ad dn̄m. ℣. Cū inuo. cp̄. Tu in no. ꝓ⁹ Saluatoꝛ mū. ℣. Cu ſtodi nos. ℟. Bt̄ificam⁹ te ℣. Nūc di. Hoc cōple. nō mutatur p totas oct. niſi in exaltatione ſcē crucis Ad mat. inuit. Loꝛde t vo ce ſimul xp̄m regem vene remur. Uirginis t mr̄is iubilet nobilis oꝛtus. ℣. Ueñ. hy⁹. Q. uē terra. In l. noc. ān. Ho die nata eſt btā virgo maria ex ꝓge= nie dauid p quā ſal⁹ mū di credētib⁹ appuit. ℣. Dn̄e dn̄s nr̄. ℟. Bt̄iſſime virginis marie natiuita tē deuotiſſime celebꝛem⁹ vt ipſa ꝓ nob⁹ intercedat ad dn̄m ieſum xp̄m. ℣. Le li enar. ℟. O. n̄ nata eſt vir go ſacratiſſima tunc illu minat⁹ eſt mūdus ſtirps beata radix ſancta et be= nedictus fructus ei⁹. ℣. Dñi eſt terra. ℣. Sancta dei genitrix. Lectio ꝑma.

APpꝛobate cōſuetu= dinis eſt apud xp̄ia nos ſanctoꝛū patrū dies natalicios obſeruare di= ligenter et tunc pꝛecipue virtutes eoꝝ aſſignatas literis in eccleſia recita= re ad dei laudē ex cuius munere ſunt t ad inſtru= menta minoꝝ. Inter oēs ſanctos mēoꝛia btiſſime virginis marie eo freq̄n= tius agitur: atq; feſtiui⁹ quo maioꝛē gratiā apud deū credit inueniſſe. ℟. Hodie nata eſt btā virgo maria ex ꝓgenie dauid p quā ſalus mundi creden= tib⁹ apparuit. Cui⁹ vita glozioſa lucē dedit ſcto. ℣. Beatiſſime virgis ma rie natiuitatē deuotiſſīe celebꝛem⁹. Cui⁹. Lectō. ij.

UAde poſt alia q̄daꝝ ipſi⁹ ātiquioꝛa ſolē nia nō fuit ꝓtēta deuotio fideliū q̄n natiuitatꝫ ei⁹ ſolēne ſupadderet hodier num. Hac itaq; die pecu liariter in eccl'ia recitan= dus eſſe videret liber ille qui de oꝛtu eius atq; vi= ta ſcriptus inueniebat ſi nō iudicaſſent eū pfes in ter apocripha numeran= dū. At qñ magnis ac ſa=

plētib⁹ viris ita visū est: nos alia q̄dā: sed nō aliena legētes ecclesiasticum morē debitis officijs exequamur. ℟. Btissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Ut ipa ꝓ nobis intercedat ad dñm iesum christum. ℣. Cū iocūditate natiuitatē beate marie celebremus. Ut ipsa. Lectio. iij.

Bata igitur dñi mat̄ z ꝑpetua virgo maria ꝓuscꝫ nasceret: oraculis enunciata est/et designata miraclis. Nata vero ꝑgenie diuinit⁹ ordiata ꝓuilegio virtutū insignis exituit: saluatorem edidit. A quo glificata in celo nūcꝫ trigenis patrocinari desistit. ℟. Stirps iesse virgā ꝑduxit virga ꝙ florē Et sup hunc florē Requescit spūs almus. ℣. Virgo dei genitrix virga est flos filius ei⁹. Et sup. Glia. Requescit. Jn. ij. no. Jn. Hodie nata est beata ⁊go maria ex semie abrahe letantur archāgeli exultant oēs sancti z congaudet omnis mundus. ℣. Eructauit. Jn Dignū nāꝫ est vt ei cū sūma deuotione famulemur: per quam nobis virginitatis insignia pullularūt. ℣. Dei nr̄ refu. ā. Bñdicta z venerabilis es sācta maria virgo dei genitrix cuius natiuitatem celebremus vt intercessio ipsius sit pro nobis ad dñm. ℣. Fundamenta. ℣s⁹. Post partum. Lectio quarta.

Propositionē sequatur ordine suo narratio. Jamꝫ referamus vnū de pretaratis oraculis: ac deide paucis expediamus. Dixit etern⁹ ad veterē: de⁹ ad serpentem Inimicitias ponaz inter te z mulierē: z semen tuū z semē illi⁹. Ipsa cōteret caput tuū. Tu. ℟. Natiuitas glriose virginis marie ex semie abrahe: orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclyta cūctas illustrat ecclesias. ℣. Cū iocūditate natiuitatem brē marie celebremus. Cuius. Lectō. v.

Quid est ffes in hoc loco serpētis caput ꝑterere: nisi ꝓncipalē diaboli suggestionē id est cō cupiscētiā resistēdo superare? Si ergo ārat̄ quenā mulier hmōi victoriāe ꝑata sit: ꝑfecto nō repit̄ l ī-

nea gr̃ationis hūane do nec ꝓuenīatur ad illaz de qua nunc agimus sc̃ārū sanctā. ℟. Natiuitas tua dei genitrix vgo gaudiū annūciauit vniuerso mū do. ℣. Ex te ei ort⁹ ē sol iusti tie xp̄s deus nr̄ q̄ soluēs maledictionē dedit bñdi ctionē ⁊ ꝓfūdēs mortē do nauit nob vitā sempit̄nā ℣. Felix nāq; es que sola genitricis dignitatē obti nuisti ⁊ virginalez pudi citiā nō amisisti. Et. ℣ vi.

Et si interrogetur in quo serpentis caput vel ipsa cōtriuerit: nimi rū in eo q̄ virginitatē si mul ⁊ hūilitatē sacrifica uit deo. Uirginitate nāq; seruata ꝓbatur extinxisse eō cupiscētiā carnis: hūi litate q̄ facit pauperē spi ritu ꝯcupiscentiā mentis ℟. Ad nutū dñi nr̄m di tātis honorē. Sicut spīa rosā: genuit tudea mariā ℣ Ut viciū virt⁹ operiret gr̃a culpam. Sicut. Gl'ia. Sicut. In. iij. noc. ℟. Natiuitas est hodie sancte marie virginis cuius pul chritudinem respexit de⁹ ⁊ visitauit humilitatem suam. ℣s. Cantate. i. ān. Ista est speciosa electa a dño cui⁹ natiuitatē cele brem⁹ vt ipsa ꝓ nobis in tercedat ad dñm deū no strū. ℣. Dñs reg̃. exul. ān. Felix namq; es btā virgo maria que ⁊ genitricis di gnitatē obtinuisti ⁊ vir ginalē pudicitiā nō amī sisti. ℣s. Cātate. ij. ℣. Spe ciosa. Tres vltime lec. le gantur in cappis sericis.

℣ Initium sancti euāge lij secundum mattheum.

Liber generatiōis ie su xp̄i filij dauid fi lij abraham. Et reliqua. Mat. i. a.

Omelius venerabilis be de presbyteri. Octō septima ℣refationē toti⁹ operis premisit ꝺ quo dicturus erat: id est de xp̄o ꝓ quem ascēdit ad dm̄ cui dictum est. De fructu vētris tui ponā super sedem tuam. Et a dauid vsq; ad abra hā cui ꝓmissuz est. In se mie tuo bñdicent oēs gē tes terre ad quē fuit ꝓnci pium ꝓmissiōis. ℟. Btā ꝓgenies vñ xp̄s nat⁹ est o q̄ gl'iosa est vgo. Que celi regē genuit. ℣. Felix certe ⁊ oīni laude digniss sima sacra virgo maria. Que celi. Octio octaua.

Deo posuit eum euā gelista ꝓcipiū nar

ratiõis sue ⁊ p singulas genealogias descẽdit ad xp̃m vt in eo id est in xp̃o series gñatiõis termiare tur: ideo i xp̃o initiũ libri sciptebat: qz ille est p̃ncipiũ salutis nr̃e et finis id est pfectio et ne btitudis. ℟. Lozde ⁊ aio xp̃o cana mus gloz̃iã: In hac sacra solẽnitate p̃celse genitricis dei marie. ℣. Oẽs in vnũ cõgregati: collaudemus dominũ iesum christum. In hac. Lectio. ix.

NAm ⁊ moyses libz̃ creatiõis celi ⁊ terre se scripsisse testatur: in quo perituri hois originẽ teruerat. Matheus libz̃ gñationis iesu xp̃i se esse scriptuz̃ p̃misit: in q̃ salꝰ gñis hũani oñderet q̃ in noie iesu sonat / qz ie sus saluatoz̃ iterp̃tat. ℟. Solẽ iustitie regem paritura supremũ. Stella maria maris Hodie p̃cessit ad ortũ. ℣. Lernere diuinũ lumẽ gaudete fideles Stella. Gl̃ia. Hodie. Infra oct. i ordine ℟. ibidẽ q̃tidie dicendo ex loco. iii. vi. ⁊. ix. ℟. nisi ista tria subseq̃ntia. ℣. ℟. ℣. p ordinẽ p̃terq̃ in do. in qua dicuntur alia ℟ia Gloziose virginis marie ortum dignissimum recolamus Cuiꝰ dñs hũilitatẽ respiciens. Angelo narrãte cõcepit redẽp̃toz̃ mũdi. ℣. Hodie nata est virgo maria ex p̃genie dauid. Cui. Gl̃ia. Ange. ℟. Regali ex p̃genie maria exoztа refulget. Cuiꝰ p̃cibus nos adiuuari. Mẽte ⁊ spũ devotissime poscimꝰ. ℣. Lozde ⁊ aio xp̃o canamꝰ gloriã in his sacris solẽniis p̃celse genitricis dei marie. Cuiꝰ. Gl̃ia. Mẽte. ℟. Natiuitas est hodie sctẽ marie virgis cuiꝰ vita inclyta cũctas illustrat ecclesias. Que sola fuit digna portare dñm iesum xp̃m. ℣. Ipsa enim q̃si sydꝰ eximiũ inter fluctꝰ sctꝰ labẽtis gr̃a p̃ulegii specialis effulsit. Que. Gloria. Que. ℣. Ora p nobꝭ sctã dei genitrix. In laud. ãn. Natiuitas est hodie sãcte marie virginis cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. ℣. Dñs regna. ãn. Natiuitas Gl̃iose virginis marie ex semine abrahe / ozta de tribu iuda / clara ex stirpe dauid. ℣. Jubilate. ã. Regali ex p̃genie maria ex

orta refulget cui⁹ ꝑcib⁹ nos adiuuari mẽte ⁊ ſpũ deuotiſſime poſcim⁹. ℣. De⁹ de⁹. ān. Lorde ⁊ alo xꝓo canam⁹ gloriã i hac ſacra ſolennitate preceſſe genitricis dei marie. ℣. Bñdicite. ā. Cũ iocũdita te natiuitatez btẽ marie celebrem⁹ vt ipa xp̃s nobis intercedat ad dñm ieſuz xp̃m. ℟. Laudate. ch. Ego quaſi. hy⁹. O gl'ioſa fe. ℣. Elegit eã. ān. Natiuitatẽ hodiernã perpetue virgi nis genitricis dei marie ſolenniter celebrem⁹ qua celſitudo throni ꝓceſſit all'. ℟. Bñ⁹. or. Supplicationẽ. Ad. i. ā. Natiuitas eſt. ℟. De⁹ i noie. ā. Bras ℣s. Quicunq;. Ad. iij. ān Natiuitas gl'iose. ℣s. Legẽ pone. cp̃m Ego ꝗſi. ℟. Sancta dei genitrix ℣⁹. Poſt partũ. or. Supplicationem. Ad. vi. ān. Regali ex progenie. ℣s. Defecit in ſalu. Capitulum.

Eccli 24. c. Tranſite ad me omnes qui cõupiſcitis me: et a generationibus meis implemini / ſpiritꝰ eni meus ſuper mel dulcis/et hereditas mea ſuper mel ⁊ fauũ. ℟. Poſt partum. ℣ Speciosa fa. Ad nonam. ān. Cum iocunditate memo. ℣s. Mirabilia teſti. Capitulum.

Qui audit me nõ cõfundet: ⁊ q̃ operantur in me nõ peccabũt/⁊ qui elucidant me vitam eternã habebũt. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. Supradictus ordo horarũ ſeruet quotidie per octa. niſi in die exaltationis ſcẽ crucis. Ad ſcas veſpas. ān Natiuitas tua. ℣i. Dixit do. Confitebor. Bti⁹ vir De profundis Memẽto. Et dicantur hi ℣i. ad veſ. quotidie cũ ꝓdicta. ān. ꝓ octa. qñ agitur de octa. ch. Ego quaſi. ℟. Solem iuſtitie. ꝓ hym. dr̃ ſequẽtia Terabũdus. vt̃ in aſſumptione. ℣⁹ Elegit eã. ān Glorioſe virginis marie ortũ dignißimũ recolamus cuius dñs humilitatem reſpiciens angelo narrante cõcepit redemptorẽ mundi alleluia. ℣s Magt. oro Supplicationẽ. Ad has veſ. nulla fiat memo. de. ſ. gorgonio in audientia nec etiam ſub ſilentio. Quotidie infra oct. niſi i do. hoc mõ fiat ſeruit. preter. ℣. vel. ℟. et ān. ſup. Bñdictus. ⁊ Ma

Eccli. 24. c.

9. ℟.

gnificat. que mutantur.

¶ Scđa die infra oct. ad matu. Inuit. In honore. ℣. Venite. ℟. Quē tra. ā. Benedicta tu. ℣. Dñe do. nr. ℟ cetere ãe. q̄ sequuntur cū suis ps. sicut i cōmie. eiusd̄. ℣. Getā di g. k. i

BEata igit maria principali suggestiōe victa diaboli vitiosum ei⁹ caput virtutis pede contriuit: nō tm̄ hoc loco: sed eo q̄ maxime triūphauit q̄ de sua mundissima carne corporata sapiētia vicit vsq; quaq; malitiā attingēs a fine vsq; ad finē fortiter ⁊ disponēs omnia suauit. ℟. Hodie na. ℣. Hec est ergo mulier ad quā diuinū illud intēdebat oraculū. Hāc q̄q; nascitura innuebat: hāc singulariť intimabat. Expecto q̄ pauc⁹ oracło vnū quoq; de miraculis absoluatur. ℣. ℟. Beatissime virginis. Lectio. iij.

Accepte sūt a sctō moyse singule virge de singulis tribub⁹ israel nōibus earū inscripte iubente deo ⁊ posite sunt in tabernaculo ei⁹. Inter quas vna que fuerat aaron: inuenta est sequenti die germinasse/ floruisse ⁊ frūctuisse ac peperisse amigdala ℟. ser. scōm ordinem. ℣. Ora p nobis sctā dei genitrix. In lau. hec sola. ā. Natiuitas ℣. Dñs reg. ep̄. Ego quasi. ℣. O gl'iosa fe. ℣. Elegit eā. ℣. Dei genitrix. ℣. Bñd⁹. ⁊ alia ãe. que sequūtur de hist. dicanť infra oc. ad Bñd⁹ ⁊ Mag. or. Supplicationem. Mēo. de sancto gorgonio mar. ā. Nisi granū. ℣. Justus germina. Oco

SAnctus martyr tu⁹ dñe gorgonius suā nos q̄s intercessione letificet: ⁊ pia faciat solennitate gaudere. ℣. Alia die infra istas oc. fiant mēo. de cruce: nec de oīb⁹ sanctis/ qi sunt octa. cum regi. chori. Ad. i. ā. Natiuitas. ℣. Deus in nocie. Ant. Te iure. ℣. Quicūq;. Ad ih. ⁊ ad alias horas ofa fiant sicut in. i. die pricipali. Ad vesp. ā. Natiuitas. ℣. Dixit do. capm. Ego quasi. ℣. Aue maris stel. ℣. Elegit. ā. Btā progenies. ℣. Mag. oco vtā. Hoc eodē mō dicanť matu. hore ⁊ vesp. p totas oct. nisi i do. p̄ter ℟. ⁊ ℣. ad mat. ā. sup ℣. Bñ⁹. ex

Maſ.ā mutāt. ℭ Tertia die. ℣ Setā dei ge. Leō.i.

Scliens ergo dñs hoc opus ſuū magni eſſe myſterij: iuſſit ſeruare virgam ad monumentū. Monebant eñ filij iſrael preſentia virge ſolicite querere quid ſignificaret tam mirabile factum. ℟. Natiuitas gloriose. Ic.ij.

Q ō lōge poſt apire pergēs diuinus eſaias. Egredietur inq̄t virga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcēdet: ⁊ requieſcet ſup eū ſpūs dñi. ℟. Natiuitas. ℣. Ad hec vba tanq̄ auditores ei⁹ dicerēt. O pater eſaia obſcure loqueris. Dic nobis q̄s ipſā rē manifeſte. Adiecit claritatē ⁊ ait. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit nomē eius ēmanuel. Tu. ℟. feſ. ſecundū ordinem Cetera oīa vt̄ſ. in. ij. die. ſup p. Vbi d⁹. ā. Setā maria. Ad. ij. vſ. oīa nāt vt̄ſ i. ij. die ꝓter ā. ſup p. Maſ ⁊ Sub tuā protectionē. Mēo. de mart. protho. ⁊ iacincto. ām. Gaudent in celis. ℣. Letamini. Oro.

Beatorū martyꝝ tuo rū prothi ⁊ iacincti nos q̄s dñe foueat precio ſa cōfeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſiōe tueatur. Per dñm. ℭ Quarta die. ℣. Speciosa facta es. Leō. i.

Hilium quoq; virginis id eſt emmanuelē p̄clare deſcribēs eſaias. Puer inquit nat⁹ eſt nobis: ⁊ filiꝰ dat⁹ eſt nobis. Et vocabitur nomē eius admirabilis conſiliarius deus fortis: pater futuri ſeculi / princeps pacis. ℟. Beata progenies. Leō. ij.

Multiplicabit ei⁹ imperiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis. Q ō ergo deꝰ deſignauit miraculo hoc a ſecretis prodidit varicinio. Et q̄ vates cecinit / conſequenter rei exitus ꝓbauit. ℟. Laude ⁊ aio. Letā. in.

Q ā ſicut illa virga ſine radice ſine quolibet nature vſu artis ve adminiculo fructificauit: ita virgo maria ſine coniugali opere filium procreauit. Filiū ſane flore deſignatū / ⁊ fructu / flore ꝓpter ſpeciem: fructu propter vtilitatē. ℟. feſ. ſecundū ordinem. Hac die ⁊ ceteris ſequētibus diebus infra oct. dñr āe. de oct. ſcz Hodie nata. vt̄ſ. in. i. no. ⁊ alie āe. q̄ ſequūtur ſup

pos. Magt. t Bñ. nisi in do. Mēo. de mar. pho t iacicto oro. vrs. Seqn. vero dieb⁹ infra oct. fer. ordo de ỹ. t R̄. Ad ma. q̄ in hce. trib⁹ dieb⁹ si dies dō inue ¶ Quinta die. l. i

NAta est igitur beatissima virgo maria sicut legim⁹ patre nazareno: matre bethleemitica quas vrbes christi natiuitati vel quersationi destinatas esse pphete non tacuerunt. Lectio secūda

Descendit autē ab radice illius preclari abrahe cui superna promissa fuerat benedictio omniū gētium in semine suo Et ab stirpe dauid: quem deus propter notaz sibi probitatem/egregia laude sublimauit: dicens. Inueni virū scōm cor meū. l. iii.

De regali nēpe tribu simul et sacerdotali duxit originē: q̄ summū regē atq̄ pōtificē erat paritura. Nō tamē hec idcirco diximus q̄ dñs q̄ pctōres vocare venerat dedignatus sit matrē suam pctōres habere cognatos/inter quos speciosa velut iter spias liliū appareret. ¶ Sexta die lectio prima

HEc itaq̄ electa t insignis inter filias nō fortuitu q̄dē aut solo placito parentum vt pleriq̄ sed diuina dispēsatiōe nomē accepit ita vt ipa q̄q̄ vocabuli sui figura magnū quoddā innueret Interp̄tat ei marz stella. l. ii.

Quid ergo misticum interpretatio gerat p similitudinē oste̅dam⁹. Nautis quippe mare trāseūtibus notare op⁹ est stellā haud longe a summo celi cardine choruscantē t ex respectu illi⁹ estimare atq̄ dirigere cursuz suū vt portum destinatū apprehendere possint. Lctō. iii.

Simili mō frēs oportet vniuersos xp̄icolas inter fluct⁹ huius scli remigātes: attēdere maris stellā hāc/id est mariā q̄ sūmorerū cardini vo proxima est: t respectu exēpli eius cursum vite dirigere. Q. vō q̄ fecerit non iactabit vane grievento nec franget scopulis aduersor nec absorbebit scyllea voragine voluptatū sz ꝑspe veniet ad portū q̄etis eterne. Si dies do. infra oc. añ fes. exal. s. crucis ꝓtig. totū fias seruī. de. s. maria hoc mō.

Ad. i. vs. ā. Natiuitas. p. Dixit do. ch. Ego q̄si. Ad dicit ℟. hy. Aue maris. Idē cant⁹ 9i sup hūc hy. ad vtraſq; vs. do. i fra oc. ⁊ in oct. ſicut i prima die v. Sctā dei ge. ā. Natiuitas tua. p. Mag. ox. Supplicationē. Meo. de do. ⁊ de tri. ⁊ pces. fiat añ crucē niſi aliq̄ do. oino differatur. In reuertendo de oſb⁹ ſctis. ā. Saluator mū. v. Letami. ox. Infirmitatē. Ad ma. tota 9i hiſ. ſicut i. i. die abſq; ℟. Solē ⁊ abſq; ℟io. Stirps. ir. añt ℟. erit. Ad nutū. eſſe loco ℟io ox. Stirps ieſſe. et Ad nutū. dſir. ii. ℟ia. fer. ſuo ordine. Lectio. i.

ABraham autē genuit iſaac iſaac autē genuit iacob Spūaliter per hos pr̄iarchas ad noſtrā ſalutē xp̄s veniēs in mūdum: ⁊ horū omniū in ſe ipſo gerēs officiū / i eorū interpretatione noim noſtrā voluit deſignare ſalutē. ℟. Hodie na. Lcō. ii

In abraham̄ qr ipſe eſt p̄ oim credētiū: atq; oibus clamare licitū eſt ⁊ dicere / abba pat. In iſaac: qr gaudiū eſt oim fideliū de q̄ angel⁹ cecinit. Ecce annūcio vobis gaudiū magnum quod erit oīi populo. ℟. Btiſſime. lcō. iii

In iacob ſupplātatores qr ip̄e ſubneruauit ⁊ ꝓtriuit diabolū vaſtatorē hūani gn̄is ⁊ vaſa ei⁹ diripuit. Moraliter q̄q; interp̄tatiōes noim ad nr̄am edificationē p̄tinere multis modis noſcuntur. ℟. ſe. ſcōm ordinē. Lectio. iii.

Sicut xp̄s vbiq; nr̄e ſalutis gerebat cauſam: ita ⁊ p̄triarcharū noia nr̄m deſignāt profectū. In abraham̄ vt p̄es ſim⁹ multarū virtutū: ⁊ hereditario iure multiplicationē bonorum poſſideam⁹. ℟. Natiuitas glorioſe. Lcō. v.

In iſaac vt gaudiū habeamus i dño iurta apoſtolū. Gaudete in dño ſp̄ iterū dico gaudete. In iacob vt ſupplantatores ſimus viciorum noſtrorū ⁊ carnaliū deſideriorum ac diaboli poteſtatē imo ſub pede calcemus. ℟m. Natiuitas. Lectio ſexta.

In iuda: vt p̄uenīamus facie dñi in cōfeſſiōe ⁊ cōfiteamur noi eius / ⁊ laudem⁹ eū in ſcl̄a ſeculorū. In phares vero vt diuidam⁹ nos ab ipſis / actuſ.

ꝯ nostros ab eorum so-
cietate secernamus. Tu
autem. ℟. fer. secundum
ordinem. Scõm Lucam.

Luce. 11. d. IN illo tpe. Loquente
iesu ad turbas extol-
lens vocez quedã mulier
de turba dixit illi. Beat⁹
vẽter q̃ te portauit: ⁊ vbe
ra q̃ suxisti. Et rel'. Omel'
vene. bede pbr̃i. Lcõ. vii

MAgne deuotionis ⁊ fi-
dei hec mulier ostẽditur
q̃ scribis ⁊ phariseis dñm
tentantibus simul ⁊ blas
phemantib⁹ tãta eius in
carnationẽ prie oĩbus co-
gnoscit sinceritate: tanta
fiducia confitet' vt ⁊ pre-
sentiũ, pcerũ, puocet calũ
niam: ⁊ futurorũ confun
dat hereticorꝝ pfidiã. ℟.
Btã progenies. Lcõ. viii.

CAã sicut tũc iudei spũs
sancti opa blasphemãdo
verũ ꝙ substantialẽq; pa-
tri dei filiũ negabant: sic
hereticí negãdo mariam
semp virginẽ: spirit⁹ san-
cti operãte virtute nasci-
turo ex humanis mẽbris
vnigẽito deo / carnis sue
materiã ministrasse / ve-
rum cõsubstãtialẽq; ma-
tri filium homis cõfiteri
non debere dixerunt. ℟.
Corde ⁊ animo. Lcõ. ix.

SEd si caro verbi dei se-
cundũ carnẽ nascentis a
carne virginis matris ꝓ
nunciatur extranea: sine
causa venter q̃ eũ portas-
set / et vbera que lactas-
sent beatificarẽtur. Quã
effi consequentia eius la-
cte credat nutrit⁹: cuius
semine negatur esse cõce-
ptus. Cũ ex vni⁹ eiusdẽq;
fontis origine secundum
phisicos vterq; liq; emã-
nare probetur. ℟. Ad nu
tũ. In lau. vna sola ã. di-
catur cp̃. ⁊ ℣. sicut in. i. die
Tid. i. ⁊ ad alias hor. ola
fiant sicut infra oct. Tri.
ves. ola fiãt sicut i prima
die: prer ℟. cũ hym. Aue
maris. Deiceps vero nõ
seruet ordo dierũ in. ℣. ⁊
℟. ad matu. cãtãdis: ⁊ in
lec. legẽdis / nec in. ã. sup
p̃. Mag̃. ⁊. Bñi⁹. cãtandis
sed supradictus ordo. ℣.
lec. ℟. ⁊ãn. seruetur in se
quen. feriis infra oct. Ita
tamẽ ꝙ in die lune semp
dicant. ℣. ⁊. ℟. de. i. nocte.

¶ In exaltatione sancte
crucis. ad ves. ãn. Dulce
lignũ dulces clauos dul-
ce pondus sustinuit que
meruit portare precium
huius seculi. Psalmi fe-
riales. Capitulum.

Gal. 6. c.

Mihi autē absit gloriari nisi i cruce domini nr̄i ihesu xp̄i: per quē michi mūd⁹ crucifix⁹ est et ego mundo. ℟. O crux viride lignū q̄ sup̄ te pepēdit redēptor rex isrl̄: o q̄dulce lignum/ q̄dulces clauos/ q̄dulcia ferēs pondera. O q̄ pciosum lignū q̄ pciosa gēma q̄ xp̄m meruit sustiere. ℣. Custodi dñe gregē tuū quē redemisti xp̄e p lignū sctē crucis. O q̄. Alia. O q̄. ℣. Impleta sunt que cecinit/ dauid fidel' carmine: dicendo nationib⁹/ regnauit a ligno deus.

Arbor decora t fulgida/ ornata regi purpura: electa digno stipite/ tam sancta membra tangere.

Beata cuius brachiis/ pretiū pepēdit seculi: statera facta est corporis/ p damaq̄ tulit tartaris.

O crux aue spes vnica/ hoc exaltationis tpe: auge pijs iustitiā/ reisq̄ dona veniam.

Te summa de⁹ trinitas collaudet oīs spūs: q̄s p crucis mysteriū/ saluas rege p sc̄a amē. ℣. Hoc signū crucis. t ōr. ℟. sine all'a. ℟. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celoq̄ t dūmp̄s. Magnificat. Oratio.

Deus qui vnigenit̄ filij tui dñi nostri ihesu xp̄i p̄cioso sāguie hūanū gen⁹ redimere dignatus es: concede q̄sumus: vt qui ad adorandam viuificā crucē aduenīūt: a peccatoq̄ suoq̄ nexibus liberent. Per eūd. ō. Hēo. fiat de mar. cornelio et cypriano solēniter. Oratio.

Presta q̄s oīps deus vt sicut pp̄l's xp̄ianus ad sanctoꝝ sacerdotū tuoq̄ cornelij t cypriani/ tēporalē solēnitatē occurrit: ita p̄fruat eternaq̄ votis celebrat/ pio cōprehendat effectu. Per. ℣. Nota q̄ quacunq̄ festū exaltationis sancte crucis p̄cige. fiat p̄c. ante crucem. ad. i. ves. cantādo ān O crux gl'iosa/ o crux adorāda/ o lignū p̄ciosū et admirabile signum p quō t diabolus est victus t mūd⁹ xp̄i sanguie redēptus. que finiat semp cū all'a. ℣. Dicite i nationib⁹. t ōr. ℟. sine All'a. Oratio.

Deus qui p nobis filiū tuū crucis patibulum subire voluisti: vt

inimici a nobis expelleres ptātē. ꝯcede nobis famulis tuis: vt in resurrectionis eiꝰ gaudijs ſp viuamꝰ. p. e. In redeūdo de ſ. mariā. ān. **Btā dei genitrix.** ℣. **Elegit.** Oꝛo. **Supplicationē.** Si hoc feſt. in do. ꝓi. tūc fiat hic. i. mēo. de do. ⁊ de triñ. ſub ſilentio / dū dr. i. **Benedicamus** Deide mēo. ſolē. de mar. et poſtea fiat, pceſ añ crucē vrā. Et miſ. do. icp. dr. Eodē mō fiat tā de mēo. do. cp de mar. qñ i. ij. feſ. idē feſ. ꝓtingit. Veſpere et matu. de. ſ. maria dñr extra chorꝫ: ſicut in ꝑdictis feſ. infra oc. ſine aliq̄ mē. Cōpl. fit extra cho. dr ſicut extra occ. cū hac ān. **Btā mr.** ſup ꝑ. Ad matu. vo de. ſ. maria extra chorū dicendas. ℣nuic. hyꝰ. ān ⁊ ꝑi. ſicut i feſ. infra oc. cū ℟c. ſicut i feſ. extra oc. fidelz ℟c. **Sctā maria virgo** cū aliis ℟t. ſeqn. cā ℣. ⁊ ℟t. ſm ordinē noc. ſicut infra occ. cū hyſm. ⁊ pſal. ſicut extra oc. ān. vo ſup Benedicamus. ſicut extra occ. cū ad j. de. ſ. maria dr. ān. **Natiuitas.** hi. De i no. Laud. ſm oēs gē. **Confitemini** In oib⁹. ℟t. **Aue maria.** ℣. **Sctā dei genitrix.** Oꝛo **Supplicationē.** Ad. iij. ⁊ ad alias ho. ofa fiāt ſicut extra oc. cū. ā. cp. ⁊ oꝛ. de nati. Ad ꝓpꝛ. de die ofa fiant ſicut in feſt. trini. Ad matu. ℣nuic. **Regē dñm qui per crucis myſteriū redemit mundū. Uenite** adoremꝰ. p. **Uenite.** hyꝰ.

PAnge lingua gloſi ꝓlioſi certaminis ⁊ ſupercrucis tropheū dic triumphum nobilē qualiter redemptoꝛ oꝛbis immolatus vicerit.

De parētis ꝓtothoplaſti fraude facta cōdolēs: qñ pomi noxialis morte morſu coꝛruit ipſe lignū tūc notauit damna ligni vt ſolueret.

Hoc opus noſtre ſalutis oꝛdo depoposcerat multiformis ꝓditoꝛis ars vt artē falleret ⁊ medelā ferret ide hoſtis vñ leſerat.

Qñ venit ergo ſacri plenitudo tpis miſſus ē ab arce pris natus oꝛbis cōditoꝛ atq̄ vētre virginali caro factus ꝓdiit.

Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo vſq̄q̄ altiſſimo vna pri filioq̄ inclyto paclyto: cui laus eſt ⁊ ptās p eterna ſecula Amē. In. i. noc. ā. Adoꝛa-

mus te xp̃e ⁊ bñdicimus tibi: qz p crucē tuam rede misti mūdū. ℣. Dñe dñs nr̃. ℟n. Per signū crucis de iimicis nostris libera nos deꝰ nr̃. ℣. Dñe in vir. ℟n. Nos aūt gl'iari opoz tet i cruce dñi nostri iesu xp̃i. ps. Dñi ē ter. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cum dominꝰ. Lcrō. i.

TEmpoze illo postq̄ cōstantino augusto cōtra maxēciū tyrānū p perāti ad bellū signū sancte crucis celitus fuisset ostensum/ ⁊ ipso feliciter obtinente triūphū ab helena matre dicti cōstantini sctā crux fuisset iuēta regina compos voti effecta: ira salutare lignū fecit secari p mediū / vt et crucē cōstātinopolim deferret ad filiū et crucem hieroſolymis thecis argēteis conderet et seruaret in loco (sapienti vsa consilio) scz vtvbi fuerat mēbris dñicꝯ aptata supplicio: ibidē glificata veneraret a popl'o. ℟. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit. Q.ue digna fuit poztare pciū huiꝰ sct'i. ℣. Hoc signum crucis erit in celo: cum dominus ad iudicādum venerit. Q.ue. ℟c. ℣.

MUltoz itaq; tēpoziū labēte curriculo cū erigēte mole peccaminū flagellari permitteret dominꝰ populum suū chzistianū per seuitiā paganoziū cosdroe quidā pzophanꝰ ⁊ ipius regnū est adeptꝰ psarū. Q.ui cū ad sepulchzū dñi voluisset accedere territꝰ fugit: sed ligni tñ salutaris partem asportauit. ℟m. Hoc signū crucis erit in celo: cū dñs ad iudicādū venerit. Tūc manifesta erūt abscondita coꝛdis nostri. ℣. Cum sederit filius hominis i sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculū per ignem. Tūc. Lcrō. iij.

HEcerat eni sibi turrim argēteā: in qua interlucētibꝰ gēmis thzonū extruxerat aureū: q̄ filio suo tradito regno in phano huiusmodi reside bat et crucē dñicā quasi collegā posuerat: et se ab incolis vt deū coli iubebat. ℟. Adoramꝰ te xp̃e ⁊ bñdicimus tibi. Q.z p crucē tuā redemisti mundū. ℣. Tuā crucē adoramus dñe tuam glozioſam reco

umus passionē. Q. ℟. Gl'ia Q. ℟. In. ij. noc. Ān. Salua nos xp̄e saluator p virtutē sancte crucis q̄ saluasti petrum in mari miserere nobis. ℣. Exaltabo. Ān. Saluator mundi salua nos q̄ p̄ crucē t sāguinē redemisti nos auxiliare nob̄ te dēp̄camur de⁹ nr̄. ℣. Oēs gē. Ān. Adorem⁹ crucis signaculū p q̄ salutis sumpsim⁹ sacramētū. ℣. Jubil'. i. Deo. ℣. ecc. hā: de mr. cū hoc ℣. Exultēt iusti i ꝓspectu. ℣. c. iii.

TEnuit decius cesar brissimū papam cornelium cum vniuerso clero suo: quē p̄cepit per centū cellas in exilio deportari. Quo facto multi xp̄iani ad eum veniebāt / vna cū beato cypriano ep̄o. Decius hoc audito iussit eū capite puniri si sacrificare contēneret. ℟. Sancti tui dñe. Lectio. v

QUnq̄ duceret ad tēplū martis cerialis miles rogauit eū p̄ro vrore sua q̄ quinq̄ annis iacuit paralytica. Ad quā vir dei ingressus fusa oratiōe eam sanauit. Quo viso: ceteri milites credentes baptizati sunt. Decius hoc audiens: iussit omnes capite puniri si sacrificare cōtennerēt. Et decollati sūt vna cū btō cornelio p̄omiscui sex⁹ vigili et vn⁹ cum ipso t vrore sua: sub die octauo kalendarum octobrium. ℟. Uerbera carnificum. Lectio sexta.

CYprianus bis exulās ab exilio reuocatus capite plecti iubetur. Ductusq̄ ad locū: lacernā t birrū q̄bus idutus erat exuens posuit ad genua sua. Tunicā suam diaconib⁹ tradidit: t spiculatori viginti aureos dari p̄cepit. Manuq̄ ppria oc'os suos terit: t sic gladio percuss⁹ martyriū ꝓsummauit. ℟. O venerāda martyrū. Jn. iij. noc. Ān. Tuā crucē adoramus dñe tuā gl'iosam recolim⁹ passionē miserere nr̄i q̄ passus es p̄ nobis. ℣. Notus in iud. Ān. Crux alma fulget per quā salus reddita est mūdo: crux vincit / crux regnat: crux repellit ossecrimē all'a. ℣. Cātate. i. Ān. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē p̄rofert frōde flore germine dulce lignum dulces clauos: dulce pon-

dus sustinēs. ℣. Dñs regnauit ex. ℣. Adorabimus te. Tres vltimi ℓc. de ꝓprietate hiſto. ſine expoſitiōe cuāge. cgant. Lectio. vij.

TEmpore illo eraclius fide catholicus / arcem tenebat iperij. Pergēs itaq; filius coſdroe cōtra eraclium iuxta danubium cū ſuo cōſedit exercitu. Tādē inſpirāte clemētia ſaluatoris vtriſq; principib⁹ placuit: vt ipſi ſinguli in medio pōte fluminis dimicaturi confligerēt / ⁊ cui ſors victoriam contuliſſet: ipſe ſine dāno vtriuſq; exercit⁹ imperiū vſurparet. ℟. Tuā crucē adoram⁹ dñe: tuā gl'ioſā recolim⁹ paſſionē. Miſerere noſtri q̄ paſſus es ꝓ nobis. ℣. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi: quia p crucē tuā redemiſti mundū. Mi. Lec. vij.

QUmq; p̄dicta pactio vtriq; parti placuiſſet: in pōtis medio ſūt cōgreſſi. Tādem fideli ſuo eraclio xp̄us conceſſit de hoſte triūphū. Tunc ipe cum ſuo exercitu / regna q̄ coſdroe tenuerat circūquaq; pluſtrans ad ſedē ipſius peruenit: eumq; sedentē in thrōno repperit. Quē cū credere ī xp̄m noluiſſet eraclius interfecit filiū q; ei⁹ paruulum baptizari fecit: et lignū crucis q̄s ipi⁹ abſtulerat aſſumēs hieroſolymā properauit. ℟. O crux gl'ioſa: o crux adoranda: o lignū p̄cioſū ⁊ admirabile ſignū. Per q̄s ⁊ diabolus eſt vict⁹ et mūd⁹ xp̄i ſanguie redēpt⁹. ℣. Mihi au tē abſit gl'iari niſi ī cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i. Per. ℟. ir.

QUmq; p portā quaz dñs intrauit qñ ad paſſionē vēit ornamētis ipialib⁹ decorat⁹ / equo ſedēs voluiſſet itrare: repēte lapides portę deſcēdētes clauſerūt ſe inuicē et fact⁹ eſt paries vnus. Cūq; in altū mirātes reſpicerēt / viderūt ſignum crucis in celo flāmeo fulgētē. Tūc imperator depoſitis ipialib⁹ inſignijs crucē dñi ī manu ſuſcipiens ꝓperat ad portā vſq; ꝓgrediens. Mox iſto humiliē appropiquāte duricia lapidū celeſte p̄ſenſit imperiū: ſtatimq; porta ſe ſubtrigēs liberum intrantib⁹ patefecit ingreſſum. ℟. Per tuam crucem ſal

na nos xpe redēptor: qui mortē nr̄am morte dō destruxisti. Et vitā resurgē do reparasti. ℣. Miserere nobis iesu benigne: q̄ passus es clemēter p̄ nobis. Et. Alia. Et. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Q. dominꝰ regnauit a ligno sine alleluia. In laud. ān. O magnū pietatis opꝰ/ mors mortua tūc est/ qñ in ligno mortua vita fuit ps. Dñs re. ā. Ecce crucē dñi fugite partes aduersē: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ℣. Jubilate. ā. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatꝫ. ℣. Deus deꝰ. ā. Sup oīa ligna cedrox tu sola excelsior: i q̄ vita mūdi pepēdit: in q̄ xpus triūphauit: t mors mortē superauit i eternū. ps. Alia. ā. Crux bñdicta nitet dñs qua carne pependit: atq; cruore suo vulnera nr̄a lauit. ps. Laud. cp. Michi autē. hymn. Crux fidelis inc̄ oēs arbor vna nobilis/ nulla sylua talem profert frōde flore germine: dulce lignum/ dulces clauos dulce pondus sustinens. Sola digna tu fuisti ferre p̄ciū scī/ atq; portum preparare naufrago mūdo naufrago: quē sacer cruor pūrit/ fusꝰ agni corpe Gliat honor. ℣. Dis terra ado. ā. O crux bñdicta q̄ in te pepēdit saluator mūdi: t in te triūphauit rex āgelox. t or sine alla ps. Alia. Oro. Deꝰ q̄ vnigeniti. Mēo. solē. ñat. de mar. cū oīonevtꝫ ad vesp. Deinde de scta maria ñat etiā solēnis mēo. cum vna ā. de noc. histo. nat. q̄ erit alia ab ān. primꝰ dicta ad ves. de scta maria: ac etiā ab ān. posteriꝰ dicēda ad mat. de scta maria. scom ordinē nocturnal. Sed si do. sit/ or ā. sicut i die nat. sup psal. Alia. sicut in do. p̄notat: de do. fiat sub silē. mēo. t de trinit. cū in do. hoc fest. prige. añ mēo. de marty. Et cantet tunc mis. do. i cap. vt oportet. Ad. i. ā. O magnū. ℣. Deus in no. ā. Alias. ℣. Q. ui cūq; ℟. Jesu xpe. cū alla. Ad. iii. ān. Ecce crucē. ps. Legē ponē. cp. Michi autē. ℟. Hoc signū crucis erit in celo. cum alla. ℣. Cum dñs ad iudicādum venerit. ℣. Dicite i nationib. Or. Deꝰ q̄ vnigeni.

All.vi.ān. O crux. ps. De
fecit in salu. Capitulum.

1.Co. 1.c. VErbū enī crucis pere
untib⁹ stultitia est:
his autē qui salui fiunt/
id est nobis: virtus dei est
R̄. Dicite in nationibus
Alla alla. ℣. Q.i dñs re-
gnauit a ligno Alla alla
℣. Adorabamus te xp̄e. ℟.
Deus qui vnigeniti. Ad
nonam ān. Crux bñdicta
ps. Mirabilia. Capitulū

1.Co. 1.d. NOs aūt predicam⁹
xp̄m crucifixū: iude
is quidē scandalū: genti
bus aūt stultitiā: ipis au
tē vocatis iudeis atq; gre
cis xp̄m dei virtutem at-
q; sapiētiā. R̄. Adorabam⁹
te xp̄e et bñdicimus tibi.
Alla alla. ℣. Q.i p crucē.
℣. Dis terra. ℟. De⁹ qui
vni. Ad. ij. vesp. ān. O ma-
gnū. pi. fer. cp̄. Mihi aūt

9. R̄. R̄. Per tuā crucem. ℣.
Crux fidelis. ℣. Dis ter-
ra adoret te deus. ān. O
crux splendidior cunctis
astris mūdo celebris hoī
b⁹ multū amabilis sācti-
or vniuersis: q̄ sola fuisti
digna portare talētū mū
di: dulce lignū dulces cla
nos/dulcia ferēs ponde-
ra: salua presentem cater
uā in tuis hodie laudib⁹
congregatā. sine all'a. ps
Wag. ℟. vtq. Meo. de. s.
maria solen. fiat cum hac
ān. Natiuitas tua. ℣. Sā
cta dei genitrix. ℟. Sup
plicationem. Deinde nat
solen. memo. de sancto ni
chomede mar. cū hac ān
Hic est vere martyr. ℣.
Gloria et honore. Ōro.

A Desto dñe pp'lo tuo
vt beati nichomedi
martyris tui merita pre
clara suscipiēs: ad impe-
trandā miam tuam/sem-
per ei⁹ patrocinijs adiu-
uemur. p. Tū si dō. fuerit
fiat mēo. de scrō nichome
de sub silentio: cum mēo.
do. Ad cōpl'. oia hāt sicut
in festo scte trini. Vespe
de scta maria extra chor
dicātur hoc modo. Sup
psal. hec sola ān. Dei ge-
nitrix. ℣. Dixit dō. et reli
qui de scta maria. Cp̄. Ego
q̄si vi. R̄. Ad nutū. ℣. 6. R̄.
Aue maris stel. ℣. Scta
dei ge. ān. Natiuitas. ps
Wgt. ℟. Supplicationē
Cōple. sit r extra chor di-
cat sicut extra oc. cū hac
ān. sup ps. Bta mr. In
occa. mari. btē marie. Ad
matu. inuitato. trip. hy⁹.
ān. Si. ℣. et tota reliq hi-
sto. cantetur sicut in dō.

infra octa.ꝑnotat. Lectiones rñ hoc modo dñr.ℓ.i.

NOtãdũ aũt q ipi ꝓgenitores xꝑi qui in genealogia eius ponunt et annũerati sũt: nõ sine grãdi mysterio ab euangelista assumũt maxime cũ apl's dicat. Oia i figura cõtingebãt illis. ℓc.ii.

Et sicut hũanã natiuitatẽ xꝑi ꝑcesserant rpe: ita q̃ q testioniũ illi dabãt ex ꝑfiguratiõe. Nã null⁹ eorũ ẽ q̃ nõ noie aut actu incarnationẽ significet xꝑi et ipsũ esse demonstret q̃ in patriarchis ꝑfigurat⁹ et i ꝓphetis ꝓmiss⁹: atq in apl'is ꝑdicat⁹ est.ℓ.iii.

Igit abrahaz interꝑtat ꝑ multaꝝ gentiũ: vel ꝑ videẽs ppl'm. Quẽ significat hoc noie nisi illum de q̃ sibi ita ꝓmissũ est: In semie inq̃t tuo bñdicent oẽs cognatiões terre. Et esaias ait Si posuerit q̃s ꝓ pctõ aiam suã: videbit semẽ lõgeuũ / et voluntas domini in manu eius dirigetur. Tu. Lectio.iiii.

Idem etiã ait. Tu inq̃t dñe ꝑ redẽptor nr̃ a scl'o nomẽ tuũ: abrahã nesciuit nos: t isrl' ignorauit nos. Quõ aũt abrahã actu significauerit xꝑm / testat illud q̃ dñi ꝓcepto exiuit de terra sua / t de cognatiõe sua: vt apõ exteros locupletaretur: t esset in gẽtẽ magnã. ℓc.v.

Hoc emi nũc cernim⁹ veraciter ipletũ: cũ xꝑs relicta terra et cognatiõe iudeorũ ꝓpollet: vt videmus in ppl'is gẽtiũ. Isaac quoq̃ q̃ interꝑtat ris⁹ vel gaudiũ: significat illũ de quo dixit ad pastores angelus. Annũcio vobis gaudiuz magnum quod erit omni ppl'o. Lect.vi.

Quõvero actib⁹ suis isaac significet xꝑm: longuz est ꝑ totũ enarrare: cum pene oẽs act⁹ eius quos scriptura narrat cõueniant mysterio ad xꝑm / vt illud est q̃ mactãd⁹ ipse ad arã portauerat ligna: sicut xꝑus passionis sue tẽpore crucẽ ꝓprio gestauit in corpore. Tres vl'. lec. de exp̃e euãge. scd̃m lucã vr̃s in do. infra oct. legant. ℣. Dia ꝓ nobis Ad lau. oẽs ãe dñr. Post matu. fiat memo. de sancto nichomede / t de do. si oct. in do. cõtigerint. Ad primaz t ad alias horas dia fiant sicut infra octs.

Ad secundas vesp. ofa fiāt sicut in prima die: preter Rē. quod non dicetur: cū hymno. Aue maris stel. Memo. de sancta editha virgine nō marty. Ofo.

DEus qui fidelib⁹ tuis castitatis exēplū prebuisti: dū de virgine filiū tuū dñm nr̄m nasci voluisti: sctē edithe virginis tue ꝓcibus nobis mētis ⁊ corporis tribue puritatē: p quā a te nobꝭ ꝓmissā ꝓcipiam⁹ felicitatē Per eūdem. Deinde fiat mēo. de marc. euphemia cum sociis suis. Ozatio.

PResta qs dñe ꝓcib⁹ nr̄is cū exultatione ꝓuentū: vt quox die passionis annua deuotione recolim⁹: eriā fidei cōstātiā subseq̄mur. Per dñm

¶ Sācte edithe virginis ir. lec. ad matu. Lectio. i.

LAterueniēte sctō vvil tonie pontifice ethelvvaldo immo intercedēte que fortis est vt moris xp̄i dilectiōe regina vvilfridis venerabilis sancte edithe genitrix de mundiali regno / et thalamo virginali sancte dei genitricis vvultonie successit mōasterio. Pro auro texta purpura induitur nigra tunica: et pro regali diademate fusco velatur flammeolo. Lectio scda.

QVe intantum profecit post habitum religionis vt magistra efficeret castitatis / ⁊ virgineo cōtubernio eiusdem monasterij mater preficeret. Huc igitur transfertur eius filia editha de sancta radice: vt virgula thuris ⁊ oliua speciosa propagata. Huc itaq; xp̄ianissimus rex edgarus pater sancte edithe aduenit cum principum patrumq; caterua populiq; affluentia velut ad christi curiam / et diuina sponsalia. Triumphat ciuitas in aduentu regio: patrem patrie ⁊ pacis principem amplectēdo. Tu autē. Lectio. iii.

HIc etiam edgarus tanq; pign⁹ datur⁹ ad nuptias / vel suas oblatur⁹ primitias: accessit coram domino dat manus superno arbitrio: fit melchisedech deuotione cum regno consulit faciem dñi tali officio. Protēdit pauimento insigne palliuz ad gradus autētici altaris summe dei genitricis

quasi aſi thronū ⁊ pedes diuine maieſtatis. Diuerſa infundit opulētia temporalis ⁊ eterna. Tres me die lec. fiant de marty. de cōi hiſto. plōr marty tū cum ℣. et ℟. de. iij. nocte. niſi q̄n hoc feſtū in. ij. feria tm̄ cōtigerit: tunc eni dār ℣. et ℟. de p̄mo noc. plōr mar. Tres vltie ℟c. de ꝓpetate ſcrē edithe legunt ſine erpōe euā. ℟. vij

Et coronulas aureas/armillas/anuloſ monilia/ variarūq; rerū radiantia ornamēta virgini ꝓpoſuit. Mat vero nigrū ſcrimoniale veluz pſalteriū et calicē cū patena dñice paſſiōis inde ſubiūgit. Orāt oēs in cōmuni / vt p̄ſciꝰ oim deus oſtēdere dignet: quam vitā indocilis eras electione libera ſortiet. ℟c. vij.

Virgo ſacra de medio ſplēdentiū colox ſolū velū et ſcitatis pignora ſuſcipiēs cetera ſcl'i virginibꝰ intacta reliqt. Tūc rex cum ſoroze de coniuge facta in ꝙētu angelorum ⁊ hoim paruulo xp̄o paruulā ſuā deſpōſauit: vnde ſe dñicos ſoceros factos eē ꝙgaudebāt. ℟c. ꝛc.

Collecta itaq; in eccleſie gremiū in virginale collegium a deo tota vita eiꝰ erat charitas benignitas ac hylaritas redolens in omnes: vt nichil aliud q̄ paradiſus delectabilis / q̄ odor agri pleni / cui benedixit dñs eſſe meritovideretur. Poſt matu. fiat meō. de marty. Oco vij. Hac die erunt veſ. de ſancta editha: ⁊ meō. de ſcō lāberto epō et mar. Cetera de cōi vniꝰ vgis nō mar.

¶ Si aliqs feſtū. ix. lec. in aliqua feria quatuor tēporx cōtigerit: totū ſeruitiū fiat de feſto. Sz poſt miſſam de feſto / fiat miſ. de ieiunio: vtraq; ad p̄ncipale altare. Si vero aliquod feſtū. iij. lect. in aliqua fe. predictox quatuor tp̄m ſeptēbris acciderit: hāt mat. ℣ feſ. cū noc. et miſſa de ieiu. cū meō. de feſto ad miſſā de ieiu. niſi hiſ. Dero dñe. ꝙ ebs. cātūda ſit tūc eni nō dicitur de. ſ. iij. ℟c. ſed de feſtiuitate. fiant / vt percantet hiſto. ⁊ feſ. iij. ℟c. oino pretermittat ad ſeruit. de die et cetera. ¶ Sancti lamberti epi ⁊ marty. capm.

Omnis pontifex. Oratio

Sancti lamberti martyris tui atq; pontificis dñe q̃s nos tibi commẽdet oratio: ⁊ sicut hũc diem eius glorioſa decorat paſſio: ita nos ipſius ſemp muniamur ſuffragio. Per. Ad mat. Inuitatorium. Venite adorem. Hymnus. Lectiones. Lectio. i.

Gloriosus vir dei lãbert⁹ ſumpto epatu in timore dñi perfectus erat: ⁊ quotidie in oĩbus operib⁹ bonis augebat. Cũ igit̃ p̃ cuſtodia gregi ſui multa ſupplicia toleraſſet: inſurrexerũt cõtra eũ duo peſſimi viri / qui ſeculari potentia tumentes: res ſue eccleſie iniuſte inuaſerunt. Lectio. ij.

Quib⁹ eor inſolẽtiã nullus ſedare poſſet: amici pontificis ira repleti ignorante viro dei / eoſdẽ crudeliter iterfecerũt. Erat autem eis quidã conſanguineus noie dodo: opibus plenus / ac ſupbia tumidus: q̃ necẽ predictor in ipſo ſancto dei vlciſci animũ apposuit. Lectio. iij.

Hic igitur collecta multitudine armator: dũ vir ſanctus in quadã dyoceſis ſue ſede morar etur / ⁊ matutinale officiũ nocturnũ cũ fr̃ib⁹ p̃ſoluiſſet: aſſurit armat⁹ / q̃ clauſas fores p̃frigẽs ſup ſcr̃m vir vbi orabat irruit. Sctũs igit̃ lãbertus letali mor ictu iaculat⁹ / btis meritis ditatum celo reddidit ſpm. Cetera ofa de cõiun⁹ mar. et pont. Q. ñ vo dies do. i craſti. ſ. lãberti p̃tige. tũs in ipſa do. erũt veſ. de. ſ. ma. cũ pleno ſui. i craſt.

Scti marthei apli ⁊ euãgeliſte dup. feſ. Ad p̃mas veſ. ã. Placẽtes deo facti dilecti: q̃m gr̃a et mia eſt in ſctos ei⁹: et reſpect⁹ in electos illi⁹ pi feſ. Capm

Similitudo vult⁹ q̃tuor animaliũ: facies hoĩs: ⁊ facies leonis a dextris ipſorum quatuor: facies autem bouis a ſiniſtris ipſorum quatuor: et facies aquile deſup ipſor quatuor. ℟. Quatuor aialia ibãt. Hymn⁹

Mathee ſcẽ bino pollens munere / ſedulis r̃pm iterpella queſtibus: vt nos in mundi gubernet turbinib⁹ / ne poſt etern⁹ ſorbeat interitus. Annue r̃pe. ℣. In oẽm terrã. ãn. Ecce ego iohẽs vidi oſtiũ apt̃ũ in celo: ⁊ ecce ſedes poſita erat in

eo/et in medio sedis ⁊ in circuitu ei⁹ quatuor aialia plena oculis ante ⁊ retro: ⁊ dabãt gloriã et honorem et benedictionem sedenti super thronũ viuenti in secula seculorũ. ℟s. Magnificat. Oratio.

OMnipotens nobis q̃s ops deus: vt beati mathei apli tui ⁊ euãgeliste quã p̃uenim⁹ brã solẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat et salutẽ. ℟. Mẽo. fiat de scõ laudo ep̃o ⁊ ꝓfes. Oꝛ

PResta q̃s ops deus: vt q̃ bti laudi confessoris tui atq; põtificis solẽnia agimus: eius intercessione eternam bñ tudinẽ cõsequmur. ℟. Ad ꝓpleoia fiãt sicut in fes. sancte tri. Ad mat. Inuit. Regẽ euãgelistaꝝ dñm Uenite adoremus. ℟s. Uenite. hy⁹ Mathee scẽ. In. i. noc. In

Luce. 9.a. CConuocatis iesus duodecim apl'is/misit illos predicare regnum dei: egressi autẽ euangelizabant ⁊ curabant vbiq;. ℟s. Celi eñ. ℣. Mittẽs dñs et alios ad p̃dicãdũ dicebat illis: messis q̃dẽ mlta: operarij aũt pauci. ℟s. Bñdicam. In. Jesu xp̃i dñi gra

Luce 10.a. credẽtib⁹ ppl'is doctores ⁊ euãgeliste sũt in mysterium fidei missi ℟s. Eructauit. ℣. In oẽm. Ecc. i.

QUant duo magi zaroes et arphaxat in ethyopia: q̃ se deos eẽ dicebãt: et credebat eis rex eglipp⁹ cũ oi popl'o suo/ita vt ex longinq; regionib⁹ ethiopie venirẽt/et adorarẽt eos. Faciebant eni gressꝰ subito hoiz figi ⁊ imobiles stare q̃diuvoluissẽt. Uis⁹ hoim ⁊ auditus a suo officio refrenabãt. Impabãt serpẽtib⁹: vt p̃cutere̅t ⁊ ip̃i icãtãdo curabãt. ℟. Invisiõe dei vidi: ⁊ ecce vẽt⁹ turbinis vẽiebat ab aq̃lone: nubes q; magna ⁊ ignis iuoluẽs splẽdoriq; in circuitu ei⁹. Et ex medio eorum similitudo quatuor aialiũ/⁊ aspectus hominis erat i eis. ℣. De medio autem ei⁹ quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et ex medio eor. Ezech. i. a.

Ecc. ij.

QUrã ergo de⁹ hoim gerẽs ꝓtra hos magos misit dñs beatũ matheũ apl'm: q̃ eor̃ p̃stigia cepit deregẽ. Oẽs eni q̃s illi figebãt: hic in noie iesu xp̃i soluebat. Quos illi ledebãt iste curabat/in

firmos sanabat: demones q̄ fugabat. Et non soluz eos curabat q̄s illi ledebāt: sz t oēs q̄ ad eū fere bant ab infirmitatibus diuersis / atq̄ a demonib⁹ obsessos. Suscepit aūt illū i domū suā eunuch⁹ ille a philippo diacono baptizat⁹. ℟. Quatuor facies vni erant: t quatuor penne vni: pedes eor pedes recti: plāta pedis eorum vt vituli. Et scintille quasi aspectus eris candētis. ℣. Sub pēnis eor manus hominis in quatuor partib⁹. Et. Lec. iii.

In dieb⁹ illis mortu⁹ est filius eglippi: quē cū magi suscitare nō possent / vocat⁹ est apl's. Ingressusq̄ ad defunctū expādit man⁹ suas ad celū inuocato xp̄i nole / app̄hē dēsq̄ manū defūcti eū suscitauit. ℣. Videōs rex credēs i dñm baptizat⁹ ē cū vrore sua et filia ephigenia: q̄ vginitatē suā deo dedicauit. ℟. Similitudo vult⁹ aialiū facies hois: et facies leonis a dextris ipsor quatuor: facies vero vituli a sinistris ipor quatuor: facies autē aq̄le desup ipsor q̄tuor. Et facies t pēne extēte desuper erāt. ℣. Due pēne singulor iūgebant: t due tegebāt eor corpa. Et. Sl'a Et. In ii. noc. ℟. Sapiam diuini euāgelii eruperūt abissi: et annūciantes fecū dati rore celesti mūdo intonāt. ℣. Oēs gē. ℣. Labia eor salutarē disseminauerūt scientiā: op⁹ sanctum dignuz bñdictione plenū fecerūt ministeriū sibi traditū deuote impleuerūt. ℣s. Exaudi de⁹ de preca. ℣. Elegit eos ex omi carne: et dedit illis precepta et legē vite t disciplīne. ℣s. Exaudi de⁹ ora. ℣. Cōstitues eos. Lec. iiii.

Baptizato igit̄ omi populo / instruxit rex ecclesiā: in qua sedit beat⁹ mathe⁹ annis viginti tribus. Ordinauitq̄ epos t pbros: t ceteros sacri ordinis ministros. Mortuo vo rege / regnauit hyrtacus pro eo qui cepit agere cū apostolo / vt ephigeniam suo copularet coniugio. Cui apostolus. Jube inquit conuenire eam cum populo: t audias q̄ta bona loquat de bono coniugio: qm̄ satis deo accepta sunt cōiugia scrā. ℟. Fa

Eze. 1.c. cles et pēnas per quatuor partes habebāt. Incedētes nō reuertebant: sz vnūquodqz ibat ante faciem suam. ℣. Pedes eorum pedes recti: plāta pedis vt plāta vituli. Ince.

QOngregato igi (℣. tur pplo sil'cū ephygenia: cuz aplūs multa de bono cōiugio diceret/ adiecit. Si regis spōsam regis seruus vsurpare voluerit: viuꝰ tradat incendijs. Tu ergo rex ephigenia xpo dedicatā/ z regis celestis sponsā quō tu poteris copulare matrimonio: ℟. Similitudo aspectus alaliū vt carbonum ignis ardentium: z velut aspectus lampadarz. Ubi erat spūs ipetꝰ illuc gradiebant cū ābularēt. ℣. Et vnūquodqz eorū ibat ante faciē suā. Ubi. ℟c. vi.

IRatꝰ hyrtacꝰ hoc audiēs abscessit. Cumqz celebrata ab aplo missa/ vnusqsqz ad ꝓpa remearet: aplūs iuxta altare remansit: vt vbi fuerat corpus dñi ab eo confectum ibi cōsūmaret martyriū Missus est igit ab hyrtaco spiculatoꝛ/ qui aplm expansis manibꝰ orantē ictu gladij a tergo pūxit/ et sic martyrē fecit. Quo audito/ discipuli bri aplī martyriū eiꝰ cuz gaudio celebrarūt: et pax famule xpi ephygenie z vniuerse eccl'ie hyrtaco mortuo cōfirmata est. ℟. Quatuor Eze. 1.d. alalia ibāt z reuertebantur in similitudinē fulguris chorusc̄atis: z erat in medio Splēdor ignis Et de igne fulgur egrediēs. ℣. Erat autē q̄si visio discurrens in medio quatuor alaliū. Splēdor. Cl'ia Et de. ℣n. iii. noc. ān. Electi sunt in xpo ante mūdi ?stitutionē/ vt essent scti et immaculati in ?spectu dei i charitate. ℘s. Cōfitebimur. ān. Sapenti ā eox narrāt oēs pplī: et laudē eox pnūciat ois eccl'ia sāctox. ℘s. Dñs reg. ex. ān. Spū intelligētie repleuit eos dñs: z ipsi tāq̄ ibres miserunt eloq̄a sapie sue ℘s. Dñs reg. iras. ℣. Animis hono. Se. matthēū.

IN illo tempore. Cum transiret iesus/ vidit hoīem sedentem in theloneo matthēū noīe: z ait illi. Seq̄re me. Etx. Omēl'. venera. bede pbī. ℟c. vñ.

UIdit saluatoꝛ hominē

Ecc'l. ++.

Mat. 9.a.

nō tam corporeo intuitu
q̄ intrinsece miserationis aspe-
ctib⁹: id est miseratus est
eum principaliter videlicet alio
hūanis trāsitus studijs dedi-
tū: t pcalib⁹ lucris inhiā
tem: necdum euangelico
Eze. noie dignū. ℟. Cū aspice
1.d. rem aialia apparuit rota
vna iuxta ea: quatuor habens facies. Et vna simi
litudo ipsaꝝ quatuor. ℣. Aspect⁹ rotaꝝ et op⁹ eaꝝ
q̄si visio maris. Et. ℣. viii.

QUod ob id vtiq; su-
pna ꝓuidētia fieri
disposuit vt nullum enor
mitas aut inumerositas
suoꝝ sceleꝝ a sperāda ve-
nia reuocaret: cū hūc tā-
tis mundi nexibus abso
lutū tā celeste, factū ꝯspi-
ceret: vt cōitato cū ange-
licis spiritibus vocabu-
lo euangelista noiaret et
esset: matthеum inq̄t no-
Eze. mine. ℟. Statura erat
1.e. rotaꝝ t altitudo horribi
lis: totūq; corpus plenuꝫ
oculis. Et aspectus earū
et opera quasi si sit rota
in medio rote. ℣. Per q̄-
tuor partes ibant et non
reuertebātur cum ambu
larent. Et aspe. Lect. ir.

MAtthеus hebraice/
latine dicit donat⁹.
Quod profecto nomen il
li apte cōgruit: qui tantū
supne gr̄e mun⁹ accepit.
Uocabat et leui: qđ inter
pretatur additus siue as
sumpt⁹. Q.r per electionē
assūpt⁹ est a dño: t addi-
tus est ad numeꝝ grad⁹
apostolici. Uidit ergo do
minus publicanū: t mise
rando ait illi. Seq̄re me.
Seq̄re autē dixit nō tam
incessu pedū: q̄ executio
ne morū. Et surgēs/secu
tus est eum. ℟. Cum⁊ am Eze.
bularent aialia/ambula- 1.e.
bāt t rote iuxta ea. Quo-
cunq; ibat spiritus Illuc
pariter et rote eleuaban-
tur sequētes eum. ℣. Cū
eleuarentur animalia de
terra: eleuabantur t rote
iuxta ea. Quocūq;. ℟. ia.
Illuc. ℣. Dedisti hereditatem. In laudibus añe.

DIlecti deo et hominib⁹
sancti euangeliste: qui or
nauerūt tēpora xp̄i bono
odore: vsq; ad cōsumma-
tionē vite. ℣. Dñs regn̄.
ān. Dederunt in celebra-
tionem operis sancti dec⁹
ideo memoria eorum est
in benedictione in seculū
sc̄ti. ℣. Jubilate deo. ān.
Et omni carne laudaue-
runt nomen sanctum dñi

vt āplificarēt nomē scti-
taris. ℣. De⁹ de⁹. ān. Im
pleuit eos dñs spū sapiē
tie ⁊ intellect⁹: iocundita
tē ⁊ exultationē thesau-
rizauit super eos. ℟. Bñ
dicite. ℣. Datū est opus
eox in veritate: ideo i ter
ra sua duplicia possidē-
būt: et letitia sempiterna
erit eis in xp̄o. ℟. Laud.
Cp̄. Sil'itudo. ℣. Exul-
tet ce. ℟. Annūciauerunt
ān In medio ⁊ in circui-
tu sedis dei q̄tuor aialia
senas alas habentia ocu
los vndiq; plena: non ces-
sāt nocte ac die dicere: sā-
ctus/sctūs/sanctus dñs
de⁹ op̄s: q̄ erat/⁊ q̄ est/et
q̄ vēturus est. ℟. Bñ⁹. Dō.

BEati mathei aposto
li tui et euangeliste
dñe p̄cib⁹ adiuuemur: vt
quod possibilitas nr̄a nō
obtinet: eius nobis inter
cessiōe donetur. p. Mād.
de. s. laudo ep̄o ⁊ p̄fes. ōr
vrs. Ad. i. ān. Dilecti deo.
℟. De⁹ l no. ān. Sr̄as. ℟.
Quicūq;. Ad. iij. ān. De-
derūt. ℟. Legē po. Cap.
Sil'itudo. ℟. et ℣. de cōi
apostolox ad oēs horas
dicunt. Ad. vi. ān. Ex om
ni. ℟. Defecit. Cap.

Eze. II. D. Zmilitudo vult⁹ ani
malium ⁊ aspectus eorū
quasi carbonuz ignis ar
dentium: ⁊ quasi aspect⁹
lampadarum. Ad. ix. ān.
Datum est. ℟. Mirabi-
lia testimonia. Capitulū

Ezec. I. D. HEc erat visio discur-
rens i medio anima
lium splendor ignis: ⁊ de
igne fulgur egrediēs/et
animalia ibant et reuer-
tebantur in similitudinē
fulguris chorusc antis.
Ad pes. ān. Jurauit. ℟.
Dixit dñs. ⁊ alle ān cum
suis p̄is de cōmuni apo-
stolox. Cp̄. Sil'itudo. ℣.
Cū ambularēt. ℟. Exul 9. R.
ter ce. ℟. Annūciauerūt.
ā. Sapiētiā antiquox ex
q̄sierūt scti euangeliste/
et p̄opheraꝝ dictis nar-
rationem suam cōfirma-
uerunt. ℟. Magt. Dō.
Bti mathei. Memo. solē
nis fiat de sancto mauri-
cio socijsq; eius. Oratio.

ANnue q̄s op̄s deus
vt nos sctōrū mar-
tyrū tuox mauricij/ eru
perij/cādidi/victoris/vi
talis/innocentij/ac socio
rum eorūdem letificet fe
stiua solēnitas: vt quox
suffragijs initimur nata
litijs gloziemur. p. C. ān
ctī mauricij socioruq; ej⁹.

martyrum. ix. Lc. ox. vt supra. Ad maritimas. Lc. i.

DIocletianus quondam romane reipublice princeps cum maximiano collega imperium tenuit: qui eundem maximianum in galliam persequi christianos destinauit. Cui⁹ in adiutoriū: legionē thebeorum ire precepit. Que legio sex milia sexcentos sexaginta ⁊ sex viros validos ⁊ armis instructos habebat q̄ oēs christiani erant. Lectō. ij.

MAximian⁹ aūt octodorum venit ibiq; idolis sacrificatur⁹ iussit oēm exercitum suum ad sacrificia ꝙuenire. Q. d cū ad noticiā thebee legionis peruenisset: octodox p̄teriēs ad locum cui agaunum nomē est: celeriter properauit. Tu autē. Lectō. iij.

ERāt aūt in eadē legiōe primiceri⁹ mauricius signifer exuperius / ⁊ cādidus senator. Hi viri in rebus bellicis strēnui erāt ⁊ virtute nobiles sed fide nobiliores. Dictumq; est eis cesarem iussisse oēs milites dīs offerre libamina / ⁊ vt ipsi octodorū redirent. Lectio quarta.

TUnc hi q̄ legioni p̄erāt respōderunt se ad cōmittēda sacrilegia octodox nolle redire. Q. d cū maximiano nunciatū fuisset ira repletus iussit decimum quemq; funesta morte perire. Tradūtur ergo neci: quos ordo repperit numerādi. Lc. v.

SanctⁿS vero mauricius paululū a satellitibus regis segregat⁹ conuocata legione ait. Gratulor virturi vre cōmilitones mei q̄ amore religionis nullā vobis p̄ceptū cesaris formidinē attulit. Gaudēti b⁹ q̄dāmodo animis tradi ad necē gl'iosā militones vros vidist⁹? Lectō. vi.

MIlites igitur christi a sancto mauricio cōfortati: equali oēs aio vna voce cesari renūciāt: dicētes Non inq̄as longius latitātes. nos oēs x̄pianos esse cognosce. Cum ergo hec cesari nunciata fuissent: p̄cepit vt iterum decimum quemq; trucidarent. Lectio septima.

EragūtuR igit iussa crudelia: ⁊ reliqui vt octodorum veniant iubētur ad sacrificādum. Sācrus vero mauricij⁹ cesari

nunciauit: dicens. Milites sum⁹ imperatoꝛ tui: sed tamē seruitutem liberā confitemur deo a quo vite exoꝛdium sumpsim⁹ sequi in hoc imperatoꝛē non possumus vt auctorē nostrū negemus deū. Christiani sum⁹ persequi christianos nō possum⁹. Insuperabiles huius legiōis animos cognosce. Tela proiicimus: fide catholicū pect⁹ est firmatū. Occide prosterne: resecādas gladijs ceruices prebem⁹ intrepidi. Lctō. viij

Quūq; verba legionis cesari nūciata essent ille ꝙsi nichil sceleris perpetratum fuisset: ire ꝓpe exercitum iubet: ⁊ circundari legionē imperat nullūq; de tanto sanctoꝝ exercitu relinq̄. Dis etas sine discretione a carnificib⁹ perimitur. Laniant ergo coꝛpoꝛa sctoꝝ: ⁊ deuote deo aie fideli moꝛtis ꝓfessione commendantur. Sicq; interfecta est illa plane beatoꝛum legio. Lctō. ix.

Deracta tādem cede: inter ossa sctoꝝ ꝓcussoꝛes ꝑda diuiditur sic vt quicūq; legiōis illius militē iugulasset: iugulati spolijs vteretur. Nec aūt tm̄ de nūero illoꝝ / ⁊ multitudine martyꝝ nobis cōperta sunt noia: scz mauricij / eruperij / candidi / victoꝛis / innocentij / atq; vitalis. Cetera vero nobis incognita ī libꝛo vite sūt scripta. Cetera de communi plurimoꝝ martyꝝ.

℄ Sctē tecle virgi. iij. kc. cū noc. oia fiāt de cōi vnius virgi. nō mar. non ōꝛ. Te deū. qñ fest. sctē tecle virgi. in sabbō. iiij. tēpoꝝ eueñ. fiāt matu. de sctā tecla. ⁊ missa de. iiij. tpibus

℄ Scti firmini epi ⁊ m̄r. iij. lect cum oīone de cōi Cetera omnia fiāt de cōi vni⁹ marty. et pōtifi. Ad matu. Inuitat. sim̄p. kc. i.

Firmin⁹ vero cū esset decē et septem fere annoꝝ: litteris ⁊ catholica doctrina instructus cepit religionis studio ꝓficere. Nā ad ecclesiā horis singulis inhianter intēdēs laudes ⁊ honoꝛes deo ⁊ sctis ei⁹ reddere ꝓperabat assidue. Lctō. x.

Quūq; ꝓficeret annos fere septē in religionis studijs: ⁊ sapiētie gradibus ad virtutum culmina ꝓmineret: ⁊ honest⁹ pbr̄ in

senectutis sue tpe aggra uat⁹ esset: sepe dirigebat eos per vicos ⁊ suburba na ciuitat⁊ vt predicatio nis verbo ppl'm iam deo deuotum confirmaret/et ad xp̄iane religionis stu dium reuocaret. Lcō. iii.

Considerās vero hone stus gratiam spiritalē in eo esse direxit eum ad ho noratū tholosane vrbis ep̄m. q̄ eū in ep̄at⁹ gradū et gr̄am: iposito manib⁹ consecrauit. Cōfessus est igit xp̄m in martyrio bea tus firmin⁹ eps et marty rizat⁹ est i ciuitate ābia nēsiū: sub die decimo ka lendas octobris. Cetera de cōi vnius marty. ⁊ pōti. Sctō⁊ mr. cypiani ⁊ iu stine vgi. iii. Lc. iuit. dup. cū ox. de cōi. Ad mat. L. i.

Cyprianus vero eps sctām iustinā virgi nē, pmouit in monasterio virginū abbatissam: ⁊ cō stituit matrem in mona sterio virginum. Multos etiam cyprianus per ver bū dei illuminabat ⁊ con uertebat augēs gregem xp̄o. Sanct⁹ vero cypria nus eps per epl'as suas oēs vt paul⁹ apl's cōsola batur ac ꝓfirmabat ⁊ per ciuitates singulas m'tos cōuertebat de erroze. L. ii.

Malign⁹ aūt serpens vt assolet scilicet diabolus per suos ipios homines eutholimio comiti orien tis suggessit q̄ cyprian⁹ eps doctor xp̄ianorum ip se destruit gloriā deorū nostrorū ⁊ oēm orientem seducit per magicas ar te⁊ cum quadam virgine nomine iustina suadens diis non immolare. Lc. iii.

Qui cri sūt igit cyprian⁹ et iustina ad fluuiū q̄ vo cat gall⁹: vt decollarētur. Theognitus vero quidā xp̄ianus videns cypriani qz ducit decollari: currēs oscularus est eum. Feri nus quidam regis cogna tus hoc videns irat⁹ theo gnitum iussit decollari. Sicq; cyp̄an⁹ theognit⁹ et iustina martyrium cō summauerunt. Cetera de cōi plurī mart. Sācto rū cosme ⁊ damiani fra trum marty. iii. lec. Ofo.

Magnificet te dñe sā ctorū martyr tuo rū cosme ⁊ damiani bea ta solennitas qua ⁊ illis gl'iam sempitnā ⁊ opē no bis ineffabili tua, quidēria ꝓtulisti. Ad ma. iui. d. L. i.

Tempoꝛibus diocletiani et maximiani imperatoꝛũ: facta est persecutio xp̃ianoꝝ in ciuitate egea. Sedẽs itaq; ꝓcõsul lysias ꝓ tribunali: sibi cosmã ꝛ damianũ iussit p̃sentari. Cũq; sacrificare nolẽt/iussit eos vinctos toꝛq̃ri: ꝛ sic in mari iactari. Sed statim angelus dñi affuit/qui vincula eoꝛũ dirupit / et eiecit eos de mari illesos. ℟c. ij.

Audiens ista proconsul furoꝛe cõmot⁹: iussit eos in carcerẽ recipi. Sequẽti autẽ die iussit eos pꝛoduci ignẽq; copiosum succẽdi ꝛ in eũ sctõs martyres iactari. Ipsi vero in eo steterunt illesi: ita vt nec capillus eoꝛum exustus esset ab igne. ℟c. ij.

Tunc iussit eos in equuleũ suspẽdi et toꝛq̃ri: crucifixoſq; lapidari: sed angel⁹ domini eos custodiebat illesos. Videꝫ autem procõsul q̃ nichil eis nocere posset: turbat⁹ vsq; ad moꝛtem/ capita eoꝛũ amputari fecit. Et statim carnifices accedẽtes gladio ãputauerunt capita eoꝛum. Et sic in pace sanctas animas deo reddiderunt: suscipiẽtes victoꝛie palmã. ℟. Nec est vera fraternitas. Cetera de cõi plurimoꝛum martyꝝ. ℣ Sancti michaelis archangeli. Ad vesp. sup hos. ãn. Excelsi regis filium collaudant ciues celici: quẽ cherubin ꝛ seraphin sanctus pꝛoclamant sedulo.

Psalmi feriales. Capm.

Significauit deus q̃ opoꝛtet fieri cito loquẽs per angelum suum seruo suo iohanni: qui testimoniũ phibuit verbo dei/ et testimonium iesu xp̃i in his q̃cunq; vidit. apoc. I. a.

℟. Te sctm dñm in excelsis. ℣ Cherubin. Hymn⁹.

Tibi christe splendoꝛ patris vita virt⁹ coꝛdium in conspectu angeloꝛum votis voce psallimus alternantes concrepando/melos damus vocibus. 9. R.

Collaudemus venerantes oẽs celi milites sꝫ pꝛecipue pꝛimatem celestis exercitus michaelẽ in virtute conterentẽ zabulon. Quo custode pꝛocul pelle rex xp̃e pissime oẽ nephas inimici mũdo coꝛde et coꝛpe paradiso redde tuo nos sola clementia.

Gloriā pri melodis personemus vocib⁹ gloriam xpo canam⁹ gloriā paracyto q̄ de⁹ trin⁹ ꝛ vn⁹ erpo. rat añ scta amē. ℣. In cōspectu āgelor ꝛ psallā tibi 134. de⁹ me⁹. ℟. Adorabo ad tēplū sctm tuū ꝛ confitebor Apo. nomi tuo. ā. Dñe sacrū my- 5.b. steriū cerneret iohēs archangelus michael tuba cecinit: ignosce dñe deus nr̄ q̄ apis librū ꝛ solutis signacla ei⁹ al'. ℣. Mag̃. Oꝛ

Deus qui miro ordine angelorum ministeria hominū dispensas cōcede ppicius vt q̄b⁹ tibi ministrātib⁹ in celo semper assistit / ab his in terra vita nr̄a muniat. Per. Hūc eat procef. ad altare eiusdem cantādo. ℟. Fi- Apo. delis sermo. ℣. Stetit an- 8.a. gelus iuxta aram tēpli. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua. Oꝛ.

Beati michaelis archāgeli intercessione suffulti te dñe supplices deposcamus vt quos honore prosequmur: contingamus ꝛ mēte. ℙ. In redēptōe de. s. maria. Ad cōplēdōa fiāt sicut i fest. sancte trin. Ad mat. iuxta. Cūcta agmina angelor adorāt regem celorum. Et interea egregius michael archangelus venite adorēmus. ℘s. Uenite. hy⁹. Tibi christe. In primo noc. ān. Introibo in domum tuam dñe et adorabo ad templum sanctū tuū. ℘s. Uerba. ān. Stetit angel⁹ Apo. iuxta aram tēpli habens 8.a. thuribulum aureū in manu sua. ℘s Dñe dominus noster. ān. Ascēdit fum⁹ Ibid. aromatum in conspectu domini de manu angeli. ℘s. In domino cōfido. ℣. Stetit angel⁹ iuxta aram templi. Lectio prima.

Quem esse angelor ordines testante sacro eloquio scim⁹. Angelos / archangelos / virtutes prātes p̄ncipat⁹ dñationes / thronos / cherubin ꝛ seraphin. Enumeratis nunc angelor choris eorūdē ministeria subtiliter exprimamus. Greca etenī lingua angeli nuncii vocātur. ℟. Factū est Apo. silētiū in celo dū p̄mitte- 12. ret bellū draco cum michaele archangelo. Et audita est vox milia miliuz dicentiū. Salus honor ꝛ virt⁹ oipotēti deo. ℣. Milia miliū ministrabāt ei

et decies millies centena milia assistebant ei. Salus honor. Lectio secūda

Sciendū est q̄ angelorum vocabulū nomen officii est nō nature. Nā illi sci celestis p̄ie/ semp q̄dē spūs sūt: sz tūc solū angeli vocātur cū p eos aliqua nunciant/ sed qui minima nūciant angeli: qui vero summa nūciant archangeli vocant. Apo. ℟. Stetit angelus iuxta 8.a. aram tēpli habēs thuribulū aureum ī manu sua ℣data sunt ei incēsa multa. Et ascēdit fumus aromatū de manu angeli in conspectu dñi. ℣. Factū est silentium in celo ℣ accepit angelus thuribulū et impleuit illud de igne altaris. Et ascē. Lectō. iii.

Ideirco p̄uatis nominib⁹ censentur vt signetur p vocabula etiā in operatiōe quid valeāt. Non enim ideo p̄pria noia fortiunt ne eox̄ personе sine nominibus sciri nō possint in celo. Sed cū ad nos aliq̄d ministraturi aduenīūt apud nos etiam noia a ministeriis trahunt. ℟. Hic est michael archangel⁹ p̄riceps militie angelorū. Cuius honor p̄stat bñficia pp̄lo rū. Et oratio perducit ad regna celox̄. ℣. Archāgele x̄pi per gr̄am quā meruisti te dep̄camur vt eripias nos a laq̄o mortis. Cuius. Ps̄a. Et. In. ū. no. in. Michael archangele veni i adiutorium populo dei. ps. Dñe q̄s ha. in. Michael p̄repositus paradisi quē honorificāt angelorū ciues. ps. Exaltabo. ā Gl̄iosus apparuisti in cōspectu dñi ppteres decorē induit te dñs. ps. Oēs gē. ℣. Ascēdit. ℣. iiij.

Michael quis vt deus. Gabriel autem fortitudo dei. Raphael vero dicit medicina dei. Et q̄ angelox̄ noia interp̄etādo perstrinximus: nūc superest vt ipsa officiox̄ vocabula breuiter exequamur. Uirtutes em̄ vocantur illi spūs p̄ quos etiaz miracula frequēter fiūt. P̄tātes etiā vocant hi q̄ hoc potentius ceteris in suo ordine p̄ceperunt vt eorū ditioni virtutes aduersе subiecte sint ℣ refrenate: ne cordа hominū tantū tētare valeāt quātum volūt. ℟. Uenit mi-

chael archangelus cum multitudine angelox cui tradidit de⁹ animas sctō-rū. Ut ꝓducat eas i para-disū exaltatiōis. ℣. Data ē ptās archāgelo michaeli sup alas sctox. Ut. ℟. v.

Principatus etiā vocātur ꝙ ipsis bonis angelorū spiritib⁹ ꝑsunt ⁊ eis diuina mysteria explēda disponūt. Dñationes aūt vocātur ꝙ etiam ptātes ꝓncipatuū dissimilitudine alta trāscendūt. Qui cū mara potētia ꝓeminēt: ꝓ eo ꝙ eis cetera agmia ad obediendū subiecta sunt dñationes vocant. ℟. In tpe illo ꝛsurget michael qui stat ꝓ fīlijs vestris. Et veniet tēpus ꝗle nō fuit ex eo ex ꝙ gētes esse ceperāt vsqꝫ ad tꝑs illud. ℣⁹. In tpe illo saluabit me⁹ ppl'us ois ꝙ inuētus fuerit scriptꝰ in libro vite. Et. Lctō ferta.

Dan. 12. a.

Hzoni quoqꝫ illa agmina vocantur quibus ad exercenda sua iudicia semper deus ꝓsidet: qui tāta deitatis gratia replentur/vt i eis dominus sedeat: ⁊ per eos sua iudicia decernat. Cherubi quoqꝫ plenitudo scientie dicitur. Et idcirco cherubin vocant qꝛ tanto ꝓfectiore scientia plena sunt quanto claritatē dei vicinius contēplātur. Seraphin vocant agmina: que ex singulari ꝓpinquitate cōditoris sui incomparabiliter ardent amore. Quox ꝓfecto flāma amor est. ℟. Fidelis sermo ⁊ oi acceptione dignus michael archangelus qui pugnauit cū diabolo. Ꝟra dei ille victor in celis extitit. Et ille hostis antiquꝰ passꝰ est ruinā magnā. ℣. Gaudēt angeli ⁊ exultant archāgeli ⁊ collaudant xꝑm regem virtutes celox: qꝛ qui seducebat oēs gētes emptus ē a michaele archāgelo. Gratia. Glia. Et ille. In. ih. noc. ān. Cōcussū est mare ⁊ contremuit terra vbi archāgelus michael descendebat de celo. ℘. Dñs reg̃. exl'. ā. Data sūt ei incēsa multa vt adoleret ea ante altare aureū: qđ est ante oculos dñi. ℘. Dñs reg̃. iras. ān. Laudemus dominū quē laudāt angeli quem cherubin et seraphin sctūs sctūs sanctus ꝓclamāt. ℘ Bñdic.

Apo. 8. a

ℓ. ℣. In ꝯspectu angelorꝫ.

℄ Secundum matthēū.

Mat. 18.a. In illo tpe. Accesserunt discipuli ad iesum dicētes. Quis putas maior est in regno celorꝫ: Et aduocās iesus paruulū statuit eū i medio eorꝫ. Etc.

Ofn. b. maxīmi cp̄i. ſc. vii

Si diligēter audistis euāgelicā lectionē: intelligere potestis que ministris dei reuerentia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicez humilitate se oporteat p̄uenire. Ait enī dñs percunctantibus discipulis: qs eorꝫ in regno celorū maior esset futurꝰ: statuto corā eis puero. Quicunq; humiliauerit se sicut paruulꝰ iste: hic maior est in regno celorꝫ. Rc.

Baru 6.a. In cōspectu angelorum nolite timere vos esse in cordibus vestris adorate et timete dñm. Angelꝰ esse eiꝰ vobiscū est. ℣. Cāte ꝯ. 32 tate ei canticum nouum bene psallite ei in vociferatione. Angelus. ℟. vii.

Ex hoc intelligimus q̄ humilitate peruenitur ad regnum: simplicitate penetratur ad celū quicūq; ergo cupit; diuinitatis vestigia appre hēdere: humilitatis ima sectetur. Quicunq; vult fratrem suum preuenire regnando: prius illū preueniat obsequendo. Sicut ait apostolus. Honore inuicem preuenientes Rc. In conspectu angelorum psallam tibi: et adorabo ad templū sanctum tuum et confitebor nomini tuo domine. ℣. Deus meus es tu et confitebor tibi deus meꝰ es tu et exaltabo te. Et. Lctō nona. ℣. 137

Vincat ergo eum officijs vt possit vincere sanctitate. Si enim te nō leserit ffis obsequiū mereꝫ vt diligas. Q̄ō si forsitā lesit: magis obsequiū mereꝫ vt vincas. Hec esse nostre xp̄ianitatis sūma est vt amantibꝰ vicissitudinē / ledentibꝰ patientiā rependamus. Qui ergo fuerit patiētior ad iniuriā potētior ꝓstituetur in regno. Non enim ad imperiū peruenit celorꝫ superbia / diuitijs / ꝓfectura: sz hūilitate / pauptate / lenitate. Arcta esse et angusta est via: q̄ ducit ad regnū. Tam ei angusta est diuini porta celestis: q̄ est camelo acus foramen exi-

gulū. Uñ ait dñs. Facili⁹ est camelum per foramē acus transire ⁊ diuitem intrare in regnum celoꝝ. ℟. Te sctm dñm in excelsis laudāt oēs āgeli dicētes. Te decet Laus ⁊ honor dñe. ℣. Cherubi quoq; ⁊ seraphin sctūs ꝓclamant et oīs celitus ordo dicēs. Te. Sctia. Laus. ℣. Ascēdit fum⁹. ℟. In conspectu dñi. In laudi. ān.

Apo. 12. Ꝑ ūꝑliaret michael archāgel⁹ cū draconē audita est vox dicētiū sal⁹ deo nr̄o al'. ℣. Dñs reg. ā. Dū ꝑmitteret bellū draco cū michaele archangelo audita est vox milia miliuꝝ dicentiū sal⁹ deo nr̄o. ℣. Jubila. ā. Archāgele michael cōstitui te ꝑncipem sup oēs aīas suscipiēdas ℣. Deus de⁹. ān. Angeli dñi dñm bñdicite in eternū. ℣. Bñd. ān. Angeli/archangeli chroni ⁊ dñationes/ꝓcipatus ⁊ potestates virtutes celoꝝ laudate dñm de celis all'. ℣. Laudate dñm de celis. cp̄. Significauit. hymn⁹

Ibid.

Po. 148.

Q Uiste sctōꝝ decus angeloꝝ rector humani generis / et auctor nobis eternum tribue benignus scandere celum.

A ngelus pacis michael ad istam celitus mitti rogitamus aulam nobis vt crebro veniāt et crescant prospera cuncta.

A ngelus fortis gabriel vt hostem pellat antiquū voliter ab alto septus tēplum veniēs ad istud visere nostrum.

A ngelum nobis medicum salutis mitte de celis raphael vt omnes sanet egrotos pariterq; nostros dirigat actus.

H inc dei nostri genitrix maria totus ⁊ nobis chorus angeloꝝ: semper assistat simul ⁊ beatę cōcio tota.

Q uestet hoc nobis deitas beata patris ac nati/pariterq; sancti spiritus cuius reboat i omni gloria mundo. ℣. Laudate dñm omnes angeli eius. ℟. Laudate eum oēs virtutes ei⁹ sine all'a. ā. Factū est silētium in celo cū dracho committeret bellum ⁊ michael pugnauit cum eo ⁊ fecit victoriam alleluia. ℣. Bñdictus. ℟. Deus qui miro. Ad ꝑmā ān. Dum ꝑcliaretur. ℣. Deus i no. Bñas.

Po. 148.

Apo. 12.

Qui cūq. ℟. Jesu xp̄e. cū all'a. ℣. Qui sedes. Ad. iu ā. Dū ꝯmitteret. ℘. Legē pone. cp̄. Significauit. ℟.

Apo. 8.a. Stetit angelus iuxta arā tēpli all'a all'a. ℣. Habēs thuribulū aureū i manu sua. ℣ꝑ. Ascendit fumus. oō vt supra. Ad sextam. ān. Archangele. ps. Dexecit in sa. Capitulum.

Apo. 12.b. Factū est preliū i celo michael t angeli ei⁹ pliabant cū draconē t draco pugnabat t angeli ei⁹/t nō pualuerunt neq; loc⁹ inuent⁹ est eoꝝ ampli⁹ i celo. ℟. Ascēdit fumus aromatum. All'a all'a. ℣. In conspectu dñi de manu angeli. ℣. In cōspectu angeloꝝ. oꝛ. vt⁹. Ad nonā. ān. Angeli. ps. Mirabilia. Capitulum.

Apo. 12. Factum est silētium in celo dum draco cōmitteret bellum: t michael pugnauit cum eo t fecit victoriā. ℟. In conspectu angeloꝝ psallā tibi deus me⁹ All'a all'a. ℣ Adorabo ad tēplū scīm tuū t cōfitebor noi tuo. ℣ Laudate dñm oēs angeli ei⁹. ℟. Laudate eum oēs virtutes ei⁹. cū all'a.

℘. 137

℘o. 148.

Hec die erunt vesp. de s. hieronymo hoc mō. Ad vesp. sup psal. ān. Justū deduxit. p̄i. fer. cp̄. Dedit dñs. t alia cp̄. q̄re in festo scī augustini aū festū decollationis scī iohis baptē ℟. Miles xp̄i. ℣ꝑ. Iste cōfessor. ℣. Amauit. ā. Cōfessor. ℘. Magnificat. oꝛ.

Deus q̄ nobis p bēm hieronymū cōfessorem sacerdotēq; tuū scripture scte veritatē t mystica sacramēta reuelare dignat⁹ es. p̄sta q̄s: vt cuius natalicia colim⁹ eius sempr erudiamur doctrinis t meritis adiuuemur Per. Mēo. de. s. michaele solen. cū hac. ā. Michael/gabriel/cherubin t seraphin q̄ nō cessant clamare q̄tidie dicētes: dignus es dñe accipe gloriā. all'a ℣. Laud. dñm oēs angeli eius. oꝛ. De⁹ q̄ miro. Ad cōple. oīa fiāt sicut in festo scte trī. Ubi vero dedicata est eccl̄ia in honore scī michaelis archangeli: tūc erunt ves. de eo hoc modo. Ad vesp. de sancto michaele. ā. Dum prelia-retur. p̄i. fer. cp̄m. Significauit deus. ℟. Fidelis sermo. ℣ꝑ. Tibi xp̄e. ℣ꝑ Laud. dñm oēs ange. ei⁹.

An. Michael gabriel. vñs ps. Magn. ofo. Deus qui miro ordie. Mēo. de sancto hieronymo soll. ℂ In festo. s. hieronymi pbri et cōfessoris atq; doctoris, ix. lec. fiant duplex festū. Ad matu. inutra. Justus florebit. ps. Uenite. Hymn Iste confessor. ãe. pi. ⁊ v. de cōmuni vnius cōfessoris ⁊ pontificis. Lectio. i.

HIeronymꝰ vir in oppido stridōis quod a gothis euersum est dalmatie quōdaz pānonieq; confinium fuit: patre eusebio natus est Uestē xpi puer rome suscepit ibiq; literis grecis ac latinis apmeuo eruditus est In arte quidez grammatica donatum habuit pceptorem. In rhetorica vero victorinum oratorez. ℟. Euge serue. Lectio secūda. Postq; ei ofie mūdanarū literarū studium adeptus est: pbatissimorum monachorū habitum factūq; imitatus est. Uoluptatē corporis penni frāgens ieiunio. Post triennium quidē ex clericorū monachorūq; ordinibus pro petulantia/ proq; inglauuie discursātes ad efugandum ab vrbe hieronymū quivtrorumq; eorum scribens vicia reprehenderat: insidias parauerunt. ℟. Justus germinabit. Lectio tertia. Egressus igit roma ad orientem tendens ad gregorium constantinopolitane vrbis epm profectꝰ est. Ubi sanctarū scripturarum studijs sufficienter eruditus: in syriā perrexit. Ad deserta inde loca letus ꝓperauit: ⁊ post quadriēnium inibi completū bethleē prexit. ℟. Jurauit dñs. Cetera ofa ℟ia dicuntur per ordinē de cōi vnius confessoris ⁊ pontificis. Lectio. iij.

BEthleem igit manēs tm̄ nobis in diuine scripture trāslatiōe ꝓfecit: vt ad hebreorū fontē pene non egeamus accedere. Ex his nāq; grecis latinis atq; hebraicis sufficienter edoctꝰ: oēs veteris testamenti libros ex hebreo in latinum cōuertit. Lectio quinta. Danielem quoq; caldaico stilo locutū: et iob iustum arabico in romanā linguam mutauit. Psalterium quoq; p ferias di

stinxit: et vniciq; ferie nocturnū dedit. Euangelium matthei ex hebreo fecit esse romanum. Epistolas t euāgelia p anni circulū dicenda: t cetera ad officiū ptinētia: rationabiliter ordinauit. Lectō. vi. Q unq; hereticis pepcit Un ?tra celsū porphiriū t iulianū augustū aliosq; ?tra xpm latrātes magno sudabat igenio Q. uā tus fuerit iste scrūs: ex testimonio scti augustini, p batur. Nā in libro primo ?tra errorem iuliani manichei sic ait. Nec sanctū hieronymū ?tennēdū arbitreris: qui ab oriente in occidentē ad instar solis resplēduit. Hic vero sanctus expletis octoginta octo annis in dño requieuit. Tres vltime lec. legātur de expositione euāgelii. Secūdum matthеum.

Mat. 5. b. In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Uos estis sal terre: q si sal euanuerit i quo salietur? Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis tractatibus. Lectio septima Q uēdixerat dns discipulos suos p̄o sui nominis confessione persecutionē passuros. Et vt vos cōsolaret subiūxit dicēs. Uos estis sal terre. Uelsi diceret. Illi persequētur vos sed nolite timere: q̄ sal terre vos eritis. Ic. vii. Per sal autē celestis sapiētia designat. Sal aūt per aquā t ardorē solis t flatū venti ex altera natura ?mutat in alterā. Sicq; apli et aplici viri per aquā baptismatis t ardorē fidei t p flatū venti id est domū spūssti ex terrena generatione i spūalē sunt cōmutati. Lectio. ii. Sal is natura hec est humores exsiccat/fetorē aufert / vermes ꝓcreare nō sinit. Ita t celestis sapia carnaliū cogitationum t delectationū humores exsiccat/male conuersationis fetorez aufert/libidinose cogitatiōis vermes ꝓcreare non sinit. Illum vermez extinguit de quo esaias ait. Uermis eorū nō morietur t ignis eor nō extinguet. In lau. ān. Iustū dedu. Dns reg. et alie āe. q̄ sequunt. cp̄. Dedit do. hy. t. de cōmu ?fes. t pō. cū cp̄. sicut i festo. s. aug. lid. ꝑ. vā. ā. Iustū dedu. fer. cp̄. Dedit

bulo ꝓ laboꝛe mercedem Ut nullũ tuoꝛũ gaudeat fuisse hostis imbellẽ. ℣. Quinimmo ꝑpetuũ eis largiris triũphũ vt eccle sie tue semper sint in exẽ plum. Ut. Lectio tertia.

Tantas per illũ dñs dig nabatur exercere virtutes: vt rebellium coꝛda nõ minus miracu lis ꝙ̃ predicatiõe obtineret. Dirigitur a domicia no sisinni⁹ ꝑfectus vt ido lis dionysium sacrificare compelleret: aut securi ꝑcuteret. ℟. Btissim⁹ dio nysius xp̃i martyꝛ tradẽ te btõ clemẽte eroganda gẽtib⁹ semina diuia susce pit. Et quo ãpli⁹ gẽtilita tis erroꝛẽ feruere cognouit: Illuc intrepidus ꝛ ca loꝛe fidei armat⁹ accessit ℣. Et parisi⁹ dño ducẽte puenit nõ verit⁹ incredu le gẽtis expetere feritatẽ Et quo. Gloꝛia. Illuc. In secundo nocturno. ã. Ec clesiam illis que necdũ in locis erat: ꝛ populus ille nouam construxit ac offi cia seruientium clericoꝝ ex moꝛe constituit proba tasq; personas honoꝛe se cundi oꝛdinis ampliant ℣s. Dñe quis habitabit. ãn. Cinctus ergo fide et mlaz assponẽs paulatim sociabat deo ꝙ̃ diabolo subtrahebat. ℣. Cõsua. ã. Miroq; modo inermi viro non valebat plebs ar mata resistere. ℣s. Domi ni est terra. ℣. Exultent iusti in ꝓspectu dei. Ant.

Hunc sctũs dionysi⁹ capit ꝛ cum sanctis rustico ꝛ eleutherio coꝛã ꝑfecto fistit. Cui ꝑfectus ait. Tu es ne ille senex: ꝙ deoꝝ culturas euacuas? Cui sanctus dionysi⁹ ait. Senex quidẽ sum coꝛpo re: sed feruoꝛe fidei et sa lutari confessione domi ni mei iesu chꝛisti maneo semp nouus: et nouos ex filios gignere non cesso. Tu autem. ℟. Tantas p illum dominus dignaba tur exercere virtutes Ut rebelliũ coꝛda non min⁹ miraculis ꝙ̃ predicatio nib⁹ obtineret. ℣. In quo lux celestis gꝛe ineffabilit radiabat. Ut quos. ℟c. ℣.

Refect⁹ dixit ad bea tũ dionysiũ. Dic cu ius numinis te profite ris esse cultoꝛẽ? Tunc hi tres quasi ex vno oꝛe rñ derunt. In hoc inquiunt manifestum est nos esse

verissimos xp̃ianos cum corde credam⁹/ ore confiteamur/et opere pio colamus patrē et filiū ⁊ spiritum scm̃ trinū ⁊ vnum deū ac dñm. ℟. Dum sacrum mysteriū sc̃us dionysius celebraret in carcere:apparuit ei dñs iesus xp̃s cū multitudine angelor. Dansq; illi sancta dixit accipe hoc chare meus qđ mox cōplebo tibi vna cum patre meo. ℣. Mecum enī est maxima merces tua ⁊ his q̃ audierūt te salus ī regno meo. Dansq; illi sancta. ℟. vi.

IRat⁹ vero prefectus iussit eos variis tormentis affici. Et cum nec sic a laude xp̃i cessarent: in carcerem eos recludi fecit. Vbi cū beatus dionysius sacrum mysteriū celebraret:hora qua frangebatur panis sanctus: lux tāta resplenduit sup eū vt oēs q̃ aderāt mirarentur. ℟. Mecū est maxima merces tua: ⁊ his q̃ audierūt te sal⁹ in regno meo. Nūc facies fortit ⁊ erit nomē tuū ī laude. ℣. Dilectio ⁊ bēignitas quā habes semper et pro quibuscunq; petieris impetrabis. ℟. Ideſt nā q; beati dionysii sacratissima dies in qua triumphans agonem expleuit. Et coronā victorie acci-

trabis. Nunc. Gloria. Et. In. iij. noc. ān. Tātas per illum dñs dignabatur exercere virtutes: vt rebelliū corda non minus miraculis q̃ predicatiōib⁹ obtineret. ℣. Exultate iusti. ā. Dū sacrū mysteriū beat⁹ dionysius celebraret in carcere: apparuit ei cū multitudine angelor dñs iesus xp̃s. ℣. Bñdicam. ān. Dansq; illi sancta dixit. accipe hoc chare meus qđ mox cōplebo tibi vna cū patre meo. ℣. Deus venerunt. ℣. Justorū anime. Lectio. vij.

IN predicta autē luce veniēs dñs iesus xp̃s accepit panem sanctum ⁊ dedit illi dicens. Accipe hoc chare meus qđ mox cōplebo tibi vna cum patre meo qm̃ mecū est maxima merces tua ⁊ his q̃ audierunt te salus in regno meo. Nūc facies fortiter: et erit nomē tuū in laude. Dilectio ⁊ benignitas quam habes semper ⁊ p quibuscūq; petieris impetrabis. ℟. Ideſt nā q; beati dionysii sacratissima dies in qua triumphans agonem expleuit. Et coronā victorie acci-

Dunc sanctꝰ nichasius ait. Nõ eni sumꝰ seductores: sed reductores hoim ad cognitionem creatoris sui. Sisinnius ꝟgui. Qui ꝺ conuertitis r. vij. quertite vosmetipsi sũt culturam deoꝝ nã ad pres si nolueritis: ivi cum saoim quo ꝺollẽt ducti sunt ad locum decollationis. Ubi cũ genibꝰ flexis oratione fudissẽt: ptẽsis cervicibus vno eodẽq; momẽto decollati sunt. Reddẽteq; terre corpora: beatas aias celo intulerunt. ℟. Vir inclytus dionisiꝰ martyr dñi pciosus / succensus igne diuini amoris ꝙstãter sustinuit supplicia passionis. Et p immanitatẽ tormẽtoꝝ puenit ad societatẽ angeloꝝ ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniã qui p tormenta passionis eternam meruit palmã ꝛ sempiternã coronã. Et. Pc. ir. Quoꝝ etiã capitibus abscissis lingue dñm fatebãtur. Ad declaranda quoq; martyris dionysij meritа: sanctum cadauer se erexit et caput proprium brachijs pẽdulis cepit vectitare / et ad locum vbi cõsr. lacet portauit. ℟. Beatus dionysius rusticus et eleutherius in hac ergo fidei constantia permanẽtes. Reddentes terre corpa. Beatas animas celo cum gaudio intulerũt. ℣ Beatoꝝ anime sanctoꝝ dionysij / rustici / et eleutherij / relictꝙ glebis secuti sũt saluatorẽ Reddentes. Gloria. Beatas. ℣ Justi aũt imperpetuũ In lau. An. Ꝺi sancti viri a beati dionysij nunq; sustinuerũt abesse presentia: quos in vnũ interrogatio percussoris iuenit. ℣ Dñs regñ. An. In hac ergo fidei cõstantia pmanẽtes reddẽtes terre corpora beatas celo aias intulerunt. ℣ Jubilate. ℟. Tali nãq; ad dñm meruerunt professiõe migrare vt amputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitãs dño ꝙfiteri. ℣ Deus deus meꝰ An. Btã nimium ꝛ deo nr̃o grata societas: inter quos nec primus alter potuit esse nec tertius: sed trinitatẽ confitentes: trino meruerunt coronari martyrio. ℣ Bñdicite. An. Et facta est comes multitudo ce-

test7 exercit9 examinis ꝗ̃um
poris beati dionysij ca-
put proprium deportan-
tis laudans deum et di-
cēs gl'a tibi dñe ꝑ. Laud.
ch. Justor aie. hy9. Rex
glorioſe martyrum. ps9.
Mirabilis de9. ān. Adest
namq; beati dionysij sa-
cratissima dies i qua tri-
umphās agonē erpleuit
7 coronā victorie accipe-
re meruit de manu dñi. ꝑ
Bñd9. oro. De9 q̄ hodier.
Ad. i. ān. Yi scti viri. ps.
De9 in no. Ad. iij. ān. In
hac. ps. Legē po. ch. fe. 7
v. de cōi plur. marty. ad
ocēs hor. dñr. Ad. vi. ān.
Tali namq;. ps. Defecit.
Ad. ir. ān. Et facta est. ꝑ.
Mirabilia. Ad. ij. ves. ān.
Yi sancti viri. hi. fer. cp̄.
Justorum aie. hy9. Rex
glorioſe mar. ps. Mirabi-
lis de9. ā. O beate dionys-
si magna est fides tua in
tercede ꝓ nobis ad dñm
deū nr̄m: vt q̄ qualitate
tibi sum9 dissimiles / sua
gr̄a largiente faciat esse
consortes. ps. Mgt. oro.
vtq̄. Mēo. de scō gereone
sociisq; eius marty. Oro.

Resta q̄s op̄s deus:
vt sicut sctōr̄ marty-
rū tuorum gereonis / vi-
trabis. Nunc. Gloria. Et.
In. iij. noc. ān. Tātas per
illum dñs dignabatur ex
cere virtutes: vt rebel-
li[illegible]rida non minus mi-
tētur[illegible]s q̄ predicatiōib9
socio[illegible]et. ꝑ. Exultate iu-
cū inu[illegible]l sacrū mysteriū
cōi plu[illegible]nysius celebra-
dicta o[illegible]: apparuit
deus. ℂ Sancti [illegible]ange-
fociorūq; eius mart. oro

Deus qui sanctā no-
bis huius diei solen
nitatem: in honore sctōr̄
martyr̄ tuorum nichasij
quirini et scuuiculi con-
secrasti: adesto familie
tue p̄cib9 et dona / vt quo
rum festa celebramus: eo
rū merito et auxilio sub-
leuemur. Per. Ad matu-
tin. lec. cū inuit. dup̄. fc. i.

Beat9 nichasius eps:
et q̄rin9 pbr̄ scuuicu
lusq; diaconus q̄ a beato
clemēte cū btō dionysio
ad p̄dicādū in gallias di-
recti fuerant ad vrbē ro-
thomagēsiū voto cōi per
gere decreuerūt. Quibus
sisinnius a domiciano ad
delēdū nomē r̄pianitatis
directus sic ait. Estis ne-
vos seductores pessimi:
q̄ cū sene illo quē parisi9
extinxi / ad euertendū po-
pulū venistis? Lectio. ij.

Tunc sanctꝰ nichasius ait. Nõ enim sumꝰ seductores: sed reductores hoim ad cognitionem creatoris sui. Sisinnius vo ait Qui & conuertitis ppʼm: quertite vosmetipsos ad culturam deoꝝ nrorꝝ. Qđ si nolueritis: in cõspectu oim quos decepistis male subacti, pibitis de terra. Cui sancti martyres: quasi ex vno ore dixerũt. Ne putes hoim stultissime et sceleratissime nos minis tuis treri. Quod enim minaris: diu est qđ optauimus. Lectio. iñ. Tunc sisinniꝰ fecit eos decollari: t corpora eorũ canibꝰ et auibus derelinqui. Succedente vero nocturno silentio, sancta apprehẽsis ppriis capitibꝰ peruenerũt ad fluuiũ cui vocabulũ est etta. Et trãsmeato vado, qđ nunc vadum nichasij dr, redeuerunt in insula eiusdẽ fluminis amenissima, vbi ecclia ad eorũ honorem cõstructa est in possessione quondã pientie mrone eoꝝ monitis ad fidem cõuerse. Cetera de cõi plurum martyr. ¶ Trãslatio sancti edwardi regis et cõfes. dupl. festũ. Ad vesp. ãn. Amauit eũ. ps. Dixit dns. Justum dedu. ℟. Miles xpi. Vꝝ. Iste confessor. ℣. Amauit. ãn. Similabo. Hys. Magst. Oratio.

DEus q̃ btũ edwardum regem et cõfessorem tuum eternitatis gla coronasti: fac nos qs ita eũ venerari in terris: vt cum eo regnare possimus i celis. p. Tũc cant, p cess. ad altare eius. cãtãdo ℟. Sãcte edwarde xpi confes. ℣. Ora p nob. Oro.

DEus q̃ vnigenitum filiũ tuuz dñm nrm iesum xpm glorioso regi edwardo in forma visibili demonstrasti: tribue qs: vt eius meritis t precibus ad eternam ipsius dñi nri iesu xpi visionem ptigere mereamur. Qui tecum vi. In rẽdeũdo de sancta maria. Ad cõpleoria fiant sicut in festo sãcte trinit. Ad matu. et ad cõs alias hor. oia fiãt sicut de vno cõfes. et abbate exceptis cap. Lectio. i.

RECtoꝝ athleta domini et rex insignis edwardus ex antiqs anglorꝝ regibus gñosa carnis origine, pditꝰ oriũd⁹

Cuius pater etheldred⁹ extitit. Emma richardi ducis normannor filia mater fuit. Editus ergo puer egregius edwardus: maxima parētum enutritus diligentia: & in etate tenera sancti spūs informatur disciplina. Lec. ij.

Aerū ingruente grandinosa danorū tempestate ad auos suos i neustriaz glorioſus puer traducit ne tam immani ꝓcella seuientium fluctuū citius absorberet. Qua cessāte a ducibus et pōtificibus reduct⁹ in regno anglor xp̄s dñi cōsecrat. Lec. iij.

In die festiuitatz gl'iose penthecostes rex edwardus in eccl'ia beati petri apud westmonasteriuz existēs: circa horā quavi crima agni paschalz ꝓcipit a pp̄'o / ꝓrupit i risū: ita vt oēs mirarent p circuitū. Post peracta solēnia: q̄sita a suis tanti ris⁹ causa. Rex inq̄t dacie cui swveyno erat vocabulum volens infinita classe anglie fines inuadere: cū descapha ad nauē pedē extēderet / in mare demers⁹ miserabiliter expirauit. Quo michi celit⁹ ostēso / in hmōi gaudio tripudiauit mea intentio. Lc. iij.

Erat etiam aliq̄n dictus rex i eccl'ia ꝓdicta ante altare scte trinitatis: et cum eo deuot⁹ deo seru⁹ comes leofric⁹ In illa quoq; hora q̄ patri sacerdos immolat filium / vidit astare supermensam dominicam eundem iesum christū. Qui dextera regē benedicens extensa / suam vtriusq; manifestauit speciem: speciosusq; visibilem exhibuit maiestatem. Cū q; comes soli sibi visionē hāc ostēsam credēs loco se moueret: vt dño suo tanta gaudia communicaret. Respiciens eum rex p̄monet vt stet quemadmodū stabat. Sta inq̄t sta: sustine & expecta. En quem vides video: & quē visibilit cernis visibilē adoro. Lc. v

Quo viri ex anglia hierosolymā ꝓfecti: obuiuz habuerunt senior̄ lactei candoris reuerendiq; admodum vultus. Qui cū ab eis didicisset cuius essent regionis icole / q̄s ve eorum rex esset: ait illis. Rogo vos fratres ad regē vr̄m renertimini: eiq;

qs ꝓvos mãdauero nũciate. Ego sũ iohẽs apls ⁊ euãgelista: q regẽ vꝝm ꝓpter castitatem diligo: qꝛ eũ ꝓmũ deo cognosco. Vice legationis ꝯc. vi. mee ad ipm fungi vos postulo: quẽ hmõi salutari cõuenit intersignio. Cũq ad celebꝛitatem ecclesie cuiusdam dedicationis exister et: vt sub nois mei titulo dedicari debuisset / in peregrini specie eidẽ regi apparui: ⁊ pro sancti iohãnis amoꝛe bñficiũ elemosyne supplicaui. Qui ad vocẽ meã pietatis motus visceribꝰ / regiũ quẽ gestabat anuluz de digito suo extraxit: michiq munifica largitiõe consignauit. Lectio. vij.

Hunc igit ob amoꝛez et deuotionẽ homis dei vsq hodie cõseruaui: eiq munꝰ remitto cũ gloria: infra tẽpus modicuz dona redditurꝰ gratioꝛa Nã infra pñtis anni dimidiũ imoꝛtali mecũ vestietur stolã: q glioſa carnꝫ ꝑfulget integritate. ꝯc. vij.

Reuersiq ad patriã pro spero itinere legati apostolici / regem adeunt. Introductiq i cubiculũ / salutationem ex parte aplꝛi ꝑmittũt anulũ poꝛrigũt et q̃cũq sibi iniuncta fuerãt / per ordinẽ exponũt. Quibus auditis: rex sanctus vehemẽter exultãs ait. Gratias inqt ago deo meo / et sancto eius apostolo: qui vos de tam longinqua peregrinatiõe reduxit ad patriã: et me ad palmam vocare dignatꝰ est eternam. Lectio. ix.

Rex vero glioſ⁹ diẽ sue vocatiõis expectabat deuotꝰ: seq ita ꝑparare satagebat ad eritũ: vt valleꝛi ꝑsentia scrꝝ mereret angelorũ. Anno igit dñice incarnationis millesimo septuagesimo octauo / i ipsa nocte qua virgo puerpera sine doloꝛe regem celoꝛũ intacta ꝓgenuit aduersa coꝛporis valitudine rex glioſ⁹ affligit. Et nonis ianuarii / diez clausit extremũ: ⁊ sec⁹ altare bti petri apostoli suis dignã exequijs meruit sepultuꝛã. Ad eius tũbã diuersa fiũt a xpo ipo intercedẽte miracla: ⁊ odoꝛis eiꝰ suauitas / et fragrantia mẽbꝛa reddit infirmalida celesti medicamine solidata.

℣. Oꝛa ꝓ no. In lau. ℟.

Just⁹ cor ſuũ. Ad. iii. cp. Justũ dedu. Ad. vi. cap. Custodiuit eũ. Ad. ix. cp. Sapia vendi. Ad. ij. ves. a. Justũ de. mior. ꝓi fer. Cp. Just⁹ cor ſuũ. ℟. Sãcte ℟. xp̃i ꝙfes. ℣. Jesu redẽ. ℣. Just⁹ ger. ℟. Jste est qui ante. or. De⁹ qui beatum. Mẽo. de ictõ calixto papa ⁊ marty. Oro.

DEus qui nos conſpicis ex noſtra infirmitate deficere: ad amorem tuuz nos miſericorditer per ſancti calixti martyris tui atq; pontificis exempla reſtaura. p. ¶ Hodie ꝙ qñ fest. trãſlationis ſancti edwardi i ſab. cõtige. tunc do. ſeqns carebit. vtriſq; ves. ¶ Sancti calixti pape ⁊ marty. Ad matu. iii. l. Jnuit. dup. l. i.

TEmporibus maximiani et alexandri/ facta eſt inquiſitio in vrbe romana de xp̃ianis: vt cogerentur idolis imolare. Tunc palmatius conſul cum multitudine militũ venit trans tyberim/ vbi erãt multi xp̃iani cũ beato calixto papa: inꝛ quos erat beatus calopodius preſbiter ſener. Ingreſſi vero decem milites cenaculũ/ ſubito ceci facti ſũt dicẽtes. Accẽdite lumiaria: quia locꝰ obſcuratꝰ eſt. Et ait calopodiꝰ. Deus qui videt oĩa: ipſe cecauit oculos veſtros. ℣. ℟. Dalpãtes igiꝛ deſcenderunt de cenaculo cecati. Q̃d videns palmatiꝰ/ timore perterritꝰ fugiens nunciauit hec alexãdro. Currenſq; palmatius ad beatũ calixtũ/ cecidit ad pedes eiꝰ rogans eũ: vt a cultura demonũ eũ liberaret. Quo baptizato cũ omni domo ſua alexãder hoc audiens: calopodiuz gladio feriri fecit: et calixtum incarcerari. ℣. ℟. iij. Erat aũt in eadẽ cuſtodia miles q̃dã noĩe ꝓuatus: vlceribus et doloribus plenus. Hic miſit ſe ad pedes ſancti calixti petẽs ab eo baptizari. Quimor vt baptizatꝰ eſt: ab oĩbꝰ vulneribꝰ mũdatus eſt. Hoc audiẽs alexãder fecit militẽ plũbatis deſſi cere: et calixtum per feneſtrã domꝰ ꝓcipitari: et ligato ad collũ eiꝰ ſaxo/ in puteũ demergi iuſſit. Cuius corpus auſteriꝰ pbr noctu cum clericis de puteo eleuauit: ⁊ ſepeliuit i

cymiterio calopodij via aurelia/ꝑdie id⁹ octobꝛ Lect̃a de cõi vn⁹ fr̃r. ⁊ põ. cũ oꝛ. sup̃ad ¶ Scti vvl fr̃ani ep̃i ⁊ ꝯf. ix. l. h̃ãt oia de cõi vn⁹ ꝯfes. et põ. etiã cum oratione de cõi scꝛz Da q̃s oꝑs de⁹. ¶ Sci michaelis in mõte tũba. Ad ves. super ꝓos ãn. Excelsi regis. p̃i fer. Lp̃. Significauit. fr̃. Archangeli michaelis interuẽtione suffulti/te dñe deprecamur. Ut quos honore ꝓsequimur Lõtingam⁹ ⁊ mente p⁹. Perpetuũ nobis dñe tue miſationis p̃sta subsidiũ: q̃b⁹ ⁊ angelica p̃stitisti suffragia non deesse Ut. Sl'ia. Lõ. hy⁹. v. et ã. sup psal. Mag. cũ ofone sicut in alio fest. Mẽo. de scto vvlfranno. Oro vr̃s. Ad matu. ix. l. hiant. tota cantet histo. sicut in alio festo prꝛter. ix. fr̃. q̃ erit Archãgeli micha. Lec. i.

POst q̃ gens francoꝝ xp̃i gratia insignita lõge lateq; vndiq; per ꝓuincias superboꝛum colla perdomuisset. Michael archangelus paradisi prꝛepositus: qui pri⁹ ostẽderat se velle venerari in monte gargano / multis indicijs ostẽdit qualiter debꝛ honoꝛari i loco hoc qui tumba ab incolis vocatur. Tu aũt. Lect. ij.

HIc vero loc⁹ olim opacissima sylua claudebat: sꝛ postea eã flumie oceani vndiq; circundante in arene formã est redact⁹. Sed et mare recessu suo deuotis ppr'is bis in die iter p̃bet limina petẽtib⁹ archãgeli michaelis. l. iij

IAm videndũ est q̃liter idẽ locus angelica reuelatione dedicat⁹ est. Post q̃ deo amabilis p̃fati loci eps authbert⁹ bis fuisset ammonit⁹ in somnis: vt in dicti sũmitate loci/ edẽ i honore scti michaelis construeret: contigit thaurũ cuiusdam a fure ibi ad tẽp⁹ abscõdi. Tertio ãmonit⁹ est eps asperius vt eo loco edem construeret/ q̃ thaurus erat abscõse ligatus. Lec. iiij.

QUmq; de loci reꝛ ret ãplitudine ⁊ q̃ti tate: rñsũ accepit i sõnis edificationis eum debere statuere modũ quẽ videret iuuencũ pedib⁹ in circuitu prꝛriuisse iussum q; est vt suo dño restitueretur thaurus. Lect. v.

¶ ps vero de visione cer
tus ꝑdictū locū igressus
eū purgari fecit ⁊ planā-
ri. In cui⁹ medio due pre
eminebāt rupes: q̄s cum
mīt̄or⁹ opantiū nō posset
remouere man⁹: vir q̄dā
noie hayno celit⁹ ād̄moni-
t⁹ cū duodeci filijs suis
dictū locū adiuit: et scti
michaelis auxilio fretus
molē tāte magnitudinis
remouit: ita vt nullū pō-
dus ibi esse videret. ℣. vi.
¶ Ūq; eps de magnitudi
ne fabrice adhuc dubita-
ret: nocte media ros iacu
it sup ⁊ticē mōt̄: vbi aūt
fūdamēta collocāda erāt
siccitas fuit. Dictūq; est
ep̄o. Uade: et sīc signatū
videris fundamēta iace.
¶ Unc episco- ℟c. vti.
pus gr̄as agēs deo
fabricā i culmie mōtis i
modū cripte rotundā cē-
tū vt estiat hoīm capacē
ad sit̄itudinē illi⁹ i mōte
gargano ꝓstruxit. ℟. viij.
¶ ost hec monitu beati
michaelis missi sūt nūcij
ad montē garganū ꝑ pi-
gnorib⁹ bt̄i michaelis de
ferēdis. ¶ui ab ep̄o loci
et abbate venerabilit̄ re-
cepti / causam sui aduēt⁹
hūiliter exposuerūt. ℟. ix.
¶ radūtur eis pignora
pars videlicet rubei pal-
lioli q̄ ipe bt̄us michael
sup altare q̄ ipse manu
ꝓstruxerat posuit ⁊ pars
marmor⁹ supra quod ste
rit: cui⁹ vestigia vsq; ho-
die superextant dicto lo-
co. Uuthbert⁹ vero ep̄us
dicta munera honorifice
suscipiēs / op⁹ cōsumma-
uit: ⁊ officia duodeci cle-
ricor⁹ ibi cōstituit. Duas
villas de episcopatu suo
eis ꝑ sua tradidit susten
tatiōe. Ad lau. oēs āe di-
cunt. Ad. i. ān. Dum pre-
li aretur ℣. De⁹ in noie.
℟. Te iure. ℣. ¶uicunq;
℟. Jesu rpe. cum all'a. ℣.
¶ui sedes. Ad alias ho-
ias mant sicut in alio fes.
Ad ves. de. s. etheldres. ox
¶ Deus q̄ es spons⁹ vir
ginū / refrigeriū cō-
tinentiū / et salus oīm te
diligēt̄iū: ꝓcede ꝓpitius
vt qui beate virginis tue
etheldrede translationis
diē veneramur: ei⁹ patro
cinijs tue maiestatis cle-
mentiā sentiamus. Per.
¶ Scē etheldrede ⁊gis
nen mar. ir. ℟c. oīa de cōi
vni⁹ ⁊g. nō nīr. cū ꝑdicta
or. ¶ Sci luce euāgeliste
Ad. i. ves. ān. Placentes.

pl̃ fer. capm. Similitudo vultus. ℟. Quatuor animalia. ℣. Annue. ℣. In omnem. ãn. Ecce ego. Magt. ℣rehec ofa i fes. s. matthei apli z euãg. Oz

IAteruenıat pro nobis dñe ꝙs sanctus tuus lucas euãgelista / qui crucis mortificationẽ iugiter ī suo corpore ꝑ tui nois honore portauit. p. Mẽo. de. s. etheldred. de de sctõ iusto mar. Oz.

DEus ꝙ btõ iusto talem fortitudinẽ tribuisti: vt ī puerili corpusculo glorioſum ꝑ amore tuo subiret martyriũ: cõcede ꝓpitius: vt ipsi⁹ intercedentib⁹ meritis / ab oĩbus nos absoluas pctis. Per. Ad cõplet. ofa fiant sicut in festo sctẽ trinitatis. Ad mat. ix. l. tota cũ setur histo. sicut in festo sctī math. apli z euãg. cũ hym. de cõi vni⁹ apl̃i. l. i.

GLoriosissim⁹ euãgelista iesu christi lucas natione syr⁹: arte medicus: nichilominus discipulus apl̃or fuit: quorum almificos act⁹ ꝑ vidit lucido diserto ꝙ sermone ꝑsecutus est ī breui libello quẽ ad charissimum sibi theophilũ scripsit: cui⁹ quoꝙ libri pulchra inchoatio videt fore scilicet. Primũ quidẽ sermonem feci de oĩb⁹ o theophile: que cepit ies⁹ facere et docere. Lect. ij. Deniq; paulum secutus egregiũ doctorẽ gentiũ / vsq; ad triũphũ passiõis eius: quẽ cum coapostolo suo petro rome excepe rat indiuidu⁹ comes pegrinatiõis ac tribulationis eius vbiq; cõstãs pmãsit. Cui⁹ precipue pegrinatiõis z sacre doctrine gesta cũ gestis alioꝝ ãnectẽs apl̃or libꝝ vnũ ad laudẽ nois xp̃i ad memoriam ipsorum ac vniuersalis eccl̃ie sctẽ stabilimẽtũ cõtexuit. Lect. iij. Qui cũ eumdẽ gl̃iosissimum paulum doctorem gentiũ sequeret per plurimas terre mariſq; tribulationes / digne ab eo hmõi testimonio diligentie meruit laudari. Sic enim de eo scribẽs corinthijs ait. Salutat vos lucas medicus charissim⁹ me⁹ qui est in dño fidelis Et tymotheo illustri viro scribens dixit. Lucas mecũ est solus. Lect. iiij.

ET in alio quoq; epistole sue loco sic ait de eo inter reliqua salutationis verba. Ecclesie dei q̃ est corinthi misim⁹ etiã fratrẽ nr̃m lucam cuius laus est i euãgelio p oẽs sctãs ecclesias. Uere oi ore laudabilis est iste q̃ meruit a tãto ap̃lo laudari et predicari. Lec.v.

Uaudem⁹ ergo eũ cum illo et nos kr̃i: et cõsona voce cordis et oris veneremur: t verum medicuz a deo missum aiax p̃dicemus: cuius oia doctrine ẏba nihil aliud resonare videnť/nisi aie languentis medicinã verã. Lc.vi.

Hb ipo & pueritie sue tẽ pore castus perseverans neq; vxorem neq; liberos dicitur habuisse. Sz ap̃lice predicationis opus exercens/obiit septuagesimoquarto etat; sue anno plenus spũ sancto. Cui⁹ sacrum corp⁹ in bithinia est humatũ. Sed postea ad constantinopolitanã vrbem est translatũ. Ibi multa t magna ꝑdigiox miracula ad laudem nominis sui per merita sancti euãgeliste operari dignatur dñs nr̃ ihesus xp̃s Q.ui viuit et regnat cum deo patre in vnitate spũs sancti de⁹ per oia scł̃a seculox amen. Scdm lucã.

IN illo tpe. Designauit dñs t alios septuagintaduos: t misit illos binos añ faciẽ suã i oẽm ciuitatẽ et locũ quo erat ipse ventur⁹. Etx. Luce 10.a.

Omeł. beati gregorii pape. l. viij

O ñs et saluator noster ffes kr̃i aliqñ nos ꝓmonibus aliquando operibus admoner. Ipsa enim facta eius precepta sunt Q.ui dum aliquid tacit⁹ facit q̃d agere debeamus innotescit. Lectio. viij.

Ecce enim binos in p̃dicationem discipulos mittit. Q.uia enim duo sunt p̃cepta charitatis: videlz amox dei t primi: t min⁹ q̃ iter duos charitas haberi non potest. Lect.ix.

Nemo enim proprie ad semetipsuz charitatẽ habere dicitur: sed dilectio se in alterum extendit/vt esse charitas possit. Binos ad p̃dicãdum mittit discipulos: vt hoc tacite nobis ĩsinuet: q; qui charitatem erga alium non habet: predicationis officiũ nullatenus suscipere

debet. Ad laud. et ad oēs alias horas ola fiant vt̄ dictum est cum ofone huius diei. Mēo. de. s. iusto. Ofo vt̄. Ad. ii. vel. super pos hec sola ā. **Dilecti** do ps. **Dixit** do. et ceti pi de apl'is. Cp̄. **Sil'itudo** vult⁹ ℟. Cū ābu. ℣. vt̄ dictū est. Et mēo. de vg ā. **Sil'e est.** ℣. **Diffusa.** Oz de cōi vni⁹ vginis nō mart. Simplicā sax: licet hic sequat ofo de pprietate. Oratio

DEus qui hodiernaz diem venerabilē nobis in beate virginis fre desvvide transitu cōtulisti: concede propitius. vt ipsius intercessione trāsire ad gaudia eterna mereamur. Per. ¶ Sancte fredesvvide vginis nō mar. ir. ℣. oia de cōi vni⁹ vgis nō marty. cū ofone de cōi scōm picā sarū. ¶ Sctāx xi. miliū vginū. iii. lec. fiant cum oratione. Ofo

DEus q̄ sctām nobis huius diei solēnitatē pro btāx virginū martyriūq; tuax gl'iosa passione feciſti adesto familie tue precibus ℣ da: vt quarum hodie festa celebramus: eax meritis ℣ intercessionibus liberemur. p

Ad matu. inuit. duꝫ. ℣. i.

HUit in britānie finibus rex quidaz deo deuotus habens filiā nomine vrsulam. Cuius famam gentilis quidā potens tyrannus audiens/ cū muneribus et blādiciis nō proficeret/ minis et terroribus eam accipere voluit in vxorē. Lect. ii.

COndolens virgo pīne sollicitudini ait. Noli mi pater super hac re merore cōtabescere: sed decem primeue etatis virgines michi perq̄re: ℣ tā michi q̄ singulis eax mille vgines denī. Cōparatisq; nobis trierib⁹ vndenis triēnij nobis denī inducie. q̄ facto concordi duorū regū studio naues ascēdentes basileā applicuerunt vbi relictꝫ trierib⁹ romā pedestres abierūt. ℣. c. iii.

PErlustratisq; ibi p aliquot dies sanctorū liminibus basileam reuertentes nauib⁹ ascensis colonia: vbi nūc corpora eax requiescūt/ puenerūt. Et barbari q̄ colonia obsidebāt/ cognita vginali constantia: in eas irruentes oēm illā gl'iosā multitudinē crudeliter pemerūt

Cetera de cõi plurimarũ virginũ. Si hoc fes. i sab. cõtige. to tũ fiat seruꝰ. de fes. et cõme. btẽ marie in aliqua fes. preceꝺ. in caꝺ ebdo. vbi conueniẽtius possit celebrari celebret. Ista regula hꝫ intelligi / si fes. vaca. pro ꝑmẽo. celebran. Si fes. nõ vaca. tũc i sab. fiat seruꝰ. de ꝑmẽo. btẽ ma. Si hoc fes. in doeue. fiat mẽo. de fes. ⁊ me die l'. de vg. ¶ Scꝫ romani epi ⁊ ꝑf. iii. l'. cũ noc. ⁊ de cõi vniꝰ ꝑf. ⁊ põ. sũ hac

DEus cui btus (oꝝ. romanꝰ pontifex ita sctitatis gra decoratꝰ cõ placuit: vt tuoꝝ ꝑsortiꝰ i celis promereret sanctorũ: da ecclie tue q̃s eius intꝰcessu ꝑpetuã cõsequ letitiã / cuius depositionis diem gratulãdo celebrat solẽnẽ. p. ¶ Scꝫ crispini ⁊ crisp. mr. ix. l'. fiãt. oꝝ

DEus q̃ sanctis martyribus tuis crispino ⁊ crispiniano ad hanc gloriam veniendi copiosum munus gratie cõtulisti: da nobis famulis tuis nostroꝝ venia peccatoꝝ: vt sanctoꝝ tuorum intercedentibus meritis: ab omnibus mereamur aduersitatibus liberari. p. ¶ Deo. de. s. Joh. de beueria. ãn. Cõfessoꝝ. ꝙ. Amauit eum. Oro de cõi vniuꝰ ꝓfes. ⁊ pãti. Lec. i.

CRispinꝰ et crispinianus suessionis ciuitatem ingressi / hospitiuꝫ sue peregrinationis elegerunt: cognitaq̃ gentilium crudelitate: laboꝛe manuum viuere cupientes / artem sutoꝛiam didicerunt. Tu. Lectio. ii. Maximianꝰ hoc audiẽs ꝑ eis perq̃rẽdis rictioua rũ direxit: q̃s in predicta vꝛbe inuenit calciamẽta pauperũ sarcientes. Cũq̃ eos a fide xpi non posset reuocare: fustibꝰ eos cedi fecit: et ad singuloꝝ colla molas suspendi iussit: et in fluuio sub glacie demergi. Tu. Lectio. iii. Post hec i pice / adipe / ⁊ oleo feruẽtibus eos precipitari iussit: q̃bus ostẽsũ est eos illucescẽte die victoꝛes a dño coꝛonari. Maximianꝰ aũt satellitꝫ sui rictiouari vtrũq̃ gladio feriri iussit: et coꝛpoꝛa canibꝰ derelinqui: que xpo custodiẽte mãserunt intacta. Cet'a de ꝑmo noct. Medie l'. de scꝫ Iohãne

de beuerlaco / scilz de cõi vnius cõfes. ⁊ põti. Tres vltime lec. de expositione euãgelij / scilz **Descẽdens Iesus.** Et cetera de cõmuni plurimoꝝ martyꝝ.

℣ Simonis ⁊ iude apl'oꝝ. Ad vtrasq; vesp. ad matu. et ad. iij. Capitulũ

Rom 8. d. **S**Cimus quoniã diligentibus deum omnia cooperant in bonum his qui scdm proposituz vocati sunt sancti. Rem. **Q.** Qui sunt isti. Hymnus.

SAncte simõ et thadee inclyte: cernite nr̃os gemitus cum fletib9: quiq; per lapsuz meruimus baratrum / per vos celorum mereamur aditum. Hmnue xp̃e. Et dicat in hoc hymno. per hoꝝ tibi chara merita. Et cetera ꝺ cõi apostoloꝝ / cũ oone.

COncede q̃s ops de9: vt sicut apostoloꝝuz tuoꝝum simonis et iude gloriosa natalitia prueenimus: sic ad tua beneficia promerẽda / maiestatem tuam ipsi pro nobis preueniãt. Per. Ad vpl'. ola fiant sicut in fes. sancte trini. Ad matuti. lc. l.

SImon chananeus ⁊ iudas zelothes cũ p sidẽ fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos / zaroen ⁊ arphaxat: q̃ a facie scti matthei de ethiopia fugerãt. Tẽpoꝛeillo duꝝ regis persarũ: alias babylonioꝝ cõtra indos qui fines perside inuaserãt / suscepat bellũ. Quo deos suos consulẽte / nullũ ei dabãt responsũ. ℣. ij. Tũc indoꝝ põtifices / in aliã ciuitatẽ perreꝛerunt Quib9 demon ibi manẽs ait. Dij vr̃i vobis responsum dare non possunt: qz apl'i dei viui vn9 simon / et alt' iudas ibi sũt. Nullusq; de9 illis p̃sentib9 audet loqui. Tunc duꝝ eos perquiri fecit. Quib9 inuentis / q̃siuit qui essent: aut quare venissent. ℣. iij. Sanctus simõ respõdit. Apostoli sumus iesu xp̃i salutisq; vr̃e causa venimus: vt deũ qui in celis ẽ possitis cognoscere. Cui duꝝ vvaradag ait. Quoniaz audio deos nostros non esse ausos vobis presentib9 loqui: vos nobis predicite quos belli exitꝰ habituri sum9. Lectio iiij.

DIxit ei simõ. Hodie int'mitte ꝓfectionẽ: et cras veniẽt nũcij pacẽ

nunciantes/et tributum solitum referentes. Jussit ergo dux eos in crastinum custodiri. Crastina vero die hora tertia venerunt quos premiserat cū legatis indorum omnia sicut apostoli predixerāt nunciantes. Lectio. v.

Dux igitur duxit ad regem apl'os. Qui rogatu regis ⁊ ducis morabant in babylonia vno anno ⁊ mēsib⁹ tribus multa miracula facientes Intra qō tps vna cū rege ⁊ ꝓmatibus suis: quadraginta milia hoim baptizati sūt/exceptis mulierib⁹ ⁊ paruulis. Quo facto: fugerunt predicti magi i ciuitatē samur/ ⁊ oēm ppl'm ꝑtra apl'os incitauerūt. Lc. vi.

Quo cū pueniss̄ent apl'i tenti sunt/ ⁊ ducti ad templū solis. Stabat autē in vna ede tēpli q̄driga solis: ⁊ in alia quadriga lune. Factoq; silentio dixit simon ad simulachrū solis. Precipio tibi demonem de simulachro solis: ⁊ cōminue illud. Quod cū iudas simulachro lune dixisset: egressi duo ethyopes horribiles vultu: confringētes simulachra ylulatum dire vocis emittebant. Tunc omnes pontifices in apostolos christi irruentes: interfecerunt eos. Tu autem. Tres vltime lectiones leguntur de expositione euangelij. Secundum Johannem.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Et reliqua. Omelia excerpta et commentario beati augustini episcopi. Lec. vii. Joā. 15.

Merito magister bonus dilectionem sic sepe commendat tanq̄ sola ꝑcipiēda sit: sine qua nō possūt cetera bona prodesse/ et que nō potest haberi sine ceteris bonis quibus nō efficitur bonus. Lec. viii.

Ideo hac autē dilectione patiēter debemus etiam mūdi odia sustinere. Necesse est enī vt mūd⁹ nos oderit/quos cernit nolle diligere quod diligit. Ꝫ plurimum nos de seipso dominus consolatur: qui cum dixisset. Hec mando vobis vt diligatis inuicem: adiecit et ait. Si mūdus vos odit: scitote q̄a me priorē vobis odio habuit. Tu autē. Lectio. ix.

Cur ergo se membrum supra verticem extollit? Recusas esse in corpore: si non vis odium mundi sustinere cum capite. Si de mundo inquit esseris: mūdus quod suum erat diligeret. Uniuerse vtiq; hoc ait ecclesie quā plerūq; etiam ipsius mūdi nomine appellat: sicut est illud. Deus erat i christo mundum recōcilians sibi. Itemq; illud. Non venit filius hominis vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipm.

Cetera ad matutinas et ad omnes alias horas de communi apostolorū plurimorū. Scimus quoniā. Ofo

Deus qui nos p beatos apostolos tuos simonem t iudā ad agnitionē tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam et proficiendo celebrare/ et celebrando ꝓficere. Per.

Ad. ii. ves. Ke. Ciues apostolorū. in communi apostolorū

Sancti quintini martyris. iii. lc. cū noc. ꝓper vigi. ofa fiāt de fes. ad ves. ad matutinas t ad alias horas vsq; ad missam q̄ erit de vigilia. Ad.i.o

Sancti nos q̄s domine martyris tui quintini veneranda festiuitas muniat: et fragilitati nre subsidiū exoret. Per dominum nostrum iesum.

Ad matutinas. Lectio. i.

Sanctꝰ quintinus ad predicandū verbum dei in gallias directus in vrbe ambianēsiū resedit: ibiq; dñi fidem annunciare cepit. Tūc a domiciano directꝰ est rictiouarus vt xp̄ianos puniret. Lc. ii.

Veniēs itaq; rictiouarꝰ ad ciuitatē ambianensiū et famā quintini audiēs cōprehēdi eū fecit et sibi p̄sentari. Qui dixit. Quid passus es vt eū q̄ ab hoibus crucifixꝰ est colas? Quintinus respōdit. Uera nobilitas est recognoscere factorē celi et terre: t oīm creaturarum. Lc. iii.

Dunc rictiouarus ait. Quintine sacrifica dīs: alioquin diuersis te penis faciā interire. Quintinꝰ ait. Fac qđ vis: quia minas tuas non timeo. Rictiouarus vero iussit eum cedi: et calcem acerū et sinapiū in os eiꝰ infundi. Et post multas penas iussit eū decollari. Quo

facto: colũba candida ex ei⁹ collo exiẽs celos pene trauit. Cetera de communi vnius mar. ℂ In vigilia oim sctõrũ. Ad ỳmas vesp. ãn. Sancti dei oẽs qui estis cõsortes supernorũ ciuium intercedite p nobis. ℟. Laudate pueri. ã. O qͣ gloriosum est regnũ i quo cũ xp̃o gaudẽt oẽs scti amicti stolis albis sequuntur agnũ quocunqꝫ ierit. ℣. Laudate do. oẽs gẽtes. ãn. Fulgebunt iusti et tanqꝫ scintille in arundineto discurrent: iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. ℟s. Lauda aia mea. ãn. Sanctum est verũ lumẽ t admirabile ministrans lucem his qui permãserũt in agone certaminis: recipiẽt a xp̃o splendorem sempiternum in quo assidue felices letantur. ℣s. Laudate dñz qm̃. ã. Omnes electi dei nostri memoramini ante deũ vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiũgi. ℟. Lauda hierusalem. Caꝫ

Sapꝫ. 3.b.

Ecce ego iohannes vidi angelum ascendẽtem ab ortu solis habentem signũ dei viui: et clamauit voce magna quatuor angelis quibus datum est nocere terre t mari dicens. nolite nocere terre et mari neqꝫ arboribus quoadusqꝫ signem⁹ seruos dei nostri in frontibus eorum. ℟. Laudẽ dicite deo nostro oẽs sancti eius et qui timetꝭ deũ pusilli t magni. Quoniã regnauit dñs de⁹ noster oipotens. Gaudeamus t exultemus t demus gloriam ei. ℣. Genus electũ gens sancta / populus acquisitionis memores memorũ laudate deũ. Q. ñr. Kl'ia. Gaudeamus. ỹ⁹.

apoc. 7.a.

Iesu saluator seculi / redẽptis ope subueni t pia dei genitrix salutẽ posce miseris.

Cetus omnes angelici patriarcharum cunei: et prophetarꝫ merita nobis precentur veniam.

Baptista xp̃i preuius / t clauiger ethereus: cum ceteris apostolis / nos soluant nexu criminis.

Chorus sacratus martyrũ confessio sacerdotũ t vginalis castitas nos a peccatis abluant.

Monachorum suffragia oẽsqꝫ ciues celici annu-

ant votis supplicum t vi te poscant premium.

Laus honor virtus gloria deo patri t filio sācto simul paracito in sempiterna secula. Amen. ℣. Letamini. ℟. Beati estis sancti dei omnes qui meruistis portes fieri celestiū virtutum t perfrui claritatis gloria ideoq; precamur vt memores nostri intercedere dignemini p nobis ad dominum deū nostrū. ps. Wgt. Diario.

Omine deus noster multiplica sup nos gratiam tuam et sanctorum tuorū quorū preuenimus gloriosa solennia tribue subsequi in sancta professiōe letitiam. Per. Nulla fiat memo. ad has vesper. nec ad matut. nec ad. ij. ves. nisi qñ hoc fest. in do. cōtige. tunc enī fiat mem. p̄uatim de do. t de trini. sed nō fiat process. Similiter fiat ad. ij. vesp. qñ hoc fes. in sabb. cōtige. Ad cōpl. ā. Sāctorū precibus efforū redde salutē corporis et aie xp̄e tuis famulis. ps. Cū inuocarem. Cap. Tu in nobis hyᵖ. Saluator mundi. ℣. Custodi nos dñe. ān. Lux fax.

cem tuā ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuit. Venite adoremus dñm Q. in sanctis suis glorioſus est. ps. Venite exultem⁹. hyᵖ. Jesu saluator seculi In p̄mo noct. ān. Adesto deus vnus oīps pater t filius t spūssctūs. ps. Dñe dominus noster. ā. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrant. ān. Laudem⁹ dominū quē laudant angeli quem cherubin t seraphin sanct⁹/sanct⁹/sanctus proclamāt. p. Benedic anima mea dño. i. ℣. Letamini in dño et exul. ¶ Sciēdū est q̄ in hoc fest. fuer ordo ꝓposter⁹ i. ℟. legēdis t ℟ cantā. ꝑtū ad dignitatē ℟. t cāt oīra thi q̄ excellētior ps̄ōa. i. ℟. legat. Et ita fiet descēsus sicut i aliis fes. du. fit ascensus. Primū ℟. a duob⁹ excellētioribꝰ can. t ita fiat descēsus mō ℟. ap̄sax or die ꝑuato. viij. ℟. lega. viij ℟. cātet sicut ibi⁹. notatū sit. ix. ℟. legat sacer. x. ℟. ij. sacer. cāt. cetera i supiori ordine. Bñs. In caritate perfecta: cōfirmet nos trinitas sca. ℟. t. d trini. legat ab excel. psona.

Lāti. 2. a.

Legimus in ecclesiasticis historiis q̄ sanctus bonifacius qui quartus a bt̄o gregorio romane vrbis ep̄atum tenebat suis p̄cibus a foca cesare ip̄etrauit donari ecclesie x̄p̄i templum rome q̄d ab antiq̄s patrib⁹ pantheon vocabatur / q̄ hoc quasi simulachrū oim videret esse deorum. In quo eliminata offi spurcitia fecit ecclesiā sancte dei genitricis atq; oim sct̄orum x̄p̄i / vt exclusa multitudine demonum: multitudo ibi sanctorū a fidelibus i memoria haberetur. Sz fratres charissimi in oim primordijs sanctor̄ nos noiare laudare ⁊ glorificare condecet eum q̄ cunctos cōdidit sct̄os p quē oia facta sūt ⁊ p quem cūcta subsistunt elementa: cui⁹ maiestas nec incipit nec desinit in seculum vt merito ois p̄incipium ac finis creature nominet. Q. ffi ex ipso ⁊ p ip̄m et in ipso sunt oia: ipsi honor et gl̄ia in secula seculorū amen. ℟. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas / equalis gloria / coeterna maiestas patri p̄olisq; sancto q; flamini. Q. Qui totū subdit suis orbem legibus. ℣. Prestet nobis gratiā deitas beata patris ac nati pariterq; spiritus almi. Q. Qui. Benedictio. Per intercessionem sue matris: benedicat nos filius dei patris.

Lectio. ij. de sācta maria.

Beata quoq; dei genitrix et semper virgo maria templum dei viui / sacrariū spūssancti / ℣go ante partū / virgo in partu / virgo post partū / p̄ie sentis diei solennitate cū suis virginibus expers nullo modo credenda est. Uerū q̄ nō solū hui⁹ sancte genitricis dei sed etiā oim sanctor̄ honore hec dies dedicata est: nos fratres tantorū patrocinia intercessorū tota mentis intētione q̄rami⁹: vt eorū p̄cib⁹ ad eterna gaudia perducamur. ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: et oi laude dignissima. Q. Qui ex te ortus est sol iustitie x̄p̄s deus nr̄. ℣. Ora p̄ populo interueni p̄ clero / intercede p̄o deuoto femineo seru sentiāt oēs tuū leuamē quicūq; celebrāt tuā solennitatē. Q. Qui ex te.

Benedictio. Ad societatē ciuiū supernorū pducat nos rex angelorū. Amen
Lectio tertia. De angelis.

OMnipotentē deū ita q̄ fratres laudemus et glorificem⁹ q̄ superna celorū regna spiritib⁹ angelicis ad laudē t honorē nois sui atq̄ maiestatis in perpetuū miro ordine collocauit. De q̄bus plura loqui pertimescimus/q; soli deo scire est quomodo vel quēadmodum eorū nobis inuisibilis absq̄ contagione seu diminutione in sua sola puritate cōsistat natura sed tantū nouem esse ordines angelorū ad dei iudicia ac ministeria ꝓplenda: testāte sacro eloquio cognouim⁹. ℟. Te sctm dñm in excelsis laudant oēs āgeli dicētes. Te decet Laus t honor dñe ℣. Cherubin quoq̄ ac seraphī sctūs ꝓclamāt: t ois celic⁹ ordo dicēs. Te de.
Alia. Laus. In.ij.noc.ā.
Mat. ii.b. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. ℟. Bonū est cōfi. ān Estote fortes in bello et pugnate cū antiquo serpente t accipietis regnū eternū alia. ℟. Benedicam. ān. Isti sunt scti qui pro dei amore minas hoiz cōtēpserūt sancti martyres in regnū eternū exultant cuz angelis:o q̄ pretiosa est mors sanctorū q̄ assidue assistūt ante dñm et ab inuicē nō sunt separati. ps. Deus venerūt gē. ℣. Exultent iusti. Benedictio. Patriarcharum merita nos ducant ad regna celestia.
Lectio.iiij.de patriarchis et prophetis.

ADhuc restat quod de hac eadē tam pulchra atq̄ preclara festiuitate loqui debeamus que nō solū angelicis spiritibus verūetiam oib⁹ sctis qui ab exordio mundi in terra sunt ꝓcreati honorabiliter dedicata consistit. Et q̄b⁹ primi fuerūt pīarche viri religiosi atq̄ gloriosi in vita sua patres prophetarū t apostolorū quorū mēoria non derelinquetur:t nomē eorū manet in eternum q; deo digni inuēti sunt:hos sequitur electio prophetarum cū q̄bus locutus est de⁹/t ostendit illis secreta suavtvētura tanq̄ presentia agnoscerēt t nun-

Mat. xi.b. clarent. ℟. Inter natos mulierũ nõ surrexit maior iohãne baptista. Q. Qui viam dño ꝓparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Q. Qui. Benedicto. Apostolorum intercessio nos iũgat angelorum consortio.

Lectio ꝗnta de apostolis

IOhanni athlete dei electo cõcordat duodenus apl'or nũer⁹ quos a ꝑmis miraculor xp̃i virtutib⁹ ad ꝓponendũ noue fidei fundamentũ erigẽdũq; adhuc tenere statum ecclesie diuina ꝓuidentia ex oĩbus quos capiebat mundus elegit: vt in oẽm terrã sonus eorũ predicationis exiret/ et in fines orbis tre eorũ ꝓcederẽt ẏba. Q. Qui vere vinee id est xp̃o tanq̃ palmites adheserunt quorũ fruct⁹ in sempiternũ permanẽs nõ marcescit q̃b⁹ ipse dñs locut⁹ est dicẽs. Vos estis lux mũdi. ℟. Ciues apostolor et domestici dei aduenerũt hodie portantes facem et illuminantes patriam dare pacẽ gentibus. Et liberare populum dñi. ℣. Audite preces supplicum vite eterne poscẽtes ꝑmia qui fertis in dextris manipulos iustitie: quiq; gaudẽtes aduenistĩ hodie portantes. Benedicto. Martyrum cõstantia nos ducat ad celi gaudia. Lectõ sexta de martyribus.

APostolis subiũctũ est triumphale martyrũ nomẽ q̃ per diuersa tormẽtor genera xp̃i passionẽ nõ lacescẽtib⁹ mentibus ꝓcordior imitabãtur. Alii siquidem ferro perẽpti: alii flammis exusti. Alii flagellis ẏberati: alii vectibus perforati. Alii cruciati patibulo alii pelagi periculo demersi. Alii viui excoriati: alii vinculis mancipati: alii linguis ꝑuati: alii lapidib⁹ obruti. Alii frigore afflicti: alii fame cruciati/ alii vero truncatis manibus siue ceteris cesis mẽbris spectaculũ ꝯtumelie i populis nudi ꝓpter nomen dñi portãtes. ℟. O ꝯstantia martyr laudabilis/ o charitas inextinguibilis/ o patiẽtia inuincibilis q̃ licet inter ꝑssuras psequẽtiũ visa sit despicabilis. Inueniet in laudẽ et glo-

riam ꝛ honorem. In tpe retributionis. ℣. Nobis ergo petimus pīs subueniant meritis honorificati a pr̄e q̄ est in celis. Inue. Gloria. In tpe. In. illoc. ān. Sint lūbi vr̄i precincti ꝛ lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is: ꝛ vos similes hoibus expectantib⁹ dn̄m suum q̄n reuertatur a nuptijs. ℟. Exultate. i. ā Uirgines sācte dei orate p nobis vt scelerū veniā p vos accipe mereamur. ℣. Eructa. ā. Laudē dicite deo nr̄o oēs scti ei⁹: et qui timetis deū pusilli et magni: q̄n regnabit dn̄s de⁹ nr̄ op̄s / gaudeam⁹ et exultem⁹ ꝛ demus gr̄iam ei. ℟. Q. uādile. ℣. Justoꝝ aie i manu dei sūt. Bn̄dicīo. Scti euangelij lectio sit nobis salus et protectio. Secundū matheū.

IN illo tpe. Uidēs ie-sus turbas: ascendit in mōtem. Et cū sedisset: accesserunt ad eum discipuli eius. Et aperiēs os suū docebat eos. Et rel'.

Omelia venerabilis bede presbyteri. Lectio. vij.

Christi vero sacerdotibus atq; doctoribus siue confessoribus huius diei festiuitatem nō ignoram esse credimus. Q. ui corda fideliū spiritualiter quasi hymbrib⁹ irrigāt celestibus vt ꝑferre feliciter immarcessibilē bonorū operū possint fructū. Q. ui talenta sibi tradita non solū reddere verum etiam cū vsura sine fraude amplificare curauer̄t. Q. ꝛ bonū quod per gratiam spūssancti intelligēdo didicere: nō sibimet tātum ꝑfuturum: sed alijs subiectoꝝ mētibus secundū ap'li precepti⁹ arguēdo / obsecrādo / increpādo curamq; faciēdo inserere nitebantur. ℟. Sint lūbi vr̄i precincti: ꝛ lucerne ardentes in manibus vr̄is. Et vos similes hoib⁹ expectantib⁹ dn̄m suū q̄n reuertatur a nuptijs. ℣. Uigilate ergo quia nescitis qua hora dn̄s vester ventur⁹ sit Et. Bn̄dicīo. Chorus scrārū virginū: intercedat pro nobis ad dn̄m. Lectio. viij. de virginib⁹.

UIdeñ michi quīq; virgines significare quinq; partitā ꝓtinētiam a carnis illecebris. Continend⁹ est enī animi appetitus a voluptate oculoꝝ

Lucē. ij. ℣. Lucē. ij. ℟.

tauriū/a voluptate olfaciendi gustandi/siue tangendi. Sed qz ista cōtinētia partim coram deo fit vt illi placeatur interiori gaudio partim corā hoibus tm̄: vt gloria humana capiatur. Quicz dicūtur sapiētes/t q̄nqz stulte: qz vtraqz ptinentia est q̄uis diuerso fomite gaudeat. Lampades autem sunt q̄ manibus portant opa q̄ scōm istā cōtinentiam fiunt. Dictū est em̄ Luceāt opera vestra: corā hoib⁹. Ista lectio legat ab vno solo puero in suppelliceo. Et interim procedant quinqz pueri de vestiario ordinatim in suppellicijs capitibus velati amicti albis t cereos ardentes in manib⁹ portantes ad gradū chori reuētes accedant. Finita ita q̄ lect. simul incipiant ad altare cōuersi. ℟. Audiui vocem de celo venientem venite oēs virgines sapientissime. Oleum recondite in vasis vestris: dum spōsus aduenerit. Et per ātē a cho. quo facto ꝑdi. pueri simul cātēt. ℣. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit.

Chor⁹ Oleū. His finitis eodēmō t ordine quo accesserūt vsqz ad vestibulum redeant. Benedictio. Sanctorum meritis mereamur gaudia lucis.

Lectio .xi. de oibus scīis.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatem in qua scripti sumus t decreti ciues. Non sumus hospites sz ciues sctōrū t domestici dei: et illius heredes coheredes aūt xp̄i. Huius nobis ianuas aperiat fortitudo t fiducia latū ꝑbeat ingressum. Cōsiderem⁹ ergo inclytam vrbis illius felicitatem inquā cōsiderare possibile est. Ut em̄ vere est ꝓprehendere null⁹ sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodam loco sic q̄ aufugiet ab ea dolor/tristicia/et gemitus. Quid hac vita beati⁹/vbi nō est pauptatis mer⁹/nō egritudinis imbecillitas? Nemo ibi ledit nemo luidet cupiditas nulla iardescit nullū ibi desideriū / nulla honor⁹ pulsat aur ptātis ābitio. Null⁹ ibi diaboli metus: insidie demonū nulle/terror gehenne

procul. Mors neq; corpo
ris neq; aie. sed imortali-
tatis mūera iocūda Aul
la erit tūc vsq; discordia
sed cūcta psona cūcta cō-
ueniētia q; oīz sctōr vna
cōcordia. Pax certa t le-
ticia cōtinua: tranquilla
sūt oia t quieta. ℟. Cōce
de nobis dñe q̄s veniam
delictor: t intercedētib⁹
sctis quor hodie solēnia
celebram⁹. Talē nob⁹ tri-
bue deuotionē. Ut ad eo-
rū puenire mereamur so
cietatē. ℣. Adiuuent nos
eor merita: q̄s ppria ipe
diūt scelera excuset inter
cessio accusat quos actio
et q̄ eis tribuisti celestis
palmā triūphi/nobis ve
niā nō deneges pcti. Ta-
lē. Sīlia. Ut. ℣. Justi autē
imp. In iau. ā. Vidi tur-
Apo. bā magnā quā dinumera
7.c. re nemo poterat eor oibus
gentib⁹ stātes ante thro-
nū. ℣. Dñs re. ℟. Et oēs
angeli stabant i circuitu
throni: t ceciderūt in cō-
spectu ei⁹ i facies suas t
adorauerūt eū. ℣. Jubila
Apo. te. ℟. Redemisti nos dñe
5.c. de⁹ in sanguine tuo ex omni
tribu et lingua et populo
t natiōe t fecisti nos deo
nostro regnum. ℣. Deus

de⁹. ℟. Benedicite dñm oēs angeli eius agite diem le ticie t confitemini ei. ℣. Benedicite. ā. Hymn⁹ oīb⁹ sctis eius filiis israel populo appropinquāti sibi. gloria hec est oībus sctis eius. ℣. Laudate. Cōm. Ecce ego iohannes. Hym⁹.

Thō. 13.b.

ps. 148.

Christe redēptor omnium conserua tuos famulos beate semp virginis placat⁹ sctis pcib⁹.

Beata quoq; agmina celestium spirituum preterita presentia futura mala pellitē.

Vates eterni iudicis apostoliq; domini: supplici-ter exposcim⁹ saluari vestris precibus.

Martyres dei inclyti cōfessoresq; lucidi: vestris orationibus/nos ferte in celestibus.

Chorus sanctarum virginum clericorūq; olim simul cum sanctis omnib⁹ consortes christi facite.

Gentē auferte perfidam credentium de finibus vt christo laudes debitas p soluamus alacriter.

Gloria patri ingenito/ eiusq; vnigenito: vna cū sancto spiritu in sempiterna secula amen. ℣. Sus.

Mirabilis. ā. Te glriosus apl'or chor9/te pphetar laudabilis numerus: te martyrum cādidat9 laudat exercitus: te omnes electi voce ꝓfitentur vna nimes btā trinitas vnus deus. ℟s. Bñdictus. Oro

OMnipotēs sempiterne deus: qui nos omnium sanctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: quesumus vt desiderataz nobis tue propiciationis abundantiam multiplicatis intercessoribus largiaris. per Ad prima. ā. Uidi turbā ℟s Deus in nole. Ad. iii. ān. Et oēs angeli. ℣. Legē po. c℟. Ecce ego ℟. de cōi plor m. ad oēs hor. dñr Ad. vi. ān. Redemisti. ℟s Defecit. Capitulum.

Apo. 7. a. AUdiui numerum signatorum centum quadragita quatuor milia signatiex oi tribꝰ filiorum israel. Ad nonā. ān. Hymnus. ℟s. Mirabilia testimo. Capitulum.

Apo. 7. a UIdi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oibus gētibus t tribub9: tpplis t linguis stātes ante thronum i ꝓspectu agni amicti stolis albis t palme in manibus eorum. Ad. ii. vel. ān. Uidi turbam. ℟i. Cōfitebor. i. Credidi. In cōuerrendo. Eripe me. ℣i. Lauda hierusalē. c℣. Ecce ego iohānes. ℟. Justi impperuū viuēt: t apud dominū est merces eorū Et cogitatio eorū. Apud altissimum. ℣. Ideo accipiēt regnū decoris: t diadema speciei de manu domini. Et cogitatio eorū. Gloria laus t honor dec9 potestas et iubilatio pri ac nato t spiritui sancto. Apud. hy9 Xpe redēptor ℣9. Mirabilis deus. ān. Saluator mundi / salua nos omnes sancta dei genitrix virgo semper maria ora p nobis precibus quoq sanctor apostolor martyrum / t cōfessorum atq sanctarum virginuz suppliciter petimus vt a malis oibus eruamur bonisq oib9 nūc t sp ꝓfrui mereamur. ℟s Magt. or Ops sempi. de9. ℭ Finitz his vesp̄is omniū sctōrū fiāt inciptant festiue vs mortuorū in cōuentu. ān. Placebo domino i regione viuorum. ℟s. Dilexi. vltim9. ℣. scilz. Placebo.

Sap. 5. c.

huius pi. non psallat: sed statim loco añe. cantetur secũdũ vsum sarũ. ã. Heu me quia incolatus meus

ps. 119. prolongatus est. ps. Ad dñm cum tribularer. ãn.

p. 120 Dñs custodit te ab omni malo custodiat animam tuam dñs. ps. Leuaui. ã.

p. 129 Si iniquitates obseruaueris domine: dñe quis sustinebit. ps. De profundis. ãn.

p. 137 Opera manuum tuarũ dñe ne despicias. p. Confitebor. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe animas eorum. Sub silentio dicitur. ãn. Audiui vocem de

Apo. 14. c. celo dicentem: beati mortui qui in dño moriũtur. p. Magnificat Kyrie eleison. Christe eleisõ. Kyrie eleison. Pater noster. et Aue maria. sine pnũciatione. Et ne nos. dicitur iste p Lauda aia mea do. Finito ps. tunc enim dicat sacerd. executor officii. ℣. cum ofone loco nec habitu mutato. ℣. Requiez eternã dona eis domine. ℟. Et lux ppetua luceat eis. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eorũ. ℣. Credo videre bona domini. ℟. In terra viuentium. ℣. Dñs vobiscum. Et cũ spũ tuo. Oremus.

HIdeliũ deus oim cõditor et redemptor animabꝰ oim fideliũ defunctorũ: remissionẽ cunctorum tribue peccatorũ: vt indulgentiã quã semper optauerunt: piis supplicationibus cõsequantur. q̃ termictur sic. Qui cum deo patre ⁊ spũ scto vi. ⁊ reg. deus: per oia secula scꝰorũ amẽ. Non dicatur hic. Dñs vobiscũ. sed statim idem sacer. dicat. Requiescant in pace. Chorus. Amen. Deinde dicat cõplet. de die vt supra. ad i. vespas. ã. Sctõrum precibus. ps. Cũ invocarẽ. hyꝰ. Saluator. ℣. Custodi nos. ã. Lucẽ tuã ps. Nũc di. Pro corpore pñti cuiuscũq; fn. dr ora. ista tã ad Placebo. q̃ ad Dirige. ora. maior videlz.

DEus cui ppriũ ẽ misereri semp et pcere te supplices deprecamur. p aia famuli tui. N. quã hodie de hoc seculo migrare iussisti vt nõ tradas eam in manus limici nec obliuiscaris i finẽ: sed iubeas illã ab angelis sctis suscipi: atq; ad regionẽ viuorũ pduci. ⁊ qi in te spauit

et credidit/sanctorũ tuorum mereatur societate letari. Per dñm. ℂ In die tricenali de q̃cunq; fuer. vel q̃niemo. vnius defuncti dicatur ista oratio ad Placebo. tantum oratio.

DEus cui proprium est misereri semp ⁊ parcere: propiciare aie famuli tui vel famule tue ⁊ omnia eius peccata dimitte vt mortis vinculis absolut9 vel absoluta: trãsire mereat ad vitam. p. ℂ In sinuer. de q̃cũq; fuer. dicatur ista or. ad Placebo. tãtũ

DEus indulgentiarũ dñe da aĩme famuli tui vel famule tue. N. cuius ãniuersarium depositionis diem cõmemoramus refrigerij sedẽ/quietis beatitudinẽ/luminis claritatẽ. per. ℂ Pro epi. defunctis dr ista or̃o ad Placebo. tantum oratio.

DEus q̃ inter aplicos sacerdotes famulos tuos pontificali dignitate cõseri fecisti presta quesumus vt quorum vicem ad horam gerebãt in terris: eor̃ perpetuo q̃sortio letẽr i celis. p. ℂ Pro frib⁹ ⁊ sororib⁹ defũct⁹ dicatur ista or. ad Placebo. tãtũ

DEus venie largitor et humane salutis auctor quesumus clemẽtiam tuam: vt nostrarũ cõgregationum fratres/⁊ sorores qui ex hoc seculo transierũt/intercedente beata maria semp virgine: beato michaele archangelo/cum omnibus sanctis ad perpetue beatitudinis cõsortium peruenire q̃cedas. Per. or̃o. q̃natis ad Placebo. tãtũ. Fedelium. vt sup̃a sic terminet. Qui cum deo. vi. non dicat Dñs vobiscũ. nec Requiescant in pace Sed excep. cõmẽo. anniuer. statim sine inuita. et sine. p̃s. Uenite exultemus. incipiat ãn. sup̃pos. tantũ. ãn Dirige. nõ dicatur tamẽ post Placebo. vt i. ri. ⁊ quãdo or̃ones p̃dic. dicunt in lau. vt ab hac die aiarũ vsq; ad. iiii. fer. ãn pasch. tunc or̃o. Fideliũ. sic terminet Qui cũ deo. p̃s. ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amẽ. sine Dñs vo. post or. ℂ In die animarũ ante matuti. pulsatis campa. more dñicali. Ad matuti. sine Dñe labia. ⁊ Deus i adiutoriũ. ⁊ sine p̃s. Uenite. incipiat in le

perlon̄ gradu. Ān. ⁊ fiant
nouē lect. ān. Dirige dñe
ꝓ.5. deus meus: in conſpectu
tuo viā meā. ꝓ. Uerba. ā
ꝓ.6. Conuertere dñe et eripe
animā meā: quoniam nō
eſt i morte qui memor ſit
tui. ꝓ. Dñe ne. ān. Ne eqñ
ꝓ.7. rapiat vt leo aiam meam
dū nō eſt qui redimat ne-
q; ꝺ ſaluū faciat. ꝓ. Dñe
deus meꝰ. ℣. Ab porta ınfe
ri. ℟. Erue do. Pater nr̄.
Et ne nos. nō dicat Jube
dñe. nec Tu aūt. Nunq;
dñdicto a lectore petat
in iſtis lectionibꝰ. Lectō. i.

Job. 7.d. PArce michi dñe: ni-
chil enim ſunt dies
mei. Quid eſt hō q; ma-
gnificas eū. aut ꝺd appo
nis erga eū cor tuū? Uiſi
tas eū diluculo: ⁊ ſubito
ꝓbas illū? Uſq; ꝺ nō par-
cis michi nec dimittis me
vt glutiā ſaliuam meaz?
Peccaui. Quid faciā tibi
o cuſtos hoiz? Quare po
ſuiſti me ꝓtrariū tibi ⁊ fa
ctus ſū michimetipi gra-
uis? Cur non tollis pcm̄
meū ⁊ q̄re nō aufers iniq
tatē meā? Ecce nūc i pul-
uere dormio ⁊ ſi mane me
q̄ſieris nō ſubſiſtā. ℟. Cre
Job. 14.d. do ꝙ redēptor meꝰ viuit
⁊ i nouiſſio die ɗ ⁊ra ſſur
rectur⁹ ſū. Et i carne mea
videbo deū ſaluatorem
meū. ℣. Quē viſur⁹ ſū ego
ipe ⁊ non alı⁹ ⁊ oculi mei
ꝓſpecturi ſunt. Et in. ℟c. ꝓ

TEdet aiam meā vi- Job.
te mee dimittam ad 10.a.
uerſum me eloquiū meū
Loquar i amaritudie aie
mee dicā deo: nolı me cō-
dēnare. Jndica michi cur
me ita iudices? Nūquid
bonū tibi videt ſi calūnie
ris ⁊ opprimas me opus
manuū tuaꝝ ⁊ ꝓſiliū ipio
rū adiuues? Nūq̄d oculi
carnei tibi ſunt / aut ſicut
videt hō ⁊ tu vides? Nū-
quid ſicut dies hoīs dies
tui ⁊ anni tui ſicut huma
na ſūt ꝛpa. Ut queras ini
quitatem meam et pcm̄
meū ſcruteris. Et ſcias q;
nichil impiū fecerim: cū
ſit nemo q̄ de manu tua
poſſit eruere. ℟. Qui la- Joā.
zarum reſuſcitaſti a mo- 11.f.
numēto fetidum. Tu eis
domine dona requiem ⁊
locū indulgentie. ℣. Qui
venturus es iudicare vi
uos ⁊ mortuos ⁊ ſcl'm p
ignez. Tu eis. Lectio. iij.

MAnus tue dñe fece- Job
runt me: et plaſma- 10.b.
uerunt me totum in cir-
cuitu: ⁊ ſic repente ꝓrecı-

pitas me. Memēto queso q̄ sicut lutum feceris me et in puluerem reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me/ et sicut caseum me coagulasti: Pelle et carnibus vestisti me: ossib⁹ et neruis compegisti me. Uitam et miam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spīm meū. ℟. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abscōdā a vultu ire tue. Q. Peccaui nimis i vita mea ℣. Cōmissa mea paueſco et ante te erubesco dū veneris iudicare noli me cō dēnare. Q. Scendū est q̄ qñ corp⁹ adest presens cuiuscūq; fue. ti anniuersa. eō̄ tñ et in die alarū repetātur. iij. vi. et. ix. ℟. Et qñcūq; ℟. a. ij. cantat In. ij. noc. ān. In loco pascue ibi me collocauit. ℣. Dñs regit. ā. Delicta iuuētutis mee et ignorātias meas ne memineris dñe. ℣. Ad te leuaui. ā. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. ℣. Dñs illuia. ℣. In memoria. Lcō. iiij.

b. Quantas habeo iniquitates et peccata
d. scelera mea atq; delicta ostēde michi. Cur faciem tuam abscōdis et arbitraris me inimicū tuū: Contra folium qđ vēto rapit ostēdis potētiā tuā: et stipulā siccā pseq̄ris. Scribis enī contra me amaritudines: et consumere me vis peccatis adolescētie mee. Posuisti i neruo pedem meum: et obseruasti oēs semitas meas et vestigia pedum meor̄ cōsiderasti. Qui quasi putredo cōsumēdus sum: et quasi vestimētū qđ comeditur a tinea. ℟. Heu mihi domine: qr peccaui nimis in vita mea quid faciam miser vbi fugiam nisi ad te deus meus miserere mei Dū veneris in nouissimo die. ℣. Alia mea turbata ℣o. 6. est valde sz tu dñe succurre ei. Dñ veneris. Lcō. v.

Job. 14. a. Homo natus de muliere breui viuēs tēpore: repletur multis miseriis. Qui q̄si flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra: et numq̄ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos: et adducere eum tecum in iudicium: Quis potest facere mundū de immūdo cō

ceptum semine? Nōne tu qui sol⁹ es? Breues dies hoīs sunt: numerus mensium eius apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ qui preteriri non poterunt. Recede ergo paululū ab eo vt quiescat donec optata veniat: ⁊ sicut mercēnarij dies eius. ℟. Ne recorderis peccata mea domine. Dum veneris iudicare seculū per ignem. ℣. Dirige dñe de⁹ meus in conspectu tuo viā meā Dum veneris. Lectio. vi.

Job. 14. c. QUis michi hoc tribuat vt in inferno protegas me: et abscondas me donec pertranseat furor tuus: et constituas michi tēpus in quo recorder mei? Putas ne mortu⁹ homo rursum viuat? Cunctis diebus quibus nunc militо expecto donec veniat immutatio mea. Uocabis me: ⁊ ego respondebo tibi. Opi manuū tuarū porriges dexteram. Tu quidē gressus meos dinumerasti: ⁊ parce peccatis meis. ℟. Domine secūdū actū meum noli me iudicare: nichil dignum in conspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuā. Ut tu de⁹ deleas iniqtatē meā. ℣ Amplius laua me dñe ab iniustitia mea / et a delicto meo mūda me: qz tibi soli peccaui. Ideo. In. iii. noc. ān. Complaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuādū me respice. ps Expectās. ān. Sana dñe animā meā: qz peccaui tibi. ℣. Btūs qui intelligit. ā. Sitiuit anima mea ad deum viuum quando veniam ⁊ apparebo ante faciem dñi. ps. Quēadmodum. ℣. Requiē eternam dona eis dñe. Lectio. vii.

Pō. 50. Pō. 39. p. 40. p. 41.

Job. 17. a. SPūs meus attenuabitur: dies mei breuiabūtur: ⁊ solum michi supererit sepulchrum. Nō peccaui: ⁊ i amaritudinibus morat⁹ ocul⁹ me⁹. Libera me dñe et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei transierūt cogitatiōes mee dissipate sūt torquentes cor meū. Noctem verterunt in diem: ⁊ rursuz post tenebras spolucē. Si sustinuero infernus dom⁹ mea est ⁊ in tenebris straui lectulū meum. Putredini dixi. Pat meus es: mr̄ mea ⁊ soror

mea vermib⁹. Ubi est ergo nunc ꝓtolatio mea: t patiētia mea. Tu es dñe de⁹ me⁹. ℟. Peccātē me quotidie et nō penitētem timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redemptio: miserere mei deus t salua me.

po. 53 ℣. Deus in noīe tuo salū me fac: t i virtute tua libera me. Quia. Lcō. viii

Job. 19. c. Q Elli mee cōsumptis carnibus adhesit os meū: t derelicta sunt tantūmodo labia circa dentes meos. Miserem mei miseremini mei saltē vos amici mei / qr manus dñi tetigit me. Quare ꝑsequimini me sicut de⁹ / et carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribātur sermones mei? Quis michi det vt exarētur i libro stilo ferreo aut plūbi lamia vel celte sculpantur in silice? Scio eñ q redēptor me⁹ viuit: et in nouissimo die de terra surrecturꝰ sum: t rursum circundabor pelle mea: t in carne mea videbo deū saluatorē meum. Quem visurꝰ sum egoipse t oculi mei conspecturi sunt t nō alii⁹. Reposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiē eternā dona eis dñe. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Qui lazar resuscitasti a monumēto fetidū tu eis dñe dona requiem. Et lux perpetua. Lcō. ix.

Joā. 11. f.

Q Uare de vulua eduristi me? Quiv trinā ꝓsumptꝰ esse z ne oculꝰ me videret. Fuissem q̄si non essem de vtero trāslatus ad tumulū. Nūq̄d nō paucitas dierū meorū finiet breui? Dimitte me vt plāgaz paululū dolorē meū antequ vadā t non reuertar ad terrā tenebrosaz: t opertā mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum vbi vmbra mortis t nullꝰ ordo: sed sempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me domie de morte eterna in die illa tremenda. Quando celi mouendi sunt t terra. Dū veneris iudicare seculum per ignē. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quādo ce. Et dicatur vsq; Dum veneris. ℣. Ardētes animē flent sine fine ambulātes per tenebras: dicūtq; singule ve ve ve / quāte sunt

Job. 10. d.

So: pho. 1. d.

tenebre. Dum veneris. ℣. Creator omnium rerum deus qui me de limo terre formasti ⁊ mirabiliter sanguie proprio redemisti corpusq; meum licet modo putrescat de sepulchro facies i dies iudicii resuscitari/ exaudi/ exaudi me vt animam meam i sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū veneris. Deinde repetatur ℟. Libera me dñe. quandocūq; corpus adest presens: ⁊ in oibus annuer. et trigintaſ. ⁊ qñ vltimo fit seruit. mor. ātē paschā semper erit vlti. ℟. Libera me. cū his. iū. ℣. Dies illa. Quādo. et dicit vsq; Dum veneris ℣. Quid ergo miserrim⁹ q̄d dicam vel quid faciā/ dū nil boni pferā ante tātū iudicē Dum. ℣. Nūc xp̄e te petimus miserere q̄s q̄ venisti redimere perditos nō li damnare redemptos. Dū. Deinde repetat ℟. Libera. qđ p totū annū obseruet q̄cunq; dr ℟. Libera. Idem modus et ordo seruetur hic qui in anniuersa. episcoporum per omnia. de quorū anniuersa. suprādictū est in do. i. adue. do. post. ii. ves. Lec. vero i pulpito legāt. In noi. iii. ⁊ vi. fer. p annū qñ hūt. vi. mor. cū. ix. pis. et. iii. ℣c. tātū: tunc erit. iiij ℟. Libera me dñe de viis inferni: Qui portas eree confregisti et visitasti infernum ⁊ dedisti eis lumen vt viderent te q̄ erāt in penis tenebrarum. ℣. Clamātes ⁊ dicentes adueniſti redemptor noster Qui. Non repetatur ℟. Et notādū est q̄ semp in vigi. mor. cū. ix. pis. ⁊. iij. lec. tātū dicit hec sola ān. sup pos. cū. ℣c. sq; Dirige ⁊ tūc dr hic ℣. tm̄ sq; Cōplaceat tibi dñe vt eruas me. ℟. Dñe ad adiuuandū me respice. Ante ℣. vo dicat sacerd ℣. Requiescant in pace. Amen. Iste ℣. dr semper ātē laud. suprādicto mō: nisi ab hac die animarū vsq; ad. iiii. fer. ante pasch. Nam tūc nō sequētur lau. cōtinue sicut in hac die animarū. Ab hac die vsq; ad quartam feriā ante pasch. non sequant lau. cōtinue siue corp⁹ p̄se. o fuer. siue nō sq; semp post vlti. ℟. Et a: i dr Kyrie el̄. xp̄e el̄. Kyrie el̄. ꝺdicto mō. Pr̄ nr. sīl

Et ne nos. Deinde dicit **Exaltabo.** i. sine nota more solito cũ ℣. et oratione que dicture sunt ad laud. alio tẽpore lau. vero tunc dicũtur post mat. de die et de sancta maria. et tũc post ꝑm **Bñd⁹.** dicit **Kyrie eleisõ. Christe eleisõ. Kyrie el'.** more solito. et **Pr̃ noster.** et **Et ne nos.** cum psal. **Uoce mea.** i. cũ ℣. et oõne que dicebantur ad **Placebo.** Deinde dicitur ps. **Ad te leuaui.** Al pascha Vo vsq; ad fest. omniũ sanctoꝝ dicuntur **Placebo.** ℟ **Dirige.** ℟ lau. statim post vespe. de die et de sancta maria quando in quẽtu dicuntur. In paschali tpe dicũtur tres let. cũ. iii. ℟. ℣. iii. ℘. et cũ iii. ãis sup ℘. ãre lau. qualiscũq; noc. dicitur ℣ oẽs ãe sup ꝓos ad ves. s. **Placebo.** dicuntur ℣ oẽs ãe sup ℘. i lau. dñr. Post oc. pasche in quacũq; fer. in choꝛ officiũ mortuoꝝ incipiat a primo noctur. ℣ ꝯpleantur duo sequen. nocl. in eadẽ ebdomad si fieri põt siue aũt possit siue nõ. Deinceps non seruetur ordo noc. sed fe. in hoc tpe ita tamen q̃ ꝯtinue tpe presenti cuiuscunq; fuer. ℣ in ãniuersario ℣ i trigint. cẽpor in predicto tpe semp dicuntur ãe. ℘i. ℣. ℟. de ꝑmo noc. Sciendũ est q̃ in tpe pasch. semper erit. iii. ℟. **Libera me dñe.** cũ his trib⁹ versibus sq̃z **Dies illa. Quid ergo. Nunc xp̃e.** In die aiarum ante laud. ℣. **Requiescãt in pace. Amen.** In laud. ãn. **Exultabunt dñs ossa humiliata.** ps. **Miserere.** ãn. **Exaudi dñe orationẽ meam ad te ois caro veniet.** ps **Te decet.** ãn **Me suscepit dextera tua dñe.** ps **Deus de⁹ meus.** ãn **A porta inferi erue domine animã meã.** ps **Ego dixi.** ãn. **Ois spũs laudet dñm.** ℘. **Laudate do.** ℣. **Requiẽ eternã.** ℟. **Ego sum resurrectio et vita qui credit in me etiam si mortuus fuerit viuet: et ois qui viuit ℣ credit in me nõ morietur in eternũ.** ps. **Benedictus. Kyrie eleison. Christe eleisõ. Kyrie el'. Pater noster.** sine pronũciatione. **Et ne nos.** ℘. **Exaltabo** i. Deinde dicat sacerdos loco nec habitu mutato. ℣. **Requiẽ eternã.** ℟ **A porta inferi. Credo** Joã. ii. c. p. 50. p. 64.

videre. Dñe exaudi. Dominus vobiscū. Oro. Fidelīū. cantum: nec habitu mutato eodem modo per oia quo prenotatū est ad Placebo. quib' dictis statim dicunt matu. de scta maria in cōuētu more solito. et post ꝑmā collectā videlicet Cōcede nos famulos tuos quesumus dñe deus ut animabus famulorum famularumq; tuarum quarum hodie memoriam celebramus. intercessionibus sanctorum omnium apud te semper proficiat ad requiem. Per dñm. Et post lec. de martyrologio dicat sacerd. ℣. Preciosa est in conspectu dñi. cum hac oratione tm Scta maria mater. q̄ terminet sic Qui in trinitate perfecta viuis t regnas deus. Per oia secula seculorū. Amē. Dñs vo. Et cum. Bñdicamus dño. Deo gratias. Hac die dñr oēs hore ad missā. Si hec cōmēo. alarū in do. cōtig. differat vsq; in crastū. t hīt. Uidi do. inchoetur in ipsa do. cum memo. tm de mar. eustachio sociisq; ei' ad matu. t ad missā. Oratones more. post ℣. pro corpe pūrt or. Deus cui proprīū. maiori. In anniuersa. vo de quocunq; fuer. dr oro. Deus cui proprium. minori. In originali vero quocunq; fuerit dr ad libū. ora.

OMps sempiterne deus cui nunq; sine spe misericordie supplicat: pro-

ad morum honestatē illi committeret informādā. Sancto dei itaq; basilice cōstruēde opus diligētissime accelerāte: t xpi mysteria dieiz deuotissime celebrante: ille nobilis vir tenith ex aduerso non lōge inde sua figens tabernacula mēte sincera christi seruitio adherebat cū vxore deuota. Lectio.iii.

Uvenefreda vero celesti dogmate mox inebriata: omnia christi mandata que a doctore suo predicabantur: ardenti desiderio / et auribus patulis hauriebat tenaci memoria recondebat in proximo operibus exhibitura quod tunc in animo congerebat. Omnem vero virū abdicare disponebat / sed hoc parentibus suis innotescere formidabat. Illos offendere non sibi idoneum fore credebat: deo funditus cōiungi salutiferum esse sciebat. In hoc igitur certamine spirituali virginis animus non modico distrahebatur anfractu. Non immemor tamen virgo doctoris sui predicantis renūciare patri t matri t christum sequi: eum cōscium sui audacter fecit esse secreti. Tu aūt. Lectio.iiii.

O Pater inquit sctissime/impetra mihi abvtroq; parente omnē seculi luxum amodo licere abdicare: t virginitatem meam celesti sponso integrā conseruare. Hec audiens vir sanctus: facillime quod petebat obtinuit abvtroq; parēte. Tum q; illius funditus inhiabāt consilio. Tum etiam q; illos imbuerat diuini nectaris plenitudo. Parētes igit onere deposito illā nubendi seculo ceperunt rerum suarū opulētiā xpi pauperibꝰ erogare. Puella desideriū suū adepta: se semper extendēs ad interiora soli deo ihiās: nl'laq; admittēs crena pedibꝰ btiviri assidebat votiua sitibūdo hauriens corde: que despōsi sui moribꝰ audiebat. Cū autē in exercitijs que ad salutem aie pertinent studiosissime iuigilaret: cernens diabolus in illa ꝓuincia virtutē sua: in eneruari totus contra eam insurgere cepit. Lectio.v.

Quadam aūt die dñica

virginis parentib⁹ ad ec
clesiã pergentibus vt dei
my ſteriis ⁊ ſancti viri in
tereſſẽt p̃dicationib⁹ vir
gine vvenefreda quodaꝫ
coꝛpoꝛis icõmodo domi
remanere coacta: ecce q̃
dã iuuenis noie cardodo
cus regis alani filiꝰ pala
tiũ pꝛis ingrediens: eam
ſolã repperit ſtatimq; de
ꝓcubitu ſermonẽ iſeruit:
dicens ſe regis filium di
uitiis ⁊ honoꝛibus refer
tũ: ⁊ illã affluent lo cuple
taturã ſi ſue volũtati da
ret aſſenſũ. Illa vultu de
miſſo ruboꝛe ſuffuſa diſ
ſimulãs animi ꝓpoſituꝫ
ſimulauit ꝓmo ſe grauit
ferre q; incõptã iueniſſet
Petiit vt ſaltem modicũ
pateret donec a thalamo
decẽtius rediſſet. Nec di
cẽs ſolũmodo ad hoꝛam
euelli ab eo querebat Q.ð
tãdem pꝛocus temeꝛari
us conceſſit. Lectio. vi.

Illa vero moꝛ thalamũ
igreſſa ex altera parte ca
mere verſus eccleſiã iter
arripuit: q̃ fuga moꝛ iu
uenũ innotuit. Ille vero
arrepto gladio velociter
inſequeus ap̃hendit eã
in dei cẽſu cuiuſdam mõ
tis ante oſtiũ eccleſie: et
his ỽbis eã allocutꝰ eſt.
Oli te amaui: et legalib⁹
ãplexib⁹ te michi coniun
gere deſideraui. Quare
te petentẽ cõtemnis/aut
ſtati michi cõſenties: aut
vitã iſto gladio ꝓſumma
bis? Illa pꝛius ad eccle
ſiam luminaveꝛtẽs/⁊ ne
minẽ aſpiciens: furibun
do confidenter reſpondit
Regis eterni filio iuncta
matrimonio nullũ aliuꝫ
admiſſura ſũ dñ viꝛeꝛo.
Exime gladium et vt pla
ceꝛvtere: nec mine nec blã
dicie ſeparabũt me ab il
lius amoꝛe. Ille vero ex
tracto gladio caput eius
amputauit. Moꝛ ỽo vbi
caput virginis ad terraꝫ
coꝛruit: fons hominibus
⁊ pecoꝛibus ſaluberrim⁹
ỽbertim emanauit. Tu.

Siue expoſitione. ſc. vij.

Quoꝛe vero virgi
nis in loco quo ceci
derat remanẽte caput ip
ſius de ꝓcliui ruit in ec
cleſiã iter pedes aſtãtiũ.
Uñ ſtupefacti ⁊ attoniti
tã parentes q; alij accur
rũt q̃toti⁹ rẽ certius co
gnituri/ virginẽq; deuo
tã ꝓperiẽtes eſſe decolla
tã: lamẽtabilẽ ꝓdiderũt
clamoꝛẽ Quẽ vir ſeũs au

diens ad cetum peruenit
astantiū. Uirginē quoq;
quam deo consecraturus
erat: peremptā cernēs et
peremptorē illi⁹ gladiuz
suū per herbā tergentem
adhuc madidū cruore cō
spiciens his ꝟbis impiū
est aggressus. O ꝓlis in-
q̄t regie dignitatis homi
cida celestis cur nō peni
tet te tātū scel⁹ ꝑpetrasse
pacē cōturbasti et eccleſi
am tuo sacrilegio fedasti
nec diei dñice reuerentiā
exhibuisti. Nunc ipsum
deū meū depcor quaten⁹
que tu indigne cōmisisti
digna recōpensatione re
cipias His dictꝫ iuuenis
ad terram corruēs/illico
expirauit. Mirūq; dictu
corpus defuncti liquefa-
ctū i ꝓspectu astātiū dis-
paruit multis asserētib⁹
tellure dehiscente fuisse
absorptū: ⁊ cū spū suo in
baratro demersū. ℔c. viii.
Dehinc sctūs/caput vir
ginis deosculans: et suo
ordine componens/reli-
quo corpori adegit: ⁊ pal
lium suum supersternēs
ad altare missam celebra
turus accessit. Q.ua pera
cta ad corp⁹ remeās: hoc
sermone ad populū vsus
est. Scitote kſſi hanc dei
virginē votum sanctimo
nialis fecisse: et intercepta
morte tempus exsoluen-
di nō habuisse. Unde cō-
decet nos humi ꝓcūben
tes deuoti⁹ deū ꝓro ea in
terpellare: multas in po-
sterū per eā habituri cō-
moditates. Ipe vero ma
nus ad celū expandēs di
xit. Dñe iesu xp̄e pro cui⁹
amore hec virgo terrena
respuens/celestia concu-
piuit: q̄q; non ignorem⁹
ipsam pro tuo nose passā
i celestis gaudii finib⁹ re
positā nostro viteri⁹ non
indigere contubernio: tū
vororum bonorum affec-
tor clementissime p̄cipe:
vt aia huius puelle redi-
uiua gra tue mie nomen
tuū magnificet adhuc in
tua plebe: et post lōga vi
te spatia multiplicato bo
ne ꝙersatiōis fenore: ad
te redeat sponsū suū vni
cū dei p̄ris filiū: cū quo ⁊
cū spū sctō viuis et gl'ia-
ris de⁹ ꝙ infinita scl'a scl'o
rum. Cūq; oēs rñdissent
amen: puella q̄si a somno
educta resedit tergens et
emundās facie suā a pul
uere ⁊ sudore/surgensq;
in eccl'iaz intrauit: et de

ꝑfas ide libauit. Porro vbi caput ipsius collocatus resectū: ⁊ postea virtute diuina compactum fuerat: albedo q̄dā in modū fili locū sectionis semper obducebat. Lect. ix. Homines autē illi⁹ prouincie qui nondū deū cognouerant/ videntes infausti iuuenis cōfusionē et gl'iose ꝟginis resuscitationē pedibus beati viri bennoi, puoluti dei mysteriis petierunt imbui. Quos ille deuote suscipiens: sacri baptismatis vnda purificauit/ ⁊ diuinis sermonib⁹ instructos in dei seruitio confirmauit. Ut dei virgo vvenefreda tota die sancti viri pedibus adherens: illius sermonibus sedula intendebat/ ⁊ se velare cum suis parentibus obnixe deposcebat. Uir autē sctūs coꝝ parentibus et multis aliis eam sacro velamine indutam consecrauit/ atq; regularis propositi disciplinis plenissime informauit: que statim totius virtutis arcem aggrediens/ in breui totius ordinis adepta est peritiam. Unde vir dei admodū letificatus: parētes in vnū conuocatos/ et alios dei seruos sic est affat⁹. Uos inquit hactenus meis petitionib⁹ ⁊ cōsiliis promptos exhibuistis: nūc vero in vobis exuberantib⁹ dei bñficijs incedite vigilāter preostensam vobis viam salutis. Et quoniā alias vocat me deus / et me ad pñs carituri estis filie vestre admonitionibus solert' intēdite et exemplis. Ad virginē conuers⁹ ait. Te meis exercitijs succedere p̄cepit de⁹/ et ꝟgines in dei seruitio hic tecū mansuras congregare. Hic vero annis septem peractis te diuinitus admonitā: oportebit aliū iuisere locū. Lecta de cōi vni⁹ ꝟg. ⁊ mr. ℭ Scti leonardi cf. ⁊ ab. ix. k. hāc

Preces nras q̄s Omne celesti dono ꝑsequerevt q̄ de bti leonardi confessoris tui atq; abbatis patrocinijs gl'iamur: eius meritis atq; suffragijs apd te semper adiuuari mereamur. p. Lect. i.

Beatus igit leonardus tēporibus anastasij ipatoris in ꝓuincia gallicana claris parētib⁹

collateralib⁹ clodouei regis francie extitit oriundus. Quē clodoue⁹ quōdā pagan⁹: sz p p̄dicationē scti remigij remensiuz archiep̄i ad fidē ꝙuersus de sacro fōte leuauit. ℣. q.

Quer aūt leonardus factus adolescēs / relicta regali militia spiritu tact⁹ diuino sequi voluit archiepiscopi remigij vestigia Cuius doctrinam et morum honestatem sequēs plurimis miraculis choruscabat. Tu. Lectio. iii.

Hic cū a rege impetrasset: vt oēs quos in ergastulis visitaret / solverentur: vbicunq; incarceratos audisset / ad eoz liberationē ipiger currebat. Crescēteq; fama ei⁹ / multi ad eū cōfluētes gr̄a recuperāde sanitatis redibant ab eo sani. Lect. iii.

Volens ergo famam hominū declinare: z soli deo seruire: adijt sylua nole pauū. Quo cum rex z regia venādi causa aduenissent: cōtigit reginą parru picitari Cui cū medici nō possent subuenire: satellites sylua vlularibus repleuerūt. ℣. Vt dei hoc audiēs mox aduenit. Cūq; p ea oronē ad deum fudisset / regina illico et optatū partū habuit: et remediū a dolorib⁹ sēsit. Quo viso rex munera pr̄ciosa viro dei obtulit: q̄ oia vir sctūs recusauit. Deditigit sibi rex tantū de eadē sylua ḡrūm vni⁹ noctz spatio cū asello suo circuire potuisset. ℣ ctūs ꝙ leonar- ℣. vi. dus cōstruxit i eodē loco oratorium i honorē btē marie qs appellauit nobiliacū eo q; a nobili rege donatū esset. Cōgregatisq; ibi ffrib⁹: mlt̄o tp̄e vixit Ubi ꝓpter aq̄ penuriam fontē ideficiētis aq̄ a deo suis p̄cib⁹ impetrauit. Multisq; clarus miraculis i dño obdormiēs: i eodē loco sepult⁹ est. ℣. Reg pitie ℟. de expōe eiūgel. Nemo accē. ℟. ca a d cōi vni⁹ p̄f. tab. ℣ Scōr. iiii. coronatorz mar. iii. ℣. Or

Presta q̄s oīp̄s deus: vt qui gl̄iosos martyres tuos claudium / nicostratum / simphorianū castorinū / atq; simplicium / fortes i sua cōfessione cognouim⁹: pios apud te i nr̄a intercessione sentiam⁹ p. Ad mat. inui. du. ℟.

TEmpore quo diocletianus pterit in pānoniā ad metalla de montibus abscindenda inter montes metallicos inuenit claudiū / nichostratū simphorianū / castorium atq; simpliciū magna peritia artis illi⁹ imbutos: sed occulte xpistianos. Quibus inuidētes socij / accusarunt eos q̄ essent xpistiani. Tu. Lectio. iii. Imperator hoc audiēs: iussit lampadio tribuno eos audire: t in q̄ reatus ineniret pena ferire. Qui iussit sctōs dei sibi pñtari: t oñdit eis oia gña tormētor dicēs. Nisi ātiq̄s numinib⁹ sacrificauerit⁊ his penis peribitis. Scti martyres dixer̄t: Minas tuas nō timem⁹. Iratus lāpadi⁹ iussit eos iā scorpionib⁹ mactari. Lec. iii. Eadem hora lāpadi⁹ arreptꝰ a demonio expirauit. Hoc audiēs impator iussit loculos plūbeos fieri: et sanctos dei viuos inclusos in fluuiū precipitari. Quos nichodemus xpian⁹ post q̄draginta dies leuauit: et etiam in domo sua reposuit. Cetera de cōi plurimor martyr

Sancti theodori martyris. ih. fiant. Diacio

DEus qui nos beati theodori martyris tui ꝓfessione glorioſa circundas et protegis: pst̄a quesumus eius nos imitatione proficere / et oratione fulciri. Per. Ad matu. inuita. sinō. Lectio. i.

TEmporibus maximiani et maximi iperatorū tentus est theodorus: et cū eo multi alij ad militādū i legiōe maritimor. Qui cuz idolis sacrificare nolēnerent / adductꝰ est ad brincā prepositū: et ait. Ego xpian⁹ sū et immolare simulachris p̄ceptū nō accepi. Lec. ii. Irat⁹ preses brīcas: pluribus eū tormentis affecit. Sed cū eū sic superare nō posset: dictauit sententiā dicēs. Theodorū preceptis iperatorū non obtemperantē: ſz in xp̄m credentē / igni iubeo tradi: qđ et factū est. Lec. iii. Magnū ei miraculū / flāma in specie camere fctā / corpus circumuallauit t erat q̄si nō corp⁹ ardēs / sed quasi panis q̄ coquit. Btūs vero martyr erat i medio flamme: et sine af-

fictione laudãs deum t
ita reddidit celo spiritũ
Cetera de cõi vñ⁹ mart.

¶ Sci martini epi et cf. ad. i. vel. ãn. O beatũ põtificẽ qui totis viscerib⁹ diligebat xp̃m regẽ: et nõ formidabat iperij principatũ: o martine dulcedo medicamẽtũ et medice: o scrissima aia: quã t si gladi⁹ pcussoris nõ abstulit tũ palmam martyrij non amisit. Pifer. Lp̃. Ecce sacer. ℟. Btũs marti. ℣. Iste cfes. ℣. Amauit. ãn. O martine o pie/ cui pium est gaudere de te: o martine pphetis cpar: aplis cfert⁹: pfulũ gẽma: fide t meritis egregie: pietate/ mia/ charitate ineffabilis: succurre nobis nũc t ante deum. ℟s. Magt. Oro.

DEus qui conspicis/ qz ex nulla nra vtute subsistimus: cõcede ppitius: vt intercessione beati martini cõfessoris tui atq; pontificis cõtra omnia aduersa muniamur. Per dñz. Alio. de sancto mema martyre. Oratio

DEsta qsumus omnipotẽs deus: vt qui beati mẽne martyris tui natalitia colimus: intercessione eius in tui nois amore roboremur. p

¶ Hunc erat pcessio ante altare sancti martini/ cantando ℟. Martin⁹ abraha. Ora p nobis. Oro

DEus qui es bonitatis auctor et bonoz dispensator: concede propitius. vt qui beati martini cfessoris tui atq; põtificis solẽnitatẽ veneramur/ ei⁹ patrocinio atq; suffragio/ maiestatis tue ppitiationẽ csequamur. Per xp̃m. Iu redeũdo de sancta maria. Ad matu. Iuuit. Martin⁹ ecce migrat hic paup celo diues Quẽ sctõz concẽtus xp̃o psallẽs dedurit nos celestibus hymnis laudem⁹ in hũc deum. ℟s. Uenite. ℣. Iste cfes. In. i. noc. ãn. Sctũs martinus obtũ suũ longe ante ꝓsciuit qui t discipulos in vnum congregauit: atq; sui dissolutionẽ imminere ꝓdixit. ℟s. Beatus vir. ℣. Cũ repẽte viribus corporis cepit destitui: tunc meroz et lucrus omniũ vox plãgentium / vnaq; precantiũ/ ne pastor oues deseras. ℟s. Quare fremi. ãn. Scimus quidez te pater.

desiderare christū: sz salua sunt tibi ꝓmia tua: nostri poti⁹ miserere quos deseris pater. ℣. Dñe ad mul. ℟. Amauit eū. Ve. i.

MArtin⁹ sabarie pānonior oppido oriundus fuit: sz itra italiā ticini alit⁹ est parētibus non infimis / gentilib⁹ tamen. Quicz militie cingulo a perfido iuliano adictus est / licet inuitus. Ipse enim armatā militiam in adolescentia secutus est sub rege constantio. Deide sub perfido iuliano iuxta parētū suor nobilitatē non tamē spōte fruebatur. Nā cū decē esset annor: inuitis parētibus ad eccliesiā cōfugiens / seqz cathecuminum fieri postulauit. Sed vir sanctus magis elegit deo celesti seruire / ꝙ sub imperatore militare terreno. ℟. Hic est martinus electus dei pontifex. Cui dominus post apostolos tantam gratiam cōferre dignatus est: vt in virtute trinitatis deifice mereretur fieri trium mortuorū suscitator magnific⁹. ℣. Sancte trinitatis fidē martinus confessus est. Cui dominus. Lectio. ii.

HIc etiā martinus benignus / patiēs / atqz humilis: nondum in christo renat⁹ / opem ferebat miseris. Alebat egentes: nudosqz vestiebat. Quodam aūt tēpore cum adhuc esset cathecuminus: maximo hyemali frigore cum nihil haberet preter chlamydem qua idutus erat / media eiusdē chlamydis parte abscissa / nudū pauperē quendā vestiuit. Qua etiā nocte seqnte dominū iesum christū inter angelicos exercitus vestitū aspexit audiuitqz dominū voce clara dicentem. Martin⁹ adhuc cathecuminus hac me veste contexit. ℟. Dum sacramēta offerret beatus martinus. Globus igneus apparuit super caput eius. ℣. Dum enim preces ad deum emitteret: et ꝓ vniuerso grege sibi cōmisso deprecaretur. Globus igneus. Lectio. iii.

QUm autem esset annorum duo deviginti: ad baptismum conuolauit / nec tamen stati militie renunciauit tribuni sui precibus deuictus

cui ꝓtuberniū familiare
ꝓestabat/q̄ transacto tri
bunatus sui officio renū
ciaturū se seculo pollice-
batur. Q.ua expectatione
martinus suspēsus p̄ biē
nium fere posteaq̄ est ba
ptisma consecutus / solo
scilicet nomine militauit
℟. Beat⁹ martinus obi-
tum suum longe ante p̄re
sciuit: dixitq̄ fratribus.
Dissolutionē sui corpo-
ris imminere. Q.r indica
uit se iā resolui. ℣. Uiri-
bus corpor̄ cepit repēte
destitui: ꝙocatisq̄ ī vnū
discipulis dixit. Dis. Glo
ria. Q.uia. In.ij.noc.ān.
Dñe iam satis est q̄ huc-
usq̄ certaui: ꝛ quoad ip-
se iusseris militabo: acsi
parcis etati/bonū est mi
chi hos quibus timeo ip
se custodias. ℣s. Cum in
uocarē. ℟. Artus febre fa
tiscentes spū̄i seruire co-
gebat stratuq̄ suo illo no
bili cilicio recubans / nec
terrā videre iam dignat⁹
celo totus inhiabat. ℣s.
Uerba mea. ℟. Sinite me
inquit celū videre: vt spi
ritus dirigat ad dñm: ni-
chil in me reperiet inimi
cus: sed sinus abrahe me
suscipiet. ℣s. Dñe de. mi.
℣. Iustū deduxit. Rc. lic.

Relicta tandem milis
tia: hylarium pictau
ie vrbis ep̄z adiit: ⁊ ap̄d
eum aliquādiu cōmora-
tus est. Eo tpe ei quidaz
cathecumin⁹ adhesit/ cu
piens sanctissimi viri in-
strui disciplinis. Paucis
quippe interpositis die-
bus/ graui languore cor
reptus: absente sancto vi
ro/subita morte p̄reuen-
tus est. ℟. Dixerunt dis-
cipuli ad beatū martinū
cur nos pater deser̄/ aut
cui nos desolatos relin-
quis? Inuadēt enim gre
gem tuū lupi rapaces. ℣.
Scim⁹ quidem pater de-
siderare te x̄pm: sed salua
sunt tibi p̄mia tua nec di
lata minuētur: nostri po-
tius miserere quos dese-
ris. Inuadēt. Lectio. v.

Reuersus post tridu-
um martinus exani
me corpus inuenit: ⁊ fu-
sa ad deū oratione eū vi
te restituit. Q.ui et bapti
zatus est ab eo: et postea
multis vixit annis. Sub
eo tempore martinus ad
episcopatum turonice ec
clesie petebatur. ℟. Dñe
si adhuc populo tuo sum
necessari⁹: non recuso. ꝓ-

pter eos subire laborem. Fiat voluntas tua. ℣. Jã enim dñe satis est q̃ hucusq̃ certaui: sz quoad ipse iusseris militabo / acsi parcis erati bonũ est michi. Fiat volun. Eccl. vi.

FInisq̃ sumpto ep̃atu qualem sibi deus gratiam p̃stitit: nõ est nostre facultatis euoluere. Idẽ ipse constantissime perseuerabat / qui pri⁹ fuerat. Eadem in corde eius humilitas: eadem in vestitu ei⁹ vilitas erat. Adeo vero oia scilicet maiora sunt in eo: q̃ vt verbis explicari queant. Nam nulla hora / momentũq̃ preterijt / quo nõ aut oratoni / aut lectioni vacaret. ℟. Oculis ac manib⁹ in celũ semper intẽtus. Invictum ab oratione spiritum nõ relaxabat. ℣. Nichil enim terreni aliquãdo negocij diuio anteponens officio: semperq̃ semetipsum ad ea que supna sunt extendens. Invictum. Gloria. Invictum. In. ij. nocturn. an. Media nocte dñica sanct⁹ discessit: quem celi ciues mox obuiant: multi audierũt voces in sublimi / q̃ et vitro puriori: lacte candidiori: carne quoq̃ monstratus est gẽma sacerdotũ. ℘s. Dñe quis habita. An. Glorificati hois viderũt gloriam qui affuerũt: nã caro quã cinis semp obtexerat ita resplenduit: vt quoddã resurrectiõis decus et extincta proferret. ℘s. Dñe in vir. An. Adest multitudo monachor̃ ac virginũ qui speciali gloria precipue flebãt: cũ sẽtirent magis esse gaudẽdum si rationẽ vis doloris admitteret. ℘s. Dñi ẽ terra. ℣. Just⁹ vt. ℟c. vu.

MArtinus autẽ obitum suũ longe ante presciuit. Dixitq̃ fratribus suis dissolutionẽ sui corporis iminere. Interea causa extitit / q̃ condatensem diocesim visitaret. Nã clericis illi⁹ ecclesie inter se discordantibus pacem reformare cupiẽs: licet finẽ dier̃ suor̃ nõ ignoraret: ꝓficisci tñ ob illã causã non recusabat. Bonã hãc vtutũ suarum ꝓsummationẽ existimãs: si pacem redditam eccl'ie reliq̃sset. Igit̃ aliq̃ diu sanctus martinus in eccl'ia ad quã ierat cõmo

ratus pace inter clericos restituta/cū iam regredi ad monasterium cogitaret/ viribus corporis cepit repente destitui. Conuocatisq; discipl'is ī vnū indicauit se iam resolui. ℟. O beatū virū in cui⁹ trāsitu sanctor̄ canit numerus Angelor̄/exultat chorus: oimq; celestium virtutū occurrit psallentium exercitus. ℣. Ecclesia illius virtute roboratur: sacerdotes dei reuelatione glorificātur: quē michael assumpsit cū angelis. Angelor̄. Lec. viii.

Tunc vero meror et luctus oīm: vox vna plangētium. Cur nos pater deseris/aut cui nos desolatos relinquis? Inuadēt enim gregē ruum lupi rapaces. Tunc ille motus his fletibus vt totus semp in dño misericordie viscerib⁹ affluebat lachrymasse perhibet. Conuersusq; ad dñm: hac tātum flentibus voce respondit Dñe si adhuc popl'o tuo sum necessarius nō recuso pro eis laborē: fiat voluntas tua. ℟. O q̄tus luctus erat oīm: q̄ta precipue merētiū lamēta monachor̄. Quia t pium est gaudere martino: et piuz est flere martinū. ℣. Bti viri corpus vsq; ad locuz sepulchri hymnis canora turba psequitur. Qui t pium est gau. Lectio. xi.

Tunq; in orationib⁹ et vigiliis fatiscētes art⁹ spiritui seruire cogebat: nobiliq; stratu suo ī cinere et cilicio recubās: a discipulis rogaretur vt saltem vilia sineret stramenta supponi. Non decet inquit filij christianū nisi ī cinere mori. Et ego si aliud vobis exemplū reliquo/ipse peccaui. Post hec vidit diabolum prope assistere: cui ait. Quid hic stas cruenta bestia? Nichil in me funestū reperies: sed sinus abrahe me suscipiet. Et hec dicēs octogesimoprimo etatis sue anno media nocte dominica/inuictum ab ore spiritum dño exalauit ℟. Martin⁹ abrahe sinu letus excipit. Martinus hic pauper t modic⁹. Celū diues igredit hymnis celestribus honorat⁹. ℣. Martin⁹ epc migrauit a scl'o: viuit ī rpo gēma sacerdotū. Martin⁹. Gl'ia.

celum. ℣. Ora p nobis. In laudib⁹ ān. Dixerūt discipuli ad beatū martinum cur nos pater deseris/aut cui nos desolatos relinquis? inuadent enī gregem tuum lupi rapaces. ℘s. Dñs regnauit. ā. Domie si adhuc populo tuo sum necessari⁹ non recuso laborē fiat voluntas tua. ℘s. Jubilate. ā. O virū ineffabilē / nec labore victum nec morte vincendū: qui neq; mori timuit/ nec viuere recusauit. ℘s. Deus deus. ā. Oculis ac manibus i celum semper intētus: iuictū ab oratione spīm nō relaxabat all'a all'a. ℘s. Benedicite. añā. Martinus abrahe sinu letus excipitur: martin⁹ hic pauper ⁊ modicus/ celum diues ingreditur/ hymnis celestibus honoratur. ℘s. Laudate dominum de celis. Capitulum Ecce sacerdos. Hymnus Jesu redemptor. ℣. Justus germinabit. ℟. O ārtus lucrus omnium: ārta precipue lamenta monachorū ac virginum chorus q̄ et pium est gaudere martino: ⁊ piū est flere martinum. ℘. Benedict⁹

Oratio. Deus qui conspicis. Memor. de. s. menna marty. ofo. vtz. Ad ℘ncē ān. Dixerunt discipuli ℣. Deus in nomine tuo Ad tertiā. ān. Dñe si adhuc ℘s. Legem pone. Cap. Ecce sacerdos. ℟. ⁊ ℣. de cōi v⁹ ius ꝓfes. ⁊ pōti. ad oēs hor. dñr. sēr et capm. Ad vi. ān. O vtrum. ℘s. Defecit. ℘. Bñdictionem. Ad ix. ā. Martin⁹. ℘s. Mirabilia. Capm. Cognouit eū. Ad. ii. ves. ān. Dixerunt discipuli. ℘i fes. Cōz. Ecce sacer. ℣. Jesu redēptor ℣. Justꝰ germi. ān. O beatum virū cuius alia paradisum possidet: vñ exultāt angeli/ lerant archangeli chor⁹ scrō ⁊ pclamat turba vginū inuitat/ mane nobiscū in eternū. ℘s. Mēt. ofo vtz. Hoc tocē mō dñr ves. quotidie per qcta. qñ de. s. martino fit seruit. excepto ℣ ān. suppos. Mēt. et Benedictus mutāt. Quotidie fra oc. sancti martini qñ de co agitur: hoc mō fiat seruitiū. Ad mat. inui. Martinus ecce. ℘s. Uenite. ℣. Iste confes. In. i. nocturno. ān. Martinus adhuc cathecumin⁹: hac me ve-

ste conterit. ℣. Beat⁹ vir. ℟. Sancte trinitatis fidem martinus confessus est: ⁊ baptismi gratiã recepit. ℣. Quare fremuerunt. ℟. Beatus martin⁹ dixit iuliano christi enim sum miles / pugnare michi non licet. ℣. Domine quid mulc. ℟. Ego signo crucis non clypeo protectus aut galea hostiũ cuneos penetrabo securus. ℣. Cum inuocarem. ℟. Cõfido in domino ꝙ filia mea precibus tuis reddita sit sanitati. ℣. Uerba. ℟. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad baptismi gratiã peruenit. ℣. Dñe dom⁹ nr̃. ℟. Dñs iesus xp̃s non se inquit purpuratũ nec diademate renitentẽ venturum esse predixit. ℣. Domine quis habitabit. ℟. Dũ sacramẽta offerret beatus martinus: globus igneus apparuit super caput eius. ℣. Domine in virtute. ℟. O ineffabilem virum per quẽ nobis tãta miracula choruscãt. ℣. Dñi est terra. ℣. Amauit eũ dominus. ℣. Cõ de miraculis vel de vita sancti martini legantur p totas oct. qñ de eo fit seruitium. Lectio. i.

Accidit autẽ dũ beatus martinus iter ageret: vt cuiusdã gentilis corpus quod ad sepulchrum superstitioso funere ferebatur obuiũ haberet qui cũ videret linteamina corpori supiecta vento volitari prophanos sacrificioꝝ ritus agi credidit. Eleuatoꝙ crucis signo iussit plebem stare/ onusq; deponere. Cuius mandatũ plebs preterire non poterat: donec cognita virtute corporis dedit eis abeundi et tollẽdi potestatem. Ita eos ⁊ cum voluit stare compulit et cum libuit abire pmisit. ℣. ⁊ ne. scdm oratiem nostrum. dñr. Lectio scda.

Item dum in vico quodam templũ antiquũ diruisset: ⁊ arborem pinum phano proximã vellet excidere obstitit ei loci antistes cũ turba gẽtilium qui dixit eam succidi nõ debere: quia domui erat dedicata. Tũc ait ei vn⁹ Nos eam succidemus tu ruentem accipe: ⁊ si tecũ est deus tuus / euades. Ipso autem hoc promittente: succidunt ipsi leti.

Martin⁹ vero eo loco ligatus erat: quo arborem casurā nemo dubitabat. Quā super se ruentem signo crucis opposito diuersam in partē ruere fecit: q̄ oēs circūstantes pene prostrauit. Quo viso oēs baptizati sunt. ℣c. iij.

Cum i vico quodā phano antiquo ignē immisisset: agente vento in proximā domū flāmarū globi ferebātur. Quo vidēs martinus tectū ascendēs flāmis se opposuit. Cui⁹ virtute cōtra vim vēti reuersus ignis: tecta innocua nō lesit. ℟s. Te deū. ℣ Ora pro nobis. In laud. quotidie hec sola. ān. Diserūt discipuli ℟s. Dñs regē. Cp̄. hy⁹. ⁊ ℣. sicut i. i. die. Ne sequentes āe dñr quotidie infra octa. super pos Bñd⁹. ⁊ Mgr. vel ad mēo. de. s. martino cū de alia fes. fit seruit. ā. Sacerdos dei martine: aperti sūt tibi celi / et regnū patris mei. ā. Sacerdos dei martine / pastor egregie: ora pro nobis deum. ān. Sanctus mar. i. Cū repēte. Alie āe. q̄ sequūtur de nocte. infra octa. scti martini: quando fit de eo me-

Dan.

semp fit cū hoc ℣. tam ad ves. q̄ ad matu. sez Ora. p nobis. ꝑter q̄ ad. ij. ves. i. hugonis: tūc eni dicat ℣. Amauit. videlz ad mēo. de. s. martino oro. Deus q̄ cōspicis. Mēo. ꝓsuete dicātur q̄ chor̄. non regit.

Notandū est vbi infra oct. s. martini de eo plenū ser. fieri nō poterit, ꝓpter fe. loci: vl' ꝓpt aliquā aliā rōnabilē causam: tūc ān. Martinus adhuc cate. ⁊ oēs āe ibidē de noc. seqn. sez post ān. Sacerdos dei mar. aptier post ān. Sacerdos dei marti. pastor. Ad mēo. de. s. martino dicat infra oct. ⁊ sp cū ꝑdi. ℣. ⁊ orone tā ad ves. q̄ ad matu. Ad ꝑmā. ān. Direrūt discipuli. ℟. Deus in nomie. Ad. iii. ⁊ ad alias hor̄. ofa fiāt sic̄ i. i. die ⁊c.

Scri brictij epi ⁊ cōfes. Ad ves. āe. ⁊ pi fer̄. Cp̄m. Ecce sacerdos. hy⁹. ⁊ cetera de cōi vnius confessoris ⁊ pontificis cū hac ora

Conserua q̄s dñe populū tuū i tercessione bti brictij cōfessoris tui: atq̄ pōtifi⁹ i tuo amore ꝓfissū vt mereamur [illegible] tercedēte ꝓsequi [illegible] lestiū gaudi[illegible]

martino. ℟ Sacerdos dei mar. pastor. Deice meo. ℣ Suscipe dñe. Ad mat. iii. ℣. fiat sine rig. cho. ℣. Dma ait eum dñs. Lectio pma

BRicti⁹ cū esset ꝑme ue etatis brō martino multas inferebat insidias. Uñ cuidā infirmo sācto martinū ārēti ait. Si delirū illū āris ecce celū solito sicut amēs respicit. Q. ō cum postea se dixisse negasset. ait ei martinus Obtinui apō deū vt post me epūs fias: sed scias te i epatu multa aduersa passurū. Bricti⁹ hoc audiēs deridebat eum. Multaq; opprobria martin⁹ pass⁹ est ab eo. Sz nō mouebat sepe illō ꝙ meōrās. Si xps iudā pass⁹ est: cur ergo nō patiar brictiū? Lectō scda

Igit post decessū beati martini adept⁹ brictius epatū oroni vacabat. Q. i q̄uis superb⁹ esset ⁊ van⁹ cast⁹ tñ erat. Tricesimo aūt ordinatiōis sue āno mulier ad quā cubicularij vestimenta abluenda portabant concepit et peperit: et omne crimen turonēses sup epm referūt eum lapidare. ⁊ hoc negans afferte inquit mihi infantem. Oblatoq; triginta dies ab ortu habēte ait. Adiuro te per christū / si ego te gnaui: coram cunctis edicas. Q. ui ait. Nō est inquit pater me⁹. Lcō. in

Quoq; ppl's hoc magicis artibus ascriberet: brictius prunas ardētes i byro suo vsq; ad sepulchrū beati martini portauit. Q. uib⁹ ꝓiectis vestis inusta appuit ⁊ ait. Sicut hoc vestimētū ab igne est illesum: sic corp⁹ meū a tactu mulieris est impolluū. Ppl's vero nō credētibus multis affect⁹ iniurijs ab epatu deiicitur: romā petēs / ⁊ pape cuncta referēs. Septio igit āno cū auctoritate pape in sede sua turonis receptus post septē annos i dño dormiuit. Cetera de cōi vnius confessō. et pontifi. ℣. Justū deduxit. In laud. ān.

Post excessū beati martini epi brūs bricti⁹ cathedrā epalem suscepit. ꝑs. Dñs reg. ān. Tricesimo ordinatiōis sue anno oritur cōtra eum lamentabile crimen nā q̄dā mulier q̄ cubicularijs vestimenta abluebat: cōcepit ⁊ pe-

perit/t oẽ crimẽ epo obij ciunt. ℣. Jubila. ℟. Illo quoq; negante iussit afferri sibi infãtẽ cũq; fuisset oblat⁹ triginta ab ortu hñs dies: ait ad eũ bri cti⁹ adiuro te p deũ vt si ego te gñaui cora cũctis edicas. ℣. De⁹ de⁹. ℟. Rñdẽs aũt ifãs cora oi ppl'o beato viro dixit. tu nõ es inq̃t pat' me⁹. ℣. Bñd. ℟. Scrũs bricti⁹ satisfaciẽs ppl'o: prunas ardẽtes ab vibe i byrro suo deferẽs t ante sepulchrũ bri martini cora ppl'o ꝓiciẽs vestimẽtũ suũ inustũ appa ruit. ℣. Laud. ℟. Ecce sacer. ℣. Jesu redẽ. ℟. Justus ger. ℣. Ppl'is aũt nõ credentib⁹ t ab eparu eũ ꝓficientib⁹ romam pergit flens t eiulãs arq; dicẽs merito hec patior q; peccaui in scrm̃ dei. ℣. Bñd⁹. ℟. Cõserua q̃s dñe. ℣. Post excessum. ℟. De⁹ in noie. ℣. Tricesimo ℟. Legẽ pone. ℣. Ecce sacerdos. ℟. Defecit. ℣. Benedictionem.

Scrũs bricti⁹. ℟. Mirabilia. ℣. Cognouit eũ. ℟. Justũ de. ℣. Milles xpi. ℟. Conserua q̃s dñe. ℣. Post excessũ. ℟. Dixit dñs. ℣. Ecce sacerdos. ℟. Justꝰ germinabit. ℣. Jste est. ℟. Magt.

eue. Hāt meß. V. de. ſ. martino ceteris aūt dieb⁹ tm̄ me. T̄ñ i feſ. ſcti machuti ep̄i hāt meß. Vc. de. ſ. martino quocunq; die cōtig.

¶ Lectiões de. ſ. marti. V. i.

TEtradius quidā cōſularis habens ſeruum demoniacū ad quē nullus auſus fuit accedere: rogauit martinum ad domū ſuā in qua erat demoniacus deſcēdere: qui dixit. Si ſeruū videro liberatū x̄pianus ero. Quo promiſſo: martinus ſeruum liberauit: ⁊ tetradiū in chriſtū credētem poſtea baptizauit. Lectio. ii.

CUm martin⁹ domū cuiuſdā ingrederetur: in limine reſtitit vidēs in atrio demonē. Qui ei⁹ iuſſu egreſſ⁹ de familia quē dā arripuit: q̄ dētib⁹ obuios quoſq; laniare cepit. Populo in fugam verſo: martinus in ei⁹ os digitos intulit dicens. Tu ſi potes hos deuora. Quo nō valente cū per os exire demō nō poſſet: fluxu ventris eiect⁹ eſt. Lcō. ii.

QUū portā ciuitatis parriſienſis martin⁹ ingrederetur: leprioſum deformē oſculando ⁊ benedicendo a ſua mūdauit lepra ſe ⁊ fimbriam veſtimēti ei⁹ vel filia cilicii multos ſanare morbos ſepe cōperta eſt. ¶ Sācti machuti epi ⁊ pfeſ. ix. lec. hāt. Oro

OMn̄ps ſempiterne deꝰ populi tui preces exaudi: vt interceſſione bti machuti cōfeſſoris tui atq; pōtificis cuius hodie annuā feſtiuitatē recolimus cū tēporalib⁹ incremētis eterne proſperitatis capiamus augmentū. Per. Dñm. Lectio. i

ORioſus confeſſor x̄pi machut⁹ britannica ꝓſapia generoſ⁹: gn̄oſtor ſanctis extitit moribus. Qui cū i pueritia literatorie traderet diſcipline ſub brādano eo tpe viro ſcitarez ſciētia famoſiſſimo ⁊ ſupiores iduſtria ⁊ inferiores hūilitate ſupabat. Nichil q̄ppe voluptati ꝓſentiens: creber in vigiliis / aſſiduus in orationibus ⁊ in ieiuniis precipuus perſiſtebat. Lcō. ii

INterea defunc. o regionis illius epiſcopo audita machuti fama: populi vndiq; cōfluunt machutum rapiunt: ⁊ licet inuitū / licet obnixe reclaman

tē licetq; sese ad hoc opus indignū ꝛ inutilem dicētem gunim castri tamen vrbis in qua pater eiꝰ comes fuit ēpm faciūt. Lcō. iij.

Hoc igitur pondꝰ vt dictū est inuitus suscipiēs: tamen honorem dicit esse contumeliam ꝛ sublimitatem cathedre violentiam sibi factam. Accersitis itaq; paucis secretorū cōsciis nauim furtim ascendit: et ventis se pelagoq; committēs prout nutui diuino placeret nauigauit. Tres medie lec. de scō martino cū hoc v Justū deduxit do. ꝛ cum iij. Ne. secū dū ordinē noc. hist. sancti martini. Lcō. iiij.

Multi sunt qui virtutes bti martini scripserūt: e quibus primus fuit sulpicius q̄ martino adhuc viuente libꝝ vnū de miraculis eius et duos post mortem scripsit/ quos dialogos voluit vocitari. Lectio quinta.

In quibus nonnulla de virtutibus heremitaruz anachoritarum ve idem sulpicius inseruit: sed in nullo inferiorem nostrū potuit reperire martinū. Paulinꝰ vero nolane vrbis ēps in quinq; libris illa comprehendit miracula: q̄ post eius transitū demonstrantur. Lcō. vi.

Fit esn paulinus. Cum energumini per cācellos basilice aereo veherētur volatu: ꝛ sepe in puteum qui in ipsa habetur basilica impulsu demonis iactarētur inde extracti vidētibus ppris sani sunt reperti. Tres vltime lectiones de ꝓprietate sancti machuti legātur sine exposītione euāge. Lc. vij.

Beato igitur machuto mox dū in altum tēderet angelica legatio occurrit: et quo tendat quem ve portum teneat/ ꝛ a quo suscipi debeat indicauit. Monstrat enim eū fines gallicane britannie petere: ꝛ ad insulaz in qua aarō vir angelice vite erat applicare: ꝛ cū eo aliq̄diu habitare mādauit. Quibꝰ inclūctāter vt indicata sūt implerz: letatur aaron de tanto hospite machutus de amica societate: volat fama per vrbem/ fit cōcursus populi nouū hoiem visuri noua verba audituri. Lcō. viij.

Sed dū sermo ꝑdicatio-

nis protēdit: ecce defunctus quidā ante ecclesiā deportatur. Quē vir dei aspiciēs accedens ad corpus orauit. Oratione finita simul surgunt & sctūs de puluere & mortuus de morte Baptizatis igit ciuib⁹ machutus velit nolit ibi exs psecrat. Interea surrexit ptra eū ppls dicēs & ptra auctoritatem mutauit sedem suā. Sed nō mutauit sedem: qz nō auxit cupiditatem: lugetq; britānia exulem quē sanctimonia gaudet habere hospitem. Lectio nona

Terra quoq; omni fertilitate ꝑuata: gēs fame oppressa clamat merito se perire: qz patronū sūctū nesciuit retinere: necessitate cōpulsi virū dei quidam eorū adeūt / miseriā exponunt et vt eis misereatur gemitib⁹ deꝑcant Quo reuerso toti⁹ ꝓsperitatis integritas populo reformabatur. Qui tādem triduo correptus febre in ciliciō et cinere recubās. in celū tot⁹ suspēsus deo spm exalauit. Et cetera de cōi vnius ꝓfessoris & ponti. ¶ Scti edmundi epi & ꝓfessoris. ij. ℣c. Oz.

DEus qui largiflua bonitatis ꝓsilio ecclesiā tuā bti edmūdi cōfessoris tui atq; pōtificis ꝑclare vite meritis decorasti: & gl'iosis lerificasti miraculis / ꝓcede ꝓpicio nobis famulis tuis. vt et ipsi⁹ i meli⁹ reformemur erēplis / & ab ommib⁹ ei⁹ ꝓfocinijs ꝓtegamur aduersis. ꝑ. Me. flat ℟. s. machu. or. vtā. Et deide memo. de. s. martio. Tūc eat ꝓcess. ad altare. s. edmūdi cōtādo ℣ Scte edmūde xpi ꝓf. Dū ℣. canit. thuri fiet sacer. altare. s. edmūdi. deide imaginē & postea dicat sacer℟. modesta voce sine ℣. Ora ꝓ nō. or.

PLenā in nobis eterne saluator tue virtutis operare medelam. vt qui beati edmūdi confessoris tui atq; pontificis merita veneramur: ipsius adiuti suffragijs a cunctis animar nostrar languoribus liberemur. ꝑ. In redeūdo de sancta maria. Ad matu. ℣c.

QUuz mtis ecclesie gaudiū noui sancti celebritate leti referimus grande a celesti collegio de college noui cōsortio

agi festum exultanti aiō nūciam⁹. Gaudet q̄dē ecclesia se talē ac tm̄ ꝓduxisse filiū q̄ t alios sacro cōuersatiōis dirigat exēplo: t ꝓcepto iā britudis ꝓmio firmā eis spē tribuat de salute. Lectio .ij.

Gaudet celestis pfia nobilis habitatoꝛ⁊ aduētu exultant ciues celibes de celebꝛis aggregatiōe conciuis/de cōdigno celi cōsoꝛte nup ipsis adhibito psallūt scī. Exurgite igr et vos fidei zelatoꝛes: et vna cū eccl̄ia mr̄e nr̄a in gēti leticia exultate q̄ no uellus nobis apud deuz patron⁹ accreuit. Lcō.iij

En siquidē iste est brīs edmūd⁹ archiep⁹ cāthuarien̄.q̄ salubꝛiter pēsans ad factoꝛem suū facturā affectu dirigi naturali: naturāq̄ lapsā reparatoꝛē debere cognoscere p̄imū creatoꝛē t redēptoꝛē suū affectuose q̄siuit. Recte nāq̄ intētionis lumē batulās ad ipsum creatoꝛē perfectoꝛū operū ꝓcessit gressib⁹ salutis semitam aliis t splendoꝛē vite ac doctrine claritatē demōstrās. Etenim vt de suis actibus aliquid referamus q̄to maioꝛe ꝓficiebat etate: tanto plenioꝛe cognitione in amoꝛe dei exarsit. Et ne feruoꝛ spiritus socie carnis extingueretur ardoꝛe carnem aspitate cilicij edomans districtis eam macerauit ieiunijs dū a multis permissis elegit cibarijs abstinere. Lectio quarta.

Sōni quoq̄ ꝓlixitatem odiens diuturnis vacabat vigilijs: t excusso toꝛpoꝛe oīoni sedule insistebat. Contriuitq̄ fragile carnis vasculum: vt in eo thesaurū aīe sibi creditū cautius conseruaret. Doctoꝛ vo p̄clarus ac p̄dicatoꝛ eximi⁹ t auditoꝝ mētib⁹ scīētie lumē infudit: t pectoꝛib⁹ fideliū amotis viciꝝ tribulis semina virtutū iiecit. Lcō.v

Sic ieſū credulitate firma cognoscēs: studuit se suo noi coaptare. Ut sicut vocabat edmund⁹ se ꝑ vel a criminū labe mūdū/vel e mūdo abdicatū seu extra mundi amplexus positus operuz testificatione probaret. Lc.vi.

Unde tanq̄ spiritualis omnino edmūdus a carnis cōtagijs in extremis

agens: & corp⁹ xpi sibi delatum reuerēter adorās hec verba ꝓtulisse demōstratur. Tu es in quē credidi/quē ꝓdicaui/quem docui: et tu testis es michi q̄ nichil aliō volo q̄m tu vis: fiat voluntas tua

Secundum mattheum.

Wat. 15.a. In illo tpe. Dixit ies⁹ discipl'is suis pabolā hāc. Hō q̄dam pegre proficiscens vocauit seruos suos: & tradidit illis bona sua. Et reliq̄. Hō legatur expo. sed de ꝓprie. Ite

Verum cū adhuc viuēs dei ecclesiā preclaris illustrasset meritis beat⁹ edmūd⁹: mortu⁹ sue sibi claritatis radios nō subtraxit. Sed cū fūct⁹ hac vita verī⁹ viueret q̄m virisset: eā postmodū illustrauit fulgure lumis plenioris Hō ei voluit dīs scīitatē mūdo suppōmi rāti viri: q̄ sicut pluralitate immoruerat meritorū: sic miraculorū diuersitate pateret vt q̄ tota ipz deuotiōe coluerat: iā secū regnās venerabilit coleret. Ite vig.

Nam & cecis lumē/claudis restituit gressum/et alij cui⁹ linguam natura diutina taciturnitate ligauerat: liberā loquendi tribuit facultatē leprosā quendā mundauit/ paraliticī membra firmauit/ hidropicū q̄curauit/his & q̄plurimis aliis exortu scauit miraculis: quorū serie nō duxim⁹ pīitibus inserendā. Exultet pleno gaudio fertilis cātuaria q̄ ab ecclesie sue area tā purū granū trāsmisit ad horreū sūmi regis. Ite ip.

Vetet & pōtiniacēse monasteriū q̄ talium & tātorū patrū meruit honorari presentia: dū vnus ibi diu degens illud sue vite nobilitauit moribus. Et alter illuc accedēs ipsum celo reddita aia sui corpor⁹ thesauro ditauit vt q̄si implerēt q̄d beatus martyr thomas post longam morā quā exilij sui tpe in eodem cōtraxerat monasterio cū ipsis monachis de multa honorificentia sibi ab eis exhibita rūdere nō valeret dixisse asserit q̄ ibi aliq̄s esset successur⁹ q̄ dignā ipsis retributionē rependeret ꝓ eodē. Ite. ola & cōi vni⁹ ofes. & pōti. & trīn me. de. sanctō. Ite hugōis

festo. ix. lect. Ore

Deus q̄ beatū hugonē cōfessorē tuū atq; pontificē eminētia meritorū & claritate signorū excellēter ornasti: cōcede propicius. vt eius exēplis nos ꝓuocent/ & virtutes illustrent. ꝑ. Mēo. de sctō edmūdo ꝓfes. cū ista. ān. Ista est. ℣. Just⁹ ger. or. vrš. Deinde fiat mēo. de sctō aniano epō & ꝓfes. ā. Similabo eū viro. quere hāc ā. ad. i. vēs. vni⁹ abba. ℣. Justū deduxit. Ōro.

Deus q̄ nos bti aniani confessoris tui atq; pōtificis natalicia gloriosa celebrare concedis tribue q̄sum⁹ ei⁹ nos semp et beneficijs preueniri et ōnib⁹ adiuuari. ꝑ xp̄m. Postea fiat mēor. de sctō martino. Ad mat. Lcō. i.

Tuncte recordatiōis hugo quondam lincolniensis epūs de remotis finib⁹ in partib⁹ burgundie non procul ab alpibus extitit oriūd⁹ nobilitate generis satis clar⁹ et originem ducens a parentibus ordinis militaris. Qui ab annis teneris literis addictus: cum decennium attigisset ... sterio traditus el... plinis regularib⁹ imbuēdus. Factus vero canonicus regularis cū quindecim esset annor⁹ officiū prior at⁹ cuiusdā celle suscepit: que sub eius regimine tam i temporalib⁹ q̄ i spiritualibus floruit eleganter. Lectio secūda. 2.

Domare dum voluisset ampli⁹ carnem suā ad ordinē carthusiēsium dño disponente transiuit: vbi cū extraneis se benignū et affabilem exhiberet: post modicum tēpus domus curator est effectus Interea rex anglie hēricus domum carthusiēsis ordinis construxit in anglia: ad cuius regimē vir precib⁹ regis multiplicatis assumpt⁹ est curator memorat⁹. Qui scienter prioratē nouis meritis amplians regis grām obtinuit: ita vt ad ecclesie lincolnie regimē qđ idē rex i manu sua diu tenuerat rege procurante per electionem canonicam vocaretur. Lectio tertia. 3. 4.

Presentata igit sibi electiōe ait se pōtificalis officij dignitatē nō suscipere: nisi ꝑ oris carthusie assensus ꝓueniret. Quo ob 5.

tento cū sibi de vnanimi
consensu capituli lincol-
nie ꝓstaret: tūc primo cō-
sentiens episcopus con-
secratur. Nocte vero se-
quenti audiuit vocē dicē
tem sibi. Egressus es i sa
lutem populi tui et in sa-
8. lutem cū christo tuo. Po
sessaris aūt secularis in
ecclesiā seuientis imperꝰ
adeo ꝓstanter elidere cō-
sueuit: vt ꝛ rerū ꝛ corpo-
ris sui periculū contēne-
re videretur: vnde et ec-
clesiā ꝫ seruitute libera-
uit et iura amissa pluri-
ma recuperauit. Tres medꝫ
k. d. ꝫ ferō anianō cū V. ꝛ
X. de. ū. nock cōig. histo-
pni ꝓfe. ꝛ pōt. ꝫc. ñ vbi
festū sci hugonis est du.
festū mīnꝰ hēt mediēte
pe sancto aniano: ꝛ tunc
diuidantur res prime le
ctionis vi. Zerō quarta.

In illo tpe cum hun-
norū exercitus a par-
tibus orientalibus ad de
populandā omnē prouin
ciam exisset: ꝛ cū sceleris
eorum aduersus galliam
dira procella detonaret:
btūs anianus episcopus
aurelianēsis ciuitatis vt
bonꝰ pastor ouium amo
re ferebat. Qui cernens
tramitis tenēs ingressus
atqꝫ per omnipotētis in-
fusionē paracliti que eue
nire deberent prescioꝰ me-
tuens sue plebis excidiū
diuinū nutū exorans suo
ouili petit suffragiū: qui
sibi credentibus omnia
prestat. Zercio quinto.

Quum btūs eucherius an-
tistes ecclesiam aurelia-
nensem a pauimentis in
magnā ecclesie fabricam
ꝓstruxisset visuꝫ est huic
sancto aniano eiꝰ succes-
sori post multum tempo
ris multisqꝫ episcopis de
cedentibus pro tante fa-
brice decore tectis depo-
sitis fabricam ipsam al-
tius sublimare. Quo ince
pto ellio vir quidam qui
reliquis artificibus pre-
erat dum per tegmē cur-
reret pede lapso ita cor-
uit vt nullo modo po-
tuit resopire. Zerō ferra.

Sānctus anianus hoc vi
dens festinanter ad eum
cucurrit: ꝛ vbi vidit eum
vsqꝫ ad mortis crudelita
tem deductum imposito
signo crucis oriei ꝛ cor-
pori: apprehendit manū
eius. Qui statim o hino
sanus surgens: locum de
quo ceciderat iterato ꝓcen